

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಠಲರಾಮಾಯಣ

ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ

ಶ್ರೀ
ರಾ
ಮಃ
ರ
ರ
ಣ
ಮ
ಮ

ಶ್ರೀ
ರಾ
ಮಃ
ರ
ರ
ಣ
ಮ
ಮ

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ
೨೨೦೦

ತಪಃಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತಂ ತಪಸ್ವಿ ವಾಗ್ವಿದಾಂ ವರಮ್ |
ನಾರದಂ ಪೂಜಯಂತಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮನುಷ್ಯಕುಲೇಶವರಮ್ ||

ಪಂಪುಟ ೫

Funding: Tattva Heritage Foundation, Kolkata. Digitization: eGangotri.

ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಸ್ವಕಾಶನ
ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ

ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಿರಿಸಂಭೂತಾ
ರಾಮಸಾಗರಗಾಮಿನೀ |
ಪುನಾತು ಭುವನಂ ಪುಣ್ಯಾ
ರಾಮಾಯಣಮಹಾನದೀ ||

ಸಂಪುಟ 5

ಮುದ್ರಕರು :

ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,
163, ಮಂಜುನಾಥ ರಸ್ತೆ, 2ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 028

ದೂರವಾಣಿ: 605381

ಪ್ರಥಮಮುದ್ರಣ - ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೮೮-೮, ೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.

ಸಂಪಾದಕಮಂಡಲಿ

ವಿದ್ವಾನ್ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ

ವಿದ್ವಾನ್ ರಾಮೇಶ್ವರಾವಧಾನಿ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಹರಿ

ಶ್ರೀ ನೆ. ವೆಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯ

ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ

ವಿದ್ವಾನ್ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ವರದದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರಂಗಪ್ರಿಯ, M.A.,

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ವಿ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ್, M.A., B.Com., B.L.,

ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು

‘ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ’ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸಂಪಾದಕ

ಬೆಲೆ:

ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 15-00. ಕ್ಯಾಲಿಕೋ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 18-00

ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹೊದಿಕೆ (ಐಚ್ಛಿಕ) ಬೆಲೆ: ರೂ. 2-50

(ಪೂರ್ಣಮಾಲೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಂಪುಟವು ಉಚಿತ.)

ವಿನಮ್ರವಚನಗಳು

ಪರಮಾತ್ಮನ ದಯೆಯಿಂದಲೂ, ಗುರುಭಗವಂತನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಂದಲೂ, ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಹಕಾರ-ಸದಾಶಯಗಳಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದ ಐದನೆಯ ಸಂಪುಟರೂಪವಾದ ದಿವ್ಯಕುಸುಮವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ದಯಾಮಯನಾದ ಅವನ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಪ್ರಸಾದರೂಪವಾದ ಈ ಸಂಪುಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಗ್ರಾಹಕರ ಅಂಜಲಿಪುಟಗಳಲ್ಲಿಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇದು ಐದನೆಯ ಸಂಪುಟ. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವು ಮುಗಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾವು ಪಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಬಹುಪಾಲು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅನುವಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಐದನೆಯ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಅರ್ಧವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಡಾನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಬಾಲಕಾಂಡ-2,257, ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡ-4,261, ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ-2,458, ಐದನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಿಸ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ-1,613. ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟ-2,257, ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಪುಟ-2,018, ತೃತೀಯ ಸಂಪುಟ-2,155, ಚತುರ್ಥ ಸಂಪುಟ-2,074, ಪಂಚಮಸಂಪುಟ-2,185. ಈ ಸಂಪುಟವೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು-10,689 ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ 13,317 ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುವಾದವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ವಾಚಕರು ಸಹಕರಿಸುವರೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ಸುಂದರಕಾಂಡವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಆಶಯವಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಕಿಸ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡವನ್ನು ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸುಂದರಕಾಂಡವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರಕಾಂಡವು ಬರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಾರಾಯಣಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸುಂದರಕಾಂಡದ ಮೂಲವನ್ನು ಪಾರಾಯಣಕ್ರಮದ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

ರಾಮಾಯಣವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಂತೆ 1987ನೇ ಜನವರಿಯಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕಡೆಯವರೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಗ್ರಾಹಕರಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಈ ವರ್ಷ ಗ್ರಾಹಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಚಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಜ್ಯೋತಿಗಳು ಬೆಳಗಲೆಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಶಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಮಾಲೆಯ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಮಾಯಣದ ಪೂರ್ಣಮಾಲೆಗೆ ಗ್ರಾಹಕರಾಗುವವರು ಭಾರತ ದರ್ಶನದ ಸದಸ್ಯ ಚಂದಾ 20/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು. ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಮಂಗಳದ ಸ್ಮರಣಸಂಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದರಿಂದ ಸಂಪುಟಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿವಂಶಮಹಾಪುರಾಣದ ಧಾರಾವಾಹಿಯನ್ನೂ ತಪ್ಪದೇ ಓದಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಹಕರಾಗಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗೂ ಗ್ರಾಹಕರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

1-2-1988ರಿಂದ ಮಹಾಭಾರತದ ಪೂರ್ಣಮಾಲೆಯ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. 32 ಸಂಪುಟಗಳ ಸಾಧಾರಣಪ್ರತಿಗಳ ಪೂರ್ಣಮಾಲೆಗೆ 400/- ರೂ.ಗಳು, ಕ್ಯಾಲಿಕೋ ಪೂರ್ಣಮಾಲೆಗೆ 500/- ರೂ.ಗಳು. ದರದ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿಯೇ ಕೆನರಾ ಮತ್ತು ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನೂರಾರು ಜನರು ಹಿಂದಿನ ದರದಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕೆನರಾ ಮತ್ತು ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು 400/- ಮತ್ತು 500/- ರೂ.ಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅವರು ಅನುಮೋದಿಸುವ

ನೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಹೊಸ ದರದಂತೆ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೇ ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸಿ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಉದಾರತೆಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಧರ್ಮಪ್ರಿಯರು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರಿಗೂ ಸಾಲದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಚಂದಾಹಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರಿಂದಲೂ ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರವಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಭಾರತ-ರಾಮಾಯಣಗಳ ಸಂಪುಟಗಳು ಇರುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬಹಳ ದಿನಸಗಳ ಬಯಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಾಡಿ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೆಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಮ್ಮ ಆಶಯವು ಕೈಗೂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ. ಕಂಬ-ಕಂಬಕ್ಕೂ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಸಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಶುಭದಿನದಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು 4,000 ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಹಾಭಾರತ-ರಾಮಾಯಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ದಾನಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ಕೇವಲ 200/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ದಾನಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣದ ಪೂರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಅವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು. 500/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಪೂರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಅವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು. ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆ ನಮ್ಮದು. ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ವೆಚ್ಚವೂ ನಮ್ಮದೇ. ದಾನಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಹೆಸರನ್ನೂ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು. ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರದ ಜೊತೆಗೆ ದಾನಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲು

ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಹಕರೂ ಒಂದೊಂದು ರಾಮಾಯಣದ ಅಥವಾ ಮಹಾ
ಭಾರತದ ಸೆಟ್ಟನ್ನು ತಾವು ಓದಿದ ಶಾಲೆಗೆ ದಾನಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರ
ಬೇಕಾಗಿ ಕಳ-ಕಳಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ದಾನಮಾಡಲು ಈಗಾ
ಗಲೇ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದು ಸಂತಸದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಹಾಭಾರತ-ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ದಾನ
ಮಾಡಲು ಇದುವರೆಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಮಹನೀಯರುಗಳು :-

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ನಂ. ಜಿ 19,
ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಸತಿಗೃಹಗಳು, 6ನೇ ವಿಭಾಗ, ರಾಜಾಜಿನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು-10.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿ ಸ್ಕೂಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು-38.

ಡಾ|| ಎನ್. ಎ. ನಾಗಭೂಷಣ, ಬಿ. ವಾಸುದೇವರಾವ್, ಅಮೆರಿಕ.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಭಾರತ ಧರ್ಶನ ಸೂಚಿಸುವ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಜಗೋಪಾಲ ರೆಡ್ಡಿ, ಮಾಜಿ ಪಟೇಲರು, ಕೊತ್ತೂರು, ಪಾವಗಡ
ತಾಲ್ಲೂಕ್.

ರಾಮಾಯಣ

ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಹರಿಹರಪುರ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ವಿ. ಎಲ್. ಕೆ. ಮೂರ್ತಿ, ನಂ. 169, ಇ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಎಸ್.
1ನೇ ಹಂತ, ಎಚ್. ಕೆ. ಬಿ. ಕಾಲೋನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-79.

ರಾಮಾಯಣ

ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಕೂಲ್, ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-10.

ಶ್ರೀಮತೀ ಸಿ. ಜಿ. ಜಯ, ನಂ. 50, ಎನ್. ಎಸ್. ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರಸ್ತೆ,
ಶೇಷಾದ್ರಿಪುರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-20.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ವನಿತಾಸೇವಾಮಂದಿರ, ರಾಜಾಜಿನಗರ,

ಬೆಂಗಳೂರು-10.

ಮೆ|| ಗಣೇಶಪದ್ಮಾ ಟ್ರೇಡರ್ಸ್, ಆಲ್ವೇಗಡ್ಡೆ, ಶಿರೂರು ಅಂಚೆ.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಗಾ|| ಫಿಷರೀಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಹದವನಕೋಣೆ, ಶಿರೂರು ಅಂಚೆ,

ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಾಜಗೋಪಾಲನ್, ನಂ. 84, ಎಲ್. ಐ. ಸಿ. ಕಾಲೋನಿ,
4ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-11.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಸರಸ್ವತೀ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ, ಮಾಧವನ್ ಪಾರ್ಕ್, ಜಯನಗರ,

ಶ್ರೀ ಹನುಮಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ, ಅಮೆರಿಕ.

ರಾಮಾಯಣ

ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಸೂಚಿಸುವ ಶಾಲೆಗೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ನಾಯಕ, ಬಿ.ಇ., ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್
(ರಿಟೈರ್ಡ್), ನಂ. 106, 'ಆರ್ಚನ', 7ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 4ನೇ
ಬಡಾವಣೆ, 3ನೇ ಹಂತ, ಬಸವೇಶ್ವರನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-79.

ಮಹಾಭಾರತ

ಗಾಂಧಿನಗರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಕುಮಾರಪಾರ್ಕ್ ವೆಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಶನ್

ಬೆಂಗಳೂರು-20

ಶ್ರೀಮತೀ ಎಂ. ಎನ್. ವತ್ಸಲಕುಮಾರಿ, ಅಮೆರಿಕ.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ, ನಂ. 108/4,

ಗಣೇಶಮಂದಿರ ಕಾಂಪೌಂಡ್, ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-28.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಅಮೆರಿಕ. ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಗಾಂಧೀನಗರ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ.

ಕುಮಾರ ಪಾರ್ಕ್, ವೆಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಶನ್, ಬೆಂಗಳೂರು-20

ಮೆ|| ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೆಡಿಕಲ್ಸ್, ಪಾವಗಡ.

ರಾಮಾಯಣ

ಬಾಲಾಜಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ನೆಂಕಟಾಪುರ.

ಮೆ|| ಬಾಲಾಜಿ ಅಂಡ್ ಕಂ., ಪಾವಗಡ. ಮುಹಾಭಾರತ

ಬಾಲಾಜಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ವೆಂಕಟಾಪುರ.

ಮೆ|| ಓಂಕಾರ್ ಆಯಿಲ್ ಟ್ರೇಡರ್ಸ್, 2ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಂಡಿಪೇಟೆ,
ತುಮಕೂರು. ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ವಾಸವೀ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ ಹೈಸ್ಕೂಲ್,
ಬಿ. ಹೆಚ್. ರಸ್ತೆ, ತುಮಕೂರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಸತ್ಯಪ್ರಕಾಶ್, ಶ್ರೀ ಛಾಯಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಬಳ್ಳಾರಿ ರಸ್ತೆ,
ಪಾವಗಡ. ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ

ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದರಾಜು, ಮೋಹನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಪಾವಗಡ.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ
ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಾಮಡಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು, ಜ್ಯೂಯಲರ್ಸ್,
ಅವಿನ್ಯಾ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ
ವಾಸವೀ ವಿದ್ಯಾನಿಕೇತನ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ವಾಣೀವಿಲಾಸ ರಸ್ತೆ,
ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-4.

ಡಾ|| ಎಸ್. ವಿ. ನಾಗಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ, ನಂ. 30, ಕುಮಾರಪಾರ್ಕ್ ಪಶ್ಚಿಮ
ಬಡಾವಣೆ, ರೈಲ್ವೆ ಪ್ಯಾರಲಲ್ ರೋಡ್, 12ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು-20.

ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ರಾಮಾಯಣ
ಗೌ|| ಪ್ರೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕಾಲೇಜ್, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ.

ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಂದನೆಗಳು.

ರಾಮಾಯಣದ 4ನೇ ಸಂಪುಟವು ಪ್ರಕಟವಾದನಂತರ ಮಹಾಭಾರತ
6, 8, 23ನೇ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಮುದ್ರಣಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ.
ಈಗಾಗಲೇ 17, 30ನೇ ಸಂಪುಟಗಳು ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು 1, 2, 18 ಮತ್ತು

20ನೇ ಸಂಪುಟಗಳು ಅತ್ಯಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ. ಸಂಪುಟಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಬೇಗ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ದೈವದ ಅನುಗ್ರಹ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಡಚಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇ ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದಯಾಮಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಒಕ್ಕೊರಳಿನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ.

ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗಳನ್ನು ಮನೆ-ಮನೆಗೂ ಹಂಚುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಹಕರು ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಊರೂರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವವರು ಯಾರೆಂಬ ವಿಷಯವೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಿಚಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥವೇನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ, ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದಯಾಮಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರ ಸಕಲೇಷ್ಟ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಲಿ. ಅವರಿಂದ ಈ ವಿಧವಾದ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯವು ಸತತವಾಗಿನಡೆಯಲಿ-ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಾರಂಭವು ದೀಪಾವಳಿ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನದಂದು (ದಿ. 22-10-1987) ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸವನಗುಡಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ನಿಜಗುಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ 6-30ಕ್ಕೆ ಜರುಗಿತು. ಗಣ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಕುಂಭ - ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ವೇದಘೋಷದೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ವಿದುಷೀ ನಾಗಮಣಿ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಸ್ವಾಗತಪದ್ಯಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಯವರು ಸ್ವಾಗತಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಭಾರತ ದರ್ಶನದ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಗಣ್ಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಶ್ವಭಾರತೀ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಮುಚ್ಚಯ ಮಂಡಲಿಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ-ಗಣ್ಯದಾನಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟರು ರಾಮಾಯಣಸರಸ್ವತಿಗೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿ, ಆರತಿ

ಗೃಹ ರಾಮಾಯಣದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗಳ ಕಥೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಅಂತರಾರ್ಥದ ಪರಿಚಯವು ನಮಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದರ್ಶನದ ಸೇನೆಯು ಶಾಶ್ವತವಾದುದು. ಇದರ ಪೂರ್ಣಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಪಡೆಯಬೇಕು. ರಾಮಾಯಣದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇತರರಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯದೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಪ್ರಕಾಶಿತಸಂಪುಟವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ವರದದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರಂಗಪ್ಪಿಯವರು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಆಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡದ ಕಥಾಭಾಗವು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡು ಅರಣ್ಯಕಾಂಡದ ಕೆಲವು ಸರ್ಗಗಳ ಕಥಾಭಾಗವು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೇ ಜನಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಖರ-ದೂಷಣರೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಿರಾರು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶೂರ್ಪಣಖೆಯು ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬರಿಂದ ವಧಾರ್ಹಳಲ್ಲವೆಂಬ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು-ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯೂ ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ-ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಸೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಶಾಸಕ ಶ್ರೀ ಹೆಗಡೆ ಅಜ್ಜೀಬಾಳ ಅವರು ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗಳಂತೂ ಭಾಷೆ, ನದಿ, ದೇಶಗಳ ಪರಿಧಿಯನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಿಂತ ವಿಶ್ವಕಾವ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಜಾಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಸಾಧನೆಯೆಂದರೆ ತಾವು ಬರೆದ ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗಳೆಂದೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿನಿಮಾ, ಕಾದಂಬರಿ-ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಯುವಪೀಳಿಗೆಗೆ ಚಿರನೂತನವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರಾಮಾಯಣವು ನೀಡಬಲ್ಲುದು-ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ರಾಮಾಯಣದ ಧಾರಾವಾಹಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ರಾಮಾಯಣ

ಅನುಗ್ರಹಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಪುರಮಠದ ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಭಾರತೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ವಿವಿಧಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದುವು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಮೂಲರಾಮಾಯಣ-ಮೂಲಮಹಾಭಾರತಗಳ ಕನ್ನಡ ಅವತರಣಿಕೆಯು ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯು ಅನೇಕ ಜನರಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವು ದೊರಕಿದೆ. ಭಾರತ ದರ್ಶನವು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹವಾದ ಸಾರಸ್ವತಸೇವೆಗೈದಿದೆ. ಅವರ ಸಂಪಾದಕಮಂಡಲಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಂತೂ ಯಾವ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಬಯಸದೇ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದು ಜನರು ತಮ್ಮ ಲೌಕಿಕಸಾಧನ-ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ-ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಚಿಂತಾಕುಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಾಯಣದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ದೇಶವು ಅಧಿ-ವ್ಯಾಧಿರಹಿತವಾಗಿ ಶಾಂತಿಯು ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ. "ಇಂದು ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ದೂರದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರ ವಿದ್ಯಾಹಾಳಾಗಿದೆ. ಚಿಂತನಶಕ್ತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾದ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ-ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳವರು ಸಂಪಾದಕಮಂಡಲಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸುವರ್ಣಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತೀ ನಾಗಮಣಿಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಪ್ರಕಾಶನವಾದ ಸಂಪುಟದಿಂದ ಆಯ್ದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಪ್ರಭಾಕರವರವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಸಾಮೂಹಿಕಶಾಂತಿಪಾಠದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು.

ಪ್ರಕಾಶನಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ನರದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರಂಗಪ್ರಿಯರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಕಮಂಡಲಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಂದಿನಂತೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಯಾಳುಗಳಾದ ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಹಯೋಗವು ದೈವಸಂಕಲ್ಪ

ಎಂದಲೇ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮದಾಭಾರತ-ರಾಮಾಯಣಗಳ ಪ್ರಕಾಶನ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿದರ್ಶನ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೆರಬರಿಗೂ ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ - ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ಕಾಪಾಡಲಿ.

ಈ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ವಿಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ವೇ|| ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ ವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತರಾಜ ಎನ್. ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸವಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಉಸಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳು.

ಶ್ರೀರಾಮನ ಜಾತಕದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಣಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. 4ನೇ ಸಂಪುಟದ ಪರಿಶಿಷ್ಟದ 46ನೇ ಪುಟದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯ ಅಥವಾ ದೃಗ್ಗಣಿತದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಗ್ಗಣಿತದ ಪಂಚಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ (1924-25) ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಮೇಷ ಮಾಸ ಶುಕ್ಲ ನವಮಿ ತಿಥಿಯು ಪುನರ್ವಸೂ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಆಶ್ಲೇಷಾ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗೆಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಇದರ ರಹಸ್ಯವು ತಿಳಿಯುವುದೆಂಬ ಆಸೆಯಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ದಯದಿಂದ ಈ ನಮ್ಮ ಆಶಯವೂ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ವಾಲಿನಧಿಯ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ವರದದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರಂಗಪ್ರಿಯರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಂದನೆಗಳು.

ಆಯಾಚಿತವಾದ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಇವರು ಕೊಡುವ ದ್ರವ್ಯವು ಶುದ್ಧವಾದುದೆಂದೂ, ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಾದುದೆಂದೂ, ದೈವಪ್ರಸಾದವೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

XIII

ಈ ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಮಹನೀಯರು :-

ಪ್ರೊ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಶಾಚಾರ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ನಂ. 82, ಗಾಂಧೀಬಜಾರ್, ಬಸವನಗೂಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ	....	2,500/-.
ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ಶಿವರಾಮ್ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಿ. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ರಾಮ್, ಪಿಲಿಂಗುಲಿ ನಿಲಯ, ವಸಿಷ್ಠವನಂ, ಹೊಸಬೆಟ್ಟು	....	1,000/-.
ಶ್ರೀ ಭಾಸ್ಕರ ಶೇಟ್ ಇವರು, ಇವರ ಸುಪುತ್ರಿ ಕುಮಾರಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರಕಾಂಡದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ	....	501/-.
ವೇ ಬ್ರ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಉರುಘ್ ಗುಂಡಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಮನವಾರ್ತಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು	....	200/-.
ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಮ್ಮನವರು ಅವರ ಪತಿ ದಿವಂಗತ ವೈ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ	....	105/-.
ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪೂನಯ್ಯ, ವಿಠಲನಗರ ಇವರು ಕರ್ತಮಾಡ ಮೇದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಮ್ಮ, ಬಿರುವಾಣಿ, ಕೊಡಗು ಇವರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ	....	101/-.
ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಅನಂತರಾಮಯ್ಯ, ಸಬ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾಸ್ಟರ್, ಬಾಗೇಶಪುರ	....	101/-.
ಶ್ರೀ ಜಿ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮಿಡಿಗೇಶಿ	....	101/-.
ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಂಪಂಗಿರಾಮಯ್ಯನವರು, ತಾಯಿ ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮ ನವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ	....	101/-.
ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಇವರು ಇವರ ತಂದೆ ಆರ್ಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ನಿವೃತ್ತಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಬಿ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅವರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥ	....	101/-.

XIV

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರ, ಅಲಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಇವರಿಂದ ಇವರ ತಂದೆ ಮಾಲೂರು ಕೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥ	....	101/-
ಶ್ರೀ ಮೇಲುಕೋಟೆ ಕೈಂಕರ್ಯಂ ಸ್ಥಳಾಚಾರ್ಯಪುರುಷ ನೆಂಕಟಾಚಾರ್ (ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೆ. ಅಚಾರ್ಯ) ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಂದ	....	101/-
ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ಗುಂಡಪ್ಪ, ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.		90/-
ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ಹೊನ್ನೇಗೌಡ, ಬೆಮೇಲ್, ಮೈಸೂರು ಇವರಿಂದ ಇವರ ತಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ದೇವೇಗೌಡರು ಇವರ ಪರವಾಗಿ	....	51/-
ಶ್ರೀ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಬೆಮೇಲ್, ಮೈಸೂರು ಇವರಿಂದ ಇವರ ತಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅವಲಪ್ಪ ಇವರ ಪರವಾಗಿ..		51/-
ಯಶನಂತಪುರದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಇವರಿಂದ ಇವರ ಮಾತೃಶ್ರೀ ದಿನಂತ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ		51/-
ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ಹನುಮಂತಾಚಾರ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ, ಬೆಂಗಳೂರು-3	....	51/-

ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಮಹಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವರ ಸೇವೆಯು
ಅಳಿಲುಸೇವೆಯಾಗಿರಬಹುದು ; ಕೆಲವರ ಸೇವೆಯು ಹನುಮಂತನದಾಗಿರ
ಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಪುರಸ್ಕಾರಾರ್ಹರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.
ಆ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಅನಂತಾನಂತವಂದನೆಗಳನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವಿರಮಿಸುವೆವು.

—ಪ್ರಕಾಶಕರು.

ಶಾಸ್ತಿ : ಪುಸ್ತಿ ಸ್ತುಸ್ತಿ ಶ್ಲಾಸ್ತು - ಸಮಸ್ತ ಸನ್ಮಜ್ಜ ಲಾಸ ಭವನ್ತು.

ನಿವೇದನೆ

ಪರಮರಹಸ್ಯತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಲು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಶ್ಲಾಘ್ಯವೂ ಆದ ಎರಡು ದಿವ್ಯನೇತ್ರಗಳು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ. ಈ ಎರಡು ಭವ್ಯಕೃತಿಗಳಿಂದ ವೇದಾರ್ಥನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಉಪಕಾರ ಅನುಪಮ. 'ಭಾರತಂ ಪಂಚಮೋ ವೇದಃ' ಮಹಾಭಾರತವು ಐದನೆಯ ವೇದ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. 'ಆದಿಕಾವ್ಯ' ಎಂಬ ಪಟ್ಟವಾಲ್ಮೀಕೀಮುನಿಪ್ರಣೀತವಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಮೀಸಲು.

ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳ ಗಣಿಯಾದ ದೇವರ್ಷಿ ನಾರದರ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ತಪೋಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪ್ರಾಜ್ಞೇತಸಮುನಿಯು

‘ತತ್ಸರ್ವಂ ಧರ್ಮವೀರ್ಯೇಣ ಯಥಾವತ್ ಸಂಪ್ರಪಶ್ಯತಿ’

ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿರಂತರಧ್ಯಾನರೂಪವಾದ ಧರ್ಮದ ಬಲದಿಂದ, ಧರ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಅನುಗ್ರಹಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಡೆದ ಹಾಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅವಧಾನದಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಭವ್ಯಕೃತಿ ರಾಮಾಯಣ. ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಕಾವ್ಯಾರಂಭ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಧಿದೇವತೆಯಾದ ವಾಗ್ದೇವತೆಯ ಸುಂದರ ನುಡಿಯಿಂದ

‘ನ ತೇ ವಾಗನ್ಯತಾ ಕಾವ್ಯೇ ಕಾಚಿದತ್ರ ಭವಿಷ್ಯತಿ’

‘ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ರಾಮಚರಿತಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾವ್ಯನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಿನ ಲೇಶವೂ ಇರದು’—ಎಂದು ಸರಸ್ವತೀವಲ್ಲಭನಾದ ವಿಧಾತ್ಮ ವಿನ ಶುಭಾಶಂಸನೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯ ವಾಲ್ಮೀಕೀರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ. ಈ ಭವ್ಯಕೃತಿರತ್ನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದವರು ಅನಂದಿಸಿದವರು, ಋಷಿ ವರ್ಯರು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ತಪೋಮೂರ್ತಿಗಳು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ವಾಲ್ಮೀಕಿ

XVI

ಮುನಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಬೆಳೆದ, ಅವರಿಂದಲೇ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಪಾರಂಗತರಾದ, ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಸತ್ಪುತ್ರರಾದ ಲನ-ಕುಶರು ಮುನಿಗಳಿಂದ ಕಲಿತ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡಲು ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಸ್ವತಃ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಮಾದರದಿಂದ ಕೇಳಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಈ ರಾಮಾಯಣದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಯ ಕಥೆ ಅಲ್ಲ. ಮಾನವನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ, ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯ ಅರಿತು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ವೇದಬೋಧಿತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮನದಟ್ಟಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿತವಾಗಿ ಜೊಕ್ಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವ ಸುಂದರ ಗ್ರಂಥ. ವೇದಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಅಪೂರ್ವ ವಿವರಣಗ್ರಂಥ.

‘ ವೇದೋಪಬೃಂಹಣಾರ್ಥಾಯ ತಾವಗ್ರಾಹಯತ ಸ್ವಭುಃ ’

ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ವಾಲ್ಮೀಕಿಗುರುವು ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮರಾದ ಕುಶ-ಲನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರು ರಾಮಾಯಣವನ್ನು— ಎಂಬ ರಾಮಾಯಣೋಕ್ತಿಯೇ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. “ ಸಮುದ್ರಮಿವ ರತ್ನಾಡ್ಯಂ ” ಎಂಬುದು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೇ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ ರತ್ನಾಕರ. ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ ಅನೇಕ ಅಪೂರ್ವತತ್ತ್ವರತ್ನಗಳು—ಎಂಬುದು ಆ ಮಾತಿನ ಆಶಯ.

ಘನವಾದ ರತ್ನಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ತಳದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶೋಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಗೋಚರ. ಜಲರಾಶಿಯನ್ನೂ ಅಲೆಗಳ ನೃತ್ಯವನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವವರಿಗೆ, ತೃಪ್ತಿಪಡುವವರಿಗೆ ಅವು ಗೋಚರಿಸವು—ಎಂಬುದು ಸರ್ವವಿದಿತ. ಅಂತೆಯೇ ರಾಮಾಯಣಮಹೋದಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಳಕಿಕ್ಕಿದ ತಳ ಮುಟ್ಟಿ ಶೋಧನೆಮಾಡುವ ಪರಿಶ್ರಮ, ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ ಧೀರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಅಮೂಲ್ಯ ಧರ್ಮರತ್ನಗಳು, ತತ್ತ್ವರತ್ನಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯ ಅವಕಾಶ ಅಂಥವರಿಗೇ.

ಇಂತಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ನೇದ-ನೇದಾಂಗ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ರಾಮಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬುದು ಯಥಾರ್ಥ ಸಂಗತಿ.

ಆದರೆ ಇವೆರಡು ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಆ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲ ದೊರೆಯದು. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಆ ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ದೇಶೀಯಭಾಷಾ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವರು ಮೂಲ ಮಾತುಗಳ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವರು ರಾಮಾಯಣದ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಕೆಳಗೇ ಆ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಭಾವಾನುವಾದವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಜೊತೆಗೇ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ಉಪಕೃತಿ.

ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಮೂಲ ಪದ್ಯದ ಪಠನ ಅಗತ್ಯವಿರದು. ವಿಷಯಪರಿಜ್ಞಾನ ಆ ಪದ್ಯಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದರೂ ಆಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ, ಸ್ಮರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಡದೇ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಭಾವವನ್ನೂ, ಉಳಿದ ಪದ್ಯಗಳೆಲ್ಲದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಹೊಕ್ಕಾಗಿ, ತಿಳಿಯಾಗಿ, ಸರಳಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮೀರದೆ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವ ನವಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಕಾಶನಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಯನಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ವಿಶ್ವಾ ಮಿತ್ರರು.

ಗಹನವಾದ, ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ಅನೇಕವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ, ಒಪ್ಪುವ, ಉಚಿತವಾದ, ಸಮಂಜಸವಾದ ಪರಿಹಾರಕ್ರಮ

ಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತೋರಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಂಟು. ಇದೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ- ಎನ್ನಬಹುದು. ಸಕಲಮಾನವೋಪಯೋಗಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಜನೋಪಕಾರಮಾಡಿರುವ ಜ್ಞಾನವಿಠಲನಾಧರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವೂ ಅತ್ಯಂತಜನಾದರಣೀಯವೂ ಆದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ ಗ್ರಂಥದ ಸಮಗ್ರಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತಶ್ಲಾಘನೀಯ ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದನೀಯ. ವಿಷಯಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಧಾಟಿ, ಗಹನವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಸರಳವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ರೀತಿ, ಕ್ಲೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಹೊಕ್ಕು ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಶ್ಲೋಕಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವ ವೈಖರಿ - ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀಯುತರ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಕಮಂಡಲಿಯ ಘನವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಧ್ಯಯನಪರಿಶ್ರಮದ ಆಳವನ್ನೂ ಜ್ಞಾನಸಾಧನೆಯ ಅತಿಶಯವನ್ನೂ ಎತ್ತಿತೋರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಶಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಅನುಭವಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಆಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲು ಭಗವದನುಗ್ರಹವೂ ವ್ಯಾಸ-ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳ ಪೂರ್ಣಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವೂ ಅವಶ್ಯ. ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಪಡೆದಿರುವರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ವಿಮರ್ಶನಧುರಂಧರರೂ, ವಿದ್ವಂತರೂ, ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಆದ ಪೊ. ನರದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಾಯಕರಾಗಿರುವಾಗ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ, ಸಮಿತಿಯವರು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರದು.

ಅನೇಕರು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಪಾರಾಯಣಮಾಡುವ (ನಿಯತವಾಗಿ ಕ್ರಮತಃಪ್ರದೇಶೋಕ್ತಗಳನ್ನೇ ಪಠಿಸುವ) ಸಂಪ್ರದಾಯ ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜನರಿಗೆ ಕೇವಲ ಭಾಷಾನುವಾದದಲ್ಲಿ ಪಠನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಇರದು. ಪಾರಾಯಣಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರ ಆಸೆ

ಯನ್ನೂ ಈಡೇರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರಾಮಾಯಣದ ಮೂಲ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುವುದು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಪ್ರಕಾಶನದ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೈಶಿಷ್ಠ್ಯ.

ಇದೀಗ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದ ಐದನೆಯ ಸಂಪುಟವು ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 58ನೆಯ ಸರ್ಗದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ ಮುಗಿದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ 39 ಸರ್ಗಗಳು ಮುಗಿದಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲೂ ರಾಮಾಯಣದ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಭಾಗವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಿಲಿತವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಪರಿಶ್ರಮ, ಸಾಧನೆ ಪರಮಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ ಎಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇವರ ಉದ್ದೇಶ (ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ) ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವಂತೆ ಜನತೆ ಈ ಭವ್ಯಕೃತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಬೇಕು, ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ತಾವೂ ಪರಮಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಂಡಿತರಾಜ ಎನ್. ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್,
ನಿವೃತ್ತ ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ.

ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳ ಸರ್ಗಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಮತ್ತು
 ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

(ವಿ. ಸೂ. ಮೊದಲನೆಯದು : ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳ ಸರ್ಗಗಳ ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ -
 ಎರಡನೆಯದು : ವಿಷಯಗಳ ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ)

ಆರಣ್ಯಕಾಂಡ

ಸರ್ಗ	ವಿಷಯಗಳು	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ
೫೮	ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಬ್ಬನೇ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯು ಜೀವಿಸಿರುವ ಬಗೆಗೆ ಸಂದೇಹವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದುದು : ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದುದು	....	೮೩೭ 1561
೫೯	ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ರಾಮನ ನಿಂದನೆ	....	೮೩೯ 1565
೬೦	ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಲಾಪ : ಸೀತೆಯ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ಮರ-ಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ದುದು : ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಿದುದು	....	೮೪೨ 1570
೬೧	ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಪುನಃ ಸೀತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆ : ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಲಾಪ	....	೮೪೫ 1579
೬೨	ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಲಾಪ	....	೮೪೮ 1585
೬೩	ಸೀತೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಿತಾಪ	....	೮೫೦ 1588
೬೪	ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸೀತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆ : ಶ್ರೀರಾಮನ ಶೋಕೋದ್ಗಾರ : ಮೃಗಗಳ ಸಂಕೇತದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ : ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ನದಿಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಮನ ಕೋಪ : ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ಹೂಗಳನ್ನೂ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕಂಡುದು : ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕೋಪ	....	೮೫೪ 1593

ಸರ್ಗ	ವಿಷಯಗಳು	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ
೬೫	ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮಾಧಾನ	....	೮೬೧ 1604
೬೬	ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಗೊಳಿಸಿದುದು	....	೮೬೩ 1607
೬೭	ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಜಟಾಯುವನ್ನು ಸಂಧಿ ಸಿದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಟಾಯುವನ್ನು ಬಾಚಿತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅತ್ತುದು	....	೮೬೫ 1611
೬೮	ಜಟಾಯುವಿನ ಮರಣ : ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ದಹನಸಂಸ್ಕಾರ	....	೮೬೭ 1618
೬೯	ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಯೋಮುಖಿಯನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ದುದು : ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಬಂಧನ ಬಾಹುಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ದುಃಖಿಸಿದುದು	....	೮೭೧ 1624
೭೦	ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಬಂಧನ ಎರಡು ಭುಜಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿದುದು : ಕಬಂಧನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದುದು	....	೮೭೬ 1631
೭೧	ಕಬಂಧನ ಆತ್ಮಕಥೆ : ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಸುಟ್ಟ ನಂತರ ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ ಕಬಂಧನು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಯನ್ನಿತ್ತುದು	....	೮೭೮ 1635
೭೨	ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಕಬಂಧನ ದಹನ : ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ ದನುಪುತ್ರನಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸು ವಂತೆ ರಾಮನಿಗೆ ಸಲಹೆ	....	೮೮೧ 1640
೭೩	ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕಬಂಧನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮತಂಗಮುನಿಯ		

ಸರ್ಗ	ವಿಷಯಗಳು	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ
	ವನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಮವನ್ನೂ ಪರಿ ಚಯಿಸಿ ತನ್ನ ಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದುದು	....	೮೮೪ 1644
೭೪	ಮತಂಗವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಬರಿಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪ್ರಯಾಣ : ಶಬರಿ ಯಿಂದ ಸತ್ಕಾರ : ಮತಂಗವನದರ್ಶನ : ಶಬರಿಯು ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ದಿವ್ಯಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದುದು	....	೮೮೮ 1650
೭೫	ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದುದು	....	೮೯೧ 1656

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧	ಪಂಪಾಸರೋವರದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ವ್ಯಾಕುಲತೆ : ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು : ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮುಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವನೇ ಮೊದಲಾದ ವಾನರರು ಭಯ ಗ್ರಸ್ತರಾದುದು	....	೮೯೫ 1661
೨	ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ ಸಂದೇಹ : ಹನುಮಂತ ನಿಂದ ಅದರ ನಿವಾರಣೆ : ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಹನುಮಂತನ ಆಗಮನ	....	೯೦೭ 1680
೩	ಹನುಮಂತನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು : ತನ್ನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಂಡುದು : ಶ್ರೀರಾಮನು ಹನುಮಂತನ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹನುಮಂತನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು		

ಸರ್ಗ

ವಿಷಯಗಳು

ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ

- ಹೇಳಿದುದು : ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
ಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಹನುಮಂತನು
ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದು ೯೧೦ 1684
- ೪ ತಾವು ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದುದರ ಕಾರಣವನ್ನೂ
ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ಅಪಹೃತ
ಳಾದುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹನುಮಂತನಿಗೆ
ಹೇಳಿದುದು : ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು
ಸುಗ್ರೀವನ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದುದು :
ಹನುಮಂತನು ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯ ವಿಷಯ
ದಲ್ಲಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತು
ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೊರಟುದು .... ೯೧೪ 1692.
- ೫ ಶ್ರೀರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರ ಮೈತ್ರಿ : ವಾಲಿಯನ್ನು
ಸಂಹರಿಸುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ೯೧೭ 1698
- ೬ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೀತಾದೇವಿಯ
ಅಭರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದುದು :
ಶ್ರೀರಾಮನ ತೋರಣ ೯೨೦ 1703
- ೭ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ
ಗೊಳಿಸಿದುದು : ಸುಗ್ರೀವನ ಕಾರ್ಯವು
ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನು ಆಶ್ವಾಸನೆ
ಯನ್ನಿತ್ತು ದು ೯೨೩ 1709
- ೮ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದುಃಖ
ವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದು : ಶ್ರೀರಾಮನು
ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತು ಅಣ್ಣ
ನೊಡನೆ ವೈರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು ೯೨೫ 1713

ಸರ್ಗ	ವಿಷಯಗಳು	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ
೯	ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ದ್ವೇಷದ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದುದು	೯೩೦	1720
೧೦	ವಾಲಿಯೊಡನೆ ವೈರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದುದು	೯೩೨	1723
೧೧	ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ವಾಲಿಗೆ ಒದಗಿದ ಮತಂಗರ ಶಾಪವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿ ಸಿದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನು ದುಂದುಭಿಯ ಅಸ್ಥಿ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಚೆಮ್ಮಿ ದುದು : ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನಿಗೆ ಸಾಲವೃಕ್ಷ ವನ್ನು ಭೇದಿಸಲು ಹೇಳಿದುದು	೯೩೫	1727
೧೨	ಶ್ರೀರಾಮನು ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಭೇದಿಸಿದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದುದು : ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಪರಾಜಯ : ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಶ್ವಾಸನೆ : ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ನಾಗಪುಷ್ಪೀಲತೆಯನ್ನು ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಪುನಃ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದುದು	೯೪೪	1741
೧೩	ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಸ್ತ ಜನಾಶ್ರಮವನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ತೆರಳಿದುದು	೯೪೮	1748
೧೪	ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು		

ಸರ್ಗ	ವಿಷಯಗಳು	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ
	ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾ ಗರ್ಜಿಸಿದುದು	....	೯೫೧ 1751
೧೫	ಸುಗ್ರೀವನ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾಲಿಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುದು : ತಾರೆಯು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಸುಗ್ರೀವ-ರಾಮ ರೊಡನೆ ಮೈತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದುದು	....	೯೫೩ 1756
೧೬	ವಾಲಿಯು ತಾರೆಯ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣಾಘಾತದಿಂದ ಗಾಯ ಗೊಂಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುದು	....	೯೫೬ 1761
೧೭	ವಾಲಿಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ನಿಂದನೆ	೧..	೯೬೦ 1768
೧೮	ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದುದು : ವಾಲಿಯು ನಿರುತ್ತರನಾಗಿ ತನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದುದು : ಅಂಗದನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮ ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನು ಆಶ್ವಾಸವೆಯನ್ನಿತ್ತುದು	....	೯೬೫ 1777
೧೯	ಪತಿಯು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಪಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದ ತಾರೆಯು ವಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಲಪಿಸಿದುದು	....	೯೭೨ 1789
೨೦	ತಾರೆಯ ವಿಲಾಸ	....	೯೭೪ 1793
೨೧	ಹನುಮಂತನಿಂದ ತಾರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನವಚನ : ಪ್ರಾಯೋಪನೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ತಾರೆಯ ನಿರ್ಧಾರ....	೯೭೭	1797
೨೨	ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಂಗದನಿಗೂ ತನ್ನ ಆಶಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರಾಣತೊರೆದುದು....	೯೭೯	1801

ಸರ್ಗ	ವಿಷಯಗಳು	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ
೨೩	ತಾರೆಯ ವಿಲಾಸ	....	೯೮೨ 1805.
೨೪	ಶೋಕಮಗ್ನನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗದ ನಿರ್ಧಾರ : ತನ್ನ ನ್ನೂ ವಧಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ತಾರೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ : ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮಾಧಾನವಚನ	....	೯೮೫ 1809.
೨೫	ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ, ತಾರೆ ಯನ್ನೂ, ಅಂಗದನನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿ ಸುತ್ತಾ ವಾಲಿಗೆ ದಹನಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಲು ಅಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದುದು : ಅಂಗದನಿಂದ ವಾಲಿಯ ದೇಹಸಂಸ್ಕಾರ	....	೯೯೨ 1818.
೨೬	ನಗರಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ನಿರಾಕರಣೆ : ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ	....	೯೯೭ 1826.
೨೭	ಪ್ರಸ್ತವಣಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಮ- ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸಂಭಾಷಣೆ	....	೧೦೦೧ 1832
೨೮	ವರ್ಷಾರ್ತುವಿನ ವರ್ಣನೆ	....	೧೦೦೬ 1839.
೨೯	ಹನುಮಂತನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾನರ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ನೀಲನಿಗೆ ಆದೇಶವನ್ನಿತ್ತುದು	....	೧೦೧೫ 1848.
೩೦	ಶರದೃತುವಿನ ವರ್ಣನೆ : ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದುದು	....	೧೦೧೮ 1853.
೩೧	ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ತೀವ್ರವಾದ ಕೋಪ : ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಸಮಾಧಾನ : ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು		

- ಸರ್ಗ ವಿಷಯಗಳು ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ
- ತನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ
ಅಂಗದನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟುದು : ವಾನರರ ಭಯ :
ಪ್ಲಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವ-ಎಂಬ ವಾನರರಿಂದ
ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ
ಉಪದೇಶ ೧೦೨೯ 1867
- ೩೨ ಚಿಂತಾಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಹನುಮಂತನು
ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು ೧೦೩೪ 1875
- ೩೩ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಕ್ರೋಧಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಟೀಕರಿಸಿದುದು :
ಭಯಗೊಂಡ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು
ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲು ತಾರೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟುದು : ತಾರೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ
ಹೇಳುತ್ತಾ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದುದು ೧೦೩೬ 1879
- ೩೪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ನಿಂದನೆ ೧೦೪೩ 1889
- ೩೫ ತಾರೆಯು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು ೧೦೪೪ 1893
- ೩೬ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಅಲ್ಪತನವನ್ನೂ ಶ್ರೀರಾಮನ
ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕ್ಷಮೆ
ಬೇಡಿದುದು : ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು
ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ
ಹೇಳಿದುದು ೧೦೪೭ 1896
- ೩೭ ಸುಗ್ರೀವನು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ವಾನರಸೈನ್ಯ
ವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು

ಸರ್ಗ

ವಿಷಯಗಳು

ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ ಪು. ಸಂಖ್ಯೆ

- ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದುದು : ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆ ಯನ್ನು
ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಎಲ್ಲ ವಾನರನಾಯಕರೂ
ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟುದು : ವಾನರದೂತರು
ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ವಾನರಸೈನ್ಯವು
ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು
ತಿಳಿಸಿದುದು ೧೦೪೯ 1899
- ೩೮ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಬಂದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು
ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು : ಸೈನ್ಯಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ
ಮಾಡಿರುವ ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೇಳಿ
ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದು ೧೦೫೨ 1902
- ೩೯ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು
ಸೂಚಿಸಿದುದು : ನಾನಾಕಡೆಗಳಿಂದ ಸೈನ್ಯಸಮೇತ
ರಾದ ಸೇನಾನಾಯಕರ ಆಗಮನ
ಪರಿಶಿಷ್ಟ (ಮೊದಲಭಾಗ)
ವಾಲಿನಧಿಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿಮರ್ಶೆ
ವಿದ್ವಾನ್ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ವರದದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯ
ರಂಗಪ್ರಿಯರಿಂದ XXXI
ಪರಿಶಿಷ್ಟ (ಕಡೆಯ ಭಾಗ) .... 1 - 16

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಪುರಮತಸ್ತು

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರಭಾರತೀ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಭೀಃ ।

ಅಸ್ಮದತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀಯುತ ಕೇಶವ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕೌಶಿಕರು,
ಸಂಪಾದಕರು, ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಪ್ರಕಾಶನ, ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು-28 ಇವರಿಗೆ

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಸ್ವರಣಪುರಸ್ಕರಂ ಸಂದಿಷ್ಟೋಽಯಂ
ಸಂದೇಶಃ

ಅದಾಗಿ ; ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ (ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಂದೋಬಧ್ಧ)
ವನ್ನು ಕನ್ನಡಾನ್ವನಾದದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪುಟ - ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸು-
ತ್ತಿರುವ ನೀವು ಇದೀಗ ಐದನೇ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅನುವಾದವು ಸರಳ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಶೇಷ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಂಡ-ಸರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾದ ನೀತಿಸಂಹಿತೆಯು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಸೀತಾವಿರಹ, ಹನುಮತ್ಸನಾಗನು, ಸುಗ್ರೀವಮೈತ್ರಿ, ವಾಲಿಸಂಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೂ ಸಂಗ್ರಾಹ್ಯವಿಚಾರಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿರುವ ರಾಜನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಮಾತಂತೂ ಮಾನವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವಹವಾಗಿ, ಈ ಲೋಕದ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಪರಲೋಕದ ಸುಖವನ್ನೂ ಮಾಡುವಂತಹದಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ. ಉಳಿದ ಸಂಪುಟಗಳೂ ಶೀಘ್ರ ಹೊರಬರುವಂತಾಗಿ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರವು ಇಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯ ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವಂತಾಗಲೆಂದೂ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೆಂದೂ ಸುವರ್ಣಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಸ್ತುತಯಃ

ಮಿತಿ :- ಪ್ರಭವಸಂವತ್ಸರ ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುಕ್ಲ ೧೨ಯು ಚಂದ್ರವಾಸರೇ

ತಾ|| 29-2-1988

ವಸತಿ:- ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಪುರಮಠೇ

ಶ್ರೀರಂಗಸದ್ಗುರವೇ ನಮಃ

ವಾಲಿನಧೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿಮರ್ಶೆ

ಆದಿಕವಿಯ ಅಮರಕಾವ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣದ ಕಥಾವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ-ಬಿಸಿಯಾದ ವಾದ-ವಿನಾದಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿರುವ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲಿನಧೆಯ ಪ್ರಕರಣವೂ ಒಂದು. ಅದನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಮರ್ಶೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ತತ್ತ್ವಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಾದ ಜನ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ವ್ಯಾಯಾಮಮಾಡುವ ಜನ ಇರುವವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿರುವ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. (ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ ಸರ್ಗ ೧೮ ಮತ್ತು ೧೯) ಇಬ್ಬರು ಮಹಾಪುರುಷರ ಮೂಲಕ ಆಕ್ಷೇಪ-ಸಮಾಧಾನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಆ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಮರ್ಶಾಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಆ ಇಬ್ಬರು ಮಹಾಪುರುಷರೂ ಮಹಾಮೇಧಾವಿಗಳು, ಮನೀಷಿಗಳು, ಮಹಾವೀರರು, ಧೀರರು, ಧರ್ಮಜ್ಞರು, ಉಪಶಾಸಕರೂ ಮಾಡುವ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತನಿಷ್ಣಾತರಾದವರು. ಇದಲ್ಲದೇ ಪ್ರಸಕ್ತವಾದ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ ಕಾಲ-ದೇಶ-ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು.

ವಾನರರಾಜ ವಾಲಿ ಮತ್ತು ಮಾನವೇಂದ್ರ ರಾಘವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ-ಇವರೇ ಆ ಮಹಾಪುರುಷರು. ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ (ಆಕ್ಷೇಪಕ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದಾತರ) ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವರ ಮೂಲಕ ವೇಗವಿದ್ದರೂ ವಿಚಾರಪೂರಿತವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿರುವ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮಹರ್ಷಿ. ವಿನೇಕಿಗಳಾದ ಆ ವಾದಿ-ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾಜನರ ಎದುರಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಉಭಯಸಮ್ಮತವಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಅಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುವ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದೇ ಕೇವಲ ಚಾಪಲ್ಯದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ 'ಕಕ್ಷಿಗಾರ ಬಿಟ್ಟರೂ ಸಾಕ್ಷಿಗಾರ ಬಿಡ' ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ವಾದಯುಧವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ಕಾರಣಗಳು ಎರಡು :-

1) ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆದಿರುವ ಚರ್ಚೆ ಸಾಲದು. ವಾದ-ವಿವಾದಗಳಿಗಿನ್ನೂ ಅವಕಾಶ ಇದೆ-ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ.

2) ವಾದಿಯಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಕುಟುಕುಜೀವ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪತ್ನಿ ತಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯಪುತ್ರ ಅಂಗದ ನಿಗ್ರಿಶ್ರೀರಾಮ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವರು ತೊಂದರೆಕೊಡದೇ ಅವರನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಕುಟುಂಬವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮತ್ತು ನೀತಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾದ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಉತ್ತರಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ-ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ.

ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಈ ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿದೆ.

ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಯೋಗ್ಯತೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳೂ ಇರಬೇಕು :-

1) ಅವರು ವಿಷಯದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

2) ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುವಂತೆಯೇ

ಆಯಾ ದೇಶ-ಕಾಲಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇರುವ ವಿಶೇಷವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ-ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅಂದಿನ ಕಾಲ-ದೇಶಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಬಾರದು.

3) ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ ಅಭಿನಿವೇಶ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಇರಬಾರದು. ಅವುಗಳ ಅಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವರು ವಿಧ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಭಿನಿವೇಶವಶೀಕೃತಜೇತಸಾಂ ಬಹುವಿದಾನುಪಿ ಸಂಭವತಿ

ಭ್ರಮಾಃ | *

ಈ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದೇ ಪಕ್ಷಪಾತರಹಿತವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಬಣ್ಣದ ಕನ್ನಡಕದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ವಿಷಯದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾದಮೇಲೆಯೂ ಹಠಮಾರಿತನದಿಂದ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿತಂಡಾವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಡೆಗೊಡಬಾರದು. ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳಿಗೆ ಎಡೆಗೊಡದೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು.

3) ನಿರ್ಣಯವು ವಾಲಿಯ ಪರವಾಗಿ ಬರಲೇ ಅಥವಾ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರವಾಗಿ ಬರಲಿ - ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಅಥವಾ ಭಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ: ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಾದಿ-ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯವಾದ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಭಯವಿಲ್ಲದೇ ನಾವು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು.

ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ವಾಲಿನಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆದಿರುವ ಚರ್ಚೆಯ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಹೀಗಿದೆ:

* ಅಗಮ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ, ಭಗವದ್ವ್ಯಾಮುನ ಮುನಿಗಳು.

1. ವಾಲಿಯ ಆಕ್ಷೇಪ :

“ ಶ್ರೀರಾಮ ! ನೀನು ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲು ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾವಿಯಂತೆ ಮಹಾ ಮೋಸಗಾರ. ಧರ್ಮರಹಿತನಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವೇಷಧಾರಿ. “ ತೃಣೈಃ ಕೂಪಮಿವಾವೃತಂ ” “ ಸತಾಂ ವೇಷಧರಂ ಪಾಪಂ ಪ್ರಚೈನ್ನಮಿವ ಪಾವಕಮ್ ”

“ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕೊಂದಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಮಾವಧಿ. ನಾನು ಹೇಗೆ ನಿರಪರಾಧಿ? ಎಂದರೆ: ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಪಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ನಗರದಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಅಪಕಾರವನ್ನೂ ಎಸಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪರಾಧಮಾಡಿದ್ದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಯೇ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಏನೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಚನ್ನ-ಬೆಳ್ಳಿ, ಭೂಮಿ-ಕಾಣಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಅಂತಹ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸು, ಹಣ್ಣು-ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ. ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.”

“ ನಾನು ನಿನಗೆ ಬೇಟೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪ್ರಾಣಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾಂಸ ಚರ್ಮ ಮೂಳೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಶಿಷ್ಟರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲೇ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಎದುರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಹೇಡಿಯಂತೆ ಮರೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿರುವವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯ. ಯುದ್ಧ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ. ಧರ್ಮನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ. ಆರ್ಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲದ ಕೆಲಸ.”

“ ಅರಿಯದ ಜನ ಅಥವಾ ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ಜನ ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ

ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀನು ವೀರಕ್ಷತ್ರಿಯ. ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನೀನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹಾ ಪಾತಕ ಮಾಡಿರುವುದೇ ಅಕ್ಷಮ್ಯ.”

‘ಸುಗ್ರೀವನ ಮೂಲಕ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಕ್ಯಾಗಿ ಮಿತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದೆ’-ಎಂದು ನೀನು ವಾದಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ದುರ್ಬಲನಾದ ಆ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸಹಾಯ ಕೋರುವುದರ ಬದಲು ಮಹಾವೀರನಾದ ನನಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒಂದೇ ದಿನಸದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ದುಷ್ಟರಾವಣನನ್ನು ಹಿಂಗಟ್ಟು ಮುಂಗಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದಿರುವುದು ರಾಜನೀತಿಗೂ ವಿರುದ್ಧ. ಮಹಾಮೂರ್ಖತನ ಅದು.”

ಈ ಅಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶಾಂತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೀಗೆ ಸಮಾಧಾನನೀಡುತ್ತಾನೆ.

“ನೀನು ಧರ್ಮಾರ್ಥ-ಕಾಮಗಳನ್ನೂ, ಕಾಲವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯದೇ ಬಾಲಿಶಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಒದರಿದ್ದೀಯೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಗುರು-ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ವಿಚಾರಮಾಡದೇ ಕಪಿಚಾಪಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದೀಯೆ.”

“ನಾನು ಏನು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ? ಎಂದು ಅರಿಯದವನಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ನೀನು ಮಾಡಿರುವುದು ಘೋರತಮವಾದ ಪಾತಕ. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಸೊಸೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ರುಮೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ್ದೀಯೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ.

ಔರಸೀಂ ಭಗಿನೀಂ ವಾಪಿ ಭಾರ್ಯಾಂ ವಾಪ್ಯನುಜಸ್ಯ ಯಃ |
ಪ್ರಚರೇತ ನರಃ ಕ್ಷಾಮಾತ್ ತಸ್ಯ ದಂಡೋ ವಧಃ ಸ್ಮೃತಃ ||

ಸಾಧಾರಣಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪವನ್ನಾಚರಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸ

ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀನು ರಾಜನಾಗಿ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾಗಿ ಈ ಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ದಂಡನೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ”

“ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಲು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ: ಗಿರಿ-ಕಾನನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲಾ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ಅರಸರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಇದನ್ನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಭರತನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪರವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ನನಗಿದೆ. ”

“ನಿನ್ನ ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತಿಳಿದೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ದಂಡನೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾನೇ ಈ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ”

“ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ವೈರಿಯಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವಿತ್ರನಾದ ಆತನಿಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಮಿತ್ರನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವುದೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲನೆಮಾಡುವುದೂ ನನ್ನ ಧರ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ. ”

“ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾಂಸ ಚರ್ಮ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಆಸೆಗಾಗಿ ಕೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಪರಾಧಿಯಾದ ನಿನಗೆ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಅಪರಾಧಿಯೂ ಆಗಿ ಶಾಖಾಮೃಗವೂ ಆಗಿದ್ದೀಯೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಿಂದ ಲಾಗಲೀ-ಎದುರಿನಿಂದಲಾಗಲೀ ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ದಂಡಿಸಬಹುದು. ”

“ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮವು ಸಾಕ್ಷಿ. ಆ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅನುಣಗುವಾಗಿ ನೀನು ಅಪರಾಧಿಯೋ ನಿರಪರಾಧಿಯೋ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿನೋಡು. ಇಂತಹ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳ ತೀರ್ಮಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕರಣವೇ ಪರಮಪ್ರಮಾಣ.

ಹೃದಿಸ್ಥಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಆತ್ಮಾ ವೇದ ಚರಾಚರಮ್ |

ಸೂಕ್ಷ್ಮಃ ಪರಮವಿಜ್ಞೇಯಃ ಸತಾಂ ಧರ್ಮಃ ಸ್ಲೇವಗಮಃ ||

“ರಾಜನಿಂದ ಸರಿಯಾದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೆಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅಪ

ಪಾಧಿಯ ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ರಾಜರನ್ನು
ಗೌರವಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಿಂದಾವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ನೋಯಿಸಬಾರದು.”

ಇವಿಷ್ಟೂ ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಾಗಿರುವ ವಾಲಿನಧ
ವಿಮರ್ಶೆ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಾವು ವಿಷಯವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು
ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು.

ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ :

I “ ವಾಲಿನಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಶ್ರೀರಾಮ. ಆತನು
ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ, ಸರ್ವಭೂತಗಳ ಸುಹೃತ್ತೂ ಆಗಿರುವ ಪರ
ಮಾತ್ಮ-ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅವತಾರ.

- 1 ಯುಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವವಿತ್ |
- 2 ಪರಾಸ್ಯ ಶಕ್ತಿಃ ವಿವಿಧೈವ ಶ್ರುತಯತೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕೇ ಜ್ಞಾನಬಲ
ಕ್ರಿಯಾ ಚ |
- 3 ಸುಹೃದಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮಾಂ ಶಾಂತಿಮೃಚ್ಛತಿ |
- 4 ಅರ್ಥಿತೋ ಮಾನುಷೇ ಲೋಕೇ ಜಜ್ಞೇ ವಿಷ್ಣುಃ ಸನಾತನಃ |.

ಆತನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲೋಕ
ಕಲ್ಯಾಣಕರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಪಜ್ಞರಾದ ನಾವು ಆ ಜಗತ್ಪ್ರಭುವಿನ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವುದೇ ಅಸರಾಧ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭಕ್ತ
ಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಉಂಟು. ಇವರ ಭಕ್ತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ನಾವು ಅಭಿ
ನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಭಗವಂತನು ಮನುಷ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಮಾಡಿ
ರುವುದಕ್ಕೆ ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುವುದೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಪ್ರಯೋಜನವೇ
ಆಗಿದೆ.

“ ಮರ್ತ್ಯಾವತಾರಸ್ತಿದ ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣಂ

ರಕ್ಷೋವಧಾಯೈವ ಸ ಕೇವಲಂ ವಿಭೋಃ | ” (ಭಾಗವತ)

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿರುವ ಆ ಭಗವಂತನ ಕೃತಿಯು
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಆದರ್ಶವಾಗುತ್ತದೆ-ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು
ದೋಷವಲ್ಲ.

“ The King can do no wrong ” (ರಾಜನು ಮಾಡಿ ದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯೇ) ಎಂದು ಹೇಳುವ ರಾಜಭಕ್ತಿಯ ಉದ್ಗಾರ ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ “ ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಃ ” (ರಾಜನಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳು) ಅವನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಮಾನ್ಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ ?

II ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ - ಎಂಬ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮರೆಯಿಂದ ಬಾಣಹೊಡೆದು ಆತನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು ? ಆ ಬಗೆಗೆ ಭಗವಂತನ ಭಾವ ಏನಾಗಿರಬಹುದು ? ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಆನಂದತೀರ್ಥರು ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ :

“ ಈ ವಾಲಿಯು ನನ್ನ ಭಕ್ತ. ನಾನು ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ವಿರಗುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲಿಗೆರಗಿದವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ತರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಕಪಿರಾಜ್ಯದ ಬಯಕೆಯಿಂದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲು ಶರಣಾಗತನಾಗಿರುವವನು ಸುಗ್ರೀವ. ಅವನ ಆಸೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಈಡೇರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ಸರಿ.

ಭಕ್ತೋ ಮಮೈಷ ಯದಿ ಮಾಮುಭಿಪಶ್ಯತೀಹ

ಪಾದೌ ಧ್ರುವಂ ಮಮ ಸಮೀಪ್ಯತಿ ನಿರ್ವಿಚಾರಃ |

ಯೋಗ್ಯೋ ವಧೋ ನ ಹಿ ಜನಸ್ಯ ಪದಾನತಸ್ಯ

ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಿನಾ ರವಿಸುತೇನ ವಧೋರ್ಥತತ್ತ್ವ ||೧೯||

ಕಾರ್ಯಂ ಹ್ಯಭೀಷ್ಟಮಪಿ ತತ್ಪ್ರಣತಸ್ಯ ಪೂರ್ವಂ

ಶಸ್ತ್ರೋ ವಧೋ ನ ಪದಯೋಃ ಪ್ರಣತಸ್ಯ ಚೈವ |

ತಸ್ಮಾದದೃಶ್ಯತನುರೇವ ನಿಹನ್ಮಿ ಶಕ್ರ-

ಪುತ್ರಂ ತ್ವಿತಿಹ ತನುದೃಷ್ಟತಯಾ ಜಘಾನ ||೨೦||

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ನರಕುತ್ತಿದ್ದ ವಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರೇಮಾದ್ರವಾದ ನುಡಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತಾ “ಓ ಮಹಾವೀರ! ನೀನು ಬಯಸುವಿಯಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವೆನು”- ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವಾಲಿಗೆ ಬದುಕುವುದು ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಪುರುಷೋತ್ತಮ! ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರು ಸಾಯುವುದು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ? ಬಯಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಭಾಗ್ಯ ದೊರಕಲಾರದು” ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದ * ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸನ್ನೇಹವಾಲಿನಿ ಜಗಾಮ ಚ ತಸ್ಯ ಪಾಶ್ವಾಂ

ಪ್ರಾಹ್ಯೈನಮಾದ್ರವಚಸಾ ಯದಿ ವಾಂಛಸಿ ತ್ವನ್ಮಾ !

ಉಜ್ಜೀವಯಿಷ್ಯ ಇತಿ ನೈಚ್ಛದಸೌ ತ್ವದಗ್ರೇ

ಕೋ ನಾಮ ನೇಚ್ಛತಿ ಮೃತಿಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮೇತಿ ||

(ಮಧ್ವರಾಮಾಯಣ ಪುಟ ೩೭-೩೮)

III ವಾಲಿಯು ದೇವರಾಜನಾದ ಇಂದ್ರನ ಪುತ್ರ. ಆದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನನ್ನು ಏಕೆ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದ? - ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರು ಹೀಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾದ ವಾಲಿಯು ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ನಾರಾಯಣನ ಅವತಾರವಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸೇನೆಗೆ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದೇವಶತ್ರುವಾದ ರಾವಣನೊಂದಿಗೆ ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅದ್ದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸಸಂಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇವನ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ದೇವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವೇ ಆಗುವುದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮೊದಲು ವಾಲಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ.”

(ಶ್ರೀರಾಮಕಥಾಸಾರ-ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ- ಪುಟ ೧೫೪)

ಈ ವಿವರಣೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತಹೃದ್ಯವಾಗಿದೆ.

IV ಶ್ರೀರಾಮನು ಶರಣಾಗತಸಂರಕ್ಷಣವ್ರತವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದನು.

*ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶರಣಾಗತನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅವನಿಂದ ವಾಲಿವಧೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಆ ಶರಣಾಗತಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಕರುಣಾಳುವಾದ ಭಗವಂತ ವಾಲಿಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

“ ತರಣಿಸುತಶರಣಾಗತಿಸರತಂತ್ರೀಕೃತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ” ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟನಾಥರು ರಘುವೀರಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೃದ್ಯವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿವರಣೆಯೂ ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸಕರವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ವಾಲಿವಧೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಮಂಡನೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಇತರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡಿದ ವಾಲಿವಧೆಯು ಧರ್ಮ-ನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದ ಸತ್ಕಾರ್ಯವೇ? ಅಥವಾ ಅಧರ್ಮ-ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾದ ದುಷ್ಕೃತಿಯೇ?—ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿಷಯವು ನೇರವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಕ್ರಮವಿದು—ಎಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಸೂಕ್ತಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 1) ಕೊಲೆಮಾಡುವುದೇ ಪಾಪ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜವಧೆಯು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ. ಏಕೆಂದರೆ : ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳ ರಕ್ಷಕ. ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳ ಶಿಸ್ತು, ಸುಖ-ಶಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಭಂಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜವಧೆಯನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾಗುವ ಒಂದು ಉಪಪಾತಕ ಎಂದು ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ‘ ಉಪಪಾತಕಸಂಯುಕ್ತೋ ಗೋಘ್ನೋ ಮಾಸಂ ಯವಂ ಪಿಬೇತ್ ’ (ಮನು-11-109) ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯೇ?

ಉತ್ತರ :- ರಾಜನು ಮಹಾಪಾತಕಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದು ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಅದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ, ಸುಖ-ಶಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿಯಾಗಿ ಬಂದ ದುಷ್ಟನಾದ ರಾಜನನ್ನು ಅಥವಾ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಬಂದ ರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುವುದು ಪಾಪವಲ್ಲ. 'ಆತತಾಯಿನಮಾಯಾಂತಂ ಹನ್ಯಾದೇವಾವಿಚಾರಯನ್ |' 'ಯುಧ್ಯಂತಮುಭಯುಧ್ಯೇತ ನಾತ್ರ ಧರ್ಮಕ್ಷತಿರ್ಭವೇತ್ ||'

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 2) ವಾಲಿಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಮನಿಗೆ ಎದುರಾಳಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಪಚಾರವನ್ನೂ ಎಸಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪಾತಕರಹಿತನಾದ, ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಕಪಿ ರಾಜನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ವಧಿಸಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ :- ವಾಲಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಡಕನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದ. ನಿರಪರಾಧಿಗೆ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದ. ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ಸಾಧುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮ. 'ಕ್ಷತಾತ್ ಕಿಲ ತ್ರಾಯತ ಇತ್ಯುದಗ್ರಃ ಕ್ಷತ್ರೇತಿ ಶಬ್ದೋ ಭುವನೇಷು ರೂಢಃ |' ಎಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆ ಶ್ರೀರಾಮನದಾಗಿತ್ತು. ತನಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೆಡಕನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ದುಷ್ಟಪಾತಕಿಯನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಶಿಕ್ಷಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪದ ಪಾತಕ ಋರುತ್ತಿತ್ತು. "ಈತನು ನನ್ನನ್ನು ದರೋಡೆಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇತರರನ್ನು ದರೋಡೆಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಹಾಕಬಾರದು"-ಎಂದು ಅರಕ್ಷಕ (Police) ಅಧಿಕಾರಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವನ ಮಹಾಪರಾಧವೇ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ವಾಲಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿರದಿದ್ದರೂ, ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡುವುದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ವಾಲಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 3) ವಾಲಿಯು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಯಾವ ಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ? ಅವನಿಂದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಏನು ಹಿಂಸೆಯಾಗಿತ್ತು ?

ಉತ್ತರ :- ಅವನು ಅಶೃಂತಘೋರವಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ. ನಿರಸರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದ. ಘಾತುಕನಾಗಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳಿಗೂ ಅವನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದ.

“ ಸ ಮಾಂ ಜಿಘಾಂಸುದುಃಸ್ವಾತ್ಮಾ ವಾಲೀ ಪ್ರವೃಥಿ-
ತೇಂದ್ರಿಯಃ | ಪರಿಕಾಲಯತೇ ಕ್ರೋಧಾತ್ ಧಾವಂತಂ ಸಚಿವೈಃ
ಸಹ || ” (ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ 46-11)

ಸುಗ್ರೀವನು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಆತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ರುಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಶುವಿನಂತೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಇದು ಭ್ರಾತೃದ್ರೋಹ, ಕುಟುಂಬದ್ರೋಹ. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಹಾಹಿಂಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ದುಷ್ಕೃತಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

‘ ಭ್ರಾತೃಭಾರ್ಯಾಭಿಮುರ್ಶೇಃ ಸ್ಥಿನ್ ದಂಡೋಽಯಂ ಪ್ರತಿ ಪಾದಿತಃ ’ (ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ-18-20)

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 4) ವಾಲಿಯು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಪರಾಧವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಘೋರವಾದ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಏಕೆ ವಿಧಿಸಿದ ?

ಉತ್ತರ :- ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷು-ಸಂಯಮಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಾಲಿಯು ರುಮೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಶುವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಾವು ಸಣ್ಣ ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಗುರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಅದು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಹಾಪರಾಧವಾಗಿತ್ತು. ರುಮೆಯು ವಾಲಿಗೆ ಸೊಸೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲರತಕ್ಕವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅವನು ತೋರಿದ ವರ್ತನೆಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತವೆ.

ತೆರಸೀಂ ಭಗಿನೀಂ ವಾಪಿ ಭಾರ್ಯಾಂ ವಾಪ್ಯನುಜಸ್ಯಯಃ |

ಪ್ರಚರೇತ ನರಃ ಕಾಮಾತ್ಮಸ್ಯ ದಕ್ಷೋ ವಧಃ ಸ್ತೃತಃ ||

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 5) ವಾಲಿಯು ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದೆ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಶ್ರೀರಾಮನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದುಷ್ಟರನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಅರಸುವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ರಾಮನಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ರಾಜ ಅಥವಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲು ಏನು ಅಧಿಕಾರ ?

ಉತ್ತರ :- ಇದಕ್ಕೆ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಚತುಃಸಮುದ್ರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವೂ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ಅರಸರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಾದರೂ ಧರ್ಮಶಾಸನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವರು ಅಧಿಕೃತರಾಗಿದ್ದರು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 6) ಶ್ರೀರಾಮನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ವಾಲಿನಧಿಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಪತ್ಯ-ಅಧಿಕಾರಗಳು ಸುಳ್ಳು ಶಾಸನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೇಳಿರಬಹುದೇ ?

ಉತ್ತರ :- ಇಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಮಾಯಣದ ಬಾಲಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಅಧಿಕಾರದ ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಸರ್ವಾ ಪೂರ್ವಮಿಥುಂ ಯೇಷಾಮಾಸೀತ್ ಕೃತ್ಸ್ಮ್ನ ವಸುಂಧರಾ |
ಪ್ರಜಾಪತಿನುಸಾದಾಯ ನೃಪಾಣಾಂ ಜಯಶಾಲಿನಾಮ್ ||

(ಬಾಲಕಾಂಡ-ಸರ್ಗ 5-ಶ್ಲೋ. 1)

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 7) ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ಅರಸರ ಈ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಭಾರತದೇಶದ ಎಲ್ಲ ರಾಜರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದರೇ ?

ಉತ್ತರ : ಒಪ್ಪಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಗರ-ಗ್ರಾಮಗಳ ರಾಜರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಬೇಡರ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಗುಹ ಮುಂತಾದವರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದರು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 8) ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ಅರಸರು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಉಳಿದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಂತರಿಕವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಲು ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತೇ ?

ಉತ್ತರ :- ಕೇಂದ್ರದ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿ, ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿ, ಉಭಯಾಧಿಕಾರದ ಪಟ್ಟಿ-ಎಂದು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸಂವಿಧಾನವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಾಗದರೂ ಕೈಹಾಕಲು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಆಗ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ ಅರಸರು ಭೂಮಂಡಲದ ರಾಜರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮಾನ್ಯರಾದ ರಾಜರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 9) ಕೋಸಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದವನು ಭರತ. ಅವನ ರಾಜ್ಯಶಾಸನದ ಕಾರ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ವನವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೈಹಾಕಿದ್ದು ಸರಿಯೇ ?

ಉತ್ತರ :- ಭರತನ ಪರವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸನ ಮಾಡಲು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು-ಎಂದು ರಾಮಾಯಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಭರತನಿಗೆ " ನೀನು ನಗರವಾಸಿಗಳಾದ ಜನರಿಗೆ ರಾಜನಾಗಿರು; ನಾನು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಿಗೆ ರಾಜನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಶತ್ರುಘ್ನನು ಸಹಾಯಕನಾಗಿರಲಿ. ನನಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ "-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಂದಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಿಷಯ ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. (ಸರ್ಗ 107-18)

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 10) ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆ ಮುಂತಾದ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ರಾಮನು ಏಕೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ?

ಉತ್ತರ :- ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವರ ಅಹವಾಲು ಬಂದಾಗಲೇ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ರಾಜರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಋಷಿಗಳು ರಾಕ್ಷಸರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಅಹವಾಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಈಗ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಹವಾಲನ್ನು ತಂದ. ಆದ್ದರಿಂದ

ರಿಂದ ಆಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಆ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :-11) ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಜನರು ಕೋಸಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ, ಕಪಿಗಳು. ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಸಂಬಂಧ, ವಿವಾಹಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಕಪಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೊಸೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು ಇತ್ಯಾದಿ ನಿಯಮಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ವಾನರಜಾತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ವಾಲಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯೇ ?

ಉತ್ತರ :- ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರಿಬ್ಬರೂ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮತ್ತು ರೂಪದಿಂದ ಕಪಿಗಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕಪಿಜೀವಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಕಪಿಗಳ ವಿಶೇಷಶಕ್ತಿಗಳೂ ಇದ್ದರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವರು ದೇವಾಂಶಪುರುಷರು. ಕಾಮರೂಪಿಗಳು. ಧಾರ್ಮಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಯಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಪ್ರಮಾಣಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ವಾಲಿಯು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ವಾನರರಾಜನಿಗೆ ವೈದಿಕವಿಧಿಯಂತೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮ, ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಗಳು, ಸೊಸೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದರು. ವಾಲಿಯು ತನ್ನ ಸೊಸೆಯಾದ ರುಮೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಸರಿಯೆಂದು ವಾನರ ಜಾತಿಯವರೇ ಆದ ಯಾರೂ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಲಿಯೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಏಕೆ ವಾದಿಸಬೇಕು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ :-12) ಹಾಗೆ ವಾಲಿಯು ಮನುಷ್ಯರ ಧಾರ್ಮಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನಿಗೆ ' ನೀನು ಮೃಗವಾದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಬಹುದು-ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ ? ಅವನು ಮೃಗವೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು

ಸುಗ್ರೀವನ ಪತ್ನಿ ರುಮೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ದಂಡಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ :- ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಶಾಖಾಮೃಗ ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಕಾರಣ ಅವನು ಮೃಗಗಳಂತೆ ಯಾವ ನೀತಿ-ನಿಯಮಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ನಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಮೃಗಗಳಂತೆ ವಾನರದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ವಾಲಿ. ಮೃಗಗಳಂತೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಅಥವಾ ದೂರಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಉಚಿತವಾದ ಉಪಾಯದಿಂದ ಹಿಡಿದುಹಾಕಿ ದಂಡಿಸಬೇಕು-ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : 13) ವಾಲಿಯು ಸೋದರನ ಪತ್ನಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಮಾಡಿದ್ದು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಾತಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸುಗ್ರೀವನೂ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನಿಗೂ ಏಕೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಿಲ್ಲ ?

ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ :- ಸುಗ್ರೀವನು ಅಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿದ್ದನು ?

ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆ :-14). ವಾಲಿಯು ಮಾಯಾವೀರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸುಗ್ರೀವನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದ ತಾರೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ. ವಾಲಿಯ ಮರಣಾನಂತರ ಮತ್ತೆ ತಾರೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ. ಇದೂ ಸೋದರನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಪಾತಕವೇ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಉತ್ತರ :- ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೂ ಸುಗ್ರೀವನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನು ಬದುಕಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ರುಮೆಯನ್ನು ಪಶು ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವನ ಕಾಮವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು

ಅವನಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಮೇಲಿದ್ದ ದ್ವೇಷಗಳೇ ಕಾರಣ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದು ಮಹಾಪಾತಕ. ಸುಗ್ರೀವನಾದರೋ, ತನ್ನ ಅಣ್ಣನು ಜೀವಂತ ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಅಣ್ಣನು ಮರಣಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಅನಾಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಆಶ್ರಯಕೊಡಲು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಕಟ್ಟುಪಾಡಿನಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರ-ಸಮಾಜ-ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಅನುಮತಿಯಂತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ.* ಅದರಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟವಾದ ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಗಳ ಪಾತ್ರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾಡಿದುದು ಅಸರಾಧ ವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನನ್ನು ರಾಮನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : 15) ವಾಲಿಯು ರುಮೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿಯು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೆ-ಅವನ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸ ಲಿಲ್ಲ ?

ಉತ್ತರ :- ವಾಲಿಯ ಪರಾಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಉದ್ಭಟತನಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಅವರು ಅವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದರು- ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : 16) ವಾಲಿಗೆ ಮರಣದ ಮಹಾದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲು ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಕಾರಣವಿತ್ತೇ ?

ಉತ್ತರ :- ವಾಲಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಅದರ್ಶ ತೋರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರಾಜ. ವಿದ್ವಾಂಸ ಮತ್ತು ವಿವೇಕಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ರಾಜನು ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ- 'ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಃ' ಎಂಬಂತೆ ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾವಣನಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡುವಂತೆ "ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು

---

*ಉದಾ : ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ರಾಮಗುಪ್ತನು ಮೃತನಾಗಲು ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದ ಧೃವಾದೇವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದವನಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿವಾಹಪದ್ಧತಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯುಂಟು. ಮೃತೇ ಪ್ರವ್ರಜಿತೇ ಚೈವ ಪತಿರನ್ಯೋ ವಿಧೀ ಯತೇ | ಇದರಂತೆಯೇ ಗುಪ್ತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಎರಡನೇ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ರಾಮಗುಪ್ತನು ಮೃತನಾದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಧೃವಾದೇವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ.

ಕಾಪಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಧರ್ಮವೋ-ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರ ಹೆಂಡತಿಯರ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವುದು ಧರ್ಮ. 'ದಾರಾ ಯಥಾ ತ್ಮನೋ ರಕ್ಷಾಪ್ತಿಃ ತಥಾನ್ಯೇಷಾಂ ನಿಶಚರ' ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಪ್ರಜಾ ನಾಯಕನಾದ ರಾಜನು ತಾನೇ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ದಾರಿ ಹಿಡಿದರೆ - ಅವನಿಗೆ ಮಹಾದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲೇ ಬೇಕು.

ಇದಲ್ಲದೇ ವಾಲಿಯು, ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರ ನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿ ಘಾತುಕತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ್ದ. ಅದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಮಹಾದುಷ್ಟನೂ ಮಹಾವೀರನೂ ಆಗಿದ್ದ ವಾಲಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಹಾದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : 17) ಶ್ರೀರಾಮನು ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಪ್ರೇಮದ ಸುಖ ವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹೋದರಭಾವದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ವಾಲಿಗೆ ಅವನ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡದೆ ಅವನನ್ನು ಏಕೆ ಸಂಹರಿಸಿದ ?

ಉತ್ತರ :- ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ರಾಜಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ಎಂಬುದು ರಾಮನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ : ವಾಲಿಯ ಸ್ವಭಾವದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದ ಕಬಂಧನೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸೂಚಿಸಿದ್ದ. ಇದಲ್ಲದೆ ವಾಲಿಯು ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ-ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನ ಪ್ರಥಮಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲೇ ಇಂಗಿತಜ್ಞನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅರಿತಿದ್ದನು. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ವಾಲಿಯು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅನಂತರವಾದರೂ ಅವನ ಮಹಾಪಾತಕಕ್ಕೆ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವಿಧಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ರಾಜಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ವಾಲಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಶುದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಲಿಯ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳೂ ಅನೇಕವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದ ದುಷ್ಟ

ಕಾನುದ ಪಾಪಾಚರಣೆಯಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾಗಿದ್ದು. ಅವನ ಆ ಪಾಪವು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ-ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳಿಂದ ಕಳೆದುಹೋಗುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವ ಮರಣದಂಡನೆಯಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವಾಲಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಔದ್ಧತ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ವಿವೇಕ ಮೂಡಿದ್ದರೆ-ಅವನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ. ಕೆಲವು ಕೊಳೆಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಾಬೂನು-ನೀರುಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತಕೊಳಕಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : 18) ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಾಲಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ನೆಪ. ಆರ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಯಶಾಸನಗಳನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದ - ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯೇ?

ಉತ್ತರ:- ಶುದ್ಧಾಂಗವಾಗಿ ತಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ: ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಆರ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಹರಡಿತ್ತು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮುಂದೆ ತಾನು ಜಯಿಸುವ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ-ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದ ನಾಯಕರನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : 19) ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಒಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ:- ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಷ್ಟು ಒಡಕು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸಂಧಿನಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು

ಒಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ರಾಮನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾಲಿಯು ಬಲದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿ ಹಠಗಾರನೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಅಂಗದನನ್ನು ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿಯೂ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ ವಾನರರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಐಕಮತ್ಯವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡಿದ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : 20) ವಾಲಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು ಸರಿ-ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನನ್ನು ಮರೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಅಧರ್ಮ ; ಹೇಡಿ ತನದ ಸರಮಾವಧಿ ; ಯುದ್ಧನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಶ್ರೀರಾಮನಂತಹ ಧೀರ-ವೀರನೂ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೂ, ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಮಹಾಪುರುಷ ಈ ಹೀನಾಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯೇ ?

ಉತ್ತರ :- ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಧೀರೋದಾತ್ತನಾದ ನಾಯಕನು ಮರೆಯಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಬಾರದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿರುವವನ ಮೇಲೆ ಆಯುಧಪ್ರಯೋಗ-ಆಕ್ರಮಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ನನು ನಾಮಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮಜ್ಞಸ್ತ್ವಂ ಲೋಕೇಽಭ್ಯಧಿಕಃ ಪರೈಃ |
ಸೋಽಯುಧ್ಯಮಾನಸ್ಯ ಕಥಂ ರಣೇ ಪ್ರಹೃತವಾಸಸಿ ||

ಮ. ಭಾ. ದ್ರೋಣಪರ್ವ-143-7

ಎಂದು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪದ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಈ ಹೇಡಿ ತನದ ಕಳಂಕದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಭವಭೂತಿಯೆಂಬ ಕವಿಯು ತನ್ನ “ಮಹಾವೀರಚರಿತ” ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀರಾಮನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ನೇರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ”-ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಹಾಪುರುಷನಾಗಿದ್ದರೂ ಇದೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪನ್ನು ಎಸಗಿದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದ” ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ಕಥೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ಅವರವರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಾತಾಯಿತು. ಆದರೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಗ್ರಂಥ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕಾಲ ದೇಶ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟನಾಗಿದ್ದ ಮಹರ್ಷಿಯ ಗ್ರಂಥ. ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಾಗಿರುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ವಾಲಿಯನ್ನು ಮರೆಯಿಂದ ಏಕೆ ಹೊಡೆದ ? ಇದಕ್ಕೆ ಪುರಾಣಕಾರರು ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ವಾಲಿಗೆ “ಓ ಮಹಾವೀರನೇ ! ಯಾವನಾದರೂ ಯುಷ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರೆ ಅವನ ಬಲದ ಅರ್ಧಭಾಗವು ನಿನಗೆ ಬರಲಿ ” “ ಸ್ತೋತ್ರೀಪನರ್ತಿನೋ ಭೂಯಾದರ್ಧಂ ಬಲಮರಿಂದಮು ” ಎಂದು ವರಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ವಾಲಿಯು ಎದುರಿಯುಡ್ಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅವಧ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರವನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಮರೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದ.

ಈ ವಿವರಣೆಯು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಗೆ ಇಂತಹ ವರವಿತ್ತೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣಕಥಾಚಿತ್ರಣದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮರೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

“ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಎದುರಿಯುಡ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾಲಿಯ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಮರೆಯಿಂದ ಬಾಣಹೊಡೆದ ”—ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂತೂ ಹೇಗೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಪ್ತಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಭೇದಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ ವಾಲಿಗಿಂತ ತಾನು ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಮರೆಯಿಂದ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು

ಕಾರಣ ಸುಗ್ರೀವನ ಮುಂದೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ-“ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ಆ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಇಂದೇ ಕೊಂದುಹಾಕುತ್ತೇನೆ.”

“ಅದೈದ್ಯವ ತಂ ವಧಿಷ್ಠ್ಯಾಮಿ ತವ ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರಿಣಮ್” ಎಂದು ಅವನು ಸುಗ್ರೀವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಎದುರುಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಒಂದು ದಿನ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರೆಯಿಂದ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ- ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ (ರೈಟ್ ಆನರಬಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಿ-Lectures on Ramayana)

ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರ ಎರಡನೆಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಘಾಸಿಮಾಡಿ ಇನ್ನೇನು ಕೊಂದುಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಎದುರುಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ತಡೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಒಡನೆಯೇ ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಮೋಘವಾದ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಬೀಳಿಸಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯುದ್ಧ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ನೇಹಿತನ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. (ಇದೇ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಮಹಾಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಭೂರಿ ಶ್ರವನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಅವನ ತೋಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ.) ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವೃತ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವರು ತನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಿತ್ರನ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಾಣ ಹೊಡೆದ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ವಿವರಣೆಗಳೂ ಸರಿ ಇರಬಹುದು.

ಆದರೆ, ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಹೊಡೆಯಲಿ ಅಥವಾ ಮರೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲಿ-ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ- ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ: ಅದು ವಾಲಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡಿದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿಷಯವೇ ಹೊರತು ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನೊಡನೆ ಮಾಡಿದ

ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದಾಗಿ ರಾಮನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ ; ವಾಲಿಯನ್ನು ಅವನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ವಾಲಿಗೆ ಘೋರವಾದ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ್ದನು. ಘೋಷಣೆಮಾಡಿದ್ದನು. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು.

ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವಾಗ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಬಾರದು. ಮರ ಏರಿದವನನ್ನು ಹೊಡೆಯಬಾರದು. ಓಡುತ್ತಿರುವವನನ್ನು ಹೊಡೆಯಬಾರದು - ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಅವನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಥೇಚಿತವಾಗಿ ಅಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಬಹುದು. ಅಂತ್ಯಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗೆ ಅವನ ತಪ್ಪನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನು ಪ್ರಾಣಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು-ಎಂಬುದು ಮರಣದಂಡನೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ವಾಲಿಗೆ ಏಕಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಕುಟುಕು ಜೀವ ಇದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನವರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದಲೂ ಶುದ್ಧನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮರಣದಂಡನೆಯ ಮೂಲಕ ಅವನ ತಪ್ಪಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವುಂಟು.

ರಾಜಭಿರ್ಭೃತದಂಡಾಸ್ತು ಕೃತ್ವಾ ಪಾಪಾನಿ ಮಾನವಾಃ |

ನಿರ್ಮಲಾಃ ಸ್ವರ್ಗಮಾಯಾಂತಿ ಸಂತಃ ಸುಕೃತಿನೋ ಯಥಾ ||

ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಗೌರವದಿಂದಲೂ ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿ ಧರ್ಮಪುರುಷನ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಿಂದಲೂ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ-ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಗಳಿಂದಲೂ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದು

ಅತ್ಯಂತ ಅದರ್ಶವಾದ ರೀತಿ-ನೀತಿ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಎದುರೆಯುದ್ಧವೇ ಅಥವಾ ಮರೆಯ ಯುದ್ಧವೇ? - ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಸಂಗವಾದ್ದರಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಹೇಡಿತನ, ಯುದ್ಧನಿಯಮೋಲ್ಲಂಘನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಪಾದನೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

“ವಾಲಿಯು ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಹಿರಿಯನಾಗಿದ್ದರೂ ಕಿರಿಯನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘದ್ವೇಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಹಿರಿತನದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹರಿದು ಬಿಸಾಡಿದ. ಭ್ರಾತೃದ್ರೋಹ ಮತ್ತು ಅಗಮ್ಯಾಗಮನಪಾತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿ ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಸೋದರಮಾತ್ಸರ್ಯದಲ್ಲೇ ಅವನ ಶೌರ್ಯವು ಪರ್ಯವಸಾನವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ದೋಷದಿಂದಲೇ ದಂಡ್ಯನಾದ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನೋಪಾಯವು ಬಾಣವಾದರೇನು? ಕೃಪಾಣವಾದರೇನು? ಅವನನ್ನು ಮರೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದರೇನು? ಎದುರಿಂದ ಹೊಡೆದರೇನು?” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಡಿ. ವಿ. ಜಿ. ಯವರು ತಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

“ಅಂತು ನಿಜದೋಷದಿಂ ವಾಲಿ ತಾನ್ ದಂಡ್ಯನಾದನ್”

“ಎಂತಾದೊಡಂ ನಿಗ್ರಹಾರ್ಹನವನು,

ದಂಡ್ಯನಲಿ ದಂಡಪಾತಕೆ ಸಾಧನೋಪಾಯ

ಬಾಣವೋ ಕೃಪಾಣವೋ ಅದರಿಂದೇನು?”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೂ ಮತ್ತು ವೀರಕ್ಷತ್ರಿಯನೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವನಿಗಿತ್ತು. ಕೋಸಲರಾಜ್ಯದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಭರತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ದರೋಡೆಕಾರರು, ಕಳ್ಳರು, ಕೊಲೆಪಾತಕಿಗಳು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಾದರೂ ಹಿಡಿದುಹಾಕಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಾದರೂ ಸಂಹರಿಸಬಹುದು. ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ದುಷ್ಟನ

ಬಲಾಬಲ, ಕಾಲ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗೆ (Police) ಇರುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಸಂಹರಿಸಿದೆ? ಹಾಗೆ ಏಕೆ ಹೊಡೆದುಹಾಕಲಿಲ್ಲ?—ಎಂದು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಯಾರಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೂ, ಸಾಧನ-ಸಾಧಕಗಳ ಸ್ವರೂಪ-ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಯಾರಿಗಿದೆ? ಅವನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಬಗೆಗೆ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಯ ಧೂಳನ್ನು ಏಕೆ ಎರಚಬೇಕು?

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 21) ವಾಲಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣಗಳುಂಟೇ ?

ಉತ್ತರ :- ಉಂಟು. ಅದನ್ನು ವಾಲಿಯೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಅದು . ಅಂತಃಕರಣಪ್ರಮಾಣ; ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಮಾಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ವಾಲಿಯು ಮಹಾಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತರ್ಕಬಲದಿಂದ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯಗಳ ಬಲದಿಂದ ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾದ ಮಾಡಿ ಜಯಗಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರಿಯೇ? ತಪ್ಪೇ?—ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಅಂತಃಸಾಕ್ಷಿಯೇ ಪರಮಪ್ರಮಾಣ.

‘ಅಚಾರಶ್ಚೈವ ಸಾಧೂನಾಂ ಆತ್ಮನಸ್ತುಷ್ಠಿರೇವ ಚ |’
‘ಸತಾಂ ಹಿ ಸಂದೇಹಸದೇಷು ವಸ್ತುಷು ಪ್ರಮಾಣಮಂತಃಕರಣ ಪ್ರವೃತ್ತಯಃ |’

ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿವಾದದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಾಲಿಯು ತೋರಿದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಭೂತಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತಾನೇ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು? ಸತ್ಪುರುಷರ ಧರ್ಮವು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು.

“ ಸೂಕ್ಷ್ಮಃ ಪರಮನಿಜ್ಞೇಯಃ ಸತಾಂ ಧರ್ಮಃ ಪ್ಲವಂಗಮು |
ಹೃದಿಸ್ಥಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಆತ್ಮಾ ವೇದ ಚರಾಚರಮ್ || ”

‘ ನೀನು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ವಾದಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀನು ಮಾಡಿದುದು ಸರಿಯೇ? ತಪ್ಪೋ? ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಂತಃಕರಣ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ’-ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ರಾಮನು ಕೇಳಿದ ಗಂಭೀರವಾದ ವಾಣಿಗೆ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ‘ ನಾನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನೀನು ಮಾಡಿದ ದಂಡನೆಯಿಂದ ನಾನು ಶುದ್ಧನಾದೆ ’-ಎಂಬ ಸತ್ಯವೂ, ಶುದ್ಧವೂ, ಸರಳವೂ ಆದ ಸದುತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ವಾಲಿಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ದೇವಾಂಶ ಪುರುಷ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠ. ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಗಳೆಂಬ ಅಸುರರು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ರಾಮಬಾಣದಿಂದಲೂ, ರಾಮನು ಕೊಟ್ಟ ಸಿವೇಕದ ಉತ್ತರದಿಂದಲೂ ಅವನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ದೈವತ್ವ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಅವನು ಉತ್ತಮಗತಿಯನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. (ನಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾತ್ಮನೆಂದು ಸಂಭಾವಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.)

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 22) ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಿರಬಹುದು. ಮರೆಯಿಂದ ಕೊಂದದ್ದರಲ್ಲಿಯೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡಿದ್ದು ರಾಜನೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯೇ? ದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಬೆಳೆಸುವುದರ ಬದಲು ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯೊಡನೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಉದ್ದೇಶವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಈಡೇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ವಾಲಿಯು ಹೇಳುವಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಆತನು ಒಡನೆಯೇ ರಾವಣನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ರಾಮನ ಪಾದಕ್ಕೆ ತಂದು ಬೀಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹುಡುಕಿ ರಾಮನಿಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವನು ಅಲ್ಪಬಲನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕೋರಿದ?

ಉತ್ತರ :- ಸಮಾನದುಃಖ ಉಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

‘ ಸಮಾನದುಃಖಃ ಸಖಾ ಕಾರ್ಯಃ ’, ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಅಪಹಾರದಿಂದ ವಿಷಣ್ಣನಾಗಿ ಸಹಾಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಸುಗ್ರೀವನೂ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮೈತ್ರಿಯು ಸಫಲವಾಯಿತು.

ವಾಲಿಯ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ರಾಮನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ವಿಷಮವಾದ ಸ್ನೇಹವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಲಿಗೆ ಯಾವ ದುಃಖವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾತಿನ ಚಮತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರಾಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟರೂ ಅತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಸಂಶಯವೇ. ಏಕೆಂದರೆ ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಉಪಕಾರದ ಋಣ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಯಾವ ಸಹಾಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಗ್ರೀವನಾದರೋ ರಾಮನಿಂದ ರಾಜ್ಯಲಾಭದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಉಪಕಾರದ ಋಣ ಇತ್ತು. ಕರ್ತವ್ಯ ರೂಪವಾಗಿ ಅವನು ರಾಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ರಾಮನು ತನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬ ಭಯವೂ ಅವನಿಗಿತ್ತು. ವಾಲಿಗೆ ರಾಮನ ಋಣವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವನು ರಾಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮರೆಯಬಾರದು. ವಾಲಿಯು ರಾವಣನೊಡನೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಅಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪತ್ನೀ, ಪುತ್ರ, ಪುರ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಭೋಗ, ಉಡಿಗೆ, ತೊಡಿಗೆ-ಎಲ್ಲವೂ ಸಮನಾಗಿರಲಿ.

ಚಾರಾಃ ಪುತ್ರಾಃ ಪುರಂ ರಾಷ್ಟ್ರಂ ಭೋಗಾಚ್ಛಾದನಭೋಜನಮ್ |
ಸರ್ವಮೇವಾವಿಭಕ್ತಂ ನೌ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಹರಿಶ್ಚರ ||

(ಉತ್ತರಕಾಂಡ-35-41)

ಇಂತಹ ಗಾಢಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ರಾವಣನೊಡನೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ರಾವಣಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೊಸ ಸ್ನೇಹ ಅಥವಾ ಕರುಣೆಯಿಂದ

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ? ಎಂಬ ಸಂಶಯವೇ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೇ ವಾಲಿ ಮತ್ತು ರಾವಣರಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರಲಂಪಟರಾದ ಮಿತ್ರರು. ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಸಂಭವ ಕಡಿಮೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ - ಅವರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಮಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜನೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಬೆಳೆಸಿದ್ದೇ ಸರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಮರಾಠರಿಗೆ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಇಬ್ಬರೂ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಹೆಚ್ಚು ಬಲಶಾಲಿಗಳು. ಆಗ ಮರಾಠರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾವು ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದೋಣ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರು ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಸ್ನೇಹವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದರ ಫಲವೇನಾಯಿತೆಂದರೆ: ಮರಾಠರು ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಬಡಿದುಹಾಕಿದರು. ಅನಂತರ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಮರಾಠರನ್ನು ಬಡಿದು ಹಾಕಿದರು. ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಗೆ ಮರಾಠರ ಉಪಕಾರದ ಋಣ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮರಾಠರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಮರಾಠರು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದು ಅವಿವೇಕದ ರಾಜನೀತಿ. ಅವರು ತಮಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಬಲದವನಾಗಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸಂಯುಕ್ತಬಲದಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಪರಾಜಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಮರಾಠರ ಉಪಕಾರದ ಋಣ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಮುಂದೆ ಮರಾಠರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನೊಡನೆ ಸಮಾನದುಃಖನಾಗಿ, ವಾಲಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಸ್ನೇಹವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸರಿಯೆಂದು ನಮಗೆ ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಸಹಾಯ ಶೂರ. ಅಸಹಾಯಸಾಹಸಿ. ಅವನಿಗೆ ದುಷ್ಟರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಹೊರತು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯ ನೆರವೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಲಿಷ್ಠ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯ ಸ್ನೇಹಬೆಳೆಸಿ ಅವನ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಧರ್ಮದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಬಲಶಾಲಿ-ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ವಾಲಿಯ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಕೋರಲಿಲ್ಲ. ಸುಗ್ರೀವನು ದುರ್ಬಲನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಧರ್ಮಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೀತಾಸ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಸಹಾಯಕರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಾಲಿಯ ಬಲದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಗ್ರೀವನ ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ಕಪಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅವನು ವಾಲಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರದೇ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ.

ಸೇನಾಪರಿಚ್ಛೇಪಸ್ತಸ್ಯ - ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನಂತಹ ವೀರಾಧಿವೀರನಿಗೆ ಲಂಕಾಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಪಿ ಸೇನೆಯ ಸಹಾಯ ಅಲಂಕಾರವೇ ಹೊರತು ಅವಶ್ಯಸಾಧನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣ, ಹನುಮಂತ, ಗರುಡ ಮುಂತಾದವರು ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿದ ನೆರವೂ ಕೂಡ ಸೇವೆಯ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ರಾವಣನ ಮೂಲಬಲವನ್ನು ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದ ಅವನಿಗೆ ಶತ್ರು ಸಂಹಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರ ನೆರವು ತಾನೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ :- (23) ಶ್ರೀರಾಮನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ವಾಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಆ ಅಂತ್ಯ

ಷಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಮನೊಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದ, ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಪತ್ನೀ-ಪುತ್ರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದೀತು - ಎಂದು ನೀತಿಯಿಂದ ಅವನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದನೇ? ಅಥವಾ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತುಗಳು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಯೇ ಅವನು ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದನೇ?

ಉತ್ತರ :- 'ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅವನ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕಪಟವಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಸಮರ್ಥನೆಯ ಹಠವಿಲ್ಲ. ವಾಲಿಗೆ ತಾನು ಸುಗ್ರೀವನ ಮೆತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪಚಾರಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡಿದ ದಂಡದಿಂದ ತಾನು ಪಾಪರಹಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ' - ಎಂದು ಅವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅಂತರಾತ್ಮಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದ-ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ : ವಾಲಿಯು ಧೀರ, ವೀರ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠ. ತನ್ನ ಪಕ್ಷವು ಸರಿ, ರಾಮನದು ತಪ್ಪು ಎಂದೇ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದರೆ, ಕೊನೆಯ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ಅವನು ಅದನ್ನೇ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು : "ನನ್ನ ಮಿತ್ರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರಾವಣನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವನ ಪಕ್ಷ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸು" - ಎಂದು ಅಂಗದನಿಗೆ ಸಂಕೇತಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಏಕೆಂದರೆ ವಾಲಿಯು ವೀರನಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೀತಿನಿಪುಣನೂ ಆಗಿದ್ದ. ತಾನು ಮಾಡಿದುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ರಾಮನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಎಂದು ನಾವು ಸಿದ್ಧಾಂತಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- 24) ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡದೇ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆಯೇ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ದೈವಿಕವಾದ ಕಾರಣವೂ ಇದೆಯೇ?

ಉತ್ತರ :- ಅಂತಹ ಕಾರಣವೂ ಇದೆಯೆಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ 1) ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಳೆದ ಕಬಂಧನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವ

ನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೋ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನೇ ಹೋರತು ವಾಲಿಯ ಸ್ನೇಹ
ಮಾಡಿಕೋ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

2) ' ವಾಲಿಯು ದೇವರಾಜನಾದ ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವ-
ಶತ್ರುನಾದ ರಾವಣನೊಡನೆ ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಕವಾದ ಸ್ನೇಹಬೆಳೆಸಿದ್ದಾನೆ.
ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದೇವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆತ-
ನಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರಾಜನ ಪುತ್ರನನ್ನು ದೇವ-
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡೋಣ ' ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಗವಂತನಾದ
ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸದೇ ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನು..
ಹಾಗಾದರೆ ಇಂದ್ರನು ವಾಲಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಮಾಡಿದುದರಿಂದ
ದೇವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು? ಎಂದರೆ ವಾಲಿಯು ಆ-
ಮೊದಲೇ ದುಂದುಭಿ, ಮಹಿಷ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸರನ್ನು
ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ದೇವಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಸುಪುತ್ರನಾದ
ಚರಂಜೀವಿ ಅಂಗದನನ್ನು ರಾಮನ ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಸೇವೆ-
ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅವನು ಸ್ವಭಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಭಗ-
ವಂತನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡಿದ ವಾಲಿನಥೆಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನಾನಾ
ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ವಿವೇಚಿಸಿದಾಗ ಅದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ, ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ,
ದೈವಸಮ್ಮತ-ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೇ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ಏಕೆ ಅದ-
ರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಪಡಬೇಕು?

“ ನ ದೋಷಂ ರಾಘವೇ ದಧ್ಯಾ ಧರ್ಮೋಧಿಗತನಿಶ್ಚಯಃ ”

-ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ-೪೬-೧೮

ಬೆಂಗಳೂರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿ
1-3-1988

} ವರದದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರಂಗಪ್ಪಿಯ
ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಂ

ಪ್ರಾತಃಸ್ತುತೃಣ ರಾಮಸ್ತೋತ್ರ

ಪ್ರಾತಸ್ತುತೃಣಾಂ ರಘುನಾಥ ಮುಖಾರವಿಂದಂ

ಮಂದಸ್ಥಿತಂ ಮಧುರಭಾಷಿವಿಶಾಲಫಲಮ್ |

ಕರ್ಣಾವಲಂಬಿಜಲಕುಂಡಲಗಂಡಭಾಗಂ

ಕರ್ಣಾಂತದೀರ್ಘನಯನಂ ನಯನಾಭಿರಾಮಮ್ ||

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧುರಭಾಷಣದಿಂದಲೂ, ಮಂದಹಾಸದಿಂದಲೂ, ವಿಶಾಲವಾದ ಹಣೆಯಿಂದಲೂ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಹೊಳೆಯುವ ಕನ್ನೋಲಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದಲೂ, ಕಿವಿಗಳವರೆಗೆ ಇರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ನಯನಮನೋಹರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ರಘುಪತಿಯ ಮುಖಕಮಲವನ್ನು ಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾತರ್ಭಜಾಂ ರಘುನಾಥಕರಾರವಿಂದಂ

ರಕ್ಷೋಗಣಾಯ ಭಯದಂ ವರದಂ ನಿಜೇಭ್ಯಃ |

ಯದ್ರಾಜಸಂಸದಿ ವಿಭಿದ್ಯ ಮಹೇಶಚಾಪಂ

ಸೀತಾಕರಗ್ರಹಣಮಂಗಲ ಮಾಪಸದ್ಯಃ ||

ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಭಯದಾಯಕವಾದ, ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ವರಪ್ರದವಾದ, ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಧನಸ್ಸನ್ನು ಭೇರಿಸಿದ, ಸೀತೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿದ, ಮಂಗಳಕರವಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕರಕಮಲವನ್ನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಜಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾತರ್ನಮಾಮಿ ರಘುನಾಥಪದಾರವಿಂದಂ

ಪದ್ಮಾಂಕುಶಾದಿಶುಭರೇಖಶುಭಾವಹಂ ಮೇ |

ಯೋಗೀಂದ್ರಮಾನಸಮಧುನ್ಮತಸೇವ್ಯನಾಸಂ

ಶಾಪಾಪಹಂ ಸಪದಿ ಗೌತಮಧರ್ಮಪತ್ನಾಃ ||

ಪದ್ಮ, ಅಂಕುಶ ಮುಂತಾದ ಶುಭರೇಖೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಮಂಗಳದಾಯಕವಾದ, ಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಭ್ರಮರಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಗೌತಮನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದ ಅಹಲ್ಯೆಯ ಶಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ

ವಿಮೋಚನಮಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾತರ್ವಂದಾಮಿ ವಚಸಾ ರಘುನಾಥನಾಮ

ವಾಗ್ಗೋಷಹಾರಿ ಸಕಲಂ ಕಲುಷನ್ನಿಹಂತ್ಯ |

ಯತ್ಪಾರ್ವತೀ ಸ್ವಪತಿನಾ ಸಹಭೋಕ್ತುಕಾಮಾ

ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಸಹಸ್ರಹರಿನಾಮಸಮಂ ಜಜಾಸ ||

ನನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಬೇದವಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹು
ವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವ, ಸಕಲ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ-
ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಸಕಲಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಿವೃತ್ತಿ
ಗೊಳಿಸುವ, ಲೋಕಮಾತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಸದಾ ಜಪಿಸಿ ರಸಾಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಸಹಸ್ರಹರಿನಾಮಕ್ಕೆ
ಸಮನಾದ ರಾಮನಾಮವನ್ನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾತಃಶ್ರಯೇ ಶ್ರುತಿಸುತಾಂ ರಘುನಾಥಮೂರ್ತಿಂ .

ನೀಲಾಂಬುದೋತ್ಪಲಸಿತೇತರರತ್ನ ನೀಲಾವನ್ |

ಅಮುಕ್ತಮೌಕ್ತಿಕವಿಶೇಷ ವಿಭೂಷಣಾಢ್ಯಾಂ

ಧೈಯಾಂ ಸಮಸ್ತಮುನಿಭಿರ್ನಿಜಭೃತ್ಯಮುಖ್ಯೈಃ ||

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತ್ಯನಾದವನೂ, ರಘುಶ್ರೇಷ್ಠನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನೂ, ವಿಶೇಷವಾದ
ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಸಮಸ್ತ ಮುನಿಗಳಿಂದಲೂ
ಆಶ್ರಿತರಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಆದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ
ಯನ್ನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರಣು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ.

ಯಃ ಶ್ಲೋಕಸಂಚಿಕಮಿದಂ ನಿಯತಃ ಪಠೇದ್ಭಃ

ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಭಾತಸಮಯೇ ಪುರುಷಃ ಪ್ರಬುದ್ಧಃ |

ಶ್ರೀರಾಮ ಕಿಂಕರಜನೇಷು ಸ ಏವ ಮುಖ್ಯೋ

ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಯಾತಿ ಹರಿಲೋಕಮನನ್ಯಲಭ್ಯಮ್ ||

ಯಾವ ಈ ಐದು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠನಮಾಡುವರೋ-ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾದ
ಪುರುಷರು, ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿ, ಇತರರಿಗೆ ಲಭಿಸಲು
ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಹನುಮದ್ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಸ್ತೋತ್ರ

ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರನೇತಾರಂ ಮಿಥಿಲಾಪುರನಾಯಕೇನು |
ರಾಘನಾಣಾನುಲಂಕಾರಂ ನೈದೇಹೀ ನಾನುಲಂಕ್ರಿಯಾಮು ||
ರಘುನಾಣಂ ಕುಲದೀಪಂ ಚ ನಿವೀನಾಂ ಕುಲದೀಪಿಕಾಮು |
ಸೂರ್ಯವಂಶಸಮುದ್ಭೂತಂ ಸೋಮವಂಶಸಮುದ್ಭವಾಮು ||
ಪುತ್ರಂ ದಶರಥಸ್ಯಾಪಿ ಪುತ್ರೀಂ ಜನಕಭೂಷತೇಃ |
ನಸಿಷ್ಠಾ ನುಮತಾಚಾರಂ ಶತಾನಂದಮತಾನುಗಾಮು ||
ಕಾಸಲ್ಯಾಗರ್ಭಸಂಭೂತಂ ಭೂಮಿಗರ್ಭೋದಿತಾಂ ಸ್ವಯಮು |
ಪುಂಡರೀಕವಿಶಾಲಾಕ್ಷಂ ಸ್ಫುರದಿಂದೀವರೇಕ್ಷಣಾಮು ||
ಮತ್ತಮಾತಂಗಗಮನಂ ಮತ್ತಸಾರಸಗಾಮಿನೀನು |
ಚಂದನಾದ್ರ್ಯಭುಜಾನುಧ್ಯಂ ಕುಂಕುಮಾಕ್ತಭುಜಾಂತರಾಮು ||
ಜಾಸಾಲಂಕೃತ ಹಸ್ತಾಬ್ಜಂ ಪದ್ಮಾಲಂಕೃತಸಾಣಿಕಾಮು |
ಸರ್ವಲೋಕವಿಧಾತಾರಂ ಸರ್ವಲೋಕವಿಧಾಯಿನೀನು ||
ಲೋಕಾಭಿರಾಮಂ ಶ್ರೀರಾಮಂ ಅಭಿರಾಮಾಂ ಚ ನೈಥಿಲೀನು |
ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾಸನರೂಢಂ ದಿವ್ಯಸ್ರಗ್ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾಮು ||
ಅನುಕ್ಷಣಂ ಕಟಾಕ್ಷಾಭ್ಯಾಂ ಅನ್ಯೋನ್ಯೇಕ್ಷಣಕಾಂಕ್ಷಿಣಾ |
ಅನ್ಯೋನ್ಯಸದೃಶಾನೇತೌ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಗೃಹದಂಪತೀ ||
ಇಮೌ ಯುವಾಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಹಂ ಭಜಾನ್ಯುತಿಕ್ಯತಾರ್ಥತಾಂ |
ಅನಯಾ ಸ್ತುತಿ ಯಸ್ತುತ್ಯಾ ರಾಮಂ ಸೀತಾಂಚ ಭಕ್ತಿತಃ ||

ಪಚ್ಚಾಮಃ ಸಂಪುಟಃ
ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ-ಅರಣ್ಯಕಾಣ್ಡೇ

ಅಷ್ಟಪಚ್ಚಾಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತಸಃಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತಂ ತಪಸ್ವೀ ನಾಗ್ವಿದಾಂ ವರಮ್ |
ನಾರದಂ ಪರಿಪ್ರಶ್ಞೆ ನಾಲ್ಮೀಕಿರ್ಮುನಿಪುಂಗವಮ್ ||

ಸ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದೀನಂ ಶೂನ್ಯಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ |
ಪರ್ಯಪ್ರಶ್ಞೆತ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ವೈದೇಹೀನಾಗತಂ ವಿನಾ ||೧||

ಪ್ರಸ್ಥಿತಂ ದಣ್ಡಕಾರಣ್ಯಂ ಯಾ ಮಾಮನುಜಗಾಮ ಹ |
ಕ್ಷ ಸಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೈದೇಹೀ ಯಾಂ ಹಿತ್ವಾ ತ್ವಮಿಹಾಗತಃ ||೨||

ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟಸ್ಯ ದೀನಸ್ಯ ದಣ್ಡಕಾನ್ವರಿಧಾವತಃ |
ಕ್ಷ ಸಾ ದುಃಖಸಹಾಯಾ ಮೇ ವೈದೇಹೀ ತನುಮಧ್ಯಮಾ ||೩||

ಯಾಂ ವಿನಾ ನೋತ್ಸಹೇ ವೀರ ಮುಹೂರ್ತಮಪಿ ಜೀವಿತುಮ್ |
ಕ್ಷ ಸಾ ಪ್ರಾಣಸಹಾಯಾ ಮೇ ಸೀತಾ ಸುರಸುತೋಪಮಾ ||೪||

ಪತಿತ್ವಮನುರಾಣಾಂ ಹಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾಶ್ಚಾಪಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ವಿನಾ ತಾಂ ತಪನೀಯಾಭಾಂ ನೇಚ್ಛೇಯಂ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ ||೫||

ಕಚ್ಚಿಜ್ಜೀವತಿ ವೈದೇಹೀ ಪ್ರಾಣೈಃ ಪ್ರಿಯತರಾ ನುನು |
ಕಚ್ಚಿತ್ಪ್ರವ್ರಾಜನಂ ವೀರ ನ ಮೇ ಮಿಥ್ಯಾ ಭವಿಸ್ಯತಿ ||೬||

ಸೀತಾನಿಮಿತ್ತಂ ಸೌಮಿತ್ರೇ ವ್ಯುತೇ ಮಯಿ ಗತೇ ತ್ವಯಿ |
ಕಚ್ಚಿತ್ಸಕಾಮಾ ಕೈಕೇಯೀ ಸುಖಿತಾ ಸಾ ಭವಿಸ್ಯತಿ ||೭||

ಸಪುತ್ರರಾಜ್ಯಾಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಾಂ ಸ್ವತಪುತ್ರಾ ತಪಸ್ವಿನೀ |
ಉಪಸ್ಥಾಪ್ಯತಿ ಕಾಸಲ್ಯಾ ಕಚ್ಚಿತ್ಸಾಮ್ಯ ನ ಕೇಕಯೀನಾಂ ||೮||

ಯದಿ ಜೀವತಿ ವೈದೇಹೀ ಗಮಿಷ್ಯಾಮ್ಯಾಶ್ರಮಂ ಪುನಃ |
ಸುನ್ಯತ್ತಾ ಯದಿ ವೃತ್ತಾ ಸಾ ಪ್ರಾಣಾಂಸ್ತು ಕ್ಷಾಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೯||

ಯದಿ ಮಾನಾಶ್ರಮಗತಂ ವೈದೇಹೀ ನಾಭಿಭಾಷತೇ |
ಪುನಃ ಪ್ರಹಸಿತಾ ಸೀತಾ ವಿನಶಿಷ್ಯಾಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೧೦||

ಬ್ರೂಹಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೈದೇಹೀ ಯದಿ ಜೀವತಿ ನಾ ನ ನಾ |
ತ್ವಯಿ ಪ್ರೇಮಶ್ಚೇ ರಕ್ಷೋಭಿರ್ಭಕ್ಷಿತಾ ನಾ ತಪಸ್ವಿನೀ ||೧೧||

ಸುಕುಮಾರೀ ಚ ಬಾಲಾ ಚ ನಿತ್ಯಂ ಚಾದುಃಖದರ್ಶಿನೀ |
ಮದ್ವಿಯೋಗೇನ ವೈದೇಹೀ ವ್ಯಕ್ತಂ ಶೋಚತಿ ದುರ್ಮನಾಃ ||೧೨||

ಸರ್ವಥಾ ರಕ್ಷಸಾ ತೇನ ಜಿಹ್ಮೇನ ಸುದುರಾತ್ಮನಾ |
ನದತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇತೃಚ್ಛೇ ಸ್ತವಾಪಿ ಜನಿತಂ ಭಯಮ್ ||೧೩||

ಶ್ರುತಸ್ತು ಶಂಕೀ ವೈದೇಹ್ಯಾ ಸ ಸ್ವರಃ ಸದೃಶೋ ಮನು |
ತ್ರಸ್ತಯಾ ಪ್ರೇಷಿತಸ್ತ್ವಂ ಚ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಮಾಂ ಶೀಘ್ರಮಾಗತಃ ||

ಸರ್ವಥಾ ತು ಕೃತಂ ಕಷ್ಟಂ ಸೀತಾನುತ್ಪ್ರೇಷಿತಾ ವನೇ |
ಪ್ರತಿಕರ್ತುಂ ನೃಶಂಸಾನಾಂ ರಕ್ಷಸಾಂ ದತ್ತಮನ್ತರಮ್ ||೧೪||

ದುಃಖಿತಾಃ ಖರಘಾತೇನ ರಾಕ್ಷಸಾಃ ಪಿಶಿತಾಶನಾಃ |
ಶೈಃ ಸೀತಾ ನಿಹತಾ ಘೋರೈರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ||೧೫||

ಅಹೋಃಸ್ಮಿನ್ಸ್ಯಸನೇ ಮಗ್ನಃ ಸರ್ವಥಾ ರಿಪುನಾಶನ |
ಕಿಂ ನ್ವಿದಾನೀಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ಶಂಕೀ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಮೀದೃಶಮ್ ||

ಇತಿ ಸೀತಾಂ ವರಾರೋಹಾಂ ಚಿಂತಯನ್ನೇನ ರಾಘವಃ |
ಅಜಗಾಮ ಜನಸ್ಥಾನಂ ತ್ವರಯಾ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||೧೬||

ವಿಗರ್ಹಮಾಣೋಽನುಜಮಾರ್ತರೂಪಂ

ಕ್ಷುಧಾ ಶ್ರಮಾಚ್ಛೈವ ಪಿಸಾಸಯಾ ಚ |

ವಿನಿಶ್ಠಸನ್ ಶುಷ್ಕಮುಖೋ ವಿವರ್ಣಃ

ಪ್ರತಿಶ್ರಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಶೂನ್ಯಮ್ ||೧೯||

ಸ್ವಮಾಶ್ರಯಂ ಸಂ ಪ್ರವಿಗಾಹ್ಯ ನೀರೋ

ವಿಹಾರದೇಶಾನಸುಸೃತೈ ಕಾಂಕ್ಷಿತ |

ಏತತ್ತದಿತ್ಯೇವ ನಿವಾಸಭೂಮೌ

ಪ್ರಹೃಷ್ಟರೋಮಾ ವ್ಯಥಿತೋ ಬಭೂವ ||೨೦||

ಇತ್ಯಾಷ್ಠೇ ಶ್ರೀಮದ್ಬ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಆರಣ್ಯಕಾಣ್ಡೇ ಅಷ್ಟಪಞ್ಚಮಃ ಸರ್ಗಃ

ವಿಕೋನಪಕ್ಷಿಪತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಥಾಶ್ರಮಾದುಸಾವೃತ್ತಮಸ್ತರಾ ರಘುನಂದನಃ |

ಪರಿಪ್ರಚ್ಛೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ರಾನೋ ದುಃಖಾದಿದಂ ವಚಃ ||೧||

ತಮುನಾಚಿ ಕಿಮರ್ಥಂ ತ್ವನಾಗತೋಽಪಾಸ್ಯ ನೈಫಿಲೀಮ್ |

ಯದಾ ಸಾ ತವ ವಿಶ್ವಾಸಾದ್ವನೇ ವಿರಹಿತಾ ಮಯಾ ||೨||

ದೃಷ್ಟ್ವಾನಾಭ್ಯಾಗತಂ ತ್ವಾಂ ಮೇ ನೈಫಿಲೀಂ ತೃಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |

ತಜ್ಞಮಾನಂ ಮಹತ್ಪಾಸಂ ಯತ್ಸತ್ಯಂ ವ್ಯಥಿತಂ ಮನಃ ||೩||

ಸ್ಫುರತೇ ನಯನಂ ಸನ್ಯಂ ಬಾಹುಶ್ಚ ಹೃದಯಂ ಚ ಮೇ |

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೂರೇ ತ್ವಾಂ ಸೀತಾವಿರಹಿತಂ ಪಥಿ ||೪||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸೌಮಿತ್ರಿರ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಶುಭಲಕ್ಷಣಃ |

ಭೂಯೋ ದುಃಖಸಮಾವಿಷ್ಟೋ ದುಃಖಿತಂ ರಾಮಮುಬ್ರವೀತ್ ||

ನ ಸ್ವಯಂ ಕಾಮುಕಾರೇಣ ಶಾಂ ತೃಕ್ಷ್ಣಾಹಮಿಹಾಗತಃ |

ಪ್ರಚೋದಿತಸ್ತಯೈವೋಗೈಸ್ತತ್ಸಕಾಶಮಿಹಾಗತಃ ||೫||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ

ಅರ್ಯೇಣೇನ ಪರಾಕ್ರುಷ್ಣಂ ಹಾ ಸೀತೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇತಿ ಚ |
ಪರಿತ್ರಾಹೀತಿ ಯದ್ವಾಕ್ಯಂ ಮೈಥಿಲ್ಯಾಸ್ತಚ್ಛ್ರೀತಿಂ ಗತಮ್ ||೭||

ಸಾ ತಮಾರ್ತಸ್ವರಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ತನ ಸ್ನೇಹೇನ ಮೈಥಿಲೀ |
ಗಚ್ಛ ಗಚ್ಛೇತಿ ಮಾಮಾಶು ರುದತೀ ಭಯವಿಹ್ವಲಾ ||೮||

ಪ್ರಚೋದ್ಯಮಾನೇನ ಮಯಾ ಗಚ್ಛೇತಿ ಬಹುಶಸ್ತಯಾ |
ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತಾ ಮೈಥಿಲೀ ನಾಕೃಮಿದಂ ತ್ವತ್ಪ್ರತ್ಯಯಾನ್ವಿತಮ್ ||೯||

ನ ತತ್ಪ್ರತ್ಯಾಮೃತಂ ರಕ್ಷೋ ಯದಸ್ಯ ಭಯಮಾವಹೇತ್ |
ನಿರ್ವೃತಾ ಭವ ನಾಸ್ತೇತತ್ಕೇನಾಪ್ಯೇಷಮುದಾಹೃತಮ್ ||೧೦||

ನಿರ್ಗರ್ಹಿತಂ ಚ ನೀಚಂ ಚ ಕಥಮಾರ್ಯೋಽಭಿಧಾಸ್ಯತಿ |
ತ್ರಾಹೀತಿ ನಚೇನಂ ಸೀತೇ ಯಸ್ತ್ರಾಯೇತ್ರಿ ದಶಾನಸಿ ||೧೧||

ಕಿಂನಿಮಿತ್ತಂ ತು ಕೇನಾಪಿ ಭ್ರಾತುರಾಲಿಪ್ತ್ಯ ಮೇ ಸ್ವರಮ್ |
ವಿಸ್ವರಂ ವ್ಯಾಹೃತಂ ನಾಕೃಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತ್ರಾಹಿ ಮಾಮಿತಿ ||೧೨||

ರಾಕ್ಷಸೇನೇರಿತಂ ನಾಕೃಂ ತ್ರಾಸಾತ್ರಾಹೀತಿ ಶೋಭನೇ |
ನ ಭವತ್ಯಾ ವೃಥಾ ಕಾರ್ಯಾ ಕುನಾರೀಜನಸೇವಿತಾ ||೧೩||

ಅಲಂ ವೈ ಕ್ಲವ್ಯಮಾಲಿಪ್ತ್ಯ ಸ್ವಸ್ಥಾ ಭವ ನಿರುತ್ಸುಕಾ |
ನ ಸೋಸ್ತಿ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ಪುಮಾನ್ಯೋ ರಾಘವಂ ರಣೇ ||

ಜಾತೋ ವಾ ಜಾಯಮಾನೋ ವಾ

ಸಂಯುಗೇ ಯಃ ಪರಾಜಯೇತ್ |

ಅಜೇಯೋ ರಾಘವೋ ಯುದ್ಧೇ

ದೇವೈಃ ಶಕ್ರ ಪುರೋಗಮೈಃ

||೧೪||

ಏವಮುಕ್ತಾ ತು ನೈದೇಹೀ ಪರಿಮೋಹಿತಚೇತನಾ |

ಉನಾಚಾತ್ಮಾಣಿ ಮುಞ್ಚಂತೀ ದಾರುಣಂ ಮಾಮಿದಂ ನಚೇ ||೧೫||

ಭಾವೋ ಮಯಿ ತನಾತ್ಮರ್ಥಂ ಸಾಪ ಏವ ನಿನೇಶಿತಃ |

ವಿನಷ್ಟೇ ಭ್ರಾತರಿ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ನ ಚ ತ್ವಂ ಮಾಮನಾಪ್ಯಸೇ ||೧೬||

ಸಂಕೇತಾದ್ಭುತತೇನ ತ್ವಂ ರಾಮಂ ಸಮನುಗಚ್ಛಸಿ |
ಕ್ರೋಧಂತಂ ಹಿ ಯಥಾತ್ಯರ್ಥಂ ನೈವಮುಚ್ಯವಪದ್ಯಸೇ ||೧೮||

ರಿಪುಃ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನಚಾರೀ ತ್ವಂ ಮದರ್ಥಮನುಗಚ್ಛಸಿ |
ರಾಘವಸ್ಯಾನ್ತರಪ್ರೇಕ್ಷುಸ್ತುಭೈಸಂ ನಾಭಿಪದ್ಯಸೇ ||೧೯||

ಏವಮುಕ್ತೋ ಹಿ ವೈ ದೇಹ್ಯಾ ಸಂರಬ್ಧೋ ರಕ್ತಲೋಚನಃ |
ಕ್ರೋಧಾತ್ಮಸ್ಪುರಮಾಣೋಷ್ಮ ಆಶ್ರಮಾದಭಿನಿರ್ಗತಃ ||೨೦||

ಏವಂ ಬ್ರುವಾಣಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ರಾಮಃ ಸಂತಾಪನೋಹಿತಃ |
ಅಬ್ರವೀದ್ಧುಷ್ಕೃತಂ ಸೌಮ್ಯ ತಾಂ ವಿನಾ ಯತ್ತ್ವಮಾಗತಃ ||೨೧||

ಜಾನನ್ನಪಿ ಸಮರ್ಥಂ ಮಾಂ ರಕ್ಷಸಾಂ ವಿನಿನಾರಣೇ |
ಅನೇನ ಕ್ರೋಧವಾಕ್ಯೇನ ಮೈಥಿಲ್ಯಾ ನಿಸ್ಸತೋ ಭವಾನ್ ||೨೨||

ನ ಹಿ ತೇ ಪರಿತುಷ್ಯಾಮಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯದ್ಯಾಸಿ ಮೈಥಿಲೀಮ್ |
ಕೃದ್ಧಾಯಾಃ ಪರುಷಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ್ತ್ರಿಯಾ ಯತ್ತ್ವಮಿಹಾಗತಃ ||

ಸರ್ವಥಾ ತ್ವಪನೀತಂ ತೇ ಸೀತಯಾ ಯತ್ಪ್ರಚೋದಿತಃ |
ಕ್ರೋಧಸ್ಯ ವಶಮಾಪನ್ನಃ ನಾಕರೋಃ ಶಾಸನಂ ಮಮ ||೨೪||

ಆಸೌ ಹಿ ರಾಕ್ಷಸಃ ಶೇತೇ ಶರೇಣಾಭಿಹತೋ ಮಯಾ |
ಮೃಗರೂಪೇಣ ಯೇನಾಹಮಾಶ್ರಮಾದಪನಾಹಿತಃ ||೨೫||

ವಿಕೃಷ್ಯ ಜಾಸಂ ಪರಿಧಾಯ ಸಾಯಕಂ
ಸಲೀಲಬಾಣೇನ ಚ ತಾಡಿತೋ ಮಯಾ |
ಮಾರ್ಗೀಂ ತನುಂ ತೃಜ್ಯ ಸ ವಿಕ್ಲವಸ್ವರೋ
ಬಭೂವ ಕೇಯೂರಧರಃ ಸ ರಾಕ್ಷಸಃ ||೨೬||

ಶರಾಹತೇನೈವ ತದಾರ್ಥಯಾ ಗಿರಾ
ಸ್ವರಂ ಸಮಾಲಂಘ್ಯ ಸುದೂರಸಂತ್ರವಮ್ |

ಉದಾಹೃತಂ ತದ್ವಚನಂ ಸುದಾರುಣಂ

ತ್ವನಾಗಣೋ ಯೇನ ವಿಹಾಯ ವೈಥಿಲೀಮ್ ||೨೭||

ಇತ್ಯಾಪೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾನ್ಮಾಯಣೀ ನಾಲ್ಪೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾವ್ಯೇ.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಏಕೋನಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಭೃತಮಾನ್ವಜಮಾನಸ್ಯ ತಸ್ಯಾಭೋನಾಮುಲೋಚನಮ್ |

ಸ್ಪಾಸ್ಪರಚ್ಚಾಸ್ಪಲದ್ರಾಮೋ ವೇಶಫುಲ್ವಾಪ್ಯಜಾಯತ ||೧||

ಉಸಾಲಕ್ಷ್ಯ ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಸೋಽಶುಭಾನಿ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ |

ಅಪಿ ಕ್ಷೇಮಂ ನು ಸೀತಾಯಾ ಇತಿ ವೈ ವ್ಯಾಜಹಾರ ಚ ||೨||

ತ್ವರಮಾಣೋ ಜಗಾಮಾಥ ಸೀತಾದರ್ಶನಲಾಲಸಃ |

ತೂನ್ಯಮಾವಸಥಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಭೂವೋದ್ವಿಗ್ನಮಾನಸಃ ||೩||

ಉದ್ಘ್ರಮುನ್ನಿವ ವೇಗೇನ ವಿಕ್ಷಿಪನ್ಮಘುನಂದನಃ |

ತತ್ರ ತತ್ರೋಟಿಜಸ್ಥಾನಮಭಿವೀಕ್ಷ್ಯ ಸಮಸ್ತತಃ ||೪||

ದದರ್ಶ ಪರ್ಣಶಾಲಾಂ ಚ ಸೀತಯಾ ರಹಿತಾಂ ತದಾ |

ಶ್ರಿಯಾ ವಿರಹಿತಾಂ ಧ್ವಸ್ತಾಂ ಹೇಮಂತೇ ಪದ್ಮಿನೀಮಿವ ||೫||

ರುದಂತಮಿವ ವೃಕ್ಷೈಶ್ಚ ಮ್ಲಾನಪುಷ್ಪಮೃಗದ್ವಿಜಮ್ |

ಶ್ರಿಯಾ ವಿಹೀನಂ ವಿಧ್ವಸ್ತಂ ಸಂತ್ಯಕ್ತವನದೇವತಮ್ ||೬||

ವಿಪ್ರಕೀರ್ಣಾಜಿನಕುಶಲಂ ವಿಪ್ರವಿದ್ಧಬೃಸೀಕಟಮ್ |

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತೂನ್ಯಂ ನಿಜಸ್ಥಾನಂ ವಿಲಲಾಪ ಪುನಃ ಪುನಃ ||೭||

ಹೃತಾ ಮೃತಾ ನಾ ನಷ್ಟಾ ನಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ನಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ನಿಲೀನಾಪ್ಯಥನಾ ಭೀರುರಥ ನಾ ವನಮಾಶ್ರಿತಾ ||೮||

ಗತಾ ವಿಚೇತುಂ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಫಲಾನ್ಯಪಿ ಚ ನಾ ಪುನಃ |

ಅಥ ನಾ ಪದ್ಮಿನೀಂ ಯಾತಾ ಜಲಾರ್ಥಂ ನಾ ನದೀಂ ಗತಾ ||೯||

ಯತ್ನಾನ್ಮೃಗಯಮಾಣಸ್ತು ನಾಸಸಾದ ವನೇ ಪ್ರಿಯಾಮ್ |
ಶೋಕರಕ್ತೇಕ್ಷಣಃ ಶ್ರೀಮಾನುಸ್ಮತ್ ಇವ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ ||೧೦||

ವೃಕ್ಷಾದ್ವೃಕ್ಷಂ ಪ್ರಥಾವನ್ ಗಿರಿಂಶ್ಚಾಪಿ ನದಾನ್ಮದೀಮ್ |
ಬಭ್ರಾಮು ವಿಲಸನ್ಮಾನುಃ ಶೋಕಪಜ್ವರ್ಣವಾಪ್ಲುತಃ ||೧೧||

ಅಸಿ ಕಚ್ಚಿತ್ತ್ವಯಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಾ ಕದಮ್ಬ ಪ್ರಿಯಾ ಪ್ರಿಯಾ |
ಕದಮ್ಬ ಯದಿ ಜಾನೀಷೇ ಶಂಸ ಸೀತಾಂ ಶುಭಾನನಾಮ್ ||೧೨||

ಸ್ನಿಗ್ಧ ಸಲ್ಲವಸಂಕಾಶಾ ಪೀತಕಾಶೇಯವಾಸಿನೀ |
ಶಂಸಸ್ತು ಯದಿ ನಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಿಲ್ವ ಬಿಲ್ವೋಪಮಸ್ತನೀ ||೧೩||

ಅಥ ವಾರ್ಜುನ ಶಂಸ ತ್ವಂ ಪ್ರಿಯಾಂ ತಾನುರ್ಜುನಪ್ರಿಯಾಮ್ |
ಜನಕಸ್ಯ ಸುತಾ ಭೀರುಃ ಯದಿ ಜೀವತಿ ನಾ ನ ವಾ ||೧೪||

ಕಕುಭಃ ಕಕುಭೋರೂಂ ತಾಂ ವೃಕ್ಷಂ ಜಾನಾತಿ ನೈಥೀಲೀಮ್ |
ಯಥಾ ಸಲ್ಲವಪುಷ್ಪಾಢ್ಯೋ ಭಾತಿ ಹ್ಯೇಷ ವನಸ್ಪತಿಃ ||೧೫||

ಭ್ರಮುರ್ಮಿರುಸಗೀತಶ್ಚ ಯಥಾ ದ್ರುಮವರೋ ಹ್ಯಯಮ್ |
ಏಷ ವೃಕ್ಷಂ ವಿಜಾನಾತಿ ತಿಲಕಸ್ತಿಲಕಪ್ರಿಯಾಮ್ ||೧೬||

ಅಶೋಕ ಶೋಕಾಪನುದ ಶೋಕೋಪಹತಚೇತಸಮ್ |
ತ್ವನ್ನಾನಾನಂ ಕುರು ಕ್ಷಿಸ್ರಂ ಪ್ರಿಯಾಸಂದರ್ಶನೇನ ಮಾಮ್ ||

ಯದಿ ತಾಲ ತ್ವಯಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪಕ್ಷತಾಲಫಲಸ್ತನೀ |
ಕಥಯಸ್ವ ವರಾರೋಹಾಂ ಕಾರುಣ್ಯಂ ಯದಿ ತೇ ಮಯಿ ||೧೮||

ಯದಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತ್ವಯಾ ಸೀತಾ ಜಮ್ಬು ಜಾಮ್ಬುನದಪ್ರಭಾ |
ಪ್ರಿಯಾಂ ಯದಿ ವಿಜಾನೀಷೇ ನಿಶಚ್ಚಂ ಕಥಯಸ್ವ ಮೇ ||೧೯||

ಅಹೋ ತ್ವಂ ಕರ್ಣಕಾರಾದ್ಯ ಸುಪುಷ್ಪೈಃ ಶೋಭಸೇ ಭೃಶಮ್ |
ಕರ್ಣಕಾರಪ್ರಿಯಾ ಸಾಧ್ವೀ ಶಂಸ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರಿಯಾ ಯದಿ ||೨೦||

ಚೂತನೀಪಮಹಾಸಾಲಾನ್ವನಸಾನ್ವರವಾನ್ದವಾನ್ |
ದಾಡಿಮಾನಸನಾನ್ ತ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾನೋ ಮಹಾಯಶಾಃ || ೨೦ ||

ವಕುಲಾನಥ ಪುನ್ನಾಗಾಂಶ್ಚ ನ್ದನಾನ್ಕೇತಕಾಂಸ್ತಥಾ |
ಪೈಚೈನ್ರಾಮೋ ವನೇ ಭ್ರಾಂತ ಉನ್ಮತ್ತ ಇವ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ || ೨೧ ||

ಅಥ ವಾ ಮೃಗಶಾಖಾಕ್ಷೀಂ ಮೃಗ ಜಾನಾಸಿ ಮೈಥಿಲೀಮ್ |
ಮೃಗವಿಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಕಾಂತಾ ಮೃಗೀಭಿಃ ಸಹಿತಾ ಭವೇತ್ || ೨೨ ||

ಗಜ ಸಾ ಗಜನಾಸೋರುರ್ಯದಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತ್ವಯಾ ಭವೇತ್ |
ತಾಂ ಮನ್ಯೇ ವಿದಿತಾಂ ತುಭ್ಯಮಾಖ್ಯಾಹಿ ವರವಾರಣ || ೨೩ ||

ಶಾರ್ದೂಲ ಯದಿ ಸಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ತ್ರಿಯಾ ಚೆನ್ದ್ರನಿಭಾನನಾ |
ಮೈಥಿಲೀ ಮಮ ವಿಸ್ತಬ್ಧಂ ಕಥಯಸ್ವ ನ ತೇ ಭಯಮ್ || ೨೪ ||

ಕಿಂ ಧಾವಸಿ ಸ್ತ್ರಿಯೇ ದೂರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಸಿ ಕಮಲೇಕ್ಷಣೇ |
ವೃಕ್ಷೈರಾಚ್ಛಾದ್ಯ ಚಾತ್ಮಾನಂ ಕಿಂ ಮಾಂ ನ ಪ್ರತಿಭಾಷಸೇ || ೨೫ ||

ತಿಷ್ಠ ತಿಷ್ಠ ವರಾರೋಹೇ ನ ತೇಽಸ್ತಿ ಕರುಣಾ ಮಯಿ |
ನಾತ್ಯರ್ಥಂ ಹಾಸ್ಯಶೀಲಾಸಿ ಕಿಮರ್ಥಂ ಮಾಮುಪೇಕ್ಷಸೇ || ೨೬ ||

ಪೀತಕಾಶೇಯಕೇನಾಸಿ ಸೂಚಿತಾ ವರವರ್ಣಿನಿ |
ಧಾವಂತ್ಯಸಿ ಮಯಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಿಷ್ಠ ಯದ್ಯಸ್ತಿ ಸೌಹೃದಮ್ || ೨೭ ||

ನೈವ ಸಾ ನೂನಮಥ ವಾ ಹಿಂಸಿತಾ ಜಾರುಹಾಸಿನೀ |
ಶೈಚ್ಛ್ರಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ನ ಮಾಂ ನೂನಂ ಯಥೋಪೇಕ್ಷಿತಮುರ್ದತಿ ||

ವೃತ್ತಂ ಸಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ಬಾಲಾ ರಾಕ್ಷಸೈಃ ಪಿತೃಶತನೈಃ |
ವಿಭಜ್ಯಾ ಜ್ಞಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಮಯಾ ವಿರಹಿತಾ ಸ್ತ್ರಿಯಾ || ೨೮ ||

ನೂನಂ ತಚ್ಛೃಭದನ್ತೋಷ್ಠಂ ಸುನಾಸಂ ಚಾರುಕುಣ್ಡಲಮ್ |
ಪೂರ್ಣಚೆನ್ದ್ರಮಿವ ಗ್ರಸ್ತಂ ಮುಖಂ ನಿಷ್ಪ್ರಭತಾಂ
ಗತಮ್ || ೨೯ ||

ಸಾ ಹಿ ಚೆನ್ನನವರ್ಣಾಭಾ ಗ್ರೀವಾ ಗ್ರೈನೇಯಶೋಭಿತಾ |
ಕೋಮಲಾ ವಿಲಸನ್ಮಾಸ್ತು ಕಾನ್ತಾಯಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ಶುಭಾ ||೩೨||

ನೂನಂ ವಿಕ್ಷಿಪ್ಯಮಾಣೌ ತೌ ಬಾಹೂ ಪಲ್ಲವಕೋಮಲೌ |
ಭಕ್ಷಿತೌ ವೇಪಮಾನಾಗ್ರೌ ಸಹಸ್ತಾ ಭರಣಾಂಜ್ಞದೌ ||೩೩||

ಮಯಾ ವಿರಹಿತಾ ಬಾಲಾ ರಕ್ಷಸಾಂ ಭಕ್ಷಣಾಯ ವೈ |
ಸಾರ್ಥೇನೇವ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ಬಹುಬಾನ್ಧವಾ ||೩೪||

ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಹಾಬಾಹೋ ಪತ್ಯಸಿ ತ್ವಂ ಸ್ತ್ರಿಯಾಂ ಕ್ವಚಿತ್ |
ಹಾ ಸ್ತ್ರಿಯೇ ಕ್ವ ಗತಾ ಭದ್ರೇ ಹಾ ಸೀತೇತಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ||೩೫||

ಇತ್ಯೇವಂ ವಿಲಸನ್ಮಾನುಃ ಪರಿಧಾವನ್ಮನಾದ್ವನಮ್ |
ಕ್ವಚಿದುದ್ಭ್ರಮತೇ ನೇಗಾತ್ಕ್ವಚಿದ್ವಿಭ್ರಮತೇ ಬಲಾತ್ |
ಕ್ವಚಿನ್ಮತ್ತ ಇನಾಭಾತಿ ಕಾನ್ತಾನ್ವೇಷಣತತ್ಪರಃ ||೩೬||

ಸ ವನಾನಿ ನದೀಃ ಶೈಲಾನ್ಗಿರಿಪ್ರಸ್ತವಣಾನಿ ಚ |
ಕಾನನಾನಿ ಚ ನೇಗೇನ ಭ್ರಮತ್ಯಪರಿಸಂಸ್ಥಿತಃ ||೩೭||

ತಥಾ ಸ ಗತ್ವಾ ವಿಪುಲಂ ಮಹದ್ವನಂ

ಪರಿತ್ಯಕ್ತ್ವ ಸರ್ವಂ ತ್ವಥ ಮೈಥಿಲೀಂ ಸ್ತುತಿ

ಅನಿಷ್ಠಿತಾಶಃ ಸ ಚೇಕಾರ ಮಾರ್ಗಣೇ

ಪುನಃ ಸ್ತ್ರಿಯಾಯಾಃ ಪರಮಂ ಪರಿಶ್ರಮಮ್ ||೩೮||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಷಷ್ಠಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಏಕಷಷ್ಠಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ದೃಷ್ಟ್ವಾಶ್ರಮಪದಂ ಶೂನ್ಯಂ ರಾಮೋ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ |
ರಹಿತಾಂ ಪರ್ಣಶಾಲಾಂ ಚ ವಿಧ್ವಸ್ತಾನ್ಯಾಸನಾನಿ ಚ ||೩೯||

ಅದೃಷ್ಟ್ವಾ ತತ್ರ ವೈದೇಹೀಂ ಸುನೀರಿಕ್ಷ್ಯ ಚ ಸರ್ವಶಃ |
ಉನಾಚಿ ರಾಮಾಃ ಸ್ವಾಕೃತ್ಯ ಸ್ವಗೃಹ್ಯ ರುಚಿರೌ ಭುಜೌ ||೪೦||

ಕ್ಷಮೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೈದೇಹೀ ಕಂ ವಾ ದೇಶಮಿತೋ ಗತಾ |
ಕೇನಾಹ್ಯತಾ ವಾ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಭಕ್ಷಿತಾ ಕೇನ ವಾ ಪ್ರಿಯಾ ||೩||

ವೃಕ್ಷೇಣಾವಾರ್ಯ ಯದಿ ಮಾಂ ಸೀತೇ ಹಸಿತುಮಿಚ್ಛೇಸಿ |
ಅಲಂ ತೇ ಹಸಿತೇನಾದ್ಯ ಮಾಂ ಭಜಸ್ವ ಸುದುಃಖಿತಮ್ ||೪||

ಯೈಃ ಸರಿಕ್ರೀಡಸೇ ಸೀತೇ ನಿಶ್ಚಕ್ಷ್ಮ್ಯನ್ಯಗಪೋತಕೈಃ |
ಏತೇ ಹೀನಾಸ್ತ್ವಯಾ ಸೌಮ್ಯೇ ಧ್ಯಾಯನ್ತ್ಯಾ ಸ್ರಾವಿಲೇಕ್ಷಣಾಃ ||೫||

ಸೀತಯಾ ರಹಿತೋಽಹಂ ವೈ ನ ಹಿ ಜೀವಾಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ಮೃತಂ ಶೋಕೇನ ಮಹತಾ ಸೀತಾಹರಣಜೇನ ಮಾಮ್ |
ಪರಲೋಕೇ ಮಹಾರಾಜೋ ನೂನಂ ದ್ರಕ್ಷ್ಯತಿ ಮೇ ಪಿತಾ ||೬||

ಕಥಂ ಸ್ರೇಷ್ಠಜ್ಞಾಂ ಸಂಶ್ರುತ್ಯ ಮಯಾ ತ್ವಮಭಿಯೋಜಿತಃ |
ಅಪೂರಯಿತ್ವಾ ತಂ ಕಾಲಂ ಮತ್ಸಕಾಶಮಿಹಾಗತಃ ||೭||

ಕಾಮವೃತ್ತಮನಾರ್ಯಂ ಮಾಂ ಮೃಷಾವಾದಿನಮೇವೇಚ |
ಧಿಕ್ತ್ವಾನ್ಮಿತಿ ಪರೇ ಲೋಕೇ ವೃಕ್ತಂ ವಕ್ಷ್ಯತಿ ಮೇ ಪಿತಾ ||೮||

ವಿನಶಂ ಶೋಕಸಂತಪ್ತಂ ದೀನಂ ಭಗ್ನಮನೋರಥಮ್ |
ಮಾಮಿಹೋತ್ಸೃಜ್ಯ ಕರುಣಂ ಕೀರ್ತಿನರಮಿವಾನ್ಮಜುಮ್ ||೯||

ಕ್ಷಮೆ ಗಚ್ಛೇಸಿ ವರಾರೋಹೇ ಮಾಂ ನೋತ್ಸೃಜ ಸುಮಧ್ಯಮೇ |
ತ್ವಯಾ ನಿರಹಿತಶ್ಚಾಹಂ ತೃಕ್ಷ್ಯೇ ಜೀವಿತಮಾತ್ಮನಃ ||೧೦||

ಇತೀವ ನಿಲಸನ್ಮನುಃ ಸೀತಾದರ್ಶನಲಾಲಸಃ |
ನ ದದರ್ಶ ಸುದುಃಖಾತೋರಾಘವೋ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ ||೧೧||

ಅನಾಸಾದಯಮಾನಂ ತಂ ಸೀತಾಂ ಶೋಕಪರಾರಯಣಮ್ |
ಪಜ್ಯಮಾಸಾದ್ಯ ನಿಪುಲಂ ಸೀದಂತಮಿವ ಕುಳ್ವರಮ್ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ರಾಮಮತ್ಯರ್ಥಮುನಾಚೇ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ ||೧೨||

ಮಾ ವಿಷಾದಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಕುರು ಯತ್ನಂ ಮಯಾ ಸಹ |
ಇದಂ ಚೇ ಹಿ ನನಂ ವೀರ ಬಹುಕನ್ದರಶೋಭಿತಮ್ ||೧೩||

ಪ್ರಿಯಕಾನನಸಂಚಾರಾ ವನೋತ್ಪತ್ತಾ ಚ ಮೈಥಿಲೀ |
ಸಾ ವನಂ ವಾ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ ಸ್ಯಾನ್ನಲೀಂ ವಾ ಸುಪುಷ್ಪಿತಾಮ್ ||

ಸರಿತಂ ವಾಸಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾ ಮೀನವಳ್ಳು ಲಸೇವಿತಾಮ್ |
ಸ್ನಾತುಕಾಮಾ ನಿಲೀನಾ ಸ್ಯಾದ್ಧಾ ಸಕಾಮಾ ವನೇ ಕ್ವಚಿತ್ |
ವಿತ್ರಾಸಯಿತುಕಾಮಾ ವಾ ಲೀನಾ ಸ್ಯಾತ್ಕಾನನೇ ಕ್ವಚಿತ್ ||೧೫||

ಜಿಜ್ಞಾಸಮಾನಾ ವೈದೇಹೀ ತ್ವಾಂ ಮಾಂ ಚ ಪುರುಷರ್ಷಭ |
ತಸ್ಯಾ ಹೈಸ್ವೇಷಣೇ ಶ್ರೀಮನ್ಮಿತ್ರಮೇವ ಯತಾವಹೈ ||೧೬||

ವನಂ ಸರ್ವಂ ವಿಚಿನುವೋ ಯತ್ರ ಸಾ ಜನಕಾತ್ಮಜಾ |
ಮನ್ಯಸೇ ಯದಿ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಮಾ ಸ್ಮ ಶೋಕೇ ಮನಃ ಕೃಥಾಃ ||೧೭||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸೌಹಾರ್ದಾಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಮಾಹಿತಃ |
ಸಹ ಸೌಮಿತ್ರಿಣಾ ರಾಮೋ ವಿಚೇತುಮುಪಚೇಕ್ರಮೇ ||೧೮||

ತೌ ವನಾನಿ ಗಿರೀಂಶ್ಚೈವ ಸರಿತಶ್ಚ ಸರಾಂಸಿ ಚ |
ನಿಖಿಲೇನ ವಿಚಿನ್ವಾನೌ ಸೀತಾಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜೌ ||೧೯||

ತಸ್ಯ ಶೈಲಸ್ಯ ಸಾನೂನಿ ಗುಹಾಶ್ಚ ಶಿಖರಾಣಿ ಚ |
ನಿಖಿಲೇನ ವಿಚಿನ್ವಾನೌ ನೈವ ತಾನುಭಿಜಗ್ಮತುಃ ||೨೦||

ವಿಚಿತ್ಯ ಸರ್ವತಃ ಶೈಲಂ ರಾಮೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಬ್ರವೀತ್ |
ನೇಹ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಸೌಮಿತ್ರೇ ವೈದೇಹೀಂ ಪರ್ವತೇ ಶುಭಾಮ್ ||

ತತೋ ದುಃಖಾಭಿಸಂತಪ್ತೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ |
ವಿಚರನ್ನಣ್ಣ ಕಾರಣ್ಯಂ ಭ್ರಾತರಂ ದೀಪ್ತತೇಜಸಮ್ ||೨೨||

ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ತ್ವಂ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ಮೈಥಿಲೀಂ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ |
ಯಥಾ ವಿಷ್ಣು ಮಹಾಬಾಹುರ್ಬಲಿಂ ಬದ್ಧ್ವಾ
ಮುಹೀಮಿನಾಮ್ ||೨೩||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸೌಹಾರ್ದಾಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸ ರಾಘವಃ |
ಉವಾಚ ದೀನಯಾ ವಾಚಾ ದುಃಖಾಭಿಹತಚೇತನಃ ||೨೪||

ವನಂ ಸರ್ವಂ ಸುವಿಚಿತಂ ಪದ್ಮಿನೈಃ ಪುಲ್ಲಪಚ್ಚಜಾಃ |
ಗಿರಿಶ್ಚಾಯಂ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ಬಹುಕಂದರನಿರ್ಝರಃ |
ನ ಹಿ ಪಶ್ಯಾಮಿ ನೈದೇಹೀಂ ಪ್ರಾಣೇಭ್ಯೋಽಸಿ ಗರೀಯಸೀಮ್ ||

ಏವಂ ಸ ವಿಲಪಂತಾ ಮುಃ ಸೀತಾಹರಣಕರ್ಶಿತಃ |
ದೀನಃ ಶೋಕಸಮಾವಿಷ್ಟೋ ಮುಹೂರ್ತಂ ವಿಹ್ವಲೋಽಭವತ್ ||

ಸ ವಿಹ್ವಲಿತಸರ್ವಾಜ್ಞೋ ಗತಬುದ್ಧಿರ್ವಿಜೇತನಃ |
ವಿಷಸಾದಾತುರೋ ದೀನೋ ನಿಶ್ಚಸ್ಯಾಶೀತಮಾಯತಮ್ ||೨೭||

ಬಹುಲಂ ಸ ತು ನಿಶ್ಚಸ್ಯ ರಾಮೋ ರಾಜೀನಲೋಚನಃ |
ಹಾ ಪ್ರಿಯೇತಿ ವಿಚುಕ್ರೋಶ ಬಹುಶೋ ಬಾಹ್ವಗದ್ಗದಃ ||೨೮||

ತಂ ತತಃ ಸಾನ್ತ್ವಯಾಮಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪ್ರಿಯಬಾನ್ಧವಃ |
ಬಹುಪ್ರಕಾರಂ ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಪ್ರಶ್ರಿತಃ ಪ್ರಶ್ರಿತಾಞ್ಚಲಿಃ ||೨೯||

ಅನಾದೃತ್ಯ ತು ತದ್ವಾಕ್ಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋಷ್ಠಪುಟಾಚ್ಚುಚಿತಮ್ |
ಅಪಶ್ಯಂಸ್ತಾಂ ಪ್ರಿಯಾಂ ಸೀತಾಂ ಪ್ರಾಕ್ರೋಶತ್ಸ ಪುನಃ ಪುನಃ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಏಕಷಷ್ಠಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ದ್ವಿಷಷ್ಠಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಸೀತಾನುಪಶ್ಯನ್ದರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶೋಕೋಪಹತಜೇತನಃ |
ವಿಲಲಾಪ ಮಹಾಬಾಹೂ ರಾಮಃ ಕಮಲಲೋಚನಃ ||೧||

ಪಶ್ಯನ್ನಿವ ಸ ತಾಂ ಸೀತಾನುಪಶ್ಯನ್ಮನ್ಮಥಾದಿಫತಃ |
ಉನಾಚಿ ರಾಘವೋ ವಾಕ್ಯಂ ವಿಲಾಸಾಶ್ರಯದುರ್ವಚಮ್ ||೨||

ತ್ವಮಶೋಕಸ್ಯ ಶಾಖಾಭಿಃ ಪುಷ್ಪಪ್ರಿಯತಯಾ ಪ್ರಿಯೇ |
ಅನ್ಯೋಽಸಿ ಶರೀರಂ ತೇ ಮಮ ಶೋಕವಿನರ್ಥನೀ ||೩||

ಕದಲೀಕಾಣ್ಣ ಸದ್ಯ ಶೌ ಕದಲ್ಯಾ ಸಂವೃತಾವುಭೌ |
 ಊರೂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ತೇ ದೇವಿ ನಾಸಿ ಶಕ್ತಾ ನಿಗೂಹಿತುಮ್ ||೪||
 ಕರ್ಣಕಾರನನಂ ಭದ್ರೇ ಹಸನ್ತೀ ದೇವಿ ಸೇವಸೇ |
 ಅಲಂ ತೇ ಪರಿಹಾಸೇನ ನುಮು ಬಾಧಾವಹೇನ ವೈ ||೫||
 ಪರಿಹಾಸೇನ ಕಿಂ ಸೀತೇ ಪರಿಶ್ರಾಂತಸ್ಯ ಮೇ ಪ್ರಿಯೇ |
 ಆಯಂ ಸ ಪರಿಹಾಸೋಽಪಿ ಸಾಧು ದೇವಿ ನ ರೋಚತೇ ||೬||
 ವಿಶೇಷೇಣಾಶ್ರಮಸ್ಥಾನೇ ಹಾಸೋಽಯಂ ನ ಪ್ರಶಸ್ಯತೇ |
 ಅವಗಚ್ಛಾಮಿ ತೇ ಶೀಲಂ ಪರಿಹಾಸಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರಿಯೇ ||೭||
 ಆಗಚ್ಛ ತ್ವಂ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಶೂನ್ಯೋಽಯಮುಟಜಸ್ತವ |
 ಸುನೃಕ್ತಂ ರಾಕ್ಷಸೈಃ ಸೀತಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ವಾ ಹೃತಾಸಿ ವಾ ||೮||
 ನ ಹಿ ಸಾ ವಿಲಪಂತಂ ಮಾಮುಪಸಂಪ್ಪತ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಏತಾನಿ ಮೃಗಯೂಥಾನಿ ಸಾಶ್ರುನೇತ್ರಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಶಂಸಂತೀವ ಹಿ ವೈದೇಹೀಂ ಭಕ್ಷಿತಾಂ ರಜನೀಚರೈಃ ||೯||
 ಹಾ ಮಮಾರ್ಯೇ ಕ್ಷ ಯಾತಾಸಿ ಹಾ ಸಾಧ್ವಿ ವರವರ್ಣಿನಿ |
 ಹಾ ಸಕಾಮಾ ತ್ವಯಾ ದೇವೀ ಕೈ ಕೇಯೀ ಸಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೧೦||
 ಸೀತಯಾ ಸಹ ನಿಯಾರ್ತೋ ವಿನಾ ಸೀತಾಮುಪಾಗತಃ |
 ಕಥಂ ನಾನು ಪ್ರವೇಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಶೂನ್ಯಮುಂತಃಪುರಂ ಪುನಃ ||೧೧||
 ನಿರ್ವೀರ್ಯ ಇತಿ ಲೋಕೋ ಮಾಂ ನಿರ್ದಯಶ್ಚೇತಿ ವಕ್ಷ್ಯತಿ |
 ಕಾತರತ್ನಂ ಪ್ರಕಾಶಂ ಹಿ ಸೀತಾಪನಯನೇನ ಮೇ ||೧೨||
 ನಿವೃತ್ತವನವಾಸಶ್ಚ ಜನಕಂ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪಮ್ |
 ಕುಶಲಂ ಪರಿಪ್ರಚ್ಛಂತಂ ಕಥಂ ಶಕ್ಷ್ಮೇ ನಿರೀಕ್ಷಿತುಮ್ ||೧೩||
 ವಿದೇಹರಾಜೋ ಸೂನಂ ಮಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿರಹಿತಂ ತ್ವಯಾ |
 ದುಹಿತೃಸ್ನೇಹಸಂತಪ್ತೋ ಮೋಹಸ್ಯ ವಶನೇಷ್ಯತಿ ||೧೪||

ಅಥ ವಾ ನ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ಪುರಿಂ ಭರತಸಾಲಿತಾಮ್ |
ಸ್ವಗೋಽಸಿ ಸೀತಯಾ ಹೀನಃ ಶೂನ್ಯ ಏವ ಮತೋ ಮಮ || ೧೫ ||

ಮಾಮಿಹೋತ್ಸೃಜ್ಯ ಹಿ ವನೇ ಗಚ್ಛಾಯೋಧ್ಯಾಂ ಪುರಿಂ
ಶುಭಾಮ್ |

ನ ತ್ವಹಂ ತಾಂ ವಿನಾ ಸೀತಾಂ ಜೀವೇಯಂ ಹಿ ಕಥಂಚನ || ೧೬ ||

ಗಾಢಮಾಶ್ಲಿಷ್ಯ ಭರತೋ ವಾಚೋ ಮದ್ವಚನಾತ್ಸ್ವಯಾ |
ಅನುಜ್ಞಾತೋಽಸಿ ರಾಮೇಣ ಪಾಲಯೇತಿ ವಸುಂಧರಾಮ್ || ೧೭ ||

ಅನ್ವಾಚ ಮಮ ಕೈಕೇಯೀ ಸುಮಿತ್ರಾ ಚ ತ್ವಯಾ ವಿಭೋ |
ಕೌಸಲ್ಯಾ ಚ ಯಥಾನ್ಯಾಯಮಭಿನಾದ್ಯಾ ಮಮಾಜ್ಞಯಾ |
ರಕ್ಷಣೀಯಾ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಭವತಾ ಸೂಕ್ತಕಾರಿಣಾ || ೧೮ ||

ಸೀತಾಯಾಶ್ಚ ವಿನಾಶೋಽಯಂ ಮಮ ಚಾಮಿತ್ರಸೂದನ |
ವಿಸ್ತರೇಣ ಜನನ್ಯಾ ಮೇ ವಿನಿವೇದ್ಯಸ್ವಯಾ ಭವೇತ್ || ೧೯ ||

ಇತಿ ನಿಲಪತಿ ರಾಘವೇ ತು ದೀನೇ

ವನಮುಪಗಮ್ಯ ತಯಾ ವಿನಾ ಸುಕೇಶ್ಯಾ |

ಭಯವಿಕಲಮುಖಸ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣೋಽಪಿ

ವೃಥಿತಮನಾ ಭೃಶಮಾತುರೋ ಬಭೂವ || ೨೦ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಮೀಕೇಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ದ್ವಿಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ತ್ರಿಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಸ ರಾಜಪುತ್ರಃ ಪ್ರಿಯಾಯಾ ವಿಹೀನಃ

ಕಾಮೇನ ಶೋಕೇನ ಚ ಪೀಡ್ಯಮಾನಃ |

ವಿಷಾದಯನ್ಮಾತರಮಾರ್ತರೂಪೋ

ಭೂಯೋ ವಿಷಾದಂ ಪ್ರವಿವೇಶ ತೀವ್ರಮ್ || ೨೧ ||

ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಶೋಕವಶಾಭಿಪನ್ನಂ
ಶೋಕೇ ನಿಮಗ್ನೋ ವಿಪುಲೇ ತು ರಾಮಃ |
ಉನಾಚಿ ವಾಕ್ಯೈಃ ಸನಾನುರೂಪ-

ಮುಷ್ಣಂ ವಿನಿಶ್ಚಯ್ಯ ರುದನ್ನಶೋಕಮ್

||೨||

ನ ಮದ್ವಿಭೋ ದುಷ್ಕೃತಕರ್ಮಕಾರೀ
ಮನೈರ್ದ್ವಿತೀಯೋಸ್ತಿ ವಸುಂಧರಾಯಾಮ್ |

ಶೋಕೇನ ಶೋಕೋ ಹಿ ಪರಮ್ಪರಾಯಾ

ಮಾಮೇತಿ ಭಿನ್ನಸ್ತದಯಂ ಮನಶ್ಚ

||೩||

ಪೂರ್ವಂ ಮಯಾ ನೂನಮಭೀಕ್ಷಿತಾನಿ

ಪಾಪಾನಿ ಕರ್ಮಾಣ್ಯಸ್ಯೈತ್ಯತಾನಿ |

ತತ್ರಾಯಮದ್ಯಾಪತಿತೋ ವಿಸಾಕೋ

ದುಃಖೇನ ದುಃಖಂ ಯದಹಂ ವಿಶಾಮಿ

||೪||

ರಾಜ್ಯಪ್ರಣಾಶಃ ಸ್ವಜನ್ಯೈರ್ವಿಯೋಗಃ

ಪಿತುರ್ವಿನಾಶೋ ಜನನೀವಿಯೋಗಃ |

ಸರ್ವಾಣಿ ಮೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶೋಕವೇಗ-

ಮಾಪೂರಯಂತಿ ಪ್ರವಿಚಿಂತಿತಾನಿ

||೫||

ಸರ್ವಂ ತು ದುಃಖಂ ಮಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇದಂ

ಶಾಂತಂ ಶರೀರೇ ವನಮೇತ್ಯಶೂನ್ಯಮ್ |

ಸೀತಾವಿಯೋಗಾತ್ಪುನರಪ್ಯುದೀರ್ಣಂ

ಕಾಷ್ಠೈರಿನಾಗ್ನಿಃ ಸಹಸಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಃ

||೬||

ಸಾ ನೂನಮಾರ್ಯಾ ಮಮ ರಾಕ್ಷಸೇನ

ಬಲಾಧ್ಯತಾ ಖಂ ಸಮುಪೇತ್ಯ ಭೀರುಃ |

ಅಪೆಸ್ವರಂ ಸಸ್ವರವಿಪ್ರಲಾಪಾ

ಭಯೇನ ವಿಕೃಂದಿತವತ್ಯಭೀಕ್ಷಮ್

||೭||

ತೌ ಲೋಹಿತಸ್ಯ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಸ್ಯ

ಸದೋಚಿತಾವೃತ್ತಮಚಿನ್ನನಸ್ಯ |

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕೀಕರಮಾಯಾಜೀ ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡೇ

ವೃತ್ತಾ ಸ್ತನಾ ಶೋಣಿತಪಚ್ಚದಿಗ್ಧಾ
ನೂನಂ ಪ್ರಿಯಾಯಾ ನುನು ನಾಭಿಭಾತಃ ||೮||

ತತ್ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣ ಸುನ್ಯಕ್ತಮೃದುಪ್ರಲಾಪಂ
ತಸ್ಯಾ ಮುಖಂ ಕುಂಭಾತಿ ತಕೇಶಭಾರಮ್ |
ರಕ್ಷೋವಶಂ ನೂನಮುಸಾಗತಾಯಾ
ನ ಭ್ರಾಜತೇ ರಾಹುಮುಖೇ ಯಥೇಂದ್ರಃ ||೯||

ತಾಂ ಹಾರಸಾಶಸ್ಯ ಸದೋಚಿತಾಯಾ
ಗ್ರೀವಾಂ ಪ್ರಿಯಾಯಾ ನುನು ಸುನ್ವತಾಯಾಃ |
ರಕ್ಷಾಂಸಿ ನೂನಂ ಪರಿಪೀತವನ್ತಿ
ವಿಭಿದ್ಯ ಶೂನ್ಯೇ ರುಧಿರಾಶನಾನಿ ||೧೦||

ಮಯಾ ವಿಹೀನಾ ವಿಜನೇ ವನೇ ಯಾ
ರಕ್ಷೋಭಿರಾಹೃತ್ಯ ವಿಕೃತ್ಯ ಮಾಣಾಃ |
ನೂನಂ ವಿನಾದಂ ಕುರರೀವ ದೀನಾ
ಸಾ ಮುಕ್ತವತ್ಪ್ರಾಯತಕಾಂತನೇಶ್ವಾ ||೧೧||

ಅಸ್ಮಿನ್ಮಯಾ ಸಾರ್ಥಮುದಾರಶೀಲಾ
ಶೀಲಾತಲೇ ಪೂರ್ವಮುಪೋಪವಿಷ್ವಾ |
ಕಾಂತಸ್ಥಿತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಜಾತಹಾಸಾ
ತ್ವಾಮಾಹ ಸೀತಾ ಬಹುನಾಕೃಜಾತಮ್ ||೧೨||

ಗೋದಾವರೀಯಂ ಸರಿತಾಂ ವರಿಷ್ಠಾ
ಪ್ರಿಯಾ ಪ್ರಿಯಾಯಾ ನುನು ನಿತ್ಯಕಾಲಮ್ |
ಅಸೃತ್ಯ ಗಚ್ಛೇದಿತಿ ಚಿಂತಯಾಮಿ
ನೈಕಾಕೀನೀ ಯಾತಿ ಹಿ ಸಾ ಕದಾಚಿತ್ ||೧೩||

ಪದ್ಮಾನನಾ ಪದ್ಮವಿಶಲಾನೇಶ್ವಾ
ಪದ್ಮಾನಿ ವಾನೇತುನುಭಿಪ್ರಯಾತಾ |

ತದಪ್ಯಯುಕ್ತಂ ನ ಹಿ ಸಾ ಕದಾಚಿ-

ನ್ಮಯಾ ವಿನಾ ಗಚ್ಛತಿ ಸಚ್ಚಜಾನಿ

||೧೪||

ಕಾನುಂ ತ್ವಿದಂ ಪುಷ್ಪಿತವೃಕ್ಷಷಣ್ಣಂ

ನಾನಾವಿಧೈಃ ಸಕ್ಷಿಗಣೈರುಪೇತಮ್ |

ನನಂ ಪ್ರಯಾತಾ ನು ತದಪ್ಯಯುಕ್ತ-

ಮೇಕಾಕಿನೀ ಸಾತಿಬಿಭೇತಿ ಭೀರುಃ

||೧೫||

ಅದಿತ್ಯ ಭೋ ಲೋಕಕೃತಾಕೃತಜ್ಞ

ಲೋಕಸ್ಯ ಸತ್ಯಾನ್ಯತಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿನ್ |

ಮನು ಪ್ರಿಯಾ ಸಾ ಕ್ಷ ಗತಾ ಹೃತಾ ನಾ

ಶಂಸಸ್ವ ಮೇ ಲೋಕವಶಸ್ಯ ಸತ್ಯಮ್

||೧೬||

ಲೋಕೇಷು ಸರ್ವೇಷು ಚ ನಾಸ್ತಿ ಕಿಂಚಿ-

ದ್ಯುತೇನ ನಿತ್ಯಂ ವಿದಿತಂ ಭವೇತ್ತತ್ |

ಶಂಸಸ್ವ ನಾಯೋ ಕುಲಶಾಲಿನೀಂ ತಾಂ

ಮೃತಾ ಹೃತಾ ನಾ ಸಥಿ ವರ್ತತೇ ನಾ

||೧೭||

ಇತೀನ ತಂ ಲೋಕವಿಭೇದಯದೇಹಂ

ರಾನುಂ ವಿಸಂಜ್ಞಂ ವಿಲಪಂತಮೇವಮ್ |

ಉವಾಚ ಸೌಮಿತ್ರಿರದೀನಸತ್ತೋಷ್ಠೇ

ನ್ಯಾಯೈ ಸ್ಥಿತಃ ಕಾಲಯುತಂ ಚ ನಾಕೃಮ್ ||೧೮||

ಲೋಕಂ ವಿಮುಞ್ಚಾರ್ಯ ಧೃತಿಂ ಭಜಸ್ವ

ಸೋತ್ಸಾಹತಾ ಚಾಸ್ತು ವಿಮಾರ್ಗಣೇಷ್ಯಾಃ |

ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೋ ಹಿ ನರಾ ನ ಲೋಕೇ

ಸೀದಂತಿ ಕರ್ಮಸ್ವತಿದುಷ್ಕರೇಷು

||೧೯||

ಇತೀನ ಸೌಮಿತ್ರಿಮುದಗ್ರಸೌರುಷಂ

ಬ್ರುವಂತಮಾರ್ತೋ ರಘುವಂಶವರ್ಧನಃ |

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ

ನ ಚಿನ್ತಯಾಮಾಸ ಧೃತಿಂ ವಿಮುಕ್ತನಾ-

ಸ್ವನಶ್ಚ ದುಃಖಂ ಮಹದಭ್ಯುಪಾಗಮತ್ ||೨೦||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ತ್ರಿಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಚತುಃಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಸ ದೀನೋ ದೀನಯಾ ವಾಚಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ |
ಶೀಘ್ರಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಜಾನೀಹಿ ಗತ್ವಾ ಗೋದಾವರೀಂ ನದೀಮ್ |
ಅಪಿ ಗೋದಾವರೀಂ ಸೀತಾ ಪದ್ಮಾನ್ಯಾನಯಿತುಂ ಗತಾ ||೧||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ರಾಮೇಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪರವೀರಹಾ |
ನದೀಂ ಗೋದಾವರೀಂ ರಮ್ಯಾಂ ಜಗಾಮ ಲಘುವಿಕ್ರಮಃ ||೨||

ತಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ತೀರ್ಥವತೀಂ ವಿಚಿತ್ವಾ ರಾಮಮಬ್ರವೀತ್ ||೩||

ನೈನಾಂ ಸತ್ಯಾಮಿ ತೀರ್ಥೇಷು ಕ್ರೋಶತೋ ನ ಶೃಣೋತಿ ಮೇ |
ಕಂ ನು ಸಾ ದೇಶಮಾಸನ್ನಾ ವೈ ದೇಹೀ ಕ್ಲೇಶನಾಶಿನೀ |
ನ ಹಿ ತಂ ವೇದ್ಮಿ ವೈ ರಾಮ ಯತ್ರ ಸಾ ತನುಮಧ್ಯಮಾ ||೪||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ನಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ದೀನಃ ಸಂತಾಪಮೋಹಿತಃ |
ರಾಮಃ ಸಮಭಿಚಕ್ರಾಮ ಸ್ವಯಂ ಗೋದಾವರೀಂ ನದೀಮ್ ||೫||

ನ ತಾಮುಪಸ್ಥಿತೋ ರಾಮಃ ಕ್ಷ ಸೀತೇತ್ಯೇವಮಬ್ರವೀತ್ ||೬||

ಭೂತಾನಿ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರೇಣ ವಧಾರ್ಹೇಣ ಹೃತಾನಿತಿ |
ಸ ತಾಂ ಶಶಂಸೂ ರಾಮಾಯ ತಥಾ ಗೋದಾವರೀ ನದೀ ||೭||

ತತಃ ಪ್ರಚೋದಿತಾ ಭೂತೈಃ ಶಂಸಾಸ್ತತ್ತಾಂ ಪ್ರಿಯಾನಿತಿ |
ನ ತು ಸಾಭ್ಯವದತ್ತೀತಾಂ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮೇಣ ಶೋಚತಾ ||೮||

ರಾಮಣಸ್ಯ ಚ ತದ್ರೂಪಂ ಕರ್ಮಾಣಿ ಚ ದುರಾತ್ಮನಃ |
ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಭಯಾತ್ತು ವೈದೇಹೀಂ ಸಾ ನದೀ ನ ಶಶಂಸ ತಾಮ್ ||೯||

ನಿರಾಶಸ್ತು ತಯಾ ನದ್ಯಾ ಸೀತಾಯಾ ದರ್ಶನೇ ಕೃತಃ |
ಉನಾಚಿ ರಾಮಃ ಸೌಮಿತ್ರಂ ಸೀತಾದರ್ಶನಕರ್ತೃತಃ ||೧೦||

ಏಷಾ ಗೋದಾನರೀ ಸೌಮ್ಯ ಕಿಂಚಿನ್ನ ಪ್ರತಿಭಾಷತೇ |
ಕಿಂ ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಸಮೇತ್ಯ ಜನಕಂ ವಚಃ |
ಮಾತರಂ ಚೈವ ವೈದೇಹ್ಯಾ ವಿನಾ ತಾಮಹಮುಪ್ರಿಯಮ್ ||೧೧||

ಯಾ ಮೇ ರಾಜ್ಯವಿಹೀನಸ್ಯ ವನೇ ವನ್ಯೇನ ಜೀವತಃ |
ಸರ್ವಂ ವ್ಯಪನಯೇಚ್ಛೀಕಂ ವೈದೇಹೀ ಕ್ಷ ನು ಸಾ ಗತಾ ||೧೨||

ಜ್ಞಾತಿವರ್ಗವಿಹೀನಸ್ಯ ವೈದೇಹಿಮುಪ್ಯಸತ್ಯತಃ |
ಮನ್ಯೇ ದೀರ್ಘಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ರಾತ್ರಯೋ ಮನು ಜಾಗ್ರತಃ ||೧೩||

ಮನ್ದಾಕಿನೀಂ ಜನಸಾಧನಮಿಮಂ ಪ್ರಸ್ರವಣಂ ಗಿರಿಮ್ |
ಸರ್ವಾಣ್ಯನುಚರಿಷ್ಯಾಮಿ ಯದಿ ಸೀತಾ ಹಿ ದೃಶ್ಯತೇ ||೧೪||

ಏತೇ ಮೃಗಾ ಮಹಾವೀರ್ಯಾ ಮಾಮೀಕ್ಷಂತೇ
ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ |

ವಕ್ತುಕಾಮಾ ಇವ ಹಿ ಮೇ ಇಜ್ಞಿ ತಾನ್ಯುಪಲಕ್ಷಯೇ ||೧೫||

ತಾಂಸ್ತು ದೃಷ್ಟ್ವಾ ನರನ್ಯಾಘ್ರೋ ರಾಘವಃ ಪ್ರತ್ಯುನಾಚಿ ಹ |
ಕ್ಷ ಸೀತೇತಿ ನಿರೀಕ್ಷಂತೈ ಬಾಷ್ಪಸಂರುದ್ಧಯಾ ದೃಶಾ ||೧೬||

ಏವಮುಕ್ತಾ ನರೇಂದ್ರೇಣ ತೇ ಮೃಗಾಃ ಸಹಸೋತ್ಥಿತಾಃ |
ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖಾಃ ಸರ್ವೇ ದರ್ಶಯಂತೋ ನಭಃಸ್ಥಲಮ್ ||೧೭||

ಮೈಥಿಲೀ ಹ್ರಿಯಮಾಣಾ ಸಾ ದಿಶಂ ಯಾಮುನ್ಮಸದ್ಯತ |
ತೇನ ಮಾರ್ಗೇಣ ಧಾವಂತೋ ನಿರೀಕ್ಷಂತೇ ನರಾಧಿಪಮ್ ||೧೮||

ಯೇನ ಮಾರ್ಗಂ ಚ ಭೂಮಿಂ ಚ ನಿರೀಕ್ಷಂತೇ ಸ್ಮತೇ ಮೃಗಾಃ |
ಪುನಶ್ಚ ಮಾರ್ಗಮಿಚ್ಛಂತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನೋಪಲಕ್ಷಿತಾಃ ||೧೯||

ತೇಷಾಂ ವಚನಸರ್ವಸ್ವಂ ಲಕ್ಷಯಾಮಾಸ ಚೇಜ್ಞಿ ತಮ್ |
ಉನಾಚಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ಧೀಮಾನ್ ಜ್ಯೇಷ್ಠಂ ಭ್ರಾತರಮಾರ್ತನತ್ ||

ಕ್ಷ ಸೀತೇತಿ ತ್ವಯಾ ಪೃಷ್ಠಾ ಯಥೇನೇ ಸಹಸೋತ್ಥಿತಾಃ |
 ದರ್ಶಯಂತಿ ಪ್ಲಿತಂ ಚೈವ ದಕ್ಷಿಣಾಂ ಚ ದಿಶಂ ನೃಗಾಃ ||೨೧||
 ಸಾಧು ಗಚ್ಛಾವಹೈ ದೇವ ದಿಶಮೇತಾಂ ಚ ನೈರ್ಮತಿಮ್ |
 ಯದಿ ಸ್ಯಾದಾಗಮಃ ಕಶ್ಚಿದಾರ್ಯಾ ನಾ ಸಾಥ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ ||೨೨||
 ಬಾಢಮಿತ್ಯೇವ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಪ್ರಸ್ಥಿತೋ ದಕ್ಷಿಣಾಂ ದಿಶಮ್ |
 ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನುಗತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ವೀಕ್ಷಮಾಣೋ ವಸುಂಧರಾನಮ್ ||೨೩||
 ಏವಂ ಸಂಭಾಷಮಾಣೌ ಶಾವನೋಽಸ್ಯಂ ಭ್ರಾತರಾವುಭೌ |
 ವಸುಂಧರಾಯಾಂ ಪತಿತಂ ಪುಷ್ಪನಾರ್ಗನುಪಶ್ಯತಾಮ್ ||೨೪||
 ತಾಂ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಂ ಪತಿತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮೋ ಮಹೀತಲೇ |
 ಉನಾಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನೀರೋ ದುಃಖಿತೋ ದುಃಖಿತಂ ವಚಃ ||೨೫||
 ಅಭಿಜಾನಾಮಿ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ತಾನೀಮಾನೀಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಅಸಿನದ್ಧಾನಿ ವೈದೇಹ್ಯಾ ಮಯಾ ದತ್ತಾನಿ ಕಾನನೇ ||೨೬||
 ಮನೈ ಸೂರ್ಯಶ್ಚ ವಾಯುಶ್ಚ ಮೇದಿನೀ ಚ ಯಶಸ್ವಿನೀ |
 ಅಭಿರಕ್ಷಂತಿ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಪ್ರಕುರ್ವಂತೋ ಮನು ಪ್ರಿಯಮ್ ||೨೭||
 ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಮಹಾಬಾಹುರ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪುರುಷರ್ಷಭಮ್ |
 ಉನಾಚ ರಾಮೋ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಗಿರಿಂ ಪ್ರಸ್ತವಣಾಕುಲಮ್ ||೨೮||
 ಕಚ್ಚಿತ್ಕ್ಷಿತಿಭೃತಾಂ ನಾಥ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸರ್ವಾಜ್ಞ ಸುನ್ದರೀ |
 ರಾಮಾ ರಮ್ಯೇ ವನೋದ್ದೇಶೇ ಮಯಾ ವಿರಹಿತಾ ತ್ವಯಾ ||೨೯||
 ಕೃದ್ಧೋಽಬ್ರವೀದ್ಗಿರಿಂ ತತ್ರ ಸಿಂಹಃ ಕ್ಷುದ್ರಮೃಗಂ ಯಥಾ||೩೦||
 ತಾಂ ಹೇಮವರ್ಣಾಂ ಹೇಮಾಭಾಂ ಸೀತಾಂ ದರ್ಶಯು ಪರ್ವತ |
 ಯಾವತ್ಸಾನೂನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ನ ತೇ ವಿಧ್ವಂಸಯಾಮ್ಯಹಮ್ ||೩೧||
 ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ರಾಮೇಣ ಪರ್ವತೋ ಮೈಥಿಲೀಂ ಪ್ರತಿ |
 ಶಂಸನ್ನಿವ ತತಃ ಸೀತಾಂ ನಾದರ್ಶಯತ ರಾಘವೇ ||೩೨||

ತತೋ ದಾಶರಥೀ ರಾನು ಉನಾಚೆ ಚೆ ಶಿಲೋಚ್ಚಯನ್ಮಾ |
 ಮನು ಬಾಣಾಗ್ನಿನಿರ್ದಗ್ಧೋ ಭಸ್ಮೀಭೂತೋ ಭವಿಷ್ಯಸಿ |
 ಅಸೇನ್ಯಃ ಸತತಂ ಚೈವ ನಿಶ್ಚುಣದ್ರುಮಪಲ್ಲವಃ ||೩೩||

ಇನಾಂ ನಾ ಸರಿತಂ ಚಾದ್ಯ ಶೋಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಯದಿ ನಾಖ್ಯಾತಿ ಮೇ ಸೀತಾಮಾರ್ಯಾಂ ಚಂದ್ರನಿಭಾನನಾಮ್ ||

ಏನಂ ಪ್ರರುಷಿತೋ ರಾನೋ ದಿಧಕ್ಷನ್ನಿವ ಚಕ್ಷುಷಾ |
 ದದರ್ಶ ಭೂಮೌ ನಿಷ್ಕ್ರಾಂತಂ ರಾಕ್ಷಸಸ್ಯ ಪದಂ ಮಹತ್ ||೩೪||

ತ್ಯಸ್ತಾಯಾ ರಾಮಕಾಂಕ್ಷಿಣ್ಯಾಃ ಪ್ರಧಾವನ್ತ್ಯಾ ಇತಸ್ತತಃ |
 ರಾಕ್ಷಸೇನಾನುವೃತ್ತಾಯಾ ನೈದೇಹ್ಯಾಶ್ಚ ಪದಾನ್ಯಥ ||೩೫||

ಸ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಪರಿಕ್ರಾಂತಂ ಸೀತಾಯಾ ರಾಕ್ಷಸಸ್ಯ ಚ |
 ಭಗ್ನಂ ಧನುಶ್ಚ ತೂಣೀ ಚೆ ವಿಕೀರ್ಣಂ ಬಹುಧಾ ರಥನ್ಮಾ |
 ಸಂಭ್ರಾಂತಹೃದಯೋ ರಾಮಃ ಶಶಂಸ ಭ್ರಾತರಂ ಪ್ರಿಯನ್ಮಾ ||೩೬||

ಪಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನೈದೇಹ್ಯಾಃ ಶೀರ್ಣಾಃ ಕನಕಬಿನ್ನವಃ |
 ಭೂಷಣಾನಾಂ ಹಿ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಮಾಲ್ಯಾನಿ ವಿವಿಧಾನಿ ಚೆ ||೩೭||

ತಸ್ತು ಬಿನ್ನುನಿಕಾಶೈಶ್ಚ ಚಿತ್ರೈಃ ಕ್ಷತಜಬಿನ್ನುಭಿಃ |
 ಅವೃತಂ ಪಶ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಸರ್ವತೋ ಧರಣೀತಲನ್ಮಾ ||೩೮||

ಮನ್ಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನೈದೇಹೀ ರಾಕ್ಷಸೈಃ ಕಾಮರೂಪಿಭಿಃ |
 ಭಿತ್ತಾ ಭಿತ್ತಾ ನಿಭಕ್ತಾ ನಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ನಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೦||

ತಸ್ಯಾ ನಿಮಿತ್ತಂ ಸೀತಾಯಾ ದ್ವಯೋರ್ವಿವದಮಾನಯೋಃ |
 ಬಭೂವ ಯುದ್ಧಂ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಘೋರಂ ರಾಕ್ಷಸಯೋರಿಹ ||೪೧||

ಮುಕ್ತಾನುಚಿತಿಂ ಚೇದಂ ತಪನೀಯವಿಭೂಷಿತನ್ಮಾ |
 ಧರಣ್ಯಾಂ ಪತಿಸಂ ಸೌಮ್ಯ ಕಸ್ಯ ಭಗ್ನಂ ಮಹದ್ಧನುಃ ||೪೨||

ರಾಕ್ಷಸಾನಾಮಿದಂ ವತ್ಸ ಸುರಾಣಾನುಥ ವಾಸಿ ವಾ |

CC-0. Bhagavad Ramanuja National Research Institute, Melukote Collection.

ಮೃದುಂ ಲೋಕಹಿತೇ ಯುಕ್ತಂ ದಾಂತಂ ಕರುಣವೇದಿನಮ್ |
 ನಿರ್ವೀರ್ಯ ಇತಿ ಮಸ್ಯಂತೇ ಸೂನಂ ಮಾಂ ತ್ರಿದಶೇಶ್ವರಾಃ ||೫೬||
 ಮಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಹಿ ಗುಣೋ ದೋಷಃ ಸಂವೃತ್ತಃ ಪಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಅದ್ವೈತ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ರಕ್ಷಸಾಮುಭವಾಯ ಚ ||೫೭||
 ಸಂಹೃತ್ಯೈವ ಶಶಿಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಂ ಮಹಾನೋರ್ಯ ಇವೋದಿತಃ |
 ಸಂಹೃತ್ಯೈವ ಗುಣಾನ್ಸರ್ವಾನ್ಮನು ತೇಜಃ ಪ್ರಕಾಶತೇ ||೫೮||
 ನೈವ ಯಕ್ಷಾ ನ ಗಂಧರ್ವಾ ನ ಪಿಶಾಚಾ ನ ರಾಕ್ಷಸಾಃ |
 ಕಿಂನರಾ ವಾ ಮನುಷ್ಯಾ ವಾ ಸುಖಂ ಪ್ರಾಪ್ಯೈನ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೫೯||
 ಮನಾಸ್ತಬಾಣಸಂಪೂರ್ಣಮಾಕಾಶಂ ಪಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಅಸಂಪಾತಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ಹೃದ್ಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಚಾರಿಣಾಮ್ ||೬೦||
 ಸಂನಿರುದ್ಧಗ್ರಹಗಣಮಾವಾರಿತನಿಶಾಕರಮ್ |
 ವಿಪ್ರೇಣಿಷ್ಠಾನಲನುರುದ್ಭಾಸ್ಕರದ್ಯುತಿಸಂವೃತಮ್ ||೬೦||
 ವಿನಿರ್ಮುಛಿತಶೈಲಾಗ್ರಂ ಶುಷ್ಯಮಾಣಜಲಾಶಯಮ್ |
 ಧ್ವಸ್ತದ್ಭುನುಲತಾಗುಲ್ಮಂ ವಿಸ್ಪ್ರಣಾಶಿತಸಾಗರಮ್ ||೬೧||
 ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಂ ತು ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ಸಂಯುಕ್ತಂ ಕಾಲಧರ್ಮಣಾ |
 ನ ತಾಂ ಕುಶಲಿನೀಂ ಸೀತಾಂ ಪ್ರದಾಸ್ಯಂತಿ ಯದೀಶ್ವರಾಃ ||೬೨||
 ಅಸ್ಮಿನ್ನುಹೂರ್ತೇ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಮನು ದ್ರಕ್ಷ್ಯಂತಿ ವಿಕ್ರಮಮ್ |
 ನಾಕಾಶಮುತ್ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೬೩||
 ಮನು ಚಾಪಗುಣೋನ್ಮುಕ್ತೈರ್ಬಾಣಜಾಲೈರ್ನಿರಂತರಮ್ |
 ಅರ್ಧಿತಂ ಮನು ನಾರಾಚೈರ್ಧ್ವಸ್ತಭ್ರಾಂತಮಗದ್ವಿಜಮ್ ||೬೪||
 ಸಮಾಕುಲಮನುರ್ಯಾದಂ ಜಗತ್ಪಶ್ಯಾದ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ಅಕರ್ಣಪೂರ್ಣೈರಿಷುಭಿರ್ಜೀವಲೋಕಂ ದುರಾಸದೈಃ ||೬೫||
 ಕರಿಷ್ಯೇ ಮೈಥಿಲೇಹೇತೋರಪಿಶಾಚಮುರಾಕ್ಷಸಮ್ ||೬೬||

ಮನು ರೋಷಸ್ತ್ರಯುಕ್ತಾನಾಂ ವಿಶಿಖಾನಾಂ ಬಲಂ ಸುರಾಃ |

ದ್ರಕ್ಷನ್ತ್ಯದ್ಯ ವಿಮುಕ್ತಾನಾಮತಿಮೂರಾತಿಗಾಮಿನಾಮ್ ||೬೮||

ನೈವ ದೇವಾ ನ ದೈತೇಯಾ ನ ಪಿಶಾಚಾ ನ ರಾಕ್ಷಸಾಃ |

ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಮನು ಕ್ರೋಧಾತ್ಮೈ ಲೋಕೈ ನಿಪ್ರಣಾಶಿತೇ ||೬೯||

ದೇವದಾನವಯಕ್ಷಾಣಾಂ ಲೋಕಾ ಯೇ ರಕ್ಷಸಾಮಹಿ |

ಬಹುಧಾ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಬಾಣಾಘೈಃ ಶಕಲೇಕೃತಾಃ ||೭೦||

ನಿರ್ಮಯಾದಾನಿಮಾನ್ ಲೋಕಾನ್ಸುರಿಷ್ಯಾನ್ಯದ್ಯ ಸಾಯಕೈಃ |

ಹೃತಾಂ ಮೃತಾಂ ನಾ ಸೌಮಿತ್ರೇ ನ ದಾಸ್ಯಂತಿ ಮನೋಶ್ವರಾಃ ||

ತಥಾರೂಪಾಂ ಹಿ ವೈದೇಹೀಂ ನ ದಾಸ್ಯಂತಿ ಯದಿ ಪ್ರಿಯಾಮ್ |

ನಾಶಯಾಮಿ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ತ್ರೈಲೋಕೈ ಸಚರಾಚರಮ್ |

ಯಾನದ್ವರ್ತನಮಸ್ಯಾ ವೈ ತಾವದ್ಧಕ್ಪ್ನಾಮಿ ಸಾಯಕೈಃ ||೭೨||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ರೋಷತಾಮ್ರಾಕ್ಷಃ ಸ್ಫುರಮಾಣೋಷ್ಠ ಸಂಪುಟಃ |

ವಲ್ಮಲಾಜಿನಮಾಬದ್ಧೈ ಜಟಾಭಾರಮಬನ್ಧಯತ್ ||೭೩||

ತಸ್ಯ ಕ್ರುದ್ಧಸ್ಯ ರಾಮಸ್ಯ ತಥಾಭೂತಸ್ಯ ಧೀಮತಃ |

ತ್ರಿಪುರಂ ಜಘ್ನುಷಃ ಪೂರ್ವಂ ರುದ್ರಸ್ಯೇವ ಬಭೌ ತನುಃ ||೭೪||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಪಿ ಚಾದಾಯ ರಾಮೋ ನಿಷ್ಪೀಡ್ಯ ಕಾರ್ಮುಕಮ್ |

ಶರಮಾದಾಯ ಸಂದೀಪ್ತಂ ಘೋರಮಾಶೀವಿಷೋಪಮಮ್ ||

ಸಂಧಾಯ ಧನುಷಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ರಾಮಃ ಪರಪುರಂಜಯಃ |

ಯುಗಾಂತಾಗ್ನಿರಿವ ಕ್ರುದ್ಧ ಇದಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೭೫||

ಯಥಾ ಜರಾ ಯಥಾ ಮೃತ್ಯುರ್ಯಥಾ ಕಾಲೋ ಯಥಾ ನಿಧಿಃ |

ನಿತ್ಯಂ ನ ಪ್ರತಿಹನ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಲಕ್ಷ್ಮಣ |

ತಥಾಹಂ ಕ್ರೋಧಸಂಯುಕ್ತೋ ನ ನಿನಾಯೋಽಸ್ಮಿ

ಸರ್ವಥಾ ||೭೬||

ಪುರೇನ ಮೇ ಚಾರುದತೀಮನಿನ್ದಿತಾಂ

ದಿಶನ್ತಿ ಸೀತಾಂ ಯದಿ ನಾದ್ಯ ಮೈಥಿಲೀಮ್ |

ಸದೇವಗನ್ಧರ್ವಮನುಷ್ಯಪನ್ನಗಂ

ಜಗತ್ಸತ್ಯಲಂ ಪರಿವರ್ತಯಾನ್ಯುಹಮ್ ||೨೮||

ಇತ್ಯಾಷ್ಠೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ

ಆದಿಕಾವ್ಯೇ ಅರಣ್ಯಕಾಣ್ಡೇ ಚತುಃಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಪಞ್ಚಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ತಸ್ಯ ಮಾನಂ ತಥಾ ರಾಮಂ ಸೀತಾಹರಣಕರ್ತವಮ್ |

ಲೋಕಾನಾನುಭವೇ ಯುಕ್ತಂ ಸಂವರ್ತಕಮಿವಾನಲಮ್ ||೧||

ವೀಕ್ಷಮಾಣಂ ಧನುಃ ಸಜ್ಯಂ ನಿಶ್ಚಿಸಂತಂ ಪುನಃ ಪುನಃ |

ದಗ್ಧಕಾಮಂ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ಯುಗಾಂತೇ ಚ ಯಥಾ ಹರಮ್ ||೨||

ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಸಂಕ್ರುದ್ಧಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮಂ ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |

ಅಬ್ರವೀತ್ಪಾಶ್ವಲಿರ್ವಾಕ್ಯಂ ಮುಖೇನ ಪರಿಶುಷ್ಯತಾ ||೩||

ಪುರಾ ಭೂತ್ವಾ ಮೃದುರ್ದಾಂತಃ ಸರ್ವಭೂತಹಿತೇ ರತಃ |

ನ ಕ್ರೋಧವಶಮಾಪನ್ನಃ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಹಾತುಮರ್ಹಸಿ ||೪||

ಚಂದ್ರೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪ್ರಭಾ ಸೂರ್ಯೇ ಗತಿರ್ವಾಯಾ ಭುವಿ ಕ್ಷಮಾ |

ಏತಚ್ಚ ನಿಯತಂ ಸರ್ವಂ ತ್ವಯಿ ಜಾನುತ್ತಮಂ ಯಶಃ ||೫||

ಏಕಸ್ಯ ನಾಪರಾಧೇನ ಲೋಕಾನ್ತನ್ತುಂ ತ್ವನುರ್ಹಸಿ |

ನ ತು ಜಾನಾಮಿ ಕಸ್ಯಾಯಂ ಭಗ್ನಃ ಸಾಂಗ್ರಾಮಿಕೋ ರಥಃ ||೬||

ಕೇನ ವಾ ಕಸ್ಯ ವಾ ಹೇತೋಃ ಸಾಯುಧಃ ಸಪರಿಚ್ಛದಃ |

ಮುರನೇಮಿಕ್ಷತಶ್ಚಾಯಂ ಸಿಕ್ತೋ ರುಧಿರಬಿನ್ದುಭಿಃ ||೭||

ದೇಶೋ ನಿವೃತ್ತಸಂಗ್ರಾಮಃ ಸುಘೋರಃ ಪಾರ್ಥಿವಾತ್ಮಜ |

ಏಕಸ್ಯ ತು ವಿನುರ್ದೋಷಯಂ ನ ದ್ವಯೋರ್ವದತಾಂ ವರ ||೮||

ನ ಹಿ ವೃತ್ತಂ ಹಿ ಸಶ್ಯಾಮಿ ಬಲಸ್ಯ ಮಹತಃ ಪದಮಾ !

ನೈಕಸ್ಯ ತು ಕೃತೇ ಲೋಕಾನ್ವಿನಾಶಯಿತುಮಾರ್ಹಸಿ

||೯||

ಯುಕ್ತದಕ್ಷಾ ಹಿ ಮೃದವಃ ಪ್ರಶಾಂತಾ ವಸುಧಾಧಿಪಾಃ |

ಸದಾ ತ್ವಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಶರಣ್ಯಃ ಪರಮಾ ಗತಿಃ

||೧೦||

ಕೋ ನು ದಾರಪ್ರಕಾಶಂ ಶೇ ಸಾಧು ಮನ್ವೇಶ ರಾಘವ |

ಸರಿತಃ ಸಾಗರಾಃ ಶೈಲಾ ದೇವಗಂಧರ್ವದಾನವಾಃ |

ನಾಲಂ ತೇ ವಿಪ್ರಿಯಂ ಕರ್ತುಂ ದೀಕ್ಷಿತಸ್ಯೇವ ಸಾಧವಃ

||೧೧||

ಯೇನ ರಾಜಸ್ತ್ವಶಾ ಸೀತಾ ತಮನ್ವೇಷಿತುಮಾರ್ಹಸಿ |

ಮದ್ವಿತ್ತೀಯೋ ಧನುಷ್ಪಾಣಿಃ ಸಹಾಯೈಃ ಪರಮರ್ಷಿಭಿಃ

||೧೨||

ಸಮುದ್ರಂ ಚ ವಿಚೇಷ್ಯಾನುಃ ಸರ್ವತಾಂಶ್ಚ ವನಾನಿ ಚ |

ಗುಹಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾ ಘೋರಾಃ ನದೀಃ ಪದ್ಮವನಾನಿ ಚ |

ದೇವಗಂಧರ್ವಲೋಕಾಂಶ್ಚ ವಿಚೇಷ್ಯಾನುಃ ಸಮಾಹಿತಾಃ

||೧೩||

ಯಾವನ್ನಾ ಧಿಗಮಿಷ್ಯಾಮಸ್ತವ ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರಿಣಮ್ |

ನ ಚೇತ್ಸಾಮ್ನಾ ಸ್ಪಂದಾಸ್ಯಂತಿ ಪತ್ನೀಂ ತೇ ತ್ರಿದಶೇಶ್ವರಾಃ |

ಕೋಸಲೇನ್ದ್ರ ತತಃ ಸಶ್ಚಾತ್ಮಾಪ್ತಕಾಲಂ ಕರಿಷ್ಯಸಿ

||೧೪||

ಶೀಲೇನ ಸಾಮ್ನಾ ವಿನಯೇನ ಸೀತಾಂ

ನಯೇನ ನ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಚೇನ್ನ ರೇನ್ದ್ರ |

ತತಃ ಸಮುತ್ಪಾಟಯ ಹೇಮಪುಂಜಃ -

ಮರ್ಹೇನ್ದ್ರವಜ್ರಪ್ರತಿಮೈಃ ಶರಾಘೈಃ

||೧೫||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಅರಣ್ಯಕಾಣ್ಡೇ ಪಂಚಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಷಟ್ ಸ್ಪಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ತಂ ತಥಾ ಶೋಕಸಂತಪ್ತಂ ನಿಲಪಂತು ಮನಾಥವತ್ |
 ನೋಹೇನ ಮಹತಾವಿಷ್ಟಂ ಪರಿದ್ಯೂನಮಚೇತನಮ್ ||೧||

ತತಃ ಸೌಮಿತ್ರಿರಾಶ್ವಾಸ್ಯ ಮುಹೂರ್ತಾದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
 ರಾನುಂ ಸಂಬೋಧಯಾಮಾಸ ಚರಣೌ ಚಾಭಿಪೀಡಯನ್ ||೨||

ಮಹತಾ ತಪಸಾ ಚಾಪಿ ಮಹತಾ ಚಾಪಿ ಕರ್ಮಣಾ |
 ರಾಜ್ಞಾ ದಶರಥೇನಾಸಿ ಲಬ್ಧೋನ್ಮೃತಮಿವಾನುರೈಃ ||೩||

ತನ ಚೈವ ಗುಣೈರ್ಬದ್ಧಸ್ತದ್ವಿಧೋಗಾನ್ಮಹೀಪತಿಃ |
 ರಾಜಾ ದೇವತ್ವಮಾಪನ್ನೋ ಭರತಸ್ಯ ಯಥಾ ಶ್ರುತಮ್ ||೪||

ಯದಿ ದುಃಖಮಿದಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ನ ಸಹಿಷ್ಯಸೇ |
 ಪ್ರಾಕೃತಶ್ಚಾಲ್ಪಿಸತ್ತ್ವಶ್ಚ ಇತರಃ ಕಃ ಸಹಿಷ್ಯತಿ ||೫||

ಅಶ್ವಸಿಹಿ ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾಣಿನಃ ಕಸ್ಯ ನಾಪದಃ |
 ಸಂಸ್ಪೃತಸ್ತಗ್ನಿವದ್ರಾಜನ್ ಕ್ಷಣೇನ ವ್ಯಸಯಾನ್ತಿ ಚ ||೬||

ದುಃಖಿತೋ ಹಿ ಭವಾನ್ ಲೋಕಾಂಸ್ತೇಜಸಾ ಯದಿ ಧಕ್ಷ್ಯತೇ |
 ಆರ್ತಾಃ ಪ್ರೇಷಾ ನರನ್ಯಾಘ್ರ ಕ್ಷು ನು ಯಾಸ್ಯಂತಿ ನಿರ್ವೃತಮ್ ||೭||

ಲೋಕಸ್ವಭಾವ ಏವೈಷ ಯಯಾತಿರ್ನಹುಷಾತ್ಮಜಃ |
 ಗತಃ ಶಕ್ರೇಣ ಸಾಲೋಕೈಮನಯಂತಂ ತಮಃ ಸ್ಪೃಶತ್ ||೮||

ಮಹರ್ಷಯೋ ವಸಿಷ್ಠಸ್ತು ಯಃ ಪಿತುರ್ನಃ ಪುರೋಹಿತಃ |
 ಅಹ್ನಾ ಪುತ್ರಶತಂ ಜಜ್ಞೇ ತಥೈವಾಸ್ಯ ಪುನರ್ಹತಮ್ ||೯||

ಯಾ ಚೇಯಂ ಜಗತಾಂ ಮಾತಾ ಸರ್ವಲೋಕನಮಸ್ಯ ತಾ |
 ಅಸ್ಯಾಶ್ಚ ಚಲನಂ ಭೂಮೇದ್ಯಶ್ಯತೇ ಸತ್ಯಸಂಶ್ರವ ||೧೦||

ಯೌ ಧರ್ಮೌ ಜಗತಾಂ ನೇತ್ರೌ ಯತ್ರ ಸರ್ವಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮ್ |
 ಅದಿತ್ಯಚಿನ್ಮೌ ಗ್ರಿಹಣಮುಭ್ಯುಪೇತೌ ಮಹಾಬಲೌ ||೧೧||

- ಸುಮಹಾನ್ಯಸಿ ಭೂತಾನಿ ದೇವಾಶ್ಚ ಪುರುಷರ್ಷಭ |
ನ ದೈವಸ್ಯ ಪ್ರಮುಖ್ಯಾಂತಿ ಸರ್ವಭೂತಾದಿದೇಹಿನಃ ||೧೨||
- ಶಕ್ರಾದಿಷ್ಟಸಿ ದೇವೇಷು ವರ್ತಮಾನೌ ನಯಾಸಯೌ |
ಶೂರ್ಯೇತೇ ಸರಶಾದೂಲ ನ ತ್ವಂ ನೃಥಿತುನುಹಸಿ ||೧೩||
- ನಷ್ಟಾಯಾಮಸಿ ವೈ ದೇಹ್ಯಾಂ ಹೃತಾಯಾಮಸಿ ರಾಘವ |
ಶೋಚಿತುಂ ನಾರ್ಹಸೇ ವೀರ ಯಥಾನ್ಯಃ ಪ್ರಾಕೃತಸ್ತಥಾ ||೧೪||
- ತ್ವದ್ವಿಧಾ ನ ಹಿ ಶೋಚಂತಿ ಸತತಂ ಸತ್ಯದರ್ಶಿನಃ |
ಸುಮಹತ್ಸ್ವಸಿ ಕೃಚ್ಛೇಷು ರಾಮಾನಿರ್ವಿಣ್ಣ ದರ್ಶನಾಃ ||೧೫||
- ತತ್ತ್ವತೋ ಹಿ ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಸಮನುಚಿಂತಯ |
ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಯುಕ್ತಾ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞಾ ನಿಜಾನಂತಿ ಶುಭಾಶುಭೇ ||
- ಅದೃಷ್ಟಗುಣದೋಷಾಣಾಮಧ್ಯತಾನಾಂ ತು ಕರ್ಮಣಾಮ್ |
ನಾನ್ತರೇಣ ಕ್ರಿಯಾಂ ತೇಷಾಂ ಫಲಮಿಷ್ಟಂ ಪ್ರವರ್ತತೇ ||೧೬||
- ತ್ವಮೇವ ಹಿ ಪುರಾ ವೀರ ಮಾಮೇವಂ ಬಹುಶೋಽನ್ವಶಾಃ |
ಅನುಶಿಷ್ಯಾದ್ಧಿ ಕೋ ನು ತ್ವಾನುಸಿ ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭೃಹಸ್ಪತಿಃ ||೧೭||
- ಬುದ್ಧಿಶ್ಚ ತೇ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ದೇವೈರಸಿ ದುರನ್ವಯಾ |
ಶೋಕೇನಾಭಿಪ್ರಸುಪ್ತಂ ತೇ ಜ್ಞಾನಂ ಸಂಚೋಧಯಾಮ್ಯಹಮ್ ||
- ದಿನ್ಯಂ ಚ ಮಾನುಷಂ ಚ ತ್ವಮಾತ್ಮನಶ್ಚ ಪರಾಕ್ರಮಮ್ |
ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವೃಷಭಾನೇಕ್ಷ್ಮಯತಸ್ವ ದ್ವಿಷತಾಂ ವಧೇ ||೨೦||
- ಕಿಂ ತೇ ಸರ್ವವಿನಾಶೇನ ಕೃತೇನ ಪುರುಷರ್ಷಭ |
ತಮೇವ ತು ರಿಪುಂ ಪಾಪಂ ವಿಜ್ಞಾಯೋದ್ಧರ್ತುಮಾರ್ಹಸಿ ||೨೧||
- ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾನ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಷಟ್ಪತ್ಯುತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಸಪ್ತಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಪೂರ್ವಜೋಽಪ್ಯುಕ್ತಮಾತ್ರಸ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸುಭಾಷಿತಮ್ |
ಸಾರಗ್ರಾಹೀ ಮಹಾಸಾರಂ ಪ್ರತಿಜಗ್ರಾಹ ರಾಘವಃ ||೧||

ಸಂನಿಗೃಹ್ಯ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಪ್ರವೃದ್ಧಂ ರೋಷಮಾತ್ಮನಃ |
ಅನಷ್ಟಭ್ಯ ಧನುಶ್ಚಿತ್ರಂ ರಾನೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಬ್ರವೀತ್ ||೨||

ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯಾವಹೇ ವತ್ಸ ಕ್ವ ವಾ ಗಚ್ಛಾವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ಕೇನೋಪಾಯೇನ ಸಶ್ಚೇಯಂ ಸೀತಾಮಿಹ ವಿಚಿನ್ತಯ ||೩||

ತಂ ತಥಾ ಪರಿತಾಪಾತ್ಮಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ರಾಮಮಬ್ರವೀತ್ |
ಇದಮೇವ ಜನಸ್ಥಾನಂ ತ್ವಮನ್ವೇಷಿಸಿತುಮರ್ಹಸಿ ||೪||

ರಾಕ್ಷಸೈರ್ಬಹುಭಿಃ ಕೀರ್ಣಂ ನಾನಾದ್ರುಮಲತಾಯುತಮ್ |
ಸನ್ನೀಹ ಗಿರಿದುರ್ಗಾಣಿ ನಿರ್ದರಾಃ ಕಂದರಾಣಿ ಚ ||೫||

ಗುಹಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾ ಘೋರಾ ನಾನಾವ್ಯಗಗಣಾಕುಲಾಃ |
ಅನಾಸಾಃ ಕಿನ್ನ ರಾಣಾಂ ಚ ಗಂಧರ್ವಭವನಾನಿ ಚ |
ತಾನಿ ಯುಕ್ತೋ ಮಯಾ ಸಾರ್ಧಂ ತ್ವಮನ್ವೇಷಿಸಿತುಮರ್ಹಸಿ ||

ತ್ವದ್ವಿಧಾ ಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನಾ ಮಹಾತ್ಮಾನೋ ನರರ್ಷಭ |
ಆಸತ್ಸು ನ ಪ್ರಕವ್ವಂತೇ ವಾಯುವೇಗೈರಿನಾಚಲಾಃ ||೬||

ಇತ್ಯುಕ್ತಸ್ತದ್ವನಂ ಸರ್ವಂ ವಿಚಿಚಾರ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಕೃದ್ಧೋ ರಾಮಃ ಶರಂ ಘೋರಂ ಸಂಧಾಯ ಧನುಷಿ ಕ್ಷುರಮ್ ||

ತತಃ ಪರ್ವತಕೂಟಾಭಂ ಮಹಾಭಾಗಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಮ್ |
ದದರ್ಶ ಸತಿತಂ ಭೂಮೌ ಕ್ಷತಜಾದ್ರಂ ಜಟಾಯುಷಮ್ ||೭||

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಗಿರಿಶೃಂಗಾ ಭಂ ರಾನೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಬ್ರವೀತ್ |
ಅನೇನ ಸೀತಾ ನೈದೇಹೀ ಭಕ್ಷಿತಾ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೮||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

ಗೃಧ್ರರೂಪಮಿದಂ ರಕ್ಷೋ ವ್ಯಕ್ತಂ ಭ್ರಮತಿ ಕಾನನೇ |
 ಭಕ್ಷಯಿತ್ವಾ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀನಾಸ್ತೇ ಸೀತಾಂ ಯಥಾಸುಖಮ್ |
 ಏನಂ ನಧಿಸ್ಯೇ ದೀಪ್ತಾಗ್ರೈಃ ಶರೈಃ ಘೋರೈರಜಿಹ್ಮಗೈಃ ||೧೧||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಭೃಷತದ್ಗೃಧ್ರಂ ಸಂಧಾಯ ಧನುಷಿ ಪುರಮ್ |
 ಕೃದ್ಧೋ ರಾನುಃ ಸಮುದ್ರಾಂತಾಂ ಕವ್ವಯನ್ನಿವ ಮೇದಿನೀಮ್ ||
 ತಂ ದೀನಂ ದೀನಯಾ ವಾಚಾ ಸಫೇನಂ ರುಧಿರಂ ವಮುನ್ |
 ಅಭ್ಯಭಾಷತ ಸಕ್ಷೀ ತು ರಾನುಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜಮ್ ||೧೨||

ಯಾಸೋಷಧಿಮಿವಾಯುಷ್ಮನ್ನ ಸ್ವೇಷಸಿ ಮಹಾವನೇ |
 ಸಾ ದೇವೀ ಮನು ಚ ಸ್ರಾಣಾ ರಾವಣೇನೋಭಯಂ ಹೃತಮ್ ||
 ತ್ವಯಾ ವಿರಹಿತಾ ದೇವೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಚ ರಾಘವ |
 ಹ್ರಿಯಮಾಣಾ ಮಯಾ ದೃಷ್ಟಾ ರಾವಣೇನ ಬಲೀಯಸಾ ||೧೩||

ಸೀತಾನುಭೃವಸನ್ನೋಽಹಂ ರಾವಣಶ್ಚ ರಣೇ ಮಯಾ |
 ವಿಧ್ವಂಸಿತರಥಶ್ಚಾತ್ರ ಪಾತಿತೋ ಧರಣೀತಲೇ ||೧೪||

ಏತದಸ್ಯ ಧನುರ್ಭಗ್ನಮೇತದಸ್ಯ ಶರಾವರಮ್ |
 ಅಯಮಸ್ಯ ರಣೇ ರಾನು ಭಗ್ನಃ ಸಾಂಗ್ರಾಮಿಕೋ ರಥಃ ||೧೫||

ಅಯಂ ತು ಸಾರಥಿಸ್ತಸ್ಯ ಮತ್ಪಕ್ಷೋ ನಿಹತೋ ಭುವಿ ||೧೬||

ಪರಿಶ್ರಾಂತಸ್ಯ ಮೇ ಸಕೃತ್ ಚೈತ್ವಾ ಖಡ್ಗೇನ ರಾವಣಃ |
 ಸೀತಾನಾದಾಯ ನೈದೇಹೀನುತ್ಪಪಾತ ವಿಹಾಯಸಮ್ |
 ರಕ್ಷಸಾ ನಿಹತಂ ಪೂರ್ವಂ ಮಾಂ ನ ಹಂತುಂ ತ್ವಮರ್ಹಸಿ ||೧೭||

ರಾನುಸ್ತಸ್ಯ ತು ವಿಜ್ಞಾಯ ಬಾಹ್ಯಪೂರ್ಣಮುಖಸ್ತದಾ |
 ದ್ವಿಗುಣೇಕೃತತಾಪಾರ್ತಃ ಸೀತಾಸಕ್ತಾಂ ಪ್ರಿಯಾಂ ಕಥಾಮ್ ||
 ಗೃಧ್ರರಾಜಂ ಪರಿಷ್ಪಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಹದ್ಧನುಃ |
 ನಿಪಸಾತಾನಶೋ ಭೂಮೌ ರುರೋದ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
 ದ್ವಿಗುಣೇಕೃತತಾಪಾರ್ತೋ ರಾನೋ ಧೀರತರೋಽಪಿ ಸನ್ ||೧೮||

ಏಕಮೇಕಾಯನೇ ಕೃಚ್ಛ್ರೇ ನಿಶ್ಚಯಃ ಕಥಂಚನ |
 ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ದುಃಖಿತೋ ರಾಮಃ ಸೌಮಿತ್ರಮಿದಮಬ್ರವೀತ್ ||೨೨||
 ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯಂತೋ ವನೇ ವಾಸಃ ಸಿತಾ ನಷ್ಟಾ ಮೃತೋ ದ್ವಿಜಃ |
 ಈದೃಶೀಯಂ ಮನೂಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ನಿರ್ದೋಷದಪಿ ಸಾವಕಮ್ ||೨೩||
 ಸಂಪೂರ್ಣಮಪಿ ಚೇದದೃಶ್ಯತರೇಯಂ ಮಹೋದಧಿಮ್ |
 ಸೋಽಪಿ ನೂನಂ ಮನೂಲಕ್ಷ್ಮ್ಯೈ ವಿಶುಷ್ಯೇತ್ಸರಿತಾಂ ಪತಿಃ ||೨೪||
 ನಾಸ್ತೃಭಾಗ್ಯತರೋ ಲೋಕೇ ಮತ್ತೋಽಸ್ತಿಸ್ತಚರಾಚರೇ |
 ಯೇನೇಯಂ ಮಹತೀ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಮಯಾ ವ್ಯಸನವಾಗುರಾ ||೨೫||
 ಅಯಂ ಪಿತುರ್ವಯಸ್ಯೋ ಮೇ ಗೃಧ್ರರಾಜೋ ಜರಾನ್ನಿತಃ |
 ಶೇತೇ ವಿನಿಹತೋ ಭೂಮೌ ಮಮ ಭಾಗ್ಯವಿಪರ್ಯಯಾತ್ ||೨೬||
 ಇತ್ಯೇವಮುಕ್ತ್ವಾ ಬಹುಶೋ ರಾಘವಃ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
 ಜಟಾಯುಷಂ ಚ ಪಸ್ಪರ್ಶ ಪಿತೃನ್ನೇಹಂ ವಿದರ್ಶಯನ್ ||೨೭||

ನಿಕ್ಯುತಪಕ್ಷಂ ರುಧಿರಾವಸಿಕ್ತಂ
 ಸ ಗೃಧ್ರರಾಜಂ ಪರಿರಭ್ಯ ರಾಮಃ |
 ಕ್ಷಮೈಥಿಲೀ ಪ್ರಾಣಸಮಾ ಗತೇತಿ
 ವಿಮುಚ್ಯ ವಾಚಂ ನಿಪಸಾತ ಭೂಮೌ ||೨೮||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ
 ಆದಿಕಾವ್ಯೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಸಪ್ತಪಕ್ಷಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಷ್ಟಪಕ್ಷಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ರಾಮಃ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ತು ತಂ ಗೃಧ್ರಂ ಭುವಿ ರೌದ್ರೇಣ ಪಾತಿತಮ್ |
 ಸೌಮಿತ್ರಂ ಮಿತ್ರಸನ್ನಮಿದಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೨೯||
 ಮನೂಯಂ ನೂನಮರ್ಥೇಷು ಯತಮಾನೋ ವಿಹಂಗಮಃ |
 ರಾಕ್ಷಸೇನ ಹತಃ ಸಂಖ್ಯೇ ಪ್ರಾಣಾಂಸ್ತೃಕ್ಷ್ಯತಿ ದುಸ್ತೃಜಾನ್ ||೩೦||

ಅರಣ್ಯ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ

ಅಯಮಸ್ಯ ಶರೀರೇಸ್ಥಿನ್ಮಾಣೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಿದ್ಯತೇ |
 ತಥಾ ಸ್ವರವಿಹೀನೋಯಂ ವಿಕ್ಲವಃ ಸಮುದೀಕ್ಷತೇ ||೩||

ಜಟಾಯೋ ಯದಿ ಶಕ್ನೋಷಿ ವಾಕ್ಯಂ ನ್ಯಾಹರಿತುಂ ಪುನಃ |
 ಸೀತಾಮಾಖ್ಯಾಹಿ ಭದ್ರಂ ತೇ ವಧಮಾಖ್ಯಾಹಿ ಚಾತ್ಮನಃ ||೪||

ಕಿಂನಿಮಿತ್ತೋ ಜಹಾರಾರ್ಯಾಂ ರಾವಣಸ್ತಸ್ಯ ಕಿಂ ಮಯಾ |
 ಅಪರಾಧಂ ತು ಯಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾವಣೇನ ಹೃತಾ ಪ್ರಿಯಾ ||೫||

ಕಥಂ ತಚ್ಚೈನ್ದ್ರಸಂಕಾಶಂ ಮುಖಮಾಸೀನ್ಮನೋಹರಮ್ |
 ಸೀತಯಾ ಕಾನಿ ಚೋಕ್ತಾನಿ ತಸ್ಮಿನ್ಮಾಲೇ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ||೬||

ಕಥಂವೀರ್ಯಃ ಕಥಂರೂಪಃ ಕಿಂಕರ್ಮಾ ಸ ಚ ರಾಕ್ಷಸಃ |
 ಕ್ವ ಚಾಸ್ಯ ಭವನಂ ತಾತ ಬ್ರೂಹಿ ಮೇ ಪರಿಪೃಚ್ಛತಃ ||೭||

ತಮುದ್ವೀಕ್ಷ್ಯಾಥ ದೀನಾತ್ಮಾ ವಿಲಸಂತುನುನಾಥವಚ್ |
 ನಾಚಾತಿಸನ್ನಯಾ ರಾಮಂ ಜಟಾಯುರಿದಮಬ್ರವೀತ್ ||೮||

ಹೃತಾ ಸಾ ರಾಕ್ಷಸೇನ್ದ್ರೇಣ ರಾವಣೇನ ವಿಹಾಯಸಾ |
 ಮಯಾಮಾಸ್ಥಾಯ ವಿಪುಲಾಂ ವಾತದುರ್ದಿನಸಂಕುಲಾಮ್ ||

ಪರಿಕ್ಲಾಂತಸ್ಯ ಮೇ ತಾತ ಪಕ್ಷಿ ಚೈತ್ಯಾ ನಿಶಾಚರಃ |
 ಸೀತಾಮಾದಾಯ ನೈದೇಹೀಂ ಪ್ರಯಾತೋ ದಕ್ಷಿಣಾಂ ದಿಶಮ್ ||

ಉಪರುದ್ಯನ್ತ್ರಿ ಮೇ ಸ್ರಾಣಾ ದೃಷ್ಟಿಭ್ರಮತಿ ರಾಘವ |
 ಪಶ್ಯಾಮಿ ವೃಕ್ಷಾನೌನರ್ಣಾನುಶೀರಕೃತಮೂರ್ಧಜಾನ್ ||೧೦||

ಯೇನ ಯಾತೋ ಮುಹೂರ್ತೇನ ಸೀತಾಮಾದಾಯ ರಾವಣಃ |
 ವಿಪ್ರೇಣಷ್ಟಂ ಧನಂ ಕ್ಷಿಸ್ತಂ ತತ್ಸಾ ಮೀ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ||೧೧||

ವಿನೋದ ನಾನು ಮುಹೂರ್ತೋಽಸೌ ನ ಚ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ
 ನಾಬುಧತ್ |

ತ್ವತ್ತಿಯಾಂ ಜಾನಕೀಂ ಹೃತ್ವಾ ರಾವಣೋ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರಃ |
 ರುಂಷವದ್ಭೂತಶಂ ಗೃಹ್ಯ ಕ್ಷಿಸ್ತಮೇನ ವಿನಶ್ಯತಿ ||೧೨||

ನ ಚೆ ತ್ವಯಾ ವ್ಯಥಾ ಕಾರ್ಯಾ ಜನಕಸ್ಯ ಸುತಾಂ ಪ್ರತಿ |
ವೈದೇಹ್ಯಾ ರಂಸ್ಯಸೇ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಹತ್ವಾ ತಂ ರಾಕ್ಷಸಂ ರಣೇ ||೧೪||

ಅಸಂಮೂಢಸ್ಯ ಗೃಧ್ರಸ್ಯ ರಾನುಂ ಪ್ರತ್ಯನುಭಾಷತಃ |
ಅಸ್ಯಾತ್ಸುಸ್ರಾವ ರುಧಿರಂ ಮ್ರಿಯಮಾಣಸ್ಯ ಸಾಮಿಷಮ್ ||೧೫||

ಪುತ್ರೋ ವಿಶ್ವನಸಃ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಪ್ರಾಪ್ತಾ ವೈಶ್ವನಣಸ್ಯ ಚ |
ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ದುರ್ಲಭಾನ್ಪ್ರಾಪ್ತಾನ್ಮೂಲೇಚ ಪತಗೇಶ್ವರಃ ||೧೬||

ಬ್ರೂಹಿ ಬ್ರೂಹೀತಿ ರಾನುಸ್ಯ ಬ್ರುವಾಣಸ್ಯ ಕೃತಾಂಜ್ವಲೇಃ |
ತೈಕ್ತ್ವಾ ಶರೀರಂ ಗೃಧ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾ ಜಗ್ಮುವಿಹಾಯಸಮ್ ||೧೭||

ಸ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ ಶಿರೋ ಭೂಮೌ ಪ್ರಸಾರ್ಯ ಚರಣೌ ತಥಾ |
ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ ಚ ಶರೀರಂ ಸ್ಥಂ ಪಸಾತ ಧರಣೀತಲೇ ||೧೮||

ತಂ ಗೃಧ್ರಂ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ತಾನ್ಮ್ರಾಕ್ಷಂ ಗತಾಸುನುಚೇಲೋಪನುಮ್ |
ರಾನುಃ ಸುಬಹುಭಿದುಃಖೈರ್ದೀನಃ ಸೌಮಿತ್ರಿನುಬ್ರವೀತ್ ||೧೯||

ಬಹೂನಿ ರಕ್ಷಸಾಂ ನಾಸೇ ವರ್ಷಾಣಿ ವಸತಾ ಸುಖಮ್ |
ಅನೇನ ದಣ್ಡಕಾರಣ್ಯೇ ವಿಶೀರ್ಣಮಿಹ ಪಕ್ಷಿಣಾ ||೨೦||

ಅನೇಕವಾರ್ಷಿಕೋ ಯಸ್ತು ಚಿರಕಾಲಸಮುತ್ಥಿತಃ |
ಸೋಯಮದ್ಯ ಹತಃ ಶೇತೇ ಕಾಲೋ ಹಿ ದುರತಿಕ್ರಮಃ ||೨೧||

ಪಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಗೃಧ್ರೋಽಯಮುಪಕಾರೀ ಹತಶ್ಚ ಮೇ |
ಸೀತಾನುಭ್ಯವಪನ್ನೋ ಹಿ ರಾನಣೇನ ಬಲೀಯಸಾ ||೨೨||

ಗೃಧ್ರರಾಜ್ಯಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಪಿತೃಸೈತಾನುಹಂ ನುಹತ್ |
ನುನು ಹೇತೋರಯಂ ಪ್ರಾಣಾನ್ಮೂಲೇಚ ಪತಗೇಶ್ವರಃ ||೨೩||

ಸರ್ವತ್ರ ಖಲು ದೃಶ್ಯಂತೇ ಸಾಧವೋ ಧರ್ಮಚಾರಿಣಃ |
ತೂರಾಃ ಶರಣ್ಯಾಃ ಸೌಮಿತ್ರೇ ತೀರ್ಯಗ್ಯೋನಿಗತೇಷ್ವಹಿ ||೨೪||

ಸೀತಾಹರಣಜಂ ದುಃಖಂ ನ ಮೇ ಸೌಮ್ಯ ತಥಾಗತಮ್ |
ಯಥಾ ವಿನಾಶೇ ಗೃಧ್ರಸ್ಯ ಮತ್ಯತೇ ಚ ಪರಂತಪ ||೨೫||

ರಾಜಾ ದಶರಥಃ ಶ್ರೀಮಾನೈಥಾ ಮನು ಮಹಾಯಶಾಃ |
ಪೂಜನೀಯಶ್ಚ ಮಾನ್ಯಶ್ಚ ತಥಾಯಂ ಪತಗೇಶ್ವರಃ ||೨೬||

ಸೌಮಿತ್ರೇ ಹರ ಕಾಷ್ಠಾ ನಿ ನಿರ್ಮಥಿಷ್ಯಾಮಿ ಪಾವಕಮ್ |
ಗೃಧ್ರರಾಜಂ ದಿಧಕ್ಷಾಮಿ ಮತ್ಯತೇ ನಿಧನಂ ಗತಮ್ ||೨೭||

ನಾಥಂ ಪತಗಲೋಕಸ್ಯ ಚಿತಾನಾರೋಸ್ಯ ರಾಘವ |
ಇನುಂ ಧಕ್ಷಾಮಿ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಹತಂ ರೌದ್ರೇಣ ರಕ್ಷಸಾ ||೨೮||

ಯಾ ಗತಿಯುಜ್ಞ ಶೀಲಾನಾಮಾಹಿತಾಗ್ನೇಶ್ಚ ಯಾ ಗತಿಃ |
ಅಪರಾವರ್ತಿನಾಂ ಯಾ ಚ ಯಾ ಚ ಭೂಮಿಪ್ರದಾಯಿನಾಮ್ ||೨೯||

ಮಯಾ ತ್ವಂ ಸಮನುಜ್ಞಾತೋ ಗಚ್ಛೇ ಲೋಕಾನನುತ್ತಮಾನ್ |
ಗೃಧ್ರರಾಜ ಮಹಾಸತ್ತ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಚ ಮಯಾ ಪ್ರಜ ||೩೦||

ವಿನಮುಕ್ತ್ವಾ ಚಿತಾಂ ದೀಪ್ತಾನಾರೋಸ್ಯ ಪತಗೇಶ್ವರಮ್ |
ದದಾಹ ರಾನೋ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಸ್ವಬಂಧು ಮಿನ ದುಃಖಿತಃ ||೩೧||

ರಾನೋಽಥ ಸಹಸೌಮಿತ್ರೀರ್ವನಂ ಗತ್ವಾ ಸ ವೀರ್ಯವಾನ್ |
ಸ್ಥೂಲಾನ್ದತ್ವಾ ಮಹಾರೋಹೀನನು ತಸ್ತಾರ ತಂ ದ್ವಿಜಮ್ ||೩೨||

ರೋಹಿನಾಂಸಾನಿ ಚೋತ್ಕೃತ್ಯ ಸೇಶೀಕೃತ್ಯ ಮಹಾಯಶಾಃ |
ತಕುನಾಯ ದದೌ ರಾನೋ ರಮ್ಯೇ ಹರಿತಶಾಡ್ವಲೇ ||೩೩||

ಯತ್ತಪ್ರೇತಸ್ಯ ಮರ್ತ್ಯಸ್ಯ ಕಥಯಂತಿ ದ್ವಿಜಾತಯಃ |
ತತ್ಸ್ಮಗಗಮನಂ ತಸ್ಯ ಪಿತ್ರೈರಾಂ ರಾನೋ ಜಜಾಪ ಹ ||೩೪||

ತತೋ ಗೋದಾವರೀಂ ಗತ್ವಾ ನದೀಂ ನರನರಾತ್ಮಜೌ |
ಉದಕಂ ಚಕ್ರತುಸ್ತಸ್ಮೈ ಗೃಧ್ರರಾಜಾಯ ತಾವೃಥೌ ||೩೫||

ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟೇನ ವಿಧಿನಾ ಜಲೇ ಗೃಧ್ರಾಯ ರಾಘವಾ |
 ಸ್ನಾತ್ವಾ ತೌ ಗೃಧ್ರರಾಜಾಯ ಉದಕಂ ಚಕ್ರತುಸ್ತದಾ ||೩೬||

ಸ ಗೃಧ್ರರಾಜಃ ಕೃತವಾಪ್ಯಶಸ್ಕರಂ
 ಸುದುಷ್ಕರಂ ಕರ್ಮ ರಣೇ ನಿಸಾತಿತಃ |
 ಮಹರ್ಷಿಕಲ್ಪೇನ ಚ ಸಂಸ್ಥತಸ್ತದಾ
 ಜಗಾನು ಪುಣ್ಯಾಂ ಗತಿನಾತ್ಮನಃ ಶುಭಾಮ್ ||೩೭||

ಕೃತೋದಕೌ ತಾನಪಿ ಸಕ್ಷಿಸತ್ತಮೇ
 ಸ್ಥಿರಾಂ ಚ ಬುದ್ಧಿಂ ಪ್ರಣಿಧಾಯ ಜಗ್ಗತುಃ |
 ಪ್ರನೇಶ್ಯ ಸೀತಾಧಿಗಮೇ ತತೋ ಮನೋ
 ವನಂ ಸುರೇಂದ್ರಾವಿವ ವಿಷ್ಣು ವಾಸವಾ ||೩೮||

ಆತ್ಮಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
 ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಅಷ್ಟಷಷ್ಟಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಏಕೋನಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಕೃತ್ವೈವಮುದಕಂ ತಸ್ಮೈ ಪ್ರಸ್ಥಿತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |
 ಅವೇಕ್ಷಂತಾ ವನೇ ಸೀತಾಂ ಜಗ್ಗತುಃ ಪಶ್ಚಿಮಾಂ ದಿಶಮ್ ||೩೯||

ತೌ ದಿಶಂ ದಕ್ಷಿಣಾಂ ಗತ್ವಾ ಶರಜಾಸಾಸಿಧಾರಿಣೌ |
 ಅನಿಪ್ರಹತಮೈಕ್ಷ್ಣಿಕೌ ಪನ್ನಾನಂ ಪ್ರತಿಪೇದತುಃ ||೪೦||

ಗುಲ್ಮೈರ್ವೃಕ್ಷೈಶ್ಚ ಬಹುಭಿರ್ಲತಾಭಿಶ್ಚ ಪ್ರನೇಷ್ಟಿತಮ್ |
 ಅವೃತಂ ಸರ್ವತೋ ದುರ್ಗಂ ಗಹನಂ ಘೋರದರ್ಶನಮ್ ||೪೧||

ವೃತಿಕ್ರಮ್ಯ ತು ನೇಗೇನ ನ್ಯಾಲಸಿಂಹನಿಷೇವಿತಮ್ |
 ಸುಭೀನುಂ ತನ್ಮಹಾರಣ್ಯಂ ವೃತಿಯಾತೌ ಮಹಾಬಲೌ ||೪೨||

ತತಃ ಪರಂ ಜನಸ್ಥಾನಾತ್ತಿ ಕೋಶಂ ಗಮ್ಯ ರಾಘವಾ |
 ಕ್ರೌಞ್ಚಾರಣ್ಯಂ ವಿನಿಶತುರ್ಗಹನಂ ತೌ ಮಹಾಜಸೌ ||೪೩||

ನಾನಾಮೇಘಘನಪ್ರಖ್ಯಂ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಮಿನ ಸರ್ವತಃ |

ನಾನಾವರ್ಣೈಃ ಶುಭೈಃ ಪುಷ್ಪೈರ್ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಂಧೈರ್ಯುತಮ್ ||೬||

ದಿದೃಕ್ಷಮಾಣಾ ವೈ ದೇಹೀಂ ತದ್ವನಂ ತೌ ನಿಚಿಕ್ಷತುಃ |

ತತ್ರ ತತ್ರಾವತಿಷ್ಠಂತೌ ಸೀತಾಹರಣದುಃಖಿತೌ ||೭||

ತತಃ ಪೂರ್ವೇಣ ತೌ ಗತ್ವಾ ತ್ರಿಕೋಶಂ ಭ್ರಾತೃೌ ತದಾ |

ಕ್ರೌಞ್ಚಾರಣ್ಯಮತಿಕ್ರಮ್ಯ ಮತಜ್ಞಾಶ್ರಮಮುನ್ತರೇ ||೮||

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶು ತದ್ವನಂ ಘೋರಂ ಬಹುಭೀನುನ್ಮಗದ್ವಿಜಮ್ |

ನಾನಾಸತ್ತ್ವಸಮಾಕೀರ್ಣಂ ಸರ್ವಂ ಗಹನಸಾದಪಮ್ ||೯||

ದದೃಶಾಶೇ ಗಿರೌ ತತ್ರ ದರೀಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜೌ |

ಸಾತಾಲಸಮಗಮ್ಭೀರಾಂ ತನುಸಾ ನಿತ್ಯಸಂವೃತಾಮ್ ||೧೦||

ಅಸಾದ್ಯ ಚ ನರನ್ಯಾಘ್ರಾ ದರ್ಯಾಸ್ತಸ್ಯಾವಿದೂರತಃ |

ದದೃಶಾಶೇ ಮಹಾರೂಪಾಂ ರಾಕ್ಷಸೀಂ ನಿಕ್ಯತಾನನಾಮ್ ||೧೧||

ಭಯದಾನುಲ್ಪಸತ್ತಾನಾಂ ಬೀಭತ್ಸಾಂ ರೌದ್ರದರ್ಶನಾಮ್ |

ಲಿನ್ಬೋದರೀಂ ತೀಕ್ಷ್ಣದಂಷ್ಟ್ರಾಂ ಕರಾಲಾಂ ಪರುಷತ್ವಚಿಮ್ ||೧೨||

ಭಕ್ಷಯಂತೀಂ ಮೃಗಾನ್ವೀಮಾನ್ವಿಕಟಾಂ ಮುಕ್ತಮೂರ್ಧಜಾಮ್ |

ಪ್ರೇಕ್ಷೇತಾಂ ತೌ ತತಸ್ತತ್ರ ಭ್ರಾತೃೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ ||೧೩||

ಸಾ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ತೌ ವೀರೌ ನೃಜನ್ತಂ ಭ್ರಾತುರಗ್ರತಃ |

ಏಹಿ ರಂಸ್ಯಾವರ್ಣೈಶ್ಚಕ್ತ್ವಾ ಸಮಾಲಂಘ್ಯತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮ್ ||೧೪||

ಉನಾಚಿ ಚೈನಂ ವಚಿನಂ ಸೌಮಿತ್ರಮುಪಗೃಹ್ಯ ಸಾ |

ಅಹಂ ತ್ವಯೋನುಖೀ ನಾಮ ಲಾಭಸ್ತೇ ತ್ವಮಸಿ ಪ್ರಿಯಃ ||೧೫||

ನಾಥ ಪರ್ವತದುರ್ಗೇಷು ಸದೀನಾಂ ಪುಲಿನೇಷು ಚ |

ಅಯುಃಶೇಷನಿಮಂ ವೀರ ತ್ವಂ ಮಯಾ ಸಹ ರಂಸ್ಯಸೇ ||೧೬||

- ಋನಮುಕ್ತಸ್ತು ಕುಸಿತಃ ಖಡ್ಗಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಕರ್ಣನಾಸೌ ಸ್ತನೌ ತಸ್ಯಾ ನಿಚಕರ್ತಾರಿಸೂದನಃ ||೧೭||
- ಕರ್ಣನಾಸೇ ನಿಕ್ಯತೇ ತು ವಿಸ್ವರಂ ಸಾ ವಿನದ್ಯ ಚ |
ಯಥಾಗತಂ ಪ್ರದುದ್ರಾವ ರಾಕ್ಷಸೀ ಘೋರದರ್ಶನಾ ||೧೮||
- ತಸ್ಯಾಂ ಗತಾಯಾಂ ಗಹನಂ ವಿಶನ್ತಾ ವನನೋಜಸಾ |
ಅಸೇದತುರಮಿತ್ರಘ್ನಾ ಭ್ರಾತರೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ ||೧೯||
- ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ತು ಮಹಾತೇಜಾಃ ಸತ್ತ್ವವಾನ್ ಶೀಲವಾನ್ ಶುಚಿಃ |
ಅಬ್ರವೀತ್ಪ್ರಾಜ್ಞ ಲಿರ್ನಾಕೃಂ ಭ್ರಾತರಂ ದೀಪ್ತತೇಜಸಮ್ ||೨೦||
- ಸ್ಪಂದತೇ ಮೇ ದೃಢಂ ಬಾಹುರುದ್ವಿಗ್ನಮಿವ ಮೇ ಮನಃ |
ಪ್ರಾಯಶಶ್ಚಾಪ್ಯನಿಷ್ಪಾನಿ ನಿಮಿತ್ತಾನ್ಯುಪಲಕ್ಷಯೇ ||೨೧||
- ತಸ್ಮಾತ್ಸಜ್ಜೇಭನಾರ್ಯ ತ್ವಂ ಕುರುಷ್ವ ವಚನಂ ಹಿತಮ್ |
ಮಮೈವ ಹಿ ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಸದ್ಯಃ ಶಂಸಂತಿ ಸಂಭ್ರಮಮ್ ||೨೨||
- ಏಷ ವಚ್ಛುಲಕೋ ನಾನು ಪಕ್ಷೀ ಪರಮದಾರುಣಃ |
ಅವಯೋರ್ವಿಜಯಂ ಯುದ್ಧೇ ಶಂಸಂತಿ ವ ವಿನರ್ದತಿ ||೨೩||
- ತಯೋರನ್ವೇಷತೋರೇನಂ ಸರ್ವಂ ತದ್ವನನೋಜಸಾ |
ಸಂಜಜ್ಞೇ ವಿಪುಲಃ ಶಬ್ದಃ ಪ್ರಭಿಜ್ಞಾನ್ನಿವ ತದ್ವನಮ್ ||೨೪||
- ಸಂನೇಷ್ಟಿತಮಿನಾತ್ಯರ್ಥಂ ಗಗನಂ ಮಾತರಿತ್ವನಾ |
ವನಸ್ಯ ತಸ್ಯ ಶಬ್ದೋಽಭೂದ್ಧಿವಮಾಪೂರಯಂತಿ ||೨೫||
- ತಂ ಶಬ್ದಂ ಕಾಂಕ್ಷಮಾಣಸ್ತು ರಾಮಃ ಕಕ್ಷೇ ಸಹಾನುಜಃ |
ದದರ್ಶ ಸುಮಹಾಕಾಯಂ ರಾಕ್ಷಸಂ ವಿಪುಲೋರಸಮ್ ||೨೬||
- ಅಸೇದತುಶ್ಚ ತದ್ರಕ್ಷಸ್ತಾವುಭೌ ಪ್ರಮುಖೇ ಸ್ಥಿತಮ್ |
ವಿವೃದ್ಧಮಶಿರೋಗ್ರೀವಂ ಕಬನ್ಧಮುದರೇಮುಖಮ್ ||೨೭||

ರೋಮಭಿರ್ನಿಜಿತೈಸ್ತೀಕ್ಷ್ಣೈರ್ವರ್ಹಾಗಿರಿವಿವೋಚ್ಛ್ರಿತಮ್ |
ನೀಲಮೇಘನಿಭಂ ರೌದ್ರಂ ಮೇಘಸ್ತನಿತನಿಃಸ್ಪನಮ್ || ೨೮ ||

ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲಾನಿಕಾಶೇನ ಲಲಾಟಸ್ಥೇನ ದೀಪ್ಯತಾ |
ಮಹಾಸಕ್ಷ್ಮಣಿ ಪಿಚ್ಛೇನ ವಿಪುಲೇನಾಯತೇನ ಚ || ೨೯ ||

ಏಕೇನೋರಸಿ ಘೋರೇಣ ನಯನೇನಾಶುದರ್ಶಿನಾ |
ಮಹಾದಂಷ್ಟ್ರೋಪಪನ್ನಂ ತಂ ಲೇಲಿಹಾನಂ ಮಹಾಮುಖಮ್ ||

ಭಕ್ಷಯಂತಂ ಮಹಾಘೋರಾನ್ಯಕ್ಷಸಿಂಹಮೃಗದ್ವಿಪಾನ್ |
ಘೋರೌ ಭುಜೌ ವಿಕುರ್ವಾಣಮುಭೌ ಯೋಜನಮಾಯತೌ ||

ಕರಾಭ್ಯಾಂ ವಿವಿಧಾನ್ಕೃತ್ಯ ಶುಕ್ಲಾನ್ಪಕ್ಷಿಗಣಾನ್ಮೃಗಾನ್ |
ಅಕರ್ಷಂತಂ ವಿಕರ್ಷಂತಮನೇಕಾನ್ಮೃಗಯೂಥಪಾನ್ || ೩೨ ||

ಸ್ಥಿತಮಾವೃತ್ಯ ಸನ್ಧಾನಂ ತಯೋರ್ಭಾಫ್ರತೋಃ ಪ್ರಪನ್ನಯೋಃ |
ಅಥ ತೌ ಸನುತಿಕ್ರಮ್ಯ ಕ್ರೋಶಮಾತ್ರೇ ದದರ್ಶತುಃ || ೩೩ ||

ಮಹಾಂತಂ ದಾರುಣಂ ಭೀಮಂ ಕಬನ್ಧಂ ಭುಜಸಂವೃತಮ್ |
ಕಬನ್ಧಮಿವ ಸಂಸ್ಥಾನಾದತಿಘೋರಪ್ರದರ್ಶನಮ್ || ೩೪ ||

ಸ ಮಹಾಬಾಹುರತ್ಯರ್ಥಂ ಪ್ರಸಾರ್ಯ ವಿಪುಲೌ ಭುಜೌ |
ಜಗ್ರಾಹ ಸಹಿತಾನೇವ ರಾಘವೌ ಪೀಡಯನ್ಬಲಾತ್ || ೩೫ ||

ಖಡ್ಗಿನೌ ದೃಢಧನ್ವಾನೌ ತಿಗ್ಮತೇಜೌ ಮಹಾಭುಜೌ |
ಭ್ರಾತೌ ವಿವಶಂ ಪ್ರಾಪ್ತೌ ಕೃಷ್ಯಮಾಣೌ ಮಹಾಬಲೌ || ೩೬ ||

ತತ್ರ ಧೈರ್ಯೇಣ ಶೂರಸ್ತು ರಾಘವೋ ನೈವ ವಿನೃಥೇ |
ಜಾಲ್ಯಾದನಾಶ್ರಯತ್ವಾಚ್ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ತತಿವಿನೃಥೇ || ೩೭ ||

ಉನಾಚಿ ಚ ವಿಪಣ್ಣಃ ಸನ್ರಾಘವಂ ರಾಘವಾನುಜಃ |
ಸಶ್ಯಮಾಂ ವಿವಶಂ ವೀರ ರಾಕ್ಷಸಸ್ಯ ವಶಂ ಗತಮ್ || ೩೮ ||

ಮಯ್ಯೇ ಕೇನ ವಿನಿಯುಕ್ತಃ ಪರಿಮುಖ್ಯಸ್ವ ರಾಘವ |
ಮಾಂ ಹಿ ಭೂತಬಲಿಂ ದತ್ತಾ ಪಲಾಯಸ್ವ ಯಥಾಸುಖಮ್ ||

ಅಧಿಗಂತಾಸಿ ವೈದೇಹೀಮುಚಿರೇಣೇತಿ ಮೇ ಮತಿಃ |
ಪ್ರತಿಲಭ್ಯ ಚ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಪಿತೃಪೈತಾನುಹೀಂ ಮಹೀಮ್ |
ತತ್ರ ಮಾಂ ರಾಮ ರಾಜ್ಯಸ್ಯ ಸ್ವರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ಸರ್ವದಾ ||೪೦||

ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನೈವಮುಕ್ತಸ್ತು ರಾಘುಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಮಬ್ರವೀತ್ |
ಮಾ ಸ್ತತ್ರಾಸಂ ಕೃಥಾ ವೀರ ನ ಹಿ ತ್ವಾದ್ಯಗ್ನಿಸೀದತಿ ||೪೧||

ಏತಸ್ಮಿನ್ನಸ್ತರೇ ಕ್ರೂರೋ ಭ್ರಾತರಾ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |
ಪ್ರಪೃಚ್ಛ ಘನನಿಘೋಷಃ ಕಬನ್ಧೋ ದಾನವೋತ್ತಮಃ ||೪೨||

ಕೌ ಯುನಾಂ ವೃಷಭಸ್ಯನ್ತಾ ಮಹಾಬದ್ಧಧನುರ್ಧರಾ |
ಘೋರಂ ದೇಶಮಿನುಂ ಸ್ರಾಪ್ತಾ ಮನುಭಕ್ಷಾವುಪಸ್ಥಿತಾ ||೪೩||

ನದತಂ ಕಾರ್ಯಮಿದ ನಾಂ ಕಿಮರ್ಥಂ ಜಾಗತೌ ಯುನಾಮ್ |
ಇನುಂ ದೇಶಮನುಪ್ರಾಪ್ತಾ ಕ್ಷುಧಾರ್ತಸ್ಯೇಹ ತಿಷ್ಠತಃ ||೪೪||

ಸಬಾಣಜಾಪಮಡ್ಗ್ನ ಚ ತೀಕ್ಷ್ಣತ್ವಜ್ಞವಿವರ್ಷಭೌ |
ಮಮಾಸ್ಯಮನುಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾ ದುರ್ಲಭಂ ಜೀವಿತಂ
ಹಿ ನಾಮ್ ||೪೫||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಕಬನ್ಧಸ್ಯ ದುರಾತ್ಮನಃ |
ಉನಾಚಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಾಮೋ ಮುಖೇನ ಪರಿಕುಷ್ಯತಾ ||೪೬||

ಕೃಚ್ಛಾತ್ಪೃಚ್ಛತರಂ ಸ್ರಾಪ್ಯ ದಾರುಣಂ ಸತ್ಯವಿಕ್ರಮ |
ನ್ಯಸನಂ ಜೀವಿತಾನ್ತಾಯ ಸ್ರಾಪ್ತಮಪ್ರಾಪ್ಯ ತಾಂ ಸ್ತ್ರಿಯಾಮ್ ||

ಕಾಲಸ್ಯ ಸುನುಹದ್ವೀರ್ಯಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ತ್ವಾಂ ಚ ಮಾಂ ಚ ಸರನ್ಯಾಘ್ರ ವ್ಯಸನ್ನಃ ಪಶ್ಯ ಮೋಹಿತೌ ||೪೭||

ನಾತಿಭಾರೋಸ್ತಿದೈವಸ್ಯ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಲಕ್ಷ್ಮಣ |

ತೂರಾಶ್ಚ ಬಲವನ್ತಶ್ಚ ಕೃತಾಸ್ತಾಶ್ಚ ರಣಾಜಿರೇ |
ಕಾಲಾಭಿಪನ್ನಾಃ ಸೀದಂತಿ ಯಥಾ ವಾಲುಕಸೇತವಃ

||೪೯||

ಇತಿ ಬ್ರುವಾಣೋ ದೃಢಸತ್ಯವಿಕ್ರಮೋ
ಮಹಾಯಶಾ ದಾಶರಥಿಃ ಸ್ವತಾಪನಾನ್ |

ಅನೇಕ್ಷ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರಿಮುದಗ್ರಸೌರುಷಂ

ಸ್ಥಿರಾಂ ತದಾ ಸ್ವಾಂ ಮತಿನಾತ್ಮನಾಕರೋತ್ ||೫೦||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಏಕೋನಶಸ್ತುತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಸಸ್ತುತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ತೌ ತು ತತ್ರ ಸ್ಥಿತೌ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭ್ರಾತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |

ಬಾಹುಸಾಶಸರಿಕ್ಷಿಸ್ತೌ ಕಬನ್ಧೋ ವಾಕ್ಯಮುಬ್ರವೀತ್

||೧||

ತಿಷ್ಠತಃ ಕಿಂ ನು ಮಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ಲುಥಾರ್ಥಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ್ಷಭೌ |

ಅಹಾರಾರ್ಥಂ ತು ಸಂದಿಷ್ಟ್ವಾ ದೈನೇನ ಗತಚೇತಸೌ

||೨||

ತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ವಾಕ್ಯಂ ಸ್ವಾಪ್ತಕಾಲಂ ಹಿತಂ ತದಾ |

ಉವಾಚಾರ್ತಿಂ ಸಮಾಪನ್ನೋ ವಿಕ್ರಮೇ ಕೃತನಿಶ್ಚಯಃ

||೩||

ತ್ವಾಂ ಚ ಮಾಂ ಚ ಪುರಾ ತೂರ್ಣಮಾದತ್ತೇ ರಾಕ್ಷಸಾಧವಃ |

ತಸ್ಮಾದಸಿಭ್ಯಾನುಸ್ಯಾತು ಬಾಹೂ ಭಿನ್ನಾವಹೈ ಗುರೂ

||೪||

ಭೀಷಣೋಽಯಂ ಮಹಾಕಾಯೋ ರಾಕ್ಷಸೋ ಭುಜವಿಕ್ರಮಃ |

ಲೋಕಂ ಹೃತಿಜಿತಂ ಕೃತ್ವಾ ಹ್ಯಾನಾಂ ಹಂತುಮಿಹೇಚ್ಛತಿ

||೫||

ನಿಶ್ಲೇಷ್ಠಾನಾಂ ವಧೋ ರಾಜನ್ಯುತ್ಥಿತೋ ಜಗತೀಪತೇಃ |

ಕ್ರತುಮುಘ್ನೋಪನೀತಾನಾಂ ಪಶೂನಾಮಿವ ರಾಘವ

||೬||

ಏತತ್ಸಂಜಲ್ಪಿತಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ತಯೋಃ ಕ್ರುದ್ಧಸ್ತು ರಾಕ್ಷಸಃ |

ವಿದಾರ್ಯಾಸ್ಯಂ ತದಾ ರೌದ್ರಸ್ತು ಭಕ್ಷಯಿತುಮಾರಭತ್

||೭||

ತತಸ್ತಾ ದೇಶಕಾಲಜ್ಞಾ ಬಡ್ಗಾ ಭ್ಯಾನೇನ ರಾಘವಾ |
ಅಚ್ಚಿನ್ದ ತಾಂ ಸುಸಂಹೃಷ್ಟಾ ಬಾಹೂ ತಸ್ಯಾಂ ಸದೇಶತಃ ||೮||

ದಕ್ಷಿಣೋ ದಕ್ಷಿಣಂ ಬಾಹುಮಸಕ್ತಮಸಿನಾ ತತಃ |
ಚಿಚ್ಛೇದ ರಾಮೋ ವೇಗೇನ ಸವ್ಯಂ ನೀರಸ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||೯||

ಸ ಪಪಾತ ಮಹಾಬಾಹುಶ್ಚಿನ್ದ ಬಾಹುರ್ಮಹಾಸ್ವನಃ |
ಖಂ ಚ ಗಾಂ ಚ ದಿಶಶ್ಚೈವ ಸಾದಯಜ್ಞ ಲದೋ ಯಥಾ ||೧೦||

ಸ ನಿಕ್ಯತ್ತಾ ಭುಜೌ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶೋಣಿತೌಘಪರಿಪ್ಲುತಃ |
ದೀನಃ ಪಪ್ರಚ್ಛ ತೌ ನೀರೌ ಕೌ ಯುನಾಮಿತಿ ದಾನವಃ ||೧೧||

ಇತಿ ತಸ್ಯ ಬ್ರುವಾಣಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಶುಭಲಕ್ಷಣಃ |
ಶಶಂಸ ತಸ್ಯ ಶಾಕುತ್ಸ್ಥಂ ಕಬನ್ದಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||೧೨||

ಆಯಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುಡಾಯಾದೋ ರಾಮೋ ನಾಮ ಜನೈಃ ಶ್ರುತಃ |
ಅಸ್ಯೈವಾನರಜಂ ವಿದ್ಧಿ ಭ್ರಾತರಂ ಮಾಂ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮ್ ||೧೩||

ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರತಿಹತೇ ರಾಜ್ಯೇ ರಾಮಃ ಪ್ರನ್ರಾಜಿತೋ ವನಮ್ |
ಮಯಾ ಸಹ ಚರತ್ಕೇಷ ಭಾರ್ಯಯಾ ಚ ಮಹದ್ವನಮ್ ||೧೪||

ಅಸ್ಯ ದೇವಪ್ರಭಾವಸ್ಯ ವಸತೋ ವಿಜನೇ ವನೇ |
ರಾಕ್ಷಸಾಪಹೃತಾ ಭಾರ್ಯಾ ಯಾಮಿಚ್ಛಂತಾ ವಿಹಾಗತಾ ||೧೫||

ತ್ವಂ ತು ಕೋ ವಾ ಕಿಮರ್ಥಂ ವಾ ಕಬನ್ದಸದೃಶೋ ವನೇ |
ಅಸ್ಯೇನೋರಸಿ ದೀಪ್ತೇನ ಭಗ್ನ ಜಜ್ಞೋ ವಿಚೇಷ್ಟಸೇ ||೧೬||

ಏವಮುಕ್ತಃ ಕಬನ್ದಸ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನೋತ್ತರಂ ವಚಃ |
ಉನಾಚಿ ವಚಿನಂ ಪ್ರೀತಸ್ತದಿನ್ದ್ರವಚಿನಂ ಸ್ಮರನ್ ||೧೭||

ಸ್ವಾಗತಂ ನಾಂ ಸರನ್ಯಾಘ್ರಾ ದಿಷ್ಟ್ವಾ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಚಾಪ್ಯಹಮ್ |
ದಿಷ್ಟ್ವಾ ಚೇಮೌ ನಿಕ್ಯತ್ತಾ ನೇ ಯುನಾಭ್ಯಾಂ ಬಾಹುಬನ್ದನೌ ||

ವಿರೂಪಂ ಯಚ್ಚ ನೇ ರೂಪಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಹೃದಿನಯಾದ್ಯಥಾ |
ತನ್ನೇ ಶೃಣು ನರನ್ಯಾಘ್ರ ತತ್ತ್ವತಃ ಶಂಸತಸ್ತವ ||೧೯||

ಇತ್ಯಾರ್ಥೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಣ್ಡೇ ಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಏಕಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಪುರಾ ರಾಮು ಮಹಾಬಾಹೋ ಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮ |
ರೂಪಮಾಸೀನ್ಮಮಾಚಿನ್ತ್ಯಂ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ವಿಶ್ರುತಮ್ |
ಯಥಾ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಸೋಮಸ್ಯ ತಕ್ರಸ್ಯ ಚ ಯಥಾ ವಪುಃ ||೧||

ಸೋಽಹಂ ರೂಪಮಿದಂ ಕೃತ್ವಾ ಲೋಕವಿತ್ರಾಸನಂ ಮಹತ್ |
ಋಷೀನ್ವನಗತಾನ್ರಾಮು ಪ್ರಾಸಯಾಮಿ ತತಸ್ತತಃ ||೨||

ತತಃ ಸ್ಥೂಲಶಿರಾ ನಾಮು ಮಹರ್ಷಿಃ ಕೋಹಿತೋ ಮಯಾ |
ಸಂಚಿನ್ತ್ಯನ್ವಿವಿಧಂ ವನ್ಯಂ ರೂಪೇಣಾನೇನ ಧರ್ಷಿತಃ ||೩||

ತೇನಾಹಮುಕ್ತಃ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯಮಂ ಘೋರಶಾಪಾಭಿಧಾಯಿನಾ |
ಏತದೇನ ನೃಶಂಸಂ ತೇ ರೂಪಮಸ್ತು ನಿರ್ಗರ್ಹಿತಮ್ ||೪||

ಸ ಮಯಾ ಯಾಚಿತಃ ಕೃದ್ಧಃ ಶಾಪಸ್ಯಾನ್ಮೋ ಭವೇದಿತಿ |
ಅಭಿಶಾಪಕೃತಸ್ಯೇತಿ ತೇನೇದಂ ಭಾಷಿತಂ ವಚಃ ||೫||

ಯದಾ ಚೈತ್ವಾ ಭುಜೌ ರಾಮುಸ್ತ್ವಾಂ ದಹೇದ್ವಿಜನೇ ವನೇ |
ತದಾ ತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸೇ ರೂಪಂ ಸ್ವಮೇವ ವಿಪುಲಂ ಶುಭಮ್ ||

ಶ್ರಿಯಾ ವಿರಾಜಿತಃ ಪುತ್ರಂ ದನೋಷ್ಟ್ವಂ ವಿದ್ಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ಇನ್ದ್ರಕೋಪಾದಿದಂ ರೂಪಂ ಪ್ರಾಪ್ತಮೇವಂ ರಣಾಜಿರೇ ||೬||

ಅಹಂ ಹಿ ತಪಸೋಗ್ರೇಣ ಪಿತಾಮಹಮತೋಷಯಮ್ |
ದೀರ್ಘಮಾಯುಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಾದಾತ್ತತೋ ಮಾಂ
ವಿಭ್ರಮೋಽಸ್ಪೃಶತ್ ||೭||

ದೀರ್ಘಮಾಯುರ್ಮಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಕಿಂ ಮೇ ಶಕ್ಯಃ ಕರಿಷ್ಯತಿ |
ಇತ್ಯೇನಂ ಬುದ್ಧಿಮಾಸ್ಥಾಯ ರಣೇ ಶಕ್ಯಮಧರ್ಷಯಮ್ ||೯||

ತಸ್ಯ ಬಾಹುಪ್ರಮುಕ್ತೇನ ವಜ್ರೇಣ ಶತಪರ್ವಣಾ |
ಸಕ್ಕಿ ನೀ ಚೈವ ಮೂರ್ಧಾ ಚ ಶರೀರೇ ಸಂಪ್ರವೇಶಿತಮ್ ||೧೦||

ಸ ಮಯಾ ಯಾಚ್ಯಮಾನಃ ಸನ್ನಾನಯದ್ಯಮಸಾದನಮ್ |
ಪಿತಾನುಹವಚಃ ಸತ್ಯಂ ತದಸ್ತಿಸ್ತಿ ಮಮಾಬ್ರವೀತ್ ||೧೧||

ಅನಾಹಾರಃ ಕಥಂ ಶಕ್ಯೋ ಭಗ್ನ ಸಕ್ಕಿ ಶಿರೋಮುಖಃ |
ವಜ್ರೇಣಾಭಿಹತಃ ಕಾಲಂ ಸುದೀರ್ಘಮಪಿ ಜೀವಿತುಮ್ ||೧೨||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಮೇ ಶಕ್ಯೋ ಬಾಹೂ ಯೋಜನಮಾಯತೌ |
ಪ್ರಾದಾದಾಸ್ಯಂ ಚ ಮೇ ಕುಕ್ಷೌ ತೀಕ್ಷ್ಣದಂಷ್ಟ್ರಮಕಲ್ಪಯತ್ ||

ಸೋಽಹಂ ಭುಜಾಭ್ಯಾಂ ದೀರ್ಘಾಭ್ಯಾಂ ಸಂಕೃಷ್ಯಾಸ್ತಿಸ್ವನೇ-
ಚರನ್ ||೧೩||

ಸಿಂಹದ್ವಿಪಮೃಗವ್ಯಾಘ್ರಾನ್ಭಕ್ಷಯಾಮಿ ಸಮಂತತಃ ||೧೪||

ಸ ತು ಮಾಮುಬ್ರವೀದಿನೋದ್ರೇ ಯದಾ ರಾಮಃ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಛೇತ್ಸ್ಯತೇ ಸಮರೇ ಬಾಹೂ ತದಾ ಸ್ವರ್ಗಂ ಗಮಿಷ್ಯಸಿ ||೧೫||

ಅನೇನ ವಪುಷಾ ರಾಮ ವನೇಸ್ತಿಸ್ತ್ರಾಜಸತ್ತಮ |
ಯದ್ಯತ್ಪಶ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ಗ್ರಹಣಂ ಸಾಧು ರೋಚಯೇ ||೧೬||

ಅವಶ್ಯಂ ಗ್ರಹಣಂ ರಾಮೋ ಮನೈಃಹಂ ಸಮುಪೈಷ್ಯತಿ |
ಇಮಾಂ ಬುದ್ಧಿಂ ಪುರಸ್ಕತ್ಯ ದೇಹನ್ಯಾಸಕೃತಶ್ರಮಃ ||೧೭||

ಸ ತ್ವಂ ರಾಮೋಽಸಿ ಭದ್ರಂ ತೇ ನಾಹಮನೈನ ರಾಘವ |
ಶಕ್ಯೋ ಹಂತುಂ ಯಥಾತತ್ತ್ವಮೇವಮುಕ್ತಂ ಮಹರ್ಷಿಣಾ ||

ಅಹಂ ಹಿ ಮತಿಸಾಚಿನ್ಯಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ನರರ್ಷಭ |
ಮಿತ್ರಂ ಚೈವೋಪದೇಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯುವಾಭ್ಯಾಂ ಸಂಸೃತೋಽಗ್ನಿನಾ||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ದನುನಾ ತೇನ ರಾಘವಃ |

ಇದಂ ಜಗಾದ ವಚನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯೋಪಶೃಣ್ವತಃ ||೨೦||

ರಾವಣೇನ ಹೃತಾ ಭಾರ್ಯಾ ಮಮ ಸೀತಾ ಯಶಸ್ವಿನೀ |

ನಿಷ್ಕಾಂತಸ್ಯ ಜನಸ್ಥಾನಾತ್ಸಹ ಭ್ರಾತೃ ಯಥಾಸುಖಮ್ ||೨೧||

ನಾನುಮಾತ್ರಂ ತು ಜಾನಾಮಿ ನ ರೂಪಂ ತಸ್ಯ ರಕ್ಷಸಃ |

ನಿನಾಸಂ ವಾ ಪ್ರಭಾವಂ ವಾ ವಯಂ ತಸ್ಯ ನ ವಿದ್ಮಹೇ ||೨೨||

ಶೋಕಾರ್ತಾನಾಮನಾಥಾನಾಮೇವಂ ವಿಸರಿದ್ಧಾನತಾಮ್ |

ಕಾರುಣ್ಯಂ ಸದೃಶಂ ಕರ್ತುಮುಪಕಾರೇ ಚ ವರ್ತತಾಮ್ ||೨೩||

ಕಾಷ್ಠಾನ್ಯಾದಾಯ ಶುಷ್ಕಾಣಿ ಕಾಲೇ ಭಗ್ನಾನಿ ಕುಳ್ಳಾ ರೈಃ |

ಧಕ್ಕಾನ್ಯಮಸ್ತಾಂ ವಯಂ ವೀರ ಶ್ವಭ್ರೇ ಮಹತಿ ಕಲ್ಪಿತೇ ||೨೪||

ಸ ತ್ವಂ ಸೀತಾಂ ಸಮಾಚಕ್ಷ್ಯ ಯೇನ ವಾ ಯತ್ರ ವಾ ಹೃತಾ |

ಕುರು ಕಲ್ಯಾಣಮತ್ಯರ್ಥಂ ಯದಿ ಜಾನಾಸಿ ತತ್ತ್ವತಃ ||೨೫||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ರಾಮೇಣ ವಾಕ್ಯಂ ದನುರನುತ್ತಮಮ್ |

ಪ್ರೋವಾಚ ಕುಶಲೋ ವಕ್ತುಂ ವಕ್ತಾರಮಪಿ ರಾಘವಮ್ ||೨೬||

ದಿವ್ಯಮಸ್ತಿ ನ ಮೇ ಜ್ಞಾನಂ ನಾಭಿಜಾನಾಮಿ ಮೃಥಿಲೀಮ್ |

ಯಸ್ತಾಂ ಜ್ಞಾಸ್ಯತಿ ತಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ದಗ್ಧಃ ಸ್ವಂ ರೂಪಮಾಸ್ಥಿತಃ ||೨೭||

ಯೋಃ ಭಿಜಾನಾತಿ ತದ್ರಕ್ಷಸ್ತದ್ವಕ್ಷ್ಯೇ ರಾಮ ತತ್ಪರಮ್ |

ಅದಗ್ಧಸ್ಯ ತು ವಿಜ್ಞಾತುಂ ಶಕ್ತಿರಸ್ತಿ ನ ಮೇ ಪ್ರಭೋ |

ರಾಕ್ಷಸಂ ತಂ ಮಹಾವೀರ್ಯಂ ಸೀತಾ ಯೇನ ಹೃತಾ ತವ ||೨೮||

ವಿಜ್ಞಾನಂ ಹಿ ಮಮ ಭ್ರಷ್ಟಂ ಶಾಪದೋಷೇಣ ರಾಘವ |

ಸ್ವಕೃತೇನ ಮಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ರೂಪಂ ಲೋಕವಿಗರ್ಹಿತಮ್ ||೨೯||

ಕಿಂ ತು ಯಾವನ್ನ ಯಾತ್ಯಸ್ತಂ ಸನಿತಾ ಶ್ರಾಂತನಾಥನಃ |

ತಾವನ್ಮಾನವತೇ ಕ್ಷಿಸ್ತಾ ದಹ ರಾಮ ಯಥಾವಿಧಿ ||೩೦||

ದಗ್ಧಸ್ತ್ವಯಾಹಮವಟೇ ನ್ಯಾಯೇನ ರಘುನಂದನ |
ವಕ್ಸ್ಯಾಮಿ ತಂ ಮಹಾವೀರ ಯಸ್ತಂ ಜ್ಞಾಸ್ಯತಿ ರಾಕ್ಷಸಮ್ ||೩೦||

ತೇನ ಸಖ್ಯಂ ಚ ಕರ್ತವ್ಯಂ ನ್ಯಾಯವೃತ್ತೇನ ರಾಘವ |
ಕಲ್ಪಯಿಷ್ಯತಿ ತೇ ಪ್ರೀತಃ ಸಾಹಾಯ್ಯಂ ಲಘುನಿಕ್ರಮಃ ||೩೧||

ನ ಹಿ ತಸ್ಯಾಸ್ತೃನಿಜ್ಞಾತಂ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ರಾಘವ |
ಸರ್ವಾನ್ಸುರಿಸೃತೋ ಲೋಕಾನ್ಸುರಾಸೌ ಕಾರಣಾನ್ತರೇ ||೩೨||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಪೀಕೇಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಅರಣ್ಯಕಾಣ್ಡೇ ಏಕಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ದ್ವಿಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಏವಮುಕ್ತಾ ತು ತೌ ವೀರೌ ಕಬನ್ಧೇನ ನರೇತ್ಸರೌ |
ಗಿರಿಪ್ರದರಮಾಸಾದ್ಯ ಪಾನಕಂ ವಿಸಸರ್ಜತುಃ ||೧||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ತು ಮಹೋಲ್ಲಾಭಿಜ್ಞಲಿತಾಭಿಃ ಸಮನ್ತತಃ |
ಚಿತಾನಾದೀಪಯಾನಾಸ ಸಾ ಪ್ರಜಜ್ಞಾಲ ಸರ್ವತಃ ||೨||

ತಚ್ಛೀರೀರಂ ಕಬನ್ಧಸ್ಯ ಘೃತಪಿಣ್ಡೋಪಮಂ ಮಹತ್ |
ಮೇದಸಾ ಪಚ್ಯಮಾನಸ್ಯ ಮನ್ದಂ ದಹತಿ ಪಾನಕಃ ||೩||

ಸ ನಿಧೂಯ ಚಿತಾನಾಶು ನಿಧೂನೋಗ್ನಿರಿವೋತ್ಥಿತಃ |
ಅರಜೇ ನಾಸಸೀ ಬಿಭ್ರನ್ಮಾಲಾಂ ದಿವ್ಯಾಂ ಮಹಾಬಲಃ ||೪||

ತತಶ್ಚಿತಾಯಾ ನೇಗೇನ ಭಾಸ್ವರೋ ವಿರಜಾಮ್ಬರಃ |
ಉತ್ಪಪಾತಾಶು ಸಂಹೃಷ್ವಃ ಸರ್ವಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಭೂಷಣಃ ||೫||

ವಿಮಾನೇ ಭಾಸ್ವರೇ ತಿಷ್ಠನ್ದಂಸಯುಕ್ತೇ ಯಶಸ್ಕರೇ |
ಪ್ರಭಯಾ ಚ ಮಹಾತೇಜಾ ದಿಶೋ ದಶ ವಿರಾಜಯನ್ |
ಸೋನುರಿಕ್ಷಗತೋ ರಾನುಂ ಕಬನ್ಧೋ ನಾಕೃಮುಬ್ರವೀತ್ ||೬||

- ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ
- ಶೃಣು ರಾಘವ ತತ್ತ್ವೇನ ಯಥಾ ಸೀತಾಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ||೨||
- ರಾಮು ಷಡ್ಯುಕ್ತಯೋ ಲೋಕೇ ಯಾಭಿಃ ಸರ್ವಂ ವಿನ್ಯುಶ್ಯತೇ |
ಪರಿನ್ಯುಷ್ಣೋ ದಶಾನ್ತೇನ ದಶಾಭಾಗೇನ ಸೇನ್ಯತೇ ||೩||
- ದಶಾಭಾಗಗತೋ ಹೀನಸ್ತ್ವಂ ಹಿ ರಾಮು ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಯತ್ಕೃತೇ ವ್ಯಸನಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ತ್ವಯಾ ದಾರಪ್ರಥರ್ಷಣಮ್ ||೪||
- ತದವಶ್ಯಂ ತ್ವಯಾ ಕಾರ್ಯಃ ಸ ಸುಹೃತ್ಸುಹೃದಾಂ ವರ |
ಅಕೃತ್ವಾ ಹಿ ನ ತೇ ಸಿದ್ಧಿಮಹಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಚಿಂತಯನ್ ||೫||
- ಶ್ರೂಯತಾಂ ರಾಮು ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಸುಗ್ರೀವೋ ನಾಮ ವಾನರಃ |
ಭ್ರಾತ್ರಾ ನಿರಸ್ತಃ ಕೃದ್ಧೇನ ವಾಲಿನಾ ಶಕ್ರಸೂನುನಾ ||೬||
- ಋಷ್ಯಮೂಕೇ ಗಿರಿವರೇ ಪನ್ನಾಪರ್ಯಂತ ಶೋಭಿತೇ |
ನಿವಸತ್ಯಾತ್ಮವಾನ್ವೀರಶ್ಚತುರ್ಭಿಃ ಸಹ ವಾನರೈಃ ||೭||
- ವಾನರೇನ್ದ್ರೋ ಮಹಾವೀರ್ಯಸ್ತೇಜೋವಾನಮಿತಪ್ರಭಃ |
ಸತ್ಯಸಂಧೋ ವಿನೀತಶ್ಚ ಧೃತಿಮಾನ್ಮತಿಮಾನ್ಮಹಾನ್ ||೮||
- ದಕ್ಷಃ ಪ್ರಗಲ್ಬೋ ದ್ಯುತಿಮಾನ್ಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮಃ |
ಭ್ರಾತ್ರಾ ವಿನಾಸಿತೋ ವೀರ ರಾಜ್ಯದೇಶೋರ್ಮಹಾಬಲಃ ||೯||
- ಸ ತೇ ಸಹಾಯೋ ಮಿತ್ರಂ ಚ ಸೀತಾಯಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣೇ |
ಭವಿಷ್ಯತಿ ಹಿ ತೇ ರಾಮು ಮಾ ಚ ಲೋಕೇ ಮನಃ ಕೃಥಾಃ ||೧೦||
- ಭವಿತವ್ಯಂ ಹಿ ಯಚ್ಛಾಸಿ ನ ತಚ್ಛಕ್ಯಮಿಹಾನ್ಯಥಾ |
ಕರ್ತುಮಿಕ್ಷ್ವಾ ಕುಶಾರ್ದೂಲ ಕಾಲೋ ಹಿ ದುರತಿಕ್ರಮಃ ||೧೧||
- ಗಚ್ಛ ಶೀಘ್ರಮಿತೋ ವೀರ ಸುಗ್ರೀವಂ ತಂ ಮಹಾಬಲಮ್ |
ವಯಸ್ಯಂ ತಂ ಕುರು ಕ್ಷಿಪ್ರಮಿತೋ ಗತ್ವಾದ್ಯ ರಾಘವ ||೧೨||
- ಅದ್ರೋಹಾಯ ಸಮಾಗಮ್ಯ ದೀಪ್ಯಮಾನೇ ವಿಭಾವಸೌ |
ಸ ಚ ತೇ ನಾವಮುನ್ತವ್ಯಃ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರಾಧಿಪಃ ||೧೩||

ಕೃತಜ್ಞಃ ಕಾನುರೂಪೀ ಚ ಸಹಾಯಾರ್ಥೀ ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ |
 ತಕ್ತಾ ಹೃದ್ಯ ಯುನಾಂ ಕರ್ತುಂ ಕಾರ್ಯಂ ತಸ್ಯ ಚಿಕೀರ್ಷಿತಮ್ |
 ಕೃತಾರ್ಥೋ ವಾಕೃತಾರ್ಥೋ ವಾ ಕೃತ್ಯಂ ತವ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||೧೯||

ಸ ಋಕ್ಷರಜಸಃ ಪುತ್ರೋ ಪನ್ನಾಮುಟತಿ ಶಙ್ಕಿತಃ |
 ಭಾಸ್ಯ ರಸ್ಯಾರಸಃ ಪುತ್ರೋ ನಾಲಿನಾ ಕೃತಕಿಲ್ಬಿಷಃ ||೨೦||

ಸಂನಿಧಾಯಾಯುಧಂ ಕ್ಷಿಪ್ರಮೃಷ್ಯಮೂಕಾಲಯಂ ಕಸಿಮ್ |
 ಕುರು ರಾಘವ ಸತ್ಯೇನ ವಯಸ್ಯಂ ನನಚಾರಿಣಮ್ ||೨೧||

ಸ ಹಿ ಸ್ಥಾನಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಕಾರ್ತೃಕ್ಷಯೇನ ಕಸಿಕುಳ್ಳುರಃ |
 ನರಮಾಂಸಾಶಿನಾಂ ಲೋಕೇ ನೈಪುಣ್ಯಾದಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೨೨||

ಸ ತಸ್ಯಾವಿದಿತಂ ಲೋಕೇ ಕಿಂಚಿದಸ್ತಿ ಹಿ ರಾಘವ |
 ಯಾವತ್ಸೂರ್ಯಃ ಪ್ರತಪತಿ ಸಹಸ್ರಾಂತುಃ ಪರಂತಪ ||೨೩||

ಸ ನದೀರ್ವಿಪುಲಾನ್ ಶೈಲಾನ್ಗಿರಿದುರ್ಗಾಣಿ ಕಂದರಾನ್ |
 ಅನ್ವೀಕ್ಷ್ಯ ವಾನರೈಃ ಸಾರ್ಧಂ ಪತ್ತೀಂ ತೇಽಧಿಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೨೪||

ವಾನರಾಂಶ್ಚ ಮಹಾಕಾಯಾನ್ತ್ರೇಷಯಿಷ್ಯತಿ ರಾಘವ |
 ದಿಶೋ ವಿಚೇತುಂ ತಾಂ ಸೀತಾಂ ಶ್ವದ್ವಿಯೋಗೇನ ಶೋಚೇತೀಮ್ |
 ಅನ್ವೇಷ್ಯತಿ ವರಾರೋಹಾಂ ಮೈಥಿಲೀಂ ರಾವಣಾಲಯೇ ||೨೫||

ಸ ಮೇರುಶೃಂಗಗ್ರತಾಮುನಿನ್ದಿತಾಂ
 ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸಾತಾಲತಲೇಸಿ ವಾಶ್ರಿತಾಮ್ |
 ಸ್ಲನಂಗಮಾನಾಮೃಷಭಸ್ತವ ಸ್ತ್ರಿಯಾಂ
 ನಿಹತ್ಯ ರಕ್ಷಾಂಸಿ ಪುನಃ ಪ್ರದಾಸ್ಯತಿ ||೨೬||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ
 ಅದಿಕಾವ್ಯೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ದ್ವಿಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ ಅಂಶ್ಯ ಕಾಂಡೇ

ತ್ರಿಸಸ್ತುತಿತನುಃ ಸರ್ಗಃ

ನಿದರ್ಶಯಿತ್ವಾ ರಾಮಾಯ ಸೀತಾಯಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣೇ |
ವಾಕ್ಯಮನ್ವರ್ಥಮರ್ಥಜ್ಞಃ ಕಬನ್ಧಃ ಪುನರಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಏಷ ರಾಮ ಶಿವಃ ಪನ್ನಾ ಯತ್ರೈತೇ ಪುಷ್ಪಿತಾ ದ್ರುಮಾಃ |
ಪ್ರತೀಚೀಂ ದಿಶಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸ್ತಕಾಶನೇ ಮನೋರಮಾಃ ||೨||

ಜಮ್ಬು ಪ್ರಿಯಾಲಪನಸಪ್ತಕ್ಷಸ್ತಗ್ರೋಧತಿಸ್ತುಕಾಃ |
ಅಶ್ವತ್ಥಾಃ ಕರ್ಣಿಕಾರಾಶ್ಚ ಚೂತಾಶ್ಚಾನ್ಯೇ ಚ ಪಾದಪಾಃ ||೩||

ಧನ್ವನಾ ನಾಗವೃಕ್ಷಾಶ್ಚ ತಿಲಕಾ ನಕ್ತಮಾಲಕಾಃ |
ನೀಲಾಶೋಕಾಃ ಕದಮ್ಬಾಶ್ಚ ಕರನೀರಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ |
ಅಗ್ನಿಮುಖ್ಯಾ ಅಶೋಕಾಶ್ಚ ಸುರಕ್ತಾಃ ಪಾರಿಭದ್ರಕಾಃ ||೪||

ತಾನಾರುಹ್ಯಾಥ ವಾ ಭೂಮೌ ಪಾತಯಿತ್ವಾ ಚ ತಾನ್ಪಲಾತ್ |
ಫಲಾನ್ಯಮೃತಕಲ್ಪಾನಿ ಭಜ್ಜಯನ್ತೌ ಗಮಿಷ್ಯಥಃ ||೫||

ಽದತಿಕ್ರಮ್ಯ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ನನಂ ಪುಷ್ಪಿತಪಾದಪಮ್ |
ನಂದನಪ್ರತೀನುಂ ತ್ವನ್ಯತ್ಕುರನಸ್ತುತೃ ರಾ ಇವ ||೬||

ಸರ್ವಕಾಮುಫಲಾ ಯತ್ರ ಪಾದಪಾಸ್ತು ಮಧುಸ್ರವಾಃ |
ಸರ್ವೇ ಚ ಋತವಸ್ತತ್ರ ವನೇ ಜೈತ್ರರಥೇ ಯಥಾ ||೭||

ಫಲಭಾರಾನತಾಸ್ತತ್ರ ಮಹಾನಿಟಿಸಧಾರಿಣಃ |
ಶೋಭಂತೇ ಸರ್ವತಸ್ತತ್ರ ಮೇಘಸರ್ವತಸಂನಿಭಾಃ ||೮||

ತಾನಾರುಹ್ಯಾಥ ವಾ ಭೂಮೌ ಪಾತಯಿತ್ವಾ ಯಥಾಸುಖಮ್ |
ಫಲಾನ್ಯಮೃತಕಲ್ಪಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ತೇ ಪ್ರದಾಸ್ಯತಿ ||೯||

ಚಿಚ್ಛುಮನ್ತೌ ವರಾನ್ ಶೈಲಾನ್ ಶೈಲಾಚ್ಛೈಲಂ ವನಾದ್ವನಮ್ |
ತತಃ ಪುಷ್ಕರಿಣೀಂ ನೀರೌ ಪನ್ಮಾಂ ನಾನು ಗಮಿಷ್ಯಥಃ ||೧೦||

ಅಶರ್ಕರಾಮವಿಭ್ರಂಶಾಂ ಸಮತೀರ್ಥಾಮಶೈವಲಾಮ್
ರಾಮ ಸಂಜಾತನಾಲೂಕಾಂ ಕಮಲೋತ್ಪಲಶಾಲಿನೀಮ್ ||೧೧||

ತತ್ರ ಹಂಸಾಃ ಸ್ಲವಾಃ ಕ್ರೌಞ್ಚಾಃ ಕುರರಾಶ್ಚೈವ ರಾಘವ |
ವಲ್ಗುಸ್ವನಾ ನಿಕೂಜನ್ತಿ ಪಮ್ವಾಸಲಿಲಗೋಚರಾಃ ||೧೨||

ನೋದ್ವಿಜಂತೇ ನರಾನ್ದ್ರಾಷ್ಟ್ರಾ ವಧಸ್ಯಾಕೋವಿದಾಃ ಶುಭಾಃ |
ಘೃತಪಿಣ್ಡೋಪಮಾನ್ ಸ್ಥೂಲಾಂಸ್ತಾನ್ದ್ವಿಜಾನ್ಪಕ್ಷಯಿಷ್ಯಥಃ ||೧೩||

ರೋಹಿತಾನ್ವಕ್ರತುಷ್ಣಾಂಶ್ಚ ನಡಮೀನಾಂಶ್ಚ ರಾಘವ |
ಪಮ್ವಾಯಾಮಿಷುಭಿರ್ಮತ್ಸ್ಯಾಂಸ್ತತ್ರ ರಾಮ ವರಾನ್ದ ಶಾನ್ ||

ನಿಸ್ತ್ವಕ್ವಕ್ವಾನಯಸ್ತಪ್ತಾನಕೃಶಾನೇಕಕಣ್ವಕಾನ್ |
ತವ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸಮಾಯುಕ್ತೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಸಂಪ್ರದಾಸ್ಯತಿ ||೧೪||

ಭೃಶಂ ತೇ ಖಾದತೋ ಮತ್ಸ್ಯಾನ್ವಮ್ವಾಯಾಃ ಪುಷ್ಪಸಂಚಯೇ |
ಪದ್ಮಗಂಧಿ ಶಿವಂ ವಾರಿ ಸುಖಶೀತಮನಾಮಯಮ್ ||೧೫||

ಉದ್ಧೃತ್ಯ ಸತತಾಕ್ಲಿಷ್ಟಂ ರೌಪ್ಯಸ್ಪಾಟಿಕಸಂನಿಭಮ್ |
ಅಸೌ ಪುಷ್ಪರಸತ್ರೇಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಸಾಯಯಿಷ್ಯತಿ ||೧೬||

ಸ್ಥೂಲಾನ್ಗಿರಿಗುಹಾಶಯ್ಯಾನ್ವರಾಹಾನ್ವನಚಾರಿಣಃ |
ಅಸಾಂ ಲೋಭಾದುಪಾವೃತ್ತಾನ್ವೃಷಭಾನಿವ ನರ್ದತಃ ||೧೭||

ಸಾಯಾಹ್ನೇ ವಿಚರನ್ತಾಮ ದರ್ಶಯಿಷ್ಯತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಸ್ಥೂಲಾನ್ವೀತಾಂಶ್ಚ ಪಮ್ವಾಯಾಂ ದ್ರಕ್ಷ್ಯಸಿ ತ್ವಂ
ನರೋತ್ತಮ ||೧೮||

ಸಾಯಾಹ್ನೇ ವಿಚರನ್ತಾಮ ವಿಟಪೀನ್ಮಾಲ್ಯಧಾರಿಣಃ |
ಶೀತೋದಕಂ ಚ ಪಮ್ವಾಯಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶೋಕಂ ವಿಹಾಸ್ಯಸಿ ||
ಸುಮನೋಭಿಶ್ಚಿಶಾಂಸ್ತತ್ರ ತಿಲಕಾನ್ವಕ್ತಮಾಲಕಾನ್ |
ಉತ್ಪಲಾನಿ ಚ ಫುಲ್ಲಾನಿ ಪಚ್ಛಜಾನಿ ಚ ರಾಘವ ||೨೦||

ನ ತಾನಿ ಕಚ್ಚಿನ್ಮಾಲ್ಯಾನಿ ತತ್ರಾರೋಪಯಿತಾ ನರಃ |
 ನ ಚ ವೈ ನ್ಲಾನತಾಂ ಯಾನ್ತಿ ನ ಚ ಶೀರ್ಯಂತಿ ರಾಘವ ||೨೨||

ಮತಜ್ಞ ಶಿಷ್ಯಾಸ್ತತ್ರಾಸನ್ನೃಷಯಃ ಸುಸಮಾಹಿತಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಭಾರಾಭಿತಪ್ತಾನಾಂ ವನ್ಯಮಾಹರತಾಂ ಗುರೋಃ ||೨೩||

ಯೇ ಪ್ರಪೇತುರ್ನುಹೀಂ ತೂರ್ಣಂ ಶರೀರಾತ್ ಸ್ವೇದಬಿನ್ದವಃ |
 ತಾನಿ ಮಾಲ್ಯಾನಿ ಜಾತಾನಿ ಮುನೀನಾಂ ತಪಸಾ ತದಾ ||೨೪||

ಸ್ವೇದಬಿನ್ದುಸಮುತ್ಥಾನಿ ನ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ರಾಘವ |
 ತೇಷಾಂ ಗತಾನಾಮದ್ಯಾಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ ಪರಿಚಾರಿಣೇ ||೨೫||

ಶ್ರಮಣೇ ಶಬರೀ ನಾನು ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಚಿರಜೀವಿನೀ |
 ತ್ವಾಂ ತು ಧರ್ಮೇ ಸ್ಥಿತಾ ನಿತ್ಯಂ ಸರ್ವಭೂತನಮಸ್ಕತಮ್ |
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದೇವೋಪಮಂ ರಾಮ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೨೬||

ತತಸ್ತದ್ರಾಮ ಸಮ್ಪ್ರಾಯಾಸ್ತೀರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮಮ್ |
 ಆಶ್ರಮಸ್ಥಾನಮತುಲಂ ಗುಹ್ಯಂ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಪಶ್ಯಸಿ ||೨೭||

ನ ತತ್ರಾಕ್ರಮಿತುಂ ನಾಗಾಃ ಶಕ್ನುವಂತಿ ತಮಾಶ್ರಮಮ್ |
 ವಿವಿಧಾಸ್ತತ್ರ ವೈ ನಾಗಾ ವನೇ ತಸ್ಮಿಂಶ್ಚ ಪರ್ವತೇ ||೨೮||

ಋಷೇಸ್ತತ್ರ ಮತಜ್ಞಸ್ಯ ವಿಧಾನಾತ್ತಚ್ಛ ಕಾನನಮ್ |
 ಮತಜ್ಞವನಮಿತ್ಯೇವ ವಿಶ್ರುತಂ ರಘುನಂದನ ||೨೯||

ತಸ್ಮಿನ್ನಂದನಸಂಕಾಶೇ ದೇವಾರಣ್ಯೋಪಮೇ ವನೇ |
 ನಾನಾವಿಹಗಸಂಕೀರ್ಣೇ ರಂಸ್ಯಸೇ ರಾಮ ನಿರ್ವೃತಃ ||೩೦||

ಋಶ್ಯಮೂಕಶ್ಚ ಸಮ್ಪ್ರಾಯಾಃ ಪುರಸ್ತಾತ್ಪುಷ್ಪಿತದ್ರುಮಃ |
 ಸುದುಃಖಾರೋಹಣಶ್ಚೈವ ಶಿಶುನಾಗಾಭಿರಕ್ಷಿತಃ |
 ಉದಾರೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಚೈವ ಪೂರ್ವಕಾಲೇ ನಿನಿರ್ಮಿತಃ ||೩೧||

ಶಯಾನಃ ಪುರುಷೋ ರಾಮ ತಸ್ಯ ಶೈಲಸ್ಯ ಮೂರ್ಧನಿ |
ಯತ್ಸ್ಯಸ್ತೇ ಲಭತೇ ವಿತ್ತಂ ತತ್ರ ಬುದ್ಧೋಧಿಗಚ್ಛತಿ |
ನ ತ್ವೇನಂ ವಿಷಮಾಚಾರಃ ಸಾಸಕರ್ಮಾಧಿರೋಹತಿ ||೩೨||

ಯಸ್ತುತಂ ವಿಷಮಾಚಾರಃ ಸಾಸಕರ್ಮಾಧಿರೋಹತಿ |
ತತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರಹರಣೈನಂ ಸುಪ್ತಮಾದಾಯ ರಾಕ್ಷಸಾಃ ||೩೩||

ತತ್ರಾಪಿ ಶಿತುನಾಗಾನಾಮಾಕ್ರಂದಃ ಶ್ರುಯತೇ ಮಹಾನ್ |
ಕ್ರೀಡತಾಂ ರಾಮ ಸಮ್ಪಾಯಾಂ ಮತಜ್ಞಾ ರಣ್ಯವಾಸಿನಾಮ್ ||

ಸಿಕ್ತಾ ರುಧಿರಧಾರಾಭಿಃ ಸಂಹೃತ್ಯ ಪರಮದ್ವಿಷಾಃ |
ಪ್ರಚೀರಂತಿ ಪೃಥಕ್ಕೀರ್ಣಾ ಮೇಘವರ್ಣಾಸ್ತರಸ್ವಿನಃ ||೩೪||

ತೇ ತತ್ರ ಸೀತ್ವಾ ಸಾನೀಯಂ ವಿಮಲಂ ಚಾರು ಶೀತಲಮ್ |
ಅತ್ಯಂತಸುಖಸಂಸ್ಪರ್ಶಂ ಸರ್ವಗನ್ಧಸಮನ್ವಿತಮ್ |
ನಿರ್ವೃತಾಃ ಸಂವಿಗಾಹಂತೇ ವನಾನಿ ವನಗೋಚರಾಃ ||೩೫||

ಋಕ್ಷಾಂಶ್ಚ ದ್ವೀಪಿನಶ್ಚೈವ ನೀಲಕೋಮಲಕಪ್ರಭಾನ್ |
ರುರೂನಪೇತಾಪಜಯಾನ್ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶೋಕಂ ಜಹಿಷ್ಯಸಿ ||೩೬||

ರಾಮ ತಸ್ಯ ತು ಶೈಲಸ್ಯ ಮಹತೀ ಶೋಭತೇ ಗುಹಾ |
ಶಿಲಾಸಿಧಾನಾ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ದುಃಖಂ ಚಾಸ್ಯಾಃ ಪ್ರವೇಶನಮ್ ||೩೭||

ತಸ್ಯಾ ಗುಹಾಯಾಃ ಪ್ರಾಗ್ಧ್ವಾರೇ
ಮಹಾನ್ ಶೀತೋದಕೋ ಹೃದಃ |

ಬಹುಮೂಲಫಲೋ ರಮ್ಯೋ ನಾನಾವ್ಯಗಸಮಾಕುಲಃ ||೩೮||

ತಸ್ಯಾಂ ವಸತಿ ಸುಗ್ರೀವಶ್ಚತುರ್ಭಿಃ ಸಹ ನಾನರೈಃ |
ಕದಾಚಿಚ್ಛಿಬರೇ ತಸ್ಯ ಪರ್ವತಸ್ಯಾನತಿಷ್ಠತೇ ||೪೦||

ಕಬನ್ಧಸ್ತುನುಶಾಸ್ತ್ರೈನಂ ತಾವೃಭೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |
ಸೃಗ್ವೀ ಭಾಸ್ಕರನರ್ಣಾಭಃ ಖೇ ವ್ಯರೋಚಿತ ನೀರ್ಯವಾನ್ ||೪೧||

ತಂ ತು ಖಸ್ಥಂ ಮಹಾಭಾಗಂ ಕಬನ್ಧಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಾ |
 ಪ್ರಸಿದ್ಧತಾ ತ್ವಂ ವ್ರಜಸ್ವೇತಿ ವಾಕ್ಯಮೂಚಿತುರನ್ತಿ ಕೇ ||೪೨||

ಗಮ್ಯತಾಂ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಮಿತಿ ತಾವಬ್ರವೀತ್ಸ ಚ |
 ಸುಪ್ರೀತಾ ತಾವನುಜ್ಞಾಸ್ಯ ಕಬನ್ಧಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧತಸ್ತದಾ ||೪೩||

ಸ ತತ್ಕಬನ್ಧಃ ಪ್ರತಿಸದ್ಯ ರೂಪಂ
 ವೃತಃ ಶ್ರಿಯಾ ಭಾಸ್ಕರತುಲ್ಯದೇಹಃ |
 ನಿರ್ದರ್ಶಯನ್ರಾಮಮನೋಹ್ರೈ ಖಸ್ಥಃ
 ಸಖ್ಯಂ ಕುರುಸ್ವೇತಿ ತದಾಭ್ಯವಾಚ | ||೪೪||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ
 ಅದಿಕಾವ್ಯೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ತ್ರಿಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಚತುಃಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ತೌ ಕಬನ್ಧೇನ ತಂ ಮಾರ್ಗಂ ಪನ್ಪಾಯಾ ದರ್ಶಿತಂ ನನೇ |
 ಪ್ರತಸ್ಥತುರ್ದಿಶಂ ಗೃಹ್ಯ ಪ್ರತೀಚೀಂ ನೃವರಾತ್ಮಜಾ ||೧||

ತೌ ಶೈಲೇಷ್ವಾಚಿತಾನೇಕಾನ್ ಕ್ಷೌದ್ರಕಲ್ಪಫಲಾನ್ದ್ವನುಮಾನ್ |
 ನೀಕ್ಷನ್ತಾ ಜಗ್ಮತುರ್ದ್ರಷ್ಟುಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ||೨||

ಕೃತ್ವಾ ತು ಶೈಲಸ್ಯೇ ತು ತೌ ನಾಸಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಾ |
 ಪನ್ಪಾಯಾಃ ಪಶ್ಚಿಮಂ ತೀರಂ ರಾಘನಾವ್ರಪತಸ್ಥತುಃ ||೩||

ತೌ ಪುಷ್ಕರಿಣ್ಯಾಃ ಪನ್ಪಾಯಾಸ್ತೀರಮಾಸಾದ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮಮ್ |
 ಅಪಶ್ಯತಾಂ ತತಸ್ತತ್ರ ಶಬರ್ಯಾ ರಮ್ಯಮಾಶ್ರಮಮ್ ||೪||

ತೌ ತಮಾಶ್ರಮಮಾಸಾದ್ಯ ದ್ರುಮೈರ್ಬಹುಭಿರಾವೃತಮ್ |
 ಸುರಮ್ಯಮುಭಿನೀಕ್ಷನ್ತಾ ಶಬರೀನುಭ್ಯುಪೇಯತುಃ ||೫||

ತೌ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತು ತದಾ ಸಿದ್ಧಾ ಸಮುತ್ಥಾಯ ಕೃತಾಂಗುಲಿಃ |
 ರಾಮಸ್ಯ ಸಾದೌ ಜಗ್ರಾಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಚ ಧೀನುತಃ ||೬||

ಪಾದ್ಯಮಾಚನುನೀಯಂ ಚ ಸರ್ವಂ ಪ್ರಾದ್ಯಧಾನಿಧಿ |
ತಾನುನಾಚ ತತೋ ರಾನುಃ ಶ್ರಮಣೇಂ ಶಂಸಿತವ್ರತಾನು ||

ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ನಿರ್ಜಿತಾ ವಿಘ್ನಾಃ ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ವರ್ಧತೇ ತಪಃ |
ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ನಿಯತಃ ಕ್ರೋಧ ಆಹಾರಶ್ಚ ತಪೋಧನೇ ||೮||

ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ನಿಯಮಾಃ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ಮನಸಃ ಸುಖಮ್ |
ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ಗುರುಶುಶ್ರೂಷಾ ಸಫಲಾ ಚಾರುಭಾಷಿಣಿ ||೯||

ರಾನೋಣ ತಾಪಸೀ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಾ ಸಿದ್ಧಾ ಸಿದ್ಧಸಂಮತಾ |
ತಶಂಸ ಶಬರೀ ವೃದ್ಧಾ ರಾನೂಯ ಪ್ರತ್ಯುಪಸ್ಥಿತಾ ||೧೦||

ಅದ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ತಪಃಸಿದ್ಧಿಶ್ಚ ಸಂದರ್ಶನಾನ್ಮಯಾ |
ಅದ್ಯ ಮೇ ಸಫಲಂ ತಪ್ತಂ ಗುರವಶ್ಚ ಸುಪೂಜಿತಾಃ ||೧೧||

ಅದ್ಯ ಮೇ ಸಫಲಂ ಜನ್ಮ ಸ್ವರ್ಗಶ್ಚೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
ತ್ವಯಿ ದೇವವರೇ ರಾನು ಪೂಜಿತೇ ಪುರುಷರ್ಷಭ ||೧೨||

ಚಕ್ಷುಷಾ ತವ ಸೌಮ್ಯೇನ ಪೂತಾಸ್ತಿ ರಘುನಂದನ |
ಗಮಿಷ್ಯಾಮ್ಯಕ್ಷಯಾಲ್ಲೋಕಾಂಸ್ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾದರಿಂದಮು ||೧೩||

ಚಿತ್ರಕೂಟಂ ತ್ವಯಿ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ವಿನಾನ್ಯೇರತುಲಪ್ರಭೈಃ |
ಇತಸ್ತೇ ದಿನಮಾರೂಢಾ ಯಾನಹಂ ಸರ್ಯಚಾರಿಷಮ್ ||೧೪||

ತೈಶ್ವಾಹಮುಕ್ತಾ ಧರ್ಮಚ್ಛೇಮಹಾಭಾಗ್ಯ ಮರ್ಹಹರ್ಷಿಭಿಃ |
ಆಗಮಿಷ್ಯತಿ ತೇ ರಾನುಃ ಸುಪುಣ್ಯಮಿನುಮಾಶ್ರಮಮ್ ||೧೫||

ಸ ತೇ ಪ್ರತಿಗ್ರಹೀತವ್ಯಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತೋತಿಥಿಃ |
ತಂ ಚ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವರಾಲ್ಲೋಕಾನಕ್ಷಯಾಂಸ್ತ್ವಂ ಗಮಿಷ್ಯಸಿ ||೧೬||

ಏವಮುಕ್ತಾ ಮಹಾಭಾಗ್ಯಸ್ತದಾಹಂ ಪುರುಷರ್ಷಭ |
ಮಯಾ ತು ವಿನಿಧಂ ವನ್ಯಂ ಸಂಚಿತಂ ಪುರುಷರ್ಷಭ |
ತನಾರ್ಥೇ ಪುರುಷನ್ಯಾಘ್ರ ಪನ್ನಾಸ್ರೀರಸಂಭವಮ್ ||೧೭||

ಏನಮುಕ್ತಃ ಸ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶಬರ್ಯಾ ಶಬರೀಮಿದಮ್ |
 ರಾಘವಃ ಪ್ರಾಹ ವಿಜ್ಞಾನೇ ತಾಂ ನಿತ್ಯಮಬಹಿಷ್ಕೃತಾಮ್ || ೧೮ ||
 ದನೋಃ ಸಕಾಶಾತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರಭಾವಂ ತೇ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
 ಶ್ರುತಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಸಂದ್ರಷ್ಟಂ ಯದಿ ಮನ್ಯಸೇ || ೧೯ ||
 ಏತತ್ತು ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ರಾನುವಕ್ತೃದ್ವಿನಿಃಸೃತಮ್ |
 ಶಬರೀ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ತಾವುಭೌ ತದ್ವನಂ ಮಹತ್ || ೨೦ ||
 ಸಶ್ಯ ಮೇಘಘನಪ್ರಖ್ಯಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಸಮಾಕುಲಮ್ |
 ಮತಜ್ಞ ವನಮಿತ್ಯೇವ ವಿಶ್ರುತಂ ರಘುನಂದನ || ೨೧ ||
 ಇಹ ತೇ ಭಾವಿತಾತ್ಮನೋ ಗುರವೋ ಮೇ ಮಹಾವನೇ |
 ಜುಹವಾಂಚಿಕ್ರರೇ ತೀರ್ಥಂ ಮನ್ತ್ರವನ್ಮನ್ತ್ರಪೂಜಿತಮ್ || ೨೨ ||
 ಇಯಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೈಲೀ ವೇದೀ ಯತ್ರ ಶೇ ಮೇ ಸುಸತ್ಪತಾಃ |
 ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಶ್ರಮಾದುದ್ವೇಷಿಭಿಃ ಕರೈಃ || ೨೩ ||
 ತೇಷಾಂ ತಪಃಪ್ರಭಾವೇಣ ಸಶ್ಯಾದ್ಯಾಪಿ ರಘೂತ್ತಮ |
 ದ್ಯೋತಯಂತಿ ದಿಶಃ ಸರ್ವಾಃ || ೨೪ ||
 ಶ್ರಿಯಾ ವೇದ್ಯೋತುಲಪ್ರಭಾಃ || ೨೫ ||
 ಅಶಕ್ನು ವದ್ವಿಷ್ಟೈರ್ಗಮ್ತುಮುಪವಾಸತ್ರಮಾಲಸೈಃ |
 ಚಿಂತಿತೇಭ್ಯಾಗತಾನ್ಸತ್ಯ ಸಮೇತಾನ್ಸಪ್ತ ಸಾಗರಾನ್ || ೨೬ ||
 ಕೃತಾಭಿಷೇಕೈಸ್ತೈರ್ನೃಪ್ತಾ ವಲ್ಕಲಾಃ ಪಾದಪೇಷ್ವಿಹ |
 ಅದ್ಯಾಪಿ ನಾವಶುಷ್ಯಂತಿ ಪ್ರದೇಶೇ ರಘುನಂದನ || ೨೭ ||
 ದೇವಕಾರ್ಯಾಣಿ ಕುರ್ವದ್ವಿರ್ಯಾನೀಮಾನಿ ಕೃತಾನಿ ವೈ |
 ಪುಷ್ಪೈಃ ಕುಮಲಯೈಃ ಸಾರ್ಥಂ ಮ್ಲಾನತ್ವಂ ನೋಪಯಾಂತಿ ವೈ || ೨೮ ||
 ಕೃತ್ವಾಂ ನನಮಿದಂ ದೃಷ್ಟಂ ಶ್ಲೋತನ್ಯಂ ಚ ಶ್ರುತಂ ತ್ವಯಾ |
 ತದಿಚ್ಛಾಮ್ಯುಭ್ಯಮುಜ್ಞಾತಾ ತ್ಯಕ್ತುಮೇತತ್ಕಲೇವರಮ್ || ೨೯ ||

ತೇಷಾಮಿಚ್ಛಾನ್ಯಹಂ ಗನ್ತುಂ ಸಮೀಪಂ ಭಾವಿತಾತ್ಮನಾಮ್ |
ಮುನೀನಾಮಾಶ್ರಮೋ ಯೇಷಾಮಹಂ ಚ ಸರಿಚಾರಿಣೀ ||೨೯||

ಧರ್ಮಿಷ್ಠಂ ತು ನಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ರಾಘವಃ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಸೃಹರ್ಷಮತುಲಂ ಲೇಭೇ ಅಶ್ವರ್ಯಮಿತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ||೩೦||

ತಾನುನಾಚ ತತೋ ರಾನುಃ ಶ್ರಮುಣೀಂ ಸಂಶಿತವ್ರತಾಮ್ |
ಅರ್ಚಿತೋಽಹಂ ತ್ವಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಗಚ್ಛ ಕಾನುಂ ಯಥಾಸುಖಮ್ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತಾ ಜಟಿಲಾ ವೃದ್ಧಾ ಚೀರಕೃಷ್ಣಾ ಜಿನಾನ್ಬರಾ |
ತಸ್ಮಿನ್ಮಹೂರ್ತೇ ಶಬರೀ ದೇಹಂ ಜೀರ್ಣಂ ಜಿಹಾಸತೀ ||೩೨||

ಅನುಜ್ಞಾತಾ ತು ರಾಮೇಣ ಹುತ್ವಾತ್ಮಾನಂ ಹುತಾಶನೇ |
ಜ್ವಲತ್ಪಾವಕಸಂಕಾಶಾ ಸ್ವರ್ಗಮೇವ ಜಗಾಮ ಸಾ ||೩೩||

ದಿನ್ಯಾಭರಣಸಂಯುಕ್ತಾ ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪಿನಾ |
ದಿನ್ಯಾನ್ಬರಧರಾ ತತ್ರ ಬಭೂವ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಾ |
ವಿರಾಜಯಂತೀ ತಂ ದೇಶಂ ವಿದ್ಯುತ್ಸಾದಾಮಿನೀ ಯಥಾ ||೩೪||

ಯತ್ರ ತೇ ಸುಕೃತಾತ್ಮನೋ ವಿಹರಂತಿ ಮಹರ್ಷಯಃ |
ತತ್ಪುಣ್ಯಂ ಶಬರೀ ಸ್ಥಾನಂ ಜಗಾಮಾತ್ಮಸಮಾಧಿನಾ ||೩೫||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ
ಅದಿಕಾನ್ಯೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಚತುಃಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಸೆಚ್ಚ ಸಪ್ತತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ದಿನಂ ತು ತಸ್ಯಾಂ ಯಾತಾಯಾಂ ಶಬರ್ಯಾಂ ಸ್ವೇನ ತೇಜಸಾ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಚಿಂತಯಾಮಾಸ ರಾಘವಃ ||೧||

ಚಿಂತಯಿತ್ವಾ ತು ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಪ್ರಭಾವಂ ತಂ ಮಹಾತ್ಮನಾಮ್ |
ಹಿತಕಾರಿಣಮೇಕಾಗ್ರಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಾಘವೋಽಬ್ರವೀತ್ ||೨||

ದೃಷ್ಟೋಽಯಮಾಶ್ರಮಃ ಸೌಮ್ಯ ಬಹ್ವಾಶ್ವಯಃ
ಕೃತಾತ್ಮನಾಮ್ |

ವಿಶ್ವಸ್ತಮೃಗಶಾರ್ದೂಲೋ ನಾನಾವಿಹಗಸೇವಿತಃ ||೩||

ಸಸ್ತಾನಾಂ ಚ ಸಮುದ್ರಾಣಾಮೇಷು ತೀರ್ಥೇಷು ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ಉಪಸ್ಪೃಷ್ಟಂ ಚ ವಿಧಿವತ್ಪಿತರಶ್ವಾಪಿ ತರ್ಪಿತಾಃ ||೪||

ಪ್ರಣಿಷ್ಟಮಶುಭಂ ತತ್ಪ್ರತ್ಯಲ್ಯಾಣಂ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಮ್ |
ತೇನ ತತ್ಪ್ರೇನ ಹೃಷ್ಟಂ ಮೇ ಮನೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಂಪ್ರತಿ ||೫||

ಹೃದಯೇ ಹಿ ನರನ್ಯಾಘ್ರ ಶುಭಮಾವಿರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ |
ತದಾಗಚ್ಛ ಗಮಿಷ್ಯಾನ್ಯಃ ಪಮ್ನಾಂ ತಾಂ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಾಮ್ ||೬||

ಶುಶ್ಯಮೂಕೋ ಗಿರಿಯೌತ್ರ ನಾತಿದೂರೇ ಪ್ರಕಾಶತೇ |
ಯಸ್ತಿಸ್ತಸತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಸುಗ್ರೀವೋಽನುಮತಃ ಸುತಃ ||೭||

ನಿತ್ಯಂ ವಾಲಿಭಯಾತ್ಮಸ್ತಶ್ಚತುರ್ಭಿಃ ಸಹ ನಾನರೈಃ |
ಅಭಿತ್ವರೇ ಚ ತಂ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ನಾನರರ್ಷಭಮ್ |
ತದಧೀನಂ ಹಿ ಮೇ ಸೌಮ್ಯ ಸೀತಾಯಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣಮ್ ||

ಏನಂ ಬ್ರುವಾಣಂ ತಂ ವೀರಂ ಸೌಮಿತ್ರಿರಿದಮಬ್ರವೀತ್ |
ಗಚ್ಛಾವಸ್ತುರಿತಂ ತತ್ರ ಮಮಾಪಿ ತ್ವರತೇ ಮನಃ ||೮||

ಅಶ್ರಮಾತ್ತು ತತಸ್ತಸ್ಮಾನ್ನಿಷ್ಟಮೃಗ ಸ ವಿಶಾಂಪತಿಃ |
ಆಜಗಾಮ ತತಃ ಪಮ್ನಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಹಾಭಿಭೂಃ ||೧೦||

ಸಮೀಕ್ಷಮಾಣಃ ಪುಷ್ಪಾಢ್ಯಂ ಸರ್ವತೋ ವಿಪುಲದ್ರುಮಮ್ |
ಕೋಯಷ್ಟಿಭಿಶ್ಚಾರ್ಜುನಕೈಃ ಶತಪತ್ರೈಶ್ಚ ಕೀರಕೈಃ ||೧೧||

ಏತೈಶ್ಚಾನೈಶ್ಚ ಬಹುಭಿರ್ನಾದಿತಂ ತದ್ವನಂ ಮಹತ್ |
ಸಮಾಜಗ್ಮತುರನ್ಯಗೌ ರಾಘವೌ ಸುಸಮಾಹಿತೌ ||೧೨||

ಸ ರಾಮೋ ವಿವಿಧಾನ್ಸ್ವಕ್ವಾನ್ಸರಾಂಸಿ ವಿವಿಧಾನಿ ಚ |
ಪಶ್ಯನ್ಯಾಮಾಭಿಸಂತಪ್ತೋ ಜಗಾಮ ಪರಮಂ ಹೃದಮ್ ||೧೩||

ಸ ತಾನಾಸಾದ್ಯ ನೈ ರಾನೋ ದೂರಾತ್ಪಾನೀಯನಾಹಿನೀನು |
ಮತಜ್ಞ ಸರಸಂ ನಾನು ಹೃದಂ ಸಮವಗಾಹತ ||೧೪||

ತತ್ರ ಜಗ್ಮತುರನ್ಯಗ್ರಾ ರಾಘವೌ ಹಿ ಸಮಾಹಿತೌ |
ಸ ತು ಶೋಕಸಮಾವಿಷ್ಟೋ ರಾನೋ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ ||೧೫||

ವಿನೇಶ ನಲಿನೀಂ ರನ್ಯಾಂ ಪಜ್ಜಿಜೈಶ್ಚ ಸಮಾವೃತಾನು |
ತಿಲಕಾಶೋಕಪುನ್ನಾಗವಕುಲೋದ್ಬಲಕಾಶಿನೀನು ||೧೬||

ರನ್ಯೋಪವನಸಂಜಾಧಾಂ ಪದ್ಮಸಂಹೀದಿತೋದಕಾನು |
ಸ್ಥಿತಿಕೋಪಮತೋಯಾಂ ತಾಂ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣ್ವಾ ನಾಲುಕಸಂತತಾನು ||

ಮತ್ಸ್ಯಕಚ್ಚಿಪಸಂಜಾಧಾಂ ತೀರಸ್ಥದ್ರುಮಶೋಭಿತಾನು |
ಸಖೀಭಿರಿವ ಸಂಯುಕ್ತಾಂ ಲತಾಭಿರನುವೇಷ್ಟಿತಾನು ||೧೮||

ಕಿಂನರೋರಗಗನ್ಧರ್ವಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಸೇವಿತಾನು |
ನಾನಾದ್ರುಮಲತಾಕೀರ್ಣಾಂ ಶೀತವಾರಿನಿಧಿಂ ಶುಭಾನು ||೧೯||

ಪದ್ಮಸೌಗಂಧಿಕೈಸ್ತನ್ಮ್ರಾಂ ಶುಕ್ಲಾಂ ಕುಮುದಮಣ್ಣುಲೈಃ |
ನೀಲಾಂ ಕುವಲಯೋದ್ಭಾಟ್ಟಿರ್ಬಹುವರ್ಣಾಂ ಕುಥಾಮಿವ ||೨೦||

ಅರವಿನ್ದೋತ್ಪಲವತೀಂ ಪದ್ಮಸೌಗಂಧಿಕಾಯುತಾನು |
ಪುಷ್ಪಿತಾಮ್ರವಣೋಪೇತಾಂ ಬರ್ಹಿಷೋದ್ಭುಷ್ಪನಾದಿತಾನು ||೨೧||

ಸ ತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತತಃ ಪನ್ಮಾಂ ರಾನುಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಣಾ ಸಹ |
ವಿಲಲಾಪ ಸ ತೇಜಸ್ವೀ ರಾನೋ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ ||೨೨||

ತಿಲಕೈರ್ಬೀಜಪೂರೈಶ್ಚ ನಟ್ಟೈಃ ಶುಕ್ಲದ್ರುಮೈಸ್ತಥಾ |
ಪುಷ್ಪಿತ್ಯೈಃ ಕರವೀರೈಶ್ಚ ಪುಂನಾಗೈಶ್ಚ ಸುಪುಷ್ಪಿತ್ಯೈಃ ||೨೩||

ಮಾಲತೀಕುನ್ದಗುಲ್ಮೈಶ್ಚ ಭಾಣ್ಡೀರೈರ್ನಿಚುಲೈಸ್ತಥಾ |
ಅಶೋಕೈಃ ಸಪ್ತಪರ್ಣೈಶ್ಚ ಕತಕೈರತಿಮುಕ್ತಕೈಃ ||೨೪||

ಅನ್ಯೈಶ್ಚ ನಿವಿಧೈರ್ವ್ಯಕ್ಷೈಃ ಪ್ರಮದಾಮಿನ ಭೂಷಿತಾಮ್ |
ಸ ತಾಮಾಸಾದ್ಯ ಪಮ್ನಾಂ ಚ ವಿಷಸಾದ ಮಹಾಮನಾಃ ||೨೫||

ಅಸ್ಯಾಸ್ತೀರೇ ತು ಪೂರ್ವೋಕ್ತಃ ಪರ್ವತೋ ಧಾತುಮುಚ್ಛೇತಃ |
ಯುಷ್ಮನ್ಮೂಕ ಇತಿ ಖ್ಯಾತಶ್ಚಿತ್ರ ಪುಷ್ಪಿತಸಾದಸಃ ||೨೬||

ಹರೇರ್ಯುಷ್ವರಜೋನಾನ್ಮುಃ ಪುತ್ರಸ್ತಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಅಧ್ಯಾಸ್ತೇ ತು ಮಹಾವೀರ್ಯಃ ಸುಗ್ರೀವ ಇತಿ ವಿಶ್ರುತಃ ||೨೭||

ಸುಗ್ರೀವಮುಭಿಗಚ್ಛ ತ್ವಂ ವಾನರೇಂದ್ರಂ ನರರ್ಷಭ |
ಇತ್ಯುವಾಚ ಪುನರ್ವಾಕ್ಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸತ್ಯನಿಕ್ರಮಃ |
ಕಥಂ ಮಯಾ ವಿನಾ ಸೀತಾಂ ಶಕ್ಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಜೀವಿತುಮ್ ||೨೮||

ಇತ್ಯೇವಮುಕ್ತ್ವಾ ಮದನಾಭಿಸೀದಿತಃ
ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವಾಕ್ಯಮನಸ್ಯಚೇತಸಮ್ |
ವಿನೇಶ ಪಮ್ನಾಂ ನಲಿನೀಂ ಮನೋರಮಾಂ
ರಘೂತ್ತಮಃ ಶೋಕವಿಷಾದಯನ್ವ್ರಿತಃ ||೨೯||

ಕೃಮೇಣ ಗತ್ವಾ ಪ್ರವಿಲೋಕಯನ್ವನಂ
ದದರ್ಶ ಪಮ್ನಾಂ ಶುಭದರ್ಶಕಾನನಾಮ್ |
ಅನೇಕನಾನಾವಿಧಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲಾಂ
ವಿನೇಶ ರಾಮಃ ಸಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ||೩೦||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ
ಅದಿಕಾವ್ಯೇ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡೇ ಪಞ್ಚಮಸ್ತುತಿತಮಃ ಸರ್ಗಃ
ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಅರಣ್ಯಕಾಣ್ಡಃ ಸಮಾಪ್ತಃ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಚರಣಾರವಿಂದಾರ್ಪಣಮಸ್ತು
ಓಂ ಶತ್ಸತ್

ತಸಃಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತಂ ತಪಸ್ವೀ ವಾಗ್ವಿದಾಂ ವರಮ್ |
ನಾರದಂ ಪರಿಪ್ರಚ್ಛೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀರ್ಮುನಿಪುಂಜನಮ್ ||
ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ
ಪ್ರಥಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಸ ತಾಂ ಪುಷ್ಕರಿಣೀಂ ಗತ್ವಾ ಪದ್ಮೋತ್ಪಲರಂಜಿತಕುಲಾಮ್ |
ರಾಮಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತೋ ವಿಲಾಸಾಕುಲೇಂದ್ರಿಯಃ ||೧||

ತಸ್ಯ ದೃಷ್ಟ್ವಾನ ತಾಂ ಹರ್ಷಾದಿಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಚಕವ್ವಿರೇ |
ಸ ಕಾನುವಶಮಾಪನ್ನಃ ಸೌಮಿತ್ರಮಿದಮಬ್ರವೀತ್ ||೨||

ಸೌಮಿತ್ರೇ ಶೋಭತೇ ಪನ್ನಾ ನೈಡೂರ್ಯವಿಮಲೋದಕಾ |
ಫುಲ್ಲಪದ್ಮೋತ್ಪಲವತೀ ಶೋಭತಾ ವಿವಿಧೈರ್ದ್ರವ್ಯೈಃ ||೩||

ಸೌಮಿತ್ರೇ ಪಶ್ಯ ಪನ್ನಾಯಾಃ ಕಾನನಂ ಶುಭದರ್ಶನಮ್ |
ಯತ್ರ ರಾಜನ್ತಿ ಶೈಲಾಭಾ ದ್ರುಮಾಃ ಸಶಿಖರಾ ಇವ ||೪||

ನಾಂ ತು ಶೋಕಾಭಿಸಂತಪ್ತಂ ಮಾಧವಃ ಪೀಡಯನ್ನಿವ |
ಭರತಸ್ಯ ಚ ದುಃಖೇನ ವೈದೇಹ್ಯಾ ಹರಣೇನ ಚ ||೫||

ಶೋಕಾರ್ತಸ್ಯಾಪಿ ಮೇ ಪನ್ನಾ ಶೋಭತೇ ಚಿತ್ರಕಾನನಾ |
ನ್ಯವಕೀರ್ಣಾ ಬಹುನಿಧೈಃ ಪುಷ್ಪೈಃ ಶೀತೋದಕಾ ಶಿವಾ ||೬||

ನಲಿನ್ನೈರಪಿ ಸಂಘನ್ನಾ ಹೃತ್ಯರ್ಥಂ ಶುಭದರ್ಶನಾ |
ಸರ್ಪನ್ಯಾಲಾನುಚರಿತಾ ನೃಗದ್ವಿಜಸಮಾಕುಲಾ ||೭||

ಅಧಿಕಂ ಪ್ರತಿಭಾತ್ಯೇತನ್ನೀಲಪೀತಂ ತು ಶಾದ್ವಲಮ್ |
ದ್ರುಮಾಣಾಂ ವಿವಿಧೈಃ ಪುಷ್ಪೈಃ ಪರಿಸ್ತೋನ್ಮೃರಿವಾರ್ಪಿತಮ್ ||

ಪುಷ್ಪಭಾರಸನ್ಮದ್ಧಾನಿ ಶಿಖರಾಣಿ ಸಮಸ್ತತಃ |

ಲತಾಭಿಃ ಪುಷ್ಪಿತಾಗ್ರಾಭಿರುಪಗೂಢಾನಿ ಸರ್ವತಃ

|| ೯ ||

ಸುಖಾನಿಲೋಯಂ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಕಾಲಃ ಪ್ರಚುರಮನ್ಮಥಃ |

ಗಂಧವಾನ್ಸುರಭಿರ್ಮಾಸೋ ಜಾತಪುಷ್ಪಫಲದ್ಭುನಃ

|| ೧೦ ||

ಪಶ್ಯ ರೂಪಾಣಿ ಸೌಮಿತ್ರೇ ವನಾನಾಂ ಪುಷ್ಪಶಾಲಿನಾಮ್ |

ಸೃಜತಾಂ ಪುಷ್ಪವರ್ಷಾಣಿ ವರ್ಷಂ ತೋಯಮುಚಾಮಿವ

|| ೧೧ ||

ಪ್ರಸ್ತರೇಷು ಚ ರಮ್ಯೇಷು ವಿವಿಧಾಃ ಕಾನನದ್ಭುನಾಃ |

ವಾಯುವೇಗಪ್ರಚಲಿತಾಃ ಪುಷ್ಪೈರವಕಿರಂತಿ ಗಾಮಾಃ

|| ೧೨ ||

ಪತಿತ್ಯಃ ಪತಮಾನೈಶ್ಚ ಪಾದಪಶ್ಯೈಶ್ಚ ಮಾರುತಃ |

ಕುಸುಮೈಃ ಪಶ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಕ್ರೀಡಂತಿ ವ ಸಮಸ್ತತಃ

|| ೧೩ ||

ವಿಕ್ಷಿಪಂತಿವಿಧಾಃ ಶಾಖಾ ನಗಾನಾಂ ಕುಸುಮೋತ್ಕಚಾಃ |

ಮಾರುತಶ್ಚಲಿತಸ್ಥಾನೈಃ ಸ್ಪಷ್ಟೈರನುಗೀಯತೇ

|| ೧೪ ||

ಮತ್ತಕೋಕಿಲಸಂನಾದೈರ್ನರ್ತಯಂತಿ ವ ಪಾದಪಾದ್ |

ಶೈಲಕನ್ದರನಿಷ್ಕ್ರಾಂತಃ ಪ್ರಗೀತ ಇವ ಚಾನಿಲಃ

|| ೧೫ ||

ತೇನ ವಿಕ್ಷಿಪತಾತ್ಮರ್ಥಂ ಪವನೇನ ಸಮಸ್ತತಃ |

ಅಮೀ ಸಂಸಕ್ತಶಾಖಾಗ್ರಾ ಗೃಥಿತಾ ಇವ ಪಾದಪಾಃ

|| ೧೬ ||

ಸ ಏಷ ಸುಖಸಂಸ್ಪರ್ಶೋ ವಾತಿ ಚೆಂದ್ರನಶೀತಲಃ |

ಗಂಧಮುಚ್ಯವಹನ್ಪುಣ್ಯಂ ಶ್ರಮಾಪನಯನೋನಿಲಃ

|| ೧೭ ||

ಅಮೀ ಪವನವಿಕ್ಷಿಪ್ತಾ ವಿನದಂತಿ ವ ಪಾದಪಾಃ |

ಪಟ್ಟಿದೈರನುಕೂಜಂತಃ ವನೇಷು ಮಧುಗನ್ಧಿಷು

|| ೧೮ ||

ಗಿರಿಪ್ರಸ್ಥೇಷು ರಮ್ಯೇಷು ಪುಷ್ಪವದ್ಭಿರ್ಮೂಲರಮೈಃ |

ಸಂಸಕ್ತಶಿಖರಾಃ ಶೈಲಾ ವಿರಾಜಂತೇ ಮಹಾದ್ಭುಮೈಃ

|| ೧೯ ||

ಪುಷ್ಪಸಂಘನ್ನ ಶಿಖರಾ ಮಾರುತೋತ್ಕೃಷ್ಟೇಪಚಿಷ್ಟಲಾಃ |
 ಅಮೀ ಮಧುಕರೋತ್ತಂಸಾಃ ಪ್ರಗೀತಾ ಇವ ಪಾದಪಾಃ ||೨೦||
 ಪುಷ್ಪಿತಾಗ್ರಾಂಸ್ತು ಪಶ್ಯಂತಾನ್ಮರ್ಚಕಾರಾನ್ಮಮುಂತತಃ |
 ಹಾಟಕಪ್ರತಿಸಂಘನ್ನಾನ್ ರಾನ್ವೀತಾವ್ವ ರಾನಿವ ||೨೧||
 ಆಯಂ ವಸಂತಃ ಸೌಮಿತ್ರೇ ನಾನಾವಿಹಗನಾದಿತಃ |
 ಸೀತಯಾ ವಿಪ್ರಹೀಣಸ್ಯ ಶೋಕಸಂದೀಪನೋ ಮಮ ||೨೨||
 ಮಾಂ ಹಿ ಶೋಕಸಮಾಕ್ರಾಂತಂ ಸಂತಾಪಯತಿ ಮನ್ಮಥಃ |
 ಹೃಷ್ಯಃ ಪ್ರವದಮಾನಶ್ಚ ಮಾಮಾಹ್ವಯತಿ ಕೋಕಿಲಃ ||೨೩||
 ವಿಷ ದಾತ್ಯಾಹಕೋ ಹೃಷ್ಯೋ ರಮ್ಯೋ ಮಾಂ ವನನಿರ್ಘರೇ |
 ಪ್ರಣದನ್ಮನ್ಮಥಾವಿಷ್ವಂ ಶೋಚಯಿಷ್ಯತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೨೪||
 ಶ್ರುತ್ವೈತಸ್ಯ ಪುರಾ ಶಬ್ದಮಾಶ್ರಮಸ್ಥಾ ಮಮ ಪ್ರಿಯಾ |
 ಮಾಮಾಹೂಯ ಪ್ರಮುದಿತಾ ಪರಮಂ ಪ್ರತ್ಯನಂದತ ||೨೫||
 ಏನಂ ವಿಚಿತ್ರಾಃ ಪತಂಗಾ ನಾನಾರಾವವಿರಾವಿಣಃ |
 ವೃಕ್ಷಗುಲ್ಮಲತಾಃ ಪಶ್ಯ ಸಂಪತಂತಿ ಸಮುಂತತಃ ||೨೬||
 ವಿಮಿಶ್ರಾ ವಿಹಗಾಃ ಪುಂಭಿರಾತ್ಮವ್ರೂಹಾಭಿನಂದಿತಾಃ |
 ಭೃಂಗ ರಾಜಪ್ರಮುದಿತಾಃ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಮಧುರಸ್ವರಾಃ ||೨೭||
 ಅಸ್ಯಾಃ ಕೂಲೇ ಪ್ರಮುದಿತಾಃ ಸಜ್ಜಶಃ ಶಕುನಾಸ್ತ್ವಿಹ |
 ದಾತ್ಯಾಹರುತವಿಕ್ರಂದೈಃ ಪುಂಸ್ಕೋಕಿಲರುತ್ಯೈರಪಿ ||೨೮||
 ಸ್ವನಂತಿ ಪಾದಪಾಶ್ಚೇಮೇ ಮಮಾನಜ್ಞ ಪ್ರದೀಪನಾಃ ||೨೯||
 ಅಶೋಕಸ್ತಬಕಾಜ್ಗರಃ ಪಟ್ಟದಸ್ವನನಿಃಸ್ವನಃ |
 ಮಾಂ ಹಿ ಪಲ್ಲವತಾಮ್ರಾರ್ಚಿರ್ವಸಂತಗ್ನಿಃ ಪ್ರಥಕ್ಷ್ಯತಿ ||೩೦||
 ನ ಹಿ ತಾಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪಕ್ಷ್ಮಾಕ್ಷೀಂ ಸುಕೇಶೀಂ ಮೃದುಭಾಷಿಣೀಮ್ |
 ಅಪಶ್ಯತೋ ಮೇ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಜೀವಿತೇಸ್ತಿ ಪ್ರಯೋಜನಮ್ ||೩೧||

ಆಯಂ ಹಿ ದಯಿತಸ್ತಸ್ಯಾಃ ಕಾಲೋ ರುಚಿರಕಾನನಃ |

ಕೋಕಿಲಾಕುಲಸೀಮಾನೋ ದಯಿತಾಯಾ ಮಮಾನಘಃ ||೩೨||

ಮನ್ಮಥಾಯಾಸಸಂಭೂತೋ ವಸನ್ತಗುಣವರ್ಧಿತಃ |

ಅಯಂ ನಾಂ ಧಕ್ಷ್ಯತಿ ಕ್ಷಪ್ರಂ ಶೋಕಾಗ್ನಿರ್ನ ಚಿರಾದಿವ ||೩೩||

ಅಸತ್ಯತಸ್ತಾಂ ದಯಿತಾಂ ಸತ್ಯತೋ ರುಚಿರಾನ್ಮಮಾನ್ |

ಮಮಾಯಮಾತ್ಮಪ್ರಭವೋ ಭೂಯಸ್ತ್ವಮುಪಯಾಸ್ಯತಿ ||೩೪||

ಅದೃಶ್ಯಮಾನಾ ವೈದೇಹೀ ಶೋಕಂ ವರ್ಧಯತೇ ಮನು |

ದೃಶ್ಯಮಾನೋ ವಸನ್ತಶ್ಚ ಸ್ವೇದಸಂಸರ್ಗದೂಷಕಃ ||೩೫||

ನಾಂ ಹೃದ್ಯ ಮೃಗಶಾಖಾಪ್ತೇ ಚಿನ್ತಾಶೋಕಬಲಾತ್ಯತಮಾ |

ಸಂತಾಪಯತಿ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಕ್ರೂರಶ್ಚೈತೋ ವನಾನಿಲಃ ||೩೬||

ಅಮೀ ಮಯೂರಾಃ ಶೋಭಂತೇ ಪ್ರಸೃತ್ಯನ್ತಸ್ತತಸ್ತತಃ |

ಸ್ವೈಃ ಪಕ್ಷೈಃ ಪವನೋದ್ಭೂತೈರ್ಗವಾಪ್ತೈಃ ಸ್ಫಾಟಿಕೈರಿವ ||೩೭||

ಶಿಖಿನೀಭಿಃ ಪರಿವೃತಾಸ್ತ ಏತೇ ಮದಮೂರ್ಛಿತಾಃ |

ಮನ್ಮಥಾಭಿಪರಿತಸ್ಯ ಮನು ಮನ್ಮಥವರ್ಧನಾಃ ||೩೮||

ಸತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸ್ವತ್ಯಸ್ತಂ ಮಯೂರಮುಪಸೃತ್ಯತಿ |

ಶಿಖಿನೀ ಮನ್ಮಥಾರ್ತೈಷಾ ಭರ್ತಾರಂ ಗಿರಿಸಾನುಷು ||೩೯||

ತಾನೇವ ಮನಸಾ ರಾಮಾಂ ಮಯೂರೋಽಪ್ಯನುಧಾವತಿ |

ವಿತತ್ಯ ರುಚಿರಾ ಪಕ್ಷ್ಣಾ ರುಶ್ಮಿರುಪಹಸನ್ದಿವ ||೪೦||

ಮಯೂರಸ್ಯ ವನೇ ನೂನಂ ರಕ್ಷಸಾ ನ ಹೃತಾ ಪ್ರಿಯಾ |

ತಸ್ಮಾನ್ನೃತ್ಯತಿ ರಮ್ಯೇಷು ವನೇಷು ಸಹ ಕಾನ್ತಯಾ ||೪೧||

ಮನು ತ್ವಯಂ ವಿನಾ ವಾಸಃ ಪುಷ್ಪಮಾಸೇ ಸುದುಃಸಹಃ |

ಸತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಂರಾಗಂ ತೀರ್ಯಗ್ಞೋನಿಗತೇಷ್ಟಪಿ |

ಯದೇಷಾ ಶಿಖಿನೀ ಕಾಮಾದ್ಭರ್ತಾರಂ ರಮತೇನ್ದ್ರಿಕೇ ||೪೨||

ಮನೂಪ್ಯೇವಂ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಜಾನಕೀ ಜಾತಸಂಭ್ರಮಾ |
ಮದನೇನಾಭಿವರ್ತೇತ ಯದಿ ನಾಸಹ್ಯತಾ ಭವೇತ್ ||೪೩||

ಪಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ನಿಷ್ಕಲಾನಿ ಭವಂತಿ ಮೇ |
ಪುಷ್ಪಭಾರಸಮೃದ್ಧಾನಾಂ ವನಾನಾಂ ಶಿಶಿರಾತ್ಮಯೇ ||೪೪||

ರುಚಿರಾಣ್ಯಸಿ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಸಾದಸಾನಾನುಶ್ರಿಯಾ |
ನಿಷ್ಕಲಾನಿ ಮಹೀಂ ಯಾಂತಿ ಸಮಂ ಮಧುಕರೋತ್ಕರೈಃ ||೪೫||

ವದಂತಿ ರಾನಂ ಶಕುನಾ ಮುದಿತಾಃ ಸಚ್ಚತಃ ಕಲಮ್ |
ಅಹ್ವಯಂತ ಇನಾನೋನ್ಯಂ ಕಾಮೋನ್ಮಾದಕರಾ ಮನು ||೪೬||

ವಸಂತೋ ಯದಿ ತತ್ರಾಪಿ ಯತ್ರ ಮೇ ವಸತಿ ಪ್ರಿಯಾ |
ನೂನಂ ಪರವಶಾ ಸೀತಾ ಸಾಪಿ ಶೋಚೇತ್ಯಹಂ ಯಥಾ ||೪೭||

ನೂನಂ ನ ತು ವಸಂತೋಽಯಂ ದೇಶಂ ಸ್ಮೃತತಿ ಯತ್ರ ಸಾ |
ಕಥಂ ಹ್ಯಸಿತಪದ್ಮಾಕ್ಷೀ ವರ್ತಯೇತ್ಸಾ ಮಯಾ ವಿನಾ ||೪೮||

ಅಥ ನಾ ವರ್ತತೇ ತತ್ರ ವಸಂತೋ ಯತ್ರ ಮೇ ಪ್ರಿಯಾ |
ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಸುಶ್ರೋಣೀ ಸಾ ತು ನಿರ್ಭರ್ತ್ಸಿತಾ ಪರೈಃ ||೪೯||

ಶ್ಯಾಮಾ ಪದ್ಮಪಲಾಶಾಕ್ಷೀ ಮೃದುಪೂರ್ವಾಭಿಭಾಷಿಣೀ |
ನೂನಂ ವಸಂತಮಾಸಾದ್ಯ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯತಿ ಜೀವಿತಮ್ ||೫೦||

ದೃಢಂ ಹಿ ಹೃದಯೇ ಬುದ್ಧಿರ್ಮಮ ಸಂಸ್ಪೃತಿ ವರ್ತತೇ |
ನಾಲಂ ವರ್ತಯಿತುಂ ಸೀತಾ ಸಾಧ್ವೀ ಮದ್ವಿರಹಂ ಗತಾ ||೫೧||

ಮಯಿ ಭಾವೋ ಹಿ ವೈ ದೇಹ್ಯಾಸ್ತಸ್ತತ್ವೋ ವಿನಿವೇಶಿತಃ |
ಮನೂಪಿ ಭಾವಃ ಸೀತಾಯಾಂ ಸರ್ವಥಾ ವಿನಿವೇಶಿತಃ ||೫೨||

ಏಷ ಪುಷ್ಪವಹೋ ನಾಯುಃ ಸುಖಸ್ಸರ್ವೋ ಹಿಮಾನಹಃ |
ತಾಂ ವಿಚಿಂತಯತಃ ಕಾಂತಾಂ ಪಾನಕಪ್ರತಿನೋ ಮನು ||೫೩||

ಸದಾ ಸುಖವಹಂ ನುನ್ಯೇ ಯಂ ಪುರಾ ಸಹ ಸೀತಯಾ |
ಮಾರುತಃ ಸ ವಿನಾ ಸೀತಾಂ ಶೋಕಂ ವರ್ಧಯತೇ ಮನು ||೫೪||

ತಾಂ ವಿನಾ ಸ ವಿಹಜ್ಯೋ ಯಃ ಪಕ್ಷೇ ಪ್ರಣದಿತಸ್ತದಾ |
ವಾಯುಸಃ ಪಾದಪಗತಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಮಭಿನರ್ದತಿ ||೫೫||

ಏಷ ವೈ ತತ್ರ ವೈದೇಹ್ಯಾ ವಿಹಗಃ ಪ್ರತಿಹಾರಕಃ |
ಪಕ್ಷೇ ನಾಂ ತು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ್ಮಾಃ ಸಮೀಪಮುಪನೇಷ್ಯತಿ ||೫೬||

ಶೃಣು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಂನಾದಂ ವನೇ ಮದವಿವರ್ಧನಮ್ |
ಪುಷ್ಪಿ ತಾಗ್ರೇಷು ವೃಕ್ಷೇಷು ದ್ವಿಜಾನಾಮುಪಕೂಜತಾಮ್ ||೫೭||

ವಿಕ್ಷಿಪ್ತಾಂ ಪನನೇನೈತಾನುಸೌ ತಿಲಕಮಂಜ್ವರೀಮ್ |
ಷಟ್ಪದಃ ಸಹಸಾಭ್ಯೇತಿ ಮದೋದ್ಧೂತಾಮಿವ ಪ್ರಿಯಾಮ್ ||೫೮||

ಕಾಮಿನಾಮಯಮತ್ಯಸ್ತಮಶೋಕಃ ಶೋಕವರ್ಧನಃ |
ಸ್ತಬಕೈಃ ಪನನೋತ್ಕಿಷ್ಟೈಸ್ತರ್ಜಯನ್ನಿನ ಮಾಂ ಸ್ಥಿತಃ ||೫೯||

ಅಮೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೃಶ್ಯಂತೇ ಚೂತಾಃ ಕುಸುಮಶಾಲಿನಃ |
ವಿಭ್ರಮೋತ್ಸಿಕ್ತಮನಸಃ ಸಾಂಜ್ಞ ರಾಗಾ ನರಾ ಇವ ||೬೦||

ಸೌಮಿತ್ರೇ ಸಶ್ಯ ಪನ್ಪಾಯಾಶ್ಚಿತ್ರಾಸು ವನರಾಜಿಷು |
ಕಿಂನರಾ ನರಶಾರ್ದೂಲ ವಿಚರಂತಿ ತತಸ್ತತಃ ||೬೧||

ಇಮಾನಿ ಶುಭಗನ್ಧಿನಿ ಪಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸರ್ವತಃ |
ನಲಿನಾನಿ ಪ್ರಕಾಶಂತೇ ಜಲೇ ತರುಣಸೂರ್ಯವತ್ ||೬೨||

ಏಷಾ ಪ್ರಸನ್ನಸಲಿಲಾ ಪದ್ಮನೀಲೋತ್ಪಲಾಯುತಾ |
ಹಂಸಕಾರಣ್ಣವಾಕೀರ್ಣಾ ಪನ್ಪಾ ಸೌಗಂಧಿಕಾನ್ವಿತಾ ||೬೩||

ಜಲೇ ತರುಣಸೂರ್ಯಾಭ್ಯಃ ಷಟ್ಪದಾಹತಕೇಸರೈಃ |
ಪಂಚಜ್ಯೈಃ ಶೋಭತೇ ಪನ್ಪಾ ಸಮನ್ತಾದಭಿಸಂವೃತಾ ||೬೪||

ಚಕ್ರವಾಕಯುತಾ ನತ್ಯಂ ಚಕ್ರಪ್ರಸ್ಥವನಾನ್ತರಾ |

ಮಾತಜ್ಞವ್ಯಗಯೂಥೈಶ್ಚ ಶೋಭತೇ ಸಲಿಲಾರ್ಥಿಭಿಃ ||೬೫||

ಪವನಾಹಿತನೇಗಾಭಿರೂರ್ಮಿಭಿರ್ಮುಲೇಃಸ್ವಸಿ |

ಪಚ್ಚಜಾನಿ ವಿರಾಜಂತೇ ತಾಡ್ಯಮಾನಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೬೬||

ಪದ್ಮಪತ್ರವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀಂ ಸತತಂ ಪಚ್ಚಜಪ್ರಿಯಾಮ್ |

ಅಸಶ್ಯತೋ ಮೇ ವೈ ದೇಹೀಂ ಜೀವಿತಂ ನಾಭಿರೋಚತೇ ||೬೭||

ಅಹೋ ಕಾನುಸ್ಯ ನಾನುತ್ಸಂ ಯೋ ಗತಾನುಪಿ ದುರ್ಲಭಾಮ್ |

ಸ್ಮಾರಯಿಷ್ಯತಿ ಕಲ್ಯಾಣೇಂ ಕಲ್ಯಾಣತರವಾದಿನೀಮ್ ||೬೮||

ಶಕ್ಯೋ ಧಾರಯಿತುಂ ಕಾನೋ ಭವೇದದ್ಯಾಗತೋ ಮಯಾ |

ಯದಿ ಭೂಯೋ ವಸಂತೋ ಮಾಂ ನ ಹನ್ಯಾತ್ಪುಷ್ಪಿತದ್ರುಮಃ ||

ಯಾನಿ ಸ್ಮರಮುಣೀಯಾನಿ ತಯಾ ಸಹ ಭವಂತಿ ಮೇ |

ತಾನ್ಯೇನಾರಮುಣೀಯಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ಮೇ ತಯಾ ವಿನಾ ||೭೦||

ಪದ್ಮಕೋಶಪಲಾಶಾನಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದೃಷ್ಟಿಹಿಂ ಮನ್ಯತೇ |

ಸೀತಾಯಾ ನೇತ್ರಕೋಶಾಭ್ಯಾಂ ಸದೃಶಾನೀತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೭೧||

ಪದ್ಮಕೇಸರಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟೋ ವೃಕ್ಷಾಂತರವಿನಿಃಸೃತಃ |

ನಿಃಶ್ವಾಸ ಇವ ಸೀತಾಯಾ ವಾತಿ ನಾಯುರ್ಮನೋಹರಃ ||೭೨||

ಸೌಮಿತ್ರೇ ಪಶ್ಯ ಪಮ್ನಾಯಾ ದಕ್ಷಿಣೇ ಗಿರಿಸಾನುಷು |

ಪುಷ್ಪಿತಾಂ ಕರ್ಣಕಾರಸ್ಯ ಯಷ್ಟಿಂ ಪರಮಶೋಭನಾಮ್ ||೭೩||

ಅಧಿಕಂ ಶೈಲರಾಜೋಽಯಂ ಧಾತುಭಿಃ ಸುವಿಭೂಷಿತಃ |

ವಿಚಿತ್ರಂ ಸ್ಯಜತೇ ರೇಣುಂ ನಾಯುನೇಗವಿಘಟ್ಟಿತಮ್ ||೭೪||

ಗಿರಿಪ್ರಸ್ಥಾಸ್ತು ಸೌಮಿತ್ರೇ ಸರ್ವತಃ ಸಂಪ್ರಪುಷ್ಪಿತೈಃ |

ನಿಷ್ಪತ್ಯೈಃ ಸರ್ವತೋ ರಮ್ಯೈಃ ಪ್ರದೀಪ್ತಾ ಇವ ಕಿಂಶುಕ್ಯೈಃ ||೭೫||

ಪೆನ್ನಾ ತೀರರುಹಾಶ್ಚೇನೋ ಸಂಸಕ್ತಾ ಮಧುಗಂಧಿ ನಃ |

ನಾಲತೀನುಲ್ಲಿಕಾಷ್ಣಾಃ ಕರವೀರಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ || ೭೬ ||

ಕೇತಕೈಃ ಸಿಂಧುವಾರಾಶ್ಚ ನಾಸನ್ಯಶ್ಚ ಸುಪುಷ್ಪಿತಾಃ |

ಮಾಧವೋಗಂಧಪೂರ್ಣಾಶ್ಚ ಕುನ್ದಗುಲ್ಮಾಶ್ಚ ಸರ್ವತಃ || ೭೭ ||

ಚಿರಿಬಿಲ್ವಾ ಮಧೂಕಾಶ್ಚ ವಜ್ಜುಲಾ ಬಕುಲಾಸ್ತಥಾ |

ಚೆನ್ನುಕಾಸ್ತಿಲಕಾಶ್ಚೈವ ನಾಗವೃಕ್ಷಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ |

ನೀಸಾಶ್ಚ ವರಣಾಶ್ಚೈವ ಖರ್ಜೂರಾಶ್ಚ ಸುಪುಷ್ಪಿತಾಃ || ೭೮ ||

ಪೆದ್ದಕಾಶ್ಲೋಪಶೋಭಂತೇ ನೀಲಾಶೋಕಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ |

ಲೋಧ್ರಾಶ್ಚ ಗಿರಿಪೃಷ್ಠೇಷು ಸಿಂಹಕೇಸರಪಿಚ್ಚ ರಾಃ || ೭೯ ||

ಅಜ್ಞೋಲಾಶ್ಚ ಕುರಣ್ವಾಶ್ಚ ಚೂರ್ಣಕಾಃ ಸಾರಿಭದ್ರಕಾಃ |

ಚೂತಾಃ ಪಾಟಿಲಯಶ್ಚಾಪಿ ಕೋನಿದಾರಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ || ೮೦ ||

ಮುಚುಲಿನ್ನಾಜುರ್ನಾಶ್ಚೈವ ದೃಶ್ಯಂತೇ ಗಿರಿಸಾನುಷು |

ಕೇತಕೋದ್ದಾಲಕಾಶ್ಚೈವ ಶಿರೀಷಾಃ ಶಿಂಶುಪಾಧನಾಃ || ೮೧ ||

ಶಾಲ್ಮಲೈಃ ಕಿಂಶುಕಾಶ್ಚೈವ ರಕ್ತಾಃ ಕುರವಕಾಸ್ತಥಾ |

ತಿನಿಶಾ ನಕ್ತಮಾಲಾಶ್ಚ ಚೆನ್ನನಾಃ ಸ್ಪಂದನಾಸ್ತಥಾ || ೮೨ ||

ಹಿಂತಾಲಾಸ್ತಿಲಕಾಶ್ಚೈವ ನಾಗವೃಕ್ಷಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ |

ಪುಷ್ಪಿತಾನ್ಮುಷ್ಪಿತಾಗ್ರಾಭಿರ್ಲತಾಭಿಃ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತಾನ್ |

ದ್ರುಮಾನ್ಪಶ್ಯೇಹ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಪೆನ್ನಾಯಾ ರುಚಿರಾನ್ವಹೂನ್ ||

ನಾತವಿಕ್ಷಪ್ತವಿಟಿಪಾನ್ಯಥಾಸನ್ನಾನ್ದ್ರುಮಾನಿಮಾನ್ |

ಲತಾಃ ಸಮನುನರ್ತಂತೇ ಮತ್ತಾ ಇವ ವರಸ್ತ್ರಿಯಃ || ೮೪ ||

ಪಾದಪಾತ್ಪಾದಪಂ ಗಚ್ಛೇನ್ ಶೈಲಾಚ್ಛೈಲಂ ವನಾದ್ವನಮ್ |

ನಾತಿ ನೈಕರಸಾಸ್ವಾದಃ ಸಂಮೋದಿತ ಇವಾನಿಲಃ || ೮೫ ||

ಕೇಚಿತ್ಪರ್ಯಾಪ್ತಕುಸುಮಾಃ ಪಾದಪಾ ಮಧುಗಂಧಿ ನಃ |

ಕೇಚಿನ್ಮಕುಲಸಂವೀತಾಃ ಪ್ಯಾಮವರ್ಣಾ ಇವಾಬಭುಃ || ೮೬ ||

ಇದಂ ವೃಷ್ಟಮಿದಂ ಸ್ವಾದು ಪ್ರಪುಲ್ಲಮಿದಮಿತ್ಯಪಿ |
ಶಾಗರಕ್ಕೋ ಮಧುಕರಃ ಕುಸುಮೇಷ್ವವಲೀಯತೇ ||೮೭||

ನಿಲೀಯ ಪುನರುತ್ಪತ್ಯ ಸಹಸಾನ್ಯತ್ರ ಗಚ್ಛತಿ |
ಮಧುಲುಬ್ಧೋ ಮಧುಕರಃ ಪನ್ಪಾತೀರದ್ರುಮೇಷ್ವಸೌ ||೮೮||

ಇಯಂ ಕುಸುಮಸಂಘಾತೈರುಪಸ್ತೀರ್ಣಾ ಸುಖಾಕೃತಾ |
ಸ್ವಯಂ ನಿಪತಿತ್ಯೈರ್ಭೂಮಿಃ ಶಯನಪ್ರಸ್ತುರೈರಿವ ||೮೯||

ವಿವಿಧಾ ವಿವಿಧೈಃ ಪುಷ್ಪೈಸ್ತೈರೇವ ನಗಸಾನುಷು |
ವಿಕೀರ್ಣೈಃ ಸೀತರಕ್ತಾ ಹಿ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಪ್ರಸ್ತರಾಃ ಕೃತಾಃ ||೯೦||

ಹಿಮಾನ್ತೇ ಪತ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರೇ ವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ಪುಷ್ಪಸಂಭವಮ್ |
ಪುಷ್ಪಮಾಸೇ ಹಿ ತರವಃ ಸಂಘರ್ಷಾದಿವ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ ||೯೧||

ಅಹ್ವಯಂತ್ರ ಇನಾನ್ಯೋನ್ಯಂ ನಗಾಃ ಷಟ್ಪದನಾದಿತಾಃ |
ಕುಸುಮೋತ್ತಂಸವಿಟಪಾಃ ಶೋಭಂತೇ ಬಹು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೯೨||

ಏಷ ಕಾರಣವಃ ಪಕ್ಷೀ ವಿಗಾಹ್ಯ ಸಲಿಲಂ ಶುಭಮ್ |
ರಮತೇ ಕಾಂತಯಾ ಸಾರ್ಧಂ ಕಾನುಮುದ್ದೀಪಯನ್ಮನು ||೯೩||

ಮನ್ದಾಕಿನ್ಯಾಸ್ತು ಯದಿದಂ ರೂಪಮೇತನ್ಮನೋರಮಮ್ |
ಸ್ಥಾನೇ ಜಗತಿ ವಿಖ್ಯಾತಾ ಗುಣಾಸ್ತಸ್ಯಾ ಮನೋರಮಾಃ ||೯೪||

ಯದಿ ದೃಶ್ಯೇತ ಸಾ ಸಾಧ್ವೀ ಯದಿ ಚೇಹ ವಸೇನುಹಿ |
ಸ್ಪೃಹಯೇಯಂ ನ ಶಕ್ತ್ರಾಯ ನಾಯೋಧ್ಯಾಯೈ ರಘೂತ್ತಮ ||

ನ ಹ್ಯೇವಂ ರಮಣೀಯೇಷು ಶಾದ್ವಲೇಷು ತಯಾ ಸಹ |
ರಮತೋ ಮೇ ಭವೇಚ್ಚಿಂತಾ ನ ಸ್ಫುಹಾನ್ಯೇಷು ನಾ ಭವೇತ್ ||

ಅಮೀ ಹಿ ವಿವಿಧೈಃ ಪುಷ್ಪೈಸ್ತರನೋ ರುಚಿರಚ್ಛದಾಃ |
ಕಾನನೇಽಸ್ಮಿನ್ನಿನಾ ಕಾಂತಾಂ ಚಿತ್ತಮುನ್ಮಾದಯಂತಿ ಮೇ ||೯೫||

ಪತ್ಯ ಶೀತಜಲಾಂ ಚೇಮಾಂ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಪುಷ್ಪರಾಯುತಾಮ್ |

ಚಕ್ರವಾಕಾನುಚರಿತಾಂ ಕಾರಣ್ಣವನಿಷೇವಿತಾಮ್ |
ಪ್ಲವೈಃ ಕ್ರಾಚ್ಚಿಶ್ಚ ಸಂಪೂರ್ಣಾಂ ಮಹಾವ್ಯಗನಿಷೇವಿತಾಮ್ ||
ಅಧಿಕಂ ಶೋಭತೇ ಪಮ್ನಾ ವಿಕೂಜದ್ವಿರ್ವಿಹಜ್ಜನ್ಯೈಃ |
ದೀಪಯಂತೀನ ಮೇ ಕಾನುಂ ವಿವಿಧಾ ಮುದಿತಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೯೯||

ಶ್ಯಾಮಾಂ ಚಿನ್ದ್ರಮುಖೀಂ ಸ್ಮೃತ್ವಾ
ಪ್ರಿಯಾಂ ಪದ್ಮನಿಭೇಕ್ಷಣಾಮ್ |
ಪಶ್ಯ ಸಾಸುಷು ಚಿತ್ರೇಷು
ಮೃಗೀಭಿಃ ಸಹಿತಾನ್ಮೃಗಾನ್ ||೧೦೦||

ಮಾಂ ಪುನರ್ನುಗೃಹಾಬಾಕ್ಷ್ಯಾ ನೈದೇಹ್ಯಾ ವಿರಹೀಕೃತಮ್ |
ನೃಥಯಂತೀನ ಮೇ ಚಿತ್ರಂ ಸಂಚರಂತಸ್ತತಃ ||೧೦೧||

ಅಸ್ಮಿನ್ನಾನುನಿ ರಮ್ಯೇ ಹಿ ಮತ್ತದ್ವಿಜಗಣಾಯುತೇ |
ಪಶ್ಯೇಯಂ ಯದಿ ತಾಂ ಕಾಂತಾಂ ತತಃ ಸ್ವಸ್ತಿ ಭವೇನ್ಮನು ||೧೦೨||

ಜೀವೇಯಂ ಬಲು ಸೌಮಿತ್ರೇ ಮಯಾ ಸಹ ಸುಮಧ್ಯಮಾ |
ಸೇವತೇ ಯದಿ ನೈದೇಹೀ ಪಮ್ನಾಯಾಃ ಪವನಂ ಸುಖಮ್ ||೧೦೩||

ಪದ್ಮಸೌಗಂಧಿಕವಹಂ ಶಿವಂ ಶೋಕವಿನಾಶನಮ್ |
ಧನ್ಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೇವನೇ ಪಮ್ನೋಪವನಮಾರುತಮ್ ||೧೦೪||

ಶ್ಯಾಮಾ ಪದ್ಮಪಲಾಶಾಕ್ಷೀ ಪ್ರಿಯಾ ವಿರಹಿತಾ ಮಯಾ |
ಕಥಂ ಧಾರಯತಿ ಪ್ರಾಣಾನ್ವಿನಶಾ ಜನಕಾತ್ಮಜಾ ||೧೦೫||

ಕಿಂ ನು ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಧರ್ಮಜ್ಞಂ ರಾಜಾನಂ ಸತ್ಯವಾದಿನಮ್ |
ಸೀತಾಯಾ ಜನಕಂ ಪೃಷ್ಠಃ ಕುಶಲಂ ಜನಸಂಸದಿ ||೧೦೬||

ಯಾ ಮಾಮನುಗತಾ ಮನ್ದಂ ಪಿತ್ರಾ ಪ್ರೆನ್ರಾಜಿತಂ ವನಮ್ |
ಸೀತಾ ಸತ್ಪಥಮಾಸ್ಥಾಯ ಕ್ವ ನು ಸಾ ವರ್ತತೇ ಪ್ರಿಯಾ ||

ತಯಾ ವಿಹೀನಃ ಕೃಪಣಃ ಕಥಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಧಾರಯೇ |
ಯಾ ಮಾಮನುಗತಾ ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯುಷ್ಠಂ ನಿಗತಚೇತಸಮ್ ||೧೦೭||

ತಚ್ಚಾರ್ವಣ್ಯಾತ್ಪದದ್ವಾರಂ ಸುಗಂಧಿ ಶುಭಮನ್ವನಮ್ |
ಅಪಶ್ಯತೋ ಮುಖಂ ತಸ್ಯಾಃ ಸೀದತೀವ ಮನೋ ಮಮ ||೧೦೯||

ಸ್ಥಿತಹಾಸ್ಯಾನ್ತರಯುತಂ ಗುಣವನ್ಮಧುರಂ ಹಿತಮ್ |
ವೈದೇಹ್ಯಾ ನಾಕೃಮತುಲಂ ಕದಾ ಶ್ರೋಷ್ಯಾಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೧೧೦||

ಪ್ರಾಪ್ಯ ದುಃಖಂ ವನೇ ಶ್ಯಾಮಾ ಮಾಂ ಮನ್ಮಥವಿಕರ್ಶಿತಮ್ |
ನಷ್ಟದುಃಖೇನ ಹೃಷ್ಟೇನ ಸಾಧ್ವೀ ಸಾಧ್ವಭೃಭಾಷತ ||೧೧೧||

ಕಿಂ ನು ವಕ್ಸ್ಯಾಮಿ ಕೌಸಲ್ಯಾಮಯೋಧ್ಯಾಯಾಂ ನೃಪಾತ್ಮಜ |
ಕ್ಷಮಾ ಸ್ತುಷೇತಿ ಪೃಚ್ಛಂತೀಂ ಕಥಂ ಜಾತಿಮನಸ್ವಿನೀಮ್ ||

ಗಚ್ಛ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪಶ್ಯ ತ್ವಂ ಭರತಂ ಭ್ರಾತೃನತ್ಸಲಮ್ |
ನ ಹೃದಂ ಜೀವಿತುಂ ಶಕ್ತಸ್ತಾನ್ಮತೇ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ ||೧೧೨||

ಇತಿ ರಾಮಂ ಮಹಾತ್ಮಾನಂ ವಿಲಪಂತುಮನಾಥನತ್ |
ಉನಾಚಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ಭ್ರಾತಾ ನಚೇನಂ ಯುಕ್ತಮನ್ಯಯಮ್ ||

ಸಂಸ್ತನ್ಮ ರಾಮ ಭದ್ರಂ ತೇ ಮಾ ಶುಚಿಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮ |
ನೇದೃಶಾನಾಂ ಮತಿರ್ಮನ್ದಾ ಭವತ್ಯಕಲುಷಾತ್ಮನಾಮ್ ||೧೧೩||

ಸ್ತೃತ್ವಾ ವಿಯೋಗಜಂ ದುಃಖಂ ತ್ಯಜ ಸ್ನೇಹಂ ಪ್ರಿಯೇ ಜನೇ |
ಅತಿಸ್ನೇಹಪರಿಷ್ಕಜ್ಞಾ ದ್ವರ್ತಿರಾದ್ರಾಸಿ ದಹ್ಯತೇ ||೧೧೪||

ಯದಿ ಗಚ್ಛತಿ ಪಾತಾಲಂ ತತೋಽಭ್ಯಧಿಕಮೇವ ನಾ |
ಸರ್ವಥಾ ರಾನಣಸ್ತಾವನ್ ಭವಿಷ್ಯತಿ ರಾಘವ ||೧೧೫||

ಪ್ರವೃತ್ತಿರ್ಲಭ್ಯತಾಂ ತಾನತ್ತಸ್ಯ ಸಾಪಸ್ಯ ರಕ್ಷಸಃ |
ತತೋ ಹಾಸ್ಯತಿ ನಾ ಸೀತಾಂ ನಿಧನಂ ನಾ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೧೧೬||

ಯದಿ ಯಾತ್ಯದಿತೇರ್ಗರ್ಭಂ ರಾನಣಃ ಸಹ ಸೀತಯಾ |
ತತ್ರಾಪ್ಯೇನಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ ನ ಚೇದ್ಧಾಸ್ಯತಿ ಮೈಥಿಲೀಮ್ ||೧೧೭||

೪೦೬

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಷ್ಠಿನ್ದಾಕಾಶ್ವೇ

ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಂ ಭದ್ರ ಭಜಸ್ವಾರ್ಯ ತ್ಯಜ್ಯತಾಂ ಕೃಪಣಾ ಮತಿಃ |
ಅರ್ಥೋ ಹಿ ನಷ್ಟಕಾರ್ಯಾರ್ಥೈರ್ನಾರ್ಯತೇನಾಧಿಗಮ್ಯತೇ ||

ಉತ್ಸಾಹೋ ಬಲನಾನಾರ್ಯ ನಾಸ್ತುತ್ಸಾಹಾತ್ಪರಂ ಬಲಮ್ |
ಸೋತ್ಸಾಹಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ನ ಕಿಂಚಿದಪಿ ದುರ್ಲಭಮ್ || ೧೨೦ ||

ಉತ್ಸಾಹವಂತಃ ಪುರುಷಾ ನಾನಸೀದಂತಿ ಕರ್ಮಸು |
ಉತ್ಸಾಹಮಾತ್ರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಲಸ್ಯಾಮು ಜಾನಕೀಮ್ || ೧೨೧ ||

ತ್ಯಜ್ಯತಾಂ ಕಾನುವೃತ್ತತ್ವಂ ಶೋಕಂ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಪೃಷ್ಠತಃ |
ಮಹಾತ್ಮಾನಂ ಕೃತಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮಾನಂ ನಾನಬುದ್ಧಸೇ || ೧೨೨ ||

ಏವಂ ಸಂಬೋಧಿತಸ್ತೇನ ಶೋಕೋಪಹತಚೇತನಃ |
ತ್ಯಜ್ಯ ಶೋಕಂ ಚ ಮೋಹಂ ಚ ರಾಮೋ
ಧೈರ್ಯಮುಪಾಗಮತ್ || ೧೨೪ ||

ಸೋಽಭ್ಯತಿಕ್ರಾಮದವ್ಯಗ್ರಸ್ತಾನುಚಿನ್ತ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಃ |
ರಾಮಃ ಪೆನ್ನಾಂ ಸುರುಚಿರಾಂ ರಮ್ಯ-
ಪಾರಿಪ್ಲವದ್ವ್ರಮಾಮ್ || ೧೨೫ ||

ನಿರೀಕ್ಷಮಾಣಃ ಸಹಸಾ ಮಹಾತ್ಮಾ
ಸರ್ವಂ ವನಂ ನಿರ್ಘುರಕನ್ದರಾಂಶ್ಚ |
ಉದ್ವಿಗ್ನಚೇತಾಃ ಸಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ
ವಿಜಾರ್ಯ ದುಃಖೋಪಹತಃ ಪ್ರತಸ್ಥೇ || ೧೨೬ ||

ತಂ ಮತ್ತಮಾತಜ್ಞವಿಲಾಸಗಾಮೀ
ಗಚ್ಛಂತುಮವ್ಯಗ್ರಮನಾ ಮಹಾತ್ಮಾ |
ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ರಾಘವಮಪ್ರಮತ್ತೋ
ರರಕ್ಷ ಧರ್ಮೇಣ ಬಲೇನ ಚೈವ || ೧೨೭ ||

ತಾನ್ಯಷ್ಟಮೂಕಸ್ಯ ಸಮೀಪಚಾರೀ
ಚೇರನ್ನದರ್ಶಾದ್ಭೃತದರ್ಶನೀಯಃ |

ದ್ವಿತೀಯಃ ಸರ್ಗಃ

೯೦೭

ಶಾಖಾನ್ಯುಗಾಣಾಮಧಿಸ್ತರಸ್ವೀ

ವಿತತ್ಯಸೇ ನೈವ ವಿಚೇಷ್ಟ ಕಿಂಚಿತ್ ||೧೨೮||

ಸ ತೌ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಜಮನ್ದಗಾಮೀ

ಶಾಖಾನ್ಯುಗಸ್ತತ್ರ ಚಿರಂ ಚರನ್ತಾ |

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿಷಾದಂ ಪರಮಂ ಜಗಾಮು

ಚಿನ್ತಾಪರೀತೋ ಭಯಭಾರಭಗ್ನಃ ||೧೨೯||

ತಮಾಶ್ರಮಂ ಪುಣ್ಯಸುಖಂ ಶರಣ್ಯಂ

ಸದೈವ ಶಾಖಾನ್ಯುಗಸೇವಿತಾಂತಮ್ |

ತ್ರಸ್ತಾಶ್ಚ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹರಯೋಽಭಿಜಗ್ಮು-

ರ್ಮಹೌಜಸೌ ರಾಘವಲಕ್ಷ್ಮಣೌ ತೌ ||೧೩೦||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಷ್ಠಿನಾಥಾಕ್ಷೇ ಪ್ರಥಮಃ ಸರ್ಗಃ

ದ್ವಿತೀಯಃ ಸರ್ಗಃ

ತೌ ತು ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಹಾತ್ಮನೌ ಭ್ರಾತರೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |

ವರಾಯುಧಧರೌ ನೀರೌ ಸುಗ್ರೀವಃ ಶಚ್ಚಿತೋಽಭವತ್ ||೧||

ಉದ್ವಿಗ್ನಹೃದಯಃ ಸರ್ವಾ ದಿಶಃ ಸಮವಲೋಕಯನ್ |

ನ ನೃತಿಷ್ಠತ ಕಸ್ತಿಂಶ್ಚಿದ್ವೇಶೇ ವಾನರಪುಂಗವಃ ||೨||

ನೈವ ಚಕ್ರೇ ಮನಃ ಸ್ಥಾನೇ ವೀಕ್ಷಮಾಣೋ ಮಹಾಬಲೌ |

ಕಸೇಃ ಪರಮುಭೀತಸ್ಯ ಚಿತ್ತಂ ವ್ಯವಸಸಾದ ಹ ||೩||

ಚಿಂತಯಿತ್ವಾ ಸ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾನಿನ್ಯುತ್ಯ ಗುರುಲಾಘವಮ್ |

ಸುಗ್ರೀವಃ ಪರಮೋದ್ವಿಗ್ನಃ ಸರ್ವೈಸ್ತೈರ್ವಾನರೈಃ ಸಹ ||೪||

ತತಃ ಸ ಸಚಿನೇಭ್ಯಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವಃ ಪ್ಲವಗಾಧಿಪಃ |

ಶಶಂಸ ಪರಮೋದ್ವಿಗ್ನಃ ಪಶ್ಯಂಸ್ತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ ||೫||

೧೦೮

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾ ಕಾಂಡೇ

ಏತೌ ನನಮಿದಂ ದುರ್ಗಂ ವಾಲಿಪ್ರಚೇಹಿತೌ ಧ್ರುವಮ್ |
ಭದ್ಮನಾ ಚೀರವಸನೌ ಪ್ರಚರಂತಾವಿಹಾಗತೌ ||೬||

ತತಃ ಸುಗ್ರೀವಸಚಿವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪರಮುಧನ್ವಿನೌ |
ಜಗ್ಮುರ್ಗಿರಿತಟಾತ್ತಸ್ಮಾದನ್ಯಚ್ಛಿಖರಮುತ್ತಮಮ್ ||೭||

ತೇ ಪ್ರಪ್ರಮುಭಿಗನ್ಯಾಥ ಯೂಥಸಾ ಯೂಥಸರ್ವಭಮ್ |
ಹರಯೋ ನಾನರಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಪರಿನಾಯೋರ್ಪತಸ್ಥಿರೇ ||೮||

ಏವಮೇಕಾಯನಗತಾಃ ಸ್ಲವಮಾನಾ ಗಿರೇರ್ಗಿರಿಮ್ |
ಪ್ರಕವ್ವಯನ್ಮೋ ವೇಗೇನ ಗಿರೇಣಾಂ ಶಿಖರಾಣ್ಯಪಿ ||೯||

ತತಃ ಶಾಖಾನ್ಯುಗಾಃ ಸರ್ವೇ ಸ್ಲವಮಾನಾ ಮಹಾಬಲಾಃ |
ಬಭಣ್ವುಶ್ಚ ನಗಾಂಸ್ತತ್ರ ಪುಷ್ಪಿತಾನ್ದುರ್ಗಸಂಪ್ರಿತಾನ್ ||೧೦||

ಆಸ್ಲವನ್ಮೋ ಹರಿವರಾಃ ಸರ್ವತಸ್ತಂ ಮಹಾಗಿರಿಮ್ |
ಮೃಗಮಾರ್ಜಾರಶಾರ್ದೂಲಾಂಸ್ತ್ರಾಸಯನ್ಮೋ ಯಯುಸ್ತದಾ ||

ತತಃ ಸುಗ್ರೀವಸಚಿವಾಃ ಸರ್ವತೇನ್ದ್ರಂ ಸಮಾಶ್ರಿತಾಃ |
ಸಂಗಮ್ಯ ಕಪಿಮುಖ್ಯೇನ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಚ್ಛಲಯಃ ಸ್ಥಿತಾಃ ||೧೧||

ತತಸ್ತಂ ಭಯಸಂವಿಗ್ನಂ ವಾಲಿಕಿಲ್ಬಿಷತಚ್ಛಿತಮ್ |
ಉವಾಚ ಹನುಮಾನ್ವಾಕ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ವಾಕ್ಯಕೋವಿದಃ ||೧೨||

ಸಂಭ್ರಮಸ್ತೃಜ್ಯತಾಮೇಷ ಸರ್ವೈರ್ವಾಲಿಕೃತೇ ಮಹಾನ್ |
ಮಲಯೋಷ್ಯಂ ಗಿರಿವರೋ ಭಯಂ ನೇಹಾಸ್ತಿ ವಾಲಿನಃ ||೧೩||

ಯಸ್ಮಾದುದ್ವಿಗ್ನಚೇತಾಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರದ್ರುತೋ ಹರಿಪುಂಗವ |
ತಂ ಕ್ರೂರಧರ್ಶನಂ ಕ್ರೂರಂ ನೇಹ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಾಲಿನಮ್ ||೧೪||

ಯಸ್ಮಾತ್ತವ ಭಯಂ ಸೌಮ್ಯ ಪೂರ್ವಜಾಶ್ವಾಪಕರ್ಮಣಃ |
ಸ ನೇಹ ವಾಲೀ ದುಷ್ಪಾತ್ಮಾ ನ ತೇ ಪಶ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಭಯಮ್ ||

ಅಹೋ ಶಾಖಾನ್ಯುಗತ್ವಂ ತೇ ವ್ಯಕ್ತಮೇವ ಸ್ಲನಂಗಮು |
 ಲಘುಚಿತ್ತತಯಾತ್ಮಾನಂ ನ ಸ್ಥಾಪಯಸಿ ಯೋ ಮತಾ ||೧೭||

ಬುದ್ಧಿವಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನ ಇಜ್ಞಿತ್ವೈಃ ಸರ್ವಮಾಚರ |
 ನ ಹ್ಯಬುದ್ಧಿಂ ಗತೋ ರಾಜಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಶಾಸ್ತಿ ಹಿ ||೧೮||

ಸುಗ್ರೀವಸ್ತು ಶುಭಂ ವಾಕ್ಯಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸರ್ವಂ ಹನೂನುತಃ |
 ತತಃ ಶುಭತರಂ ವಾಕ್ಯಂ ಹನೂನುನ್ತುನುನಾಚ ಹ ||೧೯||

ದೀರ್ಘಬಾಹೂ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ್ಣಿ ಶರಚಾಪಾಸಿಧಾರಿಣೌ |
 ಕಸ್ಯ ನ ಸ್ಯಾದ್ಭಯಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹೈತೌ ಸುರಸುತೋಪಮೌ ||೨೦||

ವಾಲಿಪ್ರಣಿಹಿತಾನೇವ ಶಚ್ಚೇದಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮೌ |
 ರಾಜಾನೋ ಬಹುಮಿತ್ರಾಶ್ಚ ವಿಶ್ವಾಸೋ ನಾತ್ರ ಹಿ ಕ್ಷಮಃ ||೨೧||

ಅರಯಶ್ಚ ಮನುಷ್ಯೇಣ ವಿಜ್ಞೇಯಾಶ್ಚ ದ್ವಜಾರಿಣಃ |
 ವಿಶ್ವಸ್ತಾನಾನುವಿಶ್ವಸ್ತಾಶ್ಚಿ ದ್ರೇಷು ಪ್ರಹರಂತಿ ಹಿ ||೨೨||

ಕೃತ್ಯೇಷು ವಾಲೀ ಮೇಧಾವೀ ರಾಜಾನೋ ಬಹುದರ್ಶನಾಃ |
 ಭವಂತಿ ಪರಹಂತಾರಸ್ತೇ ಜ್ಞೇಯಾಃ ಪ್ರಾಕೃತ್ಯೈರ್ನರೈಃ ||೨೩||

ತೌ ತ್ವಯಾ ಪ್ರಾಕೃತೇನ್ನಿವ ಗತ್ವಾ ಜ್ಞೇಯೌ ಸ್ಲನಂಗಮು |
 ಇಜ್ಞಿತಾನಾಂ ಪ್ರಕಾರೈಶ್ಚ ರೂಪವ್ಯಾಭಾಷಣೇನ ಚ ||೨೪||

ಲಕ್ಷಯಸ್ವ ತಯೋರ್ಭಾವಂ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಮನಸೌ ಯದಿ |
 ವಿಶ್ವಾಸಯನ್ತ್ರಶಂಸಾಭಿರಿಜ್ಞಿತ್ವೈಶ್ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ||೨೫||

ಮಮೈವಾಭಿಮುಖಂ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಸೃಚೈ ತ್ವಂ ಹರಿಪುಂಗವ |
 ಪ್ರಯೋಜನಂ ಪ್ರವೇಶಸ್ಯ ವನಸ್ಯಾಸ್ಯ ಧನುರ್ಧರೌ ||೨೬||

ಶುದ್ಧಾತ್ಮನೌ ಯದಿ ತ್ವೇತೌ ಜಾನೀಹಿ ತ್ವಂ ಸ್ಲನಂಗಮು |
 ವ್ಯಾಭಾಷಿತ್ಯೈರ್ನಾ ವಿಜ್ಞೇಯೌ ಸ್ಯಾದ್ಭವಾನ್ಮತಾ ತಯೋಃ ||

೯೦೦

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಷ್ಠಿನಾ ಕಾಣ್ಡೇ

ಇತ್ಯೇವಂ ಕಪಿರಾಜೇನ ಸಂದಿಷ್ಟೋ ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ |

ಚಕಾರ ಗಮನೇ ಬುದ್ಧಿಂ ಯತ್ರ ತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ || ೨೮ ||

ತಥೇತಿ ಸಂಪೂಜ್ಯ ವಚಸ್ತು ತಸ್ಯ ತ-

ತ್ವಪೇಃ ಸುಭೀತಸ್ಯ ದುರಾಸದಸ್ಯ ಚ |

ಮಹಾನುಭಾವೋ ಹನುಮಾನೈಯೌ ತದಾ

ಸ ಯತ್ರ ರಾಮೋತಿಬಲಶ್ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ || ೨೯ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಷ್ಠಿನಾ ಕಾಣ್ಡೇ ದ್ವಿತೀಯಃ ಸರ್ಗಃ

ತೃತೀಯಃ ಸರ್ಗಃ

ವಚೋ ವಿಜ್ಞಾಯ ಹನುಮಾನ್ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |

ಸರ್ವತಾದೃಷ್ಟಮೂಕಾಶ್ಚ ಪುಪ್ಲುವೇ ಯತ್ರ ರಾಘವೌ || ೧ ||

ಕಪಿರೂಪಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಹನುಮಾನ್ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ |

ಭಿಕ್ಷುರೂಪಂ ತತೋ ಭೇಜೇ ಶತಬುದ್ಧಿತಯಾ ಕಪಿಃ || ೨ ||

ತತಶ್ಚ ಹನುಮಾನ್ವಾಚಾ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಯಾ ಸುಮನೋಜ್ಞಯಾ |

ವಿನೀತನದುಸಾಗನ್ಯು ರಾಘವೌ ಪ್ರಣಿಪತ್ಯ ಚ |

ಅಬಭಾಷೇ ಚ ತೌ ವೀರೌ ಯಥಾವತ್ಪ್ರಶತಂಸ ಚ || ೩ ||

ಸಂಪೂಜ್ಯ ವಿಧಿವದ್ವೀರೌ ಹನುಮಾನ್ವಾನರೋತ್ತಮಃ |

ಉನಾಚೆ ಕಾಮತೋ ವಾಕ್ಯಂ ನೃದು ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮೌ || ೪ ||

ರಾಜರ್ಷಿದೇವಪ್ರತಿನೌ ತಾಪಸೌ ಸಂಶಿತವ್ರತೌ |

ದೇಶಂ ಕಥಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ತೌ ಭವನ್ತೌ ವರವರ್ಣಿನೌ || ೫ ||

ತ್ರಾಸಯನ್ತೌ ನೃಗಗಣಾನನ್ಯಾಂಶ್ಚ ವನಚಾರಿಣಃ |

ಸಮ್ಪ್ರಾತೀರರುಹಾನ್ಸ್ಯ ಕ್ಷಾನ್ವೀಕ್ಷಮಾಣೌ ಸಮನ್ತತಃ || ೬ ||

ಇಮಾಂ ನದೀಂ ಶುಭಜಲಾಂ ಶೋಭಯಂತಾ ತಪಸ್ವಿನಾ |
 ಧೈರ್ಯವಂತಾ ಸುವರ್ಣಾಭೌ ಕೌ ಯುವಾಂ ಚೀರವಾಸಸೌ ||೭||

ನಿಶ್ವಸಂತಾ ವರಭುಜೌ ಪೀಡಯಂತಾ ವಿಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ |
 ಸಿಂಹವಿಶ್ರೇಕ್ಷತೌ ವೀರೌ ಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮೌ ||೮||

ಶಕ್ರಚಾಪನಿಭೇ ಚಾಪೇ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಶತ್ರುಸೂಡನೌ |
 ಶ್ರೀಮಂತಾ ರೂಪಸಂಪನ್ನೌ ವೃಷಭಶ್ರೇಷ್ಠವಿಕ್ರಮೌ |
 ಹಸ್ತಿಹಸ್ತೋಪಮಭುಜೌ ದ್ಯುತಿಮಂತಾ ಸರಸ್ವಭೌ ||೯||

ಪ್ರಭಯಾ ಪರ್ವತೇನ್ದ್ರೋಽಸೌ ಯುವಯೋರವಭಾಸಿತಃ |
 ರಾಜ್ಯಾರ್ಹಾವಮರಪ್ರಖ್ಯೌ ಕಥಂ ದೇಶಮಿಹಾಗತೌ ||೧೦||

ಪದ್ಮಪತ್ರೇಕ್ಷಣೌ ವೀರೌ ಚಟಾಮಣ್ಣಲಧಾರಿಣೌ |
 ಅನ್ಯೋನ್ಯಸದೃಶೌ ವೀರೌ ದೇವಲೋಕಾದಿನಾಗತೌ ||೧೧||

ಯದೃಚ್ಛಯೇವ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೌ ಚೆಂದ್ರಸೂರ್ಯೌ ವಸುಂಧರಾಮ್ |
 ವಿಶಾಲವಕ್ಷಸೌ ವೀರೌ ಮಾನುಷೌ ದೇವರೂಪಿಣೌ |
 ಸಿಂಹಸ್ಯನ್ಧೌ ಮಹೋತ್ಸಾಹೌ ಸಮದಾವಿವ ಗೋವೃಷೌ ||೧೨||

ಆಯತಾಶ್ಚ ಸುವೃತ್ತಾಶ್ಚ ಬಾಹವಃ ಪರಿಘೋಪಮಾಃ |
 ಸರ್ವಭೂಷಣಭೂಷಾರ್ಹಾಃ ಕಿಮರ್ಥಂ ನ ವಿಭೂಷಿತಾಃ ||೧೩||

ಉಭೌ ಯೋಗ್ಯಾವಹಂ ಮನ್ಯೇ ರಕ್ಷಿತುಂ ಪೃಥಿವೀಮಿಮಾಮ್ |
 ಸಸಾಗರವನಾಂ ಕೃತ್ಸ್ನಾಂ ವಿಸ್ಥಮೇರುವಿಭೂಷಿತಾಮ್ ||೧೪||

ಇಮೇ ಚ ಭನುಷೀ ಚಿತ್ರೇ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣೇ ಚಿತ್ರಾನುಲೇಪನೇ |
 ಪ್ರಕಾಶೇತೇ ಯಥೇಂದ್ರಸ್ಯ ವಜ್ರೇ ಹೇಮವಿಭೂಷಿತೇ ||೧೫||

ಸಂಪೂರ್ಣಾ ನಿಶಿತೈರ್ಬಾಹೈಸ್ತು ಕ್ಷಾಶ್ಚ ಶುಭದರ್ಶನಾಃ |
 ಜೀವಿತಾಂತಕರ್ಮಭೋರೈಃ ಶ್ವಸದ್ವಿರಿವ ಪನ್ನಗೈಃ ||೧೬||

- ಮಹಾಪ್ರಮಾಣೌ ವಿಪುಲೌ ತಸ್ತು ಹಾಟಕಭೂಷಿತೌ |
ಖಡ್ಗಾ ವೇತೌ ವಿರಾಜೇತೇ ನಿರ್ಮುಕ್ತಭುಜಗಾವಿನ ||೧೭||
- ಏನಂ ಮಾಂ ಸರಿಭಾಷಂತಂ ಕಸ್ಮಾದ್ವೈ ನಾಭಿಭಾಷಥಃ ||೧೮||
- ಸುಗ್ರೀವೋ ನಾನು ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಕಶ್ಚಿದ್ವಾನರಪುಂಜನಃ |
ವೀರೋ ವಿನಿಕೃತೋ ಭ್ರಾತೃ ಜಗದ್ಭ್ರಮತಿ ದುಃಖಿತಃ ||೧೯||
- ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಹಂ ಪ್ರೇಷಿತಸ್ತೇನ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
ರಾಜ್ಞಾ ನಾನರಮುಖ್ಯಾಣಾಂ ಹನೂಮಾನ್ನಾನು ನಾನರಃ ||೨೦||
- ಯುವಾಭ್ಯಾಂ ಸಹ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಖ್ಯಮಿಚ್ಛತಿ |
ತಸ್ಯ ಮಾಂ ಸಚಿವಂ ನಿತ್ತಂ ನಾನರಂ ಪೆನಸಾತ್ಮಜಮ್ ||೨೧||
- ಭಿಕ್ಷುರೂಪಪ್ರತಿಚ್ಛಿನ್ನಂ ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಿಯಕಾಮ್ಯಯಾ |
ಋಷ್ಯಮೂಕಾದಿಹ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಕಾಮುಗಂ ಕಾಮರೂಪಿಣಮ್ ||೨೨||
- ಏನಮುಕ್ತ್ವಾ ತು ಹನುಮಾಂಸ್ತಾ ವೀರೌ ರಾನುಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |
ವಾಕ್ಯಜ್ಞೋ ವಾಕ್ಯಕುಶಲಃ ಪುನರ್ನೋವಾಚೇ ಕಿಂಚಿತ್ ||೨೩||
- ಏತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ವಚಸ್ತಸ್ಯ ರಾಮೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮುಬ್ರವೀತ್ |
ಪ್ರಹೃಷ್ಟವದನಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಪ್ರಾತರಂ ಪಾರ್ಶ್ವತಃ ಸ್ಥಿತಮ್ ||೨೪||
- ಸಚಿವೋಽಯಂ ಕಪೀನ್ದ್ರಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ತಮೇವ ಕಾಂಕ್ಷಮಾಣಸ್ಯ ಮಮಾಸ್ತಿಕಮುಪಾಗತಃ ||೨೫||
- ತಮುಚ್ಯಭಾಷ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಸುಗ್ರೀವಸಚಿವಂ ಕಪಿಮ್ |
ವಾಕ್ಯಜ್ಞಂ ಮಧುರ್ಮರ್ವಾಕೈಃ ಸ್ನೇಹಯುಕ್ತಮರಿಂದಮು ||೨೬||
- ನಾನ್ಯಗ್ವೇದವಿನೀತಸ್ಯ ನಾಯಜುರ್ವೇದಧಾರಿಣಃ |
ನಾಸಾನುನೇದವಿದುಷಃ ಶಕ್ಯಮೇವಂ ಪ್ರಭಾಷಿತುಮ್ ||೨೭||
- ನೂನಂ ವ್ಯಾಕರಣಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮನೇನ ಬಹುಧಾ ಶ್ರುತಮ್ |
ಬಹು ವ್ಯಾಹರತಾನೇನ ನ ಕಿಂಚಿದಪೇಶಬ್ಧಿತಮ್ ||೨೮||

ನ ಮುಖೇ ನೇತ್ರಯೋರ್ವಾಹಿ ಲಲಾಟೇ ಚ ಭ್ರೂವೋಸ್ತಥಾ |

ಅನೈಷ್ಠಪಿ ಚ ಗಾತ್ರೇಷು ದೋಷಃ ಸಂವಿದಿತಃ ಕ್ಷಚಿತ್ || ೨೯ ||

ಅವಿಸ್ತರಮಸಂದಿಗ್ಧ ಮನಿಲಮ್ಪಿತಮುದ್ರುತಮ್ |

ಉರಃಸ್ಥಂ ಕಣ್ಮಗಂ ವಾಕ್ಯಂ ವರ್ತತೇ ಮಧ್ಯಮೇ ಸ್ವರೇ || ೩೦ ||

ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ರಮಸಂಪನ್ನಾ ಮುದ್ರುತಾಮನಿಲಮ್ಪಿತಾಮ್ |

ಉಚ್ಚಾರಯತಿ ಕಲ್ಯಾಣೇಂ ವಾಚಂ ಹೃದಯಹರ್ಷೀಣೇಮ್ || ೩೧ ||

ಅನಯಾ ಚಿತ್ರಯಾ ವಾಚಾ ತ್ರಿಸ್ಥಾನನ್ಯಜ್ಞಸತ್ಥಯಾ |

ಕಸ್ಯ ನಾರಾಧ್ಯತೇ ಚಿತ್ತಮುದ್ಯತಾಸೇರರೇರಿ || ೩೨ ||

ವಿವಂವಿಧೋ ಯಸ್ಯ ದೂತೋ ನ ಭವೇತ್ಪಾರ್ಥಿವಸ್ಯ ತು |

ಸಿದ್ಧ್ಯಂತಿ ಹಿ ಕಥಂ ತಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಣಾಂ ಗತಯೋನಘ || ೩೩ ||

ವಿವಂ ಗುಣಗಣೈರ್ಯುಕ್ತಾ ಯಸ್ಯ ಸ್ಯುಃ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕಾಃ |

ತಸ್ಯ ಸಿದ್ಧ್ಯಂತಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಾ ದೂತವಾಕ್ಯಪ್ರಚೋದಿತಾಃ || ೩೪ ||

ವಿವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸೌಮಿತ್ರಿಃ ಸುಗ್ರೀವಸಚಿವಂ ಕಪಿಮ್ |

ಅಭ್ಯಭಾಷತ ವಾಕ್ಯಜ್ಞೋ ವಾಕ್ಯಜ್ಞಂ ಪವನಾತ್ಮಜಮ್ || ೩೫ ||

ವಿದಿತಾ ನೌ ಗುಣಾ ವಿದ್ವನ್ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |

ತಮೇವ ಚಾನಾಂ ಮಾರ್ಗವಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರಮ್ || ೩೬ ||

ಯಥಾ ಬ್ರವೀಷಿ ಹನುಮನ್ಸುಗ್ರೀವವಚನಾದಿಹ |

ತತ್ತಥಾ ಹಿ ಕರಿಷ್ಯಾಮೋ ವಚನಾತ್ತವ ಸತ್ತಮ || ೩೭ ||

ತತ್ತಸ್ಯ ವಾಕ್ಯಂ ನಿಪುಣಂ ನಿಶಮ್ಯ

ಪ್ರಹೃಷ್ಟರೂಪಃ ಪವನಾತ್ಮಜಃ ಕಪಿಃ |

ಮನಃ ಸಮಾಧಾಯ ಜಯೋಪಸತ್ತಾ

ಸಖ್ಯಂ ತವಾ ಕರ್ತುಮಿರೇಷ ತಾಭ್ಯಾಮ್ || ೩೮ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಷ್ಠಿನ್ದಾಕಾಣ್ಡೇ ತೃತೀಯಃ ಸರ್ಗಃ

ತತಃ ಪ್ರಯತ್ನೋ ಹನುಮಾನ್ಕೃತ್ಯವಾನಿತಿ ತದ್ವಚಃ |

ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಂಥರಸಂಭಾಷಣಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಮನಸಾ ಗತಃ ||೧||

ಭವ್ಯೋ ರಾಜ್ಯಾಗಮಸ್ತಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಯದಯಂ ಕೃತ್ಯವಾನ್ತಾಪ್ತಃ ಕೃತ್ಯಂ ಚೈತದಸಾಗತಮ್ || ೨ ||

ತತಃ ಪರಮಸಂಹೃಷ್ಟೋ ಹನೂಮಾನ್ಮೃಗಗೋತ್ತಮಃ |
ಪ್ರತ್ಯುವಾಚ ತತೋ ವಾಕ್ಯಂ ರಾನುಂ ವಾಕ್ಯವಿಶಾರದಃ ||೩||

ಕಿಮರ್ಥಂ ತ್ವಂ ವನಂ ಘೋರಂ ಪೆನ್ನಾಕಾನನಮಣ್ಣಿತಮ್ |
ಅಗತಃ ಸಾನುಜೋ ದುರ್ಗಂ ನಾನಾನ್ಯಾಲಮ್ನು ಗಾಯುತಮ್ ||೪||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ರಾಮಚೋದಿತಃ |
ಅಚಚಕ್ಷೇ ಮಹಾತ್ಮಾನಂ ರಾಮಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜಮ್ ||೫||

ರಾಜಾ ದಶರಥೋ ನಾಮ ದ್ವೈತಿಮಾಸ್ತಮವತ್ಸಲಃ |
ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಂ ಸ್ವಧರ್ಮೇಣ ನಿತ್ಯಮೇವಾಭ್ಯಸಾಲಯತ್ ||೬||

ಸದ್ವಿಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾತೇ ತಸ್ಯ ನ ಚ ದ್ವಿಜ್ಞಾನಕಂಚನ |
ಸ ತು ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಸಿತಾನುಹ ಇವಾಪರಃ ||೭||

ಅಗ್ನಿ ಸ್ವೋದನಾದಿಭಿರ್ಯಜ್ಞೈರಿಷ್ಟವಾನಾಪ್ತದಕ್ಷಿಣೈಃ |
ತಸ್ಯಾಯಂ ಪೂರ್ವಜಃ ಪುತ್ರೋ ರಾನೋ ನಾನು ಜನೈಃ ಶು,ತಃ ||

ಶರಣ್ಯಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಪಿತುರ್ನಿರ್ದೇಶಪಾರಗಃ |
ನೀರೋದಶಶರಞ್ಸ್ಯಾಯಂ ಪುತ್ರಾಣಾಂ ಗುಣವತ್ಸಮಃ ||೯||

ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಣಸಂಪನ್ನಃ ಸಂಯುಕ್ತೋ ರಾಜ್ಯಸಂಪದಾ |
ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯುಷ್ಣೋ ವನೇ ವಸ್ತುಂ ಮಯಾ ಸಾರ್ಥಮಿಹಾಗತಃ ||

ಭಾರ್ಯೆಯಾ ಚ ಮಹಾಶೇಷಾಃ ಸೀತಯಾನುಗತೋ ವಶೀ |
 ದಿನಕ್ಷಯೋ ಮಹಾಶೇಷಾಃ ಸ್ವಭವೋನ ದಿನಾಕರಃ ||೧೦||

ಅಹಮಸ್ಯಾವರೋ ಭ್ರಾತಾ ಗುಣೈರ್ದಾಸ್ಯಮುಸಾಗತಃ |

ಕೃತಜ್ಞಸ್ಯ ಬದುಜ್ಞಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ನಾನು ನಾನುತಃ ||೧೨||

ಸುಖಾರ್ಹಸ್ಯ ಮಹಾರ್ಹಸ್ಯ ಸರ್ವಭೂತಹಿತಾತ್ಮನಃ |

ಏತ್ಸರ್ಯೇಣ ವಿಹೀನಸ್ಯ ವನನಾಸಾತ್ರಿತಸ್ಯ ಚ ||೧೩||

ರಕ್ಷಸಾಪಹೃತಾ ಭಾರ್ಯಾ ರಹಿತೇ ಕಾಮರೂಪಿಣಾ |

ತಚ್ಚ ನ ಜ್ಞಾಯತೇ ರಕ್ಷಃ ಪತ್ನೀ ಯೇನಾಸ್ಯ ಸಾ ಹೃತಾ ||೧೪||

ದನುರ್ನಾಮ ದಿತೇಃ ಪುತ್ರಃ ಶಾಸಾದ್ರಾಕ್ಷಸತಾಂ ಗತಃ |

ಅಖ್ಯಾತಸ್ತೇನ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಮರ್ಥೋ ವಾನರಾಧಿಪಃ ||೧೫||

ಸ ಜ್ಞಾಸ್ಯತಿ ಮಹಾವೀರ್ಯಸ್ತವ ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರಿಣಮ್ |

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ದನುಃ ಸ್ವರ್ಗಂ ಭ್ರಾಜಮಾನೋ ಗತಃ ಸುಖಮ್ ||

ಏತತ್ತೇ ಸರ್ವಮಾಖ್ಯಾತಂ ಯಾಥಾತಥೈನ ಸೃಚ್ಛತಃ |

ಅಹಂ ಜೈವ ಹಿ ರಾಮಶ್ಚ ಸುಗ್ರೀವಂ ಶರಣಂ ಗತೌ ||೧೬||

ಏಷ ದತ್ತ್ವಾ ಚ ವಿತ್ತಾನಿ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಚಾನುತ್ತಮಂ ಯಶಃ |

ಲೋಕನಾಥಃ ಪುರಾ ಭೂತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಂ ನಾಥನಿಚ್ಛತಿ ||೧೭||

ಪಿತಾ ಯಸ್ಯ ಪುರಾ ಹ್ಯಾಸೀಚ್ಛರಣ್ಯೋ ಧರ್ಮವತ್ಸಲಃ |

ತಸ್ಯ ಪುತ್ರಃ ಶರಣ್ಯಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಂ ಶರಣಂ ಗತಃ ||೧೮||

ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶರಣ್ಯಃ ಶರಣಂ ಪುರಾ |

ಗುರುರ್ಮೇವ ರಾಘವಃ ಸೋಽಯಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಶರಣಂ ಗತಃ ||೧೯||

ಯಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದೇ ಸತತಂ ಪ್ರಸೀದೇಯುರಿಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ |

ಸ ರಾನೋ ವಾನರೇನ್ದ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದಮುಭಿಕಾಂಕ್ಷತೇ ||೨೦||

ಯೇನ ಸರ್ವಗುಣೋಪೇತಾಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸರ್ವಪಾರ್ಥಿವಾಃ |

ಮಾನಿತಾಃ ಸತತಂ ರಾಜ್ಞಾ ಸದಾ ದಶರಥೇನ ವೈ ||೨೧||

ತಸ್ಯಾಯಂ ಪೂರ್ವಜಃ ಪುತ್ರಸ್ತೃಷು ಲೋಕೇಷು ನಿಶ್ರುತಃ |

ಸುಗ್ರೀವಂ ವಾನರೇಂದ್ರಂ ತು ರಾಮಃ ಶರಣಮಾಗತಃ ||೨೩||

ಶೋಕಾಭಿಭೂತೇ ರಾಮೇ ತು ಶೋಕಾರ್ತೇ ಶರಣಂ ಗತೇ |

ಕರ್ತುಮರ್ಹತಿ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸ್ವಸಾದಂ ಹರಿಯೂಥಸಃ ||೨೪||

ಏವಂ ಬ್ರುವಾಣಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ಕರುಣಂ ಸಾಶ್ರುಲೋಚನಮ್ |

ಹನುಮಾಸ್ತುತ್ಯುನಾಚೇದಂ ವಾಕ್ಯಂ ವಾಕ್ಯವಿಶಾರದಃ ||೨೫||

ಈದೃಶಾ ಬುದ್ಧಿಸಂಪನ್ನಾ ಜಿತಕ್ರೋಧಾ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಾಃ |

ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಾ ವಾನರೇಂದ್ರೇಣ ದಿಷ್ಟ್ವಾ ದರ್ಶನಮಾಗತಾಃ ||೨೬||

ಸ ಹಿ ರಾಜ್ಯಾತ್ಪರಿಭ್ರಷ್ಟಃ ಕೃತವೈರಶ್ಚ ವಾಲಿನಾ |

ಹೃತದಾರೋ ವನೇ ತ್ರಸ್ತೋ ಭ್ರಾತೃ ವಿನಿಕ್ಯತೋ ಭೃತಮ್ ||

ಕರಿಷ್ಯತಿ ಸ ಸಾಹಾಯ್ಯಂ ಯುವಯೋರ್ಭಾಷ್ಯರಾತ್ಮಜಃ |

ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಹ ಜಾಸ್ಮಾಭಿಃ ಸೀತಾಯಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣೇ ||೨೭||

ಇತ್ಯೇವಮುಕ್ತ್ವಾ ಹನುಮಾನ್ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಯಾ ಗಿರಾ |

ಬಭಾಷೇ ಸಾಧು ಗಚ್ಛಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವಮಿತಿ ರಾಘವಮ್ ||೨೮||

ಏವಂ ಬ್ರುವಾಣಂ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಹನೂಮಂತಂ ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |

ಪ್ರತಿಪೂಜ್ಯ ಯಥಾನ್ಯಾಯಮಿದಂ ಪ್ರೋವಾಚ ರಾಘವಮ್ ||

ಕಪಿಃ ಕಥಯತೇ ಹೃಷ್ಟೋ ಯಥಾಯಂ ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ |

ಕೃತ್ಯನಾಸ್ತೋಽಪಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಃ ಕೃತಕೃತ್ಯೋಽಸಿ ರಾಘವ ||೨೯||

ಪ್ರಸನ್ನಮುಖವರ್ಣಶ್ಚ ವ್ಯಕ್ತಂ ಹೃಷ್ಟಶ್ಚ ಭಾಷಕೇ |

ನಾನ್ಯತಂ ವಕ್ಷ್ಯತೇ ಧೀರೋ ಹನುಮಾನ್ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ ||೩೦||

ತತಃ ಸ ತು ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞೋ ಹನುಮಾನ್ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ |

ಜಗಾಮಾದಾಯ ತೌ ವೀರೌ ಹರಿರಾಜಾಯ ರಾಘವೌ ||೩೧||

ಭಿಕ್ಷುರೂಪಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ನಾನರಂ ರೂಪಮಾಸ್ಥಿತಃ |
ಪೃಷ್ಠಮಾರೋಪ್ಯ ತಾ ನೀರೌ ಜಗಾಮ ಕಪಿಕುಳ್ಳು ರಃ ||೩೪||

ಸ ತು ವಿಪುಲಯಶಾಃ ಕಪಿಸೈನೀರಃ
ಪನನಸುತಃ ಕೃತಕೃತ್ಯವತ್ಪ್ರಹೃಷ್ಠಃ |
ಗಿರಿವರಮುರುನಿಕ್ರಮಃ ಪ್ರಯಾತಃ
ಸುಶುಭಮುತಿಃ ಸಹ ರಾನುಲಕ್ಷ್ಮಣಾಭ್ಯಾಮ್ ||೩೫||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಷ್ಠಿನ್ದಾಕಾಣ್ಡೇ ಚತುರ್ಥಃ ಸರ್ಗಃ

ಪೆಚ್ಚುಮು ಸರ್ಗಃ

ಯುತ್ಯಮೂಕಾತ್ತು ಹನುಮಾನ್ಗತ್ವಾ ತಂ ಮಲಯಂ ಗಿರಿಮ್ |
ಆಚೆಚೆಕ್ಷೇ ತದಾ ನೀರೌ ಕಪಿರಾಜಾಯ ರಾಘವಾ ||೧||

ಆಯಂ ರಾನೋ ಮಹಾಸ್ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಸಂಸ್ಪ್ರಾಪ್ತೋ ದೃಢನಿಕ್ರಮಃ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ರಾನೋಽಯಂ ಸತ್ಯನಿಕ್ರಮಃ ||೨||

ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕಾಣಾಂ ಕುಲೇ ಜಾತೋ ರಾನೋ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ |
ಧರ್ಮೇ ನಿಗದಿತಶ್ಚೈವ ಪಿತುರ್ನಿರ್ದೇಶಪಾರಗಃ ||೩||

ರಾಜಸೂಯಾಶ್ವಮೇಧೈಶ್ಚ ವಹ್ನಿಯೇನಾಭಿತರ್ಪಿತಃ |
ದಕ್ಷಿಣಾಶ್ಚ ತಥೋತ್ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಗಾನಃ ಶತಸಹಸ್ರಶಃ ||೪||

ತಪಸಾ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯೇನ ವಸುಧಾ ಯೇನ ಸಾಲಿತಾ |
ಸ್ತ್ರೀಹೇತೋಸ್ತಸ್ಯ ಪುತ್ರೋಽಯಂ ರಾನೋರಣ್ಯಂ ಸಮಾಗತಃ ||

ತಸ್ಯಾಸ್ಯ ವಸತೋರಣ್ಯೇ ನಿಯತಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ರಾನೇನ ಹೃತಾ ಭಾರ್ಯಾ ಸ ತ್ವಾಂ ಶರಣಮಾಗತಃ ||೫||

ಭವತಾ ಸಖ್ಯಕಾನೌ ತೌ ಭ್ರಾತರೌ ರಾನುಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |
ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಯಾರ್ಚಯಸ್ವೈತೌ ಪೂಜನೀಯತಮಾವುಭೌ ||೭||

ಶ್ರುತ್ವಾ ಹನೂನುತೋ ವಾಕ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವೋ ಹೃಷ್ಯಮಾನಸಃ |
ಭಯಂ ಚ ರಾಘವಾಡ್ಭೋರಂ ಪ್ರಜಹೌ ನಿಗತಜ್ವರಃ ||೮||

ಸ ಕೃತ್ವಾ ಮಾನುಷಂ ರೂಪಂ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸ್ವವಗರ್ಷಭಃ |
ದರ್ಶನೀಯತಮೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಪ್ರೋವಾಚ ರಾಘವನು ||

ಭವಾನ್ದರ್ಮವಿನೀತಶ್ಚ ವಿಕ್ರಾಂತಃ ಸರ್ವವತ್ಸಲಃ |
ಅಖ್ಯಾತಾ ನಾಯುಪುತ್ರೇಣ ತತ್ತ್ವತೋ ಮೇ ಭವದ್ಗುಣಾಃ ||೧೦||

ತನ್ಮನ್ಯೈಷ ಸತ್ಕಾರೋ ಲಾಭಶ್ಚೈವೋತ್ತಮಃ ಪ್ರಭೋ |
ಯತ್ತ್ವಮಿಚ್ಛಸಿ ಸೌಹಾರ್ದಂ ವಾನರೇಣ ಮಯಾ ಸಹ ||೧೧||

ರೋಚತೇ ಯದಿ ವಾ ಸಖ್ಯಂ ಬಾಹುರೇಷ ಪ್ರಸಾರಿತಃ |
ಗೃಹ್ಯತಾಂ ಸಾಣಿನಾ ಸಾಣಿರ್ಮರ್ಯಾದಾ ಬಧ್ಯತಾಂ ಧ್ರುವಾ ||

ಏತತ್ತು ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸುಭಾಷಿತಮ್ |
ಸ ಪ್ರಹೃಷ್ಯಮನಾ ಹಸ್ತಂ ಪೀಡಯಾಮಾಸ ಸಾಣಿನಾ |
ಹೃದ್ಯಂ ಸೌಹೃದಮಾಲಂಛ್ಯ ಸರ್ಯಷ್ಟಜತ ಪೀಡಿತಮ್ ||೧೩||

ತತೋ ಹನೂಮಾನ್ಸಂತ್ಯಜ್ಯ ಭಿಕ್ಷುರೂಪಮುರಿಂದಮಃ |
ಕಾಷ್ಠಯೋಃ ಸ್ವೇನ ರೂಪೇಣ ಜನಯಾಮಾಸ ಸಾವಕಮ್ ||೧೪||

ದೀಪ್ಯಮಾನಂ ತತೋ ವಹ್ನಿಂ ಪುಷ್ಪೈರಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸತ್ಪತಮ್ |
ತಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ತು ಸುಪ್ರೀತೋ ನಿದಧೇ ಸುಸಮಾಹಿತಃ ||೧೫||

ತತೋಽಗ್ನಿಂ ದೀಪ್ಯಮಾನಂ ತೌ ಚಕ್ರತುಶ್ಚ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮ್ |
ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಘವಶ್ಚೈವ ವಯಸ್ಯತ್ಸಮುಪಾಗತೌ ||೧೬||

ತತಃ ಸುಪ್ರೀತಮನಸೌ ತಾವುಭೌ ಹರಿರಾಘವೌ |
ಅನ್ಯೋನ್ಯಮುಭಿನೀಕ್ಷಂತೌ ನ ತೃಪ್ತಿಮುಪೇಜಗೃತುಃ ||೧೭||

ತ್ವಂ ವಯಸ್ಯೋಸಿ ಮೇ ಹೃದ್ಯೋ ಹೈಕಂ ದುಃಖಂ ಸುಖಂ
 ಚ ನೌ |
 ಸುಗ್ರೀವಂ ರಾಘವೋ ನಾಕೃಮಿತ್ಯುನಾಚೆ ಪ್ರಹೃಷ್ಯವತ್ ||೧೮||
 ತತಃ ಸುಸರ್ಣಬಹುಲಾಂ ಛಿತ್ತಾ ಶಾಖಾಂ ಸುಪುಷ್ಪಿತಾಮ್ |
 ಸಾಲಸ್ಯಾಸ್ತೀರ್ಯ ಸುಗ್ರೀವೋ ನಿಷಸಾದ ಸರಾಘವಃ ||೧೯||
 ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಯಾಥ ಸಂಹೃಷ್ಯೋ ಹನುಮಾನ್ಮರುತಾತ್ಮಜಃ |
 ಶಾಖಾಂ ಚೆಂದನವೃಕ್ಷಸ್ಯ ದದೌ ಪರಮಪುಷ್ಪಿತಾಮ್ ||೨೦||
 ತತಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಯಃ ಸುಗ್ರೀವಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಯಾ ಗಿರಾ |
 ಪ್ರತ್ಯುನಾಚೆ ತದಾ ರಾನುಂ ಹರ್ಷನ್ಯಾಕುಲಲೋಚನಃ ||೨೧||
 ಅಹಂ ವಿನಿಕೃತೋ ರಾನು ಚೆರಾಮೀಹ ಭಯಾರ್ದಿತಃ |
 ಹೃತಭಾಯೋ ವನೇ ತ್ರಸ್ತೋ ದುರ್ಗಮೇತದುಪಾಶ್ರಿತಃ ||೨೨||
 ಸೋಽಹಂ ತ್ರಸ್ತೋ ವನೇ ಭೀತೋ ವಸಾಮ್ಯುದ್ಧ್ರುಂತಚೇತನಃ |
 ವಾಲಿನಾ ನಿಕೃತೋ ಭ್ರಾತೃ ಕೃತವೈರತ್ನ ರಾಘವ ||೨೩||
 ವಾಲಿನೋ ಮೇ ಮಹಾಭಾಗ ಭಯಾರ್ತಸ್ಯಾಭಯಂ ಕುರು |
 ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಭಯಂ ಮೇ ನ ಭವೇದ್ಯಥಾ ||೨೪||
 ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ತೇಜಸ್ವೀ ಧರ್ಮಜ್ಞೋ ಧರ್ಮವತ್ಸಲಃ |
 ಪ್ರತ್ಯಭಾಷತ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಹಸನ್ನಿವ ||೨೫||
 ಉಪಕಾರಫಲಂ ಮಿತ್ರಂ ವಿದಿತಂ ಮೇ ಮಹಾಕವೇ |
 ವಾಲಿನಂ ತಂ ವಧಿಷ್ಯಾಮಿ ತವ ಭಾರ್ಯಾಪೆಹಾರಿಣಮ್ ||೨೬||
 ಅಮೋಘಾಃ ಸೂರ್ಯಸಂಕಾಶಾ ಮಮೈತೇ ನಿಶಿತಾಃ ಶರಾಃ |
 ತಸ್ಮಿನ್ನಾಲಿನಿ ದುರ್ವೃತ್ತೇ ನಿಪತಿಷ್ಯಂತಿ ವೇಗಿತಾಃ ||೨೭||
 ಕಚ್ಚಪತ್ರಪ್ರತಿಚ್ಛನ್ನಾ ಮಹೇಂದ್ರಾಶನಿಸಂನಿಭಾಃ |
 ತೀಕ್ಷ್ಣಗ್ರಾ ಯಜುಸರ್ವಾಣಃ ಸರೋಷಾ ಭುಜಗಾ ಇವ ||೨೮||

ತಮದ್ಯ ವಾಲಿನಂ ಸತ್ಯ ತೀಕ್ಷ್ಣ್ಯ ರಾಶೀವಿಷೋಪಮೈಃ |
ಶರೈರ್ವಿನಿಹತಂ ಭೂಮೌ ಪ್ರಕೀರ್ಣಮಿವ ಪರ್ವತಮ್ ||೨೯||

ಸ ತು ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ರಾಘವಸ್ಯಾತ್ಮನೋ ಹಿತಮ್ |
ಸುಗ್ರೀವಃ ಪರಮಪ್ರೀತಃ ಸುನುಹದ್ವಾಕ್ಯಮುಬ್ರವೀತ್ ||೩೦||

ತವ ಪ್ರಸಾದೇನ ನೃಸಿಂಹ ರಾಘವ
ಪ್ರಿಯಾಂ ಚ ರಾಜ್ಯಂ ಚ ಸಮಾಪ್ನುಯಾನುಹಮ್ |
ತಥಾ ಕುರು ತ್ವಂ ನರದೇವ ನೈರಿಣಂ
ಯಥಾ ನ ಹಿಂಸ್ಯಾತ್ಸ ಪುನರ್ಮಮಾಗ್ರಜಃ ||೩೧||

ಸೀತಾಕಪೀನ್ದ್ರಕ್ಷಣದಾಚರಾಣಾಂ
ರಾಜೀವಹೇಮಜ್ವಲನೋಪಮಾನಿ |
ಸುಗ್ರೀವರಾಮಪ್ರಣಯಪ್ರಸಜ್ಜೀ
ವಾಮಾನಿ ನೇತ್ರಾಣಿ ಸನುಂ ಸ್ಪುರಂತಿ ||೩೨||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕೃಷ್ಣಾ ಕಾಂಡೇ ಪೞ್ವನುಃ ಸರ್ಗಃ

ಷಷ್ಠಃ ಸರ್ಗಃ

ಪುನರೇನಾಬ್ರವೀತ್ತೀತೋ ರಾಘವಂ ರಘುನಂದನಮ್ |
ಅಯಮಾಖ್ಯಾತಿ ತೇ ರಾಮ ಸಚಿವೋ ಮನ್ತ್ರಿಸತ್ತಮಃ ||೧||

ಹನೂಮಾನ್ಯನ್ನಿಮಿತ್ತಂ ತ್ವಂ ನಿರ್ಜನಂ ವನಮಾಗತಃ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ವಸತಶ್ಚ ವನೇ ತವ ||೨||

ರಕ್ಷಸಾಪಹೃತಾ ಭಾರ್ಯಾ ಮೈಥಿಲೀ ಜನಕಾತ್ಮಜಾ |
ತ್ವಯಾ ವಿಯುಕ್ತಾ ರುದತೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಚ ಧೀಮತಾ ||೩||

ಅನ್ತರಪ್ರೇಪ್ಸುನಾ ತೇನ ಹತ್ವಾ ಗೃಧ್ರಂ ಜಟಾಯುಷಮ್ |
ಭಾರ್ಯಾವಿಯೋಗಜಂ ದುಃಖಂ ಪ್ರಾಪಿತಸ್ತೇನ ರಕ್ಷಸಾ ||೪||

ಭಾರ್ಯಾವಿಯೋಗಜಂ ದುಃಖನುಚಿರಾತ್ತ್ವಂ ವಿನೋಕ್ಷ್ಯಸೇ |
ಅಹಂ ತಾನಾನಯಿಷ್ಯಾಮಿ ನಷ್ಟಾಂ ನೇದಶ್ರುತೀಮಿವ ||೫||

ರಸಾತಲೇ ನಾ ವರ್ತಂತೀಂ ವರ್ತಂತೀಂ ನಾ ನಭಸ್ತಲೇ |
ಅಹಮಾನೀಯ ದಾಸ್ಯಾಮಿ ತವ ಭಾರ್ಯಾಮುರಿಂದನು ||೬||

ಇದಂ ತಥ್ಯಂ ನುನು ವಚಸ್ತ್ವನುನೇಹಿ ಚ ರಾಘವ |
ನ ಶಕ್ಯಾ ಸಾ ಜರಯಿತುನುಪಿ ಸೇನ್ದೈಃ ಸುರಾಸುರೈಃ ||೭||

ತವ ಭಾರ್ಯಾ ಮಹಾಬಾಹೋ ಭಕ್ಷ್ಯಂ ವಿಷಕೃತಂ ಯಥಾ |
ತ್ಯಜ ಶೋಕಂ ಮಹಾವೀರ ತಾಂ ಕಾಂತಾನಾನಯಾಮಿ ತೇ ||೮||

ಅನುಮಾನಾತ್ತು ಜಾನಾಮಿ ಮೈಥಿಲೀ ಸಾ ನ ಸಂಶಯಃ |
ಹ್ರಿಯಮಾಣಾ ಮಯಾ ದೃಷ್ಟಾ ರಕ್ಷಸಾ ರೌದ್ರಕರ್ಮಣಾ ||೯||

ಕ್ರೋಶಂತೀ ರಾನು ರಾಮೇತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇತಿ ಚ ವಿಸ್ವರಮ್ |
ಸ್ಫುರಂತೀ ರಾವಣಸ್ಯಾಚ್ಛೀ ಪನ್ನಗೇನ್ದ್ರವಧೂರ್ಯಥಾ ||೧೦||

ಆತ್ಮನಾ ಪೆಚ್ಚುನುಂ ನೂಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶೈಲತಲೇ ಸ್ಥಿತಮ್ |
ಉತ್ತರೀಯಂ ತಯಾ ತೃಕ್ತಂ ಶುಭಾನ್ಯಾಭರಣಾನಿ ಚ ||೧೧||

ತಾನ್ಯಸ್ಮಾಭಿಗೃಹೀತಾನಿ ನಿಹಿತಾನಿ ಚ ರಾಘವ |
ಅನಯಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ತಾನಿ ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞಾತುಮರ್ಹಸಿ ||೧೨||

ತನುಬ್ರವೀತ್ತತೋ ರಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ಹ್ರಿಯವಾದಿನಮ್ |
ಅನಯಸ್ವ ಸಖೇ ಶೀಘ್ರಂ ಕಿರುರ್ಥಂ ಪ್ರವಿಲಮ್ಬಸೇ ||೧೩||

ವಿನಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವಃ ಶೈಲಸ್ಯ ಗಹನಾಂ ಗುಹಾಮ್ |
ಪ್ರವೀನೇಶ ತತಃ ಶೀಘ್ರಂ ರಾಘವಪ್ರಿಯಕಾಮ್ಯಯಾ ||೧೪||

ಉತ್ತರೀಯಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ ತು ಶುಭಾನ್ಯಾಭರಣಾನಿ ಚ |
ಇದಂ ಪಶ್ಯೇತಿ ರಾಮಾಯ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ವಾನರಃ ||೧೫||

ತತೋ ಗೃಹೀತ್ವಾ ತದ್ವಾಸಃ ಶುಭಾನ್ಯಾಭರಣಾನಿ ಚ |
ಅಭವದ್ಭಾಷ್ಯಸಂರುದ್ಧೋ ನೀಹಾರೇಣೇನ ಚಂದ್ರಮಾಃ ||೧೬||

ಸೀತಾಸ್ನೇಹಸ್ರವ್ಯತ್ತೇನ ಸ ತು ಬಾಷ್ಪೇಣ ದೂಷಿತಃ |
ಹಾ ಪ್ರಿಯೇತಿ ರುದನ್ಧೈರ್ಯಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ನೈಸತತ್ಪ್ರಿಸೃತೌ ||೧೭||

ಹೃದಿ ಕೃತ್ವಾ ತು ಬಹುಶಸ್ತನುಲಂಕಾರಮುತ್ತಮಮ್ |
ನಿಶಶ್ವಾಸ ಭೃಶಂ ಸರ್ಪೋ ಬಿಲಸ್ಥ ಇವ ರೋಷಿತಃ ||೧೮||

ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನಾ ಶ್ರುವೇಗಸ್ತು ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಪಾರ್ಷ್ವತಃ |
ಸರಿದೇವಯಿತುಂ ದೀನಂ ರಾಮಃ ಸಮುಪೇಚೇಕ್ರಮೇ ||೧೯||

ನಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೈದೇಹ್ಯಾ ಸಂತೃಕ್ತಂ ಹ್ರಿಯಮಾಣಯಾ |
ಶುತ್ತರೀಯಮಿದಂ ಭೂಮೌ ಶರೀರಾದ್ಭಾಷಣಾನಿ ಚ ||೨೦||

ಶಾದ್ವಲಿನ್ಯಾಂ ಧ್ರುವಂ ಭೂನ್ಯಾಂ ಸೀತಯಾ ಹ್ರಿಯಮಾಣಯಾ |
ಶುತ್ಸೃಷ್ಟಂ ಭೂಷಣಮಿದಂ ತಥಾರೂಪಂ ಹಿ ದೃಶ್ಯತೇ ||೨೧||

ಏನಮುಕ್ತಸ್ತು ರಾಮೇಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ನಾಕೃಮುಬ್ರವೀತ್ |
ನಾಭಿಜಾನಾಮಿ ಕೇಯೂರೇ ನ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಕುಣ್ಡಲೇ |
ನೂಪುರೇ ತ್ವಭಿಜಾನಾಮಿ ನಿತ್ಯಂ ಸಾದಾಭಿವಂದನಾತ್ ||೨೨||

ತತಸ್ತು ರಾಘವೋ ದೀನಃ ಸುಗ್ರೀವಮಿದಮುಬ್ರವೀತ್ ||೨೩||

ಬ್ರೂಹಿ ಸುಗ್ರೀವ ಕಂ ದೇಶಂ ಹ್ರಿಯನ್ವೀ ಲಕ್ಷಿತಾ ತ್ವಯಾ |
ರಕ್ಷಸಾ ರೌದ್ರರೂಪೇಣ ಮನು ಸ್ತ್ರಾಣೈಃ ಪ್ರಿಯಾ ಹೃತಾ ||೨೪||

ಕ್ಷ ವಾ ವಸತಿ ತದ್ರಕ್ಷೋ ಮಹದ್ವ್ಯಸನದಂ ಮನು |
ಯನ್ನಿ ಮಿತ್ತಮಹಂ ಸರ್ವಾನ್ಮಾಶಯಿಷ್ಯಾಮಿ ರಾಕ್ಷಸಾನ್ ||೨೫||

ಹರತಾ ಮೈಥಿಲೀಂ ಯೇನ ಮಾಂ ಚ ರೋಷಯತಾ ಭೃಶಮ್ |
ಅತ್ಮನೋ ಜೀವಿತಾನ್ತಾಯ ಮೃತ್ಯುದ್ವಾರಮಪಾವೃತಮ್ ||೨೬||

ಮಮ ದಯಿತತರಾ ಹೃತಾ ನನಾನ್ತಾ-

ದ್ವಜನಿಚರೇಣ ವಿನುಹ್ಯ ಯೇನ ಸಾ |

ಕಥಯ ಮಮ ರಿಪುಂ ತನುದ್ಯ ನೈ

ಪ್ಲವಗಪತೇ ಯಮಸಂನಿಧಿಂ ನಯಾಮಿ

||೨೭||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀನುದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಷಷ್ಠಃ ಸರ್ಗಃ

ಸಪ್ತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಮೇಣಾರ್ತೇನ ನಾನರಃ |

ಅಬ್ರವೀತ್ತಾ ಇಲಿರ್ವಾಕ್ಯಂ ಸಬಾಷ್ಪಂ ದಾಪ್ಯಗದ್ಗದಃ

||೧||

ನ ಜಾನೇ ನಿಲಯಂ ತಸ್ಯ ಸರ್ವಥಾ ಪಾಪರಕ್ಷಸಃ |

ಸಾನುರ್ಥ್ಯಂ ವಿಕ್ರಮಂ ನಾಪಿ ದೌಷ್ಠ್ಯಲೇಯಸ್ಯ ನಾ ಕುಲಮ್ ||

ಸತ್ಯಂ ತೇ ಪ್ರತಿಜಾನಾಮಿ ತ್ಯಜ ಶೋಕಮುರಿಂದಮ |

ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ತಥಾ ಯತ್ನಂ ಯಥಾ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಮೈಥಿಲೀಮ್ ||೨||

ರಾನಣಂ ಸಗಣಂ ಹತ್ವಾ ಪರಿತೋಷ್ಯಾತ್ಮಪೌರುಷಮ್ |

ತಥಾಸ್ಥಿ ಕರ್ತಾ ನ ಚಿರಾದ್ಯಥಾ ಪ್ರೀತೋ ಭವಿಷ್ಯಸಿ

||೪||

ಅಲಂ ವೈಕ್ಲವ್ಯಮಾಲಮ್ಬ್ಯ ಧೈರ್ಯಮಾತ್ಮಗತಂ ಸ್ಮರ |

ತ್ವದ್ವಿಧಾನಾಂ ನ ಸದ್ಯಶಮೀದೃಶಂ ಬುದ್ಧಿಲಾಘವಮ್

||೫||

ಮಯಾಪಿ ನ್ಯಸನಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಭಾರ್ಯಾಹರಣಜಂ ಮಹತ್ |

ನ ಚಾಹಮೇವಂ ಶೋಚಾಮಿ ನ ಚ ಧೈರ್ಯಂ ಪರಿತ್ಯಜೇ ||೬||

ನಾಹಂ ತಾನುನುಶೋಚಾಮಿ ಪ್ರಾಕೃತೋ ವಾನರೋಽಪಿ ಸನ್ |

ಮಹಾತ್ಮಾ ಚ ವಿನೀತಶ್ಚ ಕಿಂ ಪುನರ್ಧೃತಿಮಾನ್ಯವಾನ್

||೭||

ಬಾಷ್ಪನಾಪತಿತಂ ಧೈರ್ಯಾನ್ನಿಗ್ರಹೀತುಂ ತ್ವನುಹರ್ಸಿ |
ನುರ್ಯಾದಾಂ ಸತ್ತ್ವಯುಕ್ತಾನಾಂ ಧೃತಿಂ
ನೋತ್ಸ್ರಷ್ಟ್ವನುಹರ್ಸಿ ||೮||

ವ್ಯಸನೇ ನಾರ್ಥಕೃಚ್ಛ್ರೇ ವಾ ಭಯೇ ವಾ ಜೀವಿತಾನ್ತಕೇ |
ವಿನ್ಯುತಸ್ತ್ವೇ ಸ್ವಯಾ ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಧೃತಿಮಾನ್ನಾವಸೀದತಿ ||೯||

ಬಾಲಿತಸ್ತು ನರೋ ನಿತ್ಯಂ ನೈಕ್ಲವ್ಯಂ ಯೋನುನವರ್ತತೇ |
ಸ ಮಜ್ಜತ್ಯವಶಃ ಶೋಕೇ ಭಾರಾಕ್ರಾಂತೇನ ನೌರ್ಜಲೇ ||೧೦||

ಏಷೋಽಜ್ಞಾ ಲಿರ್ಮಯಾ ಬದ್ಧಃ ಪ್ರಣಯಾತ್ಮ್ವಾಂ ಪ್ರಸಾದಯೇ |
ಸೌರುಷಂ ಶ್ರಯ ಶೋಕಸ್ಯ ನಾನ್ತರಂ ದಾತುರ್ಮಹರ್ಸಿ ||೧೧||

ಯೇ ಶೋಕಮನುನವರ್ತಂತೇ ನ ತೇಷಾಂ ವಿದ್ಯತೇ ಸುಖಮ್ |
ತೇಜಶ್ಚ ಕ್ಷೇಯತೇ ತೇಷಾಂ ನ ತ್ವಂ ಶೋಚಿತುಮುಹರ್ಸಿ ||೧೨||

ಶೋಕೇನಾಭಿಪ್ರಪನ್ನಸ್ಯ ಜೀವಿತೇ ಚಾಪಿ ಸಂಶಯಃ |
ಸ ಶೋಕಂ ತ್ಯಜ ರಾಜೇನ್ದ್ರ ಧೈರ್ಯಮಾಶ್ರಯ ಕೇವಲಮ್ ||

ಹಿತಂ ವಯಸ್ಯಭಾವೇನ ಬ್ರೂಮಿ ನೋಪದಿಶಾಮಿ ತೇ |
ವಯಸ್ಯತಾಂ ಪೂಜಯಂತೀ ನ ತ್ವಂ ಶೋಚಿತುಮುಹರ್ಸಿ ||೧೪||

ಮಥುರಂ ಸಾನ್ವಿತಸ್ತೇನ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸ ರಾಘವಃ |
ಮುಖಮಶ್ರುಪರಿಕ್ಷಿನ್ಮಂ ವಸ್ತ್ರಾಂತೇನ ಪ್ರಮಾರ್ಜಯತ್ ||೧೫||

ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಸ್ತು ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಸುಗ್ರೀವವಚನಾತ್ಪ್ರಭುಃ |
ಸಂಪರಿಷ್ಪಜ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಮಿದಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೧೬||

ಕರ್ತವ್ಯಂ ಯದ್ವಯಸ್ಯೇನ ಸ್ನಿಗ್ಧೇನ ಚ ಹಿತೇನ ಚ |
ಅನುರೂಪಂ ಚ ಯುಕ್ತಂ ಚ ಕೃತಂ ಸುಗ್ರೀವ ತತ್ತ್ವಯಾ ||೧೭||

ಏಷ ಚ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥೋಽಹಮನುನೀತಸ್ತ್ವಯಾ ಸಖೇ |
ದುರ್ಲಭೋ ಹೀದೃಶೋ ಬನ್ಧುರಸ್ತಿನ್ಯಾಲೇ ವಿಶೇಷತಃ ||೧೮||

ಕಿಂ ತು ಯತ್ಕಸ್ತ್ವಯಾ ಕಾರ್ಯೋ ನೈಫಿಲಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣೇ |
ರಾಕ್ಷಸಸ್ಯ ಚ ರೌದ್ರಸ್ಯ ರಾವಣಸ್ಯ ದುರಾತ್ಮನಃ ||೧೯||

ಮಯಾ ಚ ಯದನುಷ್ಠೇಯಂ ವಿಸ್ರಭೇನ ತದುಚ್ಯತಾಮ್ |
ವರ್ಷಾಸ್ಥಿವ ಚ ಸುಕ್ಷೇತ್ರೇ ಸರ್ವಂ ಸಂಪದ್ಯತೇ ಮಯಿ ||೨೦||

ಮಯಾ ಚ ಯದಿದಂ ವಾಕ್ಯಮಭಿನಾನಾತ್ಸಮೀರಿತಮ್ |
ತತ್ತ್ವಯಾ ಹರಿಶಾರ್ದೂಲ ತತ್ತ್ವಮಿತ್ಯುಪಧಾರ್ಯತಾಮ್ ||೨೧||

ಅನ್ಯತಂ ನೋಕ್ತುರ್ವರ್ತಮೇ ನ ಚ ವಕ್ಷ್ಯೇ ಕದಾಚನ |
ಏತತ್ತೇ ಪ್ರತಿಜಾನಾಮಿ ಸತ್ಯೇನ್ನೈವ ಶಪಾಮ್ಯಹಮ್ ||೨೨||

ತತಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಃ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರೈಃ ಸಚಿವೈಃ ಸಹ |
ರಾಘವಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾತಂ ನಿಶೇಷತಃ ||೨೩||

ಏನಮೇಕಾಂತಸಂಪೃಕ್ತಾ ತತಸ್ತಾ ನರವಾನರೌ |
ಉಭಾವನೋನ್ಯಸದೃಶಂ ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಪ್ರಭಾಷತಾಮ್ ||೨೪||

ಮಹಾನುಭಾವಸ್ಯ ವಚೋ ನಿಶಮ್ಯ
ಹರಿರ್ನೃಪಾಣಾಮಧಿಸಸ್ಯ ತಸ್ಯ |
ಕೃತಂ ಸ ಮೇನೇ ಹರಿವೀರಮುಖ್ಯ-
ಸ್ತದಾ ಸ್ವಕಾರ್ಯಂ ಹೃದಯೇನ ವಿದ್ವಾನ್ ||೨೫||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಸಪ್ತಮಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಷ್ಟಮುಃ ಸರ್ಗಃ

ಪರಿತುಷ್ಟಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವಸ್ತೇನ ವಾಕ್ಯೇನ ವಾನರಃ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯಾಗ್ರಜಂ ಶೂರಮಿದಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಸರ್ವಥಾಹಮನುಗ್ರಾಹ್ಯೋ ದೇವತಾನಾಂ ನ ಸಂಶಯಃ |
ಉಪೇಕ್ಷನ್ ಗುಣೋಪೇತಃ ಸಖಾ ಯಸ್ಯ ಭವಾನ್ಮಮ ||೨||

ಶಕ್ಯಂ ಖಲು ಭವೇದ್ರಾಮ ಸಹಾಯೇನ ತ್ವಯಾನಘಃ |
 ಸುರರಾಜ್ಯಮಪಿ ಸ್ವಾಪ್ತುಂ ಸ್ವರಾಜ್ಯಂ ಕಿಮುತ ಪ್ರಭೋ ||೩||

ಸೋಹಂ ಸಭಾಚ್ಯೋ ಬನ್ಧೂನಾಂ ಸುಹೃದಾಂ ಚೈವ ರಾಘವ |
 ಯಸ್ಯಾಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಕಂ ಮಿತ್ರಂ ಲಬ್ಧಂ ರಾಘವವಂತಜನಮ್ ||೪||

ಅಹಮಪ್ಯನುರೂಪಸ್ತೇ ವಯಸ್ಯೋ ಜ್ಞಾಸ್ಯಸೇ ಶನೈಃ |
 ನ ತು ವಕ್ತುಂ ಸಮರ್ಥೋಹಂ ಸ್ವಯಮಾತ್ಮಗತಾನ್ಗುಣಾನ್ ||

ಮಹಾತ್ಮನಾಂ ತು ಭೂಯಿಷ್ಯಂ ತ್ವದ್ವಿಧಾನಾಂ ಕೃತಾತ್ಮನಾಮ್ |
 ನಿಶ್ಚಲಾ ಭವತಿ ಪ್ರೀತಿರ್ಧೈರ್ಯಮಾತ್ಮನತಾಮಿವ ||೬||

ರಜತಂ ವಾ ಸುವರ್ಣಂ ವಾ ವಸ್ತ್ರಾಣ್ಯಾಭರಣಾನಿ ವಾ |
 ಅವಿಭಕ್ತಾನಿ ಸಾಧೂನಾಮವಗಚ್ಛಂತಿ ಸಾಧವಃ ||೭||

ಅಥ್ಯೋ ನಾಪಿ ದರಿದ್ರೋ ವಾ ದುಃಖಿತಃ ಸುಖಿಶ್ಲೋಷಿ ವಾ |
 ನಿರ್ದೋಷೋ ವಾ ಸದೋಷೋ ವಾ ವಯಸ್ಯಃ ಪರಮಾ ಗತಿಃ ||೮||

ಧನತ್ಯಾಗಃ ಸುಖತ್ಯಾಗೋ ದೇಹತ್ಯಾಗೋಽಪಿ ವಾ ಪುನಃ |
 ವಯಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ಸ್ನೇಹಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಥಾವಿಧಮ್ ||

ತತ್ತಥೇತ್ಯಬ್ರವೀದ್ರಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಿಯವಾದಿನಮ್ |
 ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯಾಗ್ರತೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ವಾಸವಸ್ಯೇವ ಧೀಮತಃ ||೧೦||

ತತೋ ರಾಮಂ ಸ್ಥಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಚ ಮಹಾಬಲಮ್ |
 ಸುಗ್ರೀವಃ ಸರ್ವತಶ್ಚಕ್ಷುರ್ವನೇ ಲೋಲನುಪಾತಯತ್ ||೧೧||

ಸ ದದರ್ಶ ತತಃ ಸಾಲನುವಿದೂರೇ ಹರೀಶ್ವರಃ |
 ಸುಪುಷ್ಪನೀಷತ್ಪತ್ರಾಢ್ಯಂ ಭ್ರಮರೈರುಪಶೋಭಿತಮ್ ||೧೨||

ತಸ್ಯೈಕಾಂ ಪರ್ಣಬಹುಲಾಂ ಶಾಖಾಂ ಭಜ್ಯಮಸುಪುಷ್ಪಿತಾಮ್ |
 ಸಾಲಸ್ಯಾಸ್ತೀರ್ಯ ಸುಗ್ರೀವೋ ನಿಷಸಾದ ಸರಾಘವಃ ||೧೩||

ತಾನಾಸೀನೌ ತತೋ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹನೂನಾನಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮ್ |
 ಸಾಲಶಾಖಾಂ ಸಮುತ್ಪಾಟ್ಯ ವಿನೀತಮುಪೇವೇಶಯತ್ || ೧೪ ||

ಸುಖೋಪವಿಷ್ಟಂ ರಾನುಂ ತು ಪ್ರಸನ್ನಮುದಧಿಂ ಯಥಾ |
 ಫಲಪುಷ್ಟ ಸಮಾಕೀರ್ಣೇ ತಸ್ಮಿನ್ನಿ ರಿವರೋತ್ತಮೇ || ೧೫ ||

ತತಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಃ ಸುಗ್ರೀವಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಯಾ ಶುಭಯಾ ಗಿರಾ |
 ಉನಾಚಿ ಪ್ರಣಯಾದ್ರಾನುಂ ಹರ್ಷವ್ಯಾಕುಲಿತಾಕ್ಷರಮ್ || ೧೬ ||

ಅಹಂ ವಿನಿಕೃತೋ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಚರಾಮ್ಯೇಷ ಭಯಾದಿಹಃ |
 ಋಶ್ಯಮೂಕಂ ಗಿರಿವರಂ ಹತಭಾರ್ಯಾಃ ಸುದುಃಖಿತಃ || ೧೭ ||

ಸೋಽಹಂ ತ್ರಸ್ತೋ ಭಯೇ ಮಗ್ನೋ
 ವಸಾಮ್ಯುದ್ಭ್ರಾಂತಚೇತನಃ |
 ನಾಲಿನಾ ನಿಕೃತೋ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಕೃತವೈರಶ್ಚ ರಾಘವ || ೧೮ ||

ನಾಲಿನೋ ಮೇ ಭಯಾರ್ತಸ್ಯ ಸರ್ವಬೋಕಾಭಯಂಕರ |
 ಮಮಾಪಿ ತ್ವಮನಾಥಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದಂ ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ || ೧೯ ||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ತೇಜಸ್ವೀ ಧರ್ಮಜ್ಞೋ ಧರ್ಮವತ್ಸಲಃ |
 ಪ್ರತ್ಯುನಾಚಿ ಸ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಹಸನ್ನಿವ || ೨೦ ||

ಉಪಕಾರಫಲಂ ಮಿತ್ರಮಪಕಾರೋಽರಿಲಕ್ಷಣಮ್ |
 ಅದ್ವೈವ ತಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ ತವ ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರಿಣಮ್ || ೨೧ ||

ಇನೋ ಹಿ ಮೇ ಮಹಾವೇಗಾ ಪತ್ರಿಣಸ್ತಿಗ್ಮತೇಜಸಃ |
 ಕಾರ್ತಿಕೇಯವನೋದ್ಭೂತಾಃ ಶರಾ ಹೇಮವಿಭೂಷಿತಾಃ || ೨೨ ||

ಕಚ್ಚುಪತ್ರಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾ ಮಹೇಂದ್ರಾಶನಿಸಂನಿಭಾಃ |
 ಸುಪರ್ವಾಣಃ ಸುತೀಕ್ಷ್ಣಾಗ್ರಾಃ ಸರೋಷಾ ಭುಜಗಾ ಇವ || ೨೩ ||

ಭ್ರಾತೃಸಂಜ್ಞಮಮಿತ್ರಂ ತೇ ನಾಲಿನಂ ಕೃತಕಲ್ಪಿಷಮ್ |
 ಶರೈರ್ವಿನಿಹತಂ ಸತ್ಯ ವಿಕೀರ್ಣಮಿವ ಸರ್ವತಮ್ || ೨೪ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ ಕವಿವರ್ಮ ಕಾವ್ಯ

- ರಾಘವಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವೋ ನಾಹಿನೀಪತಿಃ |
ಪ್ರಹರ್ಷಮತುಲಂ ಲೇಭೇ ಸಾಧು ಸಾಧ್ವಿತಿ ಚಾಬ್ರವೀತ್ ||೨೫||
- ರಾಮ ಶೋಕಾಭಿಭೂತೋಽಹಂ ಶೋಕಾರ್ತಾನಾಂ ಭವಾನ್ ತಿಃ |
ನಯಸ್ಯ ಇತಿ ಕೃತ್ವಾ ಹಿ ತ್ವಯ್ಯಹಂ ಪರಿದೇವಯೇ ||೨೬||
- ತ್ವಂ ಹಿ ಸಾಣಿಪ್ರದಾನೇನ ವಯಸ್ಯೋ ಮೇಘ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಕಮ್ |
ಕೃತಃ ಪ್ರಾಣೈರ್ಬಹುಮತಃ ಸಶೈನ ಚ ಶಸಾನ್ಯಹಮ್ ||೨೭||
- ನಯಸ್ಯ ಇತಿ ಕೃತ್ವಾ ಚ ವಿಸ್ತಬ್ಧಂ ಪ್ರವದಾನ್ಯಹಮ್ |
ದುಃಖಮನ್ತರ್ಗತಂ ಯನ್ನೇ ಮನೋ ಹರತಿ ನಿತ್ಯಶಃ ||೨೮||
- ಏತಾನದುಕ್ತ್ವಾ ವಚನಂ ಬಾಷ್ಪದೂಷಿತಲೋಚನಃ |
ಬಾಷ್ಪೋಪಹತಯಾ ವಾಚಾ ನೋಚ್ಚಕ್ಷುಃ ಶಕ್ನೋತಿ ಭಾಷಿತುಮ್ ||
- ಬಾಷ್ಪವೇಗಂ ತು ಸಹಸಾ ನದೀವೇಗಮಿವಾಗತಮ್ |
ಧಾರಯಾಮಾಸ ಧೈರ್ಯೇಣ ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಮಸಂನಿಧಾ ||೩೦||
- ಸಂನಿಗೃಹ್ಯ ತು ತಂ ಬಾಷ್ಪಂ ಪ್ರವೃಜ್ಯ ನಯನೇ ಶುಭೇ |
ವಿನಿಶ್ಚಯ್ಯ ಚ ತೇಜಸ್ವೀ ರಾಘವಂ ಪುನರಬ್ರವೀತ್ ||೩೧||
- ಪುರಾಹಂ ವಾಲಿನಾ ರಾಮ ರಾಜ್ಯಾತ್ಸಾದನರೋಪಿತಃ |
ಪರುಷಾಣಿ ಚ ಸಂಶ್ರಾನ್ಯ ನಿರ್ಧೂತೋಽಸ್ಮಿ ಬಲೀಯಸಾ ||೩೨||
- ಹೃತಾ ಭಾರ್ಯಾ ಚ ಮೇ ತೇನ ಪ್ರಾಣೇಭ್ಯೋಽಪಿ ಗರೀಯಸೀ |
ಸುಹೃದಶ್ಚ ಮದೀಯಾ ಯೇ ಸಂಯತಾ ಬನ್ಧನೇಷು ತೇ ||೩೩||
- ಯತ್ನವಾಂಶ್ಚ ಸುದುಷ್ಟಾತ್ಮಾ ಮದ್ವಿನಾಶಾಯ ರಾಘವ |
ಬಹುಶಸ್ತ್ರಯುಕ್ತಾಶ್ಚ ನಾನರಾ ನಿಹತಾ ಮಯಾ ||೩೪||
- ಶಙ್ಕಯಾ ತ್ವೇತಯಾ ಚೇಹ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತ್ವಾಮಪಿ ರಾಘವ |
ನೋಪಸರ್ಪಾಮ್ಯಹಂ ಭೀತೋ ಭಯೇ ಸರ್ವೇ ಹಿ ಬಿಭೃತಿ ||೩೫||

ಕೇವಲಂ ಹಿ ಸಹಾಯಾ ಮೇ ಹನೂಮತ್ಪ್ರಮುಖಾಸ್ತಿಮೇ |
ಅತೋಽಹಂ ಧಾರಯಾಮ್ಯದ್ಯ ಸ್ವಾಣಾನ್ಯಚ್ಛ್ರಗತೋಽಪಿ ಸನ್ ||

ಏತೇ ಹಿ ಕಪಯಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾ ನಾಂ ರಕ್ಷಂತಿ ಸಮನ್ತತಃ |
ಸಹ ಗಚ್ಛಂತಿ ಗನ್ತವ್ಯೇ ನಿತ್ಯಂ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಚ ಸ್ಥಿತೇ ||೩೭||

ಸಂಕ್ಷೇಪಸ್ತೇಷು ಮೇ ರಾಮ ಕಿಮುಕ್ತಾ ವಿಸ್ತರಂ ಹಿ ತೇ |
ಸ ಮೇ ಜ್ಯೇಷ್ಠೋ ರಿಪುಭ್ರಾತಾ ವಾಲೀ ವಿಕ್ರುತಸಾರುಷಃ ||೩೮||

ತದ್ವಿನಾಶಾದ್ಧಿ ಮೇ ದುಃಖಂ ಪ್ರಣಿಷ್ಠಂ ಸ್ಯಾದನನ್ತರಮ್ |
ಸುಖಂ ಮೇ ಜೀವಿತಂ ಚೈವ ತದ್ವಿನಾಶನಿಬಂಧನಮ್ ||೩೯||

ಏಷ ಮೇ ರಾಮ ಶೋಕಾಂತಃ ಶೋಕಾರ್ತೇನ ನಿವೇದಿತಃ |
ದುಃಖಿತಃ ಸುಖಿತೋ ವಾಪಿ ಸಖ್ಯುರ್ನಿತ್ಯಂ ಸಖಾ ಗತಿಃ ||೪೦||

ಶ್ರುತ್ವೈತಚ್ಚ ನಚೋ ರಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವಮಿದಮಬ್ರವೀತ್ |
ಕಿನ್ನಿಮಿತ್ತಮುಭಯೋರ್ದೈವಂ ಶ್ರೋತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತತ್ತ್ವತಃ ||೪೧||

ಅಹಂ ಹಿ ಕಾರಣಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ನೈರಸ್ಯ ತವ ನಾನರ |
ಆನನ್ತರ್ಯಂ ವಿಧಾಸ್ಯಾಮಿ ಸಂಪ್ರಧಾರ್ಯ ಬಲಾಬಲಮ್ ||೪೨||

ಬಲವಾನ್ಧಿ ಮಮಾನುಷಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ತ್ವಾಮವಮಾನಿತಮ್ |
ನರ್ಥತೇ ಹೃದಯೋತ್ಕಂಠಿ ಸ್ವಾನ್ಯಡ್ವೇಗ ಇವಾನ್ಘ್ರಸಃ ||೪೩||

ಹೃಷ್ಯಃ ಕಥಯ ವಿಸ್ರಬ್ಧೋ ಯಾವದಾರೋಹ್ಯತೇ ಧನುಃ |
ಸೃಷ್ಟಚ್ಛೇದ್ಧಿ ಮಯಾ ಬಾಣೋ ನಿರಸ್ತತ್ತ್ವ ರಿಪುಸ್ತನ ||೪೪||

ಏನಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವಃ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
ಪ್ರಹರ್ಷಮತುಲಂ ಲೇಭೇ ಚತುರ್ಭಿಃ ಸಹ ನಾನರೈಃ ||೪೫||

ತತಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಟವದನಃ ಸುಗ್ರೀವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜೇ |
ನೈರಸ್ಯ ಕಾರಣಂ ತತ್ತ್ವಮಾಖ್ಯಾತುಮುಪಚಕ್ರಮೇ ||೪೬||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಅಷ್ಟಮಃ ಸರ್ಗಃ

ನವಮಃ ಸರ್ಗಃ

[ಶ್ಲೋಕಂ ರಾಮ ಯದ್ವೃತ್ತಮಾದಿತಃ ಪ್ರಭೃತಿ ತ್ವಯಾ |
ಯಥಾ ನೈರಂ ಸಮುದ್ಭೂತಂ ಯಥಾ ಜಾಹಂ ನಿರಾಕೃತಃ ||]

ನಾಲೀ ನಾಮ ನುನು ಭ್ರಾತಾ ಜೈಷ್ಠಃ ಶತ್ರುನಿಷೂದನಃ |

ಸಿತುರ್ಬಹುಮತೋ ನಿತ್ಯಂ ನುನು ಚಾಪಿ ತಥಾ ಪುರಾ ||೧||

ಸಿತುರ್ಯುಪರತೇ ಸ್ಮಾಕಂ ಜೈಷ್ಠೋಽಯಮಿತಿ ಮನ್ತ್ರಿಭಿಃ |

ಕಪೀನಾನೀತ್ವರೋ ರಾಜೈಃ ಕೃತಃ ಪರಮಸಂಮತಃ ||೨||

ರಾಜ್ಯಂ ಪ್ರಶಾಸತಸ್ತಸ್ಯ ಪಿತೃಪೃತಾನುಹಂ ಮಹತ್ |

ಅಹಂ ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಪ್ರೇಷಿತಃ ಪ್ರೇಷ್ಯವತ್ಸಿಹಃ ||೩||

ನಾಯಾನೀ ನಾಮ ತೇಜಸ್ವೀ ಪೂರ್ವಜೋ ದುನ್ದುಭೀಃ ಸುತಃ |

ತೇನ ತಸ್ಯ ಮಹದ್ವೈರಂ ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ ವಿಶ್ರುತಂ ಪುರಾ ||೪||

ಸ ತು ಸುಪ್ತಜನೇ ರಾತ್ರೌ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾದ್ವಾರಮಾಗತಃ |

ನರ್ದತಿ ಸ್ಮ ಸುಸಂರಬ್ಧೋ ನಾಲಿನಂ ಜಾಹ್ನಯದ್ರಣೇ ||೫||

ಪ್ರಸುಪ್ತಸ್ತು ಮನು ಭ್ರಾತಾ ನರ್ದಿತಂ ಭೈರವಸ್ಸನಮ್ |

ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ ಮನ್ಯುಷೇ ನಾಲೀ ನಿಷ್ಪಸಾತ ಜನಾತ್ತದಾ ||೬||

ಸ ತು ವೈ ನಿಃಸೃತಃ ಕ್ರೋಧಾತ್ತಂ ಹಂತುನುಸುರೋತ್ತಮಮ್ |

ನಾರ್ಯಮಾಣಸ್ತತಸ್ತ್ರೀಭಿರ್ಮಯಾ ಚ ಪ್ರೇಷಿತಾತ್ಮನಾ ||೭||

ಸ ತು ನಿರ್ಧೂಯ ಸರ್ವಾನ್ನೋ ನಿರ್ಜಗಾಮ ಮಹಾಬಲಃ |

ತತೋಽಹಮಸಿ ಸೌಹಾರ್ದಾನ್ನಿಃಸೃತೋ ನಾಲಿನಾ ಸಹ ||೮||

ಸ ತು ಮೇ ಭ್ರಾತರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಾಂ ಚ ದೂರಾದವಸ್ಥಿತಮ್ |

ಅಸುರೋ ಜಾತಸಂತ್ರಾಸಃ ಪ್ರದುದ್ರಾವ ತತೋ ಭೃಶಮ್ ||೯||

ತಸ್ಮಿನ್ದ್ರವತಿ ಸಂತ್ರಸ್ತೇ ಹ್ಯಾವಾಂ ದ್ರುತತರಂ ಗತಾ |

ಪ್ರಕಾಶಶ್ಚ ಕೃತೋ ಮಾರ್ಗಶ್ಚ ನ್ದ್ರೇಣೋದ್ಗಚ್ಛತಾ ತದಾ ||೧೦||

ಸ ತೃಣೈರಾವೃತಂ ದುರ್ಗಂ ಧರಣ್ಯಾ ವಿನರಂ ಮಹತ್ |
ಪ್ರವಿನೇಶಾಸುರೋ ನೇಗಾದಾನಾನಾಸಾದ್ಯ ನಿಷ್ಕಿತಾ ||೧೧||

ತಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ರಿಪುಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಿಲಂ ರೋಷವಶಂ ಗತಃ |
ಮಾಮುನಾಚಿ ತದಾ ವಾಲೀ ವಚನಂ ಕ್ಷುಭಿತೇಂದ್ರಿಯಃ ||೧೨||

ಇಹ ತ್ವಂ ತಿಷ್ಠ ಸುಗ್ರೀವ ಬಿಲದ್ವಾರಿ ಸಮಾಹಿತಃ |
ಯಾನದತ್ರ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾಹಂ ನಿಹನ್ಮಿ ಸಹಸಾ ರಿಪುಮ್ ||೧೩||

ಮಯಾ ಶ್ವೇತದ್ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಯಾಚಿತಃ ಸ ಪರಂತಪಃ |
ಶಾಪಯಿತ್ವಾ ಚ ಮಾಂ ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ಪ್ರವಿನೇಶ ಬಿಲಂ ಮಹತ್ ||

ತಸ್ಯ ಪ್ರವಿಷ್ಟಸ್ಯ ಬಿಲಂ ಸಾಗ್ರಃ ಸಂವತ್ಸರೋ ಗತಃ |
ಸ್ಥಿತಸ್ಯ ಚ ಮಮ ದ್ವಾರಿ ಸ ಕಾಲೋಽಸ್ಯೈತ್ಯವರ್ತತ ||೧೪||

ಅಹಂ ತು ನಷ್ಟಂ ತಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಸ್ನೇಹಾದಾಗತಸಂಭ್ರಮಃ |
ಭ್ರಾತರಂ ನ ಪ್ರಪಶ್ಯಾಮಿ ಪಾಪಾಶಙ್ಕಿ ಚ ಮೇ ಮನಃ ||೧೫||

ಅಥ ದೀರ್ಘಸ್ಯ ಕಾಲಸ್ಯ ಬಿಲಾತ್ ಸ್ಮಾದ್ವಿನಿಸ್ಸೃತಮ್ |
ಸಫೇನಂ ರುಧಿರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತತೋಽಹಂ ಭೃತದುಃಖಿತಃ ||೧೬||

ನರ್ದತಾನುಸುರಾಣಾಂ ಚ ಧ್ವನಿರ್ಮೇ ಶ್ರೋತ್ರಮಾಗತಃ |
ನಿರಸ್ತಸ್ಯ ಚ ಸಂಗ್ರಾಮೇ ಕ್ರೋಶತೋ ನಿಃಸ್ವನೋ ಗುರೋಃ ||

ಅಹಂ ತ್ವನಗತೋ ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಚಿಹ್ನೈಸ್ತೈರ್ಭ್ರಾತರಂ ಹತಮ್ |
ಪಿಥಾಯ ಚ ಬಿಲದ್ವಾರಂ ಶಿಲಯಾ ಗಿರಿಮಾತ್ರಯಾ |
ಶೋಕಾರ್ತಶ್ಲೋದಕಂ ಕೃತ್ವಾ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಮಾಗತಃ ಸಖೇ ||೧೭||

ಗೂಹಮಾನಸ್ಯ ಮೇ ತತ್ತ್ವಂ ಯತ್ನತೋ ಮನ್ರಿಭಿಃ ಶ್ರುತಮ್ |
ತತೋಽಹಂ ತೈಃ ಸಮಾಗಮ್ಯ ಸಂಮುತ್ಯೇರಭಿಷೇಚಿತಃ ||೧೮||

ರಾಜ್ಯಂ ಪ್ರಶಾಸತಸ್ತಸ್ಯ ನ್ಯಾಯತೋ ಮಮ ರಾಘವ |
ಅಜಗಾನು ರಿಪುಂ ಹತ್ವಾ ವಾಲೀ ತನುಸುರೋತ್ತಮಮ್ ||೧೯||

ಅಭಿಷಿಕ್ತಂ ತು ನಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕ್ರೋಧಾತ್ಸಂರಕ್ತಲೋಚನಃ |
ಮದೀಯಾನ್ಮನ್ತ್ರಿಣೋ ಬದ್ಧಾ ಪರುಷಂ ನಾಕೃನುಬ್ರವೀತ್ ||

ನಿಗ್ರಹೇನ ಸಮರ್ಥಸ್ಯ ತಂ ಪಾಪಂ ಪ್ರತಿ ರಾಘವ |
ನ ಪ್ರಾನರ್ತತ ಮೇ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಾತುರ್ಗೌರವಯನ್ವಿತಾ ||೨೩||

ಹತ್ವಾ ಶತ್ರುಂ ಸ ಮೇ ಭ್ರಾತಾ ಪ್ರವಿನೇಶ ಪುರಂ ತದಾ |
ಮಾನಯಂಸ್ತಂ ಮಹಾತ್ಮಾನಂ ಯಥಾವಚ್ಚಾಭ್ಯವಾದಯಮ್ ||

ಉಕ್ತಾಶ್ಚ ನಾಶಿಷಸ್ತೇನ ಪ್ರಹೃಷ್ಟೇನಾತ್ರ ರಾತ್ಮನಾ |
ಸತ್ವಾ ಪಾದಾವಹಂ ತಸ್ಯ ಮುಕುಟೇನಾಸ್ಪೃಶಂ ನಿಭೋ |
[ಕೃತಾಚ್ಚ ಲಿರುಪಾಗಮ್ಯ ಸ್ಥಿತೋಽಹಂ ತಸ್ಯ ಪಾರ್ಶ್ವತಃ |]
ಅಸಿ ನಾಲೀ ಮನು ಕ್ರೋಧಾನ್ಮ ಪ್ರಸಾದಂ ಚಕಾರ ಸಃ ||೨೪||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ನವಮಃ ಸರ್ಗಃ

ದಶಮಃ ಸರ್ಗಃ

ತತಃ ಕ್ರೋಧಸಮಾವಿಷ್ಟಂ ಸಂರಬ್ಧಂ ತಮುಪಾಗತಮ್ |
ಅಹಂ ಪ್ರಸಾದಯಾಂಚಕ್ರೇ ಭ್ರಾತರಂ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ ||೧||

ದಿಷ್ಟ್ವಾಸಿ ಕುಶಲೀ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ನಿಹತಶ್ಚ ತ್ವಯಾ ರಿಪುಃ |
ಅನಾಥಸ್ಯ ಹಿ ಮೇ ನಾಥಸ್ತಸ್ಮೇಕೋಽನಾಥನಂದನಃ ||೨||

ಇದಂ ಬಹುಶಲಾಕಂ ತೇ ಪೂರ್ಣಚೆಂದ್ರಮಿವೋದಿತಮ್ |
ಭತ್ರಂ ಸವಾಲವ್ಯಜನಂ ಪ್ರತಿಚ್ಛೇದ್ಯ ಮಯಾ ಭೃತಮ್ ||೩||

ಅರ್ತಶ್ಚಾಥ ಬಲಿದ್ವಾರಿ ಸ್ಥಿತಃ ಸಂವತ್ಸರಂ ನೃಪ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾಹಂ ಶೋಚಿತಂ ದ್ವಾರಿ ಬಿಲಾಚ್ಛಾಸಿ ಸಮುತ್ಥಿತಮ್ |
ಶೋಕಸಂವಿಗ್ನಹೃದಯೋ ಭೃಶಂ ವ್ಯಾಕುಲಿತೇಂದ್ರಿಯಃ ||೪||

ಅಪಿಧಾಯ ಬಿಲದ್ವಾರಂ ಶೈಲಶೃಂಗೇಣ ತತ್ತಥಾ |
ತಸ್ಮಾದ್ವೇಶಾದಸಾಕ್ರಮ್ಯ ಕಷ್ಟಿನ್ದಾಂ ಪ್ರಾವಿಶಂ ಪುನಃ ||೫||

ನಿಷಾದಾತ್ಪ್ರಿಹ ಮಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸೌರೈರ್ಮುನ್ರಿಭಿರೇವ ಚ |
ಅಭಿಷಿಕ್ತೋ ನ ಕಾಮೇನ ತನ್ಮೇ ಕ್ಷಮ್ತುಂ ತ್ವಮರ್ಹಸಿ ||೬||

ತ್ವಮೇವ ರಾಜಾ ಮಾನಾರ್ಹಃ ಸದಾ ಚಾಹಂ ಯಥಾಪುರಮ್ |
ರಾಜಭಾವನಿಯೋಗೋಽಯಂ ನುಯಾ ತ್ವದ್ವಿರಹಾತ್ಮತಃ ||೭||

ಸಾಮಾತ್ಯಸೌರನಗರಂ ಸ್ಥಿತಂ ನಿಹತಕಣ್ವಕಮ್ |
ನ್ಯಾಸಭೂತಮಿದಂ ರಾಜ್ಯಂ ತವ ನಿಯಾತಯಾಮ್ಯಹಮ್ ||೮||

ಮಾ ಚೇ ರೋಷಂ ಕೃಥಾಃ ಸೌಮ್ಯ ಮಯಿ ಶತ್ರುನಿಷೂದನ |
ಯಾಚೇ ತ್ವಾಂ ಶಿರಸಾ ರಾಜಸ್ತಯಾ ಬದ್ಧೋಽಯಮುಷ್ಣಲಿಃ ||೯||

ಬಲಾದಸ್ಮಿ ಸಮಾಗಮ್ಯ ಮನ್ರಿಭಿಃ ಪುರನಾಸಿಭಿಃ |
ರಾಜಭಾವೇ ನಿಯುಕ್ತೋಽಹಂ ಶೂನ್ಯದೇಶಜಿಗೀಷಯಾ ||೧೦||

ಸ್ನಿಗ್ಧಮೇವಂ ಬ್ರುನಾಣಂ ಮಾಂ ಸ ತು ನಿರ್ಭತ್ಸ್ಯ ನಾನರಃ |
ಧಿಕ್ತ್ವಾಮಿತಿ ಚೇ ಮಾಮುಕ್ತ್ವಾ ಬಹು ತತ್ತದುವಾಚೇ ಹ ||೧೧||

ಪ್ರಕೃತೀಶ್ಚ ಸಮಾನೀಯ ಮನ್ರಿಣಶ್ಚೈವ ಸಂಮತಾನ್ |
ಮಾಮಾಹ ಸುಹೃದಾಂ ಮಧ್ಯೇ ವಾಕ್ಯಂ ಪರಮಗರ್ಹಿತಮ್ ||೧೨||

ವಿದಿತಂ ವೋ ಯಥಾ ರಾತ್ರೌ ಮಾಯಾವೀ ಚೇ ಮಹಾಸುರಃ |
ಮಾಂ ಸಮಾಹ್ವಯತ ಕ್ರುದ್ಧೋ ಯುದ್ಧಾಕಾಂಕ್ಷೀ
ಸುದುರ್ಮತಿಃ ||೧೩||

ತಸ್ಯ ತದ್ಗರ್ಜಿತಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ನಿಃಸೃತೋಽಹಂ ನೃಪಾಲಯಾತ್ |
ಅನುಯಾತಶ್ಚ ಮಾಂ ತೂರ್ಣಮಯಂ ಭ್ರಾತಾ ಸುದಾರುಣಃ ||೧೪||

ಸ ತು ದೃಷ್ಟ್ವೈವ ಮಾಂ ರಾತ್ರೌ ಸದ್ವಿತಿಲಯಂ ಮಹಾಬಲಃ |

ಪ್ರಾಪ್ತವದ್ಭಯಸಂತ್ರಸ್ತೋ ವೀಕ್ಷ್ಯಾನಾಂ ಸಮುಪಾಗತೌ |
ಅನುದ್ರುತತ್ವ ವೇಗೇನ ವಿವೇಶ ಸ ಮಹಾಬಲಮ್ || ೧೩ ||

ತಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ವಿದಿತ್ವಾ ತು ಸುಘೋರಂ ಸುಮಹದ್ಬಲಮ್ |
ಅಯಮುಕ್ತೋಽಥ ಮೇ ಭ್ರಾತಾ ಮಯಾ ತು ಕ್ರೂರದರ್ಶನಃ ||

ಅಹತ್ವಾ ನಾಸ್ತಿ ಮೇ ಶಕ್ತಿಃ ಪ್ರತಿಗನ್ತುಮಿತಃ ಪುರೀವಃ |
ಬಿಲದ್ವಾರಿ ಪ್ರತೀಕ್ಷ್ಯ ತ್ವಂ ಯಾವದೇನಂ ನಿಹನ್ಮ್ಯಹಮ್ || ೧೪ ||

ಸ್ಥಿತೋಽಯಮಿತಿ ಮತ್ವಾ ತು ಪ್ರವಿಷ್ಟೋಽಹಂ ದುರಾಸದಮ್ |
ತಂ ಚ ಮೇ ಮಾರ್ಗಮಾಣಸ್ಯ ಗತಃ ಸಂವತ್ಸರಸ್ತದಾ || ೧೫ ||

ಸ ತು ದೃಷ್ಟೋ ಮಯಾ ಶತ್ರುರನಿರ್ವೇದಾದ್ಭಯಾವಹಃ |
ನಿಹತತ್ವ ಮಯಾ ಸದ್ಯಃ ಸ ಸರ್ವೈಃ ಸಹ ಬಂಧುಭಿಃ || ೧೬ ||

ತಸ್ಯಾಸ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತೀನ ರುಧಿರೌಘೇಣ ತದ್ಬಲಮ್ |
ಪೂರ್ಣಮಾಸೀದ್ಬಾಹ್ಯಾಕೃಮಂ ಸ್ತನತಸ್ತಸ್ಯ ಭೂತಲೇ || ೧೭ ||

ಸೂದಯಿತ್ವಾ ತು ತಂ ಶತ್ರುಂ ವಿಕ್ರಾಂತಂ ತಮಹಂ ಸುಖಮ್ |
ನಿಷ್ಕ್ರಾಂತಸ್ತೇವ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಬಿಲಸ್ಯ ಪಿಹಿತಂ ಮುಖಮ್ || ೧೮ ||

ವಿಕ್ರೋಶಮಾನಸ್ಯ ತು ಮೇ ಸುಗ್ರೀವೇತಿ ಪುನಃ ಪುನಃ |
ಯದಾ ಪ್ರತಿನಚೋ ನಾಸ್ತಿ ತತೋಽಹಂ ಭೃಶದುಃಖಿತಃ || ೧೯ ||

ಪಾದಪ್ರಹಾರೈಸ್ತು ಮಯಾ ಬಹುಭಿಸ್ತದ್ವಿದಾರಿತಮ್ |
ತತೋಽಹಂ ತೇನ ನಿಷ್ಕ್ರಮ್ಯ ಪಥಾ ಪುರಮುಪಾಗತಃ || ೨೦ ||

ಆತ್ರಾನೇನಾಸ್ತಿ ಸಂರುದ್ಧೋ ರಾಜ್ಯಂ ನೃಗಯಾತಾತ್ಮನಃ |
ಸುಗ್ರೀವೇಣ ನೃತಂಸೇನ ವಿಸ್ತೃತ್ಯ ಭ್ರಾತೃಸೌಹೃದಮ್ || ೨೧ ||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತು ಮಾಂ ತತ್ರ ವಸ್ತ್ರೇಣೈಕೇನ ವಾನರಃ |
ತದಾ ನಿರ್ವಾಸಯಾಮಾಸ ವಾಲೀ ವಿಗತಸಾಧ್ಯಸಃ || ೨೨ ||

ತೇನಾಹನುಪವಿಧ್ಯ ಶ್ವ ಹೃತದಾರಶ್ವ ರಾಘವ |
ತದ್ವಯಾಚ್ಛೇ ಮಹೀಂ ಕೃತ್ಸಾಂ ಕ್ರಾಸ್ತವಾಸ್ಸವನಾರ್ಣವಾಮ್ ||

ಋತ್ಯಮೂಕಂ ಗಿರಿವರಂ ಭಾರ್ಯಾಹರಣದುಃಖಿತಃ |
ಪ್ರವಿಷ್ಟೋಽಸ್ಮಿ ದುರಾಧರ್ಷಂ ವಾಲಿನಃ ಕಾರಣಾಸ್ತರೇ ||೨೮||

ಏತತ್ತೇ ಸರ್ವಮಾಖ್ಯಾತಂ ವೈರಾನುಕಥನಂ ಮಹತ್ |
ಅನಾಗಸಾ ಮಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ವ್ಯಸನಂ ಪಶ್ಯ ರಾಘವ ||೨೯||

ವಾಲಿನಸ್ತು ಭಯಾರ್ತಸ್ಯ ಸರ್ವಲೋಕಭಯಾಪಹ |
ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ಮೇ ವೀರ ಪ್ರಸಾದಂ ತಸ್ಯ ನಿಗ್ರಹಾತ್ ||೩೦||

ಏನಮುಕ್ತಃ ಸ ತೇಜಸ್ವೀ ಧರ್ಮಜ್ಞೋ ಧರ್ಮಸಂಹಿತಮ್ |
ವಚನಂ ವಕ್ತುಮಾರೇಭೇ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಹಸನ್ನಿವ ||೩೧||

ಅನೋಘಾಃ ಸೂರ್ಯಸಂಕಾಶಾ ಮನ್ಯಂತೇ ನಿಶಿತಾಃ ಶರಾಃ |
ತಸ್ಮಿನ್ವಾಲಿನಿ ದುರ್ವೃತ್ತೇ ನಿಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನೇಗಿತಾಃ ||೩೨||

ಯಾನತ್ತಂ ನಾಭಿಪಶ್ಯಾಮಿ ತವ ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರಿಣಮ್ |
ತಾನತ್ಸ ಜೀವೇತ್ಪಾಪಾತ್ಮಾ ವಾಲೀ ಚಾರಿತ್ರದೂಷಕಃ ||೩೩||

ಆತ್ಮಾನುಮಾನಾತ್ಸಶ್ಯಾಮಿ ಮಗ್ನಂ ತ್ವಾಂ ಶೋಕಸಾಗರೇ |
ತ್ವಾಮಹಂ ತಾರಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಕಾನುಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಪುಷ್ಕಲಮ್ ||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ರಾಘವಸ್ಯಾತ್ಮನೋ ಹಿತಮ್ |
ಸುಗ್ರೀವಃ ಪರಮಸ್ರೀತಃ ಸುಮಹದ್ವ್ಯಾಕೃತುಬ್ರವೀತ್ ||೩೪||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ದಶಮಃ ಸರ್ಗಃ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸರ್ಗಃ

ರಾಮಸ್ಯ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಹರ್ಷಪೌರುಷವರ್ಧನಮ್ |
ಸುಗ್ರೀವಃ ಪೂಜಯಾಂಚಕ್ರೇ ರಾಘವಂ ಪ್ರಶಂಸ ಚ ||೩೫||

ಅಸಂಶಯಂ ಪ್ರಜ್ವಲಿತೈಸ್ತೀಕ್ಷ್ಣೈರ್ಮರ್ಮಾತಿಗೈಃ ಶರೈಃ |
ತ್ವಂ ದಹೇಃ ಕುಪಿತೋ ಲೋಕಾನ್ಯುಗಾಂತ ಇವ ಭಾಸ್ಕರಃ ||೨||

ನಾಲಿನಃ ಪೌರುಷಂ ಯತ್ತದೃಚ್ಛ ವೀರ್ಯಂ ಧೃತಿಶ್ಚ ಯಾ |
ತನ್ಮಮೈಕಮನಾಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ನಿಧತ್ಸು ಯದನಂತರಮ್ ||೩||

ಸಮುದ್ರಾಪ್ತಶ್ಚಿಮಾತ್ಮೂರ್ವಂ ದಕ್ಷಿಣಾದಪಿ ಜೋತ್ತರಮ್ |
ಕ್ರಾನುತ್ಯನುದಿತೇ ಸೂರ್ಯೇ ವಾಲೀ ನೃಪಗತಕ್ಲಮಃ ||೪||

ಅಗ್ರಾಣ್ಯಾರುಹ್ಯ ಶೈಲಾನಾಂ ಶಿಖರಾಣಿ ಮಹಾನ್ತಪಿ |
ಊರ್ಧ್ವಮುತ್ಕಿಷ್ಟೈಃ ತರಸಾ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ವೀರ್ಯವಾನ್ ||೫||

ಬಹವಃ ಸಾರವಂತಶ್ಚ ವನೇಷು ವಿವಿಧಾ ದ್ರುಮಾಃ |
ವಾಲಿನಾ ತರಸಾ ಭಗ್ನಾ ಬಲಂ ಪ್ರಥಯತಾತ್ಮನಃ ||೬||

ಮಹಿಷೋ ದುನ್ದುಭಿರ್ನಾಮುಕ್ಯೈಲಾಸಶಿಖರಪ್ರಭಃ |
ಬಲಂ ನಾಗಸಹಸ್ರಸ್ಯ ಧಾರಯಾಮಾಸ ವೀರ್ಯವಾನ್ ||೭||

ವೀರ್ಯೋತ್ಸೇಕೇನ ದುಷ್ಟಾತ್ಮಾ ವರದಾನಾಚ್ಛೇದೋಹಿತಃ |
ಜಗಾಸು ಸ ಮಹಾಕಾಯಃ ಸಮುದ್ರಂ ಸರಿತಾಂ ಪತಿಮ್ ||೮||

ಊರ್ವಿಮುಂತಮತಿಕ್ರಮ್ಯ ಸಾಗರಂ ರತ್ನಸಂಚಯಮ್ |
ಮಹ್ಯಂ ಯುದ್ಧಂ ಪ್ರಯಚ್ಛೇತಿ ತಮುವಾಚೇ ಮಹಾರ್ಣವಮ್ ||

ತತಃ ಸಮುದ್ರೋ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಸಮುತ್ಥಾಯ ಮಹಾಬಲಃ |
ಅಬ್ರವೀದ್ವಚನಂ ರಾಜನ್ಯಸುರಂ ಕಾಲಜೋದಿತಮ್ ||೧೦||

ಸಮುಭೋಲಾ ನಾಸ್ತಿ ತೇ ದಾತುಂ ಯುದ್ಧಂ ಯುದ್ಧವಿಶಾರದ |
ಶ್ರೂಯತಾಂ ಜಾಭಿಧಾಸ್ಯಾಮಿ ಯಶ್ಚೇ ಯುದ್ಧಂ ಪ್ರದಾಸ್ಯತಿ ||

ಶೈಲರಾಜೋ ಮಹಾರಹ್ಯೇ ತಸಸ್ವಿಶರಣಂ ಪರಮಮ್ |
ಶಂಕರಶ್ಚತುರೋ ನಾಮ್ನಾ ಹಿಮಮಾನಿತಿ ವಿಶ್ರುತಃ ||೧೨||

ಮಹಾಪ್ರಸನ್ನವೇಷೋಪೇತೋ ಬಹುಕನ್ದರನಿರ್ವರಃ |
ಸ ಸಮರ್ಥಸ್ತವ ಪ್ರೀತಿನುತುಲಾಂ ಕರ್ತುಮಾಹವೇ ||೧೩||

ತಂ ಭೀತ ಇತಿ ವಿಜ್ಞಾಯ ಸಮುದ್ರಮಸುರೋತ್ತಮಃ |
ಹಿಮನದ್ವನಮಾಗಚ್ಛಚ್ಛರಶ್ಚಾಪಾದಿವ ಚ್ಯುತಃ ||೧೪||

ತತಸ್ತಸ್ಯ ಗಿರೀಃ ಶ್ವೇತಾ ಗಜೇನ್ದ್ರಪ್ರತಿಮಾಃ ಶಿಲಾಃ |
ಚಿಕ್ಷೇಪ ಬಹುಧಾ ಭೂಮೌ ದುನ್ದುಭಿರ್ವಿನನಾದ ಚ ||೧೫||

ತತಃ ಶ್ವೇತಾನ್ಬುದಾಕಾರಃ ಸೌಮ್ಯಃ ಪ್ರೀತಿಕರಾಕೃತಿಃ |
ಹಿಮನಾನಬ್ರವೀದ್ವಾಕ್ಯಂ ಸ್ವ ಏವ ಶಿಖರೇ ಸ್ಥಿತಃ ||೧೬||

ಕ್ಷೇಷ್ಣಮುಹಸಿ ಮಾಂ ನ ತ್ವಂ ದುನ್ದುಭೇ ಧರ್ಮವತ್ಸಲ |
ರಣಕರ್ಮಸ್ವಕುಶಲಸ್ತಪಸ್ವಿಶರಣೋ ಹ್ಯಹಮ್ ||೧೭||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಗಿರಿರಾಜಸ್ಯ ಧೀಮತಃ |
ಉವಾಚ ದುನ್ದುಭಿರ್ವಾಕ್ಯಂ ಕ್ರೋಧಾತ್ಸಂರಕ್ತಲೋಚನಃ ||೧೮||

ಯದಿ ಯುದ್ಧೇಸಮರ್ಥಸ್ತ್ವಂ ಮದ್ಭಯಾದ್ವಾ ನಿರುದ್ಯಮಃ |
ತನಾಚಕ್ಷ್ಣ ಪ್ರದದ್ಯಾನ್ಮೇ ಯೋಽದ್ಯ ಯುದ್ಧಂ ಯುಯುತ್ಸತಃ ||

ಹಿಮನಾನಬ್ರವೀದ್ವಾಕ್ಯಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಾಕ್ಯವಿಶಾರದಃ |
ಅನುಕ್ತಪೂರ್ವಂ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಕ್ರೋಧಾತ್ತಮಸುರೋತ್ತಮಮ್ ||

ವಾಲೀ ನಾಮ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಶಕ್ರಪುತ್ರಃ ಪ್ರತಾಪವಾನ್ |
ಅಧ್ಯಾಸ್ತೇ ವಾನರಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಮತುಲಸ್ರಭಾಮ್ ||೨೦||

ಸ ಸಮರ್ಥೋ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞಸ್ತವ ಯುದ್ಧವಿಶಾರದಃ |
ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧಂ ಪ್ರದಾತುಂ ಶೇ ನಮುಚೇರಿವ ವಾಸವಃ ||೨೧||

ತಂ ಶೀಘ್ರಮಭಿಗಚ್ಛ ತ್ವಂ ಯದಿ ಯುದ್ಧಮಿಹೇಚ್ಛಸಿ |
ಸ ಹಿ ದುರ್ಧರ್ಷಣೋ ನಿತ್ಯಂ ತೂರಃ ಸಮರಕರ್ಮಣಿ ||೨೨||

೯೩೮

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ

ಶ್ರುತ್ವಾ ಹಿಮವತೋ ವಾಕ್ಯಂ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟಃ ಸ ದುನ್ಮುಖಃ |
ಜಗಾಮ ತಾಂ ಪುನೀಂ ತಸ್ಯ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ವಾಲಿಸತ್ತದಾ ||೨೪||

ಧಾರಯನ್ಮಾಹಿಷಂ ರೂಪಂ ತೀಕ್ಷ್ಣಚೈತನ್ಯೋ ಭಯಾವಹಃ |
ಪ್ರಾಪ್ಯಷೀನ ಮಹಾಮೋಘಸ್ತೋಯಪೂರ್ಣೋ ನಭಸ್ತಲೇ ||೨೫||

ತತಸ್ತು ದ್ವಾರಮಾಗಮ್ಯ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಯಾ ಮಹಾಬಲಃ |
ನನದ್ಧ ಕಮ್ಪಯನ್ಮೃಮಿಂ ದುನ್ಮುಖಿದುರ್ಭಯಥಾ ||೨೬||

ಸಮೀಪಸ್ಥಾನ್ಪ್ರಮಾನ್ಯಜ್ವನ್ಮಸುಧಾಂ ದಾರಯನ್ಪುರೈಃ |
ವಿಷಾಣೇನೋಲ್ಲಿಖನ್ಮರ್ಸಾತ್ಪದ್ಧಾರಂ ದ್ವಿರದೋ ಯಥಾ ||೨೭||

ಅಂತಃಪುರಗತೋ ವಾಲೀ ಶ್ರುತ್ವಾ ಶಬ್ದಮನುಷ್ಠಾಣಃ |
ನಿಷ್ಪಪಾತ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಭಿನ್ತಾರಾಭಿರಿವ ಚೆನ್ದ್ರಮಾಃ ||೨೮||

ಮಿತಂ ನೃಕ್ಪಾಕ್ಷರಸದಂ ತಮುವಾಚಾಥ ದುನ್ಮುಖಿಮ್ |
ಹರೀಣಾಮೀಶ್ವರೋ ವಾಲೀ ಸರ್ವೇಷಾಂ ನನಚಾರಿಣಾಮ್ ||೨೯||

ಕಿಮರ್ಥಂ ನಗರದ್ವಾರಮಿದಂ ರುದ್ಧ್ವಾ ವಿನರ್ಹಸಿ |
ದುನ್ಮುಖೇ ವಿದಿತೋ ಮೇಘಸಿ ರಕ್ಷ ಪ್ರಾಣಾನ್ಮಹಾಬಲ ||೩೦||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಾಸರೇನ್ದ್ರಸ್ಯ ಧೀಮತಃ |
ಉವಾಚ ದುನ್ಮುಖಿರ್ವಾಕ್ಯಂ ಕ್ರೋಧಾತ್ಸಂರಕ್ತಲೋಚನಃ ||೩೧||

ನ ತ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀಸಂನಿಧೌ ವೀರ ವಚನಂ ವಕ್ತುಮರ್ಹಸಿ |
ನುಮ ಯುದ್ಧಂ ಪ್ರಯಚ್ಛಾನ್ಯ ತತೋ ಜ್ಞಾನ್ಮಾಮಿ ತೇ ಬಲಮ್ ||೩೨||

ಅಥನಾ ಧಾರಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಕ್ರೋಧಮದ್ಯ ನಿಶಾಮಿಮಾಮ್ |
ಗೃಹ್ಯತಾಮುದಯಃ ಸ್ವೈರಂ ಕಾಮುಘೋಗೇಷು ವಾನರ ||೩೩||
ದೀಯತಾಂ ಸಂಪ್ರದಾನಂ ಚ ಪರಿಷ್ಪಜ್ಯ ಚ ವಾನರಾನ್ |
ಸರ್ವಶಾಖಾನ್ಯುಗೇನ್ದ್ರಸ್ತ್ವಂ ಸಂಸಾದಯ ಸುಹೃಜ್ಞನಾನ್ ||

ಸುದೃಷ್ಟಾಂ ಕುರು ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ಕುರುಷ್ವಾತ್ಮಸಮಂ ಪುರೇ |

ಕ್ರೀಡಸ್ವ ಚ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಭಿರಹಂ ತೇ ದರ್ಶನಾಶನಃ ||೩೫||

ಯೋ ಹಿ ಮತ್ತಂ ಪ್ರಮತ್ತಂ ವಾ ಸುಪ್ತಂ ವಾ ರಹಿತಂ ಭೃತಮ್ |

ಹನ್ಯಾತ್ಸ ಭ್ರೂಣಹಾ ಲೋಕೇ ತ್ವದ್ವಿಧಂ ಮದಮೋಹಿತಮ್ ||೩೬||

ಸ ಪ್ರಹಸ್ಯಾಬ್ರವೀನ್ಮನ್ದಂ ಕ್ರೋಧಾತ್ತಮಸುರೇಶ್ವರಮ್ |

ವಿಸೃಜ್ಯ ತಾಃ ಸ್ತ್ರೀಯಃ ಸರ್ವಾಸ್ತಾರಾಪ್ರಭೃತಿಕಾಸ್ತದಾ ||೩೭||

ಮತ್ತೋಽಯಮಿತಿ ಮಾ ಮಂಸ್ಥಾ ಯದ್ಯಭೀತೋಽಸಿ ಸಂಯುಗೇ |

ಮದೋಽಯಂ ಸಂಪ್ರಹಾರೇಽಸ್ತಿದ್ವೀರಸಾನಂ ಸಮರ್ಥತಾಮ್ ||

ತಮೇವಮುಕ್ತ್ವಾ ಸಂಕ್ರುದ್ಧೋ ಮಾಲಾಮುತ್ಸಿನ್ಸಶೈ

ಕಾಚ್ಚಾನೀಮ್ |

ಪಿತ್ರಾ ದತ್ತಾಂ ಮಹೇಂದ್ರೇಣ ಯುದ್ಧಾಯ ವ್ಯವತಿಷ್ಠತ ||೩೮||

ವಿಷಾಣಯೋರಗ್ರಹೀತ್ವಾ ತಂ ದುನ್ದಭಿಂ ಗಿರಿಸಂನಿಭಮ್ |

ಅವಿಧೃತ ತದಾ ವಾಲೀ ವಿನದನ್ಯಪಿಕುಚ್ಚುರಃ ||೪೦||

ವಾಲೀ ವ್ಯಾಪಾತಯಾಂಚಕ್ರೇ ನನದ್ರ ಚ ಮಹಾಸ್ವನಮ್ |

ಶ್ರೋತ್ರಾಭ್ಯಾಮಥ ರಕ್ತಂ ತು ತಸ್ಯ ಸುಸ್ತಾವ ಸಾತ್ಯತಃ ||೪೦||

ತಯೋಸ್ತು ಕ್ರೋಧಸಂರಮ್ಭಾತ್ಸರಸ್ವರಜಯೈಷೀಣೋಃ |

ಯುದ್ಧಂ ಸಮಭವದ್ಭೋರಂ ದುನ್ದಭೇರ್ವಾನರಸ್ಯ ಚ ||೪೨||

ಅಯುಧೃತ ತದಾ ವಾಲೀ ಶಕ್ರತುಲ್ಯಪರಾಕ್ರಮಃ |

ಮುಷ್ಟಿಭಿರ್ಜಾನುಭಿಃ ಪದ್ಭಿಃ ಶಿಲಾಭಿಃ ಪಾದವೈಸ್ತಥಾ ||೪೩||

ಪರಸ್ಪರಂ ಘ್ನತೋಸ್ತತ್ರ ವಾನರಾಸುರಯೋಸ್ತದಾ |

ಅಸೀದದಸುರೋ ಯುದ್ಧೇ ಶಕ್ರಸೂನುರ್ವ್ಯವರ್ಧತ ||೪೪||

ವ್ಯಾಪಾರವೀರ್ಯಭೈರ್ಯೈಶ್ಚ ಪರಿಕ್ಷೀಣಂ ಪರಾಕ್ರಮೈಃ |

ತಂ ತು ದುನ್ದಭಿಮುತ್ಪಾಟ್ಯ ಧರಣ್ಯಾನುಭೃತಾತಯತ್ ||೪೫||

ಯುದ್ಧೇ ಸ್ತ್ರಾಣಹರೇ ತಸ್ಮಿನ್ನಿಷ್ಟೋ ದುನ್ದುಭಿಸ್ತದಾ |
 ಸೋತೋಭ್ಯೋ ಬಹುರಕ್ತಂ ತು ತಸ್ಯ ಸುಸ್ರಾವ ಸಾತ್ಯತಃ |
 ಸಸಾತ ಚ ಮಹಾಕಾಯಃ ಕ್ಷಿತಾ ಸಂಜ್ಞಾತ್ಸಮಾಗತಃ ||೪೬||

ತಂ ತೋಲಯಿತ್ವಾ ಬಾಹುಭ್ಯಾಂ ಗತಸತ್ತ್ವಮಚೇತನಮ್ |
 ಚಿಕ್ಷೇಸ ಬಲವಾನ್ವಾಲೀ ವೇಗೇನೈಕೇನ ಯೋಜನಮ್ ||೪೭||

ತಸ್ಯ ವೇಗಪ್ರವಿದ್ಧಸ್ಯ ವಕ್ತ್ರಾತ್ಸ್ಮತಜಬಿನ್ನವಃ |
 ಪ್ರಪೇತುರ್ಮಾರುತೋತ್ಕಿಸ್ತಾ ಮತಙ್ಗಸ್ಯಾಶ್ರಮಂ ಪ್ರತಿ ||೪೮||

ತಾನ್ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪತಿತಾಂಸ್ತಸ್ಯ ಮುನಿಃ ಶೋಣಿತವಿಪ್ರುಷಃ |
 ಕ್ರುದ್ಧಸ್ತತ್ರ ಮಹಾಭಾಗಶ್ಚಿತ್ತಯಾಮಾಸ ಕೋ ನ್ವಯಮ್ ||೪೯||

ಯೇನಾಹಂ ಸಹಸಾ ಸ್ಪೃಷ್ಟಃ ಶೋಣಿತೇನ ದುರಾತ್ಮನಾ |
 ಕೋಯಂ ದುರಾತ್ಮಾ ದುರ್ಬುದ್ಧಿರಕೃತಾತ್ಮಾ ಚ ಜಾಲಿತಃ ||೫೦||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸ ನಿನಿಷ್ಕ್ರಮ್ಯ ದದರ್ಶ ಮುನಿಸತ್ತಮಃ |
 ಮಹಿಷಂ ಪರ್ವತಾಕಾರಂ ಗತಾಸುಂ ಪತಿತಂ ಭುವಿ ||೫೧||

ಸ ತು ವಿಜ್ಞಾಯ ತಸಸಾ ವಾನರೇಣ ಕೃತಂ ಹಿ ತತ್ |
 ಉತ್ಸರ್ಜ ಮಹಾಶಾಪಂ ಕ್ಷೇಸ್ತಾರಂ ವಾಲಿನಂ ಪ್ರತಿ ||೫೨||

ಇಹ ತೇನಾಪ್ರವೇಷ್ಟ್ಯಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಸ್ಯ ವಧೋ ಭವೇತ್ |
 ವನಂ ಮತ್ಸಂಶ್ರಯಂ ಯೇನ ದೂಷಿತಂ ರುಧಿರಸ್ತವೈಃ ||೫೩||

ಸಂಭಗ್ನಾಃ ಪಾದಪಾಶ್ಚೇಮೇ ಕ್ಷಿಪತೇಹಾಸುರೀಂ ತನುಮ್ |
 ಸಮನ್ತಾದ್ಯೋಜನಂ ಪೂರ್ಣಮಾಶ್ರಮಂ ಮಾನುಕಂ ಯದಿ |
 ಆಗಮಿಷ್ಯತಿ ದುರ್ಬುದ್ಧಿರ್ಮೃತ್ಯುಂ ಸ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೪||

ಯೇ ಚಾಪಿ ಸಚಿನಾಸ್ತಸ್ಯ ಸಂಶ್ರಿತಾ ಮಾನುಕಂ ವನಮ್ |
 ನ ಚ ತೈರಿಹ ವಸ್ತವ್ಯಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಯಾಂತು ಯಥಾಸುಖಮ್ ||

ತೇನಾಪಿ ವಾ ಯದಿ ತಿಷ್ಠಂತಿ ತಸ್ಯೇ ತಾನಪಿ ಧ್ರುವಮ್ |

ವನೇಸ್ವಿನ್ಮಾನುಕೇ ನಿತ್ಯಂ ಪುತ್ರವತ್ಪರಿರಕ್ಷತೇ |
ಪತ್ರಾಜ್ಞುರನಿಶಾಶಾಯ ಫಲಮೂಲಾಭನಾಯ ಚ ||೫೬||

ದಿವಸಶ್ಚಾಸ್ಯ ಮರ್ಯಾದಾ ಯಂ ದ್ರಷ್ಟಾ ಶ್ಲೋಃಸ್ವಿ ವಾನರಮ್ |
ಬಹುವರ್ಷಸಹಸ್ರಾಣಿ ಸ ವೈ ಶೈಲೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೭||

ತತಸ್ತೇ ವಾನರಾಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಗಿರಂ ಮುನಿಸಮೀರಿತಾಮ್ |
ನಿಶ್ಚಕ್ರಮುರ್ವನಾತ್ತಸ್ಮಾತ್ತಾನ್ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಾಲಿರಬ್ರವೀತ್ ||೫೮||

ಕಿಂ ಭವಂತಃ ಸಮಸ್ತಾಶ್ಚ ಮತಜ್ಞ ವನವಾಸಿನಃ |
ಮತ್ಸಮೀಪಮನುಪ್ರಾಪ್ತಾ ಅಹಿ ಸ್ವಸ್ತಿ ವನಾಕಸಾಮ್ ||೫೯||

ತತಸ್ತೇ ಕಾರಣಂ ಸರ್ವಂ ತಥಾ ಶಾಸಂ ಚ ವಾಲಿನಃ |
ಶತಂಸುರ್ವಾನರಾಃ ಸರ್ವೇ ವಾಲಿನೇ ಹೇಮಮಾಲಿನೇ ||೬೦||

ಏತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ತದಾ ವಾಲೀ ವಚನಂ ವಾನರೇರಿತಮ್ |
ಸ ಮಹರ್ಷಿಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಯಾಚತೇ ಸ್ಮ ಕೃತಾಂಜ್ಞುಲಿಃ ||೬೧||

ಮಹರ್ಷಿಸ್ತಮನಾದ್ಯತ್ಯ ಪ್ರವಿವೇಶಾಶ್ರಮಂ ತದಾ |
ಶಾಪಧಾರಣಭೀತಸ್ತು ವಾಲೀ ನಿಹ್ವಲತಾಂ ಗತಃ ||೬೨||

ತತಃ ಶಾಪಭಯಾದ್ವೀತ ಋತ್ಯಮೂಕಂ ಮಹಾಗಿರಿಮ್ |
ಪ್ರವೇಷ್ವಂ ನೇಚ್ಛತಿ ಹರಿದ್ರಷ್ಟುಂ ವಾಹಿ ನರೇಶ್ವರ ||೬೩||

ತಸ್ಯಾಪ್ರವೇಶಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾಹಮಿದಂ ರಾಮ ಮಹಾವನಮ್ |
ವಿಚೇರಾಮಿ ಸಹಾನಾಶ್ಲೋ ವಿಷಾದೇನ ನಿವರ್ಜಿತಃ ||೬೪||

ಏಷೋಸ್ಥಿ ನಿಚಯಸ್ತಸ್ಯ ದುನ್ಮುಖೇಃ ಸಂಪ್ರಕಾಶತೇ |
ವೀರ್ಯೋತ್ಪೇಕಾನ್ನಿರಸ್ತಸ್ಯ ಗಿರಿಕೂಟನಿಭೋ ಮಹಾನ್ ||೬೫||

ಇಮೇ ಚ ವಿಪುಲಾಃ ಸಾಲಾಃ ಸಪ್ತ ಶಾಖಾವಲಮ್ಬಿನಃ |
ಯತ್ಪ್ರೇಕಂ ಘಟತೇ ವಾಲೀ ನಿಷ್ಪ್ರಯಿತುನೋಜಸಾ ||೬೬||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯಾನ್ತಃ

ಏತದಸ್ಯಾಸನುಂ ವೀರ್ಯಂ ಮಯಾ ರಾಮ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಮ್ |
ಕಥಂ ತಂ ವಾಲಿನಂ ಹಸ್ತಂ ಸಮರೇ ಶಷ್ಠ್ಯಸೇ ನೃಪ || ೭೭ ||

ತಥಾ ಬ್ರುವಾಣಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಹಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣೋಬ್ರವೀತ್ |
ಕಸ್ಮಿನ್ಮನುಜೇ ನಿರ್ವೃತ್ತೇ ಶ್ರದ್ಧಾಭ್ಯಾ ವಾಲಿನೋ ವಧಮ್ || ೭೮ ||

ತನುವಾಚಾಥ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಪ್ತ ಸಾಲಾನಿಮಾನ್ವರಾ |
ಏವಮೇಕೈಕಶೋ ವಾಲೀ ವಿವ್ಯಾಧಾಥ ಸ ಚಾಸತ್ಯತ್ || ೭೯ ||

ರಾಮೋಪಿ ದಾರಯೇದೇಷಾಂ ಬಾಣೇನೈಕೇನ ಚೇದ್ಧ್ವಮಮ್ |
ವಾಲಿನಂ ನಿಹತಂ ಮನ್ಯೇ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮಸ್ಯ ವಿಕ್ರಮಮ್ || ೮೦ ||

ಹತಸ್ಯ ಮಹಿಷಸ್ಯಾಸ್ಥಿ ಸಾದೇನೈಕೇನ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ಉದ್ಯಮ್ಯ ಪ್ರಕ್ಷಿಪೇಚ್ಛಾಪಿ ತರಸಾ ದ್ವೇ ಭನುಃಶತೇ || ೮೧ ||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತು ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಮಂ ರಕ್ತಾನ್ತಲೋಚನಮ್ |
ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಮುಹೂರ್ತಂ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಂ ಪುನರೇವ ವಚೋಬ್ರವೀತ್ || ೮೨ ||

ಶೂರಶ್ಚ ಶೂರಘಾತೀ ಚ ಪ್ರಖ್ಯಾತಬಲಸೌರುಷಃ |
ಬಲವಾನ್ವಾನರೋ ವಾಲೀ ಸಂಯುಗೇಷ್ವಪರಾಜಿತಃ || ೮೩ ||

ದೃಶ್ಯಂತೇ ಚಾಸ್ಯ ಕರ್ಮಾಣಿ ದುಷ್ಕರಾಣಿ ಸುರೈರಪಿ |
ಯಾನಿ ಸಂಚಿಂತ್ಯ ಭೀತೋಽಹಮೃಶ್ಯಮೂಕಮುಪಾಶ್ರಿತಃ || ೮೪ ||

ತಮಜಯ್ಯಮಧೃಷ್ಯಂ ಚ ವಾನರೇನ್ದ್ರಮುಮುರ್ಷಣಮ್ |
ವಿಚಿಂತಯನ್ ಮುಚ್ಛಾಮಿ ಋಶ್ಯಮೂಕಮುಮುಂ ತ್ವಹಮ್ || ೮೫ ||

ಉದ್ವಿಗ್ನಃ ಶಙ್ಕಿತಶ್ಚಾಪಿ ವಿಚರಾಮಿ ಮಹಾವನೇ |
ಅನುರಕ್ತೈಃ ಸಹಾಮಾತ್ಸರ್ಯನುಮುಪ್ರಮುಖೈರ್ವರೈಃ || ೮೬ ||

ಉಪಲಬ್ಧಂ ಚ ಮೇ ಶ್ಲಾಘ್ಯಂ ಸನ್ನಿಹಂ ಮಿತ್ರವತ್ಸಲ |
ತ್ವಾನುಹಂ ಪುರುಷವ್ಯಾಘ್ರ ಹಿಮವನ್ತಮಿವಾಶ್ರಿತಃ || ೮೭ ||

ಕಿಂ ತು ತಸ್ಯ ಬಲಜ್ಞೋಽಹಂ ದುರ್ಭ್ರಾತುರ್ಬಲಶಾಲಿನಃ |
ಅಸ್ರೈತ್ಯಶ್ವಂ ತು ಮೇ ವೀರ್ಯಂ ಸಮರೇ ತವ ರಾಘವ / ||೨೪||

ನ ಬಲವಹಂ ತ್ವಾಂ ತುಲಯೇ ನಾನಮನ್ಯೇ ನ ಭೀಷಯೇ |
ಕರ್ಮಭಿಸ್ತಸ್ಯ ಭೀಮ್ಯಸ್ತು ಕಾಶರ್ಯಂ ಜನಿತಂ ಮಮ ||೨೫||

ಕಾಮಂ ರಾಘವ ತೇ ವಾಣೀ ಪ್ರಮಾಣಂ ಧೈರ್ಯಮಾಕೃತಿಃ |
ಸೋಚಯಂತಿ ಸರಂ ತೇಜೋ ಭಸ್ಮಚೈನ್ನಮಿವಾನಲಮ್ ||೨೬||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಸ್ಥಿತಪೂರ್ವಮುಘೋ ರಾಮಃ ಸ್ತತ್ಕೃವಾಚೇ ಹರಿಂ ಪ್ರಭುಃ ||೨೭||

ಯದಿ ನ ಪ್ರತ್ಯಯೋಽಸ್ಮಾಸು ವಿಕ್ರಮೇ ತವ ನಾನರ |
ಪ್ರತ್ಯಯಂ ಸಮರೇ ಶ್ಲಾಘ್ಯಮಹಮುತ್ಪಾದಯಾಮಿ ತೇ ||೨೮||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತು ಸುಗ್ರೀವಂ ಸಾನ್ತ್ವಯನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಃ |
ರಾಘವೋ ದುನ್ಮುಖೇಃ ಕಾಯಂ ಪಾದಾಬ್ಜಂ ಪ್ಲೇನ ಲೀಲಯಾ ||

ತೋಽಯಿತ್ವಾ ಮಹಾಬಾಹುಶ್ಚಕ್ಷೇಪ ದಶಯೋಜನಮ್ |
ಅಸುರಸ್ಯ ತನುಂ ಶುಷ್ಕಾಂ ಪಾದಾಬ್ಜಂ ಪ್ಲೇನ ವೀರ್ಯವಾನ್ ||೨೯||

ಕ್ಷಿಪ್ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತತಃ ಕಾಯಂ ಸುಗ್ರೀವಃ ಪುನರಬ್ರವೀತ್ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯಾಗ್ರತೋ ರಾಮಂ ತಪಂತಮಿವ ಭಾಸ್ಕರಮ್ |
ಹರೀಣಾನುಗ್ರತೋ ವೀರಮಿದಂ ವಚನಮರ್ಥವತ್ ||೩೦||

ಅದ್ವೈತಃ ಸಮಾಂಸಃ ಪ್ರತ್ಯಗ್ರೈ ಕ್ಷಿಪ್ತಃ ಕಾಯಃ ಪುರಾ ಸಖೇ |
ಪರಿಶ್ರಾಂತೇನ ಮತ್ತೇನ ಭ್ರಾತೃ ಮೇ ವಾಲಿನಾ ತದಾ ||೩೧||

ಲಘುಃ ಸಂಪ್ರತಿ ನಿರ್ಮಾಂಸಸ್ತುಣಿಘಾತಶ್ಚ ರಾಘವ |
ಕ್ಷಿಪ್ತಮೇವಂ ಪ್ರಹರ್ಷೇಣ ಭವತಾ ರಘುನಂದನ ||೩೨||

ನಾತ್ರ ಶಕ್ಯಂ ಬಲಂ ಜ್ಞಾತುಂ ತವ ವಾ ತಸ್ಯ ವಾಧಿಕಮ್ |
ಅದ್ವೈತಂ ಶುಷ್ಕಮಿತಿ ಹ್ಯೇತತ್ಸುಮಹದ್ರಾಘವಾನ್ತರಮ್ ||೩೩||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ

ಸ ಏನ ಸಂಶಯಸ್ತಾತ ತವ ತಸ್ಯ ಚ ಯದ್ವಲೇ |

ಸಾಲಮೇಕಂ ತು ನಿರ್ಭಿನ್ನಾ ಭವೇದ್ವ್ಯಕ್ತಿರ್ಬಲಾಬಲೇ ||೪೯||

ಕೃತ್ವೈತತ್ಕಾರ್ತುಮುಕಂ ಸಜ್ಯಂ ಹಸ್ತಿಹಸ್ತಮಿವಾಪರಮ್ |

ಆಕರ್ಣಪೂರ್ಣಮಾಯಮ್ಯ ವಿಸೃಜಸ್ವ ಮಹಾಶರಮ್ ||೫೦||

ಇಮಂ ಹಿ ಸಾಲಂ ಪ್ರಹಿತಸ್ತ್ವಯಾ ಶರೋ

ಸ ಸಂಶಯೋಽಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿದಾರಯಿಷ್ಯತಿ |

ಅಲಂ ವಿನುರ್ಭೇನ ಮಮ ಪ್ರಿಯಂ ಧ್ರುವಂ

ಕುರುಷ್ವ ರಾಜಾತ್ಮಜ ಶಾಸಿತೋ ಮಯಾ ||೫೧||

ಯಥಾ ಹಿ ತೇಜಃಸು ವರಃ ಸದಾ ರವಿ-

ರ್ಯಥಾ ಹಿ ಶೈಲೋ ಹಿಮನಾನ್ಮಹಾದ್ರಿಷು |

ಯಥಾ ಚತುಷ್ಪಾತ್ಸು ಚ ಕೇಸರೀ ವರ-

ಸ್ತಥಾ ನರಾಣಾನುಸಿ ವಿಕ್ರಮೇ ವರಃ ||೫೨||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಏಕಾದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ದ್ವಾದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಏತಚ್ಚ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸುಭಾಷಿತಮ್ |

ಪ್ರತ್ಯಯಾರ್ಥಂ ಮಹಾತೇಜಾ ರಾಮೋ ಜಗ್ರಾಹ ಕಾರ್ತುಮ್ ||

ಸ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಧನುರ್ಘೋರಂ ಶರಮೇಕಂ ಚ ಮಾನವಃ |

ಸಾಲಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಚಿಕ್ಷೇಪ ಜ್ಯಾಸ್ವನೈಃ ಪೂರಯನ್ದಿಶಃ ||೨||

ಸ ವಿಸೃಷ್ಟೋ ಬಲವತಾ ಬಾಣಃ ಸ್ವರ್ಣಪರಿಷ್ಕೃತಃ |

ಭಿತ್ತಾ ಸಾಲಾನ್ಗಿರಿಪ್ರಸ್ಥೇ ಸಪ್ತ ಭೂಮಿಂ ವಿನೇಶ ಹ ||೩||

ಪ್ರವಿಷ್ಟತ್ವ ಮುಹೂರ್ತೇನ ಧರಾಂ ಭಿತ್ತಾ ಮಹಾಜನಃ |

ನಿಷ್ಪತ್ಯ ಚ ಪುನಸ್ತೂರ್ಣಂ ಸ್ವತೂರ್ಣೇಂ ಪುನರಾವಿಶತ್ ||೪||

ತಾನ್ಮೃಷ್ಟ್ಯ ಸಪ್ತ ನಿರ್ಭಿನ್ನಾನ್ಸಾಲಾನ್ವಾನರಪುಂಗವಃ |
ರಾನುಸ್ಯ ಶರವೇಗೇನ ವಿಸ್ತಯಂ ಪರಮಂ ಗತಃ ||೫||

ಸ ಮೂರ್ಧ್ವಾ ನೃಪತದ್ವಯಾ ಪ್ರಲಮ್ಬೀಕೃತಭೂಷಣಃ |
ಸುಗ್ರೀವಃ ಪರಮಪ್ರೀತೋ ರಾಘವಾಯ ಕೃತಾಂಜ್ವಲಿಃ ||೬||

ಇದಂ ಚೋವಾಚ ಧರ್ಮಜ್ಞಂ ಕರ್ಮಣಾ ತೇನ ಹರ್ಷಿತಃ |
ರಾನುಂ ಸರ್ವಾಸ್ತವಿದುಷಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಶೂರಮನಸ್ಥಿತಮ್ ||೭||

ಸೇನ್ದಾನಪಿ ಸುರಾನ್ಸರ್ವಾಂಸ್ತುಂ ಬಾಣೈಃ ಪುರುಷರ್ಷಭ |
ಸನುರ್ಥಃ ಸಮರೇ ಹಂತುಂ ಕಿಂ ಪುನರ್ವಾಲಿನಂ ಪ್ರಭೋ ||೮||

ಯೇನ ಸಪ್ತ ಮಹಾಸಾಲಾ ಗಿರಿರ್ಭೂಮಿಶ್ಚ ದಾರಿತಾಃ |
ಬಾಣೇನೈಕೇನ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಸ್ಥಾತಾ ತೇ ಕೋ ರಣಾಗ್ರತಃ ||೯||

ಅದ್ಯ ಮೇ ವಿಗತಃ ಶೋಕಃ ಪ್ರೀತಿರದ್ಯ ಪರಾ ಮಮ |
ಸುಹೃದಂ ತ್ವಾಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಮಹೇಂದ್ರವರುಣೋಪಮಮ್ ||

ತಮದ್ವೈವ ಸ್ತ್ರಿಯಾರ್ಥಂ ಮೇ ವೈರಿಣಂ ಭ್ರಾತೃರೂಪಿಣಮ್ |
ವಾಲಿನಂ ಜಹಿ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಮಯಾ ಬದ್ಧೋಽಯಮುಜ್ವಲಿಃ ||೧೦||

ತತೋ ರಾನುಃ ಪರಿಷ್ವಜ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಮ್ |
ಪ್ರತ್ಯುನಾಚಿ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನುಮತಂ ವಚಃ ||೧೧||

ಅಸ್ಮಾದ್ಗಚ್ಛೇನು ಕಿಷ್ಕಿನ್ದಾಂ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಗಚ್ಛ ತ್ವಮಗ್ರತಃ |
ಗತ್ವಾ ಜಾಹ್ವಯ ಸುಗ್ರೀವ ವಾಲಿನಂ ಭ್ರಾತೃಗನ್ನಿನಮ್ ||೧೨||

ಸರ್ವೇ ತೇ ತ್ವರಿತಂ ಗತ್ವಾ ಕಿಷ್ಕಿನ್ದಾಂ ವಾಲಿನಃ ಪುರೀಮ್ |
ವೃಕ್ಷೈರಾತ್ಮಾನಮಾವೃತ್ಯ ಹೃತಿಷ್ಯನ್ನಹನೇ ವನೇ ||೧೩||

ಸುಗ್ರೀವೋಽಪ್ಯನದದ್ಭೋರಂ ವಾಲಿನೋಹ್ವಾನಕಾರಣಾತ್ |
ಗಾಢಂ ಪರಿಹಿತೋ ವೇಗಾನ್ನಾಹೈರ್ಭಿನ್ನನ್ನಿವಾನ್ಮುರಮ್ |
ನನಾದ ಸುಮಹಾನಾದಂ ಪೂರಯನ್ವೈ ನಭಃಸ್ಥಲಮ್ ||೧೪||

ತಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ನಿನದಂ ಭ್ರಾತೃಃ ಕೃದ್ಭೋ ವಾಲೀ ಮಹಾಬಲಃ |
ನಿಷ್ಕಪಾತ ಸುಸಂರಚ್ಛೋ ಭಾಸ್ಕರೋಽಸ್ತತಟಾದಿನ ||೧೬||

ತತಸ್ತು ತುಮುಲಂ ಯುದ್ಧಂ ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವಯೋರಭೂತ್ |
ಗಗನೇ ಗೃಹಯೋರ್ಘೋರಂ ಬುಧಾಜ್ಞಾ ರಕಯೋರಿವ ||೧೭||

ತಲೈರಶನಿಕಲ್ಪೈಶ್ಚ ವಜ್ರಕಲ್ಪೈಶ್ಚ ಮುಷ್ಣಿಭಿಃ |
ಜಘ್ನತುಃ ಸಮರೇಽನ್ಯೋಽನ್ಯಂ ಭ್ರಾತೃ ಕ್ರೋಧಮೂರ್ಛಿತೌ ||

ತತೋ ರಾಮೋ ಧನುಷ್ಪಾಣಿಸ್ತಾವುಭೌ ಸಮುದೀಪ್ತ್ಯ ತು |
ಅನ್ಯೋಽನ್ಯಸದ್ಯಶೌ ವಿರಾವುಭೌ ದೇವಾವಿನಾಶ್ವಿನೌ ||೧೯||

ಯನ್ನಾವಗಚ್ಛತ್ಸುಗ್ರೀವಂ ವಾಲಿನಂ ವಾಪಿ ರಾಘವಃ |
ತತೋ ನ ಕೃತವಾನ್ಪದ್ಧಿಂ ಮೋಕ್ಷಮನ್ತಕರಂ ಶರಮ್ ||೨೦||

ಏತಸ್ಮಿನ್ನನ್ತರೇ ಭಗ್ನಃ ಸುಗ್ರೀವಸ್ತೇನ ವಾಲಿನಾ |
ಅಪಶ್ಯನ್ರಾಘವಂ ನಾಥಮೃತ್ಯುಮೂಕಂ ಪ್ರದುದ್ರುವೇ ||೨೧||

ಕ್ಲಾನ್ತೋ ರುಧಿರಸಿಕ್ತಾಙ್ಗಃ ಪ್ರಹಾರೈರ್ಜರ್ಜರೀಕೃತಃ |
ವಾಲೀನಾಭಿದ್ರುತಃ ಕ್ರೋಧಾತ್ಪ್ರವಿವೇಶ ಮಹಾವನಮ್ ||೨೨||

ತಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ವನಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಾಲೀ ಶಾಪಭಯಾರ್ದಿತಃ |
ಮುಕ್ತೋ ಹ್ಯಸಿ ತ್ವಮಿತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸಂನಿವೃತ್ತೋ ಮಹಾದ್ಯುತಿಃ ||

ರಾಘವೋಽಪಿ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಸಹ ಚೈವ ಹನೂಮತಾ |
ತದೇವ ವನಮಾಗಚ್ಛತ್ಸುಗ್ರೀವೋ ಯತ್ರ ವಾನರಃ ||೨೪||

ತಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯಾಗತಂ ರಾಮಂ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಮ್ |
ಹ್ರೀಮಾನ್ದೀನಮುನಾಚೇದಂ ವಸುಧಾಮವಲೋಕಯನ್ ||೨೫||

ಅಹ್ವಯಸ್ವೇತಿ ಮಾಮುಕ್ತ್ವಾ ದರ್ಶಯಿತ್ವಾ ಚ ವಿಕ್ರಮಮ್ |
ವೈರಿಣಾ ಘಾತಯಿತ್ವಾ ಚ ಕಿಮಿದಾನೀಂ ತ್ವಯಾ ಕೃತಮ್ ||೨೬||

ತಾನೇನ ವೇಲಾಂ ನಕ್ತನ್ಯಂ ತ್ವಯಾ ರಾಘವ ತತ್ತ್ವತಃ |
ವಾಲಿನಂ ನ ನಿಹನ್ನೀತಿ ತತೋ ನಾಹಮಿತೋ ನೃಜೇ ||೨೭||

ತಸ್ಯ ಜೈವಂ ಬ್ರುವಾಣಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಕರಣಂ ದೀನಯಾ ನಾಚಾ ರಾಘವಃ ಪುನರಬ್ರವೀತ್ ||೨೮||

ಸುಗ್ರೀವ ಶ್ರೂಯತಾಂ ತಾತ ಕ್ರೋಧಶ್ಚ ನೃಪನೀಯತಾಮ್ |
ಕಾರಣಂ ಯೇನ ಬಾಣೋಽಯಂ ಸ ಮಯಾ ನ ವಿಸರ್ಜಿತಃ ||೨೯||

ಅಲಂಕಾರೇಣ ವೇಷೇಣ ಪ್ರಮಾಣೇನ ಗತೇನ ಚ |
ತ್ವಂ ಚ ಸುಗ್ರೀವ ವಾಲೀ ಚ ಸದೃಶೌ ಸ್ಥಃ ಪರಸ್ಪರಮ್ ||೩೦||

ಸ್ವರೇಣ ವರ್ಚಸಾ ಜೈವ ಪ್ರೇಕ್ಷತೇನ ಚ ವಾನರ |
ವಿಕ್ರಮೇಣ ಚ ವಾಕ್ಯೈಶ್ಚ ವ್ಯಕ್ತಿಂ ವಾಂ ನೋಪಲಕ್ಷಯೇ ||೩೧||

ತತೋಽಹಂ ರೂಪಸಾದೃಶ್ಯಾನ್ಮೋಹಿತೋ ವಾನರೋತ್ತಮ |
ನೋತ್ಸೃಜಾಮಿ ಮಹಾವೇಗಂ ಶರಂ ಶತ್ರುನಿಬರ್ಹಣಮ್ ||೩೨||

ಜೀವಿತಾಂತಕರಂ ಘೋರಂ ಸಾದೃಶ್ಯಾತ್ಪ್ರವಿಶಜ್ಞಿತಃ |
ಮೂಲಘಾತೋ ನ ನೌ ಸ್ಯಾದ್ಧಿ ದ್ವಯೋರಪಿ ಕೃತೋ ಮಯಾ ||

ತ್ವಯಿ ವೀರೇ ವಿಪನ್ನೇಹಿ ಅಜ್ಞಾನಾಲ್ಲಾಘವಾನ್ಮಯಾ |
ಮೌಢ್ಯಂ ಚ ಮನು ಬಾಲ್ಯಂ ಚ ಖ್ಯಾಪಿತಂ ಸ್ಯಾತ್ಕಪೀಶ್ವರ ||೩೪||

ದತ್ತಾಭಯನಥೋ ನಾಮ ಪಾತಕಂ ಮಹದುಚ್ಯತೇ |
ಅಹಂ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶ್ಚೈವ ಸೀತಾ ಚ ವರನರ್ಹಿನೀ |
ತ್ವದಧೀನಾ ವಯಂ ಸರ್ವೇ ವನೇಽಸ್ಮಿನ್ ಶರಣಂ ಭವಾಮ್ ||೩೫||

ತಸ್ಮಾದ್ಯುಧ್ಯಸ್ತ ಭೂಯಸ್ತ್ವಂ ನಿಶಚ್ಯೋ ವಾನರೇಶ್ವರ |
ಅಸ್ಮಿನ್ಮಹಾರ್ತೇ ಸುಗ್ರೀವ ಪಶ್ಯ ವಾಲಿನಮಾಹವೇ |
ನಿರಸ್ತಮಿಷುಣ್ಯ ಕೇನ ವೇಷ್ಮಮಾನಂ ಮಹೀತಲೇ ||೩೬||

ಅಭಿಜ್ಞಾನಂ ಕುರುಷ್ವ ತ್ವಮಾತ್ಮನೋ ವಾನರೇಶ್ವರ |
ಯೇನ ತ್ವಾಮಭಿಜಾನೀಯಾಂ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧಮುಪಾಗತಮ್ ||

ಗಜಪುಷ್ಪೀಮಿನಾಂ ಪುಲ್ಲಾ ಮುತ್ಪಾಟ್ಯ ಶುಭಲಕ್ಷಣಾಮ್ |
ಕುರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕಣ್ಣೇಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||೩೮||

ತತೋ ಗಿರಿತಟೇ ಜಾತಾಮುತ್ಪಾಟ್ಯ ಕುಸುಮಾಕುಲಾಮ್ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ಗಜಪುಷ್ಪೀಂ ತಾಂ ತಸ್ಯ ಕಣ್ಣೇ ವ್ಯಸರ್ಜಯತ್ ||೩೯||

ಸ ತಯಾ ಶುಶುಭೇ ಶ್ರೀಮಾಲ್ಲತಯಾ ಕಣ್ಣ ಸಕ್ತಯಾ |
ವಿಪರೀತ ಇವಾಕಾಶೇ ಸೂರ್ಯೋ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಯಾ |
ಮಾಲಯೇವ ಬಲಾಕಾನಾಂ ಸಸಂಧ್ಯ ಇವ ತೋಯದಃ ||೪೦||

ವಿಭ್ರಾಜಮಾನೋ ವಪುಷಾ ರಾಮವಾಕ್ಯಸಮಾಹಿತಃ |
ಜಗಾಮ ಸಹ ರಾಮೇಣ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ವಾಲಿಪಾಲಿತಾಮ್ ||೪೧||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾ ಕಾಂಡೇ ದ್ವಾದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತ್ರಯೋದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಮುಕ್ತಮೂಕಾತ್ಸ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಃ |
ಜಗಾಮ ಸಹ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾಲಿವಿಕ್ರಮಪಾಲಿತಾಮ್ ||೧||

ಸಮುದ್ಯಮ್ಯ ಮಹಜ್ಜಾಪಂ ರಾಮಃ ಕಾಞ್ಚ ನಭೂಷಿತಮ್ |
ತರಾಂಶ್ಚಾ ದಿತ್ಯಸಂಕಾಶಾನ್ಗೃಹೀತ್ವಾ ರಣಸಾಧಕಾನ್ ||೨||

ಆಗ್ರತಸ್ತು ಯಯೌ ತಸ್ಯ ರಾಘವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಂಹತಗ್ರೀವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶ್ಚ ಮಹಾಬಲಃ ||೩||

ಸ್ಯುಷ್ಕತೋ ಹನುಮಾನೀರೋ ನಲೋ ನೀಲಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ |
ತಾರಶ್ಚೈವ ಮಹಾಶೇಜಾ ಹರಿಂಯೂಥಪಯೂಥಪಃ ||೪||

ತೇ ವೀಜ್ಞಮಾಣಾ ವೃಕ್ಷಾಂಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಭಾರಾಸಲಿನ್ವಿನಃ |
ಪ್ರಸನ್ನಾನ್ಪುನಹಾಶ್ಚೈವ ಸರಿತಃ ಸಾಗರಂಗಮಾಃ ||೫||

ಕನ್ನ ರಾಣಿ ಚೆ ಶೈಲಾಂಶ್ಚ ನಿರ್ದರಾಣಿ ಗುಹಾಸ್ತಥಾ |
ಶಿಖರಾಣಿ ಚೆ ಮುಖ್ಯಾಣಿ ದರಿಶ್ಚ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಾಃ || ೬ ||

ವೈದೂರ್ಯವಿಮಲೈಸ್ತೋಯೈಃ ಪದ್ಮೈಶ್ಚಾಕೋಶಕುಡ್ಮಲೈಃ |
ಶೋಭಿತಾನ್ಸಜಲಾನ್ಮಾರ್ಗೇ ತಟಾಕಾಂಶ್ಚ ನೈಲೋಕಯನ್ || ೭ ||

ಕಾರಣೈಃ ಸಾರಸೈರ್ಹಂಸೈರ್ವಜ್ಜಾಲೈರ್ಜಲಕುಕ್ಕುಟೈಃ |
ಚಕ್ರವಾಕ್ಯೈಸ್ತಥಾ ಚಾನೈಃ ಶಕುನ್ಯೈರುಪನಾದಿತಾನ್ || ೮ ||

ಮೃದುಶಷ್ಯಾಙ್ಕುರಾಹಾರಾನ್ನಿರ್ಭಯಾನ್ವನಗೋಚರಾನ್ |
ಚರತಃ ಸರ್ವಶೋಽಪಶ್ಯನ್ಸ್ಥಲೀಷು ಹರಿಣಾನ್ಸ್ಥಿತಾನ್ || ೯ ||

ತಟಾಕವೈರಿಣಶ್ಚಾಪಿ ಶುಕ್ಲದಂತವಿಭೂಷಿತಾನ್ |
ಘೋರಾನೇಕಚರಾನ್ವನ್ಯಾನ್ದ್ವಿರದಾನೂಲಘಾತಿನಃ || ೧೦ ||

ಮತ್ತಾನ್ಗಿರಿತಟೋತ್ಪನ್ನಾನ್ಸರ್ವತಾನಿವ ಜಜ್ಞಮಾನ್ |
ವಾರಣಾನ್ವಾರಿದಪ್ರಖ್ಯಾನ್ಮಹೀರೇಣುಸಮುತ್ಕಿಸ್ತಾನ್ || ೧೧ ||

ವನೇ ವನಚರಾಂಶ್ಚಾನ್ಯಾನ್ವೇಚರಾಂಶ್ಚ ವಿಹಂಗಮಾನ್ |
ಪಶ್ಯಂತಸ್ತುರಿತಾ ಜಗ್ಮುಃ ಸುಗ್ರೀವನಶವರ್ತಿನಃ || ೧೨ ||

ತೇಷಾಂ ತು ಗಚ್ಛತಾಂ ತತ್ರ ತ್ವರಿತಂ ರಘುನಂದನಃ |
ದ್ರುಮುಷಣ್ಣಂ ವನಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವಮುಬ್ರವೀತ್ ||

ಏಷ ಮೋಘಃ ಇವಾಕಾಶೇ ವೃಕ್ಷಷಣ್ಣಃ ಪ್ರಕಾಶತೇ |
ಮೋಘಸಂಘಾತವಿಪುಲಃ ಪರ್ಯಂತಕದಲೀವೃತಃ || ೧೪ ||

ಕಿಮೇತಜ್ಞಾ ತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಸಖೇ ಕೌತೂಹಲಂ ಹಿ ಮೇ |
ಕೌತೂಹಲಾಪನಯನಂ ಕರ್ತುಮಿಚ್ಛಾಮ್ಯುಹಂ ತ್ವಯಾ || ೧೫ ||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ರಾಘವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಗಚ್ಛನ್ನೇವಾಚಿಚ್ಛೇಥ ಸುಗ್ರೀವಸ್ತನ್ಮಹದ್ವನಮ್ || ೧೬ ||

ಏತದ್ರಾಘವ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾಶ್ರಮಂ ಶ್ರಮನಾಶನಮ್ |
ಉದ್ಯಾನವನಸಂಪನ್ನಂ ಸ್ವಾಮೂಲಫಲೋದಕಮ್ ||೧೭||

ಅತ್ರ ಸಪ್ತಜನಾ ನಾನು ಮುನಯಃ ಸಂಶ್ರಿತವ್ರತಾಃ |
ಸಪ್ತೈವಾಸನ್ನಧಃಶೀರ್ಷಾ ನಿಯತಂ ಜಲಶಾಯಿನಃ ||೧೮||

ಸಪ್ತರಾತ್ರಕೃತಾಹಾರಾ ವಾಯುನಾ ವನವಾಸಿನಃ |
ದಿನಂ ವರ್ಷಶತೈರ್ಯಾತಾಃ ಸಪ್ತಭಿಃ ಸಕಲೇವರಾಃ ||೧೯||

ತೇಷಾಮೇವಂಪ್ರಭಾವಾಣಾಂ ದ್ರುಮಪ್ರಾಕಾರಸಂವೃತಮ್ |
ಅಶ್ರಮಂ ಸುದುರಾಧರ್ಷಮಪಿ ಸೇನ್ದ್ರೈಃ ಸುರಾಸುರೈಃ ||೨೦||

ಪಕ್ಷಿಣೋ ವರ್ಜಯನ್ಮೇತತ್ತಥಾನ್ಯೇ ವನಚಾರಿಣಃ |
ವಿಶಂತಿ ಮೋಹಾದ್ಯೇಷೈಶ್ಚ ನಿವರ್ತಂತೇ ನ ತೇ ಪುನಃ ||೨೧||

ವಿಭೂಷಣರನಾಶ್ಚಾತ್ರ ಶೂಯಂತೇ ಸಕಲಾಕ್ಷರಾಃ |
ತೂರ್ಯಗೀತಸ್ವನಾಶ್ಚಾಪಿ ಗನ್ಧೋ ದಿವ್ಯಶ್ಚ ರಾಘವ ||೨೨||

ತ್ರೇತಾಗ್ನಯೋಽಪಿ ದೀಪ್ಯಂತೇ ಧೂಮೋ ಹೃತ್ ಪ್ರಕಾಶತೇ |
ವೇಷ್ಮಯನ್ನಿವ ವೃಕ್ಷಾಗ್ರಾನ್ಕಪೋತಾಜ್ಞಾ ರುಣೋ ಘನಃ ||೨೩||

ಏತೇ ವೃಕ್ಷಾಃ ಪ್ರಕಾಶಂತೇ ಧೂಮಸಂಸಕ್ತಮಸ್ತಕಾಃ |
ಮೇಘಜಾಲಪ್ರತಿಚ್ಛನ್ನಾ ವೈ ದೂರ್ಯಗಿರಯೋ ಯಥಾ ||೨೪||

ಕುರು ಪ್ರಣಾಮಂ ಧರ್ಮಾತ್ಮಂಸ್ತಾನಮುದ್ವಿತ್ಯ ರಾಘವ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಪ್ರಯತಃ ಸಂಯತಾಂಗುಲಿಃ ||೨೫||

ಪ್ರಣಮಂತಿ ಹಿ ಯೇ ತೇಷಾಮೃಷೀಣಾಂ ಭಾವಿತಾತ್ಮನಾಮ್ |
ನ ತೇಷಾಮಶುಭಂ ಕಿಂಚಿಚ್ಛೇರೀರೇ ರಾಮ ದೃಶ್ಯತೇ ||೨೬||

ತತೋ ರಾಮಃ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಕೃತಾಂಗುಲಿಃ |
ಸಮುದ್ವಿತ್ಯ ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತಾನ್ಯುಷೀನಭ್ಯವಾದಯತ್ ||೨೭||

ಅಭಿನಾದ್ಯ ತು ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ರಾನೋ ಭ್ರಾತಾ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
 ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರಾಶ್ಚೈವ ಜಗ್ಮುಃ ಸಂಹೃಷ್ಟಮಾನಸಾಃ ||೨೮||
 ತೇ ಗತ್ವಾ ದೂರಮಧ್ವಾನಂ ತಸ್ಮಾತ್ಸಪ್ತಜನಾಶ್ರಮಾತ್ |
 ದದೃಶುಸ್ತಾಂ ದುರಾಧರ್ಷಾಂ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ನಾಲಿಪಾಲಿತಾನ್ ||೨೯||

ತತಸ್ತು ರಾಮಾನುಜರಾನುವಾನರಾಃ
 ಪ್ರಗೃಹ್ಯ ಶಸ್ತ್ರಾಣ್ಯುದಿತಾರ್ಕತೇಜಸಃ |
 ಪುರೀಂ ಸುರೇಶಾತ್ಮಜವೀರ್ಯಪಾಲಿತಾಂ
 ವಧಾಯ ಶತ್ರುಃ ಪುನರಾಗತಾಃ ಸಹ ||೩೦||

ಇತ್ಯಾಪೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
 ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ತ್ರಯೋದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಚತುರ್ದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸರ್ವೇ ತೇ ತ್ವರಿತಂ ಗತ್ವಾ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ನಾಲಿಪಾಲಿತಾನ್ |
 ವೃಷ್ಟೈರಾತ್ಮಾನಮಾವೃತ್ಯ ವ್ಯತಿಷ್ಟನ್ನಹನೇ ವನೇ ||೧||
 ವಿಸಾರ್ಯ ಸರ್ವತೋ ದೃಷ್ಟಿಂ ಕಾನನೇ ಕಾನನಪ್ರಿಯಃ |
 ಸುಗ್ರೀವೋ ವಿಪುಲಗ್ರೀವಃ ಕ್ರೋಧಮಾಹಾರಯದ್ಭೃಶಮ್ ||೨||
 ತತಸ್ತು ನಿನದಂ ಘೋರಂ ಕೃತ್ವಾ ಯುದ್ಧಾಯ ಚಾಹ್ವಯತ್ |
 ಪರಿವಾರೈಃ ಪರಿವೃತೋ ನಾದೈರ್ಭಿನ್ನವಾನ್ವರಮ್ ||೩||
 ಗರ್ಜನ್ನಿವ ಮಹಾಮೇಘೋ ವಾಯುನೇಗಪುರಃಸರಃ |
 ಅಥ ಬಾಲಾರ್ಕಸದೃಶೋ ದೃಷ್ಟಸಿಂಹಗತಿಸ್ತದಾ |
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮಂ ಕ್ರಿಯಾದಕ್ಷಂ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ ||
 ಹರಿನಾಗುರಯಾ ವ್ಯಾಸ್ತಾಂ ತಪ್ತಕಾಂಕ್ಷಾನತೋರಣಾನ್ |
 ಪ್ರಾಸ್ತಾಃ ಸ್ಮದ್ಭಜಯನ್ತ್ರಾಢ್ಯಾಂ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ನಾಲಿನಃ
 ಪುರಿಮ್ ||೪||

ಸ್ರತಿಜ್ಞಾ ಯಾ ಕೃತಾ ವೀರ ತ್ವಯಾ ನಾಲಿವಭೇ ಪುರಾ |
ಸಫಲಾಂ ಕುರು ತಾಂ ಕ್ಷಪ್ತಂ ಲತಾಂ ಕಾಲ ಇವಾಗತಃ ||೬||

ಏನಮುಕ್ತಸ್ತು ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸ ರಾಘವಃ |
ತನುಭೋವಾಚಿ ಸುಗ್ರೀವಂ ವಚನಂ ಶತ್ರುಸೂದನಃ ||೭||

ಕೃತಾಭಿಜ್ಞಾ ನಚಿಹ್ನ ಸ್ವಮನಯಾ ಗಜಸಾಹ್ವಯಾ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಮುತ್ಪಾಟ್ಯ ಯೈಷಾ ಕಣ್ಣೇ ಕೃತಾ ತವ ||೮||

ಶೋಭಸೇ ಹೃದಿಕಂ ವೀರ ಲತಯಾ ಕಣ್ಣ ಸಕ್ತಯಾ |
ವಿಸರೀತ ಇವಾಕಾಶೇ ಸೂರ್ಯೋ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಯಾ ||೯||

ಅದೃ ನಾಲಿಸಮುತ್ಥಂ ತೇ ಭಯಂ ವೈರಂ ಚ ವಾನರ |
ಏಕೇನಾಹಂ ಪ್ರಮೋಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಬಾಣಮೋಕ್ಷೇಣ ಸಂಯುಗೇ ||

ಮನು ದರ್ಶಯ ಸುಗ್ರೀವ ವೈರಿಣಂ ಭ್ರಾತೃರೂಪಿಣಮ್ |
ನಾಲೀ ವಿನಿಹತೋ ಯಾವದ್ವನೇ ಪಾಂಸುಷು ವೇಷ್ಪತೇ ||೧೦||

ಯದಿ ದೃಷ್ಟಿಪಥಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಜೀವನ್ವ ವಿನಿವರ್ತತೇ |
ತತೋ ದೋಷೇಣ ಮಾಂ ಗಚ್ಛೇತ್ಸದ್ಯೋ ಗರ್ಹೇಚ್ಛ ಮಾಂ
ಭವಾನ್ ||೧೧||

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಸಪ್ತ ತೇ ಸಾಲಾ ಮಯಾ ಬಾಣೇನ ದಾರಿತಾಃ |
ತೇನಾವೇಹಿ ಬಲೇನಾದ್ಯ ನಾಲಿಸಂ ನಿಹತಂ ಮಯಾ ||೧೨||

ಅನ್ಯತಂ ನೋಕ್ತ ಪೂರ್ವಂ ನೋ ವೀರ ಕೃಚ್ಛ್ರೀಪಿ ತಿಷ್ಠತಾ |
ಧರ್ಮಲೋಭಪರೀತೇನ ನ ಚ ವಕ್ಷ್ಯೇ ಕಥಂಚನ ||೧೩||

ಸಫಲಾಂ ಚ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ಸ್ರತಿಜ್ಞಾಂ ಜಹಿ ಸಂಭ್ರಮಮ್ |
ಪ್ರಸೂತಂ ಕಲನುಂ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ವರ್ಷೇಣೇವ ಶತಕೃತುಃ ||೧೪||

ತದಾಹ್ವಾನನಿಮಿತ್ತಂ ತ್ವಂ ನಾಲಿನೋ ಹೇಮಮಾಲಿನಃ |
ಸುಗ್ರೀವ ಕುರು ತಂ ಶಬ್ದಂ ನಿಷ್ಪತೇದ್ಯೇನ ವಾನರಃ ||೧೫||

ಜಿತಕಾಶೀ ಬಲಶ್ಲಾಘೀ ತ್ವಯಾ ಚಾರ್ಥಸೀತಃ ಪುರಾ |
ನಿಷ್ಪ್ರತಿಷ್ಠ್ಯತ್ಯಸಂಕ್ಷೀಣನ ವಾಲೀ ಸ ಪ್ರಿಯಸಂಯುಗಃ ||೧೭||

ರಿಪೂಣಾಂ ಧರ್ಷಣಂ ಶೂರಾ ಮರ್ಷಯಂತಿ ನ ಸಂಯುಗೇ |
ಜಾನಂತು ಸ್ವಕಂ ವೀರ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಸಮಕ್ಷಂ ವಿಶೇಷತಃ ||೧೮||

ಸ ತು ರಾನುವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವೋ ಹೇಮಪಿಚ್ಛಲಃ |
ನನರ್ಧ ಕ್ರೂರನಾದೇನ ವಿನಿಭಿಸ್ತನ್ನಿವಾನ್ವರಮ್ ||೧೯||

ತಸ್ಯ ಶಬ್ದೇನ ವಿತ್ರಸ್ತಾ ಗಾವೋ ಯಾಂತಿ ಹತಪ್ರಭಾಃ |
ರಾಜದೋಷಪರಾನ್ಯುಷ್ಠಾಃ ಕುಲಸ್ತ್ರಿಯ ಇವಾಕುಲಾಃ ||೨೦||

ದ್ರವಂತಿ ಚ ಮೃಗಾಃ ಶೀಘ್ರಂ ಭಗ್ನಾ ಇನ ರಣೇ ಹಯಾಃ |
ಪತಂತಿ ಚ ಖಗಾ ಭೂಮೌ ಪ್ಲೇಣಪುಣ್ಯಾ ಇವ ಗೃಹಾಃ ||೨೧||

ತತಃ ಸ ಜೀಮೂತಗಣಪ್ರಣಾದೋ

ನಾದಂ ಹ್ಯಮುಚ್ಚತ್ವರಯಾ ಪ್ರತೀತಃ |

ಸೂರ್ಯಾತ್ಮಜಃ ಶೌರ್ಯವಿವೃದ್ಧತೇಜಾಃ

ಸರಿತ್ಪ್ರತಿರ್ವಾನಿಲಚಿಚ್ಚಲೋನಿಃ ||೨೨||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಷ್ಠಿನಾಥಕಾಂಡೇ ಚತುರ್ದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಪಶ್ಚಾದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಥ ತಸ್ಯ ನಿನಾದಂ ತು ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಶುಶ್ರಾಣಾಂತಃಪುರಗತೋ ವಾಲೀ ಭ್ರಾತುರಮರ್ಷಣಃ ||೧||

ಶ್ರುತ್ವಾ ತು ತಸ್ಯ ನಿನಾದಂ ಸರ್ವಭೂತಪ್ರಕಮ್ಪನಮ್ |
ಮದಶ್ಚೈಕಪದೇ ನಷ್ಟಃ ಕ್ರೋಧಶ್ಚಾಪ್ರತಿತೋ ಮಹಾನ್ ||೨||

ಸ ತು ರೋಷಪರಿತಾಪಿಕ್ಲೋ ವಾಲೀ ಸಂಧ್ಯಾತಪಸ್ಪ್ರಭಃ |
ಖುಸರಕ್ತ ಇವಾದಿತ್ಯಃ ಸದ್ಯೋ ನಿಷ್ಪ್ರಭತಾಂ ಗತಃ ||೩||

ನಾಲೀ ದಂಷ್ಟಾ ಕರಾಲಸ್ತು ಕ್ರೋಧಾದ್ವೀಪ್ತಾಗ್ನಿಲೋಚನಃ |

ಭಾತೃತ್ವತಿತಪದ್ಮಾಭಃ ಸನ್ಯಾಕಾಲ ಇವ ಹೃದಃ ||೪||

ಶಬ್ದಂ ದುರ್ಮರ್ಷಣಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ನಿಷ್ಪಸಾತ ತತೋ ಹರಿಃ |

ನೇಗೇನ ಚರಣನ್ಯಾಸೈರ್ವಾರಯನ್ನಿವ ನೋದಿನೀಮ್ ||೫||

ತಂ ತು ತಾರಾ ಪರಿಷ್ವಜ್ಯ ಸ್ನೇಹಾದ್ಧರ್ತಿತಸೌಹೃದಾ |

ತ್ಯಸ್ತಾ ಪ್ರೋವಾಚಿ ಸಂಭ್ರಾಂತಾ ಹಿತೋದರ್ಕಮಿದಂ ವಚಃ ||೬||

ಸಾಧು ಕ್ರೋಧಮಿಮಂ ವೀರ ನದೀನೇಗಮಿನಾಗತಮ್ |

ಶಯನಾದುತ್ಥಿತಃ ಕಾಲ್ಯಾಣ ತ್ಯಜ ಭುಕ್ತಾಮಿವ ಸೃಜಮ್ ||೭||

ಕಾಲ್ಯಾಣೇತೇನ ಸಂಗ್ರಾಮಂ ಕರಿಷ್ಯಸಿ ಹರಿಶ್ವರ |

ವೀರ ತೇ ಶತ್ರುಬಾಹುಲ್ಯಂ ಫಲ್ಲಂತಾ ನಾ ನ ವಿದ್ಯತೇ ||೮||

ಸಹಸಾ ತನ ನಿಷ್ಕ್ರಾಂತೋ ಮಮ ತಾವನ್ನ ರೋಚತೇ |

ಶ್ರೂಯತಾಂ ಚಾಭಿಧಾಸ್ಯಾಮಿ ಯನ್ನಿಮಿತ್ತಂ ನಿನಾರ್ಯಸೇ ||೯||

ಪೂರ್ವಮಾಸತಿತಃ ಕ್ರೋಧಾತ್ಸ್ವತ್ವಾಮಾಹ್ವಯತೇ ಯುಧಿ |

ನಿಷ್ಪತ್ಯ ಚ ನಿರಸ್ತಸ್ತೇ ಹನ್ಯಮಾನೋ ದಿಶೋ ಗತಃ ||೧೦||

ತ್ವಯಾ ತಸ್ಯ ನಿರಸ್ತಸ್ಯ ಪೀಡಿತಸ್ಯ ವಿಶೇಷತಃ |

ಇಹೈತ್ಯ ಪುನರಾಹ್ವಾನಂ ಶಚ್ಚಾಂ ಜನಯಂತೀನ ಮೇ ||೧೧||

ದರ್ಪಶ್ಚ ನೃನಸಾಯಶ್ಚ ಯಾದೃಶಸ್ತಸ್ಯ ನರ್ದತಃ |

ನಿನಾದಸ್ಯ ಚ ಸಂರಮ್ಭೋ ನೈತದಲ್ಪಂ ಹಿ ಕಾರಣಮ್ ||೧೨||

ನಾಸಹಾಯಮಹಂ ಮನೈಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ತಮಿಹಾಗತಮ್ |

ಅನಷ್ಟಬ್ಧಸಹಾಯಶ್ಚ ಯಮಾಶ್ರಿತೈಷ ಗರ್ಜತಿ ||೧೩||

ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ನಿಪುಣಶ್ಚೈವ ಬುದ್ಧಿಮಾಂಶ್ಚೈವ ನಾನರಃ |

ಅಪರೀಕ್ಷಿತವೀರ್ಯೇಣ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಹ ನೈಷ್ಯತಿ ||೧೪||

ಪೂರ್ವಮೇವ ನುಯಾ ವೀರ ಶ್ರುತಂ ಕಥಯತೋ ವಚಃ |
 ಅಜ್ಞ ದಸ್ಯ ಕುಮಾರಸ್ಯ ವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯದ್ಯ ಹಿತಂ ವಚಃ ||೧೫||

ಅಜ್ಞ ದಸ್ತು ಕುಮಾರೋಽಯಂ ವನಾನ್ತಮುಪನಿರ್ಗತಃ |
 ಸ್ವಪ್ನತ್ತಿಸ್ತೇನ ಕಥಿತಾ ಜಾರ್ಯರಾಷ್ಟ್ರೇರ್ನಿವೇದಿತಾ ||೧೬||

ಅಯೋಧ್ಯಾಧಿಪತೇಃ ಪುತ್ರಾ ಕೂರೌ ಸನುರದುರ್ಜಯೌ |
 ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕೂಟಾಂ ಕುಲೇ ಜಾತೌ ಪ್ರಸಿದ್ಧೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ ||೧೭||

ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಿಯಕಾಮಾರ್ಥಂ ಪ್ರಾಪ್ತೌ ತತ್ರ ದುರಾಸದೌ |
 ತತಃ ಭ್ರಾತುರ್ಹಿ ವಿಖ್ಯಾತಃ ಸಹಾಯೋ ರಣಕರ್ಕಶಃ ||೧೮||

ರಾಮಃ ಪರಬಲಾನುದೀ ಯುಗಾಂತಾಗ್ನಿರಿವೋತ್ತಿತಃ |
 ನಿನಾಸವೃಕ್ಷಃ ಸಾಧೂನಾಮಾಪನ್ನಾನಾಂ ಪರಾ ಗತಿಃ ||೧೯||

ಆರ್ತಾನಾಂ ಸಂಶ್ರಯಶ್ಚೈವ ಯಶಸಶ್ಚೈಕಭಾಜನಮ್ |
 ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನೋ ನಿರ್ದೇಶೇ ನಿರತಃ ಪಿತುಃ ||೨೦||

ಧಾತೂನಾಮಿವ ಶ್ವೇತೇಂದ್ರೋ ಗುಣಾನಾಮಾಕರೋ ಮಹಾನ್ |
 ತತ್ಕ್ಷಮಂ ನ ವಿರೋಧಸ್ತೇ ಸಹ ತೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
 ದುರ್ಜಯೇನಾಪ್ರಮೇಯೇಣ ರಾಮೇಣ ರಣಕರ್ಮಸು ||೨೧||

ಕೂರ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ತೇ ಕಿಂಚಿನ್ನ ಚೇಚ್ಛಾಮ್ಯಭ್ಯಸೂಯಿತುಮ್ |
 ಶೂಯತಾಂ ಕ್ರಿಯತಾಂ ಚೈವ ತವ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯದ್ಧಿತಮ್ ||

ಯಾವರಾಜ್ಯೇನ ಸುಗ್ರೀವಂ ತೂರ್ಣಂ ಸಾಧ್ಯಭಿಷೇಚಯ |
 ವಿಗ್ರಹಂ ಮಾ ಕೃಥಾ ವೀರ ಭ್ರಾತ್ರಾ ರಾಜಸ್ವಲೀಯಸಾ ||೨೨||

ಅಹಂ ಹಿ ತೇ ಕ್ಷಮಂ ಮನೈ ತೇನ ರಾಮೇಣ ಸೌಹೃದಮ್ |
 ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಚ ಸಂಪ್ರೀತಿಂ ವೈರಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ದೂರತಃ ||೨೩||

ಲಾಲನೀಯೋ ಹಿ ತೇ ಭ್ರಾತಾ ಯವೀಯಾನೇಷ ವಾನರಃ |
 ತತ್ರ ನಾ ಸನ್ನಿಹಸ್ಥೋ ನಾ ಸರ್ವಥಾ ಬನ್ಧುರೇವ ತೇ ||೨೪||

ನ ಹಿ ತೇನ ಸಮಂ ಬನ್ಧಂ ಭುವಿ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಕಂಚನ |
ದಾನಮಾನಾದಿಸತ್ಕಾರೈಃ ಕುರುಷ್ವ ಪೃತ್ಯನನ್ತರಮ್ || ೨೬ ||

ವೈರಮೇತತ್ಸಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ತವ ಪಾರ್ಶ್ವೇ ಸ ತಿಷ್ಠತು |
ಸುಗ್ರೀವೋ ವಿಪುಲಗ್ರೀವೋ ಮಹಾಬನ್ಧುರ್ಮತಸ್ತವ || ೨೭ ||

ಭ್ರಾತುಃ ಸೌಹೃದಮಾಲಿನ್ಯ ನಾನ್ಯಾ ಗತಿರಿಹಾಸ್ತಿ ತೇ |
ಯದಿ ತೇ ಮತ್ಪ್ರಿಯಂ ಕಾರ್ಯಂ ಯದಿ ಜಾವೈಷಿ ಮಾಂ
ಹಿತಾಮ್ |

ಯಾಚ್ಯಮಾನಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸಾಧು ವಾಕ್ಯಂ ಕುರುಷ್ವ ಮೇ || ೨೮ ||

ಪ್ರಸೀದ ಪಥ್ಯಂ ಶೃಣು ಜಲ್ಪಿತಂ ಹಿ ಮೇ
ನ ರೋಷಮೇವಾನುನಿಧಾತುಮರ್ಹಸಿ |
ಕ್ಷಮೋ ಹಿ ತೇ ಕೋಸಲರಾಜಸೂನುನಾ
ನ ವಿಗ್ರಹಃ ಶಕ್ರಸಮಾನತೇಜಸಾ || ೨೯ ||

ತದಾ ಹಿ ತಾರಾ ಹಿತಮೇವ ವಾಕ್ಯಂ
ತಂ ವಾಲಿನಂ ಪಥ್ಯಮಿದಂ ಬಭಾಷೇ |
ನ ರೋಚತೇ ತದ್ವಚನಂ ಹಿ ತಸ್ಯ
ಕಾಲಾಭಿಪನ್ನಸ್ಯ ವಿನಾಶಕಾಲೇ || ೩೦ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಪಚ್ಛಾದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಷೋಡಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತಾನೇನಂ ಬ್ರುವತೀಂ ತಾರಾಂ ತಾರಾಧಿಪನಿಭಾನನಾಮ್ |
ವಾಲೀ ನಿರ್ಭತಸ್ಸಯಾಮಾಸ ವಚನಂ ಚೇದಮಬ್ರವೀತ್ || ೧ ||

ಗರ್ಜತೋಸ್ಯ ಚ ಸಂರಮ್ಭಂ ಭ್ರಾತುಃ ಶತ್ರುೋರ್ವಿಶೇಷತಃ |
ಮರ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಕೇನ ಕಾರಣೇನ ವರಾನನೇ || ೨ ||

- ಅಭರ್ಷಿತಾನಾಂ ಶೂರಾಣಾಂ ಸಮುರೇಷ್ವನಿವರ್ತಿನಾಮ್ |
 ಭರ್ಷಣಾಮರ್ಷಣಂ ಭೀರು ಮರಣಾದತಿರಿಚ್ಯತೇ ||೩||
- ಸೋಢುಂ ನ ಚ ಸಮುರ್ಥೋಽಹಂ ಯುದ್ಧಕಾಮಸ್ಯ ಸಂಯುಗೇ |
 ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಚ ಸಂರಮ್ಭಂ ಹೀನಗ್ರೀವಸ್ಯ ಗರ್ಜಿತಮ್ ||೪||
- ನ ಚ ಕಾರ್ಯೋ ವಿಷಾದಸ್ತೇ ರಾಘವಂ ಪ್ರತಿ ಮತ್ಯತೇ |
 ಭರ್ನುಜ್ಞಶ್ಚ ಕೃತಜ್ಞಶ್ಚ ಕಥಂ ಪಾಪಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||೫||
- ನಿವರ್ತಸ್ವ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಭಿಃ ಕಥಂ ಭೂಯೋಽನುಗಚ್ಛಸಿ |
 ಸೌಹೃದಂ ದರ್ಶಿತಂ ತಾರೇ ಮಯಿ ಭಕ್ತಿಸ್ತ್ವಯಾ ಕೃತಾ ||೬||
- ಪ್ರತಿಯೋತ್ಸ್ಯಾನ್ಯುಹಂ ಗತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಂ ಜಹಿ ಸಂಭ್ರಮಮ್ |
 ದರ್ಪಮಾತ್ರಂ ವಿನೇಷ್ಯಾಮಿ ನ ಚ ಪ್ರಾಣೈರ್ವಿಮೋಕ್ಷ್ಯತೇ ||೭||
- ಅಹಂ ಹ್ಯಾಜಿಸ್ಥಿತಸ್ಯಾಸ್ಯ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ಯಥೇಷ್ಟಿತಮ್ |
 ವೃಕ್ಷೈರ್ಮುಷ್ಣಿಪ್ರಹಾರೈಶ್ಚ ಪೀಡಿತಃ ಪ್ರತಿಯಾಸ್ಯತಿ ||೮||
- ನ ಮೇ ಗರ್ವಿತಮಾಯಸ್ತಂ ಸಹಿಷ್ಯತಿ ದುರಾತ್ಮವಾನ್ |
 ಕೃತಂ ತಾರೇ ಸಹಾಯತ್ವಂ ದರ್ಶಿತಂ ಸೌಹೃದಂ ಮಯಿ ||೯||
- ಶಾಸಿತಾಸಿ ಮಮ ಪ್ರಾಣೈರ್ನಿವರ್ತಸ್ವ ಜಯೇನ ಚ |
 ಅಹಂ ಜಿತ್ವಾ ನಿವರ್ತಿಸ್ಯೇ ತಮಹಂ ಭ್ರಾತರಂ ರಣೇ ||೧೦||
- ತಂ ತು ತಾರಾ ಪರಿಷ್ವಜ್ಯ ವಾಲಿನಂ ಪ್ರಿಯವಾದಿನೀ |
 ಚಕಾರ ರುದತೀ ಮನ್ದಂ ದಕ್ಷಿಣಾ ಸಾ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮ್ ||೧೧||
- ತತಃ ಸ್ವಸ್ತ್ಯಯನಂ ಕೃತ್ವಾ ಮನ್ತ್ರವದ್ವಿಜಯೈಷಿಣೇ |
 ಅನ್ತಃಪುರಂ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಭಿಃ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ ಶೋಕಮೋಹಿತಾ ||೧೨||
- ಪ್ರವಿಷ್ಟಾಯಾಂ ತು ತಾರಾಯಾಂ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಭಿಃ ಸ್ವನಾಲಯಮ್ |
 ನಗರಾನ್ನಿರ್ಯಯೌ ಕ್ರುದ್ಧೋ ಮಹಾಸರ್ಪ ಇವ ತ್ವಸನ್ ||೧೩||

ಸ ನೀಶ್ವಸ್ಯ ಮಹಾರೋಷೋ ವಾಲೀ ಪರಮವೇಗವಾನ್ |

ಸರ್ವತಶ್ಚಾರಯನ್ದೃಷ್ಟಿಂ ಶತ್ರುದರ್ಶನಕಾಂಕ್ಷಯಾ ||೧೪||

ಸ ದದರ್ಶ ತತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಸುಗ್ರೀವಂ ಹೇಮಪಿಚ್ಛಲಮ್ |

ಸುಸಂವೀತಮನಷ್ಟಬ್ಧಂ ದೀಪ್ಯಮಾನಮಿವಾನಲಮ್ ||೧೫||

ಸ ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪರ್ಯವಸ್ಥಿತಮ್ |

ಗಾಢಂ ಪರಿದಧೇ ವಾಸೋ ವಾಲೀ ಪರಮಕೋಪನಃ ||೧೬||

ಸ ವಾಲೀ ಗಾಢಸಂವೀತೋ ಮುಷ್ಟಿಮುದ್ಯಮ್ಯ ವೀರ್ಯವಾನ್ |

ಸುಗ್ರೀವಮೇವಾಭಿಮುಖೋ ಯಯೌ ಯೋದ್ಧಂ ಕೃತಕ್ಷಣಃ ||

ಶ್ಲಿಷ್ಟಂ ಮುಷ್ಟಿಂ ತಮುದ್ಯಮ್ಯ ಸಂರಬ್ಧತರಮಾಗತಃ |

ಸುಗ್ರೀವೋಽಪಿ ತಮುದ್ವಿಶ್ಯ ವಾಲಿನಂ ಹೇಮಮಾಲಿನಮ್ ||೧೮||

ತಂ ವಾಲೀ ಕ್ರೋಧತಾಮ್ರಾಕ್ಷಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ರಣಕೋವಿದಮ್ |

ಅಪತಂತಂ ಮಹಾವೇಗಮಿಂದಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೧೯||

ಏಷ ಮುಷ್ಟಿರ್ಮಯಾ ಬದ್ಧೋ ಗಾಢಃ ಸಂನಿಹಿತಾಜ್ಞುಲಿಃ |

ಮಯಾ ವೇಗವಿಮುಕ್ತಸ್ತೇ ಪ್ರಾಣಾನಾದಾಯ ಯಾಸ್ಯತಿ ||೨೦||

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವಃ ಕ್ರುದ್ಧೋ ವಾಲಿನಮಬ್ರವೀತ್ |

ತನ್ಯೇವ ಚಾಹರನ್ಪ್ರಾಣಾನ್ಮುಷ್ಟಿಃ ಪತತು ಮೂರ್ಧನಿ ||೨೧||

ತಾಡಿತಸ್ತೇನ ಸಂಕ್ರುದ್ಧಃ ಸಮಭಿಕ್ರಮ್ಯ ವೇಗಿತಃ |

ಅಭವಚ್ಛೋಣಿತೋದ್ಗಾರೀ ಸೋಽಪ್ಪೀಡ ಇವ ಸರ್ವತಃ ||೨೨||

ಸುಗ್ರೀವೇಣ ತು ನೀಶಚ್ಛಂ ಸಾಲಮುತ್ಪಾಟ್ಯ ತೇಜಸಾ |

ಗಾತ್ರೇಷ್ಟಭಿಹತೋ ವಾಲೀ ವಜ್ರೇಣೇವ ಮಹಾಗಿರಿಃ ||೨೩||

ಸ ತು ವಾಲೀ ಪ್ರಚಲಿತಃ ಸಾಲತಾಡನವಿಹ್ವಲಃ |

ಗುರುಭಾರಸಮಾಕ್ರಾಂತಾ ನೌಃ ಸಸಾರ್ಥೇವ ಸಾಗರೇ ||೨೪||

ತೌ ಭೀಮಬಲವಿಕ್ರಾಂತೌ ಸುಪರ್ಣಸಮವೇಗಿನೌ |

ಪ್ರವೃದ್ಧಾ ಘೋರನಪುಷ್ಪಾ ಚೆನ್ನ ಸೂರ್ಯಾವಿನಾನ್ವರೇ |

ಪರಸ್ಪರಮುನಿತ್ರಘ್ನಾ ಛಿದ್ರಾನ್ವೇಷಣತತ್ಪರಂ ||೨೫||

ತತೋಽವರ್ಧತ ವಾಲೀ ತು ಬಲವೀರ್ಯಸಮನ್ವಿತಃ |

ಸೂರ್ಯಪುತ್ರೋ ಮಹಾವೀರ್ಯಃ ಸುಗ್ರೀವಃ ಪರಿಹೀಯತೇ ||

ವಾಲಿನಾ ಭಗ್ನದರ್ಪಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವೋ ಮನ್ದವಿಕ್ರಮಃ |

ವಾಲಿನಂ ಪ್ರತಿ ಸಾನುಷೋಽದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಲಾಘವಮ್ ||೨೬||

ವೃಕ್ಷೈಃ ಸಶಾಖೈಃ ಶಿಖರೈರ್ವಜ್ರಕೋಟಿನಿಭೈರ್ನಭೈಃ |

ಮುಷ್ಠಿಭಿರ್ಜಾನುಭಿಃ ಪದ್ಧಿರ್ಬಾಹುಭಿಶ್ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ||೨೭||

ತಯೋರ್ಯುದ್ಧಮಭೂದ್ಭೋರಂ ವೃತ್ರನಾಸನಯೋರಿವ ||೨೮||

ತೌ ಶೋಣಿತಾಕ್ತೌ ಯುಧೈತಾಂ ವಾನರೌ ವನಚಾರಿಣೌ |

ಮೇಘಾವಿನ ಮಹಾಶಬ್ದೈಸ್ತರ್ಜಮಾನೌ ಪರಸ್ಪರಮ್ ||೨೯||

ಹೀಯಮಾನಮಥೋಽಪಶ್ಯತ್ಸುಗ್ರೀವಂ ವಾನರೇಶ್ವರಮ್ |

ಪ್ರೇಕ್ಷಮಾಣಂ ದಿಶಶ್ಚೈವ ರಾಘವಃ ಸ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ||೩೦||

ತತೋ ರಾಮೋ ಮಹಾತೇಜಾ ಆರ್ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹರಿಶ್ಚರಮ್ |

ಶರಂ ಚ ವೀಕ್ಷತೇ ವೀರೋ ವಾಲಿನೋ ವಧಕಾರಣಾತ್ ||೩೧||

ತತೋ ಧನುಷಿ ಸಂಧಾಯ ಶರಮಾಶೀವಿಷೋಪಮಮ್ |

ಪೂರಯಾಮಾಸ ತಚ್ಚಾಸಂ ಕಾಲಚಕ್ರಮಿವಾನ್ತಕಃ ||೩೨||

ತಸ್ಯ ಜ್ಯಾತಲಘೋಷೇಣ ತ್ರಸ್ತಾಃ ಪತ್ರರಘೇಶ್ವರಾಃ |

ಪ್ರದುದ್ರವುರ್ಮೃಗಾಶ್ಚೈವ ಯುಗಾನ್ತ ಇವ ಮೋಹಿತಾಃ ||೩೩||

ಮುಕ್ತಸ್ತು ಪಜ್ರನಿಘೋಷಃ ಪ್ರದೀಪ್ತಾಶನಿಸಂನಿಭಃ |

ರಾಘವೇಣ ಮಹಾಬಾಹೋ ವಾಲಿನಕ್ಷಸಿ ಪಾತಿತಃ ||೩೪||

ತತಸ್ತೇನ ಮಹಾತೇಜಾ ವೀರ್ಯೋತ್ಪಿಕ್ತಃ ಕಪೀಶ್ವರಃ |

ವೇಗೇನಾಭಿಹತೋ ವಾಲೀ ನಿಪಪಾತ ಮಹೀತಲೇ ||೩೫||

ಇನ್ದ್ರಧ್ವಜ ಇವೋದ್ಧೃತಃ ಪಾರ್ಣವಾಸ್ಯಾಂ ಮಹೀತಲೇ |

ಅಶ್ವಯುಕ್ತಮಯೇ ಮಾಸಿ ಗತಶ್ರೀಕೋ ನಿಚೇತನಃ |

ಪಾಷ್ಪಸಂರುದ್ಧಕಣ್ಣಸ್ತು ವಾಲೀ ಚಾರ್ತಸ್ವರಃ ಶನೈಃ ||೩೭||

ಸರೋತ್ತಮಃ ಕಾಲಯುಗಾಂತ ಕೋಪಮಂ

ಶರೋತ್ತಮಂ ಕಾಂಕ್ಷಾ ನರೂಪೈ ಭೂಷಿತಮ್ |

ಸಸರ್ಜ ದೀಪ್ತಂ ತಮಮಿತ್ರಮರ್ಧನಂ

ಸಧೂನುನುಗ್ನಿಂ ಮುಖತೋ ಯಥಾ ಹರಃ ||೩೮||

ಅಥೋಕ್ಷತಃ ಶೋಣಿತತೋಯನಿಸ್ರವೈಃ

ಪ್ರಪುಷ್ಪಿತಾಶೋಕ ಇವಾನಿಲೋದ್ಧತಃ |

ನಿಚೇತನೋ ವಾಸವಸೂನುರಾಹವೇ

ಪ್ರಭ್ರಂಶಿತೇನ್ದ್ರಧ್ವಜವತ್ಸಿಂಹಿಂ ಗತಃ ||೩೯||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕೃಷ್ಣನಾಥಕಾಣ್ಡೇ ಷೋಡಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸಪ್ತದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತತಃ ಶರೇಣಾಭಿಹತೋ ರಾಮೇಣ ರಣಕರ್ಕಶಃ |

ಪಸಾತ ಸಹಸಾ ವಾಲೀ ನಿಕೃತ್ತ್ ಇವ ಪಾದಪಃ ||೪೦||

ಸ ಭೂಮೌ ನೃಪ್ತ ಸರ್ವಾಂಸ್ತಪ್ತಕಾಂಕ್ಷಾ ನಭೂಷಣಃ |

ಅಪತದ್ವೇವರಾಜಸ್ಯ ಮುಕ್ತರಶ್ಮಿರಿವ ಧ್ವಜಃ ||೪೧||

ತಸ್ಮಿನ್ನಿ ಪತಿತೇ ಭೂಮೌ ಹಯೈಕ್ವಾಣಾಂ ಗಣೇಶ್ವರೇ |

ನಷ್ಟಚಸ್ತಮಿವ ಮೈಲಮ ನ ವ್ಯರಾಜತ ಮೇದಿನೀ ||೪೨||

ಭೂಮೌ ನಿಪತಿತಸ್ಯಾಪಿ ತಸ್ಯ ದೇಹಂ ಮಹಾತ್ಮನಃ |

ನ ಶ್ರೀರ್ಜಹಾತಿ ನ ಪ್ರಾಣಾ ನ ಶೇಷೋ ನ ಪರಾಕ್ರಮಃ ||೪೩||

ಶಕ್ರದತ್ತಾ ವರಾ ಮಾಲಾ ಕಾಂಕ್ಷಾ ನೀ ರತ್ನಭೂಷಿತಾ |

ದಧಾರ ಹರಿಮುಖ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾಂಸ್ತೇಜಃ ಶ್ರಿಯಂ ಚ ಸಾ ||೪೪||

ಸ ತಯಾ ಮಾಲಯಾ ವೀರೋ ಹೈಮಯಾ ಹರಿಯೂಘಪಃ |

ಸಂಧ್ಯಾನುರಕ್ತಪರ್ಯಂತಃ ಪಯೋಧರ ಇವಾಭವತ್ ||೬||

ತಸ್ಯ ಮಾಲಾ ಚ ದೇಹಶ್ಚ ಮರ್ಮಘಾತೀ ಚ ಯಃ ಶರಃ |

ತ್ರಿಧೇವ ರಚಿತಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಪತಿತಸ್ಯಾಪಿ ಶೋಭತೇ ||೭||

ತದಸ್ತಂ ತಸ್ಯ ವೀರಸ್ಯ ಸ್ವರ್ಗಮಾರ್ಗಪ್ರಭಾವನಮ್ |

ರಾಮಬಾಣಾಸನಕ್ಷಿಪ್ತಮಾನಹತ್ವರಮಾಂ ಗತೀಮ್ ||೮||

ತಂ ತಥಾ ಪತಿಸಂ ಸಂಖ್ಯೇ ಗತಾರ್ಚಿಷಮಿನಾನಲಮ್ |

ಬಹುಮಾನ್ಯ ಚ ತಂ ವೀರಂ ವೀಕ್ಷಮಾಣಂ ಶನ್ಯೇರಿವ |

ಯಯಾತಿಮಿವ ಪುಣ್ಯಾನ್ತೇ ದೇವಲೋಕಾತ್ಪರಿಚ್ಯುತಮ್ ||೯||

ಅದಿತ್ಯಮಿವ ಕಾಲೇನ ಯುಗಾನ್ತೇ ಭುವಿ ಪಾತಿತಮ್ |

ಮಹೇಂದ್ರಮಿವ ದುರ್ಭರ್ಷಮುಪೇಂದ್ರಮಿವ ದುಃಸಹಮ್ ||೧೦||

ಮಹೇಂದ್ರಪುತ್ರಂ ಪತಿಸಂ ನಾಲಿಸಂ ಹೇಮಮಾಲಿನಮ್ |

ಸಿಂಹೋರಸ್ಯಂ ಮಹಾಬಾಹುಂ ದೀಪ್ತಾಸ್ಯಂ ಹರಿಲೋಚಿನಮ್ ||

ತಂ ತಥಾ ಪತಿಸಂ ವೀರಂ ಗತಾರ್ಚಿಷಮಿನಾನಲಮ್ |

ಬಹುಮಾನ್ಯ ಚ ತಂ ವೀರಂ ವೀಕ್ಷಮಾಣಂ ಶನ್ಯೇರಿವ ||೧೨||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನುಗತೋ ರಾಮೋ ದದಲೋಪಸಸರ್ಪ ಚ |

ಉಪಯಾತೌ ಮಹಾವೀರ್ಯೌ ಭ್ರಾತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ ||೧೩||

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಘವಂ ನಾಲೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಚ ಮಹಾಬಲಮ್ |

ಅಬ್ರವೀತ್ಪರುಷಂ ವಾಕ್ಯಂ ಪ್ರಶ್ರಿತಂ ಧರ್ಮಸಂಹಿತಮ್ ||೧೪||

ಸ ಭೂಮಾವಲ್ಪತೇಜೋಃಸುನಿಹತೋ ನಷ್ಟಜೇತನಃ |

ಅರ್ಥಸಂಹಿತಯಾ ನಾಚಾ ಗರ್ವಿತಂ ರಣಗರ್ವಿತಮ್ ||೧೫||

ತ್ವಂ ನರಾಧಿಪತೇಃ ಪುತ್ರಃ ಪ್ರಥಿತಃ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಃ |

ಕುಲೀನಃ ಸತ್ತ್ವಸಂಪನ್ನಸ್ತೇಜಸ್ವೀ ಚರಿತವ್ರತಃ ||೧೬||

ಸೆರಾಜ್ಞುಖನಧಂ ಕೃತ್ವಾ ಕೋ ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವಯಾ ಗುಣಃ |
 ಯದಹಂ ಯುದ್ಧ ಸಂರಬ್ಧಃ ಶರೇಣೋರಸಿ ತಾಡಿತಃ ||೧೭||

ಕುಲೀನಃ ಸತ್ತ್ವಸಂಪನ್ನ ಸ್ತೇಜಸ್ವೀ ಚರಿತವ್ರತಃ |
 ರಾಮಃ ಕರುಣವೇದೀ ಚ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಚ ಹಿತೇ ರತಃ ||೧೮||

ಸಾನುಕ್ರೋಶೋ ಮಹೋತ್ಸಾಹಃ ಸಮಯಜ್ಞೋ ದೃಢವ್ರತಃ |
 ಇತಿ ಶೇ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಕಥಯಂತಿ ಯಶೋ ಭುವಿ ||೧೯||

ದನುಃ ಶನುಃ ಪ್ಲವಾ ಧರ್ಮೋ ಧೃತಿಃ ಸತ್ಯಂ ಪರಾಕ್ರಮಃ |
 ಸಾರ್ಥಿನಾನಾಂ ಗುಣಾ ರಾಜನ್ದಣ್ಣ ಶ್ವಾಪೃಪರಾದಿಷು ||೨೦||

ತಾನ್ಗುಣಾನ್ಸಂಪ್ರದಾರ್ಯಾಹಮಗ್ರ್ಯಂ ಚಾಭಿಜನಂ ತವ |
 ತಾರಯಾ ಪ್ರತಿಷಿದ್ಧೋಽಪಿ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸಮಾಗತಃ ||೨೧||

ನ ಮಾಮನೈನ ಸಂರಬ್ಧಂ ಪ್ರಮತ್ತಂ ಯೋದ್ಧಮರ್ಹತಿ |
 ಇತಿ ನೇ ಬುದ್ಧಿ ರುತ್ವನ್ನಾ ಬಭೂವಾದರ್ಶನೇ ತವ ||೨೨||

ನ ತ್ವಾಂ ವಿನಿಹತಾತ್ಮಾನಂ ಧರ್ಮಧ್ವಜಮಧಾರ್ಮಿಕಮ್ |
 ಜಾನೇ ಸಾಪಸಮಾಚಾರಂ ತೃಣೈಃ ಕೂಪಮಿವಾವೃತಮ್ ||೨೩||

ಸತಾಂ ವೇಷಧರಂ ಸಾಪಂ ಪ್ರಚ್ಛೇನ್ನಮಿವ ಸಾನಕಮ್ |
 ನಾಹಂ ತ್ವಾಮುಭಿಜಾನಾಮಿ ಧರ್ಮಚ್ಛದ್ಮಾಭಿಸಂವೃತಮ್ ||೨೪||

ವಿಷಯೇ ವಾ ಪುರೇ ವಾ ತೇ ಯದಾ ನಾಪಕರೋನ್ಮುಹಮ್ |
 ನ ಚ ತ್ವಾಮವಜಾನೇ ಚ ಕಸ್ಮಾತ್ತ್ವಂ ಹಂಸ್ಯಕಿಲ್ಪಿಷಮ್ ||೨೫||

ಫಲಮೂಲಾಶನಂ ನಿತ್ಯಂ ವಾನರಂ ವನಗೋಚರಮ್ |
 ಮಾಮಿಹಾಪ್ರತಿಯುಧ್ಯಂತಮನೈನ ಚ ಸಮಾಗತಮ್ ||೨೬||

ತ್ವಂ ನರಾಧಿಪತೇಃ ಪುತ್ರಃ ಪ್ರತೀತಃ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಃ |
 ಲಿङ್ಗಮಪ್ಯಸ್ತಿ ತೇ ರಾಜನ್ದ್ರಕೃತೇ ಧರ್ಮಸಂಹಿತಮ್ ||೨೭||

ಈ ಘೃತ್ವಿಯಕುಲೇ ಜಾತಃ ಶ್ರುತವಾನ್ಮತ್ಸ್ಯಸಂಶಯಃ |
ಧರ್ಮಲಿಂಗಪ್ರತಿಚ್ಛನ್ನಃ ಕ್ರೂರಂ ಕರ್ಮ ಸಮಾಚರೇತ್ ||೨೮||

ಸಾಮ ರಾಜಕುಲೇ ಜಾತೋ ಧರ್ಮವಾನಿತಿ ವಿಶ್ರುತಃ |
ಅಭಿವ್ರೋ ಭವ್ಯರೂಪೇಣ ಕಿಮರ್ಥಂ ಪರಿಧಾವಸಿ ||೨೯||

ಸಾಮ ದಾನಂ ಘನಾ ಧರ್ಮಃ ಸತ್ಯಂ ಧೃತಿಪರಾಕ್ರಮಾ |
ಪಾರ್ಥಿವಾನಾಂ ಗುಣಾ ರಾಜನ್ದಣ್ಣಶ್ಚಾಪ್ಯಪರಾಧಿಷು ||೩೦||

ವಯಂ ವನಚರಾ ರಾಮ ವ್ಯಗಾ ಮೂಲಫಲಾಶನಾಃ |
ಖಷಾ ಪ್ರಕೃತಿರಸ್ಮಾಕಂ ಪುರುಷಸ್ತ್ವಂ ನರೇಶ್ವರಃ ||೩೧||

ಭೂಮಿಹಿರಣ್ಯಂ ರೂಪ್ಯಂ ಚ ವಿಗ್ರಹೇ ಕಾರಣಾನಿ ಚ |
ತತ್ರ ಕಸ್ತೇ ವನೇ ಲೋಭೋ ಮದೀಯೇಷು ಫಲೇಷು ವಾ ||೩೨||

ನಯಶ್ಚ ವಿನಯಶ್ಚೋಭಾ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಾವಪಿ |
ರಾಜವೃತ್ತಿರಸಂಕೀರ್ಣಾ ನ ನೃಪಾಃ ಕಾಮವೃತ್ತಯಃ ||೩೩||

ತ್ವಂ ತು ಕಾಮಪ್ರಧಾನಶ್ಚ ಕೋಪನಶ್ಚಾನವಸ್ಥಿತಃ |
ರಾಜವೃತ್ತೈಶ್ಚ ಸಂಕೀರ್ಣಃ ಶರಾಸನಪರಾಯಣಃ ||೩೪||

ನ ತೇಸ್ತೃಪಚಿತಿರ್ಧರ್ಮೇ ನಾರ್ಥೇ ಬುದ್ಧಿರವಸ್ಥಿತಾ |
ಇಂದ್ರಿಯೈಃ ಕಾಮವೃತ್ತಃ ಸನ್ಮತ್ಸ್ಯಸೇ ಮನುಜೇಶ್ವರ ||೩೫||

ಹತ್ವಾ ಬಾಣೇನ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಮಾಮಿಹಾಸಪರಾಧಿನಮ್ |
ಕಿಂ ವಕ್ಷ್ಯಸಿ ಸತಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಕರ್ಮ ಕೃತ್ವಾ ಜುಗುಪ್ಸಿತಮ್ ||೩೬||

ರಾಜಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಹಾ ಗೋಘ್ನ ಶ್ಲೋರಃ ಪ್ರಾಣನಧೇ ರತಃ |
ನಾಸ್ತಿಕಃ ಪರಿವೇತ್ತಾ ಚ ಸರ್ವೇ ನಿರಯಗಾಮಿನಃ ||೩೭||

ಸೂಚಕಶ್ಚ ಕದರ್ಯಶ್ಚ ಮಿತ್ರಘ್ನೋ ಗುರುತಲ್ಪಗಃ |
ಲೋಕಂ ಸಾಸಾತ್ಮನಾಮೇತೇ ಗಚ್ಛನ್ಮತ್ರ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೮||

ಅಧಾರ್ಯಂ ಚರ್ಮ ಮೇ ಸದ್ವೀ ರೋಮಾಣ್ಯಸ್ಯ ಚ ವರ್ಜಿತಮ್ |
ಅಭಕ್ತ್ಯಾಣಿ ಚ ಮಾಂಸಾನಿ ತ್ವದ್ವಿಧೈರ್ಧರ್ಮಚಾರಿಭಿಃ ||೩೯||

ಪಚ್ಚಾ ಪಚ್ಚಾನಮಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷತ್ರೇಣ ರಾಘವ |
ಶಲ್ಯಕಃ ಶ್ವಾವಿಧೋ ಗೋಧಾ ಶತಃ ಕೂರ್ಮಶ್ಚ ಪಚ್ಚಾಮಃ ||೪೦||

ಚರ್ಮ ಚಾಸ್ಥಿ ಚ ಮೇ ರಾಜನ್ ಸ್ಪೃಶಂತಿ ಮನೀಷಿಣಃ |
ಅಭಕ್ತ್ಯಾಣಿ ಚ ಮಾಂಸಾನಿ ಸೋಹಂ ಪಚ್ಚಾನಖೋ ಹತಃ ||೪೧||

ತಾರಯಾ ವಾಕ್ಯಮುಕ್ತೋಹಂ ಸತ್ಯಂ ಸರ್ವಜ್ಞಯಾ ಹಿತಮ್ |
ತದತಿಕ್ರಮ್ಯ ಮೋಹೇನ ಕಾಲಸ್ಯ ವಶಮಾಗತಃ ||೪೨||

ತ್ವಯಾ ನಾಥೇನ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ನ ಸನಾಥಾ ವಸುಂಧರಾ |
ಪ್ರಮದಾ ಶೀಲಸಂಪನ್ನಾ ಧೂರ್ತೇನ ಪತಿನಾ ಯಥಾ ||೪೩||

ಶತೋ ನೈಕೈತಿಕಃ ಕ್ಷುದ್ರೋ ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರಶ್ರಿತಮಾನಸಃ |
ಕಥಂ ದಶರಥೇನ ತ್ವಂ ಜಾತಃ ಸಾಪೋ ಮಹಾತ್ಮನಾ ||೪೪||

ಛಿನ್ನ ಚಾರಿತ್ರಕಕ್ಷೇಣ ಸತಾಂ ಧರ್ಮಾತಿವರ್ತಿನಾ |
ತ್ಯಕ್ತ ಧರ್ಮಾಜ್ಞು ಶೇನಾಹಂ ನಿಹತೋ ರಾಮಹಸ್ತಿನಾ ||೪೫||

ಅತುಭಂ ಚಾಪ್ಯಯುಕ್ತಂ ಚ ಸತಾಂ ಚೈವ ನಿಗರ್ಹಿತಮ್ |
ವಕ್ಷ್ಯಸೇ ಚೇದ್ಯಶಂ ಕೃತ್ವಾ ಸದ್ವಿಃ ಸಹ ಸಮಾಗತಃ ||೪೬||

ಉದಾಸೀನೇಷು ಯೋಸ್ಮಾಸು ವಿಕ್ರಮಸ್ತೇ ಪ್ರಕಾಶಿತಃ |
ಅಪಕಾರಿಷು ತಂ ರಾಜನ್ ಹಿ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಕ್ರಮಮ್ ||೪೭||

ದೃಶ್ಯಮಾನಸ್ತು ಯುಧ್ಯೇಥಾ ಮಯಾ ಯದಿ ನೃಪಾತ್ಮಜ |
ಅದೃಶ್ಯ ವೈವಸ್ವತಂ ದೇವಂ ಪಶ್ಯೇತ್ಸ್ವಂ ನಿಹತೋ ಮಯಾ ||೪೮||

ತ್ವಯಾದೃಶ್ಯೇನ ತು ರಣೇ ನಿಹತೋಹಂ ದುರಾಸದಃ |
ಪ್ರಸುಪ್ತಃ ಪನ್ನ ಗೇನೇನ ಸರಃ ಪಾನವಶಂ ಗತಃ ||೪೯||

ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಿಯಕಾಮೇನ ಯದಹಂ ನಿಹತಸ್ತ್ವಯಾ |

ಮಾನೋನ ಯದಿ ಪೂರ್ವಂ ತ್ವನೇತದರ್ಥಮುಚೋದಯಃ |
 ನೈಫಿಲೀನುಹನೇಕಾಹ್ನಾ ತವ ಚಾನೀತನಾನ್ಪನೇತ್ ||೫೦||

ರಾಕ್ಷಸಂ ಚ ದುರಾತ್ಮಾನಂ ತವ ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರಿಣಮ್ |
 ಕಣ್ಣೇ ಬದ್ಧಾ ಪ್ರದದ್ಯಾಂ ತೇನಿಹತಂ ರಾನಣಂ ರಣೇ ||೫೧||

ನೈಸ್ತಾಂ ಸಾಗರತೋಯೇ ನಾ ಸಾತಾಲೇ ನಾಪಿ ನೈಫಿಲೀನಮ್ |
 ಆನಯೇಯಂ ತನಾದೇಶಾಚ್ಛೇತಾನುಶ್ವತರೀಮಿವ ||೫೨||

ಯುಕ್ತಂ ಯತ್ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾದ್ರಾಜ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸ್ವರ್ಗತೇ ಮಯಿ |
 ಅಯುಕ್ತಂ ಯದಧರ್ಮೇಣ ತ್ವಯಾಹಂ ನಿಹತೋ ರಣೇ ||೫೩||

ಕಾನುಮೇನಂವಿಧೋ ಲೋಕಃ ಕಾಲೇನ ವಿನಿಯುಜ್ಯತೇ |
 ಕ್ಷಮಂ ಚೇದ್ಭವತಾ ಪ್ರಾಪ್ತಮುತ್ತರಂ ಸಾಧು ಚಿಂತ್ಯತಾಮ್ ||೫೪||

ಇತ್ಯೇವಮುಕ್ತ್ವಾ ಪರಿಶುಷ್ಯವಕ್ತ್ರಃ
 ಶರಾಭಿಘಾತಾದ್ವೈಥಿಣೋ ಮಹಾತ್ಮಾ |
 ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ರಾನುಂ ರವಿಸಂನಿಕಾಶಂ
 ತೂಷ್ಣೀಂ ಬಭೂವಾನುರಣಾಜಸೂನುಃ ||೫೫||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
 ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಸಪ್ತದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಷ್ಟಾದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಶ್ರಿತಂ ವಾಕ್ಯಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಹಿತಂ ಹಿತಮ್ |
 ಪರುಷಂ ವಾಲಿನಾ ರಾಮೋ ನಿಹತೇನ ವಿಚೇತಸಾ ||೬೧||

ತಂ ನಿಷ್ಪ್ರಭಮಿನಾದಿತ್ಯಂ ಮುಕ್ತತೋಯಮಿನಾನುಬದಮ್ |
 ಉಕ್ತವಾಕ್ಯಂ ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠಮುಪಶಾಂತಮಿನಾನಲಮ್ ||೬೨||

ಧರ್ಮಾರ್ಥಗುಣಸಂಪನ್ನಂ ಹರೀಶ್ವರನುಸುತ್ತುನುಮ್ |
ಅಧಿಕ್ಷಿಸ್ತಸ್ತದಾ ರಾಮಃ ಪಶ್ಯಾದ್ವಾಲಿನಮುಬ್ರವೀತ್ ||೩||

ಧರ್ಮನುರ್ಥಂ ಚ ಕಾನುಂ ಚ ಸಮಯಂ ಚಾಪಿ ಲೌಕಿಕಮ್ |
ಅನಿಜ್ಞಾಯ ಕಥಂ ಬಾಲ್ಯಾನ್ಮಾಮಿಹಾದ್ಯ ವಿಗರ್ಹಸೇ ||೪||

ಅಪ್ಯಷ್ಟಾ ಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನಾಸ್ತು ದ್ವಾ ನಾಚಾರ್ಯ ಸಂಮತಾನ್ |
ಸೌಮ್ಯ ವಾನರಜಾಪಲ್ಯಾಶ್ಚಿ ಮಾಂ ವಕ್ತು ಮಿಹೇಚ್ಛಸಿ ||೫||

ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕೂಟಾಮಿಯಂ ಭೂಮಿಃ ಸತ್ಯಲವನಕಾನನಾ |
ನ್ಯುಗಪಕ್ಷಿಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಾವಪಿ ||೬||

ತಾಂ ಸಾಲಯತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಭರತಃ ಸತ್ಯವಾನ್ಯಜುಃ |
ಧರ್ಮಕಾನಾರ್ಥತತ್ತ್ವಜ್ಞೋ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹೇ ರತಃ ||೭||

ನಯಶ್ಚ ವಿನಯಶ್ಚೋಬ್ಬಾ ಯಸ್ತಿಸ್ತತ್ತ್ವಂ ಚ ಸುಸ್ಥಿತಮ್ |
ವಿಕ್ರಮಶ್ಚ ಯಥಾದೃಷ್ಟಃ ಸ ರಾಜಾ ದೇಶಕಾಲವಿತ್ ||೮||

ತಸ್ಯ ಧರ್ಮಕೃತಾದೇವಾ ನಯಮನೈ ಚ ಸಾರ್ಥವಾಃ |
ಚರಾಮೋ ವಸುಧಾಂ ಕೃತ್ಸಾಂ ಧರ್ಮಸಂತಾನಮಿಚ್ಛವಃ ||೯||

ತಸ್ಮಿನ್ನುಪತಿಶಾದೂಲೇ ಭರತೇ ಧರ್ಮವತ್ಸಲೇ |
ಸಾಲಯತ್ಯಖಿಲಾಂ ಪೃಥ್ವೀಂ ಕಲ್ಪರೇದ್ಧರ್ಮನಿಗ್ರಹಮ್ ||೧೦||

ತೇ ನಯಂ ಧರ್ಮವಿಭ್ರಷ್ಟಾನ್ಸಧರ್ಮೇ ಪರಮೇ ಸ್ಥಿತಾಃ |
ಭರತಾಜ್ಞಾಂ ಪುರಸ್ಕೃತ್ಯ ನಿಗೃಹ್ಣೀಮೋ ಯಥಾವಿಧಿ ||೧೧||

ತ್ವಂ ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಧರ್ಮಾ ಚ ಕರ್ಮಣಾ ಚ ವಿಗರ್ಹಿತಃ |
ಕಾನುತನ್ತ್ರಪ್ರಧಾನಶ್ಚ ನ ಸ್ಥಿತೋ ರಾಜವತ್ಕನಿ ||೧೨||

ಜ್ಯೇಷ್ಠೋ ಭ್ರಾತಾ ಸಿತಾ ಚೈವ ಯಶ್ಚ ವಿದ್ಯಾಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ |
ತ್ರಯಸ್ತೇ ಪಿತರೋ ಜ್ಞೇಯಾ ಧರ್ಮೇ ಪಥಿ ಹಿ ವರ್ತನಃ ||೧೩||

ಯವೀಯಾನಾತ್ಮನಃ ಪುತ್ರಃ ಶಿಷ್ಯಶ್ಚಾಪಿ ಗುಣೋದಿತಃ |
 ಪುತ್ರನತ್ತೇ ತ್ರಯಶ್ಚಿನ್ಮಾ ಧರ್ಮಶ್ಚೇದತ್ರ ಕಾರಣಮ್ ||೧೪||
 ಸೂಕ್ಷ್ಮಃ ಸರಮದುರ್ಜ್ಞೇಯಃ ಸತಾಂ ಧರ್ಮಃ ಸ್ವನಂಗಮು |
 ಹೃದಿಸ್ಥಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಮಾತ್ಮಾ ವೇದ ಶುಭಾಶುಭಮ್ ||೧೫||
 ಚಪಲಶ್ಚಪಲೈಃ ಸಾಧಂ ವಾನರೈರಕೃತಾತ್ಮಭಿಃ |
 ಜಾತ್ಯನ್ತ ಇವ ಜಾತ್ಯನ್ತೈರ್ಮನ್ತ್ರಯನ್ತ್ರೇಕ್ಷಸೇ ನು ಕಿಮ್ ||೧೬||
 ಅಹಂ ತು ವ್ಯಕ್ತತಾನುಸ್ಯ ವಚನಸ್ಯ ಬ್ರವೀಮಿ ತೇ |
 ನ ಹಿ ಮಾಂ ಕೇವಲಂ ರೋಷಾತ್ತ್ವಂ ವಿಗರ್ಹಿತುಮರ್ಹಸಿ ||೧೭||
 ತದೇತತ್ಕಾರಣಂ ಪಶ್ಯ ಯದರ್ಥಂ ತ್ವಂ ಮಯಾ ಹತಃ |
 ಭ್ರಾತುರ್ವರ್ತಸಿ ಭಾರ್ಯಾಯಾಂ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಧರ್ಮಂ ಸನಾತನಮ್ ||
 ಅಸ್ಯ ತ್ವಂ ಧರಮಾಣಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
 ರುಮಾಯಾಂ ವರ್ತಸೇ ಕಾಮಾತ್ಸ್ನುಷಾಯಾಂ ಪಾಪಕರ್ಮಕೃತ್ ||
 ತದ್ವ್ಯತಿರೇತಸ್ಯ ತೇ ಧರ್ಮಾತ್ಕಾಮವೃತ್ತಸ್ಯ ವಾನರ |
 ಭ್ರಾತೃಭಾರ್ಯಾಭಿಮುರ್ಶೇಽಸ್ಮಿನ್ನೇಂದ್ರೇಯಂ ಪ್ರತಿಸಾದಿತಃ ||೨೦||
 ನ ಹಿ ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧಸ್ಯ ಲೋಕವೃತ್ತಾದಪೇಯುಷಃ |
 ದಂಡಾದನ್ಯತ್ರ ಪಶ್ಯಾಮಿ ನಿಗ್ರಹಂ ಹರಿಯೂಥಪ ||೨೧||
 ನ ಹಿ ತೇ ಮರ್ಷಯೇ ಪಾಪಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋಽಹಂ ಕುಲೋದ್ಭವಃ |
 ಔರಸೀಂ ಭಗಿನೀಂ ವಾಪಿ ಭಾರ್ಯಾಂ ವಾಪ್ಯನುಜಸ್ಯ ಯಃ ||೨೨||
 ಪ್ರಚೇರೇತ ನರಃ ಕಾಮಾತ್ಸ್ಯ ದಣ್ಡೋ ವಧಃ ಸ್ತೃತಃ |
 ಭರತಸ್ತು ಮಹೀಪಾಲೋ ನಯಂ ತ್ವಾದೇಶವರ್ತಿನಃ ||೨೩||
 ತ್ವಂ ತು ಧರ್ಮಾದತಿಕ್ರಾಂತಃ ಕಥಂ ಶಕ್ಯಮುಪೇಕ್ಷಿತುಮ್ |
 ಗುರುಧರ್ಮವೃತ್ತಿಕ್ರಾಂತಂ ಪ್ರಾಚ್ಛೋ ಧರ್ಮೇಣ ಪಾಲಯನ್ ||
 ಭರತಃ ಕಾಮವೃತ್ತಾನಾಂ ನಿಗ್ರಹೇ ಪರ್ಯವಸ್ಥಿತಃ |

ವಯಂ ತು ಭರತಾದೇಶಂ ವಿಧಿಂ ಕೃತ್ವಾ ಹರೀಶ್ವರ |
 ತ್ವದ್ವಿಧಾನ್ವಿನ್ನಮರ್ಯಾದಾನ್ವಿಯನ್ತುಂ ಪರ್ಯವಸ್ಥಿತಾಃ ||೨೫||
 ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಚ ಮೇ ಸಖ್ಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಯಥಾ ತಥಾ |
 ದಾರರಾಜ್ಯನಿಮಿತ್ತಂ ಚ ನಿಶ್ಚೇಯಸಿ ರತಃ ಸ ಮೇ ||೨೬||
 ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಚ ಮಯಾ ದತ್ತಾ ತದಾ ನಾನರಸಂನಿಧಾ |
 ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಚ ಕಥಂ ಶಕ್ಯಾ ನುದ್ವಿಧೇನಾನವೇಕ್ಷಿತುಮ್ ||೨೭||
 ತದೇಭಿಃ ಕಾರಣೈಃ ಸರ್ವೈರ್ಮಹದ್ವಿಧೈರ್ಮುಷಂಶ್ರಿತೈಃ |
 ಶಾಸನಂ ತನ ಯದ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವನಾನಮನುಸೃತಾಮ್ ||೨೮||
 ಸರ್ವಥಾ ಧರ್ಮ ಇತ್ಯೇವ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಸ್ತವ ನಿಗ್ರಹಃ |
 ವಯಸ್ಯಸ್ಯಾಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಧರ್ಮಮೇವಾನುಪಶ್ಯತಃ ||೨೯||
 ಶಕ್ಯಂ ತ್ವಯಾಪಿ ತತ್ಕಾರ್ಯಂ ಧರ್ಮಮೇವಾನುಪಶ್ಯತಾ |
 ಶ್ರೂಯತೇ ಮನುನಾ ಗೀತೌ ಶ್ಲೋಕೌ ಚಾರಿತ್ರವತ್ಸಲೌ |
 ಗೃಹೀತೌ ಧರ್ಮಕುಶಲೈಸ್ತತ್ತಥಾ ಚರಿತಂ ಮಯಾ ||೩೦||
 ರಾಜಭಿರ್ಧೃತದಕ್ಷಾಸ್ತು ಕೃತ್ವಾ ಸಾಸಾನಿ ಮಾನವಾಃ |
 ನಿರ್ಮಲಾಃ ಸ್ವರ್ಗಮಾಯಾನ್ತಿ ಸಂತಃ ಸುಕೃತಿನೋ ಯಥಾ ||೩೧||
 ಶಾಸನಾದ್ವಾ ನಿರೋಕ್ಷಾದ್ವಾ ಸ್ತೇನಃ ಸ್ತೇಯಾತ್ಮಮುಚ್ಯತೇ |
 ರಾಜಾ ತ್ವಶಾಸನ್ಪಾಪಸ್ಯ ತದನಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಮ್ ||೩೨||
 ಆರ್ಯೇಣ ಮಮ ಮಾಂಧಾತ್ರಾ ವ್ಯಸನಂ ಘೋರಮೀಷ್ಣಿತಮ್ |
 ಶ್ರಮಣೇನ ಕೃತೇ ಸಾಪೇ ಯಥಾ ಸಾಪಂ ಕೃತಂ ತ್ವಯಾ ||೩೩||
 ಅನ್ಯೈರಪಿ ಕೃತಂ ಸಾಪಂ ಪ್ರಮುಕ್ತೈರ್ವಸುಧಾಧಿಪೈಃ |
 ಸ್ತ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಚ ಕುರ್ವಂತಿ ತೇನ ತಚ್ಚಾನ್ಯತೇ ರಜಃ ||೩೪||
 ತದಲಂ ಪರಿತಾಪೇನ ಧರ್ಮತಃ ಪರಿಕಲ್ಪಿತಃ |
 ವಧೋ ವಾನರಶಾರ್ದೂಲ ನ ವಯಂ ಸ್ವವಶೇ ಸ್ಥಿತಾಃ ||೩೫||

ತೃಣು ಚಾಪ್ಯಪರಂ ಭೂಯಃ ಕಾರಣಂ ಹರಿಪುಂಗವ |
 ತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ಹೇತುಮದ್ವೀರ ನ ಮನ್ಯುಂ ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ || ೩೬ ||
 ನ ಮೇ ತತ್ರ ಮನಸ್ತಾಪೋ ನ ಮನ್ಯುರ್ಹರಿಯೂಫಪ |
 ವಾಗುರಾಭಿಶ್ಚ ಪಾಶೈಶ್ಚ ಕೂಟೈಶ್ಚ ವಿವಿಧೈರ್ನರಾಃ |
 ಪ್ರತಿಚ್ಛನ್ನಾಶ್ಚ ದೃಶ್ಯಾಶ್ಚ ಗೃಹ್ಣಂತಿ ಸುಬಹೂನ್ಮೃಗಾನ್ || ೩೭ ||
 ಪ್ರಧಾವಿತಾನ್ವಾ ವಿತ್ರಸ್ತಾನ್ವಿಸ್ರಭಾಂಶ್ಚಾಪಿ ನಿಷ್ಕಿತಾನ್ || ೩೮ ||
 ಪ್ರಮತ್ತಾನಪ್ರಮತ್ತಾನ್ವಾ ನರಾ ಮಾಂಸಾರ್ಥಿನೋ ಭೃಶಮ್ |
 ವಿಧೃಂತಿ ವಿಮುಖಾಂಶ್ಚಾಪಿ ನ ಚ ದೋಷೋಽತ್ರವಿದ್ಯತೇ || ೩೯ ||
 ಯಾನ್ತಿ ರಾಜರ್ಷಯಶ್ಚಾತ್ರ ಮೃಗಯಾಂ ಧರ್ಮಕೋವಿದಾಃ |
 ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವಂ ನಿಹತೋ ಯುದ್ಧೇ ಮಯಾ ಬಾಣೇನ ವಾನರ |
 ಆಯುಧೈಸ್ತತಿಯುಧೈನ್ವಾ ಯಸ್ಮಾಚ್ಛಾಖಾನ್ಯಗೋ ಹೃಸಿ || ೪೦ ||
 ದುರ್ಲಭಸ್ಯ ಚ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಜೀವಿತಸ್ಯ ಶುಭಸ್ಯ ಚ |
 ರಾಜಾನೋ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರದಾತಾರೋ ನ ಸಂಶಯಃ || ೪೧ ||
 ತಾನ್ ಹಿಂಸ್ಯಾನ್ ಚಾಕ್ರೋಶೇನ್ನಾಕ್ಷಪೇನ್ನಾಪ್ರಿಯಂ ವದೇತ್ |
 ಹೇನಾ ಮನುಷ್ಯರೂಪೇಣ ಚರಂತೀತೇ ಮಹೀತಲೇ || ೪೨ ||
 ತ್ವಂ ತು ಧರ್ಮಮವಿಜ್ಞಾಯ ಕೇವಲಂ ರೋಷಮಾಸ್ಥಿತಃ |
 ಪ್ರದೂಷಯಸಿ ಮಾಂ ಧರ್ಮೇ ಪಿತೃಪೃತಾನುಹೇ ಸ್ಥಿತಮ್ || ೪೩ ||
 ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ರಾಮೇಣ ವಾಲೀ ಪ್ರವೃಥಿತೋ ಭೃಶಮ್ |
 ನ ದೋಷಂ ರಾಘವೇ ದಧ್ಯಾ ಧರ್ಮೇಽಧಿಗತನಿಶ್ಚಯಃ || ೪೪ ||
 ಪ್ರತ್ಯುವಾಚ ತತೋ ರಾಮಂ ಸ್ವಾಞ್ಚ ಲಿರ್ವಾನರೇಶ್ವರಃ |
 ಯತ್ತ್ವಮಾತ್ಮ ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ತಥೈವ ನ ಸಂಶಯಃ || ೪೫ ||
 ಪ್ರತಿವಕ್ತುಂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟೇಽಹಂ ನಾಸಕೃಷ್ಣಸ್ತು ಶಕ್ನುಯಾಮ್ |
 ಯದಯುಕ್ತಂ ಮಯಾ ಪೂರ್ವಂ ಪ್ರಮಾದಾದುಕ್ತಮಪ್ರಿಯಮ್ |
 ತತ್ರಾಪಿ ಖಲು ಮೇ ದೋಷಂ ಕರ್ತುಂ ನಾರ್ಹಸಿ ರಾಘವ || ೪೬ ||

ತ್ವಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟಾರ್ಥತತ್ತ್ವಜ್ಞಃ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಚ ಹಿತೇ ರತಃ |
 ಕಾರ್ಯಕಾರಣಸಿದ್ಧೌ ತೇ ಪ್ರಸನ್ನಾ ಬುದ್ಧಿರನ್ಯಯಾ ||೪೭||

ಮಾನುಷ್ಯಗತಭರ್ಮಾಣಾಂ ವ್ಯತಿಕ್ರಾಂತಪುರಸ್ಕೃತಮ್ |
 ಧರ್ಮಸಂಹಿತಯಾ ವಾಚಾ ಧರ್ಮಜ್ಞ ಪರಿಪಾಲಯ ||೪೮||

ಬಾಹ್ಯಸಂರುದ್ಧಕಣ್ಣಸ್ತು ವಾಲೀ ಸಾರ್ಥರನಃ ಶನೈಃ
 ಉನಾಚಿ ರಾನುಂ ಸಂಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಪಜ್ಞಲಗ್ನ ಇವ ದ್ವಿಸಃ ||೪೯||

ನ ತ್ವಾತ್ಮಾನಮಹಂ ಶೋಚೇ ನ ತಾರಾಂ ನಾಪಿ ಬಾನ್ದವಾನ್ |
 ಯಥಾ ಪುತ್ರಂ ಗುಣಜ್ಯೇಷ್ಠಮಜ್ಞದಂ ಕನಕಾಜ್ಞದಮ್ ||೫೦||

ಸ ಮಮಾದರ್ಶನಾದ್ಧೀನೋ ಬಾಲ್ಯಾತ್ಪ್ರಭೃತಿ ಲಾಲಿತಃ |
 ತಟಾಕ ಇವ ಸೀತಾಮ್ಬುರುಪಶೋಷಂ ಗಮಿಸ್ಯತಿ ||೫೧||

ಬಾಲಶ್ಚಾಕೃತಬುದ್ಧಿಶ್ಚ ಏಕಪುತ್ರಶ್ಚ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ |
 ತಾರೇಯೋ ರಾನು ಭನತಾ ರಕ್ಷಣೇಯೋ ಮಹಾಬಲಃ ||೫೨||

ಸುಗ್ರೀವೇ ಜಾಙ್ಗದೇ ಚೈವ ನಿಧತ್ಸ್ವ ಮತಿಮುತ್ತಮಾಮ್ |
 ತ್ವಂ ಹಿ ಗೋಸ್ತಾ ಚ ಶಾಸ್ತಾ ಚ ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯವಿಧೌ ಸ್ಥಿತಃ ||೫೩||

ಯಾ ತೇ ಸರಪತೇ ವೃತ್ತಿರ್ಭರತೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇ ಚ ಯಾ |
 ಸುಗ್ರೀವೇ ಜಾಙ್ಗದೇ ರಾಜಂಸ್ತಾಂ ತ್ವಮಾಧಾತುಮರ್ಹಸಿ ||೫೪||

ಮದ್ದೋಷಕೃತದೋಷಾಂ ತಾಂ ಯಥಾ ತಾರಾಂ ತಪಸ್ವಿನೀಮ್ |
 ಸುಗ್ರೀವೋ ನಾನಮನ್ಯೇತ ತಥಾವಸ್ಥಾತುಮರ್ಹಸಿ ||೫೫||

ತ್ವಯಾ ಹೃನುಗೃಹೀತೇನ ಶಕ್ಯಂ ರಾಜ್ಯಮುಪಾಸಿತುಮ್ |
 ತ್ವದ್ವಶೇ ವರ್ತಮಾನೇನ ತನ ಚಿತ್ತಾನುವರ್ತಿನಾ |

ಶಕ್ಯಂ ದಿನಂ ಜಾರ್ಜಯಿತುಂ ವಸುಧಾಂ ಜಾಪಿ ಶಾಸಿತುಮ್ ||೫೬||
 ತ್ವತ್ತೋಽಹಂ ನಥಮಾಕಾಂಕ್ಷಸ್ವಾರ್ಯಮಾಣೋಽಪಿ ತಾರಯಾ |

ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಭೃಷ್ಟಯುದ್ಧಮುಪಾಗತಃ |
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸಂನ್ಮತೋ ರಾನುಂ ವಿರರಾಮ ಹರಿಶ್ವರಃ ||೫೭||

ಸ ತಮಾಶ್ವಾಸಯದ್ರಾವೋ ವಾಲಿಸಂ ವ್ಯಕ್ತದರ್ಶನಮ್ |
ಸಾಧುಸಂನುತಯಾ ನಾಚಾ ಧರ್ಮತತ್ತ್ವಾರ್ಥಯುಕ್ತಯಾ ||

ನ ಸಂತಾಪಸ್ತ್ವಯಾ ಕಾರ್ಯ ಏತದರ್ಥಂ ಸ್ಲವಂಗಮ |
ನ ನಯಂ ಭವತಾ ಚಿನ್ಮಾ ನಾಪ್ಯಾತ್ಮಾ ಹರಿಸತ್ತಮ |
ವಯಂ ಭವದ್ವಿಶೇಷೇಣ ಧರ್ಮತಃ ಕೃತನಿಶ್ಚಯಾಃ ||೫೯||

ದಕ್ಷೈರೇ ಯಃ ಪಾತಯೇದ್ವಿಜ್ಞಂ ದಕ್ಷೋ ಯಶ್ಚಾಪಿ ದಕ್ಷೈತೇ |
ಕಾರ್ಯಕಾರಣಸಿದ್ಧಾರ್ಥಾವುಭೌ ತೌ ನಾನಸೀದತಃ ||೬೦||

ತದ್ಭವಾನ್ದಿವ್ಯಸಂಯೋಗಾದಸ್ಮಾದ್ವಿಗತಕಲ್ಪಿಷಃ |
ಗತಃ ಸ್ವಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಧರ್ಮಾಂ ಧರ್ಮದೃಷ್ಟೇನ ವರ್ತುನಾ ||

ತೃಜ ಶೋಕಂ ಚ ನೋಹಂ ಚ ಭಯಂ ಚ ಹೃದಯೇ ಸ್ಥಿತಮ್ |
ತ್ವಯಾ ವಿಧಾನಂ ಹರ್ಯಗ್ರ್ಯನ ಶಕ್ಯಮತಿವರ್ತಿತುಮ್ ||೬೧||

ಯಥಾ ತ್ವಯ್ಯಜ್ಞದೋ ನಿತ್ಯಂ ವರ್ತತೇ ನಾನರೇಶ್ವರ |
ತಥಾ ವರ್ತೇತ ಸುಗ್ರೀವೇ ಮಯಿ ಚಾಪಿ ನ ಸಂತಯಃ ||೬೨||

ಸ ತಸ್ಯ ವಾಕ್ಯಂ ಮಧುರಂ ಮಹಾತ್ಮನಃ
ಸಮಾಹಿತಂ ಧರ್ಮಪಥಾನುವರ್ತಿನಃ |
ನಿಶಮ್ಯ ರಾನುಸ್ಯ ರಣಾವಮರ್ದಿನೋ
ವಚಃ ಸುಯುಕ್ತಂ ನಿಜಗಾದ ನಾನರಃ ||೬೪||

ಶರಾಭಿತಪ್ತೇನ ವಿಚೇತಸಾ ಮಯಾ
ಪ್ರದೂಷಿತಸ್ತ್ವಂ ಯದಜಾನತಾ ನಿಭೋ |
ಇದಂ ಮಹೇಂದ್ರೋಪಮ ಭೀಮವಿಕ್ರಮ
ಪ್ರಸಾದಿತಸ್ತ್ವಂ ಪ್ಲವಮೇ ನರೇಶ್ವರ ||೬೫||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾನ್ಯೇ
ಕಷ್ಠಿನ್ಧಾಕಾಣ್ಡೇ ಅಷ್ಟಾದಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಏಕೋನವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸ ವಾನರನುಹಾರಾಜಃ ಶಯಾನಃ ಶರವಿಕ್ಷತಃ |

ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತೋ ಹೇತುಮದ್ವಾಕ್ಯೈರ್ನೋತ್ತರಂ ಪ್ರತ್ಯಪದ್ಯತ ||೧||

ಅಶ್ವಭಿಃ ಪರಿಭಿನ್ನಾಙ್ಗಃ ಸಾದಪೈರಾಹತೋ ಭೃಶಮ್ |

ರಾಮಬಾಣೇನ ಚಾಕ್ರಾನ್ತೋ ಜೀವಿತಾಂತೇ ಮುನೋಹರಃ ||೨||

ತಂ ಭಾರ್ಯಾ ಬಾಣನೋಕ್ಷೇಣ ರಾಮದತ್ತೇನ ಸಂಯುಗೇ |

ಹತಂ ಸ್ಥನಗಶಾರ್ದೂಲಂ ತಾರಾ ಶುಶ್ರಾವ ವಾಲಿನಮ್ ||೩||

ಸಾ ಸಪುತ್ರಾಪ್ರಿಯಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಧಂ ಭರ್ತುಃ ಸುದಾರುಣಮ್ |

ನಿಷ್ಪಸಾತ ಭೃಶಂ ತಸ್ಮಾದುದ್ವಿಗ್ನಾ ಗಿರಿಕನ್ಧರಾತ್ ||೪||

ಯೇ ತ್ವಜ್ಞದಪರೀನಾರಾ ವಾನರಾ ಭೀನುವಿಕ್ರಮಾಃ |

ತೇ ಸಕಾರ್ನುಕಮಾಲೋಕ್ಯ ರಾಮಂ ತ್ರಸ್ತಾಃ ಪ್ರದುದ್ರುವುಃ ||೫||

ಸಾ ದದರ್ಶ ತತಸ್ತಸ್ತಾನ್ದರೀನಾಪತತೋ ದ್ರುತಮ್ |

ಯೂಥಾದಿನ ಪರಿಭ್ರಷ್ಟಾನ್ಮಗಾನ್ನಿಹತಯೂಥಸಾನ್ ||೬||

ತಾನುವಾಚೆ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ದುಃಖಿತಾನ್ದುಃಖಿತಾ ಸತೀ |

ರಾಮವಿತ್ರಾಸಿತಾನ್ಸರ್ವಾನುಬದ್ಧಾನಿವೇಷುಭಿಃ ||೭||

ವಾನರಾ ರಾಜಸಿಂಹಸ್ಯ ಯಸ್ಯ ಯೂಯಂ ಪುರಃಸರಾಃ |

ತಂ ವಿಹಾಯ ಸುಸಂತ್ರಸ್ತಾಃ ಕಸ್ಮಾದ್ವನಥ ದುರ್ಗತಾಃ ||೮||

ರಾಜ್ಯಹೇತೋಃ ಸ ಚೇದ್ಭ್ರಾತಾ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಕ್ರೂರೇಣ ಸಾತಿತಃ |

ರಾಮೇಣ ಪ್ರಹಿತ್ಯದೂರಾನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ದೂರಸಾತಿಭಿಃ ||೯||

ಕಪಿಶತ್ಕಾರ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಕಸಯಃ ಕಾಮರೂಪಿಣಃ |

ಪ್ರಾಪ್ತಕಾಲನುವಿಕ್ಲಿಷ್ಟಮೂಚುರ್ವಚನಮುಜ್ಞನಾಮ್ ||೧೦||

ಜೀನಪುತ್ರೇ ನಿವರ್ತಸ್ವ ಪುತ್ರಂ ರಕ್ಷಸ್ವ ಚಾಜ್ಞದಮ್ |

ಅನ್ತಕೋ ರಾಮರೂಪೇಣ ಹತ್ವಾ ನಯತಿ ವಾಲಿನಮ್ ||೧೧||

ಕ್ಷೇಪ್ತಾನ್ವೈಕಾನ್ವನಾವಿಧ್ಯ ನಿಪುಲಾಶ್ಚ ತಥಾ ಶಿಲಾಃ |

ವಾಲೀ ವಜ್ರಸಮೈರ್ಬಾಣೈ ರಾನೇಣ ವಿನಿಸಾತಿತಃ ||೧೨||

ಅಭಿಭೂತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ವಿದ್ರುತಂ ವಾನರಂ ಬಲಮ್ |

ತಸ್ಮಿನ್ನೈವಗಶಾರ್ದೂಲೇ ಹತೇ ಶಕ್ಯಸಮಪ್ರಭೇ ||೧೩||

ಶಕ್ಷ್ಯತಾಂ ನಗರದ್ವಾರಮುಜ್ಜದಶ್ಚಾಭಿಷಿಚ್ಯತಾಮ್ |

ಪದಸ್ಥಂ ವಾಲಿನಃ ಪುತ್ರಂ ಭಜಿಷ್ಯಂತಿ ಸ್ಲವಂಗಮಾಃ ||೧೪||

ಅಥವಾರುಚಿತಂ ಸ್ಥಾನಮಿಹ ತೇ ರುಚಿರಾನನೇ |

ಅವಿಶಂತಿ ಹಿ ದುರ್ಗಾಣಿ ಕ್ಷಿಪ್ರಮದ್ಯೈವ ವಾನರಾಃ ||೧೫||

ಅಭಾರ್ಯಾಶ್ಚ ಸಭಾರ್ಯಾಶ್ಚ ಸನ್ಯತ್ಯ ವನಜಾರಿಣಃ |

ಲುಪ್ಥೇಭ್ಯೋ ವಿಪ್ರಯುಕ್ತೇಭ್ಯಸ್ತೇಭ್ಯೋ ನಸ್ತು ಮುಲಂ
ಭಯಮ್ ||೧೬||

ಅಲ್ಪಾನ್ತರಗತಾನಾಂ ತು ಶ್ರುತ್ವಾ ವಚನಮುಜ್ಜನಾ |

ಅತ್ಮನಃ ಪ್ರತಿರೂಪಂ ಸಾ ಬಭಾಷೇ ಚಾರುಹಾಸಿನೀ ||೧೭||

ಪುತ್ರೇಣ ಮನು ಕಿಂ ಕಾರ್ಯಂ ಕಿಂ ರಾಜ್ಯೇನ ಕಿಮಾತ್ಮನಾ |

ಕಪಿಸಿಂಹೇ ಮಹಾಭಾಗೇ ತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಹರಿ ನಶ್ಯತಿ ||೧೮||

ಪಾದಮೂಲಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ತಸ್ಯೈವಾಹಂ ಮಹಾತ್ಮನಃ |

ಯೋಽಸೌ ರಾಮಪ್ರಯುಕ್ತೇನ ಶರೇಣ ವಿನಿಸಾತಿತಃ ||೧೯||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಪ್ರದುದ್ರಾವ ರುದತೀ ಶೋಕಮೂರ್ಛಿತಾ |

ಶಿರಶ್ಚೋರಶ್ಚ ಬಾಹುಭ್ಯಾಂ ದುಃಖೇನ ಸಮುಭಿಘ್ನತೀ ||೨೦||

ಅವ್ರಜಂತೀ ದದರ್ಶಾಥ ಸತಿಂ ನಿಸತಿತಂ ಭುವಿ |

ಹಂತಾರಂ ದಾನವೇನ್ದ್ರಾಣಾಂ ಸಮರೇಷ್ಟನಿವರ್ತಿನಾಮ್ ||೨೧||

ಕ್ಷೇಪ್ತಾರಂ ಪರ್ವತೇನ್ದ್ರಾಣಾಂ ವಜ್ರಾಣಾಮಿವ ವಾಸವಮ್ |

ಮಹಾವಾತಸಮಾವಿಷ್ಟಂ ಮಹಾಮೋಘಾಘನಿಸ್ಸನಮ್ ||೨೨||

ಶಕ್ರತುಲ್ಯಪರಾಕ್ರಾಂತಂ ವೃಷ್ಟೇವೋಪರತಂ ಘನಮ್ |
 ವರ್ಧಂತಂ ನರ್ಧತಾಂ ಭೀಮಂ ಶೂರಂ ಶೂರೇಣ ಪಾತಿತಮ್ |
 ಶಾರ್ದೂಲೇನಾಮಿಷಸ್ಯಾರ್ಥೇ ವ್ಯಗರಾಜಮಿವಾದಶಮ್ || ೨೩ ||
 ಅರ್ಜಿತಂ ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ ಸಪತಾಕಂ ಸವೇದಿಕಮ್ |
 ನಾಗಹೇತೋಃ ಸುಪರ್ಣೇನ ಜೈತ್ಯಮುಸ್ಮಥಿತಂ ಯಥಾ || ೨೪ ||
 ಅವಷ್ಟಭ್ಯಾವತಿಷ್ಠಂತಂ ದದರ್ಶ ಧನುರೂರ್ಜಿತಮ್ |
 ರಾಮಂ ರಾಮಾಸುಜಂ ಜೈನ ಭರ್ತುಶ್ಚೈವ ತಥಾನುಜಮ್ || ೨೫ ||
 ತಾನತೀತ್ಯ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಭರ್ತಾರಂ ನಿಹತಂ ರಣೇ |
 ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ವೈಥಿತಾ ಭೂಮೌ ಸಂಭ್ರಾಂತಾ ನಿಪಪಾತ ಹ || ೨೬ ||
 ಸುಪ್ತೇನ ಪುನರುತ್ಥಾಯ ಅರ್ಯಪುತ್ರೇತಿ ಕ್ರೋಶತೀ |
 ರುರೋದ ಸಾ ಪತಿಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಂದಿಕಂ ವೃತ್ಯುಬಾನುಭಿಃ || ೨೭ ||
 ತಾನುನೇಕ್ಷ್ಯ ತು ಸುಗ್ರೀವಃ ಕ್ರೋಶಂತೀಂ ಕುರರೀಮಿವ |
 ವಿಷಾದಮಗಮತ್ಯಷ್ಟಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಜಾಜ್ಞ ದಮಾಗತಮ್ || ೨೮ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಪ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
 ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾ ಕಾಂಡೇ ಏಕೋನವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ರಾಮಜಾಪಿಸೃಷ್ಟೇನ ಶರೇಣಾಂತಕರೇಣ ತಮ್ |
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿನಿಹತಂ ಭೂಮೌ ತಾರಾ ತಾರಾಧಿಸಾನನಾ |
 ಸಾ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಭರ್ತಾರಂ ಸರ್ಯಷ್ಟಜತ ಭಾಮಿನೀ || ೧ ||
 ಇಷುಣಾಭಿಹತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಾಲಿನಂ ಕುಂಜ ರೋಪಮಮ್ |
 ವಾನರೇನ್ದ್ರಂ ಮಹೇನ್ದ್ರಾಭಂ ಶೋಕಸಂತಪ್ತಮಾನಸಾ |
 ತಾರಾ ತರುಮಿವೋಸ್ಮೂಲಂ ಸರ್ಯದೇವಯುಜಾತುರಾ || ೨ ||

ರಣೇ ದಾರುಣ ವಿಕ್ರಾಂತ ಪ್ರವೀರ ಸ್ವವತಾಂ ನರ |
ಕಿಂ ದೀನಾನುನುರಕ್ತಾಂ ಮಾನುಷ್ಯ ತ್ವಂ ನಾಭಿಭಾಷಸೇ ||೩||

ಉತ್ತಿಷ್ಠ ಹರಿತಾದೂಲ ಭಜಸ್ವ ಶಯನೋತ್ಪಮನಾ |
ನೈವಂವಿಧಾಃ ಶೇರತೇ ಹಿ ಭೂಮೌ ನೃಪತಿಪತ್ತಮಾಃ ||೪||

ಅತೀವ ಖಲು ಶೇ ಕಾಂತಾ ವಸುಧಾ ವಸುಧಾಧಿಪ |
ಗತಾಸುರಪಿ ಯಾಂ ಗಾತ್ರೈರ್ಮಾರ್ಗಾಂ ವಿಹಾಯ ನಿಷೇವಸೇ ||೫||

ವ್ಯಕ್ತಮದ್ಯ ತ್ವಯಾ ವೀರ ಭರ್ತುತಃ ಸಂಪ್ರವರ್ತತಾ |
ಕಷ್ಟಿನ್ಧೀವ ಪುರೀ ರಮ್ಯಾ ಸ್ವರ್ಗಮಾರ್ಗೇ ವಿನಿರ್ಮಿತಾ ||೬||

ಯಾನ್ಯಸ್ಮಾಭಿಸ್ತ್ವಯಾ ಸಾರ್ಥಂ ವನೇಷು ಮಧುಗನ್ನಿಷು |
ವಿಹೃತಾನಿ ತ್ವಯಾ ಕಾಲೇ ಶೇಷಾನುಪರಮಃ ಕೃತಃ ||೭||

ನಿರಾಸನ್ನಾ ನಿರಾಶಾಹಂ ನಿಮಗ್ನಾ ಶೋಕಸಾಗರೇ |
ತ್ವಯಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತ್ವಮಾಪನ್ನೇ ಮಹಾಯೂಥಸಯೂಥಸೇ ||೮||

ಹೃದಯಂ ಸುಸ್ಥಿರಂ ಮಹ್ಯಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿನಿಹತಂ ಪತಿನಾ |
ಯನ್ನ ಶೋಕಾಭಿಸಂತಪ್ತಂ ಸ್ಫುಟಿತೇದ್ಯ ಸಹಸ್ರಧಾ ||೯||

ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ತ್ವಯಾ ಭಾರ್ಯಾ ಹೃತಾ ಸ ಚ ವಿವಾಸಿತಃ |
ಯತ್ತು ತಸ್ಯ ತ್ವಯಾ ಪುಷ್ಪಿ ಪ್ರಾಪ್ತೇಯಂ ಸ್ಲವಗಾಧಿಪ ||೧೦||

ನಿಃಶ್ರೇಯಸಪರಾ ಮೋಹಾತ್ತ್ವಯಾ ಜಾಹಂ ವಿಗರ್ಹಿತಾ |
ಯೈಷಾಬ್ರವಂ ಹಿತಂ ವಾಕ್ಯಂ ವಾನರೇಂದ್ರ ಹಿತೈಷಿಣೇ ||೧೧||

ರೂಪಯಾವನದೃಷ್ಟಾನಾಂ ದಕ್ಷಿಣಾನಾಂ ಚ ಮಾನದ |
ನೂಪಮಸ್ಸರಸಾಮಾರ್ಯ ಚಿತ್ತಾನಿ ಪ್ರಮುಖಿಷ್ಯಸಿ ||೧೨||

ಕಾಲೋ ನಿಃಸಂಶಯೋ ನೂನಂ ಜೀವಿತಾಂತಕರಸ್ತವ |
ಬಲಾದ್ಯೇನಾಪವನ್ನೋಸಿ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯಾಪಶೋ ವತಮಾ ||೧೩||

ಅಸ್ಥಾನೇ ವಾಲಿನಂ ಹತ್ವಾ ಯುಧ್ಯಮಾನಂ ಪರೇಣ ಚ |
ನ ಸಂತಪ್ಯತಿ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ಮ ಸುಗರ್ಹಿತಮ್ ||೧೪||

ವೈಧವ್ಯಂ ಶೋಕಸಂತಾಪಂ ಕೃಪಣಂ ಕೃಪಣಾ ಸತೀ |
ಅದುಃಖೋಪಚಿತಾ ಪೂರ್ವಂ ವರ್ತಯಿಷ್ಯಾಮ್ಯನಾಥವತ್ ||೧೫||

ಲಾಲಿತಶ್ಚಾಜ್ಞ ದೋ ವೀರಃ ಸುಕುಮಾರಃ ಸುಖೋಚಿತಃ |
ವತ್ಸ್ಯತೇ ಕಾಮುವಸ್ಥಾಂ ನೇ ಪಿತೃವೈ ಕ್ರೋಧಮೂರ್ಛಿತೇ ||

ಕುರುಷ್ವ ಪಿತರಂ ಪುತ್ರ ಸುದೃಷ್ಟಂ ಧರ್ಮವತ್ಸಲಮ್ |
ದುರ್ಲಭಂ ದರ್ಶನಂ ತಸ್ಯ ತವ ವತ್ಸ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೧೬||

ಸಮಾಶ್ವಾಸಯ ಪುತ್ರಂ ತ್ವಂ ಸಂದೇಶಂ ಸಂದಿತಸ್ತು ನೇ |
ಮೂರ್ಛಿ ಚೈನಂ ಸಮಾಘ್ರಾಯ ಪ್ರವಾಸಂ ಪ್ರಸಿಫೋ ಹ್ಯಸಿ ||

ರಾಮೇಣ ಹಿ ಮಹತ್ಕರ್ಮ ಕೃತಂ ತ್ವಾನುಭಿನಿಷ್ಟತಾ |
ಅನೃಣ್ಯಂ ಚ ಗತಂ ತಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಪ್ರತಿಶ್ರವೇ ||೧೭||

ಸಕಾನೋ ಭವ ಸುಗ್ರೀವ ರುನಾಂ ತ್ವಂ ಪ್ರತಿಪತ್ಸ್ಯಸೇ |
ಭುಂಕ್ಷ್ವ ರಾಜ್ಯಮನುದ್ವಿಗ್ನಃ ಶಸ್ತ್ರೋ ಭ್ರಾತಾ ರಿಪುಸ್ತವ ||೧೮||

ಕಿಂ ಮಾನೇನಂ ಪ್ರಲಪತೀಂ ಪ್ರೇಮ್ಣಾ ತ್ವಂ ನಾಭಿಭಾಷಸೇ |
ಇಮಾಃ ಪಶ್ಯ ನರಾ ಬಹ್ವೀರ್ಭಾರ್ಯಾಸ್ತೇ ವಾನರೇಶ್ವರ ||೧೯||

ತಸ್ಯಾ ವಿಲಸಿತಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಾನರ್ಯಃ ಸರ್ವತಶ್ಚ ತಾಃ |
ಪರಿಗೃಹ್ಯಾಜ್ಞ ದಂ ದೀನಂ ದುಃಖಾರ್ತಾಃ ಪರಿಚುಕ್ರುತಾಃ ||೨೦||

ಕಿಮುಜ್ಞ ದಂ ಸಾಜ್ಞ ದವೀರಬಾಹೋ
ನಿಹಾಯ ಯಾಸ್ಯದ್ಯ ಚಿರಪ್ರವಾಸಮ್ |

ನ ಯುಕ್ತನೇನಂ ಗುಣಸಂನಿಕೃಷ್ಟಂ
ನಿಹಾಯ ಪುತ್ರಂ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರ ಗನ್ತುಮ್ ||೨೧||

ಕಿಮಪ್ರಿಯಂ ತೇ ಪ್ರಿಯಚಾರುನೇಷ
ಮಯಾ ಕೃತಂ ನಾಥ ಸುತೇನ ವಾ ತೇ |

ಸಹಾಜ್ಞಾ ದಾಂ ನಾಂ ಸ ವಿಹಾಯ ನೀರ

ಯತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ತೋ ದೀರ್ಘಮಿತಃ ಪ್ರವಾಸಮ್ || ೨೪ ||

ಯದ್ಯಪ್ರಿಯಂ ಕಿಂಚಿದಸಂಪ್ರದಾರ್ಯ

ಕೃತಂ ನುಯಾ ಸ್ಯಾತ್ಪ್ರವ ದೀರ್ಘಬಾಹೋ |

ಪ್ಲಮಸ್ತ ಮೇ ತದ್ಧರಿವಂಶನಾಥ

ವ್ರಜಾನಿ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ತವ ನೀರ ಸಾದೌ || ೨೫ ||

ತಥಾ ತು ತಾರಾ ಕರುಣಂ ರುದನ್ತೀ

ಭರ್ತುಃ ಸಮೀಪೇ ಸಹ ವಾನರೀಭಿಃ |

ವ್ಯವಸ್ಯತ ಸ್ತ್ರಾಯಮುಪೋಪವೇಷ್ವ-

ಮನಿಸ್ತ್ವವರ್ಣಾ ಭುವಿ ಯತ್ಪ್ರವಾಲೀ || ೨೬ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾ ಕಾಂಡೇ ವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಏಕವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತತೋ ನಿಪತಿತಾಂ ತಾರಾಂ ಚೈತಾಂ ತಾರಾಮಿವಾನ್ವರಾತ್ |

ಶನ್ನೇರಾಶ್ವಾಸಯಾಮಾಸ ಹನೂಮಾನ್ತ ರಿಯೂಥಸಃ || ೧ ||

ಗುಣದೋಷಕೃತಂ ಜನ್ತುಃ ಸ್ವಕರ್ಮಫಲಹೇತುಕಮ್ |

ಅವ್ಯಗ್ರಸ್ತದವಾಪ್ನೋತಿ ಸರ್ವಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ಶುಭಾಶುಭಮ್ || ೨ ||

ಶೋಚ್ಯಾ ಶೋಚಸಿ ಕಂ ಶೋಚ್ಯಂ ದೀನಂ ದೀನಾನುಕರ್ಮಣೇ |

ಕಸ್ಯ ಕೋ ವಾ ನು ಶೋಚ್ಯೋಽಸ್ಮಿ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ಪದ್ವಿದೋಪಮೇ || ೩ ||

ಅಬ್ಜದಸ್ತು ಕುಮಾರೋಽಯಂ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯೋ ಜೀವಪುತ್ರಯಾ |

ಅಯತ್ಯಾಂ ಚ ವಿಧೇಯಾನಿ ಸಮರ್ಥಾನ್ಯಸ್ಯ ಚಿಂತಯ || ೪ ||

ಜಾನಾಸ್ಯನಿಯತಾನೇನಂ ಭೂತಾನಾಮಾಗತಿಂ ಗತಿಮ್ |

ತಸ್ಮಾಚ್ಛುಭಂ ಹಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಪಣ್ಡಿತೇನ್ಯದಲಾಕಿಕಮ್ || ೫ ||

ಯಸ್ಮಿನ್ವ ರಿಸಹಸ್ರಾಣಿ ಪ್ರಯುತಾನ್ಯಬುಧಾನಿ ಚ |

ನರ್ತಯಂತಿ ಕೃತಾಂಶಾನಿ ಸೋಽಯಂ ದಿಷ್ಟಾಂತಮಾಗತಃ ||೬||

ಯದಯಂ ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಾರ್ಥಃ ಸಾಮದಾನಕ್ಷಮಾಪರಃ |

ಗತೋ ಧರ್ಮಜಿತಾಂ ಭೂಮಿಂ ನೈನಂ ಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ ||೭||

ಸರ್ವೇ ಚ ಹರಿಶಾರ್ಧೂಲಾಃ ಪುತ್ರಶ್ಚಾಯಂ ತನಾಜ್ಞದಃ |

ಇದಂ ಹರ್ಯಕ್ಷರಾಜ್ಯಂ ಚ ತ್ವತ್ಸನಾಥಮನಿನ್ದಿತೇ ||೮||

ತಾನಿಮೌ ಶೋಕಸಂತಪ್ತಾ ಶನ್ಯಃ ಪ್ರೇರಯ ಭಾಮಿನಿ |

ತ್ವಯಾ ಪರಿಗೃಹೀತೋಽಯಮಜ್ಞದಃ ಶಾಸ್ತು ಮೇದಿನೀಮ್ ||೯||

ಸಂತತಿಶ್ಚ ಯಥಾ ದೃಷ್ಟಾ ಕೃತ್ಯಂ ಯಚ್ಚಾಪಿ ಸಾಂಪ್ರೇತಮ್ |

ರಾಜ್ಞಾಂತಕ್ರಿಯತಾಂ ತಾನದೇಷ ಕಾಲಸ್ಯ ನಿಶ್ಚಯಃ ||೧೦||

ಸಂಸ್ಕಾರ್ಯೋ ಹರಿರಾಜಶ್ಚ ಅಜ್ಞದಶ್ಚಾಭಿಷಿಚ್ಯತಾಮ್ |

ಸಿಂಹಾಸನಗತಂ ಪುತ್ರಂ ಪಶ್ಯಂತೀ ಶಾಂತಿಮೇಷ್ಯಸಿ ||೧೧||

ಸಾ ತಸ್ಯ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಭರ್ತೃವ್ಯಸನಪೀಡಿತಾ |

ಅಬ್ರವೀದುತ್ತರಂ ತಾರಾ ಹನೂಮಂತಮನಸ್ಥಿತಮ್ ||೧೨||

ಅಜ್ಞದಪ್ರತಿರೂಪಾಣಾಂ ಪುತ್ರಾಣಾಮೇಕತಃ ಶತಮ್ |

ಹತಸ್ಯಾಸ್ಯಸ್ಯ ನೀರಸ್ಯ ಗಾತ್ರಸಂಶ್ಲೇಷಣಂ ನರಮ್ ||೧೩||

ನ ಚಾಹಂ ಹರಿರಾಜಸ್ಯ ಪ್ರಭವಾಮೃಜ್ಞದಸ್ಯ ವಾ |

ಪಿತೃವ್ಯಸ್ತಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸರ್ವಕಾರ್ಯೇಷ್ವನನ್ತರಃ ||೧೪||

ನ ಹ್ಯೇಷಾ ಬುದ್ಧಿರಾಸ್ಥೇಯಾ ಹನುಮನ್ಶಜ್ಞದಂ ಪ್ರತಿ |

ಸಿತಾ ಹಿ ಬನ್ಧುಃ ಪುತ್ರಸ್ಯ ನ ಮಾತಾ ಹರಿಸತ್ತಮ ||೧೫||

ನ ಹಿ ಮನು ಹರಿರಾಜಸಂಶ್ರಯಾ-

ತ್ವಮತರಮಸ್ತಿ ಪರತ್ರ ಚೇಹ ವಾ |

ಅಭಿಮುಖಹತವೀರಸೇವಿತಂ

ಶಯನಮಿದಂ ನುನು ಸೇವಿತುಂ ಕ್ಷಮನುಮ್ ||೧೩||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಏಕವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ದ್ವಾವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ವೀಕ್ಷ್ಯಮಾಣಸ್ತು ಮನ್ದಾಸುಃ ಸರ್ವತೋ ಮನ್ದಮುಚ್ಚೈಸನ್ |
ಅದಾವೇನ ತು ಸುಗ್ರೀವಂ ದದರ್ಶ ತ್ವಾತ್ಮಜಂ ತತಃ ||೧೪||

ತಂ ಪ್ರಾಪ್ತವಿಜಯಂ ವಾಲೀ ಸುಗ್ರೀವಂ ಸ್ಲವಗೇಶ್ವರಃ |
ಅಭಾಷ್ಯ ನೈಕ್ತಯಾ ವಾಚಾ ಸನ್ನೇಹಮಿದಮಬ್ರವೀತ್ ||೧೫||

ಸುಗ್ರೀವ ದೋಷೇಣ ನ ಮಾಂ ಗಂತುಮರ್ಹಸಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಾತ್ |
ಕೃಷ್ಯಮಾಣಂ ಭವಿಷ್ಯೇಣ ಬುದ್ಧಿಮೋಹೇನ ಮಾಂ ಬಲಾತ್ ||೧೬||

ಯುಗಪದ್ವಿಹಿತಂ ತಾತ ನ ಮನ್ಯೇ ಸುಖಮಾವಯೋಃ |
ಸೌಹಾರ್ದಂ ಭ್ರಾತೃಯುಕ್ತಂ ಹಿ ಶದಿದಂ ತಾತ ನಾನ್ಯಥಾ ||೧೭||

ಪ್ರತಿಸಿದ್ಯ ತ್ವಮದ್ಭೈವ ರಾಜ್ಯಮೇಷಾಂ ವನೌಕಸಾಮ್ |
ನಾಮಸ್ಯೈದ್ಭೈವ ಗಚ್ಛಂತಂ ವಿದ್ಧಿ ವೈವಸ್ವತಕ್ಷಯಮ್ ||೧೮||

ಜೀವಿತಂ ಚ ಹಿ ರಾಜ್ಯಂ ಚ ಶ್ರಿಯಂ ಚ ವಿಪುಲಾಮಿನಾಮ್ |
ಪ್ರಜಹಾಮ್ಯೇಷ ವೈ ತೂರ್ಣಂ ಮಹಚ್ಛಾಗರ್ಹಿತಂ ಯತಃ ||೧೯||

ಅಸ್ಯಾಂ ತ್ವಹಮವಸ್ಥಾ ಯಾಂ ವೀರ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯದ್ವಚಃ |
ಯದ್ಯಸ್ಯ ಸುಕರಂ ರಾಜನ್ಯರ್ತುಮೇನ ತದರ್ಹಸಿ ||೨೦||

ಸುಖಾರ್ಹಂ ಸುಖಸಂವೃದ್ಧಂ ಬಾಲಮೇನಮಬಾಲಿತಮ್ |
ಬಾಪ್ಸಪೂರ್ಣಮುಖಂ ಪಶ್ಯ ಭೂಮೌ ಪತಿತಮಜ್ಞದಮ್ ||೨೧||

ನುನು ಪ್ರಾಣೈಃ ಸ್ತ್ರಿಯತರಂ ಪುತ್ರಂ ಪುತ್ರಮಿವೌರಸಮ್ |
ಮಯಾ ಹೀನಮಹೀನಾರ್ಥಂ ಸರ್ವತಃ ಪರಿಸಾಲಯ ||೨೨||

ತ್ವಮೇವಾಸ್ಯ ಸಿತಾ ದಾತಾ ಪರಿಶ್ರಾತಾ ಚ ಸರ್ವತಃ |

ಭಯೇಷ್ವ ಭಯದಶ್ಚೈವ ಯಥಾಹಂ ಸ್ಥ ನಗೇಶ್ವರ

||೧೦||

ಏಷ ತಾರಾತ್ಮಜಃ ಶ್ರೀಮಾಂಸ್ತ್ವಯಾ ತುಲ್ಯಸರಾಕ್ರಮಃ |

ರಕ್ಷಸಾಂ ತು ವಧೇ ತೇಷಾಮಗ್ರತಸ್ತೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ

||೧೧||

ಅನುರೂಪಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿಕ್ರಮ್ಯ ಬಲವಾನ್ಪ್ರಣೇ |

ಕರಿಷ್ಯತೈಷ ತಾರೇಯಸ್ತ ರಸ್ವೀ ತರುಣೋಽಜ್ಞ ದಃ

||೧೨||

ಸುಷೇಣದುಹಿತಾ ಚೇಯನುರ್ಥಸೂಕ್ಷ್ಮವಿವಿಶ್ಚಯೇ |

ಔತ್ಪಾತಿಕೇ ಚ ವಿವಿಧೇ ಸರ್ವತಃ ಪರಿನಿಷ್ಠಿತಾ

||೧೩||

ಯದೇಷಾ ಸಾಧ್ವಿತಿ ಬ್ರೂಯಾತ್ಪಾ ಯಂ ತನ್ನುಕ್ತ ಸಂಶಯಮ್ |

ನ ಹಿ ತಾರಾನುತಂ ಕಿಂಚಿದನ್ಯಥಾ ಪರಿವರ್ತತೇ

||೧೪||

ರಾಘವಸ್ಯ ಚ ತೇ ಕಾರ್ಯಂ ಕರ್ತವ್ಯಮವಿಶಜ್ಞಯಾ |

ಸ್ಯಾದಧರ್ಮೋ ಹ್ಯಕರಣೇ ತ್ವಾಂ ಚ ಹಿಂಸ್ಯಾದ್ವಿಮಾನಿತಃ

||೧೫||

ಇಮಾಂ ಚ ಮಾಲಾಮಾಧತ್ಸ್ವ ದಿನ್ಯಾಂ ಸುಗ್ರೀವ ಕಾಞ್ಚನೀಮ್ |

ಉದಾರಾ ಶ್ರೀಃ ಸ್ಥಿತಾ ಹ್ಯಸ್ಯಾಂ ಸಂಪ್ರಜಹ್ಯಾನ್ಮತೇ ಮಯಿ ||

ಇತೈವಮುಕ್ತಃ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾಲಿನಾ ಭ್ರಾತೃಸೌಹೃದಾತ್ |

ಹರ್ಷಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಪುನರ್ದೀನೋ ಗ್ರಹಗ್ರಸ್ತ ಇವೋಡುರಾಟ್ ||

ತದ್ವಾಲಿನಚೇನಾಚ್ಛಾಂತಃ ಕುರ್ವನ್ಯುಕ್ತಮತಂದ್ರಿತಃ |

ಜಗ್ರಾಹ ಸೋಽಭ್ಯನುಜ್ಞಾತೋ ಮಾಲಾಂ ತಾಂ ಚೈವ

ಕಾಞ್ಚನೀಮ್ ||೧೬||

ತಾಂ ಮಾಲಾಂ ಕಾಞ್ಚನೀಂ ದತ್ತಾ

ವಾಲೀ ದೃಷ್ಟ್ವಾತ್ಮಜಂ ಸ್ಥಿತಮ್ |

ಸಂಸಿದ್ಧಃ ಪ್ರೇತ್ಯಭಾನಾಯ ಸ್ನೇಹಾದಜ್ಞದಮಬ್ರವೀತ್ |

||೧೭||

ದೇಶಕಾಲೌ ಭಜಸ್ವಾದ್ಯ ಕ್ಷಮಮಾಣಃ ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೇ |

ಸುಬದುಃಖಸಹಃ ಕಾಲೇ ಸುಗ್ರೀವವಶಗೋ ಭವ

||೧೮||

ಯಥಾ ಹಿ ತ್ವಂ ನುಹಾಬಾಹೋ ಲಾಲಿತಃ ಸತತರ ನುಯಾ |
ನ ತಥಾ ವರ್ತಮಾನಂ ತ್ವಾಂ ಸುಗ್ರೀವೋ ಬಹು ಮಂಸ್ಯತೇ || ೨೦ ||

ಮಾಸ್ಯಾಮಿತ್ಯೈರ್ಗತಂ ಗಚ್ಛೇನ್ಮಾ ಶತ್ರುಭಿರರಿಂದಮ |
ಭರ್ತುರರ್ಥಪರೋ ದಾಂತಃ ಸುಗ್ರೀವವತಗೋ ಭವ || ೨೧ ||

ನ ಚಾತಿಪ್ರೇಣಯಃ ಕಾರ್ಯಃ ಕರ್ತವ್ಯೋಽಪ್ರೇಣಯಶ್ಚ ತೇ |
ಉಭಯಂ ಹಿ ಮಹಾನೋಷಸ್ತಸ್ಮಾದನ್ತರದೃಗ್ಭವ || ೨೨ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾಥ ವಿನೃತ್ತ್ವಾಃ ಶರಸಂಪೀಡಿತೋ ಭೃಶಮ್ |
ವಿನೃತ್ಯೈರ್ದಶನೈರ್ಭೀಮೈರ್ಬಭೂವೋತ್ಕ್ರಾಂತಜೀವಿತಃ || ೨೩ ||

ತತೋ ವಿಚುಕ್ರುಶುಸ್ತತ್ರ ನಾನರಾ ಹತಯೂಥಸಾಃ |
ಪರಿದೇವಯಮಾನಾಸ್ತೇ ಸರ್ವೇ ಸ್ಲವಗಸತ್ತಮಾಃ || ೨೪ ||

ಕಷ್ಟಿನ್ದಾ ಹೃದ್ಯ ಶೂನ್ಯಾಸೀತ್ಸ್ವರ್ಗತೇ ವಾನರೇಶ್ವರೇ |
ಉದ್ಯಾನಾನಿ ಚ ಶೂನ್ಯಾನಿ ಪರ್ವತಾಃ ಕಾನನಾನಿ ಚ || ೨೫ ||

ಹತೇ ಸ್ಲವಗಶಾರ್ದೂಲೇ ನಿಷ್ಪ್ರಭಾ ವಾನರಾಃ ಕೃತಾಃ |
ಯಸ್ಯ ವೇಗೇನ ಮಹತಾ ಕಾನನಾನಿ ವನಾನಿ ಚ || ೨೬ ||

ಪುಷ್ಪಾಘೇಷಾನುಬದ್ಯಂತೇ ಕರಿಷ್ಯತಿ ತದದ್ಯ ಕಃ |
ಯೇನ ದತ್ತಂ ಮಹದ್ಯುದ್ಧಂ ಗನ್ಧರ್ವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ || ೨೭ ||

ಗೋಲಭಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋರ್ದಶ ವರ್ಷಾಣಿ ಪಶ್ಚ ಚ |
ನೈವ ರಾತ್ರೌ ನ ದಿವಸೇ ತದ್ಯುದ್ಧಮುಪಶಾಮ್ಯತಿ || ೨೮ ||

ತತಸ್ತು ಷೋಡಶೇ ವರ್ಷೇ ಗೋಲಭೋ ವಿನಿಪಾತಿತಃ |
ತಂ ಹತ್ವಾ ದುರ್ವಿನೀತಂ ತು ವಾಲೀ ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲವಾನ್ |
ಸರ್ವಾಭಯಂಕರೋಽಸ್ಮಾಕಂ ಕಥಮೇಷ ನಿಪಾತಿತಃ || ೨೯ ||

ಹತೇ ತು ವೀರೇ ಸ್ಲವಗಾಧಿಪೇ ತದಾ
ಸ್ಲವಂಗಮಾಸ್ತತ್ರ ನ ಶರ್ಮ ಲೇಭಿರೇ |

ವನೇಚರಾಃ ಸಿಂಹಯುತೇ ಮಹಾವನೇ

ಯಥಾ ಹಿ ಗಾವೋ ನಿಹತೇ ಗವಾಂ ಪತೌ

||೩೦||

ತತಸ್ತು ತಾರಾ ವ್ಯಸನಾರ್ಣವಾಪ್ತೌ ತಾ

ಮೃತಸ್ಯ ಭರ್ತುರ್ವದನಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಸಾ |

ಜಗಾನು ಭೂಮಿಂ ಪರಿರಭ್ಯ ವಾಲಿಸಂ

ಮಹಾದ್ಭುತಂ ಛಿನ್ನಮಿವಾಶ್ರಿತಾ ಲತಾ

||೩೧||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕೀ ನಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಷ್ಠಿನ್ದಾ ಕಾಣ್ಡೇ ದ್ವಾನಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತ್ರಯೋನಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತತಃ ಸಮುಪೇಜಿಷ್ಠುನ್ತೀ ಕಸಿರಾಜಸ್ಯ ತನ್ಮುಖಮ್ |

ಪತಿಂ ಲೋಕಾಚ್ಛ್ರೇತಂ ತಾರಾ ಮೃತಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಶೇಷೇ ತ್ವಂ ವಿಷಮೋ ದುಃಖಮನುಕ್ತಾ ವಚನಂ ಮಮ |

ಉಪಲೋಪಚಿತೇ ವೀರ ಸುದುಃಖೇ ವಸುಧಾತಲೇ ||೨||

ಮತ್ತಃ ಸ್ತ್ರಿಯತರಾ ನೂನಂ ವಾನರೇಷ್ಟ್ವ ಮಹೀ ತವ |

ಶೇಷೇ ಹಿ ತಾಂ ಪರಿಷ್ಟಜ್ಯ ಮಾಂ ಚ ನ ಪ್ರತಿಭಾಷಸೇ ||೩||

ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ವಶಂ ಸ್ರಾಪ್ತೋ ವಿಧಿರೇಷ ಭವತ್ಕುಹೋ |

ಸುಗ್ರೀವ ಏವ ವಿಕ್ರಾಂತೋ ವೀರ ಸಾಹಸಿಕಸ್ತ್ರಿಯ ||೪||

ಋಕ್ಷವಾನರಮುಖ್ಯಾಸ್ತ್ವಾಂ ಬಲಿನಃ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ |

ಏಷಾಂ ವಿಲಸಿತಂ ಕೃಚ್ಛ್ರಮಜ್ಞದಸ್ಯ ಚ ಶೋಚತಃ |

ಮಮ ಚೇಮಾ ಗಿರಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಕಿಂ ತ್ವಂ ನ ಪ್ರತಿಬುಧ್ಯಸೇ ||೫||

ಇದಂ ತದ್ವೀರಶಯನಂ ಯತ್ರ ಶೇಷೇ ಹತೋ ಯುಧಿ |

ಶಾಯಿತಾ ನಿಹತಾ ಯತ್ರ ತ್ವಯೈವ ರಿಸನಃ ಪುರಾ ||೬||

ವಿಶುದ್ಧ ಸತ್ತಾ ಭಜನ ಪ್ರಿಯಯುದ್ಧ ಮಮ ಪ್ರಿಯ |
ಮಾಮನಾಥಾಂ ವಿಹಾಯೈಕಾಂ ಗತಸ್ತ್ವನುಸಿ ಮಾನದ ||೭||

ಶೂರಾಯ ನ ಪ್ರದಾತವ್ಯಾ ಕನ್ಯಾ ಖಲು ವಿಸೆಶ್ಚಿತಾ |
ಶೂರಭಾರ್ಯಾಂ ಹತಾಂ ಪಶ್ಯ ಸದ್ಯೋ ಮಾಂ ವಿಧವಾಂ
ಕೃತಾಮ್ ||೮||

ಅವಭಗ್ನ ಶ್ಚ ಮೇ ಮಾನೋ ಭಗ್ನಾ ಮೇ ಶಾಶ್ವತೀ ಗತಿಃ |
ಅಗಾಢೇ ಚ ನಿಮಗ್ನಾ ಸ್ಮಿ ನಿಪುಲೇ ಶೋಕಸಾಗರೇ ||೯||

ಅಶ್ವಸಾರಮಯಂ ನೂನಮಿದಂ ಮೇ ಹೃದಯಂ ದೃಢಮ್ |
ಭರ್ತಾರಂ ನಿಹತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಯನ್ನಾದ್ಯ ಶತಥಾ ಕೃತಮ್ ||೧೦||

ಸುಹೃಚ್ಚೈವ ಚ ಭರ್ತಾ ಚ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಚ ಮಮ ಪ್ರಿಯಃ |
ಅಹವೇ ಚ ಪರಾಕ್ರಾಂತಃ ಶೂರಃ ಪಶ್ಚಾತ್ಸಮಾಗತಃ ||೧೧||

ಪತಿಹೀನಾ ತು ಯಾ ನಾರೀ ಕಾಮಂ ಭವತು ಪುತ್ರೀ |
ಛನಧಾನ್ಯೈಃ ಸುಪೂರ್ಣಾಪಿ ವಿಧವೇತ್ಯುಚೈತೇ ಜನೈಃ ||೧೨||

ಸ್ವಗಾತ್ರಪ್ರಭವೇ ವೀರ ಶೇಷೇ ರುಧಿರಮಣ್ಣಲೇ |
ಕೃಮಿರಾಗಪರಿಸ್ತೋಮೇ ತ್ವಮಾತ್ಮಕಯನೇ ಯಥಾ ||೧೩||

ರೇಣುಶೋಣಿತಸಂವೀತಂ ಗಾತ್ರಂ ತವ ಸಮನ್ತತಃ |
ಪರಿರಬ್ಧಂ ನ ಶಕ್ನೋಮಿ ಭುಜಾಭ್ಯಾಂ ಪ್ಲವಗರ್ಪಭ ||೧೪||

ಕೃತಕೃತ್ಯೋಽದ್ಯ ಸುಗ್ರೀವೋ ವೈರೇಽಸ್ಮಿನ್ನ ತಿದಾರುಣೇ |
ಯಸ್ಯ ರಾಮವಿಮುಕ್ತೇನ ಹೃತಮೇಕೇಷುಣಾ ಭಯಮ್ ||೧೫||

ತರೇಣ ಹೃದಿ ಲಗ್ನೇನ ಗಾತ್ರಸಂಸ್ಪರ್ಶನೇ ತವ |
ವಾರಿತಾಸ್ಮಿ ನಿರೀಕ್ಷನ್ತೀ ತ್ವಯಿ ಪಶ್ಚಾತ್ಸಮಾಗತೇ ||೧೬||

ಉದ್ಬುಬಹ್ವ ಶರಂ ನೀಲಸ್ತಸ್ಯ ಗಾತ್ರಗತಂ ತದಾ |
ಗಿರಿಗದ್ವರಸಂಲೀನಂ ದೀಪ್ತಮಾಶೀವಿಷಂ ಯಥಾ ||೧೭||

ಶ್ರೀಮದ್ವೈಕರಾಮಾಯಣ ಕವಿ ಸ್ತೋತ್ರಂ

ತಸ್ಯ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟನಾಣಸ್ಯ ಬಾಣಸ್ಯಾಪಿ ಬಭೌ ದ್ಯುತಿಃ |

ಅಸ್ತಮಸ್ತಕಸ್ಮರುದ್ಧೋ ರಶ್ಮಿದಿನಕರಾದಿನ

||೧೮||

ಪೇತುಃ ಪ್ಲತಜಧಾರಾಸ್ತು ವ್ರಣೇಭ್ಯಸ್ತಸ್ಯ ಸರ್ವಶಃ |

ತಾಮ್ರಗೈರಿಕಸಂಪೈಕ್ತಾ ಧಾರಾ ಇವ ಧರಾಧರಾತ್

||೧೯||

ಅನಕೀರ್ಣಂ ವಿಮಾರ್ಜನ್ತೀ ಭರ್ತಾರಂ ರಣರೇಣುನಾ |

ಅಸೈರ್ವಯನಜೈಃ ಶೂರಂ ಸಿಷೇಚಾಸ್ತ ಸಮಾಹತಮ್

||೨೦||

ರುಧಿರೋಕ್ಷಿತಸರ್ವಾಂಗಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ನಿನಿಹತಂ ಪತಿಮ್ |

ಉನಾಚಿ ತಾರಾ ಪಿಜ್ಞಪ್ತಂ ಪುತ್ರಮುಜ್ಞ ದಮುಜ್ಞ ನಾ

||೨೧||

ಅನಸ್ಥಾಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಂ ಪಶ್ಯ ಪಿತುಃ ಪುತ್ರ ಸುದಾರುಣಾಮ್ |

ಸಂಪ್ರಸಕ್ತಸ್ಯ ವೈರಸ್ಯ ಗತೋಽಂತಃ ಸಾಪಕರ್ಮಣಾ

||೨೨||

ಬಾಲಸೂರ್ಯೋದಯತನುಂ ಪ್ರಯಾಂತಂ ಯನುಸಾದನಮ್ |

ಅಭಿನಾದಯ ರಾಜಾನಂ ಪಿತರಂ ಪುತ್ರ ಮಾನದಮ್

||೨೩||

ಏವಮುಕ್ತಃ ಸಮುತ್ಥಾಯ ಜಗ್ರಾಹ ಚರಣೌ ಪಿತುಃ |

ಭುಜಾಭ್ಯಾಂ ಪೀನವೃತ್ತಾಭ್ಯಾಮುಜ್ಞ ದೋಹಮಿತಿ ಬ್ರುವನ್ ||

ಅಭಿನಾದಯನಾನಂ ತ್ವಾಮುಜ್ಞ ದಂ ತ್ವಂ ಯಥಾ ಪುರಾ |

ದೀರ್ಘಾಯುರ್ಭವ ಪುತ್ರೇತಿ ಕಿಮರ್ಥಂ ನಾಭಿಭಾಷಸೇ

||೨೪||

ಅಹಂ ಪುತ್ರಸಹಾಯಾ ತ್ವಾಮುಸಾಸೇ ಗತಚೇತನಮ್ |

ಸಿಂಹೇನ ನಿಹತಂ ಸದ್ಯೋ ಗೌಃ ಸವತ್ಸೇನ ಗೋವೃಷಮ್

||೨೫||

ಇಷ್ಟ್ವಾ ಸಂಗ್ರಾಮಯಜ್ಞೇನ ರಾಮಪ್ರಹರಣಾಮ್ಬುಸಿ |

ಅಸ್ಮಿನ್ನವಭೃಥೇ ಸ್ನಾತಃ ಕಥಂ ಪತ್ನ್ಯಾ ಮಯಾ ವಿನಾ

||೨೬||

ಯಾ ದತ್ತಾ ದೇವರಾಜೇನ

ತವ ತುಷ್ಟೇನ ಸಂಯುಗೇ |

ಶಾತಕುನ್ಬಮಯೀಂ ಮಾಲಾಂ

ತಾಂ ತೇ ಪಶ್ಯಾಮಿ ನೇಹ ಕಿಮ್

||೨೭||

ರಾಜಶ್ರೀರ್ನ ಜಹಾತಿ ತ್ವಾಂ ಗತಾಸುಮಸಿ ಮಾನದ |
ಸೂರ್ಯಸ್ಯಾನ್ವರ್ತಮಾನಸ್ಯ ಶೈಲರಾಜನಿವ ಪ್ರಭಾ

||೨೯||

ನ ಮೇ ವಚಃ ಸಫೈನಿದಂ ತ್ವಯಾ ಕೃತಂ
ನ ಚಾಸ್ತಿ ಶಕ್ತಾ ವಿನಿವಾರಣೇ ತವ |

ಹತಾ ಸಪುತ್ರಾಸ್ತಿ ಹತೇನ ಸಂಯುಗೇ

ಸಹ ತ್ವಯಾ ಶ್ರೀರ್ನಿಜಹಾತಿ ಮಾಮಿಹ

||೩೦||

ಇತ್ಯಾಷ್ಠೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಪೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾನ್ಯೇ
ಕಷ್ಠಿನ್ದಾ ಕಾಣ್ಡೇ ತ್ರಯೋವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಚತುರ್ವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತಾಂ ತ್ವಶ್ರುನೇಗೇನ ದುರಾಸದೇನ

ತ್ವಭಿಪ್ಲುತಾಂ ಶೋಕಮಹಾರ್ಣವೇನ |

ಸಶ್ಯಂಸ್ತದಾ ನಾಲ್ಯನುಜಸ್ತರಸ್ವೀ

ಭ್ರಾತುರ್ವರ್ಧೇನಾಪ್ರತಿಮೇನ ತೇಪೇ

||೩೧||

ಸ ಬಾಷ್ಪಪೂರ್ಣೇನ ಮುಖೇನ ನೀಕ್ಷ್ಯ-

ಕ್ಷಣೇನ ನಿರ್ವಿಣ್ಣಮನಾ ಮನಸ್ವೀ |

ಜಗಾಮ ರಾಮಸ್ಯ ಶನ್ಯಃ ಸಮೀಪಂ

ಭೃಶೈರ್ವೃತಃ ಸಂಸರಿದೂಯಮಾನಃ

||೩೨||

ಸ ತಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಗೃಹೀತಚಾಪ-

ಮುದಾತ್ತಮಾಶೀವಿಷತುಲ್ಯಬಾಣಮ್ |

ಯಶಸ್ವಿನಂ ಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಾಜ್ಞ-

ಮವಸ್ಥಿತಂ ರಾಘವಮಿತುನ್ಯಾಚಿ

||೩೩||

ಯಥಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾತಮಿದಂ ನರೇನ್ದ್ರ

ಕೃತಂ ತ್ವಯಾ ದೃಷ್ಟಫಲಂ ಚ ಕರ್ಮ |

ಮಮಾದ್ಯ ಭೋಗೇಷು ನರೇನ್ದ್ರಸೂನೋ

ಮನೋ ನಿವೃತ್ತಂ ಸಹ ಜೀವಿತೇನ

||೩೪||

೯೮೬

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ

ಅಸ್ಯಾಂ ಮಹಿಷ್ಯಾಂ ತು ಭೃಶಂ ರುದನ್ತ್ಯಾಂ
ಪುರೇತಿವಿಕ್ರೋಶತಿ ದುಃಖತಪ್ತೇ |

ಹತೇಗ್ರಜೇ ಸಂಶಯಿತೇಜ್ಞದೇ ಚ
ನ ರಾಮ ರಾಜ್ಯೇ ರಮತೇ ಮನೋ ಮೇ ||೫||

ಕ್ರೋಧಾದನುರ್ವಾದತಿವಿಪ್ರಧರ್ಷಾ-

ದ್ವಾತುರ್ವಭೋ ಮೇನುನುತಃ ಪುರಸ್ತಾತ್ |

ಹತೇ ತ್ವಿದಾನೀಂ ಹರಿಯೂಥೇಸ್ಯ-

ನ್ಸುತೀಕ್ಷ್ಣಮಿಕ್ಷ್ಣ್ವಾಕುನರ ಪ್ರತಪ್ಸ್ಯೇ ||೬||

ಶ್ರೇಯೋದ್ಯ ಮನೈ ಮನು ಶೈಲಮುಖ್ಯೇ
ತಸ್ತಿದ್ಧಿ ವಾಸಶ್ಚಿರಮೃತೃಮೂಕೇ |

ಯಥಾ ತಥಾ ವರ್ತಯತಃ ಸ್ವನೃತ್ಯಾ
ನೇನುಂ ನಿಹತ್ಯ ತ್ರಿದಿನಸ್ಯ ಲಾಭಃ ||೭||

ನ ತ್ವಾಂ ಜಿಘಾಂಸಾಮಿ ಚೇರೇತಿ ಯನ್ಮಾ-

ಮಯಂ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮತಿನಾಮನಾಚೇ |

ತಸ್ಯೈವ ತದ್ರಾಮ ವಚೋನುರೂಪ-

ಮಿದಂ ವಚಃ ಕರ್ನು ಚ ಮೇನುರೂಪಮ್ ||೮||

ಭ್ರಾತಾ ಕಥಂ ನಾಮ ಮಹಾಗುಣಸ್ಯ

ಭ್ರಾತುರ್ವಧಂ ರಾಮ ವಿರೋಚಯೇತ |

ರಾಜ್ಯಸ್ಯ ದುಃಖಸ್ಯ ಚ-ವೀರ ಸಾರಂ

ನ ಚಿಂತಯನ್ಮಾಮಪುರಸ್ಕತಃ ಸಸಂ ||೯||

ವಧೋ ಹಿ ಮೇ ಮತೋ ನಾಸೀತ್ಸಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವ್ಯತಿಕ್ರಮಾತ್ |

ಮಮಾಸೀದ್ಬದ್ಧಿ ದೌರಾತ್ಮ್ಯಾತ್ಪ್ರಾಣಹಾರೀ ವ್ಯತಿಕ್ರಮಃ ||೧೦||

ದ್ರುಮಶಾಖಾವಭಗ್ನೋಹಂ ಮುಹೂರ್ತಂ ಪರಿನಿಷ್ಠನನ್ |

ಸಾನ್ತ್ವಯಿತ್ವಾ ತ್ವನೇನೋಕ್ತೋ ನ ಪುನಃ ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ||೧೧||

ಭ್ರಾತೃತ್ವಮಾರ್ಯಭಾವಶ್ಚ ಧರ್ಮಶ್ಚಾನೇನ ರಕ್ಷಿತಃ |
ಮಯಾ ಕ್ರೋಧಶ್ಚ ಕಾಮಶ್ಚ ಕಪಿತ್ವಂ ಚ ಪ್ರದರ್ಶಿತಮ್ ||೧೨||

ಅಚಿಂತನೀಯಂ ಪರಿವರ್ಜನೀಯಂ-
ಮನೀಷ್ಠನೀಯಂ ಸ್ವನವೇಕ್ಷಣೀಯಮ್ |
ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ ಪಾಪ್ಮಾನಮಿಮಂ ನರೇಂದ್ರ
ಭ್ರಾತುರ್ಮಧಾತ್ವಾಷ್ಟವಧಾದಿವೇಂದ್ರಃ ||೧೩||

ಪಾಪ್ಮಾನಮಿಂದ್ರಸ್ಯ ಮಹೀ ಜಲಂ ಚ
ವೃಕ್ಷಾಶ್ಚ ಕಾಮಂ ಜಗೃಹುಃ ಸ್ತ್ರಿಯಶ್ಚ |
ಕೋ ನಾನು ಪಾಪ್ಮಾನಮಿಮಂ ಸಹೇತ
ಶಾಖಾಮೃಗಸ್ಯ ಪ್ರತಿಪತ್ತಮಿಚ್ಛನ್ ||೧೪||

ನಾರ್ಹಾಮಿ ಸಂಮಾನಮಿಮಂ ಪ್ರಜಾನಾಂ
ನ ಯೌವರಾಜ್ಯಂ ಕುತ ಏವ ರಾಜ್ಯಮ್ |
ಅಧರ್ಮಯುಕ್ತಂ ಕುಲನಾಶಯುಕ್ತ-
ಮೇವಂವಿಧಂ ರಾಘವ ಕರ್ಮ ಕೃತ್ವಾ ||೧೫||

ಪಾಪಸ್ಯ ಕರ್ತಾಸ್ಮಿ ನಿರ್ಗರ್ಹಿತಸ್ಯ
ಕ್ಷುದ್ರಸ್ಯ ಲೋಕಾಪಕೃತಸ್ಯ ಚೈವ |
ಶೋಕೋ ಮಹಾನ್ಮಾಮುಭಿನರ್ತತೇಯಂ
ವೃಷ್ಟೇರ್ಯಥಾ ನಿನ್ನುಮಿನಾಮ್ನುವೇಗಃ ||೧೬||

ಸೋದರ್ಯಘಾತಾಪರಗಾತ್ರನಾಲಃ
ಸಂತಾಪಹಸ್ತಾಕ್ಷಿಶಿರೋವಿಷಾಣಃ |
ಏನೋಮಯೋ ಮಾಮುಭಿಹನ್ತಿ ಹಸ್ತೀ
ದೃಷ್ಟೋ ನದೀಕೂಲಮಿವ ಪ್ರವೃದ್ಧಃ ||೧೭||

ಅಂಹೋ ಬತೇದಂ ನೃವರಾವಿಷಹ್ಯ
ನಿವರ್ತತೇ ಮೇ ಹೃದಿ ಸಾಧು ವೃತ್ತಮ್ |

೯೮೮

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾ ಕಾಂಡೇ

ವಿನರ್ಣಮಗ್ನಾ ಪರಿತಪ್ಯಮಾನಂ

ಕಿಟ್ಟಂ ಯಥಾ ರಾಘವ ಜಾತರೂಪಮ್

||೧೮||

ಮಹಾಬಲಾನಾಂ ಹರಿಯೂಢಪಾನಾ-

ಮಿದಂ ಕುಲಂ ರಾಘವ ಮನ್ನಿಮಿತ್ತಮ್ |

ಅಸ್ಯಾಜ್ಞದಸ್ಯಾಪಿ ಚ ಶೋಕತಾಪಾ-

ದರ್ಧಸ್ಥಿತಸ್ಯಾಣಮಿತೀನ ಮನ್ಯೇ

||೧೯||

ಸುತಃ ಸುಲಭ್ಯಃ ಸುಜನಃ ಸುವಶ್ಯಃ

ಕುತಃ ಸುಪುತ್ರಃ ಸದ್ಯ ಶೋಽಜ್ಞದೇನ |

ನ ಜಾಪಿ ವಿದ್ಯೇತ ಸ ವೀರ ದೇಶೋ

ಯಸ್ಮಿನ್ಪವೇತ್ಸೋದರಸಂನಿಕರ್ಷಃ

||೨೦||

ಯದ್ಯಜ್ಞದೋ ವೀರವರಾರ್ಹ ಜೀವೇ-

ಜ್ವೀವೇಚ್ಚ ಮಾತಾ ಪರಿಪಾಲನಾರ್ಥಮ್ |

ವಿನಾ ತು ಪುತ್ರಂ ಪರಿತಾಪದೀನಾ

ತಾರಾ ನ ಜೀವೇದಿತಿ ನಿಶ್ಚಿತಂ ಮೇ

||೨೧||

ಸೋಽಹಂ ಪ್ರವೇಕ್ಷ್ಯಾನ್ಯುತಿದೀಪ್ತಮಗ್ನಿಂ

ಭ್ರಾತ್ರಾ ಚ ಪುತ್ರೇಣ ಚ ಸಖ್ಯಮಿಚ್ಛೇನ್ |

ಇಮೇ ವಿಚೇಷ್ಯಂತಿ ಹರಿಪ್ರವೀರಾಃ

ಸೀತಾಂ ನಿದೇಶೇ ತವ ವರ್ತಮಾನಾಃ

||೨೨||

ಕೃತ್ಸ್ನಂ ತು ತೇ ಸೇತ್ಸ್ಯತಿ ಕಾರ್ಯಮೇತ-

ನ್ಮಯ್ಯಪ್ರತೀತೇ ಮನುಜೇನ್ದ್ರಪುತ್ರ |

ಕುಲಸ್ಯ ಹಂತಾರಮಜೀವನಾರ್ಹಂ

ರಾಮಾನುಜಾನೀಹಿ ಕೃತಾಗಸಂ ಮಾಮ್

||೨೩||

ಇತ್ಯೇವಮಾರ್ತಸ್ಯ ರಘುಪ್ರವೀರಃ

ಶ್ರುತ್ವಾ ವಚೋ ವಾಲ್ಮೀಕಿವಾಕ್ಯ ತಸ್ಯ |

ಸಂಜಾತಬಾಷ್ಪಃ ಪರವೀರಹನ್ತಾ
ರಾನೋ ಮುಹೂರ್ತಂ ವಿಮನಾ ಬಭೂವ ||೨೪||

ತಸ್ಮಿನ್ಮನ್ವಣೇ ಭೀಕ್ಷು ಮವೇಕ್ಷ್ಯ ಮಾಣಃ
ಕ್ಷೇತಿಕ್ಷಮಾವಾನ್ಪು ವನಸ್ಯ ಗೋಪ್ತಾ |
ರಾನೋ ರುದ್ರನೀಂ ವ್ಯಸನೇ ನಿಮಗ್ನಾಂ
ಸಮುತ್ಸೃಕಃ ಸೋಽಥ ದದರ್ಶ ತಾರಾಮ್ ||೨೫||

ತಾಂ ಚಾರುನೇತ್ರಾಂ ಕಪಿಸಿಂಹನಾಥಂ
ಪತಿಂ ಸಮಾಶ್ಲಿಷ್ಯ ತದಾ ಶಯಾನಾಮ್ |
ಉತ್ಥಾ ಪಯಾಮಾಸುರದೀನಸತ್ತಾಂ
ಮನ್ತ್ರಿಪ್ರಧಾನಾಃ ಕಪಿರಾಜಪತ್ನೀಮ್ ||೨೬||

ಸಾ ವಿಸ್ಫುರಂತೀ ಪರಿರಭ್ಯ ಮಾಣಾ
ಭರ್ತುಃ ಸಮೀಪಾದಪನೀಯಮಾನಾ |
ದದರ್ಶ ರಾಮಂ ಶರಚಾಪಸಾಣಂ
ಸ್ವತೇಜಸಾ ಸೂರ್ಯಮಿವ ಜ್ವಲಂತಮ್ ||೨೭||

ಸುಸಂವೃತಂ ಪಾರ್ಥಿವಲಕ್ಷಣೈಶ್ಚ
ತಂ ಚಾರುನೇತ್ರಂ ಮೃಗಶಾಬನೇತ್ರಾ |
ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಪುರುಷಪ್ರಧಾನ-
ಮಯಂ ಸ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಇತಿ ಪ್ರಜಜ್ಞೇ ||೨೮||

ತಸ್ಯೇನ್ದ್ರಕಲ್ಪಸ್ಯ ದುರಾಸದಸ್ಯ
ಮಹಾನುಭಾವಸ್ಯ ಸಮೀಪಮಾರ್ಯಾ |
ಅರ್ತಾತಿತೂರ್ಣಂ ವ್ಯಸನಾಭಿಪನ್ನಾ
ಜಗಾಮ ತಾರಾ ಪರಿವಿಹ್ವಲಂತೀ ||೨೯||

ಸಾ ತಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ನಿಶುದ್ಧಸತ್ತಾಂ
ಶೋಕೇನ ಸಂಭ್ರಾಂತ ಶರೀರಭಾವಾ |

೯೯೦

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾ ಕಾಂಡೇ

ಮನಸ್ವಿನೀ ವಾಕ್ಯಮುವಾಚೆ ತಾರಾ

ರಾಮಂ ರಣೋತ್ಕರ್ಷಣಲಬ್ಧಲಕ್ಷ್ಮನಂ

||೩೦||

ತ್ವಮಪ್ರಮೇಯಶ್ಚ ದುರಾಸದಶ್ಚ

ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಶ್ಚೋತ್ತಮಧಾರ್ಮಿಕಶ್ಚ |

ಅಕ್ಷಯ್ಯಕೀರ್ತಿಶ್ಚ ನಿಚಕ್ಷಣಶ್ಚ

ಪ್ರತಿಕ್ಷಮಾನಾನ್ ಕ್ಷತಜೋಪಮಾಕ್ಷಃ

||೩೧||

ತ್ವಮಾತ್ಮಬಾಣಾಸನಬಾಣಸಾಣಿ-

ರ್ಮಹಾಬಲಃ ಸಂಹನನೋಪಪನ್ನಃ |

ಮನುಷ್ಯದೇಹಾಭ್ಯುದಯಂ ವಿಹಾಯ

ದಿವ್ಯೇನ ದೇಹಾಭ್ಯುದಯೇನ ಯುಕ್ತಃ

||೩೨||

ಯೇನೈಕಬಾಣೇನ ಹತಃ ಸ್ತ್ರಿಯೋ ಮೇ

ತೇನೈವ ಮಾಂ ತ್ವಂ ಜಹಿ ಸಾಯಕೇನ |

ಹತಾ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ಸಮೀಪಮಸ್ಯ

ನ ಮಾನ್ಯತೇ ನೀರ ರಮೇತ ವಾಲೀ

||೩೩||

ಸ್ವರ್ಗೇಽಪಿ ಪದ್ಮಾನುಲಪತ್ರನೇತ್ರಃ

ಸಮೇತ್ಯ ಸಂಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಚ ಮಾನುಪಶ್ಯನ್ |

ನ ಹ್ಯೇಷ ಉಚ್ಛಾವಚಿತಾನ್ರುಚೋಡಾ

ವಿಚಿತ್ರವೇಷಾಸ್ಸ ರಸೋಽಭಜಿಷ್ಯತ್

||೩೪||

ಸ್ವರ್ಗೇಽಪಿ ಶೋಕಂ ಚ ವಿನರ್ಣತಾಂ ಚ

ಮಯಾ ವಿನಾ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯತಿ ನೀರ ವಾಲೀ |

ರಮ್ಯೇ ನಗೇಂದ್ರಸ್ಯ ತಟಾವಕಾಶೇ

ವಿದೇಹಕನ್ಯಾರಹಿತೋ ಯಥಾ ತ್ವನಂ

||೩೫||

ತ್ವಂ ವೇತ್ಯ ಯಾವದ್ವನಿತಾವಿಹೀನಃ

ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ದುಃಖಂ ಪುರುಷಃ ಕುಮಾರಃ |

ತತ್ತ್ವಂ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಹಿ ಮಾಂ ನ ವಾಲೀ
ದುಃಖಂ ಮನಾದರ್ಶನಜಂ ಭಜೇತ

||೩೬||

ಯಜ್ಞಾಪಿ ಮನ್ಯೇತ ಭವಾನ್ಮಹಾತ್ಮಾ
ಸ್ತ್ರೀಘಾತದೋಷೋ ನ ಭವೇತ್ತು ಮಹ್ಯಮ್ |
ಆತ್ಮೀಯಮಸ್ಯೇತಿ ಚ ಮಾಂ ಜಹಿ ತ್ವಂ
ನ ಸ್ತ್ರೀವಧಃ ಸ್ಯಾನ್ಮನುಜೇನ್ದ್ರಪುತ್ರ

||೩೭||

ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಾದ್ವಿವಿಧಾಚ್ಛೇ ವೇದಾ-
ದಾತ್ಮಾ ಹ್ಯನನ್ಯಃ ಪುರುಷಸ್ಯ ದಾರಾಃ |
ದಾರಪ್ರದಾನಾನ್ ಹಿ ದಾನಮನ್ಯ-
ತ್ವದೃಶ್ಯತೇ ಜ್ಞಾನವತಾಂ ಹಿ ಲೋಕೇ

||೩೮||

ತ್ವಂ ಜಾಪಿ ಮಾಂ ತಸ್ಯ ಮಮ ಪ್ರಿಯಸ್ಯ
ಪ್ರದಾಸ್ಯಸೇ ಧರ್ಮಮವೇಕ್ಷ್ಯ ವೀರ |
ಅನೇನ ದಾನೇನ ನ ಲಪ್ಸ್ಯಸೇ ತ್ವ-
ಮಧರ್ಮಯೋಗಂ ಮಮ ವೀರ ಘಾತಾತ್

||೩೯||

ಆರ್ತಮನಾಥಾಮನನೀಯಮಾನಾ-
ಮೇವಂ ವಿಧಾಮರ್ಹಸಿ ಮಾಂ ನಿಹಂತುಮ್ |
ಅಹಂ ಹಿ ಮಾತರ್ಜ್ಞವಿಲಾಸಗಾಮಿನಾ
ಪ್ಲವಜ್ಞಮಾನಾನ್ಯುಷಭೇಣ ಧೀಮತಾ

||೪೦||

ವಿನಾ ವರಾಹೋತ್ತಮಹೇನುಮಾಲಿನಾ
ಚಿರಂ ನ ಶಕ್ನ್ಯಾಮಿ ನರೇನ್ದ್ರ ಜೀವಿತುಮ್ |
ಇತ್ಯೇವಮುಕ್ತಸ್ತು ವಿಭುರ್ಮಹಾತ್ಮಾ
ತಾರಾಂ ಸಮಾಶ್ವಾಸ್ಯ ಹಿತಂ ಬಭಾಷೇ

||೪೧||

ಮಾ ವೀರಭಾರ್ಯೇ ವಿಮತಿಂ ಕುರುಷ್ವ
ಲೋಕೋ ಹಿ ಸರ್ವೋ ವಿಹಿತೋ ವಿಧಾತ್ಮಾ |

ತಂ ಚೈವ ಸರ್ವಂ ಸುಖದುಃಖಯೋಗಂ

ಲೋಕೋಽಬ್ರವೀತ್ತೇನ ಕೃತಂ ವಿಧಾತ್ರಾ

|| ೪೨ ||

ತ್ರಯೋ ಹಿ ಲೋಕಾ ವಿಹಿತಂ ವಿಧಾನಂ

ನಾತಿಕ್ರಮಂತೇ ನಶಗಾ ಹಿ ತಸ್ಯ |

ಪ್ರೀತಿಂ ಪರಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ತಾಂ ತಥೈವ

ಪುತ್ರಸ್ತು ತೇ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯತಿ ಯಾವರಾಜ್ಯಮ್ |

ಧಾತ್ರಾ ವಿಧಾನಂ ವಿಹಿತಂ ತಥೈವ

ನ ಶೂರಪತ್ನೈಃ ಸರಿದೇವಯನ್ತಿ

|| ೪೩ ||

ಅಶ್ವಾಸಿತಾ ತೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ ತು

ಪ್ರಭಾವಯುಕ್ತೇನ ಪರಂತಪೇನ |

ಸಾ ವೀರಪತ್ನೀ ಧ್ವನತಾ ಮುಖೇನ

ಸುನೇಷರೂಪಾ ನಿರರಾಮ ತಾರಾ

|| ೪೪ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಚತುರ್ವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸೌಮ್ಯವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸುಗ್ರೀವಂ ಚೈವ ತಾರಾಂ ಚ ಸಾಂಜ್ಞದಾಂ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |

ಸಮಾನಶೋಕಃ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಸಾಂತ್ವಯನ್ತಿ ದಮಬ್ರವೀತ್

|| ೧ ||

ನ ಶೋಕಪರಿತಾಪೇನ ಶ್ರೀಯಸಾ ಯುಜ್ಯತೇ ಮೃತಃ |

ಯದತ್ರಾನಂತರಂ ಕಾರ್ಯಂ ತತ್ಸಮಾಧಾತುಮರ್ಹಥ

|| ೨ ||

ಲೋಕವೃತ್ತಮನುಷ್ಠೇಯಂ ಕೃತಂ ವೋ ಬಾಷ್ಪನೋಕ್ಷಣಮ್ |

ನ ಕಾಲಾದುತ್ತರಂ ಕಿಂಚಿತ್ಕರ್ಮ ಶಕ್ಯಮುಪಾಸಿತುಮ್

|| ೩ ||

ನಿಯತಿಃ ಕಾರಣಂ ಲೋಕೇ ನಿಯತಿಃ ಕರ್ಮಸಾಧನಮ್ |

ನಿಯತಿಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ನಿಯೋಗೇಷ್ಟಿಹ ಕಾರಣಮ್

|| ೪ ||

- ನ ಕರ್ತಾ ಕಸ್ಯಚಿತ್ಕೃತ್ವಿನ್ನಿಯೋಗೇ ಚಾಪಿ ನೇತ್ವರಃ |
ಸ್ವಭಾವೇ ವರ್ತತೇ ಲೋಕಸ್ತಸ್ಯ ಕಾಲಃ ಪರಾಯಣಮ್ ||೫||
- ನ ಕಾಲಃ ಕಾಲಮುತ್ಯೇತಿ ನ ಕಾಲಃ ಪರಿಹೀಯತೇ |
ಸ್ವಭಾವಂ ಚ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ನ ಕೃತ್ವಿದತಿವರ್ತತೇ ||೬||
- ನ ಕಾಲಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಬನ್ಧುತ್ವಂ ನ ಹೇತುರ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಃ |
ನ ಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಸಂಬಂಧಃ ಕಾರಣಂ ನಾತ್ಮನೋ ವಶಃ ||೭||
- ಕಿಂ ತು ಕಾಲಪರೀಕ್ಷಾಮೋ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ ಸಾಧು ಪಶ್ಯತಾ |
ಧರ್ಮಶ್ಚಾರ್ಥಶ್ಚ ಕಾನುಶ್ಚ ಕಾಲಕ್ರಮಸಮಾಹಿತಾಃ ||೮||
- ಇತಃ ಸ್ವಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ವಾಲೀ ಗತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಃ ಕ್ರಿಯಾಫಲಮ್ |
ಸಾನುದಾನಾರ್ಥಸಂಯೋಗೈಃ ಪವಿತ್ರಂ ಸ್ಲವಗೇತ್ವರಃ ||೯||
- ಸ್ವಧರ್ಮಸ್ಯ ಚ ಸಂಯೋಗಾಜ್ಞಿ ತಸ್ತೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
ಸ್ವರ್ಗಃ ಪರಿಗೃಹೀತಶ್ಚ ಪ್ರಾಣಾನಪರಿರಕ್ಷತಾ ||೧೦||
- ಏಷಾ ವೈ ನಿಯತಿಃ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ಯಾಂ ಗತೋ ಹರಿಯೂಥಸಃ |
ತದಲಂ ಪರಿತಾಪೇನ ಪ್ರಾಪ್ತ ಕಾಲಮುಪಾಸ್ಯತಾಮ್ ||೧೧||
- ವಚನಾನ್ತೇ ತು ರಾಮಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪರನೀರಹಾ |
ಅವದತ್ಪ್ರಶ್ರಿತಂ ನಾಕ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಗತಚೇತಸಮ್ ||೧೨||
- ಕುರು ತ್ವಮಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಮನನ್ತರಮ್ |
ತಾರಾಜ್ಞದಾಭ್ಯಾಂ ಸಹಿತೋ ವಾಲಿನೋ ದಹನಂ ಪ್ರತಿ ||೧೩||
- ಸಮಾಜ್ಞಾಪಯ ಕಾಷ್ಠಾನಿ ಶುಷ್ಕಾಣಿ ಚ ಬಹೂನಿ ಚ |
ಚೆನ್ನನಾದೀನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ವಾಲೀಸಂಸ್ಕಾರಕಾರಣಾತ್ ||೧೪||
- ಸಮಾಶ್ವಾಸಯ ಚೈವಂ ತ್ವಮಜ್ಞದಂ ದೀನಚೇತಸಮ್ |
ಮಾ ಭೂರ್ಬಾಲಿತಬುದ್ಧಿಃ ತ್ವದಧೀನನಿದಂ ಪುರಮ್ ||೧೫||

ಅಜ್ಞದಸ್ತಾನ್ಮಯೇನ್ನಾಲ್ಯಂ ವಸ್ತ್ರಾಣಿ ವಿವಿಧಾನಿ ಚ |
ಘೃತಂ ತೈಲಮುಥೋ ಗನ್ಧಾಸ್ಯಚ್ಚಾತ್ರ ಸಮಸನ್ನರಮ್ ||೧೬||

ತ್ವಂ ತಾರ ಶಿಬಿಕಾಂ ಶೀಘ್ರಮಾದಾಯಾಗಚ್ಛ ಸಂಭ್ರಮಾತ್ |
ತ್ವರಾ ಗುಣವತೀ ಯುಕ್ತಾ ಹೃದ್ವಿನ್ಯಾಲೇ ವಿಶೇಷತಃ ||೧೭||

ಸಜ್ಜೇಭವಂತು ಪ್ಲವಗಾಃ ಶಿಬಿಕಾವಹನೋಚಿತಾಃ |
ಸಮರ್ಥಾ ಬಲಿನಶ್ಚೈವ ನಿರ್ಹರಿಷ್ಯಂತಿ ವಾಲಿನಮ್ ||೧೮||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತು ಸುಗ್ರೀವಂ ಸುಮಿತ್ರಾನ್ವನಂದರ್ಥನಃ |
ತಸ್ಯಾ ಭ್ರಾತೃಸಮೀಪಸ್ಥೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪರವೀರಹಾ ||೧೯||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ತಾರಃ ಸಂಭ್ರಾಂತಮಾನಸಃ |
ಪ್ರವೀಣೇ ಗುಹಾಂ ಶೀಘ್ರಂ ಶಿಬಿಕಾಸಕ್ತಮಾನಸಃ ||೨೦||

ಅದಾಯ ಶಿಬಿಕಾಂ ತಾರಃ ಸ ತು ಪರ್ಯಾಪತತ್ಪುನಃ |
ನಾನರೈರುಹ್ಯಮಾನಾಂ ತಾಂ ಶೂರೈರುದ್ವಹನೋಚಿತೈಃ ||೨೧||

ದಿವ್ಯಾಂ ಭದ್ರಾಸನಯುತಾಂ ಶಿಬಿಕಾಂ ಸ್ಯನ್ದನೋಪಮಾಮ್ |
ಪಕ್ಷಿಕರ್ಮಭಿರಾಚಿತ್ರಾಂ ದ್ರುಮಕರ್ಮವಿಭೂಷಿತಾಮ್ ||೨೨||

ಅಚಿತಾಂ ಚಿತ್ರಪತ್ರಿಭಿಃ ಸುನಿವಿಷ್ಟಾಂ ಸಮನ್ತತಃ |
ವಿನಾಸವಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಾಂ ಜಾಲವಾತಾಯನಾನ್ವಿತಾಮ್ ||೨೩||

ಸುನಿಯುಕ್ತಾಂ ವಿಶಾಲಾಂ ಚ ಸುಕೃತಾಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಣಾ |
ದಾರುಪರ್ವತಕೋಪೇತಾಂ ಜಾರುಕರ್ಮಪರಿಷ್ಕೃತಾಮ್ ||೨೪||

ವರಾಭರಣಹಾರೈಶ್ಚ ಚಿತ್ರಮಾಲ್ಯೋಪಶೋಭಿತಾಮ್ |
ಗುಹಾಗಹನಸಂಘನ್ನಾಂ ರಕ್ತಚನ್ದನರೂಪಿತಾಮ್ ||೨೫||

ಪುಷ್ಪೋಘೈಃ ಸಮಭಿಚ್ಛನ್ನಾಂ ಪದ್ಮಮಾಲಾಭಿರೇವ ಚ |
ತರುಣಾದಿತ್ಯವರ್ಣಾಭಿರ್ಭ್ರಾಜಮಾನಾಭಿರಾವೃತಾಮ್ ||೨೬||

Funding: Tattva Heritage Foundation, Kolkata. Digitization: eGangotri.

ಈದೃಶೀಂ ಶಿಬಿಕಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮುಬ್ರವೀತ್ |
ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ವಿನೀಯತಾಂ ನಾಲೀ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಂ ವಿಧೀಯತಾನ್ ||

ತತೋ ನಾಲಿನಮುದ್ಯಮ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಃ ಶಿಬಿಕಾಂ ತದಾ |
ಅರೋಪಯತ ವಿಕೋಶನ್ನಜ್ಞ ದೇನ ಸಹೈವ ತು ||೨೮||

ಅರೋಪ್ಯ ಶಿಬಿಕಾಂ ಚೈವ ನಾಲಿನಂ ಗತಜೀವಿತನ್ |
ಅಲಂಕಾರೈಶ್ಚ ವಿವಿಧೈರ್ಮಾಲ್ಯೈರ್ವಸ್ತ್ರೈಶ್ಚ ಭೂಷಿತನ್ ||೨೯||

ಅಜ್ಞಾಪಯತ್ತದಾ ರಾಜಾ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸ್ಲವಗೇಶ್ವರಃ |
ಔರ್ಧ್ವದೈಹಿಕಮಾರ್ಯಸ್ಯ ಕ್ರಿಯತಾಮನುರೂಪತಃ ||೩೦||

ವಿಶ್ರಾಣಯಂತೋ ರತ್ನಾನಿ ವಿವಿಧಾನಿ ಬಹೂನ್ಯಪಿ |
ಅಗ್ರತಃ ಸ್ಲವಗಾ ಯಾಂತು ಶಿಬಿಕಾ ತದನಂತರನ್ ||೩೧||

ರಾಜ್ಞಾಮೃದ್ಧಿವಿಶೇಷಾ ಹಿ ದೃಶ್ಯಂತೇ ಭುವಿ ಯಾದೃಶಾಃ |
ತಾದೃಶೈರಿಹ ಕುರ್ವಂತು ನಾನರಾ ಭರ್ತೃಸತ್ಕ್ರಿಯಾನ್ ||೩೨||

ತಾದೃಶಂ ನಾಲಿನಃ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಸ್ವಾಕುರ್ವನ್ನಾರ್ಧ್ವದೈಹಿಕನ್ |
ಆಜ್ಞದಂ ಪರಿಗೃಹ್ಯಾಶು ತಾರಪ್ರಭೃತಯಸ್ತದಾ ||೩೩||

ಕ್ರೋಶಂತಃ ಪ್ರಯಯುಃ ಸರ್ವೇ ನಾನರಾ ಹತಬಾನ್ಧವಾಃ |
ತತಃ ಪ್ರಣಿಹಿತಾಃ ಸರ್ವಾ ನಾನರ್ಯೋಃ ಸೃಜತಾಃ ||೩೪||

ಚುಕ್ರುತುರ್ವೀರ ವೀರೇತಿ ಭೂಯಃ ಕ್ರೋಶಂತಿ ತಾಃ ಪ್ರಿಯಮ್ |
ತಾರಾಪ್ರಭೃತಯಃ ಸರ್ವಾ ನಾನರ್ಯೋ ಹತಯೂಥಸಾಃ ||೩೫||

ಅನುಜಗ್ಮುಶ್ಚ ಭರ್ತಾರಂ ಕ್ರೋಶಂತಃ ಕರುಣಸ್ವನಾಃ |
ತಾಸಾಂ ರುದಿತಶಬ್ದೇನ ನಾನರೀಣಾಂ ವನಾಂತರೇ |
ವನಾನಿ ಗಿರಯಶ್ಚೈವ ವಿಕೋಶಂತೀನ ಸರ್ವತಃ ||೩೬||

ಪುಲಿನೇ ಗಿರಿನದ್ಯಾಸ್ತು ವಿವಿಕ್ತೇ ಜಲಸಂವೃತೇ |
ಚಿತಾಂ ಚಕ್ರುಃ ಸುಬಹವೋ ನಾನರಾ ಶೋಕಕರ್ಶಿತಾಃ ||೩೭||

ಅವರೋಪ್ಯ ತತಃ ಸ್ವನ್ದಾಚ್ಛಿಬಿಕಾಂ ವಹನೋಚಿತಾಃ |

ತಸ್ಯ ರೇಕಾಂತಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸರ್ವೇ ಶೋಕಪರಾಯಣಾಃ || ೩೮ ||

ತತಸ್ತಾರಾ ಪತಿಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಿಬಿಕಾತಲಶಾಯಿನಮ್ |

ಅರೋಪ್ಯಾಚ್ಛೇ ಶಿರಸ್ತಸ್ಯ ವಿಲಲಾಪ ಸುದುಃಖಿತಾ || ೩೯ ||

ಹಾ ನಾನರನುಹಾರಾಜ ಹಾ ನಾಥ ಮಮ ವತ್ಸಲ |

ಹಾ ಮಹಾರ್ಹ ಮಹಾಬಾಹೋ ಹಾ ಮಮ ಪ್ರಿಯ
ಸತ್ಯ ಮಾಮ್ || ೪೦ ||

ಜನಂ ನ ಸತ್ಯಸೀನುಂ ತ್ವಂ ಕಸ್ಮಾಚ್ಛೋಕಾಭಿಸೇಡಿತಮ್ |

ಪ್ರಹೃಷ್ಟಮಿವ ತೇ ವಕ್ತ್ರಂ ಗತಾಸೋರಪಿ ಮಾನದ || ೪೧ ||

ಅಸ್ತಾರ್ಕಸಮವರ್ಣಂ ಚ ದೃಶ್ಯತೇ ಜೀವತೋ ಯಥಾ

|| ೪೨ ||

ಏಷ ತ್ವಾಂ ರಾನುರೂಪೇಣ ಕಾಲಃ ಕರ್ಷತಿ ವಾನರಃ |

ಯೇನ ಸ್ಮ ವಿಧವಾಃ ಸರ್ವಾಃ ಕೃತಾ ಏಕೇಷುಣಾ ವನೇ || ೪೩ ||

ಇಮಾಸ್ತಾಸ್ತವ ರಾಜೇನ್ದ್ರ ವಾನಯೋ ವಲ್ಲಭಾಃ ಸದಾ |

ಸಾದ್ಯೈರ್ವಿಕೃಷ್ಟಮಧ್ವಾನಮಾಗತಾಃ ಕಿಂ ನ ಬುಧ್ಯಸೇ || ೪೪ ||

ತನೇಷ್ಟಾ ನನು ನಾಮೈತಾ ಭಾರ್ಯಾಶ್ಚನ್ದ್ರನಿಭಾನನಾಃ |

ಇದಾನೀಂ ನೇಕ್ಷಸೇ ಕಸ್ಮಾತ್ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರಮ್ || ೪೫ ||

ಏತೇ ಹಿ ಸಚಿನಾ ರಾಜಂಸ್ತಾರಪ್ರಭೃತಯಸ್ತವ |

ಪುರನಾಸೀ ಜನಶ್ಚಾಯಂ ಪರಿನಾರ್ಯ ಪಿಸೀದತಿ || ೪೬ ||

ವಿಸರ್ಜಯೈನಾನ್ಸಚಿನಾನ್ಯಥಾಪುರಮುರಿಂಧಮು |

ತತಃ ಕ್ರೀಡಾನುಹೇ ಸರ್ವಾ ವನೇಷು ಮದನೋತ್ಪಟಾಃ || ೪೭ ||

ಏನಂ ನಿಲಪತೀಂ ತಾರಾಂ ಪತಿಶೋಕಪರಿಪ್ಲುತಾಮ್ |

ಉತ್ಥಾಪಯಂತಿ ಸ್ಮ ತದಾ ವಾನರ್ಯಃ ಶೋಕಕರ್ತೃತಾಃ || ೪೮ ||

ಸುಗ್ರೀವೇಣ ತತಃ ಸಾರ್ಥಮುಜ್ಜ ದಃ ಪಿತರಂ ರುದನ್ |
ಚಿತಾಮಾರೋಪಯಾಮಾಸ ಶೋಕೇನಾಭಿಪ್ಲುತೇಂದ್ರಿಯಃ ||೪೯||

ತತೋಽಗ್ನಿಂ ವಿಧಿವದ್ವತ್ಪ್ವಾ ಸೋಪಸವ್ಯಂ ಚೆಕಾರ ಹ |
ಪಿತರಂ ದೀರ್ಘಮುಧ್ವಾನಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿತಂ ವ್ಯಾಕುಲೇಂದ್ರಿಯಃ ||೫೦||

ಸಂಸ್ಕೃತ್ಯ ವಾಲಿನಂ ತೇ ತು ವಿಧಿಪೂರ್ವಂ ಸ್ಲನಂಗಮಾಃ |
ಅಜಗ್ಮುರುದಕಂ ಕರ್ತುಂ ನದೀಂ ಶುಭಜಲಾಂ ಶಿನಾಮ್ ||೫೧||

ತತಸ್ತೇ ಸಹಿತಾಸ್ತತ್ರ ಅಜ್ಞದಂ ಸ್ಥಾಪ್ಯ ಚಾಗ್ರತಃ |
ಸುಗ್ರೀವತಾರಾಸಹಿತಾಃ ಸಿಷಿಚುರ್ವಾಲಿನೇ ಜಲಮ್ ||೫೨||

ಸುಗ್ರೀವೇಣೈವ ದೀನೇನ ದೀನೋ ಭೂತ್ವಾ ಮಹಾಬಲಃ |
ಸಮಾನಶೋಕಃ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಾಣ್ಯಕಾರಯತ್ ||೫೩||

ತತಸ್ತು ತಂ ವಾಲೀನಮಗ್ರ್ಯಸೌರುಷಂ
ಪ್ರಕಾಶಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುವರೇಷುಣಾ ಹತಮ್ |
ಪ್ರದೀಪ್ಯ ದೀಪ್ತಾಗ್ನಿ ಸಮೌಜಸಂ ತದಾ
ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಾಮಮುಪೇಯಿನಾನ್ದರಿಃ ||೫೪||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಪೞ್ವವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಷಡ್ವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತತಃ ಶೋಕಾಭಿಸಂತಪ್ತಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಕ್ಲಿನ್ನವಾಸಸಮ್ |
ಶಾಖಾನ್ಯಗಮಹಾಮಾತ್ರಾಃ ಪರಿನಾಯೋಪತಸ್ಥಿರೇ ||೧||

ಅಭಿಗಮ್ಯ ಮಹಾಬಾಹುಂ ರಾಮಮುಕ್ಲಿಷ್ಟಕಾರಿಣಮ್ |
ಸ್ಥಿತಾಃ ಪ್ರಾಜ್ಞಲಯಃ ಸರ್ವೇ ಪಿತಾಮಹಮಿವರ್ಷಯಃ ||೨||

ತತಃ ಕಾಳ್ಜ್ಞನಶ್ಚೈಲಾಭಸ್ತರುಣಾರ್ಕನಿಭಾನನಃ |
 ಅಬ್ರವೀತ್ಪ್ರಾಜ್ಞ ಲಿರ್ವಾಕ್ಯಂ ಹನುಮಾನ್ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ ||೩||
 ಭವತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ಸುಗ್ರೀವಃ ಪಿತೃಸೈತಾನುಹಂ ನುಹತ್ |
 ವಾನರಾಣಾಂ ಸುದಂಷ್ಟಾಣಾಂ ಸಂಪನ್ನಬಲಕಾಲಿನಾಮ್ |
 ಮಹಾತ್ಮನಾಂ ಸುದುಷ್ಟಾಸಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ರಾಜ್ಯಮಿದಂ ಪ್ರಭೋ ||
 ಭವತಾ ಸಮನುಜ್ಞಾತಃ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ನಗರಂ ಶುಭಮ್ |
 ಸಂವಿಧಾಸ್ಯತಿ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸಸುಹೃದ್ಗಣಃ ||೪||
 ಸ್ನಾತೋಽಯಂ ವಿವಿಧೈರ್ಗಂಧೈರಾಷ್ಠೈಶ್ಚ ಯಥಾವಿಧಿ |
 ಅರ್ಚಯಿಸ್ಯತಿ ಮಾತೃಶ್ಚ ರತ್ನೈಶ್ಚ ತ್ವಾಂ ವಿಶೇಷತಃ ||೫||
 ಇಮಾಂ ಗಿರಿಗುಹಾಂ ರಮ್ಯಾಮುಖಗಂತ್ವಮಿತ್ತೋಽರ್ಹಸಿ |
 ಕುರುಷ್ವ ಸ್ವಾಮಿಸಂಬಂಧಂ ವಾನರಾಸ್ಸಂಪ್ರಹರ್ಷಯನ್ ||೬||
 ಏವಮುಕ್ತೋ ಹನುಮತಾ ರಾಘವಃ ಪರವೀರಹಾ |
 ಪ್ರತ್ಯುನಾಚಿ ಹನೂಮಂತಂ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ವಾಕ್ಯಕೋವಿದಃ ||೭||
 ಚತುರ್ದಶ ಸಮಾಃ ಸೌಮ್ಯಗ್ರಾಮಂ ವಾ ಯದಿ ವಾ ಪುರಮ್ |
 ನ ಪ್ರವೇಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಹನುಮನ್ವಿತುರ್ನಿರ್ದೇಶಪಾಲಕಃ ||೮||
 ಸುಸಮೃದ್ಧಾಂ ಗುಹಾಂ ರಮ್ಯಾಂ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರರ್ಷಭಃ |
 ಪ್ರವಿಷ್ಟೋ ವಿಧಿವದ್ವೀರಃ ಕ್ಷಿಸ್ರಂ ರಾಜ್ಯೇಭಿಷಿಜ್ಯತಾಮ್ ||೯||
 ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಹನೂಮಂತಂ ರಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವಮಬ್ರವೀತ್ ||೧೦||
 ವೃತ್ತಜ್ಞೋ ವೃತ್ತಸಂಪನ್ನಮುದಾರಬಲವಿಕ್ರಮಮ್ |
 ಇನುಮಪ್ಯಜ್ಞದಂ ವೀರಯೌವರಾಜ್ಯೇಭಿಷೇಚಯ ||೧೧||
 ಜ್ಯೇಷ್ಠಸ್ಯ ಸ ಸುತೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಃ ಸದ್ಭೂತೋ ವಿಕ್ರಮೇಣ ತೇ |
 ಅಜ್ಞದೋಽಯಮದೀನಾತ್ಮಾ ಯೌವರಾಜ್ಯಸ್ಯ ಭಾಜನಮ್ ||೧೨||

ಪೂರ್ವೋಯಂ ನಾರ್ಷಿಕೋ ಮಾಸಃ ಶ್ರಾವಣಃ ಸಲಿಲಾಗಮಃ |
 ಪ್ರವೃತ್ತಾಃ ಸೌಮ್ಯ ಚತ್ವಾರೋ ಮಾಸಾ ನಾರ್ಷಿಕಸಂಜ್ಞಾಕಾಃ ||
 ನಾಯುಮುದ್ಯೋಗಸಮಯಃ ಪ್ರವಿಶ ತ್ವಂ ಪುರಿಂ ಶುಭಾಮ್ |
 ಅಸ್ತಿಸ್ವತ್ಸ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಸೌಮ್ಯ ಪರ್ವತೇ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||೧೫||
 ಇಯಂ ಗಿರಿಗುಹಾ ರಮ್ಯಾ ವಿಶಾಲಾ ಯುಕ್ತಮಾರುತಾ |
 ಪ್ರಭೂತಸಲಿಲಾ ಸೌಮ್ಯ ಪ್ರಭೂತಕನುಲೋತ್ಪಲಾ ||೧೬||
 ಕಾರ್ತಿಕೇ ಸಮನುಸ್ರಾಪ್ತೇ ತ್ವಂ ರಾವಣನಥೇ ಯತ |
 ಏಷ ನಃ ಸಮಯಃ ಸೌಮ್ಯ ಪ್ರವಿಶ ತ್ವಂ ಸ್ವಮಾಲಯಮ್ |
 ಅಭಿಷಿಕ್ತಃ ಸ್ವರಾಜ್ಯೇ ಚ ಸುಹೃದಃ ಸಂಪ್ರಹರ್ಷಯ ||೧೭||
 ಇತಿ ರಾಮಾಭ್ಯನುಜ್ಞಾತಃ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರರ್ಷಭಃ |
 ಪ್ರವಿನೇಶ ಪುರಿಂ ರಮ್ಯಾಂ ಕಷ್ಟಿನ್ದಾಂ ನಾಲಿಪಾಲಿತಾಮ್ ||೧೮||
 ತಂ ವಾನರಸಹಸ್ರಾಣಿ ಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ವಾನರೇಶ್ವರಮ್ |
 ಅಭಿನಾದ್ಯ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾನಿ ಸರ್ವತಃ ಪರ್ಯವಾರಯನ್ ||೧೯||
 ತತಃ ಪ್ರಕೃತಯಃ ಸರ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹರಿಗಣೇಶ್ವರಮ್ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ಪಶಿತಾ ವಸುಧಾಯಾಂ ಸಮಾಹಿತಾಃ ||೨೦||
 ಸುಗ್ರೀವಃ ಪ್ರಕೃತೀಃ ಸರ್ವಾಃ ಸಂಭಾಷ್ಯೋತ್ಥಾಪ್ಯ
 ವೀರ್ಯವಾನ್ ||೨೧||
 ಭ್ರಾತುರಂತಃಪುರಂ ಸೌಮ್ಯಂ ಪ್ರವಿನೇಶ ಮಹಾಬಲಃ ||೨೨||
 ಪ್ರವಿಶ್ಯ ತ್ವಭಿನಿಷ್ಕ್ರಾಂತಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ವಾನರರ್ಷಭಮ್ |
 ಅಭ್ಯಷಿಷ್ಟಾಂತ ಸುಹೃದಃ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಮಿನಾನುರಾಃ ||೨೩||
 ತಸ್ಯ ಸಾಣ್ಡುರಮಾಜಹ್ರುತ್ಪತ್ರಂ ಹೇಮಪರಿಷ್ಕೃತಮ್ |
 ಶುಕ್ಲೇ ಚ ವಾಲಮೃಜನೇ ಹೇಮದಕ್ಷೇ ಯಶಸ್ಕರೇ ||೨೪||
 ತಥಾ ರಶ್ಮಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸರ್ವಬೀಜೌಷಧೀರಪಿ |
 ಸಕ್ಷೀರಾಣಾಂ ಚ ವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ಪ್ರರೋಹಾನ್ಯು ಸುಮಾನಿ ಚ ||೨೫||

ಶುಕ್ಲಾ ನಿ ಚೈವ ವಸ್ರಾಣಿ ಶ್ವೇತಂ ಚೈವಾನುಲೇಪನಮ್ |
ಸುಗಂಧಿನಿ ಚ ಮಾಲ್ಯಾನಿ ಸ್ಥಲಜಾನ್ಯಮ್ಬುಜಾನಿ ಚ || ೨೫ ||

ಚೆನ್ನನಾನಿ ಚ ದಿವ್ಯಾನಿ ಗಂಧಾಂಶ್ಚ ವಿವಿಧಾನ್ವಹೂನ್ |
ಅಕ್ಷತಾಞ್ಚ ತರೂಪಂ ಚ ಪ್ರಿಯಂಜು ಮಧುಸರ್ಪಿಣೀ || ೨೬ ||

ದಧಿ ಚರ್ನು ಚ ವೈಯಾಘ್ರಂ ವಾರಾಹೀ ಚಾಪ್ಯುಪಾನಹೌ |
ಸಮಾಲಮ್ಬ ನಮಾದಾಯ ರೋಚನಾಂ ಸಮನಃಶಿಲಾಮ್ || ೨೭ ||

ಆಜಗ್ಮುಸ್ತತ್ರ ಮುದಿತಾ ವರಾಃ ಕನ್ಯಾಶ್ಚ ಷೋಡಶ || ೨೮ ||

ತತಸ್ತೇ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುಭಿಷೇಕ್ತುಂ ಯಥಾವಿಧಿ |
ರತ್ನೈರ್ವಸ್ತ್ರೈಶ್ಚ ಭಷ್ಮೈಶ್ಚ ಶೋಷಯಿತ್ವಾ ದ್ವಿಜರ್ಷಭಾನ್ ||

ತತಃ ಕುಶಪರಿಸ್ತೀರ್ಣಂ ಸಮಿದ್ಧಂ ಜಾತವೇದಸಮ್ |
ಮನ್ತ್ರಪೂತೇನ ಹವಿಷಾ ಹುತ್ವಾ ಮನ್ತ್ರವಿದೋ ಜನಾಃ || ೩೦ ||

ತತೋ ಹೈಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾನೇ ವರಾಸ್ತರಣಸಂವೃತೇ |
ಸ್ರಾಸಾದಶಿಖರೇ ರಮ್ಯೇ ಚಿತ್ರಮಾಲೋಪಶೋಭಿತೇ || ೩೧ ||

ಸ್ರಾಜ್ಮುಖಂ ವಿಧಿನನ್ಮನ್ತ್ರೈಃ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ವರಾಸನೇ |
ನದೀನದೇಭ್ಯಃ ಸಂಹೃತ್ಯ ತೀರ್ಥೇಭ್ಯಶ್ಚ ಸಮನ್ತತಃ || ೩೨ ||

ಅಹೃತ್ಯ ಚ ಸಮುದ್ರೇಭ್ಯಃ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋ ವಾನರರ್ಷಭಾಃ |
ಅಪಃ ಕನಕಕುಮ್ಮೇಷು ನಿಧಾಯ ವಿನುಲಾಃ ಶುಭಾಃ || ೩೩ ||

ಶುಭೈರ್ವೃಷಭಶೃಂಗೈಶ್ಚ ಕಲಶೈಶ್ಚಾಪಿ ಕಾಞ್ಚನೈಃ |
ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟೇನ ವಿಧಿನಾ ಮಹರ್ಷಿವಿಹಿತೇನ ಚ || ೩೪ ||

ಗಜೋ ಗವಾಕ್ಷೋ ಗವಯಃ ಶರಭೋ ಗಂಧಮಾದನಃ |
ಮೈನ್ದಶ್ಚ ದ್ವಿವಿದಶ್ಚೈವ ಹನುಮಾಞ್ಚಾನ್ಪವಾನ್ಮಲಃ || ೩೫ ||

ಅಭ್ಯಷಿಂಜಾಂತ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಸನ್ನೇನ ಸುಗಂಧಿನಾ |
ಸಲಿಲೇನ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಂ ವಸವೋ ವಾಸವಂ ಯಥಾ || ೩೬ ||

ಅಭಿಷಿಕ್ತೇ ತು ಸುಗ್ರೀವೇ ಸರ್ವೇ ವಾನರಪುಂಗವಾಃ |
ಪ್ರಚುಕ್ತುಶುರ್ಮಹಾತ್ಮಾನೋ ಹೃಷ್ವಾಸ್ತತ್ರ ಸಹಸ್ರತಃ ||೩೭||

ಶಾನುಸ್ಯ ತು ವಚಃ ಕುರ್ಮಸ್ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರೇಶ್ವರಃ |
ಅಜ್ಞ ದಂ ಸಂಪರಿಷ್ವಜ್ಯ ಯೌವರಾಜ್ಯೇಭ್ಯವೇಚಯೇತ್ ||೩೮||

ಅಜ್ಞ ದೇ ಚಾಭಿಷಿಕ್ತೇ ತು ಸಾನುಕ್ರೋಶಾಃ ಸ್ಲವಂಗಮಾಃ |
ಸಾಧು ಸಾಧ್ವಿತಿ ಸುಗ್ರೀವಂ ಮಹಾತ್ಮಾನೋಽಭ್ಯಪೂಜಯನ್ ||

ಶಾನುಂ ಚೈವ ಮಹಾತ್ಮನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ |
ಪ್ರೀತಾಶ್ಚ ತುಷ್ಟವುಃ ಸರ್ವೇ ತಾದ್ಯ ಶೇ ತತ್ರ ನರ್ತತಿ ||೪೦||

ಹೃಷ್ಯಪುಷ್ಪಜನಾರೀರ್ಣಾ ಪತಾಕಾಧ್ವಜಶೋಭಿತಾ |
ಬಿಭೂನ ನಗರೀ ರಮ್ಯಾ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾ ಗಿರಿಗಹ್ವರೇ ||೪೧||

ನಿವೇದ್ಯ ರಾನಾಯ ತದಾ ಮಹಾತ್ಮನೇ
ಮಹಾಭಿಷೇಕಂ ಕಪಿವಾಹಿನೀಪತಿಃ |

ರುನಾಂ ಚ ಭಾರ್ಯಾಮುಸಲಭ್ಯ ವೀರ್ಯವಾ-

ನನಾಪ ರಾಜ್ಯಂ ತ್ರಿದಶಾಧಿಪೋ ಯಥಾ ||೪೨||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಷಡ್ವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸಪ್ತವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಭಿಷಿಕ್ತೇ ತು ಸುಗ್ರೀವೇ ಪ್ರವಿಷ್ಟೇ ವಾನರೇ ಗುಹಾಮ್ |
ಅಜಗಾಮ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ರಾಮಃ ಪ್ರಸ್ರವಣಂ ಗಿರಿಮ್ ||೧||

ಶಾರ್ದೂಲನ್ಯುಗಸಂಘುಷ್ಟಂ ಸಿಂಹೈರ್ಭೀಮರವೈರ್ವೃತಮ್ |
ನಾನಾಗುಲ್ಮಲತಾಗೂಢಂ ಬಹುಸಾದಸಸಂಕುಲಮ್ ||೨||

ಯುಷ್ವಾನರಗೋಪುಚ್ಛೈರ್ಮಾರ್ಜಾರೈಶ್ಚ ನಿಷೇವಿತಮ್ |
ಮೇಘರಾಶಿನಿಭಂ ಶೈಲಂ ನಿತ್ಯಂ ಶುಚಿಜಲಾಶ್ರಯಮ್ ||೩||

- ತಸ್ಯ ಶೈಲಸ್ಯ ಶಿಖರೇ ಮಹತೀಮಾಯತಾಂ ಗುಹಾಮ್ |
ಪ್ರತ್ಯಗ್ಗೃಹ್ಯತ ವಾಸಾರ್ಥಂ ರಾಮಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಣಾ ಸಹ || ೪ ||
- ಕೃತ್ವಾ ಚ ಸಮಯಂ ರಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸಹಾನಘಃ |
ಕಾಲಯುಕ್ತಂ ಮಹದ್ವಾಕ್ಯಮುವಾಚ ರಘುನಂದನಃ |
ವಿನೀತಂ ಭ್ರಾತರಂ ಭ್ರಾತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರ್ಥನಮ್ || ೫ ||
- ಇಯಂ ಗಿರಿಗುಹಾ ರಮ್ಯಾ ವಿಶಾಲಾ ಯುಕ್ತಮಾರುತಾ |
ಅಸ್ಯಾಂ ವಸಾನ ಸೌಮಿತ್ರೇ ವರ್ಷರಾತ್ರಮರಿಂದಮ್ || ೬ ||
- ಗಿರಿಶೃಂಗಮಿದಂ ರಮ್ಯಮುನ್ನತಂ ಸಾರ್ಥವಾತ್ಮಜ |
ಶ್ವೇತಾಭಿಃ ಕೃಷ್ಣತಾಮ್ರಾಭಿಃ ಶಿಲಾಭಿರುಪಶೋಭಿತಮ್ || ೭ ||
- ನಾನಾಧಾತುಸಮಾರೇಣ್ಯಂ ದರೀನಿರ್ಯುರಶೋಭಿತಮ್ |
ವಿವಿಧೈರ್ವೃಕ್ಷಪಕ್ಷ್ಮೈಶ್ಚ ಜಾರುಚಿತ್ರಲತಾವೃತಮ್ || ೮ ||
- ನಾನಾವಿಹಗಸಂಘುಷ್ಪಂ ಮಯೂರರವನಾದಿತಮ್ |
ಮಾಲತೀಕುನ್ದಗುಲ್ಮೈಶ್ಚ ಸಿನ್ಧುವಾರೈಃ ಶಿರೀಷಕೈಃ |
ಕದಮ್ನಾ ಜುಫಸಸರ್ಜೈಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತ್ಯೈರುಪಶೋಭಿತಮ್ || ೯ ||
- ಇಯಂ ಚ ನಲಿನೀ ರಮ್ಯಾ ಪುಲ್ಲಪಜ್ಜುಜಮಣ್ಣಿತಾ |
ನಾತಿದೂರೇ ಗುಹಾಯಾ ನೌ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನೃಪಾತ್ಮಜ || ೧೦ ||
- ಸ್ರಾಗುಹಕ್ರವಣೇ ದೇಶೇ ಗುಹಾ ಸಾಧು ಭವಿಷ್ಯತಿ |
ಸಶ್ಚಾಚ್ಚೈವೋನ್ನತಾ ಸೌಮ್ಯ ನಿವಾಶೇಯಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ || ೧೧ ||
- ಗುಹಾದ್ವಾರೇ ಚ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಶಿಲಾ ಸಮತಲಾ ಶಿವಾ |
ಶ್ಲಕ್ಷ್ಮಾಚೈವಾಯತಾ ಚೈವ ಭಿನ್ನಾ ಇವ ನಚಯೋಪಮಾ || ೧೨ ||
- ಗಿರಿಶೃಂಗಮಿದಂ ತಾತ ಸಶ್ಯ ಚೋತ್ತರತಃ ಶುಭಮ್ |
ಭಿನ್ನಾ ಇವ ನಚಯಾಕಾರಮುಮ್ನೋಧರನಿವೋತ್ತಿತಮ್ || ೧೩ ||

ದಕ್ಷಿಣಸ್ಯಾಮುಹಿ ದಿಶಿ ಸ್ಥಿತಂ ಶ್ವೇತವಿಮನಾಪರಮ್ |
ಕೈಲಾಸಶಿಖರಸ್ತೈಖ್ಯಂ ನಾನಾಧಾತುವಿರಾಜಿತಮ್ ||೧೪||

ಪ್ರಾಚೀನವಾಹೀನೀಂ ಚೈವ ನದೀಂ ಭೃಶಮಕರ್ದಮಾಮ್ |
ಗುಹಾಯಾಃ ಪೂರ್ವತಃ ಪಶ್ಯ ತ್ರಿಕೂಟೇ ಜಾಹ್ನವೀಮಿವ ||೧೫||

ಚನ್ನೈಸ್ತೀಲಕೈಃ ಸಾಲೈಸ್ತಮಾಲೈ ರತಿಮುಕ್ತಕೈಃ |
ಪದ್ಮಕೈಃ ಸರಲೈಶ್ಚೈವ ಅಶೋಕೈಶ್ಚೈವ ಶೋಭಿತಾಮ್ ||೧೬||

ನೀವಾರೈಸ್ತಿನಿಶೈರ್ನೀಪೈರ್ನೇತಸ್ಯಃ ಕೃತಮಾಲಕೈಃ |
ನಾನೀರೈಸ್ತೀಮಿಶೈಶ್ಚೈವ ಬಕುಲೈಃ ಕೇತಕೈ ರಪಿ ||೧೭||

ತೀರಜೈಃ ಶೋಭಿತಾ ಭಾತಿ ನಾನಾರೂಪೈಸ್ತತಸ್ತತಃ |
ನಸನಾಭರಣೋಪೇತಾ ಪ್ರಮದೇವಾಭೈಲಂಕೃತಾ ||೧೮||

ಶತಶಃ ಪಕ್ಷಿಸಂಘೈಶ್ಚ ನಾನಾನಾದೈರ್ವಿನಾದಿತಾ |
ಅನ್ಯೋನ್ಯಮನುರಕ್ತೈಶ್ಚ ಚಕ್ರವಾಕ್ಯೈರಲಂಕೃತಾ ||೧೯||

ಪುಲಿನೈ ರತಿರಮೈಶ್ಚ ಹಂಸಸಾರಸಸೇವಿತೈಃ |
ಪ್ರಹಸಂತೀವ ಭಾತೈಷಾ ನಾರೀ ರತ್ನ ಸಮನ್ವಿತಾ ||೨೦||

ಕ್ಷಚಿನ್ನೀಲೋತ್ಪಲೈಶ್ಚನ್ನಾ ಭಾತಿ ರಕ್ತೋತ್ಪಲೈಃ ಕ್ವಚಿತ್ |
ಕ್ಷಚಿದಾಭಾತಿ ಶುಕ್ಲೈಶ್ಚ ದಿವ್ಯೈಃ ಕುಮುದಕುಡ್ಮಲೈಃ ||೨೧||

ಪಾರಿಪ್ಲವಶತೈರ್ಜುಷ್ಪಾ ಬರ್ಹಿಕ್ರೌಞ್ಚವಿನಾದಿತಾ |
ರಮಣೀಯಾ ನದೀ ಸೌಮ್ಯಾ ಮುನಿಸಂಘೈರ್ನಿಷೇವಿತಾ ||೨೨||

ಪಶ್ಯ ಚನ್ನ ಸವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ಪಚ್ಛಿಮೈಃ ಸುರಚಿತಾ ಇವ |
ಕಕುಭಾನಾಂ ಚ ದೃಶ್ಯಂತೇ ಮನಸ್ಯವೋದಿತಾಃ ಸಮಮ್ | ೨೩||

ಅಹೋ ಸುರಮಣೀಯೋಽಯಂ ದೇಶಃ ಶತ್ರುನಿಷೂದನ |
ದೃಢಂ ರಂಸ್ಯಾವ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಸಾಧ್ವತ್ರ ನಿವಸಾವಹೈ ||೨೪||

ಇತಶ್ಚ ನಾತಿದೂರೇ ಸಾ ಕಷ್ಠಾಕ್ಷರಾ ಚಿತ್ರಕಾನನಾ |
 ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಪುರೀ ರಮ್ಯಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನೃಪಾತ್ಮಜಾ || ೨೫ ||

ಗೀತವಾದಿತ್ರನಿಘೋಷಃ ಶ್ರುಯತೇ ಜಯತಾಂ ವರ |
 ನರ್ದತಾಂ ನಾನರಾಣಾಂ ಚ ನೃಪಜ್ಞಾ ಡವ್ವರೈಃ ಸಹ || ೨೬ ||

ಲಬ್ಧ್ವಾ ಭಾರ್ಯಾಂ ಕಪಿವರಃ ಪ್ರಾಪ್ಯ ರಾಜ್ಯಂ ಸುಹೃದ್ವೃತಃ |
 ಧ್ರುವಂ ನಂದತಿ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಮ್ರಾಪ್ಯ ಮಹತೀಂ ಶ್ರಿಯಮ್ || ೨೭ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ನೃಪಸತ್ತತ್ರ ರಾಘವಃ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
 ಬಹುದೃಶ್ಯದರೀಕುಂಭೇ ತಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರವರ್ಣೇ ಗಿರಾ || ೨೮ ||

ಸುಸುಖೇನಿ ಬಹುದ್ರವ್ಯೇ ತಸ್ಮಿನ್ ವಿಧರಣೇಧರೇ |
 ವಸತಸ್ತಸ್ಯ ರಾಮಸ್ಯ ರತಿರಲ್ಪಾಪಿ ನಾಭವತ್ |
 ಹೃತಾಂ ಹಿ ಭಾರ್ಯಾಂ ಸ್ಮರತಃ ಪ್ರಾಣೇಭ್ಯೋನಿ
 ಗರೀಯಸೀಮ್ || ೨೯ ||

ಉದಯಾಭ್ಯುದಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಶಾಂಕಂ ಚ ವಿಶೇಷತಃ |
 ಅವಿನೇಶ ನ ತಂ ನಿದ್ರಾ ನಿಶಾಸು ಶಯನಂ ಗತಮ್ || ೩೦ ||

ತತ್ಸಮುತ್ಥೇನ ಶೋಕೇನ ಬಾಷ್ಪೋಪಹತಚೇತಸಮ್ |
 ತಂ ಶೋಚಿನಾನಂ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಂ ನಿತ್ಯಂ ಶೋಕಪರಾಯಣಮ್ |
 ತುಲ್ಯದುಃಖೋಬ್ರವೀದ್ಭ್ರಾತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋನುನಯನ್ವಚಃ ||

ಅಲಂ ವೀರ ವೃಥಾಂ ಗತ್ವಾ ನ ತ್ವಂ ಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ |
 ಶೋಚಿತೋ ಹ್ಯವಸೀದನ್ತಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಾ ವಿದಿತಂ ಹಿ ತೇ || ೩೧ ||

ಭವಾನ್ಪ್ರಿಯಾಪರೋ ಲೋಕೇ ಭವಾನ್ದೈವಪರಾಯಣಃ |
 ಆಸ್ತಿ ಕೋ ಧರ್ಮಶೀಲಶ್ಚ ವೃವಸಾಯೀ ಚ ರಾಘವ || ೩೨ ||

ನ ಹ್ಯವ್ಯವಸಿತಃ ಶತ್ರುಂ ರಾಕ್ಷಸಂ ತಂ ವಿಶೇಷತಃ |
 ಸಮರ್ಥಸ್ತ್ವಂ ರಣೇ ಹಂತುಂ ನಿಕ್ರಮ್ಯ ಜಿಹ್ಮಕಾರಿಣಮ್ || ೩೩ ||

ಸಮುನ್ಮೂಲಯ ಶೋಕಂ ತ್ವಂ ವ್ಯವಸಾಯಂ ಸ್ಥಿರಂ ಕುರು |
ತತಃ ಸಪರಿವಾರಂ ತಂ ನಿರ್ಮೂಲಂ ಕುರು ರಾಕ್ಷಸಮ್ ||೩೫||

ಹೃಥಿವೀಮುಪಿ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಸಸಾಗರವನಾಚಲಾಮ್ |
ಸರಿವರ್ತಯಿತುಂ ಶಕ್ತಃ ಕಿಂ ಪುನಸ್ತಂ ಹಿ ರಾವಣಮ್ ||೩೬||

ಶರತ್ಕಾಲಂ ಪ್ರತೀಕ್ಷಸ್ವ ಪ್ರಾವೃಟ್ಟಾಢೀಯಪಾಗತಃ |
ತತಃ ಸರಾಷ್ಟ್ರಂ ಸಗಣಂ ರಾವಣಂ ತ್ವಂ ವಧಿಷ್ಯಸಿ ||೩೭||

ಅಹಂ ತು ಬಲು ತೇ ವೀರ್ಯಂ ಪ್ರಸುಪ್ತಂ ಪ್ರತಿಬೋಧಯೇ |
ದೀಪ್ತೈರಾಹುತಿಭಿಃ ಕಾಲೇ ಭಸ್ಮಚ್ಛನ್ನಮಿನಾನಲಮ್ ||೩೮||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ತು ತದ್ವಾಕ್ಯಂ ಪ್ರತಿಪೂಜ್ಯ ಹಿತಂ ಶುಭಮ್ |
ರಾಘವಃ ಸುಹೃದಂ ಸ್ನಿಗ್ಧಮಿದಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೩೯||

ವಾಚ್ಯಂ ಯದನುರಕ್ತೇನ ಸ್ನಿಗ್ಧೇನ ಚ ಹಿತೇನ ಚ |
ಸತ್ಯವಿಕ್ರಮಯುಕ್ತೇನ ತದುಕ್ತಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತ್ವಯಾ ||೪೦||

ಏಷ ಶೋಕಃ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಃ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಾನಸಾದಕಃ |
ವಿಕ್ರಮೇಷ್ಟಪ್ರತಿಹತಂ ತೇಜಃ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಯಾಮ್ಯಹಮ್ ||೪೧||

ಶರತ್ಕಾಲಂ ಪ್ರತೀಕ್ಷಸ್ಯೇ ಸ್ಥಿತೋಽಸ್ಮಿ ವಚನೇ ತವ |
ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ನದೀನಾಂ ಚ ಪ್ರಸಾದಮನುಪಾಲಯನ್ ||೪೨||

ಉಪಕಾರೇಣ ವೀರಸ್ತು ಪ್ರತಿಕಾರೇಣ ಯುಜ್ಯತೇ |
ಅಕೃತಜ್ಞೋಽಪ್ರತಿಕ್ಯತೋ ಹಂತಿ ಸತ್ತ್ವನತಾಂ ಮನಃ ||೪೩||

ಅಭೈವಮುಕ್ತಃ ಪ್ರೇಣಧಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ
ಕೃತಾಂಜ್ಞ ಲಿಪ್ತಪ್ರತಿಪೂಜ್ಯ ಭಾಷಿತಮ್ |

ಉನಾಚಿ ರಾನುಂ ಸ್ವಭಿರಾನುದರ್ಶನಂ
ಪ್ರದರ್ಶಯನ್ದ ಶನಮಾತ್ಮನಃ ಶುಭಮ್ ||೪೪||

ಯಥೋಕ್ತಮೇತತ್ತವ ಸರ್ವಮೀಪ್ಸಿತಂ
ನರೇನ್ದ್ರ ಕರ್ತಾ ನ ಚಿರಾದ್ಧರೀಶ್ವರಃ |

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕೃಷ್ಣನಾಥಕಾಂಡೇ

ಶರತ್ಪ್ರತೀಕ್ಷಾಃ ಕ್ಷಮುಶಾಮಿನುಂ ಭವಾ-

ಇಲ್ಲಪ್ರಸಾತಂ ರಿಪುನಿಗ್ರಹೇ ಧೃತಃ

||೪೫||

ನಿಯಮ್ಯ ಕೋಪಂ ಪ್ರತಿಸಾಲ್ಯತಾಂ ಶರತ್

ಕ್ಷಮುಸ್ವ ಮಾಸಾಂಶ್ಚ ತುರೋ ಮಯಾ ಸಹ |

ವಸಾಚಲೇಃ ಸ್ತಿಸ್ತೃಗರಾಜಸೇವಿತೇ

ಸಂವರ್ಧಯನ್ ಶತ್ರುವಧೇ ಸಮುದ್ಯಮನ್ ||೪೬||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕೃಷ್ಣನಾಥಕಾಂಡೇ ಸಪ್ತವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಷ್ಟಾವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸ ತಥಾ ವಾಲಿನಂ ಹತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಮಭಿಷಿಚ್ಯ ಚ |

ವಸನ್ಮಾಲ್ಯವತಃ ಪೃಷ್ಠೇ ರಾಮೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಅಯಂ ಸ ಕಾಲಃ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಃ ಸಮಯೋಽದ್ಯ ಜಲಾಗಮಃ |

ಸಂಪತ್ಯ ತ್ವಂ ನಭೋ ಮೇಘೈಃ ಸಂವೃತಂ ಗಿರಿಸಂನಿಭೈಃ ||೨||

ನನಮಾಸಧೃತಂ ಗರ್ಭಂ ಭಾಸ್ಕರಸ್ಯ ಗಭಸ್ತಿಭಿಃ |

ಪೀತ್ವಾ ರಸಂ ಸಮುದ್ರಾಣಾಂ ದ್ಯೌಃ ಪ್ರಸೂತೇ ರಸಾಯನಮ್ ||

ಶಕ್ಯಮನ್ವು ರಮಾರುಹ್ಯ ಮೇಘಸೋಪಾಸಪಚ್ಛಿಂಭಿಃ |

ಕುಟೆಜಾರ್ಜುನಮಾಲಾಭಿರಲಿಂಕರ್ತುಂ ದಿನಾಕರಮ್ ||೪||

ಸಂಧ್ಯಾರಾಗೋತ್ಥಿ ತೈಸ್ತಾಮೈ ರನ್ತೇಷ್ಟಫಿಕಪಾಣ್ಡುರೈಃ |

ಸ್ನಿಗ್ಧೈ ರಭ್ರಪಟಚ್ಛೇದೈರ್ಬದ್ಧವ್ರಣಮಿವಾನ್ವು ರಮ್ ||೫||

ಮನ್ದಮಾರುತನಿಶ್ವಾಸಂ ಸಂಧ್ಯಾಚನ್ದನರಚ್ಛಾತಮ್ |

ಅಸಾಣ್ಡುಜಲದಂ ಭಾತಿ ಕಾಮಾಶುರಮಿವಾನ್ವು ರಮ್ ||೬||

ಏಷಾ ಘರ್ಮಪರಿಕ್ಲಿಷ್ಟಾ ನನವಾರಿಪರಿಪ್ಲುತಾ |

ಸೀತೇವ ಶೋಕಸಂತಪ್ತಾ ಮಹೀ ಬಾಷ್ಪಂ ವಿನಯುಷ್ಚಾತಿ ||೭||

ಮೇಘೋದರವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಾಃ ಕಹ್ಲಾ ರಸುಖಶೀತಲಾಃ |

ಶಕ್ಯಮುಚ್ಚಾ ಲಿಙ್ಗಃ ಪಾತುಂ ವಾತಾಃ ಕೇತಕಿಗನ್ನಿನಃ

||೮||

ಖಷ ಪುಲ್ಲಾ ಜುಫನಃ ಶೈಲಃ ಕೇತಕೈರಧಿವಾಸಿತಃ |

ಸುಗ್ರೀವ ಇವ ಶಾನ್ತಾರಿಧಾರಾಭಿರಭಿಷಿಜ್ಯತೇ

||೯||

ಮೇಘಕೃಷ್ಣಾ ಜಿನಧರಾ ಧಾರಾಯಜ್ಞೋಪವೀತಿನಃ |

ಮಾರುತಾಪೂರಿತಗುಹಾಃ ಸ್ಪ್ರಾಧೀಶಾ ಇವ ಪರ್ವತಾಃ

||೧೦||

ಕಶಾಭಿರಿವ ಹೈ ಮೀಭಿರ್ವಿದ್ಯುದ್ಧಿರಭಿತಾಡಿತಮಃ |

ಅನ್ತಃ ಸ್ತನಿತನಿಘೋಷಂ ಸನೇದನಮಿನಾಮ್ನುರಮಃ

||೧೧||

ನೀಲಮೇಘಾಶ್ರಿತಾ ವಿದ್ಯುತ್ಸ್ಫುರಂತೀ ಪ್ರತಿಭಾತಿ ಮೇ |

ಸ್ಫುರಂತೀ ರಾವಣಸ್ಯಾಜತ್ಯೇ ವೈದೇಹೀವ ತಪಸ್ವಿನೀ

||೧೨||

ಇಮಾಸ್ತಾ ಮನ್ಮಥವತಾಂ ಹಿತಾಃ ಪ್ರತಿಹತಾ ದಿಶಃ |

ಅನುಲಿಪ್ತಾ ಇವ ಘನೈರ್ವತ್ಸುಗ್ರಹನಿಶಾಕರಾಃ

||೧೩||

ಕ್ಷಚಿದ್ವಾ ಸ್ವಾಭಿಸಂರುದ್ಧಾ ಸ್ವರ್ಷಾಗಮಸಮುತ್ಪುಕಾನ್ |

ಕುಟೆಜಾನ್ವತ್ಯ ಸಾಮಿಕ್ರೇ ಪುಷ್ಪಿತಾನ್ಗಿರಿಸಾನುಷು |

ಮನು ಶೋಕಾಭಿಭೂತಸ್ಯ ಕಾಮಸಂದೀಪನಾನ್ಸಿತಾನ್

||೧೪||

ರಜಃ ಪ್ರಶಾಂತಂ ಸಹಿಮೋದ್ಯ ವಾಯು-

ರ್ನಿಧಾಘದೋಷಪ್ರಸರಾಃ ಪ್ರಶಾಂತಾಃ |

ಸ್ಥಿತಾ ಹಿ ಯಾತ್ರಾ ವಸುಧಾಧಿಪಾನಾಂ

ಪ್ರವಾಸಿನೋ ಯಾನ್ತಿ ಸರಾಃ ಸ್ವದೇಶಾನ್

||೧೫||

ಸಂಪ್ರಸ್ಥಿತಾ ಮಾನಸವಾಸಲುಬ್ಧಾಃ

ಪ್ರಿಯಾನ್ವಿತಾಃ ಸಂಪ್ರತಿ ಚಕ್ರವಾಕಾಃ |

ಅಭೀಕ್ಷ್ಯ ವರ್ಷೋದಕವಿಕ್ಷತೇಷು

ಯಾನಾನಿ ಮಾರ್ಗೇಷು ನ ಸಂಸತಂತಿ

||೧೬||

ಕ್ಷಚಿತ್ರಕಾಶಂ ಕ್ಷಚಿದಪ್ರಕಾಶಂ
 ನಭಃ ಪ್ರಕೀರ್ಣಾಮ್ಬುಧರಂ ವಿಭಾತಿ |
 ಕ್ಷಚಿತ್ಕ್ಷಚಿತ್ಪರ್ವತಸಂನಿರುದ್ಧಂ
 ರೂಪಂ ಯಥಾ ಶಾಸ್ತ್ರನುಹಾರ್ಣವಸ್ಯ ||೧೭||

ವ್ಯಾಮಿಶ್ರಿತಂ ಸರ್ಜಕದನ್ವಪುಷ್ಪೈ-
 ನವಂ ಜಲಂ ಪರ್ವತಧಾತುತಾಮ್ರಮ್ |
 ಮಯೂರಕೇಕಾಭಿರಸುಪ್ರಯಾತಂ
 ಶೈಲಾಸಗಾಃ ಶೀಘ್ರತರಂ ವಹಂತಿ ||೧೮||

ರಸಾಕುಲಂ ಷಟ್ಪದಸಂನಿಕಾಶಂ
 ಪ್ರಭುಜ್ಯತೇ ಜಮ್ಬುಫಲಂ ಪ್ರಕಾಮಮ್ |
 ಅನೇಕವರ್ಣಂ ಪವನಾನಧೂತಂ
 ಭೂಮೌ ಪತತ್ಯಾ ಮೃಫಲಂ ವಿಸಕ್ವಮ್ ||೧೯||

ವಿದ್ಯುತ್ಪತಾಕಾಃ ಸಬಲಾಕಮಾಲಾಃ
 ಶೈಲೇನ್ದ್ರಕೂಟಾಕೃತಿಸಂನಿಕಾಶಾಃ |
 ಗರ್ಜಂತಿ ಮೇಘಾಃ ಸಮುದೀರ್ಣನಾದಾ
 ಮತ್ತಾ ಗಜೇನ್ದ್ರಾ ಇವ ಸಂಯುಗಸ್ಥಾಃ ||೨೦||

ವರ್ಷೋದಕಾಸ್ಯಾಯಿತಶಾದ್ವಲಾನಿ
 ಪ್ರವೃತ್ತಸ್ತತ್ಪ್ರೋತ್ಸವಬರ್ಹಿಣಾನಿ |
 ವನಾನಿ ನಿವೃಷ್ಟಬಲಾಹಕಾನಿ
 ಪಶ್ಯಾಪರಾರ್ಹೇಷ್ಟಧಿಕಂ ವಿಭಾಂತಿ ||೨೧||

ಸಮುದ್ವಹಂತಃ ಸಲಿಲಾತಿಭಾರಂ
 ಬಲಾಕಿನೋ ವಾರಿಧರಾ ನದಂತಃ |
 ಮಹತ್ಸ್ವ ಶೃಂಗೇಷು ಮಹೀಧರಾಣಾಂ
 ವಿಶ್ರಮ್ಯ ವಿಶ್ರಮ್ಯ ಪುನಃ ಪ್ರಯಾಂತಿ ||೨೨||

ಮೇಘಾಭಿಕಾಮಾ ಪರಿಸಂಪತ್ತನ್ನೀ
ಸಂಮೋದಿತಾ ಭಾತಿ ಬಲಾಕಪಜ್ಜಿಃ |

ವಾತಾನಧೂತಾ ವರಪಾಣ್ಡು ರೀಕೀ
ಲನ್ವೇನ ಮಾಲಾ ರಚಿತಾನ್ವರಸ್ಯ || ೨೩ ||

ಬಾಲೇಂದ್ರಗೋಪಾನ್ತ ರಚಿತ್ರಿತೇನ
ವಿಭಾತಿ ಭೂಮಿರ್ನನಶಾಡ್ವಲೇನ |
ಗಾತ್ರಾನುವೃತ್ತೇನ ಶುಕಪ್ರಭೇಣ
ನಾರೀನ ಲಾಕ್ಷೋಷ್ಣತಕನ್ವಲೇನ

|| ೨೪ ||

ನಿದ್ರಾ ಶನ್ಯಃ ಕೇಶವನುಭ್ಯುಪೈತಿ
ದ್ರುತಂ ನದೀ ಸಾಗರನುಭ್ಯುಪೈತಿ |
ಹೃಷ್ಣಾ ಬಲಾಕಾ ಘನನುಭ್ಯುಪೈತಿ
ಕಾನ್ತಾ ಸಕಾಮಾ ಪ್ರಿಯನುಭ್ಯುಪೈತಿ

|| ೨೫ ||

ಜಾತಾ ವನಾನ್ತಾಃ ಶಿಖಿಸಂಪ್ರಸೃತಾ
ಜಾತಾಃ ಕದನ್ಬಾಃ ಸಕದನ್ವ ಶಾಖಾಃ |
ಜಾತಾ ವೃಷಾ ಗೋಷು ಸಮಾನಕಾಮಾ
ಜಾತಾ ಮಹೀ ಸಸ್ಯವನಾಭಿರಾಮಾ

|| ೨೬ ||

ವಹನ್ತಿ ವರ್ಷನ್ತಿ ನದನ್ತಿ ಭಾನ್ತಿ
ಧ್ಯಾಯನ್ತಿ ನೃತ್ಯನ್ತಿ ಸಮಾಶ್ವಸನ್ತಿ |
ನದ್ಯೋ ಘನಾ ಮುತ್ತುಗಜಾ ವನಾನ್ತಾಃ
ಪ್ರಿಯಾವಿಹೀನಾಃ ಶಿಖಿನಃ ಸ್ಲವಂಗಾಃ

|| ೨೭ ||

ಪ್ರದರ್ಷಿತಾಃ ಕೇತಕಪುಷ್ಪಗಂಧ -
ಮಾಘ್ರಾಯ ಹೃಷ್ಣಾ ವನನಿರ್ಝರೇಷು |
ಪ್ರಪಾತತಬ್ಧಾ ಕುಲಿತಾ ಗಜೇಂದ್ರಾಃ
ಸಾರ್ಥಂ ಮಯೂರೈಃ ಸಮುದಾ ನದನ್ತಿ

|| ೨೮ ||

ಧಾರಾನಿಸಾತ್ಮೈ ರಭಿಹಸ್ಯಮಾನಾಃ

ಕದಮ್ಬ ಶಾಖಾಸು ವಿಲಮ್ಬ ಮಾನಾಃ ।

ಷ್ವಣಾರ್ಜಿತಂ ಪುಷ್ಪ ರಸಾವಗಾಢಂ

ಶನ್ಯೈರ್ಮದಂ ಪಟೈ ರಣಾಸ್ತ್ಯಜನ್ತಿ

||೨೯||

ಅಜ್ಞಾ ರಚೋರ್ಜೋತ್ಕರಸಂನಿಕಾಶೈಃ

ಫಲೈಃ ಸುಪರ್ಯಾಪ್ತರಸೈಃ ಸಮೃದ್ಭೈಃ ।

ಜಮ್ಬು ದ್ರುಮಾಣಾಂ ಪ್ರವಿಭಾನ್ತಿ ಶಾಖಾ

ನಿಲೀಯಮಾನಾ ಇವ ಪಟೈ ದೌಘೈಃ

||೩೦||

ತಟಿಪ್ಪತಾಕಾಭಿರಲಂಕೃತಾನಾ-

ಮುದೀರ್ಣಗಮ್ಭೀರಮಹಾರವಾಣಾಮ್ ।

ವಿಭಾನ್ತಿ ರೂಪಾಣಿ ಬಲಾಹಕಾನಾಂ

ರಣೋದ್ಯತಾನಾಮಿವ ವಾರಣಾನಾಮ್

||೩೧||

ಮಾರ್ಗಾನುಗಃ ಶೈಲವನಾನುಸಾರೀ

ಸಂಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ತೋ ಮೇಘರವಂ ನಿಶಮ್ಯ ।

ಯುದ್ಧಾಭಿಕಾನುಃ ಪ್ರತಿನಾಗಶಙ್ಕೀ

ಮತ್ತೋ ಗಜೇಂದ್ರಃ ಪ್ರತಿಸಂನಿವೃತ್ತಃ

||೩೨||

ಕ್ಷಚಿತ್ತಗೀತಾ ಇವ ಪಟೈ ದೌಘೈಃ

ಕ್ಷಚಿತ್ತಮತ್ತಾ ಇವ ನೀಲಕಣ್ಣೈಃ ।

ಕ್ಷಚಿತ್ತಮತ್ತಾ ಇವ ವಾರಣೇಂದ್ರೈಃ-

ವಿಭಾನ್ತಿ ನೇಕಾಶ್ರಯಿಣೋ ವನಾನ್ತಾಃ

||೩೩||

ಕದಮ್ಬ ಸರ್ಜಾರ್ಜುನಕನ್ದಲಾಢ್ಯಾ

ವನಾನ್ತಭೂಮಿರ್ನವವಾರಿಪೂರ್ಣಾ ।

ಮಯೂರಮತ್ತಾ ಭಿರುತಪ್ರಸೃತ್ಯೈಃ-

ರಾಸಾನಭೂಮಿಸ್ಪ್ರತಿನಾ ವಿಭಾತಿ

||೩೪||

ಮುಕ್ತಾ ಸಮಾಭಂ ಸಲಿಲಂ ಪತದ್ವೈ
 ಸುನಿರ್ಮಲಂ ಪತ್ರಪುಟೇಷು ಲಗ್ನಮ್ |
 ಹೃಷ್ಯಾ ನಿವರ್ಣಚ್ಛೇದನಾ ನಿಹಜ್ಜಾಃ
 ಸುರೇಂದ್ರದತ್ತಂ ತೃಷಿತಾಃ ಪಿಬಂತಿ

||೩೫||

ಪಟ್ಟಾದತನ್ವೀನುಧುರಾಭಿಧಾನಂ
 ಪ್ಲವಂಗಮೋದೀರಿತಕಣ್ಣತಾಲ್ಮಮ್ |
 ಅವಿಷ್ಕೃತಂ ಮೇಘಮೃದಜ್ಜನಾದ್ವೈ-
 ವರ್ಣೇಷು ಸಂಗೀತಮಿವ ಪ್ರವೃತ್ತಮ್

||೩೬||

ಕ್ಷಚಿತ್ತನೃತ್ಯೈಃ ಕ್ಷಚಿದುನ್ಮದದ್ವಿಃ
 ಕ್ಷಚಿಚ್ಛೈವೈಕ್ಯಾಗ್ರನಿಷಣ್ಣಕಾಯೈಃ |
 ವ್ಯಾಲಿನ್ಯುಬರ್ಹಾಭರಣೈರ್ಮಯೂರೈ-
 ವರ್ಣೇಷು ಸಂಗೀತಮಿವ ಪ್ರವೃತ್ತಮ್

||೩೭||

ಸ್ವನೈರ್ಘನಾನಾಂ ಪ್ಲವಗಾಃ ಪ್ರಬುದ್ಧಾ
 ವಿಹಾಯ ನಿದ್ರಾಂ ಚಿರಸಂನಿರುದ್ಧಮ್ |
 ಅನೇಕರೂಪಾಕೃತಿವರ್ಣನಾದಾ
 ನವಾಮೃದಧಾರಾಭಿಹತಾ ನದಂತಿ

||೩೮||

ನದ್ಯೈಃ ಸಮುದ್ವಾಹಿತಚಕ್ರವಾಕಾ-
 ಸ್ತುತಾನಿ ಶೀರ್ಣಾನ್ಯಪವಾಹಯಿತ್ವಾ |
 ದೃಷ್ಟಾ ನವಪ್ರಾಭೃತಪೂರ್ಣಾಭೋಗಾ
 ದ್ರುತಂ ಸ್ವಭರ್ತಾರಮುಪೋಪಯಾಂತಿ

||೩೯||

ನೀಲೇಷು ನೀಲಾ ನವವಾರಿಪೂರ್ಣಾ
 ಮೇಘೇಷು ಮೇಘಾಃ ಪ್ರವಿಭಾಂತಿ ಸಕ್ತಾಃ |
 ದವಾಗ್ನಿದಗ್ಧೇಷು ದವಾಗ್ನಿದಗ್ಧಾಃ
 ಶೈಲೇಷು ಶೈಲಾ ಇವ ಬದ್ಧಮೂಲಾಃ

||೪೦||

ಪ್ರಹೃಷ್ಠ ಸಂನಾದಿತಬರ್ಹಿಣಾನಿ
 ಸಶಕ್ರಗೋಪಾಕುಲಶಾದ್ವಲಾನಿ ।
 ಚರಂತಿ ನೀಪಾಜುನವಾಸಿತಾನಿ
 ಗಜಾಃ ಸುರಮ್ಯಾಣಿ ವನಾನ್ತರಾಣಿ

|| ೪೦ ||

ನವಾಮ್ಬುಧಾರಾಹತಕೇಸರಾಣಿ
 ದ್ರುತಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಸರೋರುಹಾಣಿ ।
 ಕದಮ್ಬಪುಷ್ಪಾಣಿ ಸಕೇಸರಾಣಿ
 ನವಾನಿ ಹೃಷ್ವಾ ಭ್ರಮರಾಃ ಪತಂತಿ

|| ೪೧ ||

ಮತ್ತಾ ಗಜೇನ್ದ್ರಾ ಮುದಿತಾ ಗವೇನ್ದ್ರಾ
 ವನೇಷು ವಿಶ್ರಾಂತರಾ ಮೃಗೇನ್ದ್ರಾಃ ।
 ರಮ್ಯಾ ನಗೇನ್ದ್ರಾ ನಿಭೃತಾ ನರೇನ್ದ್ರಾಃ
 ಪ್ರಕ್ರೀಡಿತೋ ವಾರಿಧರೈಃ ಸುರೇನ್ದ್ರಾಃ

|| ೪೨ ||

ಮೇಘಾಃ ಸಮುದ್ಯುತಸಮುದ್ರನಾದಾ
 ಮಹಾಜಲಾಘೈರ್ಗಗನಾವಲಮ್ಬಾಃ ।
 ನದೀಸ್ತುಟಾಕಾನಿ ಸರಾಂಸಿ ವಾಪೀ-
 ಮರ್ಹೀಂ ಚ ಕೃತ್ಸ್ನಾನುಪವಾಹಯಂತಿ

|| ೪೩ ||

ವರ್ಷಪ್ರವೇಗಾ ವಿಪುಲಾಃ ಪತಂತಿ
 ಪ್ರವಾಂತಿ ವಾತಾಃ ಸಮುದೀರ್ಣಘೋಷಾಃ ।
 ಪ್ರಣಿಷ್ಟಕೂಲಾಃ ಪ್ರವಹಂತಿ ಶೀಘ್ರಂ
 ನದ್ಯೋ ಜಲೈರ್ವಿಪ್ರತಿಪನ್ನಮಾರ್ಗಾಃ

|| ೪೪ ||

ನರೈರ್ನರೇನ್ದ್ರಾ ಇವ ಪರ್ವತೇನ್ದ್ರಾಃ
 ಸುರೇನ್ದ್ರಬತ್ತೈಃ ಪವನೋಪನೀತೈಃ ।
 ಘನಾಮ್ಬುಕುಮ್ಭೈರಭಿಷಿಚ್ಯಮಾನಾ
 ರೂಪಂ ಶ್ರಿಯಂ ಸ್ವಾಮಿವ ದರ್ಶಯಂತಿ

|| ೪೫ ||

ಘನೋಪಗೂಢಂ ಗಗನಂ ಸತಾರಂ

ನ ಭಾಸ್ವರೋ ದರ್ಶನಮಭ್ಯುಪೈತಿ |

ನವೈರ್ಜಲಾಘೈರ್ಧರಣೀ ವಿತ್ಪಸ್ತಾ

ತನೋವಿಲಿಪ್ತಾ ನ ದಿಶಃ ಪ್ರಕಾಶಾಃ

||೪೭||

ಮಹಾನ್ತಿ ಕೂಟಾನಿ ಮಹೀಧರಾಣಾಂ

ಧಾರಾವಿಧೌತಾನ್ಯಧಿಕಂ ವಿಭಾನ್ತಿ |

ಮಹಾಪ್ರಮಾಣೈರ್ವಿಪುಲೈಃ ಪ್ರಸಾತ್ಯೈ-

ಮುಕ್ತಾಕಲಾಪೈರಿವ ಲಮ್ಬಮಾನ್ಯೈಃ

||೪೮||

ಶೈಲೋಪಲಪ್ರಸ್ಥಲಮಾನವೇಗಾಃ

ಶೈಲೋತ್ತಮಾನಾಂ ವಿಪುಲಾಃ ಪ್ರಸಾತಾಃ |

ಗುಹಾಸು ಸಂನಾದಿತಬರ್ಹಿಣಾಸು

ಹಾರಾ ವಿಕೀರ್ಯಂತ ಇನಾಭಿಭಾನ್ತಿ

||೪೯||

ಶೀಘ್ರಪ್ರವೇಗಾ ವಿಪುಲಾಃ ಪ್ರಸಾತಾ

ನಿರ್ಧೌತಶೃಂಗೋಪತಲಾ ಗಿರೀಣಾಮ್ |

ಮುಕ್ತಾಕಲಾಪಪ್ರತಿಮಾಃ ಪತನ್ತೋ

ಮಹಾಗುಹೋತ್ಸೃಜ್ಞತಲೈರ್ಧ್ರಿಯಂತೇ

||೫೦||

ಸುರತಾನುದರ್ವಿಚ್ಛಿನ್ನಾಃ ಸ್ವರ್ಗಸ್ತ್ರೀಹಾರಮೌಕ್ತಿಕಾಃ |

ಪತಂತೀನಾಕುಲಾ ದಿಕ್ಷು ತೋಯಧಾರಾಃ ಸಮನ್ತತಃ

||೫೧||

ನಿಲೀಯಮಾನ್ಯೈರ್ವಿಹಗೈರ್ನಿಮೀಲದ್ವಿಶ್ವಪಚ್ಚಜೈಃ |

ವಿಕಸನ್ತ್ಯಾ ಚ ಮಾಲತ್ಯಾ ಗತೋಸ್ತಂ ಜ್ಞಾಯತೇ ರವಿಃ

||೫೨||

ವೃತ್ತಾ ಯಾತ್ರಾ ನರೇನ್ದ್ರಾಣಾಂ ಸೇನಾ ಪ್ರತಿನಿವರ್ತತೇ |

ವೈರಾಣಿ ಚೈವ ಮಾರ್ಗಾಶ್ಚ ಸಲಿಲೇನ ಸಮೀಕೃತಾಃ

||೫೩||

ಮಾಸಿ ಪ್ರೋಷ್ಣಪದೇ ಬ್ರಹ್ಮಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಾಂ ವಿನಕ್ಷತಾಮ್ |

ಅಯಮುಧ್ಯಾಯಸಮಯಃ ಸಾಮಗಾನಾನುಪಸ್ಥಿತಃ

||೫೪||

ನಿವೃತ್ತಕರ್ಮಾಯತನೋ ನೂನಂ ಸಂಚಿತಸಂಚಯಃ |
 ಅಷಾಢೀನುಭ್ಯುಪಗತೋ ಭರತಃ ಕೋಸಲಾಧಿಪಃ ||೫೫||

ನೂನಮಾಪೂರ್ಯಮಾಣಾಯಾಃ ಸರಯಾ ನರ್ಧತೇ ರಯಃ |
 ಮಾಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಸಮಾಯಾನ್ತನುಯೋಧ್ಯಾಯಾ ಇವ ಸ್ವನಃ ||

ಇಮಾಃ ಸ್ಥಿತಗುಣಾ ವರ್ಷಾಃ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸುಖಮುತ್ಸುತೇ |
 ವಿಜಿತಾರಿಃ ಸದಾರಶ್ಚ ರಾಜ್ಯೇ ಮಹತಿ ಚ ಸ್ಥಿತಃ ||೫೬||

ಅಹಂ ತು ಹೃತದಾರಶ್ಚ ರಾಜ್ಯಾಚ್ಚ ಮಹತಶ್ಚೈತಃ |
 ನದೀಕೂಲಮಿವ ಕ್ಲಿನ್ನಮವಸೀದಾಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೫೭||

ಶೋಕಶ್ಚ ಮನು ವಿಸ್ತೀರ್ಣೋ ವರ್ಷಾಶ್ಚ ಭೃತದುರ್ಗಮಾಃ |
 ರಾವಣಶ್ಚ ಮಹಾನ್ ಶತ್ರುರಸಾರಂ ಪ್ರತಿಭಾತಿ ಮೇ ||೫೮||

ಅಯಾತ್ರಾಂ ಚೈವ ದೃಷ್ಟ್ವೇನಾಂ ಮಾರ್ಗಾಂಶ್ಚ ಭೃಶ-
 ದುರ್ಗಮಾನ್ |

ಪ್ರಣತೇ ಚೈವ ಸುಗ್ರೀವೇ ನ ಮಯಾ ಕಿಂಚಿದೀರಿತಮ್ ||೬೦||

ಅಸಿ ಚಾತಿಪರಿಕ್ಲಿಷ್ಟಂ ಚಿರಾದ್ಧಾರೈಃ ಸಮಾಗತಮ್ |
 ಅತ್ಮಕಾರ್ಯಗರೀಯಸ್ತ್ವಾದ್ವಕ್ತುಂ ನೇಚ್ಛಾಮಿ ವಾನರಮ್ ||

ಸ್ವಯಮೇವ ಹಿ ನಿಶ್ರಮ್ಯ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಕಾಲಮುಪಾಗತಮ್ |
 ಉಪಕಾರಂ ಚ ಸುಗ್ರೀವೋ ವೇತ್ಸ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೬೧||

ತಸ್ಮಾತ್ಕಾಲಪ್ರತಿಕ್ಷೋಽಹಂ ಸ್ಥಿತೋಽಸ್ಮಿ ಶುಭಲಕ್ಷಣ |
 ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ನದೀನಾಂ ಚ ಪ್ರಸಾದಮನುಪಾಲಯನ್ ||೬೨||

ಉಪಕಾರೇಣ ವೀರೋ ಹಿ ಪ್ರತೀಕಾರೇಣ ಯುಜ್ಯತೇ |
 ಅಕೃತಜ್ಞೋಽಪ್ರತಿಕೃತೋ ಹಂತಿ ಸತ್ತ್ವವಶಾಂ ಮನಃ ||೬೪||

ತೇನೈವಮುಕ್ತಃ ಪ್ರಣಿಧಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ
 ಕೃತಾಂಜ್ಞ ಲಿಪ್ತಪ್ರತಿಪೂಜ್ಯ ಭಾಷಿತಮ್ |

ಉನಾಚಿ ರಾಮಂ ಸ್ವಭಿರಾನುದರ್ಶನಂ
 ಪ್ರದರ್ಶಯನ್ದ ಶ್ವನಮಾತ್ಮನಃ ಶುಭಮ್ ||೬೫||

ಯದುಕ್ತಮೇತತ್ತವ ಸರ್ವಮೀಕ್ಷಿತಂ
 ನರೇನ್ದ್ರ ಕರ್ತಾ ನ ಚಿರಾದ್ಧರೀಶ್ವರಃ |
 ಶರತ್ಪ್ರತೀಕ್ಷಃ ಕ್ಷಮತಾಮಿನಂ ಭವಾನ್
 ಜಲಪ್ರಪಾತಂ ರಿಪುನಿಗ್ರಹೇ ಧೃತಃ ||೬೬||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾವ್ಯೇ
 ಕೃಷ್ಣಿನ್ದಾಕಾಣ್ಡೇ ಅಷ್ಟಾವಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಬಿಕ್ಕೋನತ್ತಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ನಿಮಲಂ ವೈವಮ ಗತವಿದ್ಯುಃಪ್ಪಲಾಹಕಮ್ |
 ಸಾರಸಾರವಸಂಘುಷ್ಪಂ ರಮ್ಯಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾನುಲೇಪನಮ್ ||೧||

ಸಮೃದ್ಧಾರ್ಥಂ ಚ ಸುಗ್ರೀವಂ ಮುನ್ಮಥಮಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹಮ್ |
 ಅತ್ಯರ್ಥಮಸತಾಂ ಮಾರ್ಗಮೇಕಾನ್ತಗತಮಾನಸಮ್ ||೨||

ನಿವೃತ್ತಕಾರ್ಯಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಂ ಪ್ರಮದಾಭಿರತಂ ಸದಾ |
 ಸ್ರಾಪ್ತವನ್ತಮುಭಿಪ್ರೇತಾನ್ಸರ್ವಾನಪಿ ಮನೋರಥಾನ್ ||೩||

ಸ್ನಾಂ ಚ ಪತ್ನೀಮುಭಿಪ್ರೇತಾಂ ತಾರಾಂ ಚಾಪಿ ಸಮೀಕ್ಷಿತಾಮ್ |
 ವಿಹರನ್ತಮಹೋರಾತ್ರಂ ಕೃತಾರ್ಥಂ ವಿಗತಜ್ವರಮ್ ||೪||

ಕ್ರೀಡನ್ತಮಿವ ದೇವೇಶಂ ನನ್ದನೇಷ್ವರಸಾಂ ಗಣೈಃ |
 ಮನ್ತ್ರಿಷು ನೃಪಕಾರ್ಯಂ ಚ ಮನ್ತ್ರಿಣಾಮನವೇಕ್ಷಕಮ್ ||೫||

ಉತ್ಸನ್ನರಾಜ್ಯಸಂದೇಶಂ ಕಾಮವೃತ್ತಮವಸ್ಥಿತಮ್ |
 ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥೋಪಾರ್ಥತತ್ತ್ವಜ್ಞಃ ಕಾಲಧರ್ಮವಿಶೇಷವಿತ್ ||೬||

ಪ್ರಸಾದ್ಯ ವಾಕ್ಯೈರ್ವಿವಿಧೈರ್ಹೇತುಮದ್ವಿರ್ಮನೋರಮೈಃ |
 ವಾಕ್ಯವಿವ್ವಾಕ್ಯತತ್ತ್ವಜ್ಞಂ ಹರೀಶಂ ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ ||೭||

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವಕರ್ಮಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾವ್ಯಮೃತ್ಯುಂಜಯ

ಹಿತಂ ತತ್ತ್ವಂ ಚ ಸತ್ಯಂ ಚ ಸಾನುಭವಾರ್ಥನೀತಿಮತಃ |
 ಪ್ರಣಯಪ್ರೀತಿಸಂಯುಕ್ತಂ ನಿಶ್ವಾಸಕೃತನಿಶ್ಚಯಮ್ |
 ಹರೀಶ್ವರಮುಪಾಗಮ್ಯ ಹನುಮಾನ್ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ || ೮೫ ||

ರಾಜ್ಯಂ ಸ್ವಾಪ್ತಂ ಯಶಶ್ಚೈವ ಕಾಲೀ ಶ್ರೀರಪಿ ವರ್ಧಿತಾ |
 ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ಸಂಗ್ರಹಃ ಶೇಷಸ್ತಂ ಭವಾನ್ಯರ್ತಮುಹರ್ತಿ || ೮೬ ||

ಯೋ ಹಿ ಮಿತ್ರೇಷು ಕಾಲಜ್ಞಃ ಸತತಂ ಸಾಧು ವರ್ತತೇ |
 ತಸ್ಯ ರಾಜ್ಯಂ ಚ ಕೀರ್ತಿಶ್ಚ ಪ್ರತಾಪಶ್ಚಾಭಿನರ್ಧತೇ || ೮೭ ||

ಯಸ್ಯ ಕೋಶಶ್ಚ ದಣ್ಡಶ್ಚ ಮಿತ್ರಾಣ್ಯಾತ್ಮಾ ಚ ಭೂಮಿಪ |
 ಸನುನೇತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸ ರಾಜ್ಯಂ ಮಹದತ್ನತೇ || ೮೮ ||

ತದ್ವಾನ್ಮೃತ್ಯುಸಂಪನ್ನಃ ಸ್ಥಿತಃ ಸಥಿ ನಿರತ್ಯಯೇ |
 ಮಿತ್ರಾರ್ಥಮಭಿನೀತಾರ್ಥಂ ಯಥಾನತ್ಯರ್ತಮುಹರ್ತಿ || ೮೯ ||

ಸಂತೃಪ್ಯ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮಿತ್ರಾರ್ಥೇ ಯಸ್ತು ವರ್ತತೇ |
 ಸಂಭ್ರಮಾದ್ಧಿ ಕೃತೋತ್ಸಾಹಃ ಸೋನರ್ಥೈರ್ನಾವರುದ್ಯತೇ || ೯೦ ||

ಯೋ ಹಿ ಕಾಲನ್ಯತೀತೇಷು ಮಿತ್ರಕಾರ್ಯೇಷು ವರ್ತತೇ |
 ಸ ಕೃತ್ವಾ ಮಹತೋಽಪ್ಯರ್ಥಾನ್ ಮಿತ್ರಾರ್ಥೇನ ಯುಜ್ಯತೇ || ೯೧ ||

ಯದಿದಂ ನೀರ ಕಾರ್ಯಂ ನೋ ಮಿತ್ರಕಾರ್ಯಮರಿಂದಮ |
 ಶ್ರಿಯತಾಂ ರಾಘವಸ್ಯೈತದ್ವೈದೇಹ್ಯಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣಮ್ |
 ತದಿದಂ ನೀರ ಕಾರ್ಯಂ ತೇ ಕಾಲಾತೀತಮರಿಂದಮ || ೯೨ ||

ನ ಚ ಕಾಲಮತೀತಂ ತೇ ನಿವೇದಯತಿ ಕಾಲವಿಶ್ |
 ತ್ವರಮಾಣೋಽಪಿ ಸನ್ಮಾನ್ಯಸ್ತು ರಾಜನ್ವಕಾನುಗಃ || ೯೩ ||

ಕುಲಸ್ಯ ಹೇತುಃ ಸ್ಥಿತಸ್ಯ ದೀರ್ಘಬನ್ಧುಶ್ಚ ರಾಘವಃ |
 ಅಪ್ರಮೇಯಪ್ರಭಾವಶ್ಚ ಸ್ವಯಂ ಚಾಪ್ರತಿವೋ ಗುಣೈಃ || ೯೪ ||

ತಸ್ಯ ತ್ವಂ ಕುರು ವೈ ಕಾರ್ಯಂ ಪೂರ್ವಂ ತೇನ ಕೃತಂ ತನ |
 ಹರೀಶ್ವರ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠಾನಾಂ ಪಯಿತುಮುಹರ್ಸಿ || ೯೫ ||

ನ ಹಿ ತಾನದ್ಭವೇತ್ಯಾಲೋ ವ್ಯತಿತಶ್ಚೋದನಾದ್ಭವೇ |
ಚೋದಿತಸ್ಯ ಹಿ ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಭವೇತ್ಯಾಲವ್ಯತಿಕ್ರಮಃ ||೧೯||

ಅಕರ್ತುರಸಿ ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಭವಾನ್ಮರ್ತಾ ಹರೀಶ್ವರ |
ಕಿಂ ಪುನಃ ಪ್ರತಿಕರ್ತುಸ್ತೇ ರಾಜ್ಯೇನ ಚ ಧನೇನ ಚ ||೨೦||

ಶಕ್ತಿಮಾನಸಿ ವಿಕ್ರಾಂತೋ ವಾನರಕ್ಷಗಣೇಶ್ವರ |
ಕರ್ತುಂ ದಾಶರಥೀಃ ಪ್ರೀತಿನಾಜ್ಞಾಯಾಂ ಕಿಂ ನ ಸಜ್ಜಸೇ ||೨೧||

ಕಾಮಂ ಖಲು ಶರೈಃ ಶಕ್ತಃ ಸುರಾಸುರನುಹೋರಗಾನ್ |
ನಶೇ ದಾಶರಥಿಃ ಕರ್ತುಂ ತ್ವತ್ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ ತು ಕಾಂಕ್ಷತೇ ||೨೨||

ಪ್ರಾಣಶ್ಯಾಗಾವಿಶಜ್ಜೀನ ಕೃತಂ ತೇನ ತವ ಪ್ರಿಯಮ್ |
ತಸ್ಯ ಮಾರ್ಗಾನು ವೈ ದೇಹೀಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮಪಿ ಜಾನ್ವುರೇ ||೨೩||

ನ ದೇವಾ ನ ಚ ಗಂಧರ್ವಾ ನಾಸುರಾ ನ ಮರುದ್ಗಣಾಃ |
ನ ಚ ಯಕ್ಷಾ ಭಯಂ ತಸ್ಯ ಕುರ್ಯುಃ ಕಿಮುತ ರಾಕ್ಷಸಾಃ ||೨೪||

ತದೇವಂ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಸ್ಯ ಪೂರ್ವಂ ಪ್ರಿಯಕೃತಸ್ತವ |
ರಾಮಸ್ಯಾರ್ಹಸಿ ಪಿಚ್ಛೇತ ಕರ್ತುಂ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಪ್ರಿಯಮ್ ||

ನಾಥಸ್ತದ್ಭವನೌ ನಾಪ್ನು ಗತಿನೋಪರಿ ಜಾನ್ವುರೇ |
ಕಸ್ಯಚಿತ್ಸಜ್ಜತೇಸ್ಮಾಕಂ ಕಪೀಶ್ವರ ತವಾಜ್ಞಯಾ ||೨೫||

ತದಾಜ್ಞಾಪಯ ಕಃ ಕಿಂ ತೇ ಕೃತೇ ಕುತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಯತು |
ಹರಯೋ ಹೃಪ್ರಧೃಷ್ಯಾಸ್ತೇ ಸನ್ತಿ ಕೋಟ್ಯಗ್ರತೋನಘಾಃ ||೨೬||

ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಕಾಲೇ ಸಾಧು ನಿವೇದಿತಮ್ |
ಸುಗ್ರೀವಃ ಸತ್ತ್ವಸಂಪನ್ನಶ್ಚಕಾರ ಮತಿಮುತ್ತಮಾಮ್ ||೨೭||

ಸ ಸಂದಿಬೇಶಾಭಿಮುತಂ ನೀಲಂ ನಿತ್ಯಕೃತೋದ್ಯಮಮ್ |
ದಿಕ್ಷು ಸರ್ವಾಸು ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸೈನ್ಯಾನಾಮುಪಸಂಗ್ರಹೇ ||೨೮||

ಅಸೀನಃ ಪರ್ವತಸ್ಯಾಗ್ರೇ ಹೇಮಧಾತುವಿಭೂಷಿತೇ |

ಶಾರದಂ ಗಗನಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಜಗಾನು ಮನಸಾ ಪ್ರಿಯಾಮ್ ||೫||

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಚ ವಿಮಲಂ ನೈರ್ಮಲಂ ಗತನಿದ್ಯುಧ್ವಲಾಹಕಮ್ |

ಸಾರಸಾರಾವಸಂಘುಷ್ಪಂ ವಿಲಲಾಪಾರ್ತಯಾ ಗಿರಾ ||೬||

ಸಾರಸಾರಾವಸಂನಾದೈಃ ಸಾರಸಾರವನಾದಿನೀ |

ಯಾಶ್ರಮೇ ರಮತೇ ಬಾಲಾ ಸಾದ್ಯ ಮೇ ರಮತೇ ಕಥಮ್ ||೭||

ಪುಷ್ಪಿತಾಂಶ್ಚಾನಾನ್ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕಾಂಕ್ಷುನಾನಿವ ನಿರ್ಮಲಾನ್ |

ಕಥಂ ಸಾ ರಮತೇ ಬಾಲಾ ಪಶ್ಯಂತೀ ಮಾನುಷತ್ಯತೀ ||೮||

ಯಾ ಪುರಾ ಕಲಹಂಸಾನಾಂ ಸ್ವರೇಣ ಕಲಭಾಷೀಣೀ |

ಬುದ್ಧತೇ ಚಾರುಸರ್ವಾಜ್ಞೀ ಸಾದ್ಯ ಮೇ ಬುದ್ಧತೇ ಕಥಮ್ ||೯||

ನಿಃಸ್ಪೃಹಂ ಚಕ್ರವಾಕಾಣಾಂ ನಿಶಮ್ಯ ಸಹಚಾರಿಣಾಮ್ |

ಪುಣ್ಣ ರೀಕವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಕಥನೇಷಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೧೦||

ಸರಾಂಸಿ ಸರಿತೋ ವಾಪೀಃ ಕಾನನಾನಿ ವನಾನಿ ಚ |

ತಾಂ ವಿನಾ ಮೃಗಶಾಬಾಕ್ಷೀಂ ಚರನ್ನಾದ್ಯ ಸುಖಂ ಲಭೇ ||೧೧||

ಅಪಿ ತಾಂ ಮದ್ವಿಧೋಗಾಚ್ಛ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಾಚ್ಛ ಭಾಮಿನೀಮ್ |

ನ ದೂರಂ ಪೀಡಯೇತ್ಯಾಮುಃ ಶರದ್ಗುಣನಿರಂತರಃ ||೧೨||

ಏವಮಾದಿ ಸರಶ್ರೇಷ್ಠೋ ವಿಲಲಾಪ ನೃಪಾತ್ಮಜಃ |

ವಿಹಂಜ್ಯ ಇವ ಸಾರಜ್ಞಃ ಸಲಿಲಂ ತ್ರಿದಶೇತ್ಸರಾತ್ ||೧೩||

ತತಶ್ಚ ಇಹ್ಯಾರ್ಯ ರಮ್ಯೇಷು ಫಲಾರ್ಥೀ ಗಿರಿಸಾನುಷು |

ದದರ್ಶ ಪರ್ಯುಪಾನ್ಯತೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಾಲ್ಮೀಕಿ ಜೋಗ್ರಜಮ್ ||

ತಂ ಚಿಂತಯಾ ದುಃಸಹಯಾ ಪರಿತಂ

ವಿಸಂಜ್ಞಮೇಕಂ ವಿಜನೇ ಮನಸ್ವೀ |

ಭ್ರಾತೃರ್ವಿಷಾದಾತ್ಪರಿತಾಪದೀನಃ

ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರಿರುವಾಚಿ ರಾಮಮ್ ||೧೪||

ಕಿಮಾಯಾ ಕಾನುಸ್ಯ ವಶಂಗತೇನ

ಕಿಮಾತ್ಮಸೌರುಷ್ಯಪರಾಭವೇನ |

ಅಯಂ ಸದಾ ಸಂಹ್ರಿಯತೇ ಸಮಾಧಿಃ

ಕಿಮತ್ರ ಯೋಗೇನ ನಿವರ್ತಿತೇನ

||೧೬||

ಕ್ರಿಯಾಭಿಯೋಗಂ ಮನಸಃ ಪ್ರಸಾದಂ

ಸಮಾಧಿಯೋಗಾನುಗತಂ ಚ ಕಾಲಮ್ |

ಸಹಾಯಸಾನುರ್ಥ್ಯಮುದೀನಸತ್ತ್ವ

ಸ್ವಕರ್ಮಹೇತುಂ ಚ ಕುರುಷ್ವ ಹೇತುಮ್

||೧೭||

ನ ಜಾನಕೀ ಮಾನವವಂಶನಾಥ

ತ್ವಯಾ ಸನಾಥಾ ಸುಲಭಾ ಪರೇಣ |

ನ ಜಾಗ್ನಿ ಚೂಡಾಂ ಜ್ವಲಿತಾಮುಪೇತ್ಯ

ನ ದಹ್ಯತೇ ನೀರವರಾರ್ಹ ಕಶ್ಚಿತ್

||೧೮||

ಸಲಕ್ಷಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಪ್ರದೃಷ್ಯಂ

ಸ್ವಭಾವಜಂ ನಾಕೃಮುನಾಚೇ ರಾಮಃ |

ಹಿತಂ ಚ ಪಥ್ಯಂ ಚ ನಯಪ್ರಸಕ್ತಂ

ಸಸಾನು ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಮಾಹಿತಂ ಚ

||೧೯||

ನಿಃಸಂಶಯಂ ಕಾರ್ಯಮನೇಕ್ಷಿತವ್ಯಂ

ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷೋಽಪ್ಯನುವರ್ತಿತವ್ಯಃ |

ನನು ಪ್ರವೃತ್ತಸ್ಯ ದುರಾಸದಸ್ಯ

ಕುಮಾರ ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಫಲಂ ನ ಚಿನ್ತ್ಯಮ್

||೨೦||

ಅಥ ಸದ್ವಿಪಲಾಶಾಕ್ಷೀಂ ಮೈಥಿಲೀಮನುಜಿನ್ದ್ರಿಯನ್ |

ಉನಾಚೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ರಾನೋ ಮುಖೇನ ಪರಿಶುಷ್ಯತಾ

||೨೧||

ತರ್ಪಯಿತ್ವಾ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಃ ಸಲೀಲೇನ ವಸುಂಧರಾಮ್ |

ನಿರ್ವರ್ತಯಿತ್ವಾ ಸಸ್ಯಾನಿ ಕೃತಕರ್ಮಾ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಃ

||೨೨||

ಸ್ನಿಗ್ಧಗಂಧಿವಿರನಿಘೋಷಾಃ ಶೈಲದ್ರುಮಪುರೋಗಮಾಃ |
 ವಿಸ್ಮಯ ಸಲಿಲಂ ಮೇಘಾಃ ಪರಿಶ್ರಾಂತಾ ನೃಪಾತ್ಮಜಾ || ೨೩ ||

ನೀಲೋತ್ಪಲದಲಶ್ಯಾಮಾಃ ಶ್ಯಾಮೀಕೃತ್ವಾ ದಿಶೋ ದಶ |
 ವಿನುದಾ ಇವ ಮಾತಜ್ಞಾಃ ಶಾಸ್ತ್ರವೇಗಾಃ ಪಯೋಧರಾಃ || ೨೪ ||

ಜಲಗರ್ಭಾ ಮಹಾವೇಗಾಃ ಕುಟಿಜಾರ್ಜುನಗಂಧಿನಃ |
 ಚರಿತ್ವಾ ವಿರತಾಃ ಸೌಮ್ಯ ವೃಷ್ಟಿವಾತಾಃ ಸಮುದ್ಯತಾಃ || ೨೫ ||

ಘನಾನಾಂ ವಾರಣಾನಾಂ ಚ ಮಯೂರಾಣಾಂ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
 ನಾದಃ ಪ್ರಸ್ರವಣಾನಾಂ ಚ ಪ್ರಶಾಂತಃ ಸಹಸಾನಘ || ೨೬ ||

ಅಭಿವೃಷ್ಟಾ ಮಹಾಮೇಘೈರ್ನಿರ್ಮಲಾಶ್ಚಿತ್ರಸಾನವಃ |
 ಅನುಲಿಪ್ತಾ ಇವಾಭಾನ್ತಿ ಗಿರಯಶ್ಚಿತ್ರದೀಪ್ತಿಭಿಃ || ೨೭ ||

ಶಾಖಾಸು ಸಪ್ತಚೈದಸಾದಪಾನಾಂ
 ಪ್ರಭಾಸು ತಾರಾರ್ಕನಿಶಾಕರಾಣಾಮ್ |
 ಲೀಲಾಸು ಚೈವೋತ್ತಮವಾರಣಾನಾಂ
 ಶ್ರಿಯಂ ವಿಭಜ್ಯಾದ್ಯ ಶರತ್ಪವೃತ್ತಾ || ೨೮ ||

ಸಂಪ್ರತ್ಯನೇಕಾಶ್ರಯಚಿತ್ರಶೋಭಾ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಶರತ್ಕಾಳಗುಣೋಪನೀತಾ |
 ಸೂರ್ಯಾಗ್ರಹಸ್ತಪ್ರತಿಬೋಧಿತೇಷು
 ಪದ್ಮಾಕರೇಷ್ವಭ್ಯಧಿಕಂ ವಿಭಾತಿ || ೨೯ ||

ಸಪ್ತಚೈದಾನಾಂ ಕುಸುಮೋಪಗಂಧೀ
 ಪಟ್ಟಾದವೃಷ್ಟೈರನುಗೀಯಮಾನಃ |
 ಮತ್ತದ್ವಿಪಾನಾಂ ಪವನೋನುಸಾರೀ
 ದರ್ಶಂ ವನೇಷ್ವಭ್ಯಧಿಕಂ ಕರೋತಿ || ೩೦ ||

ಅಭ್ಯಾಗತೈಶ್ಚಾರುನಿಶಾಲಪಕ್ಷೈಃ
 ಸರಃಪ್ರಿಯೈಃ ಪದ್ಮರಜೋವಿಶೇಷೈಃ |

ಮಹಾನದೀನಾಂ ಪುಲಿನೋಪಯಾತ್ಯೈಃ

ಕ್ರೀಡಂತಿ ಹಂಸಾಃ ಸಹ ಚಕ್ರವಾಕ್ಯೈಃ

||೩೦||

ಮದಪ್ರಗಲ್ಬೇಷು ಚ ವಾರಣೇಷು

ಗನಾಂ ಸಮೂಹೇಷು ಚ ದರ್ಪಿಣೇಷು |

ಪ್ರಸನ್ನತೋಯಾಸು ಚ ನಿಮ್ಮಗಾಸು

ವಿಭಾತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ಬಹುದುಧಾ ವಿಭಕ್ತಾ

||೩೧||

ನಭಃ ಸಮೀಕೃಷ್ಯ ಮ್ಬುಧರೈರ್ವಿಮುಕ್ತಂ

ವಿಮುಕ್ತಬರ್ಹಾಭರಣಾ ವನೇಷು |

ಪ್ರಿಯಾಸ್ವಸಕ್ತಾ ವಿನಿವೃತ್ತತೋಭಾ

ಗತೋತ್ಸವಾ ಧ್ಯಾನಪರಾ ಮಯೂರಾಃ

||೩೨||

ಮನೋಜ್ಞಗನ್ಧೈಃ ಪ್ರಿಯಕ್ಕೆರನಲ್ಪೈಃ

ಪುಷ್ಪಾತಿಭಾರಾವನತಾಗ್ರಶಾಖೈಃ |

ಸುವರ್ಣಗೌರೈರ್ನಯನಾಭಿರಾಮೈಃ -

ರುದ್ರೋತಿತಾನೀವ ವನಾಂತರಾಣಿ

||೩೩||

ಪ್ರಿಯಾನ್ವಿತಾನಾಂ ನಲಿನೀಪ್ರಿಯಾಣಾಂ

ವನಪ್ರಿಯಾಣಾಂ ಕುಸುಮೋದ್ಗತಾನಾಮ್ |

ಮದೋತ್ಪಟಾನಾಂ ಮದಲಾಲಸಾನಾಂ

ಗಜೋತ್ತಮಾನಾಂ ಗತಯೋದ್ಯಮನ್ದಾಃ

||೩೪||

ವ್ಯಭ್ರಂ ನಭಃ ಶಸ್ತ್ರವಿಧೌತವರ್ಣಂ

ಕೃಶಪ್ರವಾಹಾಣಿ ನದೀಜಲಾನಿ |

ಕಹ್ಲಾರತೀತಾಃ ಪವನಾಃ ಪ್ರವಾಂತಿ

ತನೋವಿಮುಕ್ತಾಶ್ಚ ದಿಶಃ ಪ್ರಕಾಶಾಃ

||೩೫||

ಸೂರ್ಯಾತಪಕ್ರಾಮಣನಷ್ಟಪಜ್ಞಾ

ಭೂಮಿಃ ಸಮುತ್ಪಾದಿತಸಾನ್ದರೇಣುಃ |

ಅನ್ಯೋನ್ಯವೈರೇಣ ಸಮಾಯುತಾನಾ-

ಮುದೋಗಕಾಲೋದ್ಯ ನರಾಧಿಪಾನಾಮ್ || ೩೭ ||

ತರದ್ಗುಣಾಸ್ತಾಯಿತರೂಪಶೋಭಾಃ

ಪ್ರಹರ್ಷಿತಾಃ ಪಾಂಸುಸಮುಕ್ಷಿತಾಂಗಾಃ |

ಮದೋತ್ಕಟಾಃ ಸಂಪ್ರತಿ ಯುಧಲುಬ್ಧಾಃ

ವೃಷಾ ಗವಾಂ ಮಧ್ಯಗತಾ ನದನ್ತಿ || ೩೮ ||

ಸಮನ್ಮಥಂ ತೀವ್ರತರಾನುರಾಗಾಃ

ಕುಲಾನ್ವಿತಾ ಮನ್ದಗತಿಂ ಕರಿಣ್ಯಾಃ |

ಮದಾನ್ವಿತಂ ಸಂಪರಿವಾರ್ಯ ಯಾನ್ತಂ

ನನೇಷು ಭರ್ತಾರಮನುಪ್ರಯಾನ್ತಿ || ೩೯ ||

ತೃಕ್ತಾ ನರಾಣ್ಯಾತ್ಮವಿಭೂಷಣಾನಿ

ಬರ್ಹಾಣಿ ತೀರೋಪಗತಾ ನದೀನಾಮ್ |

ನಿರ್ಭತ್ಸ್ಯಮಾನಾ ಇವ ಸಾರಸೌಘ್ಯಾಃ

ಪ್ರಯಾನ್ತಿ ದೀನಾ ವಿಮನಾ ಮಯೂರಾಃ || ೪೦ ||

ವಿತ್ರಾಸ್ಯ ಕಾರಣವಚಕ್ರವಾಕಾ-

ಸ್ತಹಾರವೈರ್ಭಿನ್ನಕಟಾ ಗಜೇನ್ದ್ರಾಃ |

ಸರಸು ಬದ್ಧಾ ಮ್ಬುಜಭೂಷಣೇಷು

ವಿಕ್ಷೋಭ್ಯ ವಿಕ್ಷೋಭ್ಯ ಜಲಂ ಪಿಬನ್ತಿ || ೪೧ ||

ವೃಪೇತಪಜ್ಯಾಸು ಸುನಾಲುಕಾಸು

ಪ್ರಸನ್ನತೋಯಾಸು ಸಗೋಕುಲಾಸು |

ಸಸಾರಸಾರಾವನಿನಾದಿತಾಸು

ನದೀಷು ಹಂಸಾ ನಿಸತನ್ತಿ ಹೃಷಾಃ || ೪೨ ||

ನದೀಘನಪ್ರಸ್ರವಣೋದಕಾನಾ-

ಮತಿಪ್ರವೃದ್ಧಾನಿಲಬರ್ಹಿಣಾನಾಮ್ |

ಪ್ಲವಂಗಮಾನಾಂ ಚ ಗತೋತ್ಪನ್ನಾನಾಂ

ದ್ರುತಂ ರವಾಃ ಸಂಪ್ರತಿ ಸಂಪ್ರಣಿಷ್ಠಾಃ

||೪೩||

ಅನೇಕವರ್ಣಾಃ ಸುವಿನಷ್ಟಕಾಯಾ

ನವೋದಿತೇಷ್ಟಮ್ಬುಧರೇಷು ನಷ್ಟಾಃ |

ಕ್ಷುಧಾರ್ಥತಾ ಘೋರವಿಷಾ ಬಿಲೇಭ್ಯ-

ಶ್ಚಿರೋಷಿತಾ ವಿಸ್ತೃತರಸ್ತಿ ಸರ್ಪಾಃ

||೪೪||

ಚೇಚ್ಚಚ್ಚೆನ್ನಕರಸ್ಪರ್ಶಹರ್ಷೋನ್ಮಿಲಿತತಾರಕಾ |

ಅಹೋ ರಾಗವತೀ ಸಂಧ್ಯಾ ಜಹಾತಿ ಸ್ವಯಮುಮ್ಬರಮ್

||೪೫||

ರಾತ್ರೀ ಶತಾಂಶೋದಿತಸೌಮ್ಯವಕ್ತ್ರಾ

ತಾರಾಗಣೋನ್ಮಿಲಿತಚಾರುನೇತ್ರಾ |

ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಂ ಶುಕಸ್ತ್ರಾವರಣಾ ವಿಭಾತಿ

ನಾರೀನ ಶುಕ್ಲಾಂ ಶುಕಸಂವೃತಾಂಜ್ಞೀ

||೪೬||

ವಿಸೆಕ್ವಶಾಲಿಸ್ತಸವಾನಿ ಭುಕ್ತ್ವಾ

ಪ್ರಹರ್ಷಿತಾ ಸಾರಸಚಾರುಸಂಜ್ಞಿಃ |

ನಭಃ ಸಮಾಕ್ರಾಂತಿ ಶೀಘ್ರವೇಗಾ

ನಾತಾನಧೂತಾ ಗೃಧ್ರಿತೇನ ಮಾಲಾ

||೪೭||

ಸುಪ್ತೈಕಹಂಸಂ ಕುಮುದೈರುಪೇತಂ

ಮಹಾದ್ರದಸ್ಥಂ ಸಲಿಲಂ ವಿಭಾತಿ |

ಘನೈರ್ವಿಮುಕ್ತಂ ನಿಶಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಂ

ತಾರಾಗಣಾಕೀರ್ಣಮಿವಾನ್ತರಿಕ್ಷಮ್

||೪೮||

ಪ್ರಕೀರ್ಣಹಂಸಾಕುಲಮೇಖಲಾನಾಂ

ಪ್ರಬುಧ್ವಸದ್ಗೋತ್ಪಲಮಾಲಿನೀನಾಮ್ |

ವಾಪ್ಯುತ್ತಮಾನಾಮಧಿಕಾದ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-

ರ್ವರಾಜ್ಞಾನಾನಾಮಿವ ಭೂಷಿತಾನಾಮ್

||೪೯||

ವೇಣುಸ್ವನವ್ಯಾಜ್ಞ ತತೂರ್ಯಮಿವ್ರಃ
 ಪ್ರತ್ಯೂಷಕಾಲಾನಿಲಸಂಪ್ರವೃದ್ಧಃ |
 ಸಂಮೂರ್ಛಿತೋ ಗಹ್ವರಗೋವೃಷಾಣಾ-
 ಮನೋನೈವಾಪೂರಯತೀವ ಶಬ್ದಃ

||೫೦||

ನನೈರ್ನದೀನಾಂ ಕುಸುಮಪ್ರಭಾಸ್ವ-
 ವಾಘ್ಯಧೂಯಮನೈರ್ಮೃದುಮಾರುತೇನ |
 ಧೌತಾಮಲಕ್ಷ್ಮಾಮಪಟಪ್ರಕಾಶೈಃ
 ಕೂಲಾನಿ ಕಾಶೈರುಪಶೋಭಿತಾನಿ

||೫೧||

ವನಪ್ರಚಿಕ್ಷಾ ಮಧುಪಾನಶೌಕ್ಷಾಃ
 ಸ್ಪ್ರಿಯಾನ್ವಿತಾಃ ಪಟೈರಣಾಃ ಪ್ರಹೃಷ್ವಾಃ |
 ವನೇಷು ಮತ್ತಾಃ ಪವನಾನುಯಾತ್ರಾಂ
 ಕುರ್ವಂತಿ ಪದ್ಮಾಸನರೇಣುಗೌರಾಃ

||೫೨||

ಜಲಂ ಪ್ರಸನ್ನಂ ಕುಮುದಂ ಪ್ರಭಾಸಂ
 ಕ್ರೌಞ್ಚಸ್ವನಃ ಶಾಲಿವನಂ ವಿಪಕ್ಷಮ್ |
 ಮೃದುಶ್ಚ ವಾಯುರ್ವಿಮಲಶ್ಚ ಚೆನ್ನಃ
 ಶಂಸಂತಿ ವರ್ಷನ್ಯಪನೀತಕಾಲಮ್

||೫೩||

ಮೀನೋಪೇಕ್ಷನ್ದರ್ಶಿತಮೇಖಲಾನಾಂ
 ನದೀವಧೂನಾಂ ಗತಯೋದ್ಯಮಾನ್ದಾಃ |
 ಕಾನ್ತೋಪಭುಕ್ತಾಲಸಗಾಮಿನೀನಾಂ
 ಪ್ರಭಾತಕಾಲೇಷ್ವಿನ ಕಾಮಿನೀನಾಮ್

||೫೪||

ಸಚಿಕ್ರವಾಕಾನಿ ಸಶೈವಲಾನಿ
 ಕಾಶೈರ್ದುರ್ಗೂಲೈರಿವ ಸಂವೃತಾನಿ |
 ಸಪತ್ರಲೇಖಾನಿ ಸರೋಚನಾನಿ
 ವಧೂಮುಖಾನೀನ ನದೀಮುಖಾನಿ

||೫೫||

ಪ್ರಪುಲ್ಲಬಾಣಾಸನಚಿತ್ರತೇಷು

ಪ್ರಹೃಷ್ಣಪಟ್ಟಾದನಿಕೂಜಿತೇಷು |

ಗೃಹೀತಚಾಪೋದ್ಯತಚೆಣ್ಣದಣ್ಣಃ

ಪ್ರಚೆಣ್ಣಚಾರೋದ್ಯವನೇಷು ಕಾನುಃ

||೫೬||

ಲೋಕಂ ಸುವೃಷ್ಣಾ ಪರಿಶೋಷಯಿತ್ವಾ

ನದೀಸ್ತಟಾಕಾನಿ ಚ ಪೂರಯಿತ್ವಾ |

ನಿಷ್ಪನ್ನಸಸ್ಯಾಂ ವಸುಧಾಂ ಚ ಕೃತ್ವಾ

ತೃಕ್ತ್ವಾ ನಭಸ್ತೋಯಧರಾಃ ಪ್ರಣಿಷ್ವಾಃ

||೫೭||

ದರ್ಶಯಂತಿ ತರನ್ನದ್ಯಃ ಪುಲಿನಾನಿ ಶನೈಃ ಶನೈಃ |

ನವಸಂಗಮಸಮೀಡಾ ಜಘನಾನೀವ ಯೋಷಿತಃ

||೫೮||

ಪ್ರಸನ್ನಸಲಿಲಾಃ ಸೌಮ್ಯ ಕುರರೀಭಿರ್ವಿನಾದಿತಾಃ |

ಚಕ್ರವಾಕಗಣಾಕೀರ್ಣಾ ವಿಭಾಂತಿ ಸಲಿಲಾಶಯಾಃ

||೫೯||

ಅನ್ಯೋನ್ಯಂ ಬದ್ಧವೈರಾಣಾಂ ಜಿಗೀಷೂಣಾಂ ನೃಪಾತ್ಮಜ |

ಉದ್ಯೋಗಸಮಯಃ ಸೌಮ್ಯ ಪಾರ್ಥಿವಾನಾನಾಮುಪಸ್ಥಿತಃ

||೬೦||

ಇಯಂ ಸಾ ಪ್ರಥಮಾ ಯಾತ್ರಾ ಪಾರ್ಥಿವಾನಾಂ ನೃಪಾತ್ಮಜ |

ನ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಸುಗ್ರೀವಮುದ್ಯೋಗಂ ನಾ ತಥಾವಿಧಮ್ ||೬೧||

ಅಸನಾಃ ಸಸ್ತಪೇರ್ಣಾಶ್ಚ ಕೋವಿದಾರಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿತಾಃ |

ದೃಶ್ಯಂತೇ ಬನ್ಧಜೀವಾಶ್ಚ ಶ್ಯಾಮಾಶ್ಚ ಗಿರಿಸಾನುಷು

||೬೨||

ಹಂಸಸಾರಸಚಕ್ರಾಕ್ಷೈಃ ಕುರರೈಶ್ಚ ಸಮನ್ವತಃ |

ಪುಲೀನಾನ್ಯವಕೀರ್ಣಾನಿ ನದೀನಾಂ ಪಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ

||೬೩||

ಚೆತ್ವಾರೋ ವಾರ್ಷಿಕಾ ಮಾಸಾ ಗತಾ ವರ್ಷಶತೋಪಮಾಃ |

ಮನು ಶೋಕಾಭಿತಪ್ತಸ್ಯ ತಥಾ ಸೀತಾಮಪಶ್ಯತಃ

||೬೪||

ಚಕ್ರವಾಕೀವ ಭರ್ತಾರಂ ಸೃಷ್ಟತೋನುಗತಾ ನನಮ್ |

ವಿಷಮಂ ದಣ್ಣಕಾರಣ್ಯಮುದ್ಯಾನಮಿವ ಯಾ ಗತಾ

||೬೫||

ಪ್ರಿಯಾನಿಹೀನೇ ದುಃಖಾರ್ತೇ ಹೃತರಾಜ್ಯೇ ವಿನಾಸಿತೇ |
ಕೃಪಾಂ ನ ಕುರುತೇ ರಾಜಾ ಸುಗ್ರೀವೋ ಮಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||೬೬||

ಅನಾಥೋ ಹೃತರಾಜ್ಯೋಽಹಂ ರಾವಣೇನ ಚ ಧರ್ಷಿತಃ |
ದೀನೋ ದೂರಗೃಹಃ ಕಾಮೀ ಮಾಂ ಚೈವ ಶರಣಂ ಗತಃ ||೬೭||

ಇತ್ಯೇತೈಃ ಕಾರಣೈಃ ಸೌಮ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ದುರಾತ್ಮನಃ |
ಅಹಂ ವಾನರರಾಜಸ್ಯ ಪರಿಭೂತಃ ಪರಂತಪ ||೬೮||

ಸ ಕಾಲಂ ಪರಿಸಂಖ್ಯಾಯ ಸೀತಾಯಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣೇ |
ಕೃತಾರ್ಥಃ ಸಮಯಂ ಕೃತ್ವಾ ದುರ್ಮತಿನಾ ವಬುಧ್ಯತೇ ||೬೯||

ತ್ವಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಚ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ಬ್ರೂಹಿ ವಾನರಪುಂಗವಮ್ |
ಮೂರ್ಖಂ ಗ್ರಾಮ್ಯಸುಖೇ ಸತ್ತಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ವಚನಾನ್ಮಮ ||

ಅರ್ಥಿನಾಮುಪೇಶನ್ನಾನಾಂ ಪೂರ್ವಂ ಜಾಪ್ಯುಪಕಾರಿಣಾಮ್ |
ಆಶಾಂ ಸಂಶ್ರುತ್ಯ ಯೋ ಹನ್ತಿ ಸ ಲೋಕೇ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಃ ||೭೦||

ಶುಭಂ ನಾ ಯದಿ ನಾ ಪಾಪಂ ಯೋ ಹಿ ವಾಕ್ಯಮುದೀರಿತಮ್ |
ಸತ್ಯೇನ ಪರಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ಸ ವೀರಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ||೭೧||

ಕೃತಾರ್ಥಾ ಹ್ಯಕೃತಾರ್ಥಾನಾಂ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ನ ಭವನ್ತಿ ಯೇ |
ತಾನ್ಮೃತಾನಪಿ ಕ್ರವ್ಯಾದಾಃ ಕೃತಘ್ನಾನ್ನೋಪಭುಂಜುತೇ ||೭೨||

ಮೂನಂ ಕಾಂಕ್ಷಾನ್ಯಪೃಷ್ಠಸ್ಯ ವಿಕೃಷ್ಠಸ್ಯ ಮಯಾ ರಣೇ |
ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛತಿ ಜಾಪಸ್ಯ ರೂಪಂ ವಿದ್ಯುದ್ಗಣೋಪಮಮ್ ||೭೩||

ಘೋರಂ ಜ್ಯಾತಲನಿರ್ಘೋಷಂ ಕ್ರುದ್ಧಸ್ಯ ಮಮ ಸಂಯುಗೇ |
ನಿರ್ಘೋಷಮಿವ ವಜ್ರಸ್ಯ ಪುನಃ ಸಂಕ್ರೋತುಮಿಚ್ಛತಿ ||೭೪||

ಕಾಮುಮೇವಂಗಳೇಪ್ಯಸ್ಯ ಪರಿಜ್ಞಾತೇ ಪರಾಕ್ರಮೇ |
ತ್ವತ್ಸಹಾಯಸ್ಯ ಮೇ ವೀರ ನ ಚಿನ್ತಾ ಸ್ಯಾನ್ನಸಾತ್ಮಜ ||೭೫||

೧೦೨ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣೇ ಕಷ್ಠಿನಾ ಕಾಣ್ಡೇ

ಯದರ್ಥಮಯಮಾರಮ್ಭಃ ಕೃತಃ ಸರಪುರಂಜಯ |

ಸಮಯಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಕೃತಾರ್ಥಃ ಸ್ಲವಗೇಶ್ವರಃ || ೭೭ ||

ವರ್ಷಾಸಮಯಕಾಲಂ ತು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಯ ಹರೀಶ್ವರಃ |

ನ್ಯತೀತಾಂಶ್ಚತುರೋ ಮಾಸಾನ್ವಿದರನ್ನಾವಬುಧ್ಯತೇ || ೭೮ ||

ಸಾಮಾತ್ಯಸರಿಷತ್ಕ್ರೀಡನ್ನಾನಮೇವೋಸಸೇವತೇ |

ಶೋಕದೀನೇಷು ನಾಸ್ಮಾಸು ಸುಗ್ರೀವಃ ಕುರುತೇ ದಯಾಮ್ ||

ಉಚ್ಯತಾಂ ಗಚ್ಛ ಸುಗ್ರೀವಸ್ತ್ವಯಾ ವತ್ಸ ಮಹಾಬಲ |

ಮಮ ರೋಷಸ್ಯ ಯದ್ಮೂಢಂ ಬ್ರೂಯಾಚ್ಛೈವಮಿದಂ ವಚಃ ||

ನ ಚ ಸಂಕುಚಿತಃ ಸನ್ನಾ ಯೇನ ವಾಲೀ ಹತೋ ಗತಃ |

ಸಮಯೇ ತಿಷ್ಠ ಸುಗ್ರೀವ ಮಾ ವಾಲಿಪಥಮನ್ವಗಾಃ || ೮೦ ||

ಏಕ ಏನ ರಣೇ ವಾಲೀ ಶರೇಣ ನಿಹತೋ ಮಯಾ |

ತ್ವಾಂ ತು ಸತ್ಯಾದತಿಕ್ರಾಂತಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ ಸಬಾನ್ಧವಮ್ || ೮೧ ||

ತದೇವಂ ನಿಹಿತೇ ಕಾರ್ಯೇ ಯದ್ಧಿತಂ ಪುರುಷರ್ಷಭ |

ತತ್ತದ್ಬ್ರೂಹಿ ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ತ್ವರ ಕಾಲನ್ಯತಿಕ್ರಮಃ || ೮೨ ||

ಕುರುಷ್ವ ಸತ್ಯಂ ಮಯಿ ನಾನರೇಶ್ವರ

ಪ್ರತಿಬ್ರೂತಂ ಧರ್ಮಮವೇಕ್ಷ್ಯ ಶಾಶ್ವತಮ್ |

ಮಾ ವಾಲಿನಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ಗತೋ ಯಮುಕ್ಷಯಂ

ತ್ವನುದ್ಯ ಸಶೈರ್ಮಮ ಚೋದಿತಃ ಶರೈಃ || ೮೪ ||

ಸ ಪೂರ್ವಜಂ ತೀನ್ರವಿವೃದ್ಧ ಕೋಪಂ

ಲಾಲಸ್ಯೆಮಾನಂ ಪ್ರಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ದೀನಮ್ |

ಚೇಕಾರ ತೀವ್ರಾಂ ಮತಿಮುಗ್ರತೇಜಾ

ಹರೀಶ್ವರೇ ಮಾನವನಂಶಸಾಥಃ || ೮೫ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಷ್ಠಿನಾ ಕಾಣ್ಡೇ ತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ವಿಕೃತಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸ ಕಾಮಿನಂ ದೀನಮದೀನಸತ್ತ್ವಂ

ಶೋಕಾಭಿಪನ್ನಂ ಸಮುದೀರ್ಣಕೋಪಮ್ |

ನರೇನ್ದ್ರಸೂನುರ್ನರದೇವಪುತ್ರಂ

ರಾಮಾನುಜಃ ಪೂರ್ವಜಮಿತ್ಯುವಾಚ

||೧||

ನ ಧಾನರಃ ಸ್ಥಾಸ್ಯತಿ ಸಾಧುವೃತ್ತೇ

ನ ಮಂಸ್ಯತೇ ಕರ್ಮಫಲಾನುಷ್ಠಾನ್ |

ನ ಭೋಷ್ಯತೇ ವಾನರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಂ

ಯಥಾ ಹಿ ನಾಭಿಕ್ರಮತೇಃಸ್ಯ ಬುದ್ಧಿಃ

||೨||

ಮತಿಕ್ಷಯಾದ್ಗ್ನಾಮೃತಸುಖೇಷು ಸಕ್ತ-

ಸ್ತವ ಪ್ರಸಾದಾಪ್ರತಿಕಾರಬುದ್ಧಿಃ |

ಹತೋಽಗ್ರಜಂ ಪಶ್ಯತು ವೀರತಸ್ಯ

ನ ರಾಜ್ಯಮೇವಂ ವಿಗುಣಸ್ಯ ದೇಯಮ್

||೩||

ನ ಧಾರಯೇ ಕೋಪಮುದೀರ್ಣವೇಗಂ

ನಿಹನ್ತಿ ಸುಗ್ರೀವನುಸತ್ಯಮದ್ಯ |

ಹರಿಪ್ರವೀರ್ಯಃ ಸಹ ವಾಲಿಪುತ್ರೋ

ನರೇನ್ದ್ರಪತ್ನಾಭಿ ನಿಚಯಂ ಕರೋತು

||೪||

ತಮಾತ್ಮಬಾಣಾಸನಮುತ್ಪತ್ತಂ

ನಿವೇದಿತಾರ್ಥಂ ರಣಚಿಣ್ಣಕೋಪಮ್ |

ಉವಾಚ ರಾಮಃ ಸರವೀರಹನ್ತಾ

ಸ್ಥನೇಕ್ಷಿತಂ ಸಾನುನಯಂ ಚ ನಾಕೃಮ್

||೫||

ನ ಹಿ ವೈ ತ್ವದ್ವಿಧೋ ಲೋಕೇ ಪಾಪಮೇವಂ ಸಮಾಚರೇತ್ |

ಪಾಪಮಾರ್ಯಾಣ ಯೋ ಹನ್ತಿ ಸ ವೀರಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ||೬||

ನೇದಮದ್ಯ ತ್ವಯಾ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಸಾಧುವೃತ್ತೇನ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |

ತಾಂ ಪ್ರೀತಿನುನುವರ್ತಸ್ವ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಂ ಚ ಸಂಗತಮ್ ||೭||

ಸಾನೋಪಹಿತಯಾ ನಾಚಾ ರೂಕ್ಷಾಣಿ ಪರಿವರ್ಜಯನ್ |
 ವಕ್ತುಮರ್ಹಸಿ ಸುಗ್ರೀವಂ ನೃತೀತಂ ಕಾಲಪರ್ಯಯೇ ||೮||

ಸೋಗ್ರಜೇನಾನುಶಿಷ್ಟಾಥೋ ಯಥಾವತ್ಪುರುಷರ್ಷಭಃ |
 ಪ್ರವಿನೇಶ ಪುರೀಂ ವೀರೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪರವೀರಹಾ ||೯||

ತತಃ ಶುಭಮುತಿಃ ಸ್ರಾಜೋ ಭ್ರಾತುಃ ಪ್ರಿಯಹಿತೇ ರತಃ |
 ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪ್ರತಿಸಂರಬ್ಧೋ ಜಗಾಮ ಭವನಂ ಕಪೇಃ ||೧೦||

ಶಕ್ರಬಾಣಾಸನಪ್ರಖ್ಯಂ ಧನುಃ ಕಾಲಾಂತಕೋಪನುಃ |
 ಸೃಗೃಹ್ಯ ಗಿರಿತ್ಯಜ್ಞಾ ಭಂ ಮನ್ದರಃ ಸಾನುಮಾನಿನ ||೧೧||

ಯಥೋಕ್ತಕಾರೀ ವಚನಮುತ್ತರಂ ಚೈವ ಸೋತ್ತರಮ್ |
 ಬೃಹಸ್ಪತಿಸಮೋ ಬುದ್ಧಾ ಮತ್ಸಾ ರಾಮಾನುಜಸ್ತಥಾ ||೧೨||

ಕಾನುಕ್ರೋಧಸಮುತ್ಥೇನ ಭ್ರಾತುಃ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿನಾ ವೃತಃ |
 ಪ್ರಭಿಜ್ಞಾನ ಇವಾಪ್ರೀತಃ ಪ್ರಯಯೌ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ತದಾ ||೧೩||

ಸಾಲತಾಲಾಶ್ವಕರ್ಣಾಂಶ್ಚ ತರಸಾ ಪಾತಯನ್ಪಹೂನ್ |
 ಪರ್ಯಸ್ಯನ್ನಿರಿಕೂಟಾನಿ ದ್ರುಮಾನನ್ಯಾಂಶ್ಚ ವೇಗಿತಃ ||೧೪||

ಶಿಲಾಶ್ಚ ಶಕಲೀಕುರ್ವನ್ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ಗಜ ಇವಾಶುಗಃ |
 ದೂರಮೇಕಪದಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯಯೌ ಕಾರ್ಯವಶಾದ್ಧ್ರುತಮ್ ||

ತಾನುಪಶ್ಯದ್ವಲಾಕೀರ್ಣಾಂ ಹರಿರಾಜಮಹಾಪುರೀಮ್ |
 ದುರ್ಗಾಮಿಕ್ವಾಪ್ಸು ಕುಶಾದೂಲಃ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ಗಿರಿಸಂಕಟೇ ||೧೫||

ರೋಷಾತ್ಪ್ರಸ್ಫುರಮಾಹೋಷಃ ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
 ದದರ್ಶ ವಾನರಾನ್ಭೀಮಾನ್ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಯಾ ಬಹಿಶ್ಚರಾನ್ ||೧೬||

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಾನರಾಃ ಸರ್ವೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪುರುಷರ್ಷಭಮ್ |
 ಶೈಲತ್ಯಜ್ಞಾಣಿ-ತತಃ ಪ್ರವೃದ್ಧಾಂಶ್ಚ ಮಹೀರುಹಾನ್ |

ಜಗ್ಮಹುಃ ಕುಳ್ಳಾ ರಸ್ತೃಚ್ಯಾ ವಾನರಾಃ ಪರ್ವತಾಂತರೇ ||೧೭||

ತಾನ್ಮೃಹೀತಪ್ರಹರಣಾನ್ದರೀನ್ದ್ರಾಪ್ತೃತು ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಬಭೂವ ದ್ವಿಗುಣಂ ಕೃದ್ಧೋ ಬಹಿಃಸ್ಥನ ಇವಾನಲಃ ||೧೯||

ತಂ ತೇ ಭಯಪರೀತಾಜ್ಞಃ ಕೃದ್ಧಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ಲವಂಗಮಾಃ |
ಕಾಲಮೃತ್ಯುಯುಗಾಂತಾಭಂ ಶತಶೋ ವಿದ್ರುತಾ ದಿತಃ ||೨೦||

ತತಃ ಸುಗ್ರೀವಭವನಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಹರಿಪುಂಗವಾಃ |
ಕ್ರೋಧಮಾಗಮನಂ ಚೈವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ನೃನೇದಯನ್ ||೨೧||

ತಾರಯಾ ಸಹಿತಃ ಕಾಮೀ ಸಕ್ತಃ ಕಪಿವೃಷೋ ರಹಃ |
ನ ತೇಷಾಂ ಕಹಿಸಿಂಹಾನಾಂ ಶುಶ್ರಾವ ವಚನಂ ತದಾ ||೨೨||

ತತಃ ಸಚಿನಸಂದಿಷ್ಟಾ ಹರಯೋ ರೋಮಹರ್ಷಣಾಃ |
ಗಿರಿಕುಳ್ಳಾರಮೇಘಾಭಾ ನಗರ್ಯಾ ನಿಯಯುಸ್ತದಾ ||೨೩||

ನಖದಂಷ್ಟ್ರಾಯುಧಾಃ ಸರ್ವೇ ಘೋರಾ ವಿಕೃತದರ್ಶನಾಃ |
ಸರ್ವೇ ಶಾರ್ದೂಲದರ್ಪಾಶ್ಚ ಸರ್ವೇ ಚ ವಿಕೃತಾನನಾಃ ||೨೪||

ದಶನಾಗಬಲಾಃ ಕೇಚಿತ್ಕೇಚಿದ್ಧ ಶಗುಣೋತ್ತರಾಃ |
ಕೇಚಿನ್ನಾಗಸಹಸ್ರಸ್ಯ ಬಭೂವುಸ್ತುಲ್ಯವಿಕೃಮಾಃ ||೨೫||

ಕೃತ್ಸಾಂ ಹಿ ಕಪಿಭಿರ್ವಾಪ್ತಾಂ ದ್ರುಮಹಸ್ತೈರ್ಮಹಾಬಲೈಃ |
ಅಪಶ್ಯಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಕೃದ್ಧಃ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ತಾಂ ದುರಾಸದಾಮ್ ||೨೬||

ತತಸ್ತೇ ಹರಯಃ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಕಾರಪರಿಘಾಂತರಾತ್ |
ನಿಷ್ಕ್ರಮ್ಯೋದಗ್ರಸತ್ತಾಸ್ತು ತಸ್ಥೂರವಿಷ್ಣುತಂ ತದಾ ||೨೭||

ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಪ್ರಮಾದಂ ಚ ಪೂರ್ವಜಸ್ಯಾರ್ಥಮಾತ್ಮನಾನ್ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕ್ರೋಧವಶಂ ನೀರಃ ಪುನರೇವ ಜಗಾಮ ಸಃ ||೨೮||

ಸ ದೀರ್ಘೋಷ್ಣಮಹೋಚ್ಛಾಸಃ ಕೋಪಸಂರಕ್ತಲೋಚಿನಃ |
ಬಭೂವ ನರಶಾರ್ದೂಲಃ ಸಧೂನು ಇವ ಸಾವಕಃ ||೨೯||

ಬಾಣಶಲ್ಯಸ್ಫುರಜ್ಜಿಹ್ವಃ ಸಾಯಕಾಸನಭೋಗವಾನ್ |
ಸ್ವತೇಜೋವಿಷಸಂಘಾತಃ ಪಿಚ್ಛಾಸ್ಯ ಇವ ಪನ್ನಗಃ ||೩೦||

ತಂ ವೀಕ್ಷ್ಯಮಿವ ಕಾಲಾಗ್ನಿಂ ನಾಗೇಂದ್ರಮಿವ ಕೋಪಿತಮ್ |
ಸಮಾಸಾಧ್ಯಾ ಜ್ಞದಸ್ಮಾ ಸಾಧ್ವಿಷಾಢಮಗಮದ್ಭೃಶಮ್ ||೩೦||

ಸೋಽಜ್ಞದಂ ರೋಷತಾಮ್ರಾಕ್ಷಃ ಸಂದಿದೇಶ ಮಹಾಯಶಾಃ |
ಸುಗ್ರೀವಃ ಕಥ್ಯತಾಂ ವತ್ಸ ಮಮಾಗಮನಮಿತ್ಯುತ ||೩೧||

ಏಷ ರಾಮಾನುಜಃ ಪಾಪಪ್ರಸ್ತುತ್ಸಕಾಶಮರಿಂದಮಃ |
ಭ್ರಾತುರ್ಮೃತಸಂತಪ್ತೋ ದ್ವಾರಿ ತಿಷ್ಠತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||೩೨||

ತಸ್ಯ ವಾಕ್ಯೇ ಯದಿ ರುಚಿಃ ಕ್ರಿಯತಾಂ ಸಾಧು ವಾನರ |
ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಶೀಘ್ರಮಾಗಚ್ಛಿ ವತ್ಸ ವಾಕ್ಯಮಿದಂ ಮನು ||೩೩||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಶೋಕಾವಿಷ್ಣೋಽಜ್ಞದೋಬ್ರವೀತ್ |
ಪಿತುಃ ಸಮೀಪಮಾಗಮ್ಯ ಸಾಮಿತ್ರಿರಯಮಾಗತಃ ||೩೪||

ಅಥಾಜ್ಞದಸ್ತಸ್ಯ ಸುತೀನ್ದ್ರವಾಚಾ
ಸಂಭ್ರಾಂತಭಾವಃ ಪರಿದೀನವತ್ಪಃ |
ನಿರ್ಗತ್ಯ ಪೂರ್ವಂ ನೃಪತೇಸ್ತರಸ್ವೀ
ತತೋ ರುಮಾಯಾಶ್ಚ ರಣೌ ವವನ್ದೇ ||೩೫||

ಸಂಗೃಹ್ಯ ಸಾದೌ ಪಿತುರುಗ್ರತೇಜಾ
ಜಗ್ರಾಹ ಮಾತುಃ ಪುನರೇವ ಸಾದೌ |
ಸಾದೌ ರುಮಾಯಾಶ್ಚ ನಿಪೀಡಯಿತ್ವಾ
ನಿನೇದಯಾಮಾಸ ತತಸ್ತಮರ್ಥಮ್ ||೩೬||

ಸ ನಿದ್ರಾಮದಸಂವೀಶೋ ವಾನರೋ ನ ವಿಬುದ್ಧವಾನ್ |
ಬಭೂವ ಮದಮುತ್ತಶ್ಚ ಮದನೇನ ಚ ಮೋಹಿತಃ ||೩೭||

ತತಃ ಕಿಲಕಿಲಾಂ ಚಕ್ರೂರ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ವಾನರಾಃ |
ಪ್ರಸಾದಯಂತಸ್ತಂ ಕ್ರುದ್ಧಂ ಭಯಮೋಹಿತಚೇತಸಃ ||೩೮||

ತೇ ಮಹೌಘನಿಭಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಜ್ರಾಶನಿಸಮಸ್ತನಮ್ |
ಸಿಂಹನಾಡಂ ಸಮಂ ಚಕ್ರೂರ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಸಮೀಪತಃ ||೩೯||

ತೇನ ಶಬ್ದೇನ ಮಹತಾ ಪ್ರತ್ಯಬುದ್ಧತ ವಾನರಃ |
ಮದವಿಹ್ವಲತಾಮ್ರಾಕ್ಷೋ ವ್ಯಾಕುಲಸ್ರಗ್ವಿಭೂಷಣಃ ||೪೦||

ಅಥಾಙ್ಗ ದವಚಃ ತ್ವತ್ವಾ ಶೇನೈವ ಚ ಸಮಾಗತಾ |
ಮನ್ರಿಣಾ ವಾಸರೇಂದ್ರಸ್ಯ ಸಮುಜೋದಾರದರ್ಶಿನಾ ||೪೧||

ಸ್ವಪ್ನಶ್ಚೈವ ಪ್ರಭಾವಶ್ಚ ಮನ್ರಿಣಾವರ್ಥಧರ್ಮಯೋಃ |
ವಕ್ತುಮುಜ್ಜ್ವಲವಚಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ತಾ ಶಶಂಸತುಃ ||೪೨||

ಪ್ರಸಾದಯಿತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಂ ವಚನೈಃ ಸಾಮನಿಶ್ಚಿತೈಃ |
ಅಸೀನಂ ಪರ್ಯುಪಾಸೀನಾ ಯಥಾ ಶಕ್ತಂ ಮರುತ್ಪತ್ತಿಮ್ ||೪೩||

ಸತ್ಯಸಂಧೌ ಮಹಾಭಾಗೌ ಭ್ರಾತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |
ವಯಸ್ಯಭಾವಂ ಸಂಸ್ತ್ರಾಪ್ತಾ ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಾ ರಾಜ್ಯದಾಯಿನೌ ||೪೪||

ತಯೋರೇಕೋ ಭನುಷ್ಪಾಣಿರ್ವಾರಿ ತಿಷ್ಠತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಯಸ್ಯ ಭೀತಾಃ ಪ್ರವೇಷಂತೋ ನಾದಾನ್ಮುಚ್ಚಾಂತಿ ವಾನರಾಃ ||೪೫||

ಸ ಏಷ ರಾಘವಭ್ರಾತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ವಾಕ್ಯಸಾರಥಿಃ |
ವ್ಯವಸಾಯರಥಃ ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ತಸ್ಯ ರಾಮಸ್ಯ ಶಾಸನಾತ್ ||೪೬||

ಅಯಂ ಚ ತನಯೋ ರಾಜಂಸ್ತಾರಾಯಾ ದಯಿಕೋಽಙ್ಗ ದಃ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಕಾಶಂ ತೇ ಪ್ರೇಷಿತಸ್ತ್ವರಯಾನಘ ||೪೭||

ಸೋಽಯಂ ಲೋಷಪರಿತಾಕ್ಷೋ ದ್ವಾರಿ ತಿಷ್ಠತಿ ವೀರ್ಯವಾನ್ |
ವಾನರಾನ್ನಾನರಪತೇ ಚಕ್ಷುಷಾ ನಿರ್ದಹನ್ತಿ ವ ||೪೮||

ತಸ್ಯ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ಪ್ರಣಮ್ಯ ತ್ವಂ ಸಪುತ್ರಃ ಸಹ ಬನ್ಧುಭಿಃ |
ಗಚ್ಛ ಶೀಘ್ರಂ ಮಹಾರಾಜ ರೋಷೋ ಹ್ಯಸ್ಯ ನಿವರ್ತ್ಯತಾಮ್ ||

ಯದಾಹ ರಾಮೋ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ತತ್ಕುರುಷ್ವ ಸಮಾಹಿತಃ |
ರಾಜಂಸ್ತಿಷ್ಠ ಸ್ವಸಮಯೇ ಭವ ಸತ್ಯಪ್ರತಿಶ್ರವಾಃ ||೫೦||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾನ್ಯೇ
೪೦೦೦ ಕೃಷ್ಣಾಕಾಣ್ಡೇ ವಿಕೃತಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಜ್ಞದಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಚಿವೈಃ ಸಹ |
 ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕುಹಿತಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮುನೋಚಾಸನಮಾತ್ಮವಾನ್ ||೧||
 ಸ ಚ ತಾನಬ್ರವೀದ್ವಾಕ್ಯಂ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ಗುರುಲಾಘವಮ್ |
 ಮನ್ತ್ರಜ್ಞಾನೈಃ ಕುಶಲೋ ಮನ್ತ್ರೇಷು ಪರಿನಿಷ್ಠಿತಾನ್ ||೨||
 ನ ನೋ ದುರ್ವಾಹ್ಯತಂ ಕಿಂಚಿನ್ನಾಪಿ ನೋ ದುರನುಷ್ಠಿತಮ್ |
 ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ರಾಘವಭ್ರಾತಾ ಕ್ರುದ್ಧಃ ಕಿಮಿತಿ ಚಿಂತಯೇ ||೩||
 ಅಸುಹೃದ್ಭಿರ್ಮಮಾಮಿತ್ರೈರ್ನಿತ್ಯಮನ್ತರದರ್ಶಿಭಿಃ |
 ಮಮ ದೋಷಾನಸಂಭೂತಾನ್ ಶ್ರಾವಿತೋ ರಾಘವಾನುಜಃ ||೪||
 ಅತ್ರ ತಾವದ್ಯಥಾಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವೈರೇವ ಯಥಾವಿಧಿ |
 ಭಾವಸ್ಯ ನಿಶ್ಚಯಸ್ತಾವದ್ವಿಜ್ಞೇಯೋ ನಿಪುಣಂ ತನೈಃ ||೫||
 ನ ಖಲ್ವಸ್ತಿ ಮಮ ತ್ರಾಸೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ನಾಪಿ ರಾಘವಾತ್ |
 ಮಿತ್ರಂ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕುಹಿತಂ ಜನಯತೈವ ಸಂಭ್ರಮಮ್ ||೬||
 ಸರ್ವಥಾ ಸುಕರಂ ಮಿತ್ರಂ ದುಷ್ಕರಂ ಪ್ರತಿಪಾಲನಮ್ |
 ಅನಿತ್ಯತ್ವಾಚ್ಚ ಚಿತ್ತಾನಾಂ ಪ್ರೀತಿರಲ್ಪೇಷಿ ಭಿದ್ಯತೇ ||೭||
 ಅತೋ ನಿಮಿತ್ತಂ ತ್ರಸ್ತೋಽಹಂ ರಾಮೇಣ ತು ಮಹಾತ್ಮನಾ |
 ಯನ್ಮನೋಪಕೃತಂ ಶಕ್ಯಂ ಪ್ರತಿಕರ್ತುಂ ನ ತನ್ಮಯಾ ||೮||
 ಸುಗ್ರೀವೇಣೈವಮುಕ್ತಸ್ತು ಹನುಮಾನ್ವರಿಪುಂಗವಃ |
 ಉನಾಚಿ ಸ್ವೇನ ತರ್ಕೇಣ ಮಧ್ಯೇ ನಾನರಮನ್ಪ್ರಿಣಾಮ್ ||೯||
 ಸರ್ವಥಾ ನೈತದಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಯಸ್ತ್ವಂ ಹರಿಗಣೇಶ್ವರ |
 ನ ವಿಸ್ಮರಸಿ ಸುಸ್ನಿಗ್ಧಮುಪಕಾರಕೃತಂ ಶುಭಮ್ ||೧೦||
 ರಾಘವೇಣ ತು ವೀರೇಣ ಭಯಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ದೂರತಃ |
 ತ್ವತ್ಪ್ರಿಯಾರ್ಥಂ ಹತೋ ವಾಲೀ ಶಕ್ರತುಲ್ಯಪರಾಕ್ರಮಃ ||೧೧||

ಸರ್ವಥಾ ಪ್ರಣಯಾತ್ಮ್ಯದೋ ರಾಘವೋ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ |
ಭ್ರಾತರಂ ಸಂಪ್ರಹಿತನಾಲ್ಪಕ್ಷಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರ್ಧನಮ್ ||೧೨||

ತ್ವಂ ಪ್ರೇಮತೋ ನ ಜಾನೀಷೇ ಕಾಲಂ ಕಾಲವಿದಾಂ ವರ |
ಪುಲ್ಲಸಪ್ತಚೈದಶ್ಯಾನಾ ಪ್ರವೃತ್ತಾ ತು ಶರಚ್ಛುಭಾ ||೧೩||

ನಿರ್ಮಲಗ್ರಹನಕ್ಷತ್ರಾ ದ್ಯೌಃ ಪ್ರಣಿಷ್ಠಬಲಾಹಕಾ |
ಪ್ರಸನ್ನಾಶ್ಚ ದಿಶಃ ಸರ್ವಾಃ ಸರಿತಶ್ಚ ಸರಾಂಸಿ ಚ ||೧೪||

ಸ್ರಾಪ್ತಮುದೋಗಕಾಲಂ ತು ನಾನೈಷಿ ಹರಿಪುಂಗವ |
ತ್ವಂ ಪ್ರೇಮತಃ ಇತಿ ನೃಕ್ತಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋಯಮಿಹಾಗತಃ ||೧೫||

ಅರ್ತಸ್ಯ ಹೃತದಾರಸ್ಯ ಪರುಷಂ ಪುರುಷಾನ್ತರಾತ್ |
ವಚನಂ ಮರ್ಷಣೀಯಂ ತೇ ರಾಘವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||೧೬||

ಕೃತಾಪರಾಧಸ್ಯ ಹಿ ತೇ ನಾನೃತ್ಯಶ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಕ್ಷಮಮ್ |
ಅಂತರೇಣಾಂಜ್ಞಲಿಂ ಬದ್ಧ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದನಾತ್ ||೧೭||

ನಿಯುಕ್ತೈರ್ಮನ್ರಿಭಿರ್ವಾಚ್ಯೋ ಹೃವಶ್ಯಂ ಸಾರ್ಥಿವೋ
ಹಿತಮ್ |

ಅತಃ ಏವ ಭಯಂ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಬ್ರವೀಮ್ಯವಧೃತಂ ವಚಃ ||೧೮||

ಅಭಿಕ್ರುದ್ಧಃ ಸಮರ್ಥೋ ಹಿ ಜಾಪಮುದ್ಯಮ್ಯ ರಾಘವಃ |
ಸದೇನಾಸುರಗನ್ಧರ್ವಂ ವಶೇ ಸ್ಥಾಪಯಿತುಂ ಜಗತ್ ||೧೯||

ನ ಸ ಕ್ಷಮಃ ಕೋಪಯಿತುಂ ಯಃ ಪ್ರಸಾದ್ಯಃ ಪುನರ್ಭವೇತ್ |
ಪೂರ್ವೋಪಕಾರಂ ಸ್ಮರತಾ ಕೃತಜ್ಞೇನ ನಿಶೇಷತಃ ||೨೦||

ತಸ್ಯ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ಪ್ರಣಮ್ಯ ತ್ವಂ ಸಪುತ್ರಃ ಸಸುಹೃಜ್ಞನಃ |
ರಾಜಂಸ್ತಿಷ್ಠ ಸ್ವಸಮಯೇ ಭರ್ತುರ್ಭಾರ್ಯೇನ ತದ್ವಶೇ ||೨೧||

ನ ರಾಮರಾಮಾನುಜಶಾಸನಂ ತ್ವಯಾ
ಕಪೀಂದ್ರ ಯುಕ್ತಂ ಮನಸಾಪ್ರೋಹಿತುಮ್ |

ಮನೋ ಹಿ ತೇ ಜ್ಞಾಸ್ಯತಿ ಮಾನುಷಂ ಬಲಂ

ಸರಾಘವಸ್ಯಾಸ್ಯ ಸುರೇಂದ್ರವರ್ಚಸಃ

||೨೨||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಥ ಪ್ರತಿಸಮಾದಿಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪರಿವೀರಹಾ |

ಪ್ರವೀಣಶ ಗುಹಾಂ ರಮ್ಯಾಂ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ರಾಮಶಾಸನಾತ್ ||೧||

ದ್ವಾರಸ್ಥಾ ಹರಯಸ್ತತ್ರ ಮಹಾಕಾಯಾ ಮಹಾಬಲಾಃ |

ಬಭೂವುರ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಚ್ಛ ಲಯಃ ಸ್ಥಿತಾಃ ||

ನಿಶ್ಚಸಂತಂ ತು ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕ್ರುದ್ಧಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜಮ್ |

ಬಭೂವುರ್ಹರಯಸ್ತತ್ರಾ ನ ಚೈನಂ ಪರ್ಯವಾರಯನ್ ||೨||

ಸ ತಾಂ ರತ್ನಮಯೀಂ ದಿನ್ಯಾಂ ಶ್ರೀಮಾನ್ಪುಷ್ಪಿತಕಾಸನಾಮ್ |

ರಮ್ಯಾಂ ರತ್ನಸಮಾಕೀರ್ಣಾಂ ದದರ್ಶ ಮಹತೀಂ ಗುಹಾಮ್ ||೩||

ಹನುಃಪ್ರಾಸಾದಸಂಬಾಧಾಂ ನಾನಾಪೆಷ್ಕೋಪಶೋಭಿತಾಮ್ |

ಸರ್ವಕಾಲಫಲೈರ್ವೃಕ್ಷೈಃ ಪುಷ್ಪಿತೈರುಪಶೋಭಿತಾಮ್ ||೪||

ದೇವಗನ್ಧರ್ವಪುತ್ರೈಶ್ಚ ವಾನರೈಃ ಕಾಮರೂಪಿಭಿಃ |

ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯಾನ್ವರಥರೈಃ ಶೋಭಿತಾಂ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನೈಃ ||೫||

ಚಿಷ್ಡನಾಗರುಪದ್ಮಾನಾಂ ಗನ್ಧೈಃ ಸುರಭಿಗನ್ಧಿನಾಮ್ |

ಮೈರೇಯಾಣಾಂ ಮಥೂನಾಂ ಚ ಸಂಮೋದಿತಮಹಾಪಥಾಮ್ |

ವಿನ್ದ್ಯಮೇರುಗಿರಿಪ್ರಖ್ಯೈಃ ಪ್ರಾಸಾದೈರುಪಶೋಭಿತಾಮ್ ||೬||

ದದರ್ಶ ಗಿರಿನದ್ಯಶ್ಚ ವಿಮಲಾಸ್ತತ್ರ ರಾಘವಃ |

ಅಜ್ಞದಸ್ಯ ಗೃಹಂ ರಮ್ಯಂ ಮೈನ್ದಸ್ಯ ದ್ವಿವಿದಸ್ಯ ಚ ||೭||

ಗವಯಸ್ಯ ಗವಾಕ್ಷಸ್ಯ ಗಜಸ್ಯ ಶರಭಸ್ಯ ಚ |

ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೇಶ್ಚ ಸಂಪಾತೇಃ ಸೂರ್ಯಾಕ್ಷಸ್ಯ ಹನೂಮತಃ ||೮||

ವೀರಬಾಹೋಃ ಸುಬಾಹೋಶ್ಚ ನಲಸ್ಯ ಚ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಕುಮುದಸ್ಯ ಸುಷೇಣಸ್ಯ ತಾರಜಾವ್ವ ನತೋಸ್ತಥಾ |
ದಧಿವಕ್ತ್ರಸ್ಯ ನೀಲಸ್ಯ ಸುಪಾಟಲಸುನೇತ್ರಯೋಃ ||೧೦||

ಏತೇಷಾಂ ಕಪಿಮುಖ್ಯಾನಾಂ ರಾಜಮಾರ್ಗೇ ಮಹಾತ್ಮನಾಮ್ |
ದದರ್ಶ ಗೃಹಮುಖ್ಯಾನಿ ಮಹಾಸಾರಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||೧೧||

ಪಾಂಡು ರಾಭ್ರಪ್ರಕಾಶಾನಿ ದಿವ್ಯಮಾಲಯುತಾನಿ ಚ |
ಪ್ರಭೂತಧವಧಾನ್ಯಾನಿ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನೈಃ ಶೋಭಿತಾನಿ ಚ ||೧೨||

ಪಾಂಡು ರೇಣ ಚ ಸಾಲೇನ ಪರಿಕ್ಷಪ್ತಂ ದುರಾಸದಮ್ |
ವಾಸರೇಂದ್ರಗೃಹಂ ರಮ್ಯಂ ಮಹೇಂದ್ರಸದನೋಪಮಮ್ ||೧೩||

ಶುಕ್ಲೈಃ ಸ್ವಾಸಾದಶಿಖರೈಃ ಕೈಲಾಸಶಿಖರೋಪಮೈಃ |
ಸರ್ವಕಾಮಫಲೈರ್ವೃಕ್ಷೈಃ ಪುಷ್ಪಿತ್ವೈರುಪಶೋಭಿತಮ್ ||೧೪||

ಮಹೇಂದ್ರದತ್ತೈಃ ಶ್ರೀಮದ್ಭೀಮೇಲಜೀಮೂತಸಂನಿಭೈಃ |
ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಫಲೈರ್ವೃಕ್ಷೈಃ ಶೀತಚ್ಚಾಯೈರ್ಮನೋಹರೈಃ ||೧೫||

ಹರಿಭಿಃ ಸಂವೃತದ್ವಾರಂ ಬಲಿಭಿಃ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಭಿಃ |
ದಿವ್ಯಮಾಲಾವೃತಂ ಶುಭ್ರಂ ಶಸ್ತ್ರಕಾಞ್ಚನತೋರಣಮ್ ||೧೬||

ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಗೃಹಂ ರಮ್ಯಂ ಪ್ರವಿವೇಶ ಮಹಾಬಲಃ |
ಅನಾರ್ಯಮಾಣಃ ಸೌಮಿತ್ರಮಹಾಭ್ರಮಿನ ಭಾಸ್ಕರಃ ||೧೭||

ನ ಸಪ್ತ ಕಕ್ಷ್ಯಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾನಾನಾಜನಸಮಾಕುಲಾಃ |
ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸುಮಹದ್ಗುಪ್ತಂ ದದರ್ಶಾನ್ತಃಪುರಂ ಮಹತ್ ||೧೮||

ಹೈಮರಾಜತಪರ್ಯಜ್ಞೈರ್ಬಹುಭಿಶ್ಚ ವರಾಸನೈಃ |
ಮಹಾರ್ಹಸ್ತರಣೋಪೇತ್ಯಸ್ತತ್ರ ತಶೋಪಶೋಭಿತಮ್ ||೧೯||

ಪ್ರವಿಶನ್ನೇನ ಸತತಂ ಶುಶ್ರಾವ ಮಧುರಸ್ವರಮ್ |
ತನ್ಮೀಗೀತಸಮಾಕೀರ್ಣಂ ಸಮಶಾಲಪದಾಕ್ಷರಮ್ ||೨೦||

ಬಹ್ವಿಲಕ್ಷ್ಯ ವಿವಿಧಾಕಾರಾ ರೂಪಯೌವನಗರ್ವಿತಾಃ |

ಸ್ತ್ರಿಯಃ ಸುಗ್ರೀವಭವನೇ ದದರ್ಶ ಸ ಮಹಾಬಲಃ || ೨೦||

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭಿಜನಸಂಪನ್ನಾ ಶ್ಚಿತ್ರಮಾಲೃಕೃತಸ್ರಜಃ |

ಫಲಮಾಲೃಕೃತವ್ಯಗ್ರಾ ಭೂಷಣೋತ್ತಮಭೂಷಿತಾಃ || ೨೧||

ನಾತ್ಯಪ್ತಾನ್ನಾಸಿ ಚಾವ್ಯಗ್ರಾನ್ನಾ ಮದಾತ್ತಪರಿಚ್ಛಿದಾನ್ |

ಸುಗ್ರೀವಾನುಚರಾಂಶ್ಚಾಸಿ ಲಕ್ಷಯಾಮಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ || ೨೨||

ಕೂಜಿತಂ ನೂಪುರಾಣಾಂ ಚ ಕಾಂಕ್ಷಾನ್ಮಾನಂ ನಿನದಂ ತಥಾ |

ಸಂನಿಶಮ್ಯ ತತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಸಾಮಿತ್ರಿರ್ಲಜ್ಜಿತೋಽಭವತ್ || ೨೩||

ರೋಷವೇಗಪ್ರಕುಪಿತಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಚಾಭರಣಸ್ವನಮ್ |

ಚಕಾರ ಜ್ಯಾಸ್ವನಂ ವೀರೋ ದಿಶಃ ಶಬ್ದೇನ ಪೂರಯನ್ || ೨೪||

ಚಾರಿತ್ರೇಣ ಮಹಾಬಾಹುರಪಕೃಷ್ಣಃ ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |

ತಸ್ಯಾ ವೇಕಾಂತ ಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ರಾಮಜೋಕಸಮನ್ವಿತಃ || ೨೫||

ತೇನ ಚಾಪಸ್ವನೇನಾಥ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸ್ಲವಗಾಧಿಪಃ |

ವಿಜ್ಞಾಯಾಗಮನಂ ತ್ರಸ್ತಃ ಸಂಚಚಾಲ ವರಾಸನಾತ್ || ೨೬||

ಅಜ್ಞದೇನ ಯಥಾ ಮಹ್ಯಂ ಪುರಸ್ತಾತ್ಪ್ರತಿನೇದಿತಮ್ |

ಸುಮ್ಯಕ್ತಮೇಷ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಃ ಸಾಮಿತ್ರಿಭ್ರಾತೃವತ್ಸಲಃ || ೨೭||

ಅಜ್ಞದೇನ ಸಮಾಖ್ಯಾತಂ ಜ್ಯಾಸ್ವನೇನ ಚ ವಾನರಃ |

ಬುಬುಧೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಮುಖಂ ಚಾಸ್ಯ ವ್ಯಶುಷ್ಯತ || ೨೮||

ತತಸ್ತಾರಾಂ ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಸುಗ್ರೀವಃ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಾಮ್ |

ಉವಾಚ ಹಿತಮವ್ಯಗ್ರಸ್ತಾ ಸಸಂಭ್ರಾಂತಮಾನಸಃ || ೨೯||

ಕಿಂ ನು ತತ್ಕಾರಣಂ ಸುಭ್ರು ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಮೃದುಮಾನಸಃ |

ಸರೋಷ ಇವ ಸಮ್ರಾಪ್ತೋ ಯೇನಾಯಂ ರಾಘವಾನುಜಃ || ೩೦||

ಕಿಂ ಪಶ್ಯಸಿ ಕುಮಾರಸ್ಯ ರೋಷಸ್ಥಾನಮನಿನ್ದಿತೇ |

ವ ಬಲ್ವಕಾರಣೇ ಕೋಪಮಾಹರೇನ್ನರಪುಜ್ಞನಃ || ೩೧||

ಯದಸ್ಯ ಕೃತಮಸ್ಮಾಭಿರ್ಬುಧ್ಯಸೇ ಕಿಂಚಿದಪ್ರಿಯಮ್ |

ತದ್ವಿದ್ಧ್ಯಾ ಸವೃಥಾರ್ಯಾಶು ಪ್ಲಪ್ರಮೇನಾಭಿಧೀಯತಾಮ್ ||

ಅಥ ನಾ ಸ್ವಯಮೇನ್ಯ ನಂ ದ್ರಷ್ಟುಮರ್ಹಸಿ ಭಾಮಿನಿ |

ನಚಿನ್ಯಃ ಸಾನ್ತ್ವಯುಕ್ತ್ವ ಪ್ಲಪ್ರಸಾದಯಿತುಮರ್ಹಸಿ ||೩೪||

ತ್ವದ್ಧರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಾ ನ ಸ ಕೋಪಂ ಕರಿಸ್ಯತಿ |

ನ ಹಿ ಸ್ತ್ರೀಷು ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಕ್ವಚಿತ್ಕುರ್ವನ್ತಿ ದಾರುಣಮ್ ||೩೫||

ತ್ವಯಾ ಸಾನ್ತ್ವಿಸ್ವ ರುಪಕ್ರಾಂತಂ ಪ್ರಸನ್ನೇಂದ್ರಿಯಮಾನಸಮ್ |

ತತಃ ಕನುಲಸತ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ದ್ರಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯಹಮರಿಂದಮಮ್ ||೩೬||

ಸಾ ಪ್ರಸ್ಥಲನ್ತೀ ಮದವಿಹ್ವಲಾಕ್ಷೀ

ಪ್ರಲಬ್ಧಕಾಳ್ವಾಳಗುಣಹೇಮಸೂತ್ರಾ |

ಸಲಕ್ಷಣಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಂನಿಧಾನಂ

ಜಗಾಮ ತಾರಾ ನಮಿತಾಂ ಯಷ್ಟಿಃ

||೩೭||

ಸ ತಾಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯೈವ ಹರೀಶಪತ್ನೀಂ

ತಸ್ಯಾ ವುದಾಸೀನತಯಾ ಮಹಾತ್ಮಾ |

ಅನಾಂಜನೋಽಭೂನ್ಮನುಜೇಂದ್ರಪುತ್ರಃ

ಸ್ತ್ರೀಸಂನಿಕರ್ಷಾದ್ಧಿನಿವೃತ್ತಕೋಪಃ

||೩೮||

ಸಾ ಪಾನಯೋಗಾದ್ಧಿನಿವೃತ್ತಲಜ್ಞಾ

ದೃಷ್ಟಿಪ್ರಸಾದಾಚ್ಚೈವರೇಂದ್ರಸೂನೋಃ |

ಉನಾಚಿ ತಾರಾ ಪ್ರಣಯಪ್ರಗಲ್ಬಂ

ನಾಕೃಂ ಮಹಾರ್ಥಂ ಪರಿಸಾನ್ತ್ವ ಪೂರ್ವಮ್ ||೩೯||

ಕಿಂ ಕೋಪಮೂಲಂ ಮನುಜೇಂದ್ರಪುತ್ರ

ಕಸ್ತೇ ನ ಸಂತಿಷ್ಯತಿ ವಾಂಞಿ ದೇಶೇ |

ಈಃ ಶುಷ್ಕವೃಕ್ಷಂ ವನಮಾಪತಂತಂ

ದವಾಗ್ನಿ ಮಾಸೀದತಿ ನಿರ್ವಿಶಜ್ಯಃ

||೪೦||

ಸ ತಸ್ಯಾ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸಾನ್ತ್ವಪೂರ್ವಮತಚ್ಛಿ ತಮ್ |
ಭೂಯಃ ಪ್ರಣಯದೃಷ್ಟಾರ್ಥಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ ||

ಕಮಯಂ ಕಾಮವೃತ್ತಸ್ತೇ ಲುಪ್ತಧರ್ಮಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹಃ |
ಭರ್ತಾ ಭರ್ತೃಹಿತೇ ಯುಕ್ತೇ ನ ಚೈವಮವಬುದ್ಧಸೇ ||೪೨||

ನ ಚಿಂತಯತಿ ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಂ ನಾಸ್ತಾನ್ ಶೋಕಸರಾಯಣಾನ್ |
ಸಾನಾತ್ಮಪರಿಷತ್ತಾರೇ ಕಾಮಮೋವೋಪಸೇವತೇ ||೪೩||

ಸ ಮಾಸಾಂಶ್ಚತುರಃ ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರಮಾಣಂ ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರಃ |
ವೃತ್ತೀತಾಂಸ್ತಾನ್ಮದವ್ಯಗ್ರೋ ವಿಹರನ್ನಾವಬುದ್ಧತೇ ||೪೪||

ನ ಹಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಪಾಪಮೋಹಂ ಪ್ರಶಸ್ಯತೇ |
ಪಾನಾದರ್ಥಶ್ಚ ಕಾಮಶ್ಚ ಧರ್ಮಶ್ಚ ಪರಿಹೀಯತೇ ||೪೫||

ಧರ್ಮಲೋಪೋ ಮಹಾಂಸ್ತಾವತ್ಕೃತೇ ಹೃಪ್ರತಿಕುರ್ವತಃ |
ಅರ್ಥಲೋಪಶ್ಚ ಮಿತ್ರಸ್ಯ ನಾಲೇ ಗುಣವಶೋ ಮಹಾನ್ ||೪೬||

ಮಿತ್ರಂ ಹೃರ್ಥಗುಣಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಸತ್ಯಧರ್ಮಪರಾಯಣಮ್ |
ತದ್ವಿದ್ಯಯಂ ತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತಂ ನ ತು ಧರ್ಮೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಮ್ ||೪೭||

ತದೇವಂ ಪ್ರಸ್ತುತೇ ಕಾರ್ಯೇ ಕಾರ್ಯಮಸ್ಮಾಭಿರುತ್ತರಮ್ |
ಯತ್ಕಾರ್ಯಂ ಕಾರ್ಯತತ್ತ್ವಜ್ಞೇ ತದುದಾಹರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ||

ಸಾ ತಸ್ಯ ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಮಾಧಿಯುಕ್ತಂ
ನಿಶಮ್ಯ ವಾಕ್ಯಂ ಮಧುರಸ್ವಭಾವಮ್ |
ತಾರಾ ಗತಾರ್ಥೇ ಮನುಜೇನ್ದ್ರಕಾರ್ಯೇ
ವಿಶ್ವಾಸಯುಕ್ತಂ ತಮುವಾಚಿ ಭೂಯಃ ||೪೮||

ನ ಕೋಪಕಾಲಃ ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಪುತ್ರ
ನ ಜಾತಿಕೋಪಃ ಸ್ವಜನೇ ವಿಭೇಯಃ |
ತ್ವದರ್ಥಕಾಮಸ್ಯ ಜನಸ್ಯ ತಸ್ಯ
ಪ್ರಮಾದಮಸ್ಯೇಹಸಿ ವೀರ ಸೋಧುಮ್ ||೫೦||

ಕೋಪಂ ಕಥಂ ನಾನು ಗುಣಪ್ರಕೃಷ್ಟಃ
 ಕುಮಾರ ಕುರ್ಯಾದಪಕೃಷ್ಟಸತ್ವೇ |
 ಕಸ್ತದ್ವಿಧಃ ಕೋಪವಶಂ ಹಿ ಗಚ್ಛೇ-
 ತ್ಸತ್ತ್ವಾನರುದ್ಧಸ್ತಪಸಃ ಪ್ರಸೂತಿಃ

||೫೧||

ಜಾನಾಮಿ ರೋಪಂ ಹರಿವೀರಬನ್ಧೋ-
 ಜಾನಾಮಿ ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಚ ಕಾಲಸಂಜ್ಞಮ್ |
 ಜಾನಾಮಿ ಕಾರ್ಯಂ ತ್ವಯಿ ಯತ್ಕೃತಂ ನ-
 ಸ್ತಚ್ಛಾಪಿ ಜಾನಾಮಿ ಯದತ್ರ ಕಾರ್ಯಮ್

||೫೨||

ತಚ್ಛಾಪಿ ಜಾನಾಮಿ ತಥಾವಿಷಡ್ಯಂ
 ಬಲಂ ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಶರೀರಜಸ್ಯ |
 ಜಾನಾಮಿ ಯಸ್ಮಿಂಶ್ಚ ಜನೇವಬದ್ಧಂ
 ಕಾಮೇನ-ಸುಗ್ರೀವಮಸಕ್ತಮದ್ಯ

||೫೩||

ನ ಕಾಮತನ್ತ್ರೇ ತನ ಬುದ್ಧಿರಸ್ತಿ
 ತಂ ವೈ ಯಥಾ ಮನ್ಯುವಶಂ ಪ್ರಪನ್ನಃ |
 ನ ದೇಶಕಾಲೌ ಹಿ ನಜಾರ್ಥಧರ್ಮಾ-
 ವಪೇಕ್ಷತೇ ಕಾಮರತಿರ್ಮನುಷ್ಯಃ

||೫೪||

ತಂ ಕಾಮವೃತ್ತಂ ಮಮ ಸಂನಿಕೃಷ್ಟಂ
 ಕಾಮಾಭಿಯೋಗಾಚ್ಛಿ ನಿಮುಕ್ತಲಜ್ಜಮ್ |
 ಪ್ಲಮಸ್ತ್ವ ತಾನತ್ಪರವೀರಹಸ್ತ-
 ಸ್ತ್ವದ್ಭ್ರಾತರಂ ನಾನರವಂಶನಾಥಮ್

||೫೫||

ಮಹರ್ಷಯೋ ಧರ್ಮತಪೋಭಿಕಾಮಾಃ
 ಕಾಮಾನುಕಾಮಾಃ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಮೋಹಾಃ |
 ಅಯಂ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಚಪಲಃ ಕಹಿಸ್ತು
 ಕಥಂ ನ ಸಚ್ಚೇತ ಸುಖೇಷು ರಾಜಾ

||೫೬||

ಇತ್ಯೇನಮುಕ್ತಾ ನಚೇನಂ ಮಹಾರ್ಥಂ

ಸಾ ನಾಸರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಪ್ರನೇಯಮ್ |

ಪುನಃ ಸಖೇಲಂ ಮದವಿಹ್ವಲಾಕ್ಷೀ

ಭರ್ತುರ್ಹಿತಂ ವಾಕ್ಯಮಿದಂ ಬಭಾಷೇ

||೫೭||

ಉದ್ಯೋಗಸ್ತು ಚಿರಾಜ್ಞಪ್ತಃ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ನರೋತ್ತಮ |

ಕಾನುಸ್ಯಾಪಿ ವಿಧೇಯೇನ ತವಾರ್ಥಪ್ರತಿಸಾಧನೇ

||೫೮||

ಅಗತಾ ಹಿ ಮಹಾವೀರ್ಯಾ ಹರಯಃ ಕಾನುರೂಪಿಣಃ |

ಕೋಟೀಶತಸಹಸ್ರಾಣಿ ನಾನಾನಗನಿನಾಸಿನಃ

||೫೯||

ತದಾಗಚ್ಛ ಮಹಾಬಾಹೋ ಚಾರಿತ್ರಂ ರಕ್ಷಿತಂ ತ್ವಯಾ |

ಅಚ್ಛಲಂ ಮಿತ್ರಭಾವೇನ ಸತಾಂ ದಾರಾವಲೋಕನಮ್

||೬೦||

ತಾರಯಾ ಚಾಭ್ಯನುಜ್ಞಾತಸ್ತ್ವರಯಾ ಚಾಪಿ ಚೋದಿತಃ |

ಪ್ರವಿವೇಶ ಮಹಾಬಾಹುರಭ್ಯಂತರಮುರಿಂದಮಃ

||೬೧||

ತತಃ ಸುಗ್ರೀವಮಾಸೀನಂ ಕಾಂಕ್ಷಾ ನೇ ಪರಮಾಸನೇ |

ಮಹಾರ್ಹಸ್ತರಣೋಪೇತೇ ದದರ್ಶಾದಿತ್ಯಸಂನಿಭಮ್

||೬೨||

ದಿವ್ಯಾಭರಣಚಿತ್ರಾಂಗಂ ದಿವ್ಯರೂಪಂ ಯಶಸ್ವಿನಮ್ |

ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯವ್ಭುರಧರಂ ಮಹೇಂದ್ರಮಿವ ದುರ್ಜಯಮ್ ||

ದಿವ್ಯಾಭರಣಮಾಲ್ಯಾಭಿಃ ಪ್ರಮದಾಭಿಃ ಸಮಾನ್ಯತಮ್ |

ಸಂರಬ್ಧತರರಕ್ತಾಕ್ಷೋ ಬಭೂವಾಂತಕಸಂನಿಭಃ

||೬೪||

ರುಮಾಂ ತು ವೀರಃ ಪರಿರಭ್ಯ ಗಾಢಂ

ವರಾಸನಸ್ಥೋ ವರಹೇಮವರ್ಣಃ |

ದದರ್ಶ ಸೌಮಿತ್ರಮದೀನಸತ್ತ್ವಂ

ವಿಶಾಲನೇತ್ರಃ ಸುವಿಶಾಲನೇತ್ರಮ್

||೬೫||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಚತುಸ್ತಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತನುಸ್ರತಿಹತಂ ಕೃದ್ಧಂ ಸ್ರವಿಸ್ತಂ ಪುರುಷರ್ಷಭನು |
ಸುಗ್ರೀವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಭೂವ ನೃಥಿತೇಂದ್ರಿಯಃ ||

ಕೃದ್ಧಂ ನಿಶ್ಶಸಮಾನಂ ತಂ ಸ್ರದೀಪ್ತಮಿವ ತೇಜಸಾ |
ಭ್ರಾತುರ್ವ್ಯಸನಸಂತಪ್ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದಶರಥಾತ್ಮಜನು || ೨ ||

ಉತ್ಪಸಾತ ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಹಿತ್ವಾ ಸೌವರ್ಣಮಾಸನನು |
ಮಹಾನ್ಮಹೇಂದ್ರಸ್ಯ ಯಥಾ ಸ್ವಲಂಕೃತ ಇವ ಧ್ವಜಃ || ೩ ||

ಉತ್ಪತಂತು ಮನೂಪ್ತೇತೂ ರುಮಾಸ್ರಭೃತಯಃ ಸ್ತ್ರಿಯಃ |
ಸುಗ್ರೀವಂ ಗಗನೇ ಪೂರ್ಣಚೆಂದ್ರಂ ತಾರಾಗಣಾ ಇವ || ೪ ||

ಸಂರಕ್ತನಯನಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ವಿಚೆಚಾಲ ಕೃತಾಂಜ್ವಲಿಃ |
ಬಭೂವಾನಾಸ್ಥಿತಸ್ತತ್ರ ಕಲ್ಪಿವೃಕ್ಷೋ ಮಹಾನಿವ || ೫ ||

ರುಮಾದ್ವಿತೀಯಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ನಾರೀಮಧ್ಯಗತಂ ಸ್ಥಿತನು |
ಅಬ್ರವೀಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಕೃದ್ಧಃ ಸತಾರಂ ಶಶಿನಂ ಯಥಾ || ೬ ||

ಸತ್ತ್ವಾಭಿಜನಸಂಪನ್ನಃ ಸಾನುಕ್ರೋಶೋ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಃ |
ಕೃತಜ್ಞಃ ಸತ್ಯನಾದೀ ಚ ರಾಜಾ ಲೋಕೇ ಮಹೀಯತೇ || ೭ ||

ಯಸ್ತು ರಾಜಾ ಸ್ಥಿತೋಽಧರ್ಮೋ ಮಿತ್ರಾಣಾಮುಪೇಕಾರಿಣಾನು |
ಮಿಥ್ಯಾ ಸ್ರತಿಜ್ಞಾಂ ಕುರುತೇ ಕೋ ನೃಶಂಸತರಸ್ತತಃ || ೮ ||

ಶತಮುಶ್ವಾನ್ಯತೇ ಹನ್ತಿ ಸಹಸ್ರಂ ತು ಗನಾನ್ಯತೇ |
ಆತ್ಮಾನಂ ಸ್ವಜನಂ ಹನ್ತಿ ಪುರುಷಃ ಪುರುಷಾನ್ಯತೇ || ೯ ||

ಪೂರ್ವಂ ಕೃತಾರ್ಥೋ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ನ ತಪ್ತತಿಕರೋತಿ ಯಃ |
ಕೃತಘ್ನಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಸ ವಧ್ಯಃ ಸ್ಲವಗೇಶ್ವರ || ೧೦ ||

ಗೀತೋಽಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಶ್ಲೋಕಃ ಸರ್ವಲೋಕನಮಸ್ಕೃತಃ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕೃತಘ್ನಂ ಕುದ್ಧೇನ ತಂ ನಿಜೋಽಥ ಸ್ಲವಂಗಮು || ೧೧ ||

ಗೋಘ್ನೇ ಚೈವ ಸುರಾಸೇ ಚ ಚೋರೇ ಭಗ್ನವ್ರತೇ ತಥಾ |
ನಿಷ್ಕೃತಿರ್ವಿಹಿತಾ ಸದ್ವಿಃ ಕೃತಘ್ನೇ ನಾಸ್ತಿ ನಿಷ್ಕೃತಿಃ ||೧೨||
ಅನಾರ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಕೃತಘ್ನಶ್ಚ ಮಿಥ್ಯಾವಾದೀ ಚ ವಾಸರ |
ಪೂರ್ವಂ ಕೃತಾರ್ಥೋ ರಾಮಸ್ಯ ನ ತತ್ಪ್ರತಿಕರೋಷಿ ಯತ್ ||೧೩||
ನನು ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥೇನ ತ್ವಯಾ ರಾಮಸ್ಯ ವಾಸರ |
ಸೀತಾಯಾ ಮಾರ್ಗಣೇ ಯತ್ನಃ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಕೃತಮಿಚ್ಛತಾ ||೧೪||
ಸ ತ್ವಂ ಗ್ರಾಮ್ಯೋಷು ಭೋಗೇಷು ಸಕ್ತೋ ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರತಿಶ್ರವಃ |
ನ ತ್ವಾಂ ರಾಮೋ ವಿಜಾನಾತಿ ಸರ್ವಂ ಮಣ್ಣೂ ಕರಾವಿಣಮ್ ||
ಮಹಾಭಾಗೇನ ರಾಮೇಣ ಪಾಪಃ ಕರುಣವೇದಿನಾ |
ಹರೀಣಾಂ ಸ್ತ್ರಾಪಿತೋ ರಾಜ್ಯಂ ತ್ವಂ ಸುರಾತ್ಮಾ ಮಹಾತ್ಮನಾ ||
ಕೃತಂ ಜೇನ್ನಾಭಿಜಾನೀಷೇ ರಾಘವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಸದ್ಯಸ್ತ್ವಂ ನಿಶಿತೈರ್ಬಾಹೈ ಹೃತೋ ದ್ರಕ್ಷ್ಯಸಿ ವಾಲಿನಮ್ ||೧೬||
ನ ಚ ಸಂಕುಚಿತಃ ಪನ್ನಾ ಯೇನ ವಾಲೀ ಹತೋ ಗತಃ |
ಸಮಯೇ ತಿಷ್ಠ ಸುಗ್ರೀವ ಮಾ ವಾಲಿಪಥಮನ್ವಗಾಃ ||೧೭||

ನ ನೂನಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುವರಸ್ಯ ಕಾರ್ಮುಕ-

ಚೈತಾನ್ ಶರಾನ್ವಶ್ಯಸಿ ವಜ್ರಸಂನಿಭಾನ್ |

ತತಃ ಸುಖಂ ನಾನು ನಿಷೇವಸೇ ಸುಖೀ

ನ ರಾಮಕಾರ್ಯಂ ಮನಸಾಪ್ಯೇವೇಕ್ಷಸೇ ||೧೮||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾಯೇ

ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಪಞ್ಚತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ತಥಾ ಬ್ರುವಾಣಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ಪ್ರದೀಪ್ತಮಿನ ತೇಜಸಾ |

ಅಬ್ರವಿಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ತಾರಾ ತಾರಾಧಿಪನಿಭಾನನಾ

||೧||

ನೈವಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಕ್ತವ್ಯೋ ನಾಯಂ ಪರುಷಮರ್ಹತಿ |

ಹರೀಣಾಮೀಶ್ವರಃ ಶ್ರೋತುಂ ತವ ವಕ್ತ್ರಾದ್ವಿಶೇಷತಃ ||೨||

ನೈವಾಕೃತಜ್ಞಃ ಸುಗ್ರೀವೋ ನ ಶತೋ ನಾಪಿ ದಾರುಣಃ |

ನೈವಾನ್ಯತಕಥೋ ವೀರ ನ ಜಿಹ್ಮಶ್ಚ ಕಪೀಶ್ವರಃ ||೩||

ಉಪಕಾರಂ ಕೃತಂ ವೀರೋ ನಾಸ್ಯಯಂ ವಿಸ್ತೃತಃ ಕಪಿಃ |

ರಾಮೇಣ ವೀರ ಸುಗ್ರೀವೋ ಯದನ್ಯೈರ್ಧುಷ್ಕರಂ ರಣೇ ||೪||

ರಾಮಪ್ರಸಾದಾತ್ಕೀರ್ತಿಂ ಚ ಕಪಿರಾಜ್ಯಂ ಚ ಶಾಶ್ವತಮ್ |

ಪ್ರಾಪ್ತವಾನಿಹ ಸುಗ್ರೀವೋ ರುನಾಂ ಮಾಂ ಚ ಪರಂತಪ ||೫||

ಸುದುಃಖಂ ಶಯಿತಃ ಪೂರ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ಯೇದಂ ಸುಖಮುತ್ತಮಮ್ |

ಪ್ರಾಪ್ತಕಾಲಂ ನ ಜಾನೀತೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೋ ಯಥಾ ಮುನಿಃ ||೬||

ಘೃತಾಚ್ಯಾಂ ಕಿಲ ಸಂಸಕ್ತೋ ದಶ ವರ್ಷಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |

ಅಹೋಃಸುನೃತ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೋ ಮಹಾಮುನಿಃ ||೭||

ಸ ಹಿ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ನ ಜಾನೀತೇ ಕಾಲಂ ಕಾಲವಿದಾಂ ವರಃ |

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೋ ಮಹಾತೇಜಾಃ ಕಿಂ ಪುನರ್ಯಃ ಸೃಥಗ್ನಃ ||೮||

ದೇಹಧರ್ಮಂ ಗತಸ್ಯಾಸ್ಯ ಪರಿಶ್ರಾಂತಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |

ಅವಿತ್ಯಪ್ತಸ್ಯ ಕಾಮೇಷು ಕಾನುಂ ಕ್ಷಂತುಮಿಹಾರ್ಹಸಿ ||೯||

ನ ಚ ರೋಷವಶಂ ತಾತ ಗಂತುಮರ್ಹಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |

ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥಮವಿಜ್ಞಾಯ ಸಹಸಾ ಪ್ರಾಕೃತೋ ಯಥಾ ||೧೦||

ಸತ್ತ್ವಯುಕ್ತಾ ಹಿ ಪುರುಷಾಸ್ತ್ವದ್ವಿಧಾಃ ಪುರುಷರ್ಷಭ |

ಅವಿನ್ಯಶ್ಯ ನ ರೋಷಸ್ಯ ಸಹಸಾ ಯಾನ್ತಿ ವಶ್ಯತಾಮ್ ||೧೧||

ಪ್ರಸಾದಯೇ ತ್ವಾಂ ಧರ್ಮಜ್ಞ ಸುಗ್ರೀವಾರ್ಥೇ ಸಮಾಹಿತಾ |

ಮಹಾಸ್ತ್ರೋಷಸಮುತ್ಪನ್ನಃ ಸಂರಮೃಶ್ಯ ಜ್ಯತಾಮಯಮ್ ||೧೨||

ರುಮಾಂ ಮಾಂ ಕಪಿರಾಜ್ಯಂ ಚ ಭನಧಾಸ್ಯವಸೂನಿ ಚ |
ರಾಮಪ್ರಿಯಾರ್ಥಂ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಜೇದಿತಿ ನುತಿರ್ಮಮ ||೧೩||

ಸಮಾನೇಷ್ಯತಿ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸೀತಯಾ ಸಹ ರಾಘವಮ್ |
ಶಶಾಂಜ್ಯಮಿವ ರೋಹಿಣ್ಯಾ ನಿಹತ್ವಾ ರಾವಣಂ ರಣೇ ||೧೪||

ಶತಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಿ ಲಜ್ಜಾ ಯಾಂ ಕಿಲ ರಾಕ್ಷಸಾಃ |
ಅಯುತಾನಿ ಚ ಷಟ್ಪಿಂಶತ್ಸಹಸ್ರಾಣಿ ಶತಾನಿ ಚ ||೧೫||

ಅಹತ್ವಾ ತಾಂಶ್ಚ ದುರ್ಧರ್ಷಾನ್ರಾಕ್ಷಸಾನ್ರಾಮರೂಪಿಣಃ |
ನ ಶಕ್ಯೋ ರಾವಣೋ ಹಂತುಂ ಯೇನ ಸಾ ಮೈಥಿಲೀ ಹೃತಾ ||೧೬||

ತೇ ನ ಶಕ್ಯಾ ರಣೇ ಹಂತುಮಸಹಾಯೇನ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ರಾವಣಃ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಾ ಚ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ವಿಶೇಷತಃ ||೧೭||

ದಿನಮಾಖ್ಯಾತವಾನ್ವಾಲೀ ಸ ಹ್ಯಭಿಜ್ಞೋ ಹರಿಶ್ಚರಃ |
ಆಗಮಸ್ತು ನ ಮೇ ವ್ಯಕ್ತಃ ಶ್ರವಣಾತ್ಪ್ರವೀನ್ಯಹಮ್ ||

ತ್ವತ್ಸಹಾಯನಿಮಿತ್ತಂ ವೈ ಪ್ರೇಷಿತಾ ಹರಿಪುಂಗವಾಃ |
ಅನೇತುಂ ವಾನರಾನ್ಯುದ್ಧೇ ಸುಬಹೂನ್ದರಿಯೂಘಸಾನ್ ||೧೮||

ತಾಂಶ್ಚ ಪ್ರತಿಕ್ಷಮಾಣೋಽಯಂ ವಿಕ್ರಾಂತಾಸ್ಸಮಹಾಬಲಾನ್ |
ರಾಘವಸ್ಯಾರ್ಥಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ನ ನಿಯಾತಿ ಹರಿಶ್ಚರಃ ||೧೯||

ಕೃತಾ ಸುಸಂಸ್ಥಾ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಪುರಾ ಯಥಾ |
ಅದ್ಯ ತೈರ್ವಾನರೈಃ ಸರ್ವೈರಾಗಸ್ತವ್ಯಂ ನುಹಾಬಲೈಃ ||೨೦||

ಋಕ್ಷಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಿ ಗೋಲಾಜ್ಞಾ ಲಶತಾನಿ ಚ |
ಅದ್ಯ ತ್ವಾಮುಪಯಾಸ್ಯಂತಿ ಜಹಿ ಕೋಪಮುರಿಂದಮ |
ಕೋಟ್ಯೋನೇಕಾಸ್ತು ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ಕಪೀನಾಂ ದೀಪ್ತೇಜಸಾಮ್ ||

ತನ ಹಿ ಮುಖಮಿದಂ ನಿರೀಕ್ಷ್ಯ ಕೋಪಾ-

ತ್ವತ್ಪಜನಿಭೇ ನಯನೇ ನಿರೀಕ್ಷಮಾಣಾಃ |

ಹರಿವರವನಿತಾ ನ ಯಾನ್ತಿ ಶಾನ್ತಿಂ

ಪ್ರಥಮಭಯಸ್ಯ ಹಿ ಶಚ್ಚಿತ್ತಾಃ ಸ್ಮ ಸರ್ವಾಃ ||೨೩||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಪಚ್ಛತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಷಟ್ತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಇತ್ಯುಕ್ತಸ್ತಾರಯಾ ವಾಕ್ಯಂ ಪ್ರತ್ರಿತಂ ಧರ್ಮಸಂಹಿತಮ್ |
ಮೃದುಸ್ವಭಾವಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಃ ಪ್ರತಿಜಗ್ರಾಹ ತದ್ವಚಃ ||೧||

ತಸ್ಮಿನ್ಪ್ರತಿಗೃಹೀತೇ ತು ವಾಕ್ಯೇ ಹರಿಗಣೇಶ್ವರಃ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣಾತ್ಮನುದತ್ತಾಸಂ ವಸ್ತ್ರಂ ಕ್ಲಿನ್ನಮಿನಾತ್ಮಜತ್ ||೨||

ತತಃ ಕಣ್ಣಗತಂ ಮಾಲ್ಯಂ ಚಿತ್ರಂ ಬಹುಗುಣಂ ಮಹತ್ |
ಚಿಚ್ಛೇದ ವಿಮದಶ್ಚಾಸೀತ್ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾನರೇಶ್ವರಃ ||೩||

ನ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಭೀಮಬಲಂ ಸರ್ವವಾನರಸತ್ತಮಃ |
ಅಬ್ರವೀತ್ಪ್ರತ್ರಿತಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಂಪ್ರಹರ್ಷಯನ್ ||೪||

ಪ್ರಣಿಷ್ಠಾ ಶ್ರೀಶ್ಚ ಕೀರ್ತಿಶ್ಚ ಕಸಿರಾಜ್ಯಂ ಚ ಶಾಶ್ವತಮ್ |
ರಾಮಪ್ರಸಾದಾತ್ಸಾಮಿತ್ರೇ ಪುನಃ ಸ್ವಾಪ್ತಮಿದಂ ಮಯಾ ||೫||

ಕಃ ಶಕ್ತಸ್ತಸ್ಯ ದೇವಸ್ಯ ವಿಖ್ಯಾತಸ್ಯ ಸ್ವಕರ್ಮಣಾ |
ಶಾಢ್ಯತಂ ನಿಕ್ರಮಂ ನೀರ ಪ್ರತಿಕರ್ತುಮರಿಂದನು ||೬||

ಸೀತಾಂ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯೈತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ವಧಿಷ್ಯತಿ ಚ ರಾವಣಮ್ |
ಸಹಾಯನಾಪ್ರೀಣ ಮಯಾ ರಾಘವಃ ಸ್ವೇನ ಛೇಜಸಾ ||೭||

ಸಹಾಯಕೃತ್ಯಂ ಕಿಂ ತಸ್ಯ ಯೇನ ಸತ್ತ ಮಹಾದ್ರುಮಾಃ |
ತೈಲಶ್ಚ ವಸುಧಾ ಚೈವ ಬಾಣೇನೈಕೇನ ದಾರಿತಾಃ ||೮||

ಧನುರ್ವಿಸ್ತಾರಯಾಣಸ್ಯ ಯಸ್ಯ ಶಬ್ದೇನ ಲಕ್ಷ್ಯಣ |
 ಸಶ್ಯಲಾ ಕವ್ವಿತಾ ಭೂಮಿಃ ಸಹಾಯೈಃ ಕಿಂ ನು ತಸ್ಯ ವೈ ||೯೪||
 ಅನುಯಾತ್ರಾಂ ನರೇನ್ದ್ರಸ್ಯ ಕರಿಷ್ಯೇಹಂ ನರರ್ಷಭ |
 ಗಚ್ಛತೋ ರಾವಣಂ ಹಂತುಂ ವೈರಿಣಂ ಸಪುರಃಸರಮ್ ||೧೦||
 ಯದಿ ಕಿಂಚಿದತಿಕ್ರಾಂತಂ ವಿಶ್ವಾಸಾತ್ಪ್ರಣಯೇನ ವಾ |
 ಪ್ರೇಷ್ಯಸ್ಯ ಕ್ಷಮಿತವ್ಯಂ ಮೇ ನ ಕಶ್ಚಿನ್ನಾಪರಾಧ್ಯತಿ ||೧೧||
 ಇತಿ ತಸ್ಯ ಬ್ರುವಾಣಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
 ಅಭವಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಣಃ ಪ್ರೀತಃ ಪ್ರೇಮಾನ್ವ ಜೈನಮುವಾಚ ಹ ||೧೨||
 ಸರ್ವಥಾ ಹಿ ಮಮ ಭ್ರಾತಾ ಸನಾಥೋ ವಾನರೇಶ್ವರ |
 ತ್ವಯಾ ಸಾಥೇನ ಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಪ್ರೀತೇನ ವಿಶೇಷತಃ ||೧೩||
 ಯಸ್ತೇ ಪ್ರಭಾವಃ ಸುಗ್ರೀವ ಯಚ್ಛೇ ತೇ ಶೌಚೇನಾರ್ಜವಮ್ |
 ಅರ್ಹಸ್ತ್ವಂ ಕಪಿರಾಜ್ಯಸ್ಯ ಶ್ರಿಯಂ ಭೋಕ್ತುಮನುತ್ತಮಾಮ್ ||
 ಸಹಾಯೇನ ಚ ಸುಗ್ರೀವ ತ್ವಯಾ ರಾಮಃ ಪ್ರಶಾಸನಾನ್ |
 ನಧಿಷ್ಯತಿ ರಣೇ ಶತ್ರುನಚಿರಾನ್ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೧೪||
 ಧರ್ಮಜ್ಞಸ್ಯ ಕೃತಜ್ಞಸ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮೇಷ್ಟನಿವರ್ತಿನಃ |
 ಉಪೇಷನ್ ಚ ಯುಕ್ತಂ ಚ ಸುಗ್ರೀವ ತವ ಭಾಷಿತಮ್ ||೧೫||
 ದೋಷಜ್ಞಃ ಸತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯೇ ಕೋನೋ ಭಾಷಿತುಮರ್ಹತಿ |
 ವರ್ಜಯಿತ್ವಾ ಮಮ ಜ್ಯೇಷ್ಠಂ ತ್ವಾಂ ಚ ವಾನರಸತ್ತಮ ||೧೬||
 ಸದೃಶಶ್ಚಾಸಿ ರಾಮಸ್ಯ ವಿಕ್ರಮೇಣ ಬಲೇನ ಚ |
 ಸಹಾಯೋ ವೈವತ್ಯೈರ್ದತ್ತಶ್ಚಿರಾಯ ಹರಿಪುಂಗವ ||೧೭||
 ಕಿಂ ತು ಶೀಘ್ರಮಿತೋ ವೀರ ನಿಷ್ಕ್ರಾಂತು ತ್ವಂ ಮಯಾ ಸಹ |
 ಸಾನ್ತ್ವಯಸ್ವ ವಯಸ್ಯಂ ತ್ವಂ ಭಾರ್ಯಾಹರಣಕರ್ತೃತಮ್ ||೧೮||

ಯಚ್ಚ ಶೋಕಾಭಿಭೂತಸ್ಯ ಶ್ರುತ್ವಾ ರಾಮಸ್ಯ ಭಾಷಿತಮ್ |
ಮಯಾ ತ್ವಂ ಪರೂಷಾಣ್ಯುಕ್ತಸ್ತಚ್ಚ ತ್ವಂ ಕ್ಷಮಾಮಹಸಿ ||೨೦||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
ಕಷ್ಠಿನಾಥಕಾಂಡೇ ಷಟ್ ತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಸಪ್ತ ತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
ಹನುಮಂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ಪಾರ್ಶ್ವೇ ಸಚಿವಂ ತ್ವಿದಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಮಹೇಂದ್ರಹಿಮವದ್ವಿನ್ಯೈ ಕೈಲಾಸಶಿಖರೇಷು ಚ |
ಮನ್ದರೇ ಪಾಣ್ಡುಶಿಖರೇ ಪಚ್ಚಾಶ್ಚ ಲೇಷು ಯೇ ಸ್ಥಿತಾಃ ||೨||

ತರುಣಾದಿತ್ಯವರ್ಣೇಷು ಭ್ರಾಜಮಾನೇಷು ಸರ್ವತಃ |
ಪರ್ವತೇಷು ಸಮುದ್ರಾಂತೇ ಪಶ್ಚಿಮಾಯಾಂ ತು ಯೇ ದಿಶಿ ||೩||

ಅದಿತ್ಯಭವನೇ ಚೈವ ಗಿರೌ ಸಂಧ್ಯಾಭ್ರಸಂನಿಭೇ |
ಪದ್ಮಾತಾಲವನಂ ಭೀಮಂ ಸಂಶ್ರಿತಾ ಹರಿಪುಂಗವಾಃ ||೪||

ಅಜ್ಞಾನಾನ್ಬುದಸಂಕಾಶಾಃ ಕುಜ್ಜುರೇನ್ದ್ರಮಹಾಜಸಃ |
ಅಜ್ಞಾನೇ ಪರ್ವತೇ ಚೈವ ಯೇ ವಸಂತಿ ಪ್ಲವಂಗಮಾಃ ||೫||

ವನಶೈಲಗುಹಾವಾಸಾ ವಾನರಾಃ ಕನಕಪ್ರಭಾಃ |
ಮೇರುಪಾರ್ಶ್ವಗತಾಶ್ಚೈವ ಯೇ ಚ ಧೂಮ್ರಗಿರೌ ಸ್ಥಿತಾಃ ||೬||

ತರುಣಾದಿತ್ಯವರ್ಣಾಶ್ಚ ಪರ್ವತೇ ಯೇ ಮಹಾರುಣೇ |
ಪಿಬನ್ತೋ ಮಧು ಮೈರೇಯಂ ಭೀಮವೇಗಾಃ ಪ್ಲವಂಗಮಾಃ ||೭||

ವನೇಷು ಚ ಸುರಮೈಷು ಸುಗಂಧಿಷು ಮಹತ್ಸು ಚ |
ತಾಪಸಾನಾಂ ಚ ರಮೈಷು ವನಾನೀಷು ಸಮನ್ತತಃ ||೮||

ಶಾಂಸ್ತಾನೈವಮಾನಯ ಸ್ವಪ್ನಂ ಸೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸರ್ವವಾನರಾನ್ |
ಸಾನಂದಾನಾದಿಭಿಃ ಕಲ್ಪೈ ರಾಶು ಪ್ರೇಷಯ ವಾನರಾನ್ ||೯||

ಪ್ರೇಷಿತಾಃ ಪ್ರಥಮಂ ಯೇ ಚ ಮಯಾ ದೂತಾ ಮಹಾಜನಾಃ |
ತ್ವರಣಾರ್ಥಂ ತು ಭೂಯಸ್ತ್ವಂ ಹರೀನ್ಸಂಪ್ರೇಷಯಾಪರಾನ್ ||

ಯೇ ಪ್ರಸಕ್ತಾಶ್ಚ ಕಾನೇಷು ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಾಶ್ಚ ವಾನರಾಃ |
ಇಹಾಸಯಸ್ವ ತಾನ್ಸರ್ವಾನ್ ಶೀಘ್ರಂ ತು ಮನು ಶಾಸನಾತ್ ||

ಅಹೋಭಿದರ್ಶಭಿಯೇ ಹಿ ನಾಗಚ್ಛಿನ್ತಿ ಮಮಾಜ್ಞಯಾ |
ಹಸ್ತವ್ಯಾಪ್ತೇ ದುರಾತ್ಮಾನೋ ರಾಜಶಾಸನದೂಷಕಾಃ ||೧೦||

ಶತಾನ್ಯಥ ಸಹಸ್ರಾಣಾಂ ಕೋಟೈಶ್ಚ ಮನು ಶಾಸನಾತ್ |
ಪ್ರಯಾಂತು ಕಸಿಂಹಾನಾಂ ವಿಶೋ ಮನು ಮತೇ ಸ್ಥಿತಾಃ ||೧೧||

ಮೇರುಮನ್ದರಸಂಕಾಶಾಶ್ಚಾದಯಂತ ಇವಾನ್ವರವತ್ |
ಘೋರರೂಪಾಃ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠಾ ಯಾಂತು ಮಂಜಾಸನಾದಿತಃ ||೧೨||

ತೇ ಗತಿಜ್ಞಾ ಗತಿಂ ಗತ್ವಾ ಸೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸರ್ವವಾನರಾಃ |
ಅನಯಂತು ಹರೀನ್ಸರ್ವಾಂಸ್ತ್ವರಿತಾಃ ಶಾಸನಾನ್ಮಮ ||೧೩||

ತಸ್ಯ ವಾನರರಾಜಸ್ಯ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಾಯುಸುತೋ ವಚಃ |
ದಿಷ್ಟು ಸರ್ವಾಸು ವಿಕ್ರಾಂತಾನ್ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ ವಾನರಾನ್ ||೧೪||

ತೇ ಪದಂ ವಿಷ್ಣು ವಿಕ್ರಾಂತಂ ಪತತ್ತಿಜ್ಯೋತಿರಭ್ಯಗಾಃ |
ಪ್ರಯಾತಾಃ ಪ್ರಹಿತಾ ರಾಜ್ಞಾ ಹರಯಂತು ಪ್ಷಣೇನ ವೈ ||೧೫||

ತೇ ಸಮುದ್ರೇಷು ಗಿರಿಷು ವನೇಷು ಚ ಸರಃಸು ಚ |
ವಾನರಾ ವಾನರಾನ್ಸರ್ವಾನ್ಮಾನುಪೇತೋರಚೋದಯನ್ ||೧೬||

ಮೃತ್ಯುಕಾಲೋಪಮಸ್ಯಾಜ್ಞಾಂ ರಾಜರಾಜಸ್ಯ ವಾನರಾಃ |
ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯಾಯಯುಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಭಯದರ್ಶಿನಃ ||೧೭||

ತತಸ್ತೇಷಾಂ ನ ಸಂಕಾಶಾ ಗಿರೇಸ್ತ ಸ್ಮಾನ್ಮಹಾಜನಾಃ |
ತಿಸ್ರಃ ಕೋಟೈಃ ಸ್ಲವಂಗಾನಾಂ ನಿಯಯುರ್ಯುತ್ಪ ರಾಘವಃ ||

ಆಸ್ತಂ ಗಚ್ಛತಿ ಯತ್ರಾರ್ಕಸ್ತ ಸ್ಥಿನ್ಗಿರಿವರೇ ಸ್ಥಿತಾಃ |
ತಸ್ತದೇವಮಹಾಭಾಸಸ್ತ ಸ್ಮಾತ್ಕೋಟ್ಯೋ ದಶ ಚೈತಾಃ ||೨೧||

ಕೈಲಾಸಶಿಖರೇಭ್ಯಶ್ಚ ಸಿಂಹಕೇಸರವರ್ಚಸಾಮ್ |
ತತಃ ಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಿ ನಾನರಾಣಾಮುಪಾಗಮನ್ ||೨೨||

ಫಲಮೂಲೇನ ಜೀವನ್ಮೋ ಹಿಮವನ್ತಮುಪಾಸ್ತ್ರಿತಾಃ |
ತೇಷಾಂ ಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರಂ ಸಮವರ್ತತ ||೨೩||

ಅಜ್ಞ ರಕಸಮಾನಾನಾಂ ಭೀಮಾನಾಂ ಭೀಮಕರ್ಮಣಾಮ್ |
ವಿನ್ದ್ಯಾದ್ವಾನರಕೋಟೀನಾಂ ಸಹಸ್ರಾಣ್ಯಶತಸ್ಪೃತಮ್ ||೨೪||

ಕ್ಷೇರೋದನೇಲಾನಿಲಯಾಸ್ತಮಾಲವನವಾಸಿನಃ |
ನಾರಿಕೇಲಾಶನಾಶ್ಚೈವ ತೇಷಾಂ ಸಂಖ್ಯಾ ನ ವಿದ್ಯತೇ ||೨೫||

ವನೇಭ್ಯೋ ಗಹ್ವರೇಭ್ಯಶ್ಚ ಸರಿದ್ಭೃಶ್ಚ ಮಹಾಜನಾಃ |
ಅಗಚ್ಛದ್ವಾನರೀ ಸೇನಾ ಪಿಬಂತೀವ ದಿನಾಕರಮ್ ||೨೬||

ಯೇ ಪು ತ್ವರಯಿತುಂ ಯಾತಾ ನಾನರಾಃ ಸರ್ವಾನರಾನ್ |
ತೇ ನೀರಾ ಹಿಮವಚ್ಛೈಲೇ ದದೃಶುಸ್ತು ಮಹಾದ್ರುಮಮ್ ||೨೭||

ತಸ್ಥಿನ್ಗಿರಿವರೇ ಪುಷ್ಕೇ ಯಜ್ಞೋ ಮಾಹೇಶ್ವರಃ ಪುರಾ |
ಸರ್ವದೇವಮನಸ್ತೋಷೋ ಬಭೂವ ಸುಮನೋರಮಃ ||೨೮||

ಅನ್ತನಿಷ್ಯನ್ದ ಜಾತಾನಿ ಮೂಲಾನಿ ಚ ಫಲಾನಿ ಚ |
ಅನ್ಯತಾಸ್ವಾದಕಲ್ಪಾನಿ ದದೃಶುಸ್ತತ್ರ ವಾನರಾಃ ||೨೯||

ತದನ್ತ ಸಂಭವಂ ದಿವ್ಯಂ ಫಲಂ ಮೂಲಂ ಮನೋಹರಮ್ |
ಯಃ ಕಶ್ಚಿತ್ಸಕೃದಶ್ನಾತಿ ಮಾಸಂ ಭವತಿ ತರ್ಪಿತಃ ||೩೦||

ತಾನಿ ಮೂಲಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ಫಲಾನಿ ಚ ಫಲಾಶನಾಃ |
 ಔಷಧಾನಿ ಚ ದಿವ್ಯಾನಿ ಜಗೃಹುರ್ಹರಿಪುಂಗವಾಃ || ೩೦ ||

ತಸ್ಮಾಚ್ಚ ಯಜ್ಞಾಯತನಾತ್ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಸುರಭೀಣಿ ಚ |
 ಅನಿನ್ಯುರ್ವಾನರಾ ಗತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಸ್ರಿಯಕಾರಣಾತ್ || ೩೧ ||

ತೇ ತು ಸರ್ವೇ ಹರಿವರಾಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸರ್ವವಾನರಾನ್ |
 ಸಂಜೋದಯಿತ್ವಾ ತ್ವರಿತಾ ಯೂಥಾನಾಂ ಜಗ್ಮುರಗ್ರತಃ || ೩೨ ||

ತೇ ತು ತೇನ ಮುಹೂರ್ತೇನ ಯೂಥಸಾಃ ಶೀಘ್ರಚಾರಿಣಃ |
 ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ತ್ವರಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಸುಗ್ರೀವೋ ಯತ್ರ ವಾನರಃ ||

ತೇ ಗೃಹೀತ್ವಾಷಧೀಃ ಸರ್ವಾಃ ಫಲಂ ಮೂಲಂ ಚ ವಾನರಾಃ |
 ತಂ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಹಯಾಮಾಸುರ್ವಚನಂ ಚೇದಮಬ್ರುವನ್ || ೩೩ ||

ಸರ್ವೇ ಪರಿಗತಾಃ ಶೈಲಾಃ ಸರಿತಶ್ಚ ವನಾನಿ ಚ |
 ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ವಾನರಾಃ ಸರ್ವೇ ಶಾಸನಾದುಪಯಾನ್ತಿ ತೇ || ೩೪ ||

ಏನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ತತೋ ಹೃಷ್ಟಃ ಸುಗ್ರೀವಃ ಪ್ಲವಗಾಧಿಪಃ |
 ಪ್ರತಿಜಗ್ರಾಹ ಚ ಸ್ವೀತಸ್ತೇಷಾಂ ಸರ್ವಮುಪಾಯನಮ್ || ೩೫ ||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಸ್ಕರಾಚಾರ್ಯಾಚಾರ್ಯ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅದಿಕಾವ್ಯೇ
 ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಕಾಂಡೇ ಸಪ್ತತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಷ್ಟಾತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಯ ಚ ತತ್ಸರ್ವಮುಪಾಯನಮುಪಾಹೃತಮ್ |
 ವಾನರಾನ್ಸಾನ್ತ್ವಯಿತ್ವಾ ಚ ಸರ್ವಾನೇವ ವ್ಯಸರ್ಜಯತ್ || ೧ ||

ವಿಸರ್ಜಯಿತ್ವಾ ಸ ಹರಿನ್ ಶೂರಾಂಸ್ತಾನ್ಯತಕರ್ಮಣಃ |
 ಮೇನೇ ಕೃತಾರ್ಥಮಾತ್ಮಾನಂ ರಾಘವಂ ಚ ಮಹಾಬಲಮ್ || ೨ ||

ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ಭೀಮಬಲಂ ಸರ್ವವಾನರಸತ್ತಮಮ್ |
 ಅಬ್ರವೀತ್ಪಶ್ಚಿಮಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಸಂಪ್ರಹರ್ಷಯನ್ ||೩||
 ಕಷ್ಟಿನ್ಯಾಯಾ ವಿನಿಷ್ಕಾಮ ಯದಿ ತೇ ಸೌಮ್ಯ ರೋಚತೇ |
 ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಸುಭಾಷಿತಮ್ ||೪||
 ಸುಗ್ರೀವಃ ಪರಮಪ್ರೀತೋ ವಾಕ್ಯಮೇತದುವಾಚ ಹ |
 ಏನಂ ಭವತು ಗಚ್ಛಾವಃ ಸ್ಥೇಯಂ ತ್ವಚ್ಛಾಸನೇ ಮಯಾ ||೫||
 ತಮೇವಮುಕ್ತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಶುಭಲಕ್ಷಣಮ್ |
 ವಿಸರ್ಜಯಾಮಾಸ ತದಾ ತಾರಾಮನ್ಯಾಶ್ಚ ಯೋಷಿತಃ ||೬||
 ಏತೇತೃಚ್ಛೈರ್ಹರಿವರಾನ್ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಮುದಾಹರತ್ |
 ತಸ್ಯ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಹರಯಃ ಶೀಘ್ರಮಾಯಯುಃ ||೭||
 ಬದ್ಧಾ ಇಲಿಪುಟಾಃ ಸರ್ವೇ ಯೇ ಸ್ಯುಃ ಸ್ತ್ರೀದರ್ಶನಕ್ಷಮಾಃ |
 ತಾನುನಾಚ ತತಃ ಪ್ರಾಸ್ತಾನ್ಪ್ರಾಜಾರ್ಕಸದೃಶಪ್ರಭಃ ||೮||
 ಉಪಸ್ಥಾಪಯತ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಶಿಬಿಕಾಂ ಮಮ ವಾನರಾಃ |
 ಶ್ರುತ್ವಾ ತು ವಚನಂ ತಸ್ಯ ಹರಯಃ ಶೀಘ್ರವಿಕ್ರಮಾಃ ||೯||
 ಸಮುಪಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸುಃ ಶಿಬಿಕಾಂ ಸ್ತ್ರೀಯದರ್ಶನಾಮ್ |
 ತಾನುಪಸ್ಥಾಪಿತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಿಬಿಕಾಂ ವಾನರಾಧಿಪಃ ||೧೦||
 ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರುಹ್ಯತಾಂ ಶೀಘ್ರಮಿತಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಮುಬ್ರವೀತ್ |
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಕಾ ಇವ ನಂ ಯಾನಂ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸೂರ್ಯಸಂನಿಭಮ್ |
 ಬೃಹದ್ಬಿಹರಿಭಿಯುಕ್ತಮಾರುರೋಹ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||೧೧||
 ಪಾಣ್ಡುರೇಣಾತಪತ್ರೇಣ ದ್ರೀಯಮಾಣೇನ ಮೂರ್ಧನಿ |
 ಶುಕ್ಲಶ್ಚ ನಾಲಯ್ಯಜನ್ಯಧೂಯಮಾನ್ಯಃ ಸಮನ್ತತಃ ||೧೨||
 ತಜ್ಜಿಭೇರೀನಿನಾದೈಶ್ಚ ವಂದಿಭಿಶ್ಚಾಭಿನಂದಿತಃ |
 ಏರ್ಯಯೌ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಜ್ಯಪ್ರಿಯ-
 ಮನುಶ್ಚಮಾಮ್ ||೧೩||

ಸ ನಾನರಶಶ್ಚ ಸ್ತೀಕ್ಷ್ಣೈರ್ಬಹುಭಿಃ ಶಸ್ತ್ರಸಾಣೆಭಿಃ |

ಪರಿಕೀರ್ಣೋ ಯಯೌ ತತ್ರ ಯತ್ರ ರಾಮೋ ನೃವಸ್ಥಿತಃ ||೧೪||

ಸ ತಂ ದೇಶಮನುಪ್ರಾಪ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ರಾಮನಿಷೇವಿತಮ್ |

ಅನಾತರನ್ನಹಾತೇಜಾಃ ಶಿಬಿಕಾಯಾಃ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||೧೫||

ಅಸಾದ್ಯ ಚ ತತೋ ರಾಮಂ ಕೃತಾಂಜ್ವಲಿಪುಟೋಭವತ್ |

ಕೃತಾಂಜ್ವಲೌ ಸ್ಥಿತೇ ತಸ್ಮಿನ್ವಾನರಾಶ್ವಾಭವಂ ಸ್ತಥಾ ||೧೬||

ತಪೋಕಮಿವ ತದ್ವೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮಃ ಕುಡ್ಮಲಪಚ್ಚಜಮ್ |

ವಾನರಾಣಾಂ ಮಹತ್ಸೈನ್ಯಂ ಸುಗ್ರೀವೇ ಪ್ರೀತಿನಾಸಭೂತ್ ||

ಸಾದಯೋಃ ಸತಿತಂ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ತಮುತ್ಥಾಪ್ಯ ಹರಿಶ್ಚರಮ್ |

ಪ್ರೇಮ್ಣಾ ಚ ಬಹುಮಾನಾಚ್ಚ ರಾಘವಃ ಪರಿಷ್ಪಷ್ಟಜೇ |

ಪರಿಷ್ಪಷ್ಟ್ಯ ಚ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ನಿಷೀದೇತಿ ತತೋಽಬ್ರವೀತ್ ||೧೭||

ನಿಷಣ್ಣಂ ತಂ ತತೋ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ಲಿತೌ ರಾಮೋಽಬ್ರವೀದ್ವಚಃ ||

ಧರ್ಮಮರ್ಥಂ ಚ ಕಾನುಂ ಚ ಕಾಲೇ ಯಸ್ತು ನಿಷೇವತೇ |

ವಿಭಜ್ಯ ಸತತಂ ವೀರ ಸ ರಾಜಾ ಹರಿಸತ್ತಮ ||೧೮||

ಹಿತ್ವಾ ಧರ್ಮಂ ತಥಾರ್ಥಂ ಚ ಕಾನುಂ ಯಸ್ತು ನಿಷೇವತೇ |

ಸ ವ್ಯಕ್ಸಾಗ್ರೇ ಯಥಾ ಸುಪ್ತಃ ಪತಿತಃ ಸ್ರೇತುಬುಧ್ಯತೇ ||೧೯||

ಅಮಿತ್ರಾಣಾಂ ವಧೇ ಯುಕ್ತೋ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ಸಂಗ್ರಹೇ ರತಃ |

ತ್ರಿವರ್ಗಫಲಭೋಕ್ತಾ ತು ರಾಜಾ ಧರ್ಮೇಣ ಯುಜ್ಯತೇ ||೨೦||

ಉದ್ಯೋಗಸಮಯಸ್ತೇಷ ಸ್ಪ್ರಾಪ್ತಃ ತತ್ರ ನಿಷೂದನ |

ಸಂಚಿನ್ತೃತಾಂ ಹಿ ಪಿಚ್ಛೇಶ ಹರಿಭಿಃ ಸಹ ಮನ್ತ್ರಿಭಿಃ ||೨೧||

ಖನಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಮಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ||೨೨||

ಪ್ರಣಿಷ್ಟಾ ಶ್ರೀಶ್ಚ ಕೀರ್ತಿಶ್ಚ ಕಪಿರಾಜ್ಯಂ ಚ ಶಾಶ್ವತಮ್ |

ತ್ವತ್ರ ಸಾದಾನ್ಮಹಾಬಾಹೋ ಪುನಃ ಪ್ರಾಪ್ತಮಿದಂ ಮಯಾ ||೨೩||

ತನ ದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಚ್ಚ ಭ್ರಾತುಶ್ಚ ಜಯತಾಂ ವರ |
 ಕೃತಂ ನ ಪ್ರತಿಕುರ್ಯಾದ್ಯಃ ಪುರುಷಾಣಾಂ ಸ ದೂಷಕಃ || ೨೬ ||
 ಏತೇ ವಾನರಮುಖ್ಯಾಶ್ಚ ಶತಶಃ ಶತ್ರುಸೂದನ |
 ಸ್ತ್ರಾಪ್ತಾಶ್ಚ ದಾಯ ಬಲಿನಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸರ್ವವಾನರಾನ್ || ೨೭ ||
 ಋಕ್ಷಾಶ್ಚ ವಾನರಾಃ ಕೂರಾ ಗೋಲಾಜ್ಞೂಲಾಶ್ಚ ರಾಘವ |
 ಕಾನ್ತಾರವನದುರ್ಗಾಣಾಮುಭಿಜ್ಞಾ ಘೋರದರ್ಶನಾಃ || ೨೮ ||
 ದೇವಗನ್ಧರ್ವಪುತ್ರಾಶ್ಚ ವಾನರಾಃ ಕಾಮರೂಪಿಣಃ |
 ಸ್ಪೈಃ ಸ್ಪೈಃ ಪರಿವೃತಾಃ ಸೈನ್ಯೈರ್ವರ್ತಮ್ನೇ ಪಥಿ ರಾಘವ || ೨೯ ||
 ಶತ್ವೈಃ ಶತಸಹಸ್ರೈಶ್ಚ ಕೋಟಿಭಿಶ್ಚ ಪ್ಲವಂಗಮಾಃ |
 ಏಯುತ್ಯೈಶ್ಚಾವೃತಾ ವೀರಾಃ ಶಙ್ಕುಭಿಶ್ಚ ಪರಂತಪ || ೩೦ ||
 ಅರ್ಬುಧೈರರ್ಬುಧಶತ್ರುರ್ಮಧ್ಯೈಶ್ಚಾನ್ತೈಶ್ಚ ವಾನರಾಃ |
 ಸಮುದ್ರೈಶ್ಚ ಪಾರ್ಥೈಶ್ಚ ಹರಯೋ ಹರಿಯೂಘಸಾಃ || ೩೧ ||
 ಅಗಮಿಷ್ಯಂತಿ ತೇ ರಾಜನ್ಮಹೇಂದ್ರ ಸಮವಿಕ್ರಮಾಃ |
 ಮೇರುಮನ್ದರಸಂಕಾಶಾ ಮೇರುವಿನ್ಯಕ್ಯತಾಲಯಾಃ || ೩೨ ||
 ತೇ ತ್ವಾಮುಭಿಗಮಿಷ್ಯಂತಿ ರಾಷ್ಟ್ರಸಂಯೇ ಸಬಾಂಧವಮ್ |
 ನಿಹತ್ಯ ರಾವಣಂ ಯುದ್ಧೇ ಹ್ಯಾನಯಿಷ್ಯಂತಿ ಮೈಥಿಲೀಮ್ || ೩೩ ||
 ತತಸ್ತಮುದ್ಯೋಗಮವೇಕ್ಷ್ಯ ವೀರ್ಯವಾ-
 ನ್ತ ರಿಪ್ರವೀರಸ್ಯ ನಿರ್ದೇಶವರ್ತಿನಃ |
 ಬಭೂವ ಹರ್ಷಾದ್ವಸುಧಾಧಿಸಾತ್ಮಜಃ
 ಪ್ರಬುಧ್ಧ ನೀಲೋತ್ಪಲತುಲ್ಯದರ್ಶನಃ || ೩೪ ||
 ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣೇ ನಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಅಧಿಕಾಯ್ಣೇ
 ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಿಕಾಣ್ಡೇ ಅಷ್ಟಾತ್ರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಏಕೋನಚೆತ್ತಾರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

- ಇತಿ ಬ್ರುವಾಣಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ರಾವೋ ಧರ್ಮಭೃತಾಂ ನರಃ |
ಬಾಹುಭ್ಯಾಂ ಸಂಪರಿಷ್ಕೃಜ್ಯ ಪ್ರತೃವಾಚೇ ಕೃತಾಂಜ್ಞಲಿಮ್ ||೧||
- ಯದಿನೋದ್ಧೇ ವರ್ಷತೇ ವರ್ಷಂ ನ ತಚ್ಚಿತ್ರಂ ಭವೇತ್ಕೃಚಿತ್ |
ಅದಿತ್ಯೋನಾ ಸಹಸ್ರಾಂಶುಃ ಕುರ್ಯಾದ್ವಿತಿಮಿರಂ ನಭಃ ||೨||
- ಚೆಂದ್ರಮಾ ರಜನೀಂ ಕುರ್ಯಾಪ್ಸೃಥಿವೀಂ ಸೌಮ್ಯ ನಿರ್ಮಲಾಮ್ |
ತ್ವದ್ವಿಧೋ ವಾಸಿ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ಪ್ರತಿಕುರ್ಯಾತ್ಸರಂತಪ ||೩||
- ಏವಂ ತ್ವಯಿ ನ ತಚ್ಚಿತ್ರಂ ಭವೇದ್ಯತ್ಸೌಮ್ಯ ಶೋಭನಮ್ |
ಜಾನಾಮ್ಯಹಂ ತ್ವಾಂ ಸುಗ್ರೀವ ಸತತಂ ಪ್ರಿಯವಾದಿನಮ್ ||೪||
- ತ್ವತ್ಸನಾಥಃ ಸಖೇ ಸಂಖ್ಯೇ ಜೇತಾಸ್ಮಿ ಸಕಲಾನರೀನ್ |
ತ್ವಮೇವ ಮೇ ಸುಹೃನ್ನಿತ್ರಂ ಸಾಹಾಯ್ಯಂ ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ||೫||
- ಜಹಾರಾತ್ಮವಿನಾಶಾಯ ಮೈಥಿಲೀಂ ರಾಕ್ಷಸಾಧನುಃ |
ನ ಇದ್ವಯಿತ್ವಾ ತು ಸೌಲೋಮೀಮನುಹ್ಲಾದೋ ಯಥಾ
ಶಚೀಮ್ ||೬||
- ನ ಚಿರಾತ್ತಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ ರಾವಣಂ ನಿಶಿತೈಃ ಶರೈಃ |
ಸೌಲೋಮ್ಯಾಃ ಪಿತರಂ ದೃಷ್ಟಂ ಶತಕ್ರತುರಿವಾಹವೇ ||೭||
- ಏತಸ್ಮಿನ್ನಸ್ತರೇ ಚೈವ ರಜಃ ಸಮುಭಿನರ್ತತ |
ಉಷ್ಣಾಂ ತೀವ್ರಾಂ ಸಹಸ್ರಾಂಶೋಶ್ವಾದಯದ್ಗಗನೇ ಪ್ರಭಾಮ್ ||
- ದಿಶಃ ಸರ್ಯಾಕುಲಾಶ್ವಾ ಸನ್ರಜಸಾ ತೇನ ಮೂರ್ಘತಾ |
ಚೇಚಾಲ ಚೆ ಮಹೀ ಸರ್ವಾ ಸಶೈಲನನಕಾನನಾ ||೮||
- ತತೋ ನಗೇಂದ್ರಸಂಕಾಶೈಸ್ತೀಕ್ಷ್ಣದಂಷ್ಟೈರ್ಮಹಾಬಲೈಃ |
ತ್ವತ್ಸಾಂ ಸಂಘಾದಿತಾ ಭೂಮಿರಸಂಖ್ಯೇಯೈಃ ಸ್ಲವಗಮೈಃ ||೧೦||

ನಿಮೇಷಾನ್ತರಮಾತ್ರೇಣ ತತಸ್ತ್ವರ್ಹರಿಯೂಥಸ್ಯಃ |
 ಕೋಟೀತತಪರೀವಾರ್ಯಃ ಕಾಮರೂಪಿಭಿರಾವೃತಾ ||೧೦೧||
 ನಾದೇಯೈಃ ಪಾರ್ವತೀಯೈಶ್ಚ ಸಾಮುದ್ರೈಶ್ಚ ಮಹಾಬಲೈಃ |
 ಹರಿಭಿರ್ಮೋಘನಿಹಾರ್ಯೈರನ್ಯೈಶ್ಚ ವನವಾಸಿಭಿಃ ||೧೦೨||
 ತರುಣಾದಿತ್ಯವರ್ಣೈಶ್ಚ ಶಶಿಗೌರೈಶ್ಚ ವಾನರೈಃ |
 ಪದ್ಮಕೇಸರವರ್ಣೈಶ್ಚ ಶ್ವೇತೈರ್ಮೋರುಕ್ಯತಾಲಯೈಃ ||೧೦೩||
 ಕೋಟೀಸಹಸ್ರೈರ್ದಶಭಿಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಸರಿವೃತಸ್ತದಾ |
 ನೀರಃ ಶತಬಲಿರ್ನಾಮ ವಾನರಃ ಪ್ರತ್ಯದೃಶ್ಯತ ||೧೦೪||
 ತತಃ ಕಾಂಚಾನಶೈಲಾಭಸ್ತುರಾಯಾ ವೀರ್ಯವಾನ್ಸಿತಾ |
 ಅನೇಕೈರ್ಬಹುಸಾಹಸ್ರೈಃ ಕೋಟಿಭಿಃ ಪ್ರತ್ಯದೃಶ್ಯತ ||೧೦೫||
 ತಥಾಪರೇಣ ಕೋಟೀನಾಂ ಸಹಸ್ರೇಣ ಸಮನ್ವಿತಃ |
 ಪಿತಾ ರುಮಾಯಾಃ ಸಮ್ರಾಪ್ತಃ ಸುಗ್ರೀವಶ್ಚತುರೋ ವಿಭುಃ ||
 ಪದ್ಮಕೇಸರಸಂಕಾಶಸ್ತರುಣಾರ್ಕನಿಭಾನನಃ |
 ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಸರ್ವವಾನರಸತ್ತಮಃ ||೧೦೬||
 ಅನೇಕೈರ್ಬಹುಸಾಹಸ್ರೈರ್ವಾನರಾಣಾಂ ಸಮನ್ವಿತಃ |
 ಪಿತಾ ಹನುಮತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಮೇಸರೀ ಪ್ರತ್ಯದೃಶ್ಯತ ||೧೦೭||
 ಗೋಲಾಜ್ಞೋಲಮಹಾರಾಜೋ ಗವಾಕ್ಷೋ ಭೀಮವಿಕ್ರಮಃ |
 ವೃತಃ ಕೋಟಿಸಹಸ್ರೇಣ ವಾನರಾಣಾಮದೃಶ್ಯತ ||೧೦೮||
 ಋಕ್ಷಾಣಾಂ ಭೀಮವೇಗಾನಾಂ ಧೂಮ್ರಃ ಶತ್ರುನಿಬರ್ಹಣಃ |
 ವೃತಃ ಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಭ್ಯಾಂ ದ್ವಾಭ್ಯಾಂ ಸಮಭಿವರ್ತತ ||೧೦೯||
 ಮಹಾಚಲನಿಭೈರ್ಘೋರೈಃ ಪನಸೋ ನಾಮ ಯೂಥಸಃ |
 ಅಜಗಾಮ ಮಹಾವೀರ್ಯಸ್ತಿತ್ಯುಭಿಃ ಕೋಟಿಭಿರ್ವೃತಃ ||೧೧೦||

ನೀಲಾಂಜನೇಶ್ವರೇಶ್ವರೋ ನೀಲೋ ನಾಮಾಥ ಯೋಥಸಃ |

ಅದೃಶ್ಯತ ಮಹಾಕಾಯಃ ಕೋಟಿಭಿರ್ದರ್ಶಭಿರ್ವೃತಃ || ೨೨ ||

ತತಃ ಕಾಂಕ್ಷಾಶಕ್ತಿಲಾಭೋ ಗವಯೋ ನಾಮ ಯೋಥಸಃ |

ಅಜಗಾಮ ಮಹಾವೀರ್ಯಃ ಕೋಟಿಭಿಃ ಸೌಖ್ಯಭಿರ್ವೃತಃ || ೨೩ ||

ದರೀಮುಖಶ್ಚ ಬಲವಾನ್ಮೂಢಪೋಷಭ್ಯಾಯಯೌ ತದಾ |

ವೃತಃ ಕೋಟಿಸಹಸ್ರೇಣ ಸುಗ್ರೀವಂ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಃ || ೨೪ ||

ಮೃಗಶ್ಚ ದ್ವಿವಿಧಶ್ಲೋಭಾನಶ್ಚಿಪುತ್ರೌ ಮಹಾಬಲೌ |

ಕೋಟಿಕೋಟಿಸಹಸ್ರೇಣ ವಾನರಾಣಾಂ ದೃಶ್ಯತಾಮ್ || ೨೫ ||

ಗಜಶ್ಚ ಬಲವಾನ್ವೀರಸ್ತಿಸ್ತಭಿಃ ಕೋಟಿಭಿರ್ವೃತಃ |

ಅಜಗಾಮ ಮಹಾಶೇಷಃ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಸಮೀಪತಃ || ೨೬ ||

ಯುಕ್ಷರಾಜೋ ಮಹಾಶೇಷಾ ಜಾನ್ಮವಾನ್ಮಾನು ನಾಮತಃ |

ಕೋಟಿಭಿರ್ದರ್ಶಭಿಃ ಸ್ವಾಪ್ತಃ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ವಶೇ ಸ್ಥಿತಃ || ೨೭ ||

ರುಮಂತ್ವಾನ್ಮಾನು ತೇಜಸ್ವೀ ವಿಕ್ರಾಂತೋ ವಾನರೇಶ್ವರಮ್ |

ಅಯಯೌ ಬಲವಾನ್ಮೂರ್ಛಾಂ ಕೋಟೀಶತಸಮಾವೃತಃ || ೨೮ ||

ತತಃ ಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರೇಣ ಶತೇನ ಚ |

ಪೃಷ್ಠತೋಃಸುಗತಃ ಸ್ವಾಪ್ತೋ ಹರಿಭಿರ್ಗನ್ಧಮಾದನಃ || ೨೯ ||

ತತಃ ಪದ್ಮಸಹಸ್ರೇಣ ವೃತಃ ಶಚ್ಚುಶತೇನ ಚ |

ಯುವರಾಜೋಽಬ್ಜದಃ ಸ್ವಾಪ್ತಃ ಪಿತ್ವತುಲ್ಯಸರಾಕ್ರಮಃ || ೩೦ ||

ತತಸ್ತಾರಾದ್ಯುತ್ಪತ್ತಿರೋ ಹರಿಭೀನುಸರಾಕ್ರಮಃ |

ಸೌಖ್ಯಭಿರ್ದರಿಕೋಟೀಭಿರ್ದೂರತಃ ಪ್ರಕೃದೃಶ್ಯತ || ೩೧ ||

ಇನ್ದ್ರಜಾನುಃ ಕಸೀವೀರೋ ಯೋಥಸಃ ಪ್ರತ್ಯದೃಶ್ಯತ |

ವಿಕಾಶಶಾಂತಾಂ ಕೋಟೀನಾಮೀಶ್ವರಸ್ತೈಶ್ಚ ಸಂವೃತಃ || ೩೨ ||

ತತೋ ರಮ್ಯಸ್ತುನುಸ್ರಾಪ್ತ ಸುಜಾದಿತ್ಯಸಂನಿಭಃ |

ಅಯುತೇನಾನ್ಯತಶ್ಚೈವ ಸಹಸ್ರೇಣ ಶತೇನ ಚ ||೩೩||

ತತೋ ಯೂಥಪತಿರ್ವೀರೋ ದುರ್ಮುಖೋ ನಾನು ವಾನರಃ |

ಪ್ರತ್ಯದ್ಭುತ ಕೋಟಿಭ್ಯಾಂ ದ್ವಾಭ್ಯಾಂ ಪರಿವೃತೋ ಬಲೀ ||೩೪||

ಕೈಲಾಸಶಿಖರಾಕಾರೈರ್ವಾನರೈರ್ಭೀಮವಿಕ್ರಮೈಃ |

ವೃತಃ ಕೋಟಿಪದಸ್ರೇಣ ಹನುಮಾನ್ಪ್ರತ್ಯದ್ಭುತ ||೩೫||

ನಲಶ್ಚಾಪಿ ಮಹಾನೀರ್ಯಾಃ ಸಂವೃತೋ ದ್ರುಮವಾಸಿಭಿಃ |

ಕೋಟೀಶತೇನ ಸಂಸ್ರಾಪ್ತಃ ಸಹಸ್ರೇಣ ಶತೇನ ಚ ||೩೬||

ತತೋ ದಧಿಮುಖಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಮೋಟಿಭಿರ್ದಶಭಿವೃತಃ |

ಸಂಸ್ರಾಪ್ತೋಽಭಿಮತಸ್ತಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||೩೭||

ಶರಭಃ ಕುಮುದೋ ವಹ್ನಿರ್ವಾನರೋ ರಂಹ ಏನ ಚ |

ಏತೇ ಚಾನ್ಯೇ ಚ ಬಹವೋ ವಾನರಾಃ ಕಾಮರೂಪಿಣಃ ||೩೮||

ಅನ್ಯತ್ಯ ಪೃಥಿವೀಂ ಸರ್ವಾಂ ಪರ್ವತಾಂಶ್ಚ ವನಾನಿ ಚ |

ಯೂಥಸಾಃ ಸನುನುಸ್ರಾಪ್ತಾಸ್ತೇಷಾಂ ಸಂಖ್ಯಾ ನ ಪಿದ್ಯತೇ ||೩೯||

ಅಗತಾಶ್ಚ ವಿಶಿಷ್ಟಾಶ್ಚ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸರ್ವವಾನರಾಃ |

ಅಪ್ಲವಂತಃ ಪ್ಲವಂತಶ್ಚ ಗರ್ಜಂತಶ್ಚ ಪ್ಲವಂಗಮಾಃ |

ಅಭ್ಯವರ್ತಂತ ಸುಗ್ರೀವಂ ಸೂರ್ಯನುಭೃಗಣಾ ಇವ |೪೦||

ಕುರ್ವಾಣಾ ಬಹುಶಬ್ದಾಂಶ್ಚ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಾ ಬಾಹುಶಾಲಿನಃ |

ಶಿರೋಭಿರ್ವಾನರೇಂದ್ರಾಯ ಸುಗ್ರೀವಾಯ ನೃನೇದಯನ್ ||೪೧||

ಅಪರೀ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠಾಃ ಸಂಗಮ್ಯ ಚ ಯಥೋಚಿತಮ್ |

ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸಮಾಗಮ್ಯ ಸ್ಥಿತಾಃ ಪ್ರಾಚ್ಛಲಯಕ್ತದಾ ||೪೨||

ಸುಗ್ರೀವಸ್ತುರಿತೋ ಗಾಮೋ ಸರ್ವಾಂಸ್ತಾನ್ವಾನರರಕ್ಷಭಾನ್ |

ವಿನೇದಯಿತ್ವಾ ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಸ್ಥಿತಃ ಪ್ರಾಚ್ಛಲಿರಬ್ರವೀತ್ ||೪೩||

ಯಥಾಸುಖಂ ಕರ್ವತನಿರ್ಯುರೇಷು

ವನೇಷು ಸರ್ವೇಷು ಚ ವಾನರೇಂದ್ರಾಃ |

ನಿನೇತಯಿತ್ವಾ ವಿಧಿವದ್ಬಲಾನಿ

ಬಲಂ ಬಲಜ್ಞಃ ಪ್ರತಿಪತ್ತುಮೀಷ್ಟೇ

||೪೪||

ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜೇ ವಾಲ್ಮೀಕೀಯೇ ಆದಿಕಾವ್ಯೇ

ಕೃಷ್ಣಿನಾ ಕಾಣ್ಡೇ ಏಕೋನಚತ್ವಾರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಚತ್ವಾರಿಂಶಃ ಸರ್ಗಃ

ಅಥ ರಾಜಾ ಸನ್ಯದ್ಧಾರ್ಥಃ ಸುಗ್ರೀನಃ ಸ್ಲವಗೇಶ್ವರಃ |

ಉನಾಜೇ ನರಶಾರ್ದೂಲಂ ರಾಮಂ ಪರಬಲಾರ್ದನಮ್

||೧||

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಚರಣಾರವಿನ್ದಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಓಂ ತತ್ಸತ್

ಶ್ರೀಮಹಾಗಣಪತಯೇ ನಮಃ ಶ್ರೀಮಹಾಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ ಶ್ರೀಸದ್ಗುರವೇ ನಮಃ

ತಪಃಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತಂ ತಪಸ್ವೀ ನಾಗ್ವಿದಾಂ ವರಮ್ |
ನಾರದಂ ಪರಿಪ್ರೇಚ್ಯ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪುಂಜ್ಞ ವಮ್ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ-ಐದನೆಯ ಸಂಪುಟ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ - ೨ನೆಯ ಭಾಗ

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

ಐದನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಬ್ಬನೇ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಶ್ರೀರಾಮನು
ಸೀತೆಯು ಜೀವಿಸಿರುವ ಬಗೆಗೆ ಸಂದೇಹವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ
ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದುದು : ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ
ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದುದು

ಸ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದೀನಂ ತೂನ್ಯಂ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ |
ಪರ್ಯಪ್ರೇಚ್ಯ ತ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ವೈದೇಹೀಮಾಗತಂ ವಿನಾ ||೧||

ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ದಾಶರಥಿಯು, ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏಕಾಕಿ
ಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ, ದೀನನಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷತೂನ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವಳು ಅನು
ಸರಿಸಿ ಬಂದಳೋ ಮತ್ತು ಯಾವಳನ್ನು ನೀನು ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು
ಬಂದಿರುವೆಯೋ - ಆ ವೈದೇಹಿಯು ಈಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ? ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟ
ನಾಗಿ ದೀನನಾಗಿ ಈ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ
ದುಃಖಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೃಶವಾದ ನಡುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಅವಳು ಸಹಾಯಕ
ಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ನನ್ನ ವೈದೇಹಿಯಲ್ಲಿ ? ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಅವಳಲ್ಲದೇ ನಾನು
ಮುಹೂರ್ತಕಾಲವಾದರೂ ಜೀವಿಸಿರಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಕನ್ಯೆಗೆ

ಅನುರೂಪಳಾಗಿರುವ ಅವಳು ಎಂತಹ ದಾರುಣವಾದ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಲು ಸಹಾಯಕಳಾಗಿದ್ದಳು. ಸೌಮಿತ್ರೇ ! ಅವಳೆಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ? ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ದೇವಲೋಕದ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯಲೋಕದ ಒಡೆತನವನ್ನೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯಕರಳಾದ ವೈದೇಹಿಯನ್ನೂ ಬದುಕಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ನನ್ನ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾತವಾದ ಅರಣ್ಯವಾಸವು ವೈರ್ಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೇ ? *

ಸೀತಾನಿಮಿತ್ತಂ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಮೃತೇ ಮಯಿ ಗತೇ ತ್ವಯಿ |

ಕಚ್ಚಿತ್ಸಕಾಮಾ ಕೈಕೇಯೀ ಸುಖಿತಾ ಸಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೭||

ಸೌಮಿತ್ರೇ ! ಸೀತೆಯ ವಿರಹದಿಂದ ನಾನು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗುವೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಿನ್ನಿಂದ ಕೇಳುವ ಕೈಕೇಯಿಯು - ತನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪೂರೈಸಿತೆಂದು - ಸಂತೋಷಪಡಬಹುದಲ್ಲವೇ ? 1

ಸಪುತ್ರರಾಜ್ಯಾಂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಾಂ ಮೃತಪುತ್ರಾ ತಪಸ್ವಿನೀ |

ಉಪಸ್ಥಾಸ್ಯತಿ ಕೌಸಲ್ಯಾ ಕಚ್ಚಿತ್ಸಾಮ್ಯ ನ ಕೇಕಯೀಮ್ ||೮||

* ನೇ ಪ್ರವ್ರಾಜನಂ ನ ಮಿಥ್ಯಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಕಚ್ಚಿತ್ ? ಅರಣ್ಯವಾಸವು ವೈರ್ಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂದರೇನು ? ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೀಗಿವೆ : (1) ವನಪ್ರವ್ರಾಜನವೃತ್ತಧಾರಣಂ ತು ಸೀತಾಜೀವನೇ ಮಮ ಜೀವನಾತ್ ನ ಮಿಥ್ಯಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ | ತದಭಾವೇ ಮಧ್ಯೇ ಏವ ಮಮ ಮರಣೇ ತದ್ಗಾಣೀ-ಸೀತೆಯೂ ಜೀವಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಜೀವಿಸಿರುವೆನು. (ಆಗ ಅರಣ್ಯವಾಸವೃತ್ತವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು.) ಅವಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮರಣವೂ ನಿಶ್ಚಯ. ನನ್ನ ಮರಣದೊಡನೆ ವನವಾಸವೃತ್ತವೂ

1 ಕೈಕೇಯಿಯು ವಿನಾಶಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಕಾದಿಗಟ್ಟಿದಳೆಂಬ ವಿಷಯವು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೃದ್ಯತವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಪ್ತಪ್ರಮತ್ತಕುಪಿತಾನಾಂ ಭಾವಜ್ಞಾನಂ ದೃಷ್ಟಂ ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಂತೆ-ಮೂಲಗಿರುವಾಗ, ಕುಡಿದು ಮತ್ತರಾಗಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಕೋಪಬಂಧದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಭಾವನೆಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ-ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಸೌಮ್ಯನೇ ! ಮಗನಿಂದಲೂ - ಅನಿರ್ಬಾಧಿತವಾದ ರಾಜ್ಯದಿಂದಲೂ
ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಾದ ಕೈಕೇಯಿಯನ್ನು ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದಯನೀಯ
ಳಾದ ಕೌಸಲ್ಯೆಯು ಉಪಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸಿರಲಾರಳಲ್ಲವೇ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ವೈದೇಹಿಯು ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರು
ಗುತ್ತೇನೆ. ಸಚ್ಚರಿತ್ರನಾದ ಅವಳೇನಾದರೂ ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದರೆ ನಾನೂ
ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಜವು. ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿರುವ
ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಸೀತೆಯು ನಗು-ನಗುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು
ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಜೀವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವೈದೇಹಿಯು ಜೀವಿಸಿರುವಳೇ ?
ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ? - ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು, ತಮ್ಮ ! ನೀನು ಅಜಾಗರೂಕ
ನಾಗಿದ್ದಾಗ ರಾಕ್ಷಸರೇನಾದರೂ ತಪಸ್ಸಿನಿಯಾದ ಅವಳನ್ನು ತಿಂದೇಹಾಕೆ
ಬಿಟ್ಟರೇ ?

ಸೀತೆಯು ಸುಕುಮಾರಿಯು ; ಯುವತಿಯು ; ಯಾವಾಗಲೂ
ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವಳೇ ಅಲ್ಲ. ಅಂತಹವಳೆಂದು ನನ್ನ ವಿಯೋಗದ
ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ.
ಕಪಟಿಯಾದ ದುರಾತ್ಮನಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು- 'ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ !' - ಎಂದು
ಕೂಗಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನಗೂ ಭಯವುಂಟಾಗಿರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. (ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.) (2) ಪ್ರವ್ರಾಜನಂ ಪ್ರವ್ರಾಜ
ನಸಂಬಂಧಿ ವ್ರತಂ ನಗರಪ್ರವೇಶಾಭಾವಾದಿ ವಿಧ್ಯಾ ಅಸತ್ಯಂ ಕಚ್ಚಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ?
ಪ್ರವಾಜನವೆಂದರೆ ಇವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಗರಪ್ರವೇಶಮಾಡದಿರುವುದು ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಗರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಸಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ದಿಡಿಸಲು ನಗರಪ್ರವೇಶಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವ್ರಾಜನವ್ರತವು ಸುಳ್ಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ವ್ರತಭಂಗವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾವಣನು
ಸೀತೆಯನ್ನು ನಗರದ ಹೊರಗಿನ ಆಶೋಕವನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ದರಿಂದ ಅಂತಹ ವ್ರತಭಂಗಕ್ಕೂ
ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ-ಎಂದೊಬ್ಬರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. " ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಉಳಿಯ
ಲಾರೆನು. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರವ್ರಾಜನಂ ಎಂದರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ವನವಾಸವೂ
ಸುಳ್ಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ " - ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಈ
ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ
ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದೆ. ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದ ಆ ಕೂಗನ್ನು ವೈದೇಹಿಯೂ ಕೇಳಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅವಳು ಧ್ವನಿಯು ನನ್ನದೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನೀನೂ ಬೇಗ-ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲವೇ ? ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಆದರೆ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸೇಡುತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರೂರಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನಾದ ಖರನ ವಿನಾಶದಿಂದ ಬಹಳ ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರೇ ಈಗ ಈ ದುಷ್ಟಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಸೀತೆಯು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಶತ್ರು ಸೂದನನೇ ! ಇದನ್ನು ನೆನೆದೇ ನಾನು ಸೀತಾವಿರಹದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಲೇಬೇಕೆಂಬುದು ವಿಧಿಯ ನಿಯಮವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ”

ಇವೇ ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಕುಮಾರಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಜನಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ರಾಮನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹಸಿವು-ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಳಲಿದ್ದನು. ಸೀತೆಯನ್ನೇ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮುಖವು ಬಾಡಿದ್ದಿತು. ವಿಷಣ್ಣನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಅಶ್ರಮದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದುದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನ ಮನಸ್ಸು ಕುಸಿದುಹೋಯಿತು. ಅಶ್ರಮದೊಳಕ್ಕೂ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ

ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೆನೆದೊಡನೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಮೈನವಿರೇಳುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ಆಕೆಯ ವಿರಹದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜಲನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

೫೯ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದುದಕ್ಕೆ
ರಾಮನ ನಿಂದನೆ

ಆಘಾತ್ರಮಾಡುಪಾವ್ಯತ್ತಮನ್ತರಾ ರಘುನಂದನಃ |

ಪರಿಸಪ್ರಚೈ ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ರಾಮೋ ದುಃಖಾದಿದಂ ವಚಃ ||೧||

(ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ ನಂತರದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಈ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.)

ಮಾಯಾಮೃಗವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಡುಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಅತಿದುಃಖದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನೀನು ಸೀತೆಯ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರುವೆಯೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ನಾನವಳನ್ನು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದೆನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವಳೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಆಶ್ರಮದಿಂದ ನೀನು ಬಂದುದೇಕೆ? ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಮಹತ್ತರವಾದ ಅನಿಷ್ಟವೇ ಸಂಭವಿಸಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಅನಿಷ್ಟವು ಒದಗಿರುವುದು ಸತ್ಯವೇ ಇರಬಹುದು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಅರಣ್ಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ದೂರದಿಂದ ಕಂಡಾಗಲೇ ನನ್ನ ಎಡಗಣ್ಣು ಮಿಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಎಡಭುಜವೂ ಅದೂರತೊಡಗಿತು. ಎದೆಯೂ ಡವಡವನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶುಭಲಕ್ಷಣನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ
ಅತ್ಯಂತದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವನು ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಅಣ್ಣ ! ನಾನು ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣಕರ್ಣೀರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸೀತೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞೋದಿಸಿದಳು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನರಸಿ
ಬಂದೆನು. ‘ ಹಾ ಸೀತೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪರಿಶ್ರಾಹಿ ’ ‘ ಲಕ್ಷ್ಮಣ !
ಕಾಪಾಡು, ಕಾಪಾಡು ’-ಎಂದು ಆರ್ಯನಾದ ನೀನೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ
ಕೊಂಡಂತೆ ಕೇಳಿಬಂದ ಧ್ವನಿಯು ಸೀತೆಯ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿದ್ದಿತು.
ಅಂತಹ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾದ ಅರ್ತಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ
ಗಾಢವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವೈದೇಹಿಯು ಭಯದಿಂದ ಕಂಗೆ
ಟ್ಟಳು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬೇಗನೆ ಹೋಗುವಂತೆ
ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಹಲವು ಬಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ಹೋಗಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರೂ ಒಡನೆಯೇ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.
ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಮಾತು
ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು :

ನ ತತ್ಪಶ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ರಕ್ಷೋ ಯದಸ್ಯ ಭಯಮಾವಹೇತ್ |

ನಿರ್ವೃತಾ ಭವ ನಾಸ್ಯೇತತ್ಕೇನಾಪ್ಯೇವಮುದಾಹೃತಮ್ ||೧೦||

ಅರ್ಯೇ ! ನಮ್ಮಣ್ಣನಾದ ರಾಮನಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಷ್ಟು
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಾನಿಸುವರೆಗೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ
ನೀನು ಕೇಳಿದ ಅರ್ತನಾದವು ಅವನದಲ್ಲ. ಯಾವನೋ ರಾಕ್ಷಸನು ನಮ್ಮಣ್ಣನ
ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅನುಕರಣೆಮಾಡಿ ಹೀಗೆ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ
ನೀನು ಭಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸು. ನೆಮ್ಮದಿಯಿರುವಿರು.

ವಿಗರ್ಹಿತಂ ಚ ನೀಚಂ ಚ ಕಥಮಾರ್ಯೋಽಭಿಧಾಸ್ಯತಿ |

ಶ್ರಾಹೀತಿ ವಚನಂ ಸೀತೇ ಯಸ್ಮಾಯೇತಿ ದಶಾನಸಿ ||೧೧||

ದೇವತೆಗಳನ್ನಾದರೂ ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರುವ ಅರ್ಯನಾದ
ನಮ್ಮಣ್ಣನು ನಿಂದ್ಯವೂ-ತುಚ್ಛವೂ ಆದ-‘ ಶ್ರಾಹಿ ’ - ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು

ಹೇಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವನು? ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಇಂತಹ ಮಾತು ಬಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬಲಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾವನೋ ರಾಕ್ಷಸನು ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಧ್ವನಿಯನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಿ- 'ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ' 'ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು' - ಎಂದು ಗೋಳಿನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಶೋಭನೇ! ಇದು ರಾಕ್ಷಸನೇ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು. ಭಯದಿಂದಲೋ ಆಯಾಸದಿಂದಲೋ- 'ತ್ರಾಹಿ' - ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ನೀನು ಅಧೀರಕಾಗಬೇಡ; ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಡ. ಅಲ್ಪಸ್ವಭಾವದವರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಾತ್ರವೇ ಇಂತಹ ಭಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನಂತಹ ವೀರರಮಣಿಯರು ಹೀಗೊಂದೂ ಭಯಪಡಬಾರದು. ದೇವಿ! ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳಬೇಡ. ಸ್ವಸ್ಥಳಾಗಿರು. ನಿಶ್ಚಿಂತಳಾಗಿರು.

ನ ಸೋಃಸ್ತಿ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ಪುಮಾನ್ಯೋ ರಾಘವಂ ರಣೇ |
ಜಾತೋ ವಾ ಜಾಯಮಾನೋ ವಾ ಸಂಯುಗೇ ಯಃ
ಪರಾಜಯೇತ್ |

ಅಜೀಯೋ ರಾಘವೋ ಯುದ್ಧೇ ದೇವೈಃ ಶಕ್ರಪುರೋಗಮೈಃ ||

ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಲ-ಈ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ರಾಘವನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು ಇದುವರೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಪ್ರಮುಖರಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ತ್ರಿರಾಮನನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರರು."

ಅಣ್ಣ! ನಾನು ನೈದೇಹಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಕಲುಷಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಅವಳು ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾ ಅತಿದಾರುಣವಾದ ಮತ್ತು ಎದೆಯನ್ನೇ ಸೀಳುವಂತಹ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು:

ಭಾವೋ ಮಯಿ ತವಾತ್ಮರ್ಥಂ ಪಾಪ ಖನ ನಿವೇಶಿತಃ |
ವಿನಷ್ಟೇ ಭ್ರಾತರಿ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ನ ಚ ತ್ವಂ ಮಾಮನಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ||೧೭||

ಸಂಕೇತಾದ್ವರತೇನ ತ್ವಂ ರಾಮಂ ಸಮನುಗಚ್ಛಸಿ |

ಕ್ರೋಶಂತಂ ಹಿ ಯಥಾತ್ಯರ್ಥಂ ನೈವಮುಚ್ಯವಪದ್ಯಸೇ ||೧೮||

ರಿಪುಃ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನಚಾರೀ ತ್ವಂ ಮದರ್ಥಮನುಗಚ್ಛಸಿ |

ರಾಘವಸ್ಯಾಸ್ತರಸ್ರೇಪುಸ್ತಥೈನಂ ನಾಭಿಪದ್ಯಸೇ ||೧೯||

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನೀನು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪಕರವಾದ ದುರ್ಭಾವನೆ ಯನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರೂ ವಿನಾಶಹೊಂದಿದನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಶಯವು ನಿನಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ರಾಮನನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸಲೆಂದೇ ಭರತ ನೊಡನೆ ಸಂಧಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀನು ರಾಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆ. ರಾಮನ ಅವಸಾನವನ್ನೇ ನೀನು ಬಯಸಿರುವೆ. ಆದುದ ರಿಂದಲೇ - ‘ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ’ - ಎಂದು ಅವನು ಕಿರುಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೀನು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು ರಾಮನಿಗೆ-ವೇಷಮರೆಸಿಕೊಂಡು ವರ್ತಿಸುವ-ಶತ್ರುವೇ ಆಗಿರುವೆ. ನನ್ನನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನೀನು ಇದುವರೆಗೂ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದಿರುವೆ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಆಣ್ಣ ! ಸೀತಾದೇವಿಯ ಇಂತಹ ಕರ್ಣಕೋರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ನನಗೆ ಕೋಪವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪೇರಿ ದುವು. ತುಟಿಗಳು ಅದುರತೊಡಗಿದುವು. ಅವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಒಡನೆಯೇ ನಾನು ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರ ಬಿದ್ದೆನು.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸಂತಾಪದಿಂದ ವಿನೋಹಿತನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು :

“ದುಷ್ಕೃತಂ ಸೌಮ್ಯ ತಾಂ ವಿನಾ ಯತ್ತ್ವಮಾಗತಃ-ಸೌಮ್ಯನೇ !
ಅನಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವೆ.
ಜಾನನ್ನಪಿ ಸಮರ್ಥಂ ಮಾಂ ರಕ್ಷಸಾಂ ವಿನಿನಾರಣೇ |
ಅನೇನ ಕ್ರೋಧವಾಕ್ಯೇನ ಮೈಥಿಲ್ಯಾ ನಿಸ್ಸತೋ ಭವಾನ್ ||೨೦||

ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಕೂಡ ಸೀತೆಯಾಡಿದ ನಿಷ್ಕುರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ನೀನವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವೆ.

ನ ಹಿ ತೇ ಪರಿತುಷ್ಯಾಮಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯದ್ಯಾಸಿ ಮೈಥಿಲೀಮ್ |

ಕ್ರುದ್ಧಾ ಯಾಃ ಪರುಷಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ್ತ್ರಿಯಾ ಯತ್ತ್ವನಿಹಾಗತಃ ||

ನಿನ್ನ ಈ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಪಗೊಂಡ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಠೋರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಅವಳನ್ನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಹೊರಟುಬಂದಿರುವುದು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸರ್ವಥಾ ತ್ವಪನೀತಂ ತೇ ಸೀತಯಾ ಯತ್ಪ್ರಚೋದಿತಃ |

ಕ್ರೋಧಸ್ಯ ವಶಮಾಪನ್ನಃ ಸಾಕರೋಃ ಶಾಸನಂ ಮಮ ||೨೪||

ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನೀನು ಬಹಳ ದುಡುಕಿಬಿಟ್ಟಿ. ಸೀತೆಯ ನಿಷ್ಕುರವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿತನಾದ ನೀನೂ ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ನೀನು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮೃಗರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಯಾವ ರಾಕ್ಷಸನು ನನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನೋ-ಆ ರಾಕ್ಷಸನೇ ನನ್ನ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಹೃತನಾಗಿ ಅಸುನೀಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದು ವಿಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಬಾಣವನ್ನೇ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಮೃಗರೂಪನಾಗಿದ್ದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸಿದೆನು. ಒಡನೆಯೇ ಅವನು ಮೃಗರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಹೊಂದಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡನು. ಬಾಣವು ತಗುಲಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾ ಬಹಳ ದೂರದವರೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ- 'ಹಾ ಸೀತೇ ! ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ತ್ರಾಹಿ-ತ್ರಾಹಿ' - ಎಂದು ಸುಧಾರುಣವಾಗಿ ಕೂಗಿದನು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ನೀನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ."

ರ್ಷನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

೬೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಲಾಸಃ ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮರ-ಗಿಡ.

ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದುದು : ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಿದುದು

ಭೃಶಮಾವ್ರಜಮಾನಸ್ಯ ತಸ್ಯಾಥೋವಾನುಲೋಚನಮ್ |

ಪ್ರಾಸ್ಥರಚ್ಚಾಸ್ಥಲದ್ರಾಮೋ ವೇಪಥುಶ್ಚಾಪ್ಯಜಾಯತ ||೧||

ಆತುರದಿಂದ ಆಶ್ರಮದ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಎಡಗಣ್ಣಿನ ಕೆಳರೆಪ್ಪೆಯು ಅದುರಿತು. ನಡೆ ತತ್ತರಿಸಿತು. ಮೈನಡುಕವುಂಟಾಯಿತು.¹ ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನಗಳೇ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮನು-‘ಅಹಿ ಪ್ಲೇಮಂ ನು ಸೀತಾಯಾಃ? - ಸೀತೆಯು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರುವಳೇ?’-ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇಕೆಂಬ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವಸರದಿಂದ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಸೀತೆಯು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಯಿತು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಆಗಿನ ಓಟದ ವೇಗವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗವನು ಆಶ್ರಮದ ಸುತ್ತಲೂ ನಾಲ್ಕಾರು ಬಾರಿ ಓಡಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು. ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಆ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯು ಹಿಮಗಾಲದಲ್ಲಿ ಉದುರಿದ ಎಸಳುಗಳುಳ್ಳ ಕಮಲದ ದಂಟುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸರೋವರದಂತೆ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸೀತೆಯಿಂದ ರಹಿತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಆಶ್ರಮಭೂಮಿಯು ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು.* ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಾಡಿಹೋಗಿದ್ದುವು.

1 ಗಂಡಸರಿಗೆ ಎಡಗಣ್ಣಿನ ಕೆಳರೆಪ್ಪೆಯು ಅದುರುವುದು ಅನಿಷ್ಟಪ್ರದವೆಂದು ಲಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಥೋ ವಾನುದೃಶಃ ಸ್ಥೂರ್ತೌ ಬದ್ಧನಿಷ್ಠೋ ಭವೇತ್ಪ್ರಮಾನ್.

* ವೃಕ್ಷೈಶ್ಚ ರಃದಂತಮಿವ-ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೂಲಕ ಆಳುವುದೆಂದರೆ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಅಪಹರಣವನ್ನು

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮುಖಗಳೂ ಬಾಡಿದೋಗಿದ್ದವು. ಸೀತೆಯೊಡನೆ ವನದೇವತೆಗಳೂ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದೋಗಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣಾಜನ, ದರ್ಭೆ, ಅಸನ-ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು.*

ಇಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀತೆಯಿಂದ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ಬಿಕ್ಕಿ-ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕಂಡಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ರೋದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು ಅಥವಾ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ 'ಸೊಯ್' ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಶ್ರಮವು ರೋದನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು-ಎಂದು ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

* ರಾವಣಸಂನ್ಯಾಸಿನೇ ದತ್ತತ್ಪೇನ ಪಿಪ್ರಕೀರ್ಣಾಃ ಅಯಥಾಸ್ಥಾನಸ್ಥಿತಾಃ ಅಜಿನಃ

ಹೃತಾ ಮೃತಾ ವಾ ನಷ್ಟಾ ವಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ವಾ ಭನಿಸ್ಯತಿ |

ನಿಲೀನಾಸ್ಯಥನಾ ಭೀರುರಥ ವಾ ವನಮಾಶ್ರಿತಾ

||೮||

ಗತಾ ವಿಜೇತುಂ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಫಲಾನ್ಯಪಿ ಚ ವಾ ಪುನಃ |

ಅಥ ವಾ ಪದ್ಮಿನೀಂ ಯಾತಾ ಜಲಾರ್ಥಂ ವಾ ನದೀಂ ಗತಾ ||೯||

ರಾಮನು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದನು : ' ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ದುಷ್ಟರು ಅಸಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬಹುದೇ ? ಅಥವಾ ಸತ್ತೇ ಹೋಗಿರಬಹುದೇ ? ದಾರಿಗಾಣದೇ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೇ ? ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಕ್ಷಸರೋ, ಕಾಡುಮೃಗಗಳೋ ಅವಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೇ ? ನನ್ನನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಸಲು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವಿತುಕೊಂಡಿರಬಹುದೇ ? ಹೂವು-ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತರಲು ಅರಣ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಿರಬಹುದೇ ? ನೀರುತರಲು ಸರೋವರಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಿರಬಹುದೇ ? ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ನದಿಗೇನಾದರೂ ಹೋಗಿರುವಳೇ ? ' -ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು. ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ತು-ಅತ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದುವು. ' ಸೀತೇ ! ಪ್ರೇಯಸಿ ! ವೈದೇಹಿ ! ಜನಕನಂದಿನಿ ! ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಮಾತನಾಡು ' -ಇನ್ನೇ ಮುಂತಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹುಚ್ಚುನಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ' ಸೀತೇ ! ಸೀತೇ ! ' -ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಮರಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವಳೋ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ನದಿಯ ತೀರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಶೋಕವೆಂಬ ಕೆಸರಿನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊತುಹೋಗಿದ್ದ ರಾಮನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಸುತ್ತುಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕುಶಾಃ - ರಾವಣಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಅತಿಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಕುಶಾಜಿನಾಸನಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಿಡಲು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಚದುರಿಬಿದ್ದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು-ಎಂಬುದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ಹುಚ್ಚನಂತೆಯೇ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು. ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮರ-ಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸತೊಡಗಿದನು.

“ಕದಂಬವೃಕ್ಷವೇ! ನನ್ನ ಸೀತೆಗೆ ನಿನ್ನ ಪುಷ್ಪಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಆಸೆ. ಹೂಗಳ ಆಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಬಂದಿರ ಬಹುದು. ಈಗ ಅವಳಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದು ನನಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಮಂಗಳಮುಖಿಯಾದ ಆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು.”

ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬ ಸುಳಿವೇನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದನು. ಅದು ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು:

“ಬಿಲ್ವನೇ! ಸುಂದರವಾದ ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಸುಕೋಮಲೆಯಾಗಿರುವ, ಹೊಂಬಣ್ಣದ ರೇಷ್ಮೆಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟಿದ್ದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ನೀನೇ ನಾದರೂ ಕಂಡೆಯಾ? ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಕಾಯಿಗಳಷ್ಟೇ ಗಾತ್ರದ ಸ್ತನಗಳು ಅವಳಿಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೀನು ಕಂಡಿರಲೇಬೇಕು.”*

ರಾಮನು ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿಂತಿದ್ದು ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದನು.

“ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷವೇ! ನೀನಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು. ಅವಳಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಜನಕನ ಮಗ ಕಾದ, ಭಯಪಡುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಆ ನನ್ನ ಸೀತೆಯು ಬದುಕಿರುವಳೋ ಇಲ್ಲವೋ? - ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿಬಿಡು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಈ ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷವು ಚಿಗುರುಗಳಿಂದಲೂ, ಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ರೆಂಬೆಯಂತೆಯೇ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೀತಾದೇವಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು

* ಬಿಲ್ವೋಪಮಸ್ತನೀ - ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಸೀತೆಯು ಪದ್ಮನೀಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ರತಿರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮನೀಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: “ಸ್ತನಯುಗಮಸಿ ಯಸ್ಯಾಃ ಶ್ರೀಫಲಶ್ರೀವಿಡಮ್ಬಿ.”

1574

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಷ್ಯಶ್ಲೋಕರಾಮಾಯಣ

ಕೊಂಡಿದೆ.” ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷವು ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಿಲಕವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಓಡಿದನು. “ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ದುಂಬಿಗಳ ಮಧುರನಿನಾದದಿಂದ ನಿನಾದಿತವಾಗಿರುವ ಈ ತಿಲಕವೃಕ್ಷವು ಎಲ್ಲ ವೃಕ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಈ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸೀತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುಪ್ರೀತಿ. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ತಿಲಕವೃಕ್ಷವೇ! ನನ್ನ ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ನೀನಾದರೂ ಹೇಳು.” ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಶ್ರೀರಾಮ ನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಶೋಕವೃಕ್ಷದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು.

ಅಶೋಕ ಶೋಕಾಪಮದ ಶೋಕೋಪಹತಚೇತಸಮ್ |

ತ್ವನ್ನಾಮಾನಂ ಕುರು ಪ್ಲಪ್ತಂ ಪ್ರಿಯಾಸಂದರ್ಶನೇನ ಮಾಮ್ ||

“ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರ ಶೋಕವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷವೇ! ಸೀತಾವಿರಹಶೋಕದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನನಗೆ ಅಶೋಕ (ಶೋಕರಹಿತ) ಎಂಬ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು.”

ಅಶೋಕವೃಕ್ಷವೂ ಸೀತಾವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಮನೂ ಅಶೋಕನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ ತಾಲವೃಕ್ಷದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದನು.

“ತಾಲವೃಕ್ಷವೇ! ಪಕ್ಕವಾದ ನಿನ್ನ ಫಲಗಳಂತೆಯೇ ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೀತೆಯನ್ನೇನಾದರೂ ನೀನು ಕೂಡೆಯಾ? ನಿನಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯಿರುವುದಾದರೆ ಸುಂದರಾಂಗಿಯಾದ ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಹೇಳು.”

ತಾಲವೃಕ್ಷವೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೇರಳೆಯ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು: “ಜಂಬುವೃಕ್ಷವೇ! ನನ್ನ ಸೀತೆಯೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಪಡೆದಿರುವ ಜಾಂಬೂನದದ (ಚಿನ್ನದ) ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೀನಾದರೂ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಅವಳ ವಿಷಯವೇನಾದರೂ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೇ ಹೇಳು.” ನೇರಳೆಯ ಮರವೂ

ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕರ್ಣಕಾರವೃಕ್ಷದ ಕಡೆಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಧಾವಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ ಕರ್ಣಕಾರವೃಕ್ಷವೇ ! ಹೂವುಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿರುವ ನೀನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಹೂವುಗಳೆಂದರೆ ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ಸೀತೆಗೆ ತುಂಬ ಆಸೆ. ನೀನೇನಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗ ಕಂಡೆ ? ಅವಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು ?-ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು.”

ಕರ್ಣಕಾರವೃಕ್ಷವೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾವಿನ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅದನ್ನೂ ಕೇಳಿದನು. ಈಚಲ, ಮತ್ತೀ, ಹಲಸು, ಗೋರಂಟೀ ಕಗ್ಗಲೀ, ಹೊನ್ನೆ, ದಾಳಿಂಬೆ-ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವೃಕ್ಷಗಳ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೃಕ್ಷವನ್ನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು - ‘ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡೆಯಾ ? ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಹೇಳು ’-ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಯಾವುದೇ ವೃಕ್ಷವೂ ಸೀತೆಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಸುರಗಿ, ಚಂದನ, ಸಂಪಿಗೆ, ಕೇದಿಗೆ-ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾ ಹುಚ್ಚನಂತೆಯೇ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮರಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿಗಳೊಂದೂ ರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಾದರೂ ಹೇಳಿಯಾವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ ಜಿಗರೆಯೇ ! ನಿನ್ನ ಮರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆಯೇ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ನೀನಾದರೂ ತಿಳಿದಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ ? ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಮೃಗಗಳಂತೆಯೇ ಚಂಚಲದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಬಹುದೇ ? ”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಜಿಂಕೆಯು ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅನೆಯೊಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅದನ್ನೂ ರಾಮನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು : “ ಗಜರಾಜ ! ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ತೊಡೆಗಳೂ ನಿನ್ನ ಸೊಂಡಿಲಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಅದುದರಿಂದ ಅವಳೆಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ನನ್ನ ಸೀತೆಯನ್ನು ನೀನೇನಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಸು.”

ಆನೆಯೂ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ ಹುಲಿರಾಯ ! ಚಂದ್ರನಂತಹ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ನೀನೇನಾದರೂ ಕಂಡೆಯಾ ? ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡು. ಭಯಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳು.” *

ಉನ್ಮಾದಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆಯೂ ಕಾಣತೊಡಗಿದಳು.¹ ರಾಮನು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು :

ಕಿಂ ಧಾವಸಿ ಪ್ರಿಯೇ ದೂರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಸಿ ಕಮಲೇಕ್ಷಣೇ |

ವೃಕ್ಷೈರಾಚ್ಛಾದ್ಯ ಚಾತ್ಮಾನಂ ಕಿಂ ನುಂ ನ ಪ್ರತಿಭಾಷಸೇ ||೨೬||

“ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ! ಪ್ರಿಯೇ ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಬಿಟ್ಟೆ. ಮತ್ತೇಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ ? ಮರಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ?

* ನ ತೇ ಭಯಂ-ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಒಬ್ಬರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು : ‘ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಸೀತೆಯನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದರೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಭಯಪಡದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ’- ಎಂದೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು-‘ ಈ ಹಿಂದೆ ನಾನು ನೋಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಭಯದಿಂದ ಓಡಿಹೋದುವು. ನೀನು ಮಹಾಶೂರನಾದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಭಯವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ’ ನ ತೇ ಭಯಂ= ಶೂರಸ್ಯ ತವ ಭಯಂ ನಾಸ್ತಿ-ಎಂದೂ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

1 ವಿರಹದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ-ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಸಂಭವವೇನಲ್ಲ. ದೈವಚಿಂತಕರಿಗೆ, ಕಾಮಿಗಳಿಗೆ, ವಿರಹಿಗಳಿಗೆ ಇವೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಭವದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ತಿಷ್ಠ ತಿಷ್ಠ ವರಾರೋಹೇ ನ ಶೇಷಸ್ತಿ ಕರುಣಾ ಮಯಿ |

ನಾತ್ಯರ್ಥಂ ಹಾಸ್ಯಶೀಲಾಸಿ ಕಿಮರ್ಥಂ ಮಾನುಷೇಕ್ಷಸೇ ||೨೭||

ಸುಂದರಾಂಗಿಯೇ! ನಿಲ್ಲು; ನಿಲ್ಲು, ಓಡಿಹೋಗಬೇಡ. ಆಯೋ! ನಾನು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಓಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಕರುಣೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲವೇ? ನೀನು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ: ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವಳಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವೆ? ವರವರ್ಣಿನಿಯೇ! ನೀನು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ನೀನುಟ್ಟಿರುವ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ರೇಷ್ಮೆಯ ಸೀರೆಯಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟೆನು. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದಾದರೆ ಓಡಿಹೋಗಬೇಡ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಅದೇ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಿದನು: “ಅಲ್ಲ; ಅಲ್ಲ; ಅವಳಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅವಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಹೀಗೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಚಾರುಹಾಸಿನಿಯಾದ ಸೀತೆಯೇನಾದರೂ ರಾಕ್ಷಸರ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರಬಹುದೇ? ನಿಜ! ಮಾಂಸಾಶಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ನನ್ನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು, ಪರಮಪ್ರಿಯಳಾದ, ತರುಣಿಯಾದ ಸೀತೆಯ ಎಲ್ಲ ಅವಯವಗಳನ್ನೂ ತುಂಡು-ತುಂಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವಳ ಮುಖವು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಶೋಭಾಯ ಮೂಲನಾದ ಹಲ್ಲುಗಳ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಸುಂದರವಾದ ಕೆಂದುಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸುಂದರವಾಸ ಮೂಗಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ಸುಂದರವಾದ ಕರ್ಣಾಭರಣಗಳಿಂದ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಮುಖವು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟು ರಾಹುಗ್ರಸ್ತನಾದ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೇಯ

ರಾ [100]-5

ಸಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕಂಠಾಭರಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸುಕೋಮಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯ ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಆಕೆಯ ತೋಳುಗಳು ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಸುಕೋಮಲವಾಗಿದ್ದವು. ಹಸ್ತಾಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಯೂರಗಳಿಂದಲೂ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕ್ರೂರಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆಯೇ ಆ ತೋಳುಗಳ ಮುಂಭಾಗಗಳು ತರತರನೆ ನಡುಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಭಯಂಕರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಆ ತೋಳುಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ರಾಕ್ಷಸರು ಭಕ್ಷಣಮಾಡಲೆಂದೇ ನಾನವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಂತಾಯಿತು. ಅನೇಕ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪಥಿಕರ ಸಮೂಹದಿಂದ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳಾಗಿ ವನ್ಯಮೃಗಗಳಿಂದ ಭಕ್ಷಿತಳಾದಂತೆ-ನನ್ನಿಂದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಳಾದ ಸೀತೆಯೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಭಕ್ಷಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಹಾಬಾಹೋ ಪಶ್ಯಸಿ ತ್ವಂ ಪ್ರಿಯಾಂ ಕ್ವಚಿತ್ !

ಮಹಾಬಾಹುವೇ ! ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆಯಾ ?

‘ ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ ಕ್ವ ಗತಾ ಭದ್ರೇ ಹಾ ಸೀತೇ ! ’

ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ ! ಹಾ ಸೀತೇ ! ಹಾ ಭದ್ರೇ ! ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದೆ ? ಅಯ್ಯೋ ! ನಿನ್ನ ವಿರಹವೇದನೆಯನ್ನು ನಾನು ತಾಳಲಾರೆ ನಲ್ಲಾ ! ”-ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುನಃ ಪುನಃ ವಿಲಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೀತಾಂಬರದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಳೆಂದು ಭ್ರಾಂತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸೀತೆಯು ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇರುವಳೆಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಭ್ರಮೆಯೂ ರಾಮನಿಗೆ ಉಂಟಾ

ಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನೆಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ನದೀ-ನದ-ತಟಾಕಗಳ ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಬೆಟ್ಟ-ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೇರಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಪರ್ವತ-ಝರಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾಡು-ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ-‘ಹಾ ಸೀತೇ ! ಹಾ ಮೈಥಿಲಿ ! ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ ?’-ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸೀತೆಯು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಅವನ ಆಸೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು.

೬೦ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

೬೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಪುನಃ ಸೀತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆ :

ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಲಾಸ

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶ್ರಮಸದಂ ಶೂನ್ಯಂ ರಾಮೋ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ |

ರಹಿತಾಂ ಪರ್ಣಶಾಲಾಂ ಚ ವಿಧ್ವಸ್ತಾನ್ಯಾಸನಾನಿ ಚ |

|| ೧ ||

ಅದೃಷ್ಟ್ವಾ ತತ್ರ ವೈದೇಹೀಂ ಸುನಿರೀಕ್ಷ್ಯ ಚ ಸರ್ವತಃ |

ಉವಾಚ ರಾಮಃ ಪ್ರಾಕೃತ್ಯ ನೈಗೃಹ್ಯ ರುಚಿರಾ ಭುಜಾ |

|| ೨ ||

ಅರಣ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪುನಃ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗಲೂ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸೀತೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಸನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಆಶ್ರಮದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸೀತೆಯು ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸುಂದರವಾದೆರಡು ಭುಜಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು:

ಕ್ಷಮೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೈದೇಹೀ ಕಂ ವಾ ದೇಶಮಿತೋ ಗತಾ |
ಕೇನಾಹೃತಾ ವಾ ಸೌಮಿತ್ರೇ ಭಕ್ಷಿತಾ ಕೇನ ವಾ ಪ್ರೀತಾ ||೩||

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ವೈದೇಹಿಯಲ್ಲಿ? ಬೇಗ ಹೇಳು. ಇಲ್ಲಿಂದವಳು ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು? ಅವಳನ್ನು ಯಾರು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವರು? ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಯಾರು ಭಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಹೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನಾನು ಅವಳನ್ನು ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲವೇ?”

ಧರ್ಮಭೀರುವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಏನೆಂದು ತಾನೇ ಉತ್ತರಿಸಿಯಾನು?

ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಭುಜಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರ-ಗಿಡಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದನು:

“ಸೀತೇ! ವೃಕ್ಷಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆಯಾ? ನಿನ್ನ ವಿನೋದವನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣದೇ ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅತ್ಯಂತದುಃಖದಿಂದಿರುವ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಡನೆಯೇ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು.

ಸೀತೇ! ಸೌಮ್ಯೇ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಜಂಕೆಮರಿಗಳೊಡನೆ ನೀನು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲವೇ? ನೀನಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಇವುಗಳೆಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿವೆ.”

ಪುನಃ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಸೀತಾವಿಯೋಗದ ದುಃಖದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವೆ

ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೀತಾಪಹರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಈ ಮಹಾದುಃಖದಿಂದ ನಾನು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗವನು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು :

ಕಥಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ ಸಂಶ್ರುತ್ಯ ಮಯಾ ತ್ವಮಭಿಯೋಜಿತಃ |

ಅಪೂರಯಿತ್ವಾ ತಂ ಕಾಲಂ ಮತ್ಸಕಾಶಮಿಹಾಗತಃ

||೭||

“ರಾಮ ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಕೂಡ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿಜ್ಞಾತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ವನವಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸದೇ ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಏಕೆ ಬಂದೆ ? ”

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನನ್ನ ಈ ವರ್ತನೆಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ನನ್ನನ್ನು— ‘ ಕಾಮುಕ ’, ‘ ಅನಾರ್ಯ ’, ‘ ಸುಳ್ಳುಗಾರ ’—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೊರೆದರೂ ನನಗೆ ಸುಖವೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ.”

ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುನಃ ಸೀತೆಯನ್ನೇ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ :

“ಸೀತೇ ! ನಾನೀಗ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ವಿರಹದುಃಖದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೀನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಸುಂದರಾಂಗಿಯೇ ! ಕುಲೀನನಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಯು ತೊರೆದು ಹೋಗುವಂತೆ—ದಯನೀಯನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊರೆದು ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವೆ ? ಸುಂದರನಾದ ನಡುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವವಳೇ ! ನನ್ನನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಬೇಡ. ನೀನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೊರೆಯುತ್ತೇನೆ.”

ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು

ಹೀಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಿರಹದುಃಖದಿಂದ ಸೀಡಿತನಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರೂ
ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೇ ಗೋಳಾಡಿದರೂ ಸೀತೆಯು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಗಾಢವಾದ
ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಆನೆಯು ನರಳುವಂತೆ - ಶೋಕವೆಂಬ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನರಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು
ರಾಮನಿಗೆ ಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಆಶಯದಿಂದ ಮಹತ್ತರವಾದ ಈ
ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ಮಹಾಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನೇ ! ಅಣ್ಣ ! ವಿಷಾದಿಸಬೇಡ. ಸೀತೆಯನ್ನು
ಹುಡುಕಲು ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ವೀರನೇ ! ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣು
ತ್ತಿರುವ ಅರಣ್ಯವು ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದು ಸುಂದರವಾದ ಅನೇಕ ಗುಹೆಗಳಿಂದ
ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಸೀತೆಯನ್ನು
ಹುಡುಕೋಣ. ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಅರಣ್ಯಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ
ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ವನಸಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಅವಳು
ಆನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ
ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯ
ದಲ್ಲಿರುವ ಸರೋವರಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಮೀನುಗಳಿಂದ
ತುಂಬಿರುವ ಮತ್ತು ಹಬ್ಬೆ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣು
ತ್ತಿರುವ ನದಿಗಾದರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವ
ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅರಣ್ಯದ ಯಾವುದೋ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವ ಆಶಯದಿಂದಲೇ
ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ತಾನಿಲ್ಲ
ದಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಮತ್ತು ನೀನು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು
ನಿಗೂಢವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಅವಳು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಧೀರರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು
ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ನೀನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಈ ಅರಣ್ಯ

ವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ ಸೀತೆಯಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ. ಆದರೆ, ಅಣ್ಣ ! ಶೋಕದಿಂದ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಬೇಡ.”

ಸುಹೃದ್ಭಾವದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸ್ವಲ್ಪಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟನು.

ದಶರಥನ ಮಕ್ಕಳಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನದಿಗಳ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸರೋವರಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಂಡೆಗಳ ಹಿಂಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತತವಾಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪರ್ವತದ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತಾಡಿದ ನಂತರವೂ ಸೀತೆಯು ಸಿಕ್ಕದಿರಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು : “ ಸೌಮಿತ್ರೇ ! ನೇಹ ಸಶ್ಯಾಮಿ ವೈದೇಹೀಂ - ಇಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಶುಭಾವಹಳಾದ ವೈದೇಹಿಯು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.” ಶ್ರೀರಾಮನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಹುಡುಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತೆ ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ತ್ವಂ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ಮೈಥಿಲೀಂ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್ |
ಯಥಾ ವಿಷ್ಣುರ್ಮಹಾಬಾಹುರ್ಬಲಿಂ ಬದ್ಧಾನ್

ಮಹೀಮಿನಾಮ್ || ೨೩ ||

“ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ನೇ ! ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಂತೆ - ನೀನು ಜನಕನ ಮಗಳಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಹೃದ್ಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ದುಃಖದಿಂದ ಕುಗ್ಗಿಹೋದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನೀನು ಸೀತೆಯು ಸಿಕ್ಕುವಳೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವೆ. ಈಗ ನಾವು ಅರಣ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆವು. ಅರಳಿರುವ ತಾವರೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಸರೋವರಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿದೆವು. ಅನೇಕಗುಹೆಗಳಿಂದಲೂ ಚಿಲುಮೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಸರ್ವತದ ಶಿಖರದವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದೆವು. ಆದರೆ-ನ ಹಿ ಸಶ್ಯಾಮಿ ವೈದೇಹೀಂ ಪ್ರಾಣೇಭ್ಯಾಃ ಸಿ ಗರೀಯಸೀನಮ್ | ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯಳಾದ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ.”

ಹೀಗೆ ಸೀತಾದೇವಿಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ದೀನನಾಗಿದ್ದ, ಶೋಕಾಕುಲನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮುಹೂರ್ತಕಾಲ ಕಳವಳಗೊಂಡು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಎಲ್ಲ ಅವಯವಗಳೂ ಸೀತೆಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಆತಂಕಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಬುದ್ಧಿಯು ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಮೂರ್ಛೆಹೊಂದುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ವಿರಹರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ಬಿಸಿಯಾಗಿಯೂ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಮಲಾಕ್ಷನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆಯೇ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು ಕಣ್ಣೀರುಸುರಿಸುತ್ತಾ ಗದ್ಗದಕಂಠದಿಂದ-‘ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ! ಹಾ ಸೀತೇ! ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ?’-ಎಂದು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಣ್ಣನು ಶೋಕಪಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಪ್ರಿಯಬಂಧುವಾದ, ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ, ವಿನಯಶೀಲನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಹುಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಂತೈಸಿದನು. ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಅಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಶ್ರೀರಾಮನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೇ ಸೀತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ‘ಹಾ ಸೀತೇ! ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ! ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ?’-ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ವಿಲಸಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಒಂನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಶ್ರೀರಾಮನುನ ವಿಲಾಸ

ಸೀತಾಮನುಸತ್ಯನ್ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶೋಕೋಪಹತಚೇತನಃ |

ವಿಲಲಾಸ ನುಹಾಬಾಹೂ ರಾಮಃ ಕಮಲಲೋಚನಃ ||೧||

ರಾಜೀವಲೋಚನನಾದ, ಮಹಾಬಾಹುವಾದ, ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ಬುದ್ಧಿಗೊಟ್ಟವನಾಗಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸೀತೆಯ ವಿಯೋಗದಿಂದಾಗಿ ಮನ್ಮಥನಿಂದ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮನು ಒಮ್ಮೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸತತವಾಗಿ ವಿಲಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವನ ಕಂಠವೂ ಗದಗದವಾಗಿದ್ದಿತು. ಗದಗದಧ್ವನಿಯಿಂದಲೇ ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹಲುಬುತ್ತಿದ್ದನು.

ತ್ವಮಶೋಕಸ್ಯ ಶಾಖಾಭಿಃ ಪುಷ್ಪಪ್ರಿಯತಯಾ ಪ್ರಿಯೇ |

ಅಪ್ಯಪೋಷಿ ಶರೀರಂ ತೇ ಮಮ ಶೋಕವಿನರ್ಧನೀ ||೨||

“ಪ್ರೇಯಸಿಯೇ ! ನಿನಗೆ ಅಶೋಕಪುಷ್ಪಗಳಿಂದರೆ ತುಂಬ ಆಸೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ನೀನು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷದ ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನೀನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಶೋಕವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ.

ಕದಲೀಕಾಣ್ಣ ಸದೃಶಾ ಕದಲ್ಯಾ ಸಂವೃತಾವುಭೌ |

ಊರೂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ತೇ ದೇವಿ ನಾಸಿ ಶಕ್ತಾ ನಿಗೂಹಿತುಮ್ ||೩||

ನಿನ್ನ ತೊಡೆಗಳು ಬಾಳೆಯಕಂದುಗಳಂತೆಯೇ ಇವೆ. ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತೊಡೆಗಳೂ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಸಮಾವೃತವಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ಕಂದುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ನಿನ್ನ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನೀನು ಕಿಲ-ಕಿಲನೆ ನಗುತ್ತಾ ಕೆಂಪುಕಣಿಗಿಲೆಗಡಗಳಿರುವ ವನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಕೂಗಿಕೊಂಡರೂ ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದಿರುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನೀನು ನಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಾ. ನಿನಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಲೆದಲೆದು ಬಳಲಿರುವ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ವಿನೋದದಿಂದ ಈಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ? ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಸಲು ಆ ಹಿಂದಿನ ಪರಿಹಾಸವೇ ಆದರೂ ಇಂದು ನನಗೆ ಆ ನಿನ್ನ ಸರಸವು ರುಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯಳೇ! ನೀನು ಪರಿಹಾಸಪ್ರಿಯಳೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಆಶ್ರಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು, ಕಿಲ-ಕಿಲನೆ ನಗುವುದು ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರಸವಾದ ನಿನ್ನ ಹಾಸ-ಪರಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೇಗನೆ ಬಾ. ನೀನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.” ಭ್ರಮೆಯು ನಿರಸನವಾದೊಡನೆಯೇ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದ ರಾಮನಿಗೆ ಶೋಕವು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು. ಪುನಃ ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ಸುವ್ಯಕ್ತಂ ರಾಕ್ಷಸೈಃ ಸೀತಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ನಾ ಹೃತಾಪಿ ನಾ |

ನ ಹಿ ಸಾ ವಿಲಪಂತಂ ಮಾಮುಪಸಂಪ್ರೇತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ

||೯||

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ರಾಕ್ಷಸರು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ತಿಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ-ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ: ನಾನಿಷ್ಟು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತ ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈ ಜಿಂಕೆಯ ಹಿಂಡುಗಳು ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಭಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯೇ ! ಲೋಕಪೂಜ್ಯಳೇ ! ಸಾಧ್ವಿಯೇ ! ವರವರ್ಣಿನಿಯೇ ! ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದೆ ? ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ನಾನೂ ಸಾಯುವೆನು. ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಕೃಕೇಯಿಯ ಮನೋರಥವು ಈಡೇರುತ್ತದೆ. ಸೀತೆಯೊಡನೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ನಾನು ಸೀತೆಯಿಂದ

ರಹಿತನಾಗಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವ ಆ ನನ್ನ ಅಂತಃಪುರುಷನನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿ ?

ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನನ್ನನ್ನು ಲೋಕವು ನಿರ್ವೀರ್ಯನೆಂದೇ ತೆಗಳುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಯನೆಂದೂ ಮೂದಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸೀತೆಯ ಅಪಹರಣದಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಅಂಜುಬುರಕತನವೂ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯವಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋದನಂತರ ನನ್ನ ಮಾವನಾದ ಜನಕನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಮಗಳಾದ ಸೀತೆಯಿಂದ ರಹಿತನಾದ ನಾನು ಆವನ ಮುಖವನ್ನು ಹೇಗೆತಾನೇ ನೋಡಲಿ ? ಸೀತೆಯಿಂದ ರಹಿತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಜನಕರಾಜನು ಮಗಳ ವಿನಾಶದ ದುಃಖವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭರತನು ಆಳುತ್ತಿರುವ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ನಾನು ಪುನಃ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ: ಸೀತೆಯಿಂದ ವಿಹೀನನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದೇನಿದೆ? ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಶುಭಕರವಾದ ಅಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗು. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಜೀವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋದನಂತರ ಭರತನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು :

‘ ಅನುಜ್ಞಾ ತೋಽಸಿ ರಾಮೇಣ ವಸುಂಧರಾಂ ಪಾಲಯ ’- ಮುಂದೆಯೂ ನೀನೇ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನಾಳಿಕೊಂಡಿರಲು ರಾಮನು ಅನುಮತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸು.” ಭರತನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನಂತರ ನನ್ನ ಆಣತಿಯಂತೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಕೌಸಲ್ಯೆಗೂ, ಕೈಕೇಯಿ-ಸುಮಿತ್ರೆಯರಿಗೂ ನ್ಯಾಯೇಚಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವಾದನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿರಂತರವೂ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾಪರಿಪಾಲಕನಾಗಿರುವ ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಕೌಸಲ್ಯೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಸೀತೆಯ ವಿನಾಶದ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವಳ ವಿಯೋಗದಿಂದಾಗಿ ನಾನೂ ವಿನಾಶಹೊಂದಿದೆನೆಂಬುದನ್ನೂ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು.”

ಸುಂದರವಾದ ಕೇಶರಾಶಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ರಾಮನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಇಂದವಳ ವಿಯೋಗವುಂಟಾಯಿತು. ರಾಮನಿಗೆ ಅತಿ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೀನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ನೆನೆದು-ನೆನೆದು ಗಳ-ಗಳನೆ ಅಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಥೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ಮುಖವು ಕಾಂತಿಹೀನವಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟವಾಯಿತು.

ಒನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

೬೩ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸೀತೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಿತಾಪ

ಸ ರಾಜಪುತ್ರಃ ಪ್ರಿಯಾಯಾ ವಿಹೀನಃ

ಕಾಮೇನ ಶೋಕೇನ ಚ ಸೀದ್ಯಮಾನಃ |

ವಿಷಾದಯನ್ಪ್ರಾತರಮಾರ್ತರೂಪೋ

ಭೂಯೋ ವಿಷಾದಂ ಪ್ರವಿವೇಶ ತೀವ್ರಮ್

||೧||

ಪ್ರಿಯಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಸೀತೆಯಿಂದ ವಿಹೀನನಾಗಿದ್ದ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನು ಶೋಕ-ನೋಹಗಳಿಂದ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂಕಟವೇ ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಮನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ರಾಮನು ಶೋಕಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಶೋಕಪೀಡಿತನಾದನು. ರಾಮನ ಸಂಕಟವು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂತಹ ವಿಪುಲವಾದ ಶೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ, ತನ್ನಂತೆಯೇ ದುಃಖಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ, ವಿಯೋಗದ ಮಹಾವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಳುತ್ತಾಳುತ್ತಲೇ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನನ್ನಷ್ಟು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಿಲ್ಲುವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ದುಃಖಪರಂಪರೆಗಳು ಒಂದಾದರನೇಲೊಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗಂತೂ ಈ ದುಃಖಗಳು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಈ ಶೋಕದಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸೀಳಿಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು ; ಹಲವಾರು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ಆಗ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾನೀಗ ಒಂದು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾದೆನು. ಸ್ವಜನರಿಂದ ದೂರವಾದೆನು. ತಂದೆಯು ತೀರಿಕೊಂಡನು. ತಾಯಿಯೂ ದೂರ ಉಳಿದಳು. ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಶೋಕದ ವೇಗವನ್ನು ಇವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನನ್ನ ಆ ಎಲ್ಲ ದುಃಖಗಳೂ ಮತ್ತು ಕ್ಲೇಶಗಳೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಉಡುಗಿಹೋಗಿದ್ದುವು. ಈಗ ಸೀತೆಯ ವಿಯೋಗವಾದೊಡನೆಯೇ-ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಸಂಸರ್ಕದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ-ನನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಉಡುಗಿದ್ದ ದುಃಖವು ಸೀತಾವಿಯೋಗದುಃಖದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಾಗಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಂಡಿದೆ. ಸೌಮಿತ್ರೇ ! ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೋದಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಿ ? ಯಾರಿಂದ ಅಪಹೃತ ಕಾದಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಿ ? ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಲೋಕಪೂಜ್ಯ ಕಾದ ಭೀರುವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸೆಳೆದು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಒಯ್ದಿರಬೇಕು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಧುರವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಸರಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯು ಭಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಪಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ರೋದನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಆ ನನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯ ದುಂಡಾದ ಸ್ತನಯುಗ್ಮಗಳು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ

ಕಾಣುವ ಕೆಂಪಾದ ಹರಿಚಂದನದ ಲೇಪನಕ್ಕೆ ಸಮುಚಿತವಾಗಿದ್ದು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸನ ಉಗುರುಗಳ ಬಗೆತದಿಂದಾಗಿ ರಕ್ತದ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಇಂತಹ ದಾರುಣವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಶರೀರವು ಬೀಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಇದು ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೇ ಸರಿ.

ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿದ್ದ, ಗುಂಗುರುಕೂದಲುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಸುತೋಭಿತವಾಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರ ವಶಳಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಸೀತೆಯ ಆ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖವು-ರಾಹು ಗ್ರಸ್ತನಾದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆ ತೇಜೋಹೀನವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ರತಗಳ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಿರತಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ನಿರ್ಜನವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬುಗ್ಗೆಯಂತೆ ಹೊರಬಂದ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದಿರಬಹುದು. ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯು ನನ್ನಿಂದ ರಹಿತಳಾಗಿ ನಿರ್ಜನವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೆಳೆದಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೀನಕಾದ ಸೀತೆಯು ಆಗ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಹೆಣ್ಣು ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ.”

ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಮುನ್ನಡೆದು ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಒಡನೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು : “ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಉದಾರಸ್ವಭಾವದವಳಾದ ಸೀತೆಯು ಹಿಂದೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಈ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಸುಂದರವಾದ ಕಿರುನಗೆಯುಳ್ಳ ಆ ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯು ನಗು-ನಗುತ್ತಾ ನನ್ನೊಡನೆಯೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದಳು. ನೆನಪಿದೆಯೇ ? ಲಕ್ಷ್ಮಣ !

ತಮ್ಮ ! ಈ ಗೋದಾವರಿಯು ನದಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು.

ಇದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ ಬಹುಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಲು ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಸೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಲ್ಲಿಗೆನಾದರೂ ಬಂದಿರಬಹುದೇ ? ಎಂದು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂದವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಗೋದಾವರೀತೀರಕ್ಕೂ ಅವಳು ಬಂದಿರಲಾರಳು.

ತಮ್ಮ ! ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯ ಮುಖವು ಕಮಲದಂತೆ ಕೋಮಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಮಲದ ಎಲೆಗಳಂತೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವಳೇನಾದರೂ ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತರಲು ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದೇ ? ಇಲ್ಲ ; ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ : ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋದವಳೇ ಅಲ್ಲ.

ಹಾಗಾದರೆ ಹಲವಾರು ಬಗೆಗಳ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಹೂಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಮರಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಅರಣ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ಇಲ್ಲ ; ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ : ಭೀರುವಾದ ಅವಳು ಒಬ್ಬಳೇ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲೂ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ :

ಅದಿತ್ಯ ಭೋ ಲೋಕಕೃತಾಕೃತಜ್ಞ

ಲೋಕಸ್ಯ ಸತ್ಯಾನ್ಯತಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿನ್ |

ಮಮ ಪ್ರಿಯಾ ಸಾ ಕ್ವ ಗತಾ ಹೃತಾ ನಾ

ಶಂಸಸ್ವ ನೇ ಲೋಕವತಸ್ಯ ಸತ್ಯಮ್

||೧೬||

“ಓ ಸೂರ್ಯದೇವನೇ ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸುಕೃತ-ದುಷ್ಕೃತಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕವನೇ ! ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಗೆ (ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ) ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನಾಗಿರತಕ್ಕವನೇ ! ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾದ ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು ? ಅವಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೇ ? ಶೋಕಪೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ನಿಜವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಹೇಳು

1592

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ

ಲೋಕೇಷು ಸರ್ವೇಷು ಚ ನಾಸ್ತಿ ಕಿಂಚಿ-

ದ್ಯತ್ತೇನ ನಿತ್ಯಂ ವಿದಿತಂ ಭವೇತ್ತತ್ |

ತಂ ಸಸ್ವ ವಾಯೋ ಕುಲಶಾಲಿನೀಂ ತಾಂ

ಮೃತಾ ಹೃತಾ ವಾ ಪಥಿ ವರ್ತತೇ ವಾ

||೧೭||

ವಾಯುದೇವನೇ ! ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುದಿನವೂ ನಡೆಯುವ ವಿಷಯಗಳು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ನೀನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳು. ಕುಲೋದ್ಧಾರಕಳಾದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ ? ಯಾರಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವರೇ ? ”

ಹೀಗೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ, ಶೋಕಾಭಿಭೂತವಾದ ಶರೀರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಬುದ್ಧಿಗಿಟ್ಟಿದ್ದ, ಗಳ-ಗಳನೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿದ್ದ ವೀರನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತತ್ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಆರ್ಯನೇ ! ಶೋಕವನ್ನು ದೂರಮಾಡು. ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಯಾಗು.

ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೋ ಹಿ ನರಾ ನ ಲೋಕೇ

ಸೀದಂತಿ ಕರ್ಮಸ್ವತಿದುಷ್ಕರೇಷು

||೧೮||

ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಅತಿದುಷ್ಕರವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ವಿಷಾದಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ದುಃಖಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ರಘುವಂಶಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಹಾ ಪೌರುಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೇ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧೈರ್ಯಗಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅದುದರಿಂದ ಪುನಃ ದುಃಖಪೀಡಿತನಾಗಿ ಅಳತೊಡಗಿದನು.

೭೩ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

೬೪ನೆಯ ಸರ್ಗ

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸೀತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆ : ಶ್ರೀರಾಮನ
ಶೋಕೋದ್ಗಾರ : ಮೃಗಗಳ ಸಂಕೇತದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಡೆಗೆ
ಪ್ರಯಾಣ : ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ನದಿಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಮನ ಕೋಪ :
ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ಹೂಗಳನ್ನೂ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ
ಕಂಡುದು : ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕೋಪ

ಸ ದೀನೋ ದೀನಯಾ ನಾಚಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಾಕೃಮಬ್ರವೀತ್ |
ಶೀಘ್ರಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಜಾನೀಹಿ ಗತ್ವಾ ಗೋದಾವರೀಂ ನದೀಮ್ |
ಅಸಿ ಗೋದಾವರೀಂ ಸೀತಾ ಪದ್ಮಾನ್ಯಾನಯಿತುಂ ಗತಾ | ||

ಸೀತಾದೇವಿಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ದೀನನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಿಗೆ ದೈನ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈಗಲೇ ನೀನು ಗೋದಾವರೀನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತೆ
ಯೇನಾದರೂ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತರಲು ಹೋಗಿರುವಳೋ ?- ಎಂಬುದನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶತ್ರುವಿರಹಂತಕನಾದ, ತ್ವರಿತವಾದ
ನಡಿಗೆಯುಳ್ಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಮ್ಯವಾದ ಗೋದಾವರೀನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ
ಹೋದನು. ಅನೇಕತೀರ್ಥಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದ ಗೋದಾವರೀನದಿಯ ತೀರ
ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಅಣ್ಣ ! ಗೋದಾವರೀನದಿಯ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ನಾನವಳನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹಲವಾರು
ಬಾರಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದೆನು. ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಯಾವ
ಉತ್ತರವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು. ನಮ್ಮ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಕೃಶೋದರಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಎಲ್ಲಿಗೆ
ಹೋಗಿರುವಳೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.”

ರಾ [101]-5

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತಾವಿರಹಸಂತಾಪದಿಂದ ವಿನೋಹಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಿರಾಶಾ ದಾಯಕವಾದ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೀನನಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ತಾನೇ ಗೋದಾವರೀನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. “ಗೋದಾವರಿ! ಕ್ಷಮಿಸೀತಾ? ಗೋದಾವರೀಮಹಾನದಿಯೇ! ನನ್ನ ಸೀತೆಯೆಲ್ಲಿ ಹೋದಳು?”

ಈ ಹಿಂದೆ ರಾಮನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ವಧಾರ್ಹನಾದ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಗೋದಾವರಿಯೂ ರಾಮನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸೇಂಪ್ರನಾದ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸೀತೆಯ ಅಪಹರಣದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಗೋದಾವರೀನದಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದುವು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಳುತ್ತಳುತ್ತಾ ಸೀತೆಯೆಲ್ಲೆಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗೋದಾವರಿಯು, ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾವಣನಿಂದ ಅಪಹೃತಳಾದಳೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ರಾವಣನ ಭಯಂಕರವಾದ ಆ ರೂಪ ಮತ್ತು ದುರಾತ್ಮನಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಗಳು-ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆನೆದು ಭಯಗೊಂಡ ಗೋದಾವರಿಯು ಸೀತೆಯ ಅಪಹರಣದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಗೋದಾವರಿಯು ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಈ ಗೋದಾವರೀನದಿಯು ಯಾವುದೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಜನಕನ ಬಳಿಗೂ ಮತ್ತು

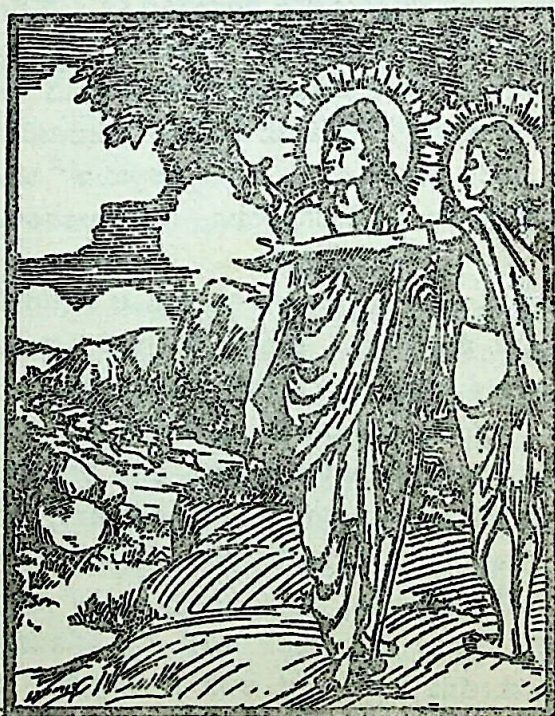
ಸೀತಾದೇವಿಯ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೂ ಹೋದಾಗ ಅವರು - ಸೀತೆಯೆಲ್ಲಿ ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಲಿ ?

ಸೌಮ್ಯನೇ ! ನಾನು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾದೆನು. ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳಿಂದಲೇ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಸೀತೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಸನಿಹದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದು ಈ ಎಲ್ಲ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಮರೆಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಯ್ಯೋ ! ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು ? ನಾನೀಗ ಬಂಧುವರ್ಗದವರಿಂದಲೂ ದೂರವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ವೈದೇಹಿಯನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ರಾತ್ರಿಯು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸೀತೆಯು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ನಿಜವಾದರೆ ಮಂದಾಕಿನೀ ಸದಿಯ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ಜನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ, ಚಿಲುಮೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಸುತ್ತಾಡುವೆನು.

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಆ ಮೃಗಗಳು ನನ್ನನ್ನೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ನೋಡುತ್ತಿವೆ. ಅವು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಭಂಗಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯವು ಇರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ ” - ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮೃಗಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದುವು. ಮೃಗಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಪುರುಷವ್ಯಾಘ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು - ‘ ಸೀತೆಯೆಲ್ಲಿ ? ’ - ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ನರೇಂದ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮೇಲೆದ್ದು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆಕಾಶದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಳೆಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನಿತ್ತುವು. ರಾವಣನಿಂದ ಸೆಳೆದೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ವೈದೇಹಿಯು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದಳೋ - ಆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾ ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು

ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆಕೆ ಆ ಮೃಗಗಳು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡು
ತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ - ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗು
ತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮಾತಿನ ಸಾರದಂತಿದ್ದ
ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇಂಗಿತಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಭೀಮಂತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅರ್ತನಾದವನು
ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಅಣ್ಣ ! ನೀನು ಆ ಮೃಗಗಳನ್ನು - ‘ ಕ್ಷ ಸೀತಾ ! ಸೀತೆಯಲ್ಲಿ ? ’ -
ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಒಡನೆಯೇ ಅವು ಮೇಲೆದ್ದು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ನಿಂತು
ಭೂಮಿಯನ್ನೂ - ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕನ್ನೂ ನಮಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಯಮೂಲಕ ತೋರಿಸು

ತ್ತಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವೀಗ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೂ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನೈಋತ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಮೈಗಗಳ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ಆರ್ಯಯಾದ ಸೀತೆಯೇನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು.” ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು- ‘ಬಾಢಂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ’-ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನಿತ್ತು, ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹೂಗಳಿಂದ ಸಮಲಂ ಕೃತವಾಗಿದ್ದ ಕಿರುದಾರಿಯೊಂದನ್ನು ಕಂಡರು.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನು ಒಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗಿ ದುಃಖಕರವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳು ಯಾವುವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇವೇ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೇ ನಾನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈದೇಹಿಗೆ ಮುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನು. ಅವಳು ಈ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮುಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ನೋಡು, ತಮ್ಮ ! ಈ ಹೂಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸ್ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಯಶೋವತಿಯಾದ ಭೂದೇವಿಯೂ, ಸೂರ್ಯನೂ ಮತ್ತು ವಾಯುವೂ ಈ ಕುಸುಮಗಳು ಬಾಡಿಕೊಳಗದಂತೆ ಮತ್ತು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಮಹಾಬಾಹುವಾದ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಹಲವಾರು ಚಲುಮೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ರವಣಪರ್ವತವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾವನೇ ! ರಮ್ಯವಾದ ಈ ವನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರಿಯಾದ, ಮನೋಭಿಕಾಮಳಾದ, ನನ್ನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವೈದೇಹಿಯನ್ನೇನಾದರೂ ನೀನು ಕಂಡೆಯಾ ? ”

ಪರ್ವತವು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಮನು ಪರಮಕ್ಕುದ್ಧನಾಗಿ-ಸಿಂಹವು

ಹೃದ್ರಮ್ಯಗವನ್ನು ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಬೆದರಿಸುವಂತೆ-ಪರ್ವತವನ್ನು ಭಯಗೊಳಿಸಿದನು :

ತಾಂ ಹೇಮವರ್ಣಾಂ ಹೇಮಾಭಾಂ ಸೀತಾಂ ದರ್ಶಯ ಪರ್ವತ |

ಯಾವತ್ಸಾನೂನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸ ತೇ ವಿಧ್ವಂಸಯಾಮ್ಯಹಮ್ ||೩೧||

“ ಪರ್ವತರಾಜನೇ ! ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿರುವ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತವಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ನಿಶಿತವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಧ್ವಂಸಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಸುಸರ್ವಾಭರಣಗಳನ್ನು ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಧರಿಸಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಸೀತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಡು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಮೈಥಿಲಿಯ ನಿಷಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಪರ್ವತವು ಸೀತೆಯು ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು, ಎತ್ತರದ ಶಿಖರಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತೇ ಹೊರತು, ಅವಳನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುನಃ ಕುಸಿತನಾಗಿ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು :

ಮಮ ಬಾಣಾಗ್ನಿ ನಿರ್ದಗ್ಧೋ ಭಸ್ಮೀಭೂತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ಅಸೇವ್ಯಃ ಸತತಂ ಚೈವ ನಿಪ್ಪಣದ್ರುಮಪಲ್ಲವಃ ||೩೨||

“ ಅದ್ರಿರಾಜನೇ ! ನನ್ನ ಬಾಣಾಗ್ನಿಯಿಂದ ದಹಿಸಲ್ಪಡುವ ನೀನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯಾಗುವೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಗರಿಕೆ-ಗಿಡ-ಮರ-ಬಳ್ಳಿಗಳೊಂದೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕನಾಗಿಬಿಡುವೆ.”

ಪುನಃ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಚಂದ್ರಮುಖಿಯಾದ, ಪೂಜ್ಯಕಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಈ ನದಿಯನ್ನೂ ನನ್ನ ನಿಶಿತವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.” ಹೀಗೆ ಪರಮಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಹಿಸಿಬಿಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದುಹೋಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸೀತಾದೇವಿಯು ನಡೆದುಹೋದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಗುರುತುಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಧನುಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಒಂದು ರಥವೂ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು. ರಥದ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಚದುರಿಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರೀತಿಯ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ವೈದೇಹಿಯ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಗುಂಡುಗಳು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅವಳು ಧರಿಸಿದ್ದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳೂ ಚೂರು-ಚೂರುಗಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಈ ಜಾಗದ ಸುತ್ತಲೂ ರಕ್ತದ ತೊಟ್ಟುಗಳು ಚಿತ್ರಿತವಾದ ಚಿನ್ನದ ಬಿಂದುಗಳಂತೆ ಹರಡಿ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ವೈದೇಹಿಯ ತಲೆಯನ್ನೇ ಒಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಥವಾ ಶರೀರವನ್ನು ತುಂಡು-ತುಂಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ತಿಲೋತ್ತಮೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಸುಂದೋಪಸುಂದರ ನಡುವೆ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ರಾಕ್ಷಸರ ನಡುವೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದಿರಬಹುದು.

ಸೌಮ್ಯನೇ ! ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನಾದರೂ ನೋಡು. ಅದು ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಆಭರಣಾದಿಗಳಿಂದ ವಿಭೂಷಿತವಾಗಿದೆ. ಮುರಿದುಹೋಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಈ ದಿವ್ಯ ಧನುಸ್ಸು ಯಾರದ್ದಾಗಿರಬಹುದು ? ಇದು ರಾಕ್ಷಸರದ್ದಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು ; ದೇವತೆಗಳದ್ದಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಇತ್ತ ನೋಡು. ಇಲ್ಲಿೊಂದು ಕವಚವೂ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಬಾಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ವೈದೂರ್ಯಮಣಿಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಚೂರು-ಚೂರುಗಳಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಈ ಕವಚವು ಯಾರದ್ದಾಗಿರಬಹುದು ? ”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿೊಂದು ಶ್ವೇತ

ಚ್ಛತ್ರವು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು : “ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನೂರು ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಶ್ರೇತಚ್ಛತ್ರವು ದಿವ್ಯವಾದ ಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮಧ್ಯದ ದಂಡವು ಮಾತ್ರ ಮುರಿದುಹೋಗಿದೆ. ಇದಾದರೂ ಯಾರದ್ದಾಗಿರಬಹುದು ? ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಇಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಮುಖವಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಕತ್ತಿಗಳು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಶರೀರಗಳು ವಿಶಾಲವಾಗಿವೆ. ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಕವಚಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಯಂಕರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇವುಗಳು ಯಾರದ್ದಾಗಿರಬಹುದು ?

ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿರುವ ಈ ರಥವಾದರೂ ಯಾರದ್ದಿರಬಹುದು ? ಈ ರಥವು ಯಾರಿಂದಲೋ ಕೆಳಕ್ಕೆ ದೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾಯಕನನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಮರಧ್ವಜವೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಧ್ವಜದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ರಥವು ಪ್ರದೀಪ್ತವಾದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡು, ತಮ್ಮ ! ಇವು ರಥದ ಅಚ್ಚುಮರದಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿವೆ. ಸುವರ್ಣಭೂಷಿತವಾಗಿವೆ. ಮುರಿದುಬಿದ್ದಿರುವ ಈ ಬಾಣಗಳು ಯಾರದ್ದಾಗಿರಬಹುದು ? ಬಾಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳು ವಿಧ್ವಂಸವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡು, ತಮ್ಮ ! ಈ ರಥದ ಸಾರಥಿಯು ಚಾವಟಿ ಮತ್ತು ಕಡಿವಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಯಾರ ಸಾರಥಿಯಾಗಿರಬಹುದು ? ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು. ಚಾಮರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಇಬ್ಬರು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಉಷ್ಣೀಶವನ್ನೂ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಾದರೂ ಯಾರ ಕಡೆಯವರಿರಬಹುದು ? ಹೆಜ್ಜೆಯ ಈ ಗುರುತು ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನದಿರಬಹುದೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸೌಮ್ಯನೇ ! ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಮತ್ತು ಕಠಿಣಹೃದಯರಾದ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ನನ್ನ ವೈರವು ನೂರುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅವರೊಡನೆ ನನ್ನ ವೈರವು ಜೀವಿತದ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲ.

ಅನರ ಅಂತ್ಯವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವೈರತ್ವದ ಭಾವನೆಯು ಉಪ
ಶಮನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಅಥವಾ ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ
ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಾಧಮರಿಂದ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ
ಸೀತೆಯನ್ನು ಅವಳ ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ರಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ.*

ವೈದೇಹಿಯು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಭಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಅಪಹರ
ಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ವಶಕ್ತರಾದ
ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬಂದರು? (ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು
ಧರ್ಮವೂ ರಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳೂ ರಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ.)

ಕರ್ತಾರಮಪಿ ಲೋಕಾನಾಂ ಶೂರಂ ಕರುಣವೇದಿನಮ್ |

ಅಜ್ಞಾನಾದವನು ನೈರಸ್ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ||ಜ||

ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಒಬ್ಬನು ಲೋಕಕರ್ತೃವೇ ಆಗಿರಬಹುದು; ಮಹಾ
ಶೂರನೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನೇನಾದರೂ ದಯಾರ್ಥಹೃದಯನಾಗಿ
ದ್ದರೆ ಅಂತಹವನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಅಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬಲ
ಹೀನನೆಂದು ಅವಮಾನಿಸುತ್ತವೆ. (ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಕರುಣೆಯನ್ನೇ ತೋರ
ಬಾರದು. ದಯಾಪರನನ್ನು ಜನರು ಬಲಹೀನನೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ಮೃದುಂ ಲೋಕಹಿತೇ ಯುಕ್ತಂ ದಾಂತಂ ಕರುಣವೇದಿನಮ್ |

ನಿರ್ವೀರ್ಯ ಇತಿ ಮನ್ಯಂತೇ ನೂನಂ ಮಾಂ ತ್ರಿದಶೇಶ್ವರಾಃ ||ಜ||

ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವನಾದ, ಯಾವಾಗಲೂ ಲೋಕಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಅನು
ರಕ್ತನಾಗಿರುವ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿರುವ, ಕರುಣೆ-ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು
ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ (ದಯಾಪರನಾದ) ನನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗಿಯೂ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ನಿರ್ವೀರ್ಯನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸೌಹಾರ್ದ, ದಯೆ, ಕರುಣೆ - ಮುಂತಾದ
ಗುಣಗಳೇ ದೋಷವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ. ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು

* ಧರ್ಮೋ ರಕ್ಷತಿ ರಕ್ಷಿತಃ-ಧರ್ಮರಕ್ಷಕರನ್ನು ಧರ್ಮವು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು
ಸೀತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ತೇಜೋವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಪ್ರಖರವಾದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ-ನಾನೂ ಕೂಡ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರ ಅಂತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಕಾರುಣ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸಿ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ನೀನು ಈಗಲೇ ನೋಡುವೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ !

ನಾನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಧ್ವಂಸಮಾಡಲು ಹೊರಟೆನೆಂದರೆ ಯಕ್ಷ-ಗಂಧರ್ವ-ಪಿಶಾಚ-ರಾಕ್ಷಸರಾಗಲೀ, ಮನುಷ್ಯ-ಕಿನ್ನರರಾಗಲೀ ಸುಖವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಬಾಣಗಳಿಂದಲೂ ಆಕಾಶವು ತುಂಬಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನೀನು ಈಗಲೇ ಕಾಣಲಿರುವೆ. ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಚಾರಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಲೋಕೇ ಶ್ವರರು ಕುಶಲಿನಿಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ನನಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಗ್ರಹಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಲಾಗದಂತೆ ಬಂಧಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಚಂದ್ರನನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ವಾಯುಗ್ನಿ-ಸೂರ್ಯರ ತೇಜಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸತತವಾದ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಢಾಂಧಕಾರವು ಕವಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪರ್ವತಗಳ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮರ-ಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನೂ ಪೊದೆಗಳನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಕಾಲನ ವಿನಾಶದ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಆಕಾಶವೂ ತುಂಬಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣವುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಹಾರಲಾರವು. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಧನುಸ್ಸಿನ ನಾಣಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಆಕಾಶವೇ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳು ನಾನು ಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಸೀಡಿತವಾಗಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡು ವಿನಾಶಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಜೀವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವನೊಬ್ಬನಿಂದಲೂ ತಡೆಯುಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ, ಕಿವಿ

ಯವರೆಗೂ ಶಿಂಜಿನಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದುಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗುವ. ಈ ಜಗತ್ತು ತನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೇ ಮೀರಿ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ನೀನೀಗ ಕಾಣಲಿರುವೆ. ಮೈಥಿಲಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನಿಂದು ಈ ಲೋಕವನ್ನೇ ಪಿಶಾಚ ರಿಂದಲೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದಲೂ ರಹಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ರೋಷಾ ವೇಶದಿಂದಲೂ ಅಸಹನೆಯಿಂದಲೂ ಬಿಡಲ್ಪಡುವ, ಏಕಳ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನನ್ನ ಬಾಣಗಳ ಬಲವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಂದು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಕ್ರೋಧದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ವಿನಾಶಹೊಂದುತ್ತವೆ. ದೇವ- ದೈತೇಯ-ಪಿಶಾಚ-ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವ-ದಾನವ-ಯಕ್ಷ-ರಾಕ್ಷಸರ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾನು ಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಚೂರು-ಚೂರುಗಳಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಲೋಕಪಾಲರು ಅಪಹೃತಳಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಸೀತೆಯನ್ನು ನನಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅವಳೇನಾದರೂ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದರೆ ದೇಹವನ್ನಾದರೂ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ತಂದೊಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ನಿಶಿತವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದುವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಥಾವರ-ಜಂಗಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವವರೆಗೂ ನಾನು ನಿಶಿತವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ.”

ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು. ತುಟಗಳು ಅಮರುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಾರುಮಡಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾಜಿನವನ್ನೂ ಬಿಗಿಪಡಿಸಿ ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದ ಜಟೆಯನ್ನು ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಹಾಗೆ ಅತ್ಯಂತಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಧೀಮಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಶರೀರವು-ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ರುದ್ರನ ಶರೀರದಂತೆಯೇ-ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ, ಪರಮಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ, ಪರಪುರಂಜಯನಾದ, ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಸ್ಪಿಯಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಸರ್ಪಗಳಂತೆ

ಸುಖೋರವಾಗಿಯೂ ಪ್ರದೀಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಹೇಳಿದನು :

ಯಥಾ ಜರಾ ಯಥಾ ಮೃತ್ಯುರ್ಯಥಾ ಕಾಲೋ ಯಥಾ ವಿಧಿಃ |
ನಿತ್ಯಂ ನ ಪ್ರತಿಹನ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ತಥಾಹಂ ಕ್ರೋಧಸಂಯುಕ್ತೋ ನ ನಿವಾರ್ಯೋಽಸ್ಮಿ ಸರ್ವಥಾ ||

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಮುಪ್ಪು, ಸಾವು, ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅದೃಷ್ಟ-ಇವು ಅನುದಿನವೂ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧಾಭಿಭೂತನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡ ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಾರರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.

ಕಾಲವು ಮೀರಿಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ನಿಷ್ಕಳಂಕಳಾದ, ಮಿಥಿಲಾದೇಶವ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಲೋಕೇಶ್ವರರು ನನಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ದೇವ-ಗಂಧರ್ವ-ಮನುಷ್ಯ-ಸರ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಪರ್ವತಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ವೃತ್ತಾಸಗೊಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಜಗತ್ತೇ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲೋಲ-ಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಒಳನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

ಒಳನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮಾಧಾನ

ತಸ್ಯಮಾನಂ ತಥಾ ರಾಮಂ ಸೀತಾಹರಣಕರ್ತೃತಮ್ |
ಲೋಕಾನಾಮುಭವೇ ಯುಕ್ತಂ ಸಂವರ್ತಕಮಿವಾನಲಮ್ ||೧||

ವೀಕ್ಷಮಾಣಂ ಧನುಃ ಸಜ್ಜಂ ನಿಃಶ್ವಸಂತಂ ಪುನಃ ಪುನಃ |
ದಗ್ಧಕಾಮಂ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ಯುಗಾಂತೇ ಚ ಯಥಾ ಹರಮ್ ||೨||

ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಸಂಕೃದ್ಧಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಮಂ ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಅಬ್ರವೀತ್ಪ್ರಾಜ್ಞ ಲಿರ್ವಾಕ್ಯಂ ಮುಖೇನ ಪರಿಶುಷ್ಯತಾ ||೩||

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರೇಯಸಿಯಾದ ಸೀತೆಯ ಅಸಹರಣ ದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕುದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಲೋಕಗಳನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ನಾಣನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಯುಗದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಭಸ್ಮಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಪರಮೇಶ್ವರನಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನೂ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಇಷ್ಟು ಕುಪಿತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮುಖವೂ ಬಾಡಿದೋಯಿತು. ಅವನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ವಿನೀತನಾಗಿ ಹೇಳಿದನು :

ಪುರಾ ಭೂತ್ವಾ ಮೃದುರ್ದಾರ್ಢೈಃ ಸರ್ವಭೂತಹಿತೇ ರತಃ |
ನ ಕ್ರೋಧವಶಮಾಪನ್ನಃ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಹಾತುಮರ್ಹಸಿ | ೪ ||

“ಅಣ್ಣ ! ಈ ಹಿಂದೆ ನೀನು ಬಹಳ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿದ್ದೆ. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವಗುಣ ನಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸಹಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ.

ಚೆನ್ನೈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಪ್ರಭಾ ಸೂರ್ಯೇ ಗತಿರ್ವಾಯೌ ಭುವಿ ಜ್ವಮಾ |
ಏತಚ್ಚ ನಿಯತಂ ಸರ್ವಂ ತ್ವಯಿ ಚಾನುತ್ತಮಂ ಯತಃ | ೫ ||

ಜಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯೂ, ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೆಯೂ, ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವೂ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯೂ ನಿಯತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕರ ಜೊತೆಗೆ ಯಶಸ್ಸೂ ನಿಯತವಾಗಿದೆ. ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವನೆಂದೂ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನೆಂದೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರತಕ್ಕವನೆಂದೂ ನೀನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವೆ.

ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸುವುದು ಯುಕ್ತ.

ವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಲೋಕಗಳನ್ನೇ ನಾಶಗೊಳಿಸಲು ಬಯಸಬೇಡ.

ಭಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಈ ಯುದ್ಧರಥವು ಯಾರದೆಂಬುದು ನನಗೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರಥವನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಿದವರು ಯಾರು? ಯಾರ ಸಲುವಾಗಿ ಮುರಿದುಹಾಕಿದರು?—ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊರಸುಗಳ ಮತ್ತು ರಥಚಕ್ರಗಳ ಗುರುತುಗಳು ಆಚ್ಚಳಿಯ ದಂತಿವೆ. ರಕ್ತದ ತೊಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ನೆನೆದುಹೋಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರಥವು ಓಡಾಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಎರಡು ರಥಗಳು ಓಡಾಡಿರುವ ಚಿಹ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಯುದ್ಧವು ಒಬ್ಬನದೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇಬ್ಬರು ಎರಡು ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿರುವ ಕುರುಹುಗಳು ನಮಗಿಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಸೈನ್ಯವೊಂದು ಸಂಚಾರಮಾಡಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಗುರುತುಗಳನ್ನೂ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದವನು ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಲೋಕವನ್ನೇ ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ರಘುವಂಶದ ರಾಜರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿರೂ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿದ್ದರು. ಸರ್ವದಾ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೋಪಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೂಡ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಶರಣ್ಯನೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಶ್ರಯನೂ ಆಗಿರುವೆ.

ಅಣ್ಣ ! ಒಬ್ಬನ ಭಾರ್ಯೆಯು ವಿನಾಶಹೊಂದುವುದನ್ನು ಯಾವನು ತಾನೇ—‘ಸಾಧು’—ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ? ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿರತಕ್ಕವನಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ—ಉದಾರ ಶೀಲನಾದ ನಿನಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾಗುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಡ-ನದೀ-ಸಮುದ್ರ-ಪರ್ವತಗಳಾಗಲೀ, ದೇವ-ಗಂಧರ್ವ-ದಾನವರಾಗಲೀ ಖಂಡಿತ

ವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಯಾರೂ ಕೇಡನ್ನು ಬಯಸರು. ಅದುದರಿಂದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ದೂರಮಾಡು. ನನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕದ್ದಿರುವವನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾವು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕೋಣ. ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸರೋವರಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕೋಣ. ದೇವ-ಗಂಧರ್ವಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕದ್ದವನನ್ನು ಹುಡುಕೋಣ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದ ನಂತರವೂ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ-ಸಾಮೋಪಾಯದಿಂದ ಲೋಕನಾಯಕರು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ-ಅನಂತರ ನೀನು ವಿಶ್ವವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ದಂಡೋಪಾಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನರೇಂದ್ರನೇ ! ಸೌತೀಲ್ಯದಿಂದಲೂ, ಮೃದುವಾದ ಮಾತಿನಿಂದಲೂ, ವಿನಯದಿಂದಲೂ, ಸುಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ನೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಮೂಲಭಾಗವುಳ್ಳ ಮಹೇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ವಿನಾಶಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ."

ಒಳನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

ಒಳನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು

ತಂ ತಥಾ ಶೋಕಸಂತಪ್ತಂ ವಿಲಪಂತಮನಾಥವತ್ |

ಮೋಹೇನ ಮಹತಾವಿಷ್ಣಂ ಪರಿದ್ಯೂನಮುಚ್ಛೇತನಮ್ |

||೧||

ತತಃ ಸೌಮಿತ್ರಿರಾಶ್ವಾಸ್ಯ ಮುಹೂರ್ತಾದಿವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |

ಸಾಮಂ ಸಂಚೋದಯಾಮಾಸ ಚರಣೌ ಚಾಭಿಪೀಡಯನ್ |೨||

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಕಸಂತಪ್ತನಾಗಿದ್ದ, ಅನಾಥನಂತೆ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿದ್ದ, ಅತ್ಯಂತದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದ, ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ಮುಹೂರ್ತಕಾಲದವರೆಗೆ ನಯ-ವಿನಯಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲುಗಳೆರಡನ್ನೂ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಘವ! ದೇವತೆಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅಮೃತನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಂತೆ-ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ದಶರಥನು ಮಹಾತಪಸ್ಸನ್ನೂ, ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾಗಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮಹಾಮುಹುಮನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಭರತನೇ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗವಾದೊಡನೆಯೇ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ರಾಮಭದ್ರ! ಸಕಲಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ನೀನೇ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ಸೀತಾವಿಯೋಗದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ-ಅಲ್ಪಬಲವುಳ್ಳ ಸಾಮಾನ್ಯಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಇಂತಹ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೇಗೆತಾನೇ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು? *

ಅಣ್ಣ! ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೋ. ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದವನಾದ ಯಾವನಿಗೆ ತಾನೇ ಆಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಪತ್ತು ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಪತ್ತುಗಳೊಂದೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇದ್ದು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಪರ್ಶದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಕೆಲವು ದಿನಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ

* ಯದೃದಾಚರತಿ ಶ್ರೀಷ್ಠಸ್ತತ್ತದೇವೇತರೋ ಜನಃ - ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀಷ್ಠರಾದವರು ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಇತರರೂ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಷ್ಠರಾದವರು ಅತ್ಯಂತಕಷ್ಟಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಯಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಅವೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಯಕನೇ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟರೆ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಪಲಾಯನವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದುವರಿಂದ ಧೀರೋದಾತ್ತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಧೃತಿಗೆಡಬಾರದು; ಸಹನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು-ಎಂಬುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ನಿರಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿವೇಶಿಗಳಾದವರು ಆಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ಧೈರ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು. * ಭಾರ್ಯಾವಿರಹಶೋಕದಿಂದ ದುಃಖಿತನಾಗಿರುವ ನೀನು ಕೋಪಾಂಗಿಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ದಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಫೀಡಿತರಾಗುವ ಜನರು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ದುಃಖಪಡುವುದು ಎಂಬುದು ಈಗಿನ ದಲ್ಲ. ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಲೋಕದ ಸ್ವಭಾವವೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ರೀತಿಯಾಯಿತು ನಡುಪಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಗನು. ಅವನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೈಭವದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ ಸುಖ-ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಂತಹವನಿಗೂ ದುಃಖರೂಪವಾದ ಅಜ್ಞಾನವು ಅವರಿಸಿತು. ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪುರೋಹಿತರಾದ ವಸಿಷ್ಠ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಅವರಿಗೂ ಆಪತ್ತು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನೂರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ದಿನ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಶಾಪದಿಂದ ಹತರಾದರು. ಈ ಭೂದೇವಿಯು ಜಗತ್ತುಗಳಿಗೇ ತಾಯಿಯಾಗಿರತಕ್ಕವಳು. ಸರ್ವಲೋಕಗಳಿಂದಲೂ, ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವಳು. ಇಂತಹವಳಿಗೂ ಆಪತ್ತೆಂಬುದು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕಂಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಭೂಕಂಪವು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರು ಪರಾವರಧರ್ಮಗಳ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲಸರ್ವಸ್ವವೂ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅವರೇ ಪರಮಾಶ್ರಯರು. ಅಂತಹವರಿಗೂ ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಹು-

* ನ ಹ ವೈ ಶರೀರಸ್ಯ ಸತಃ ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯಯೋರಪಹತರಿಸ್ತಿ | ಸತ್ಪುರುಷನ ಶರೀರವು ಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಿಯಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಾತ್ ಹಿಗ್ಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಕುಗ್ಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಶ್ರುತವಚನವೂ ಇದನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೇತುಗಳಿಂದ ಅಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಅದರೂ ದೇವತೆಗಳೇ ಅದರೂ ವಿಧಿನಿಯಮದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೇಹಧಾರಿಗಳಾದ ಮನುಷ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ ?

ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಅನೀತಿಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಡ. ವೈದೇಹಿಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಷ್ಟಳಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಅಪಹೃತಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ-ವೀರನಾದ ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯಮನುಷ್ಯರಂತೆ ದುಃಖಪಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ನಿನ್ನಂತಹವರು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಒದಗಿಬಂದರೂ ಹೀಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಶೋಕಪಡುತ್ತಲೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖದ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತತೆಗಳನ್ನೂ ಕರ್ತವ್ಯಾ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಮಾಲೋಚಿಸು. ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಶುಭಾಶುಭಗಳೆರಡನ್ನೂ ತಿಳಿದವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಮಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸುಖ-ದುಃಖರೂಪವಾದ ಗುಣ-ದೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕರ್ಮದಿಂದ ಇಂತಹ ಫಲವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಕರ್ಮಮಾಡದೇ ಇಷ್ಟ ಫಲವಾಗಲೀ ಅನಿಷ್ಟಫಲವಾಗಲೀ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿರುವ ಯಾವುದೋ ದುಷ್ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ನಾವೀಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.) ಹಿಂದೆ ನೀನೇ ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೇಳಿರುವೆ. ಅವನ್ನೇ ನಾನೀಗ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊರತಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ. ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನೇ ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯು ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಭಾರ್ಯಾವಿರಹಶೋಕದಿಂದಾಗಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಲಗಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿ ತೋರಬೇಕು ; ಮಾನುಷವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಯಾವನಲ್ಲಿ ತೋರಬೇಕು-ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ಅಣ್ಣ ! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ವಿನಾಶಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿನಗಾಗುವ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು ? ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ಆ ಶತ್ರುವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.”

೬೬ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

೬೭ನೆಯ ಸರ್ಗ

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಜಟಾಯುವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದುದು :

ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಟಾಯುವನ್ನು ಬಾಚಿತಬ್ಬಿ ಕೊಂಡು ಅತ್ತುದು

ಪೂರ್ವಜೋಽಪ್ಯುಕ್ತ ಮಾತ್ರಸ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸುಭಾಷಿತವಾಂ ।

ಸಾರಗ್ರಾಹೀ ಮಹಾಸಾರಂ ಪ್ರತಿಜಗ್ರಾಹ ರಾಘವಃ

||೧||

ಮಾತಿನ ಸಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು, ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದವನೇ ಆದರೂ-ಮಹಾಸಾರಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು.*

* ‘ಮೊದಲನೆಯ ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕವರು ವಿನೀತರಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು’-ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯನಿಯಮ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಚಿಕ್ಕವರೇ ಮೊದಲನೆಯ ಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ‘ಮೊದಲನೆಯ ಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಯಮವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರವಾದರೂ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ಧರ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ತನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿದೆ

ಮಹಾಬಾಹುವಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಉಕ್ಕೇರಿಬಂದಿದ್ದ ಕೋಪವನ್ನು ಉಡುಗಿಸಿ ಚಿತ್ರಧನುಸ್ಸನ್ನು ಊರೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ನತ್ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣ ವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ? ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ?-ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳು.”

ಸೀತಾವಿಯೋಗದ ಪರಿತಾಪದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಲಿದ್ದ ರಾಮನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಅಣ್ಣ ! ಈ ಜನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ : ಅನೇಕರಾಕ್ಷಸರು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕಪರ್ವತಗಳೂ-ಹೋಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಗಿರಿಯ ದುರ್ಗಮಸ್ಥಳಗಳೂ ಇವೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳ-ಕೊಳ್ಳಗಳಿವೆ. ಪರ್ವತಗಳ ಕಂದರಗಳಿವೆ. ನಾನಾವಿಧವಾದ ಮೃಗಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಗುಹೆಗಳಿವೆ. ಕಿನ್ನರರ ವಾಸಗೃಹಗಳಿವೆ. ಗಂಧರ್ವರು ವಾಸಮಾಡುವ ಭವನಗಳಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ವಿನೀತನಾಗಿಯೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ರೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ‘ ಸಂಬೋಧಯಾಮಾಸ ಚರಣೌ ಚಾಭಿಪೀಡಯನ್ | ಶ್ರೀರಾಮನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾಮನನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ’ ‘ ಮಹಾಸಾರಂ ಸುಭಾಷಿತಂ ’ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿವೆ. ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ವಚೋ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಬಾಲಾದಸಿ ಶುಕಾದಪಿ ಎಂಬಂತೆ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹುಡುಗರು ಹೇಳಿದರೂ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ; ಗಿಳಿಯು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಸಾರಯುಕ್ತವಾದ ಸುಭಾಷಿತವೆಂದವೇಲೆ ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ ? ೬೬ನೆಯ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳಿರುವ ಅಪ್ಪವಾಕ್ಯಗಳು ಮಹಾಸಾರಯುಕ್ತವಾದುವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ತ್ವದ್ವಿಧಾ ಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನಾ ಮಹಾತ್ಮನೋ ಸರರ್ಷಭ ।

ಅಪತ್ಸು ನ ಪ್ರಕವ್ವಸ್ತೇ ವಾಯುನೇಗೈರಿವಾಚಲಾಃ

॥೭॥

ವಾಯುವಿನ ರಭಸವಾದ ಸಂಚಲನದಿಂದ ಪರ್ವತವು ವಿಚಲಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನರಾದ, ಮಹಾತ್ಮರಾದ ನಿನ್ನಂತಹ ಮಾನವಶ್ರೇಷ್ಠರು ಆಪತ್ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಲಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇತ್ಯುಕ್ತೃಸ್ತದ್ವನಂ ಸರ್ವಂ ವಿಚೇಚಾರ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ।

ಕೃದ್ಧೋ ರಾಮಃ ಶರಂ ಘೋರಂ ಸಂಧಾಯ ಧನುಷಿ ಕ್ಷುರಮ್॥

ಕೋಪಗೊಂಡು ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಕ್ಷುರವೆಂಬ ಭಯಂಕರವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ (ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡು) ಆತನೊಡನೆ ಕಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಗಾಗಿ ಓಡಾಡಿದನು.*

ಹೀಗೆಯೇ ಸೀತೆಯನ್ನರಸುತ್ತಾ ರಾಮ.ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪರ್ವತಶೃಂಗಸದೃಶನಾದ, ಪಕ್ಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಪುಣ್ಯವಂತನಾದ, ರಕ್ತದಿಂದ ತೋಯ್ದು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಜಟಾಯುವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

* ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ರಾಮಃ ಕೃದ್ಧಃ ಸನ್ ಘೋರಂ ಶರಂ ಧನುಷಿ ಸಂಧಾಯ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಸರ್ವಂ ವಿಚೇಚಾರ-ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೃದ್ಧನಾಗಿ ಕ್ಷುರವೆಂಬ ಘೋರವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಿದನು-ಎಂಬುದು ಅನ್ವಯಾನುಕ್ರಮವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಸರ್ಗದ ಎರಡನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ' ಅತ್ಮನಃ ರೋಷಂ ನಿಗೃಹ್ಯ ' ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ-ಕೋಪವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಶಾಂತನಾಗಿ-ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತುಗಳೂ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತುಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಕೋಪಬರುವಂತಹ ಯಾವ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರಾಮನು ಕೋಪಗೊಂಡುದೇಕೆ ? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಸೀತೆಯಾಃ ಅದರ್ಶನಾತ್ ಕ್ರೋಧಃ-ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ

ಅನೇನ ಸೀತಾ ವೈದೇಹೀ ಭಕ್ತಿತಾ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ |

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಇವನೇ ಸೀತೆಯನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಹದ್ದಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಹದ್ದಲ್ಲ. ಗೃಧ್ರರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನಿವನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿ ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನೀಗಲೇ ಪ್ರದೀಪ್ತವಾದ ಅಗ್ರಭಾಗಗಳುಳ್ಳ, ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಘೋರವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಸಮುದ್ರಾಂತವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನಡುಗಿಸಿಬಿಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕ್ಷುರವೆಂಬ ಬಾಣವನ್ನು ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದಲೇ ನೋಡುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ನೊರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಕ್ತವನ್ನೇ ಕಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪಕ್ಷಿಯು ಸೀತಾವಿಯೋಗದುಃಖದಿಂದ ದೀನನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಮಾತಿಂದ ಹೇಳಿತು :

“ಆಯುಷ್ಯಾಂತನೇ ! ಸಂಜೀವಿನಿಯಂತಹ ಓಷಧಿಲತೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾವಳನ್ನು ಗಿರಿ-ದುರ್ಗ-ಕಂದರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನದೀ-ನದಗಳ ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆಯೋ

ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕೋಪಬಂದಿತು-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸೀತೆಯು ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕೋಪಬರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಲು ‘ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಹ ಸರ್ವಂ ವಿಚಾರಂ ಎಂದಾದಮೇಲೆ ಸೀತಾಯಾಃ ಅದರ್ಶನಾತ್’ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಘೋರಂ ಕ್ಷುರಂ ಧನುಷಿ ಸಂಧಾಯ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಸರ್ವಂ ವಿಚಾರಂ-ಘೋರವಾದ ಕ್ಷುರವೆಂಬ ಬಾಣವನ್ನು ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚಾರಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಅನ್ವಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಸೀತಾಯಾಃ ಅದರ್ಶನಾತ್ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ರಾಮಃ ಕ್ರೋಧೋ ಬಭೂವ ರಾಮನು ಕ್ರುದ್ಧನಾದನು. ಬಭೂವ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅಧ್ಯಾ

ಆ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳೊಡನೆ ರಾವಣನು ಅಪಹರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ನೀನು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ
ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ರಾವಣನು ಎಳೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. ಒಡನೆಯೇ
ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆನು.
ಅವಳನ್ನು ರಾವಣನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ರಾವಣನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ
ಮಾಡಿದೆನು. ಅವನ ಭಕ್ತ-ಚಾಮರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮರಥ
ವನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದೆನು. ಕಡೆಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಗಾಯಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ರಾವಣನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ರಾಮ ! ಇದೋ ನೋಡು !
ಇದೇ ಅವನ ಮುರಿದುಹೋಗಿರುವ ಧನಸ್ಸು. ಅವನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳು
ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿದಂತೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಇದೇ ಅವನ ಸಂಗ್ರಾಮರಥ. ಮುರಿದು
ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿರುವವನೇ ಅವನ ಸಾರಥಿ. ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ
ಆಪ್ತಳಿಸಿ ನಾನಿವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದೆನು. ರಾವಣನೊಡನೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ
ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ನಾನು ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡೆನು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ
ರಾವಣನು ನನ್ನೆರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟನು. ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಾನು
ಅಸಹಾಯನಾದೆನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರುದ್ಧಃ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬೇರೆ
ಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಕ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ವಾಕ್ಯಭೇದದೋಷವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.
ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕ್ರುದ್ಧಃ = ಕ್ರೂಢಂ ಜಹಾತಿ
ಸಃ = ತ್ಯಕ್ತಕೋಪಃ ರಾಮಃ | ಕೋಪವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದ ರಾಮನು ಎಂದು ಕ್ರುದ್ಧ
ಪದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕ್ರೂಢಂ ಜಹಾತಿ ಎಂಬ
ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ರುದ್ಧಶಬ್ದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಾದರೂ ಇದು ಸರ್ವಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗು
ವುದಿಲ್ಲ. ವೈದುಷ್ಯಪ್ರದರ್ಶಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರುದ್ಧೋ ರಾಮಃ ಎಂಬ ಉತ್ತರಾರ್ಥವಿಲ್ಲ
ದಿದ್ದರೆ ಕಥೆಯು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಪಾಠವಿದೆ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅರ್ಥವು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಶಾಘವ ! ರಾಕ್ಷಸನು ಈ ಮೊದಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.
ಪುನಃ ನೀನೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.”

ಜಟಾಯುವಿನ ದಾರುಣವಾದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನ
ಮುಖವು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ತನಗೆ ಅತಿಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಸೀತೆಯ ವೃತ್ತಾಂತ
ವನ್ನೇನೋ ಕೇಳಿದನು. ಆದರೆ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜಟಾಯುವು ತನಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾ
ರ್ಪಣೆಮಾಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ದುಃಖವು ಇಮ್ಮಡಿ
ಯಾಯಿತು. ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಜಟಾಯುವನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ
ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟನಾಗಿ ಭೂಮಿಯ

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಸೀತೆ
ಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಜಟಾಯುವಿನ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಗಳ-
ಗಳನೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣನೊಡನೆ ಅವನೂ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಧೀರತಮ
ನೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೆಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅವನಿಂದ ಸಹಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ
ಜಟಾಯುವಿನ ಉಸಿರು ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನು
ಬಹಳ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು
ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂತಹ ಅತಿದಯನೀಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಟಾಯು
ವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅತಿದುಃಖಿತನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯಂತೋ ವನೇ ವಾಸಃ ಸೀತಾ ನಷ್ಟಾ ಮೃತೋ ದ್ವಿಜಃ |
ಈದೃಶೀಯಂ ಮಮಾಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ನಿದರ್ಶೇದಪಿ ಪಾವಕಮ್ || ೨೩ ||

“ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನಾನು ಮೊದಲು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾದೆನು. ಬಳಿಕ
ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸೀತೆಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನು.
ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಬಂದ ಈ ಜಟಾಯುವೂ ಪ್ರಾಣತೊರೆದನು.
ಇಂತಹ ದುರ್ಗತಿಯು ನನಗಿಂದು ಒದಗಿಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟವು
ಎಷ್ಟು ಬಲಶಾಲಿಯೆಂದರೆ : ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಟ್ಟು
ಹಾಕುವ ಬೆಂಕಿಯೂ ಸುಟ್ಟುಹೋದೀತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ವಿಷಯ
ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ ?

ಸಂಪೂರ್ಣಮಪಿ ಜೇದದ್ಯ ಪ್ರತರೇಯಂ ಮಹೋದಧಿಮ್ |
ಸೋಽಪಿ ನೂನಂ ಮಮಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಶುಷ್ಯೇತ್ಸರಿತಾಂ ಪತಿಃ || ೨೪ ||

ಸಮುದ್ರಕ್ಕಾದರೂ ಬಿದ್ದು ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗೋಣವೆಂದು ನಾನೇ
ನಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದರೆ-ನನ್ನ ಈ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದ
ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತುಂಬಿತುಳುಕುತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರವೂ ಬತ್ತಿಹೋಗಬಹುದು.

ನಾಸ್ಯ ಭಾಗ್ಯತರೋ ಲೋಕೇ ಮತ್ತೋಽಸ್ಮಿನ್ನಚರಾಚರೇ |
ಯೇನೇಯಂ ಮಹತೀ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಮಯಾ ವ್ಯಸನವಾಗುರಾ || ೨೫ ||

ಸಾಧನ-ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತಲೂ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಾದವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ವ್ಯಸನವೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಲೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸೌಮಿತ್ರೇ! ಈ ಗೃಧ್ರ ರಾಜನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮಿತ್ರನು. ವೃದ್ಧನಾಗಿರುವನು. ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ರಾವಣನಿಂದ ಹತನಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ.”

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನೇಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಹಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅನಂತರ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ತನಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ಜಟಾಯುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾ ಅವನ ಮೈದಡೆ ವುತ್ತಾ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ರಕ್ತದಿಂದ ತೋಯ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ ಗೃಧ್ರರಾಜನನ್ನು ಪುನಃ ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ‘ ಕ್ಷ ಮೈಥಿಲೀ-ಪ್ರಾಣಸಮಾ ಗತಾ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಮಳಾದ ಮೈಥಿಲಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ? ’-ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಎಚ್ಚರದಷ್ಟಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು.

೬೭ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

೬೭ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಜಟಾಯುವಿನ ಮರಣ : ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ
ದಹನಸಂಸ್ಕಾರ

ರಾಮಃ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ತು ತಂ ಗೃಧ್ರಂ ಭುವಿ ರೌದ್ರೇಣ ಸಾತಿತಮ್ |
ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ನಿುತ್ರ ಸಪ್ಪನ್ನಮಿದಂ ವಜನಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಅತಿಭಯಂಕರನಾದ ರಾವಣನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದ್ದ ಗೃಧ್ರರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಿತ್ರರಿಂದ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಸೌಮಿತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಪಕ್ಷಿಯು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾವಣನೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದೆ.

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಇದು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿದೆ. ಇದರ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣವು ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಪ್ರೇಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಧ್ವನಿಯೂ ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿದೆ. ಮಾತನಾಡಲೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತಂಕಗೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದೆ.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಟಾಯುವಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಪಕ್ಷಿರಾಜ ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ. ಪುನಃ ನಿನಗೇನಾದರೂ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾಗಿದ್ದರೆ-ಸೀತಾದೇವಿಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳು. ರಾವಣನು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯಕಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು ? ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಯಾವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕಂಡು ರಾವಣನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು-ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ-ಅಪಹರಿಸಿದನು ? ರಾವಣನು ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಚಂದ್ರಸದೃಶವಾದ ಮತ್ತು ನಯನಮನೋಹರವಾದ ಸೀತೆಯ ಮುಖಬಿಂಬವು ಹೇಗಿದ್ದಿತು ? ಪಕ್ಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ನಿನಗೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು ? ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದೆನೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೇ ? ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವೆಂತಹದು ? ಅವನು ಹೇಗೆ ದ್ದನು ? ಅವನ ಕರ್ಮವೇನು ? ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಳವಾವುದು ?-ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳು.”

ದೀನಾತ್ಮನಾದ ಜಟಾಯುವು ಅನುಭವಂತೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಧ್ವನಿಯು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೇಳಿದನು :

“ ರಾಘವ ! ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನಾದ ರಾವಣನು ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನೂ-ದಟ್ಟವಾದ ಮೋಡವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅಂಧಕಾರವು ಕವಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು

ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡೆನು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ರಾವಣನು ನನ್ನ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ನನ್ನ ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಗಳು ಮಾತನಾಡದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಿವೆ. ಲಾಮಂಜದ ಬೇರುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಲೆಗೂದಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.* (ನನಗೆ ಮರಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ.) ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಮುಹೂರ್ತವು ನಿನಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಅದರ ಸ್ವಾಮಿಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಮುಹೂರ್ತವು ಅಪಹರಿಸಿದವನಿಗೆ ದುಷ್ಟಲವನ್ನು ನೀಡುವ ವಿಂದ - ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮುಹೂರ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ರಾವಣನಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನಾದ ರಾವಣನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಆ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಪಹರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಗಾಳವನ್ನು ನುಂಗಿದ ಮೀನಿನಂತೆ ಮರಣವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಾನೆ.¹ ಆತನಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ವೈದೇಹಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀನು ವ್ಯಥೆಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ನೀನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಅವಳೊಡನೆ ರಮಿಸಲಿರುವೆ.”

ರಾಮನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಟಾಯುನಿಗೆ ಮರಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಯಿತು. ಅದರೂ ಅವನು ಚಿತ್ತಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

* ಮರಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗ ಮರ-ಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ.

1 ವಿಂದ ಎಂಬ ಪದವೇ ನಷ್ಟಧನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ವಿವರಣೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಷ್ಟಂ ಧನಂ ವಿನಾಶಿ ಲಭತೇ ಅಸ್ಮಿನ್ ಇತಿ ವಿನಾಶಃ - ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾದ ಧನವು ಪುನಃ ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ 'ವಿಂದ' ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದನಂತರ ಜಟಾಯುವಿನ ಬಾಯಿಂದ ಮಂಸಮಿಶ್ರವಾದ ರಕ್ತವು ಹೊರಬಂದಿತು. ಕಡೆಯದಾಗಿ ಜಟಾಯುವು-
 “ಪುತ್ರೋ ವಿಶ್ರವಸಃ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಾಪ್ತಾ ವೈಶ್ರವಣಸ್ಯ ಚ||”
 ರಾವಣನು ವಿಶ್ರವಸನ ಮಗನು. ಕುಬೇರನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಹೋದರನು”-
 ಎಂದು ರಾವಣನಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿ-ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದನು.

ರಾಮನು ಮಾತ್ರ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ‘ಬ್ರೂಹಿ ! ಬ್ರೂಹಿ ! ಹೇಳು ; ಹೇಳು. ಮುಂದೆ ಹೇಳು’-ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಗೃಧ್ರರಾಜನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋದುವು. ಪ್ರಾಣವು ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೃಧ್ರಪಕ್ಷಿಯು ತಲೆಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿ ಶರೀರವನ್ನು ವಾಲಿಸಿತು. ಪ್ರಾಣಗಳು ಹಾರಿಹೋದೊಡನೆಯೇ ಶರೀರವು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಪರ್ವತೋಪಮವಾಗಿದ್ದ, ಪ್ರಾಣಗಳಿಂದ ವಿಹೀನವಾಗಿದ್ದ ಜಟಾಯುವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ನೋಡಿದನು. ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಒದಗಿಬಂದ ದುಃಖದಿಂದ ಅತಿದೀನನಾಗಿದ್ದ ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಕ್ಷಸರ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಈ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪಕ್ಷಿಯು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಇಂದು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದೆ. ಕಾಲವನ್ನು ಮೀರಿಹೋಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅತಿಕಷ್ಟ.*

* ಚಿರಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದವನು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಮರಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಬೇರೊಬ್ಬರಿಂದ ಹತನಾಗಿ ಪ್ರಾಣತೊರೆಯುವಂತಾಗುವುದು ತೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಈಗಲೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಾಲೋ ಹಿ ದುರತಿ

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈ ಜಟಾಯುವು ನಮಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿ
ದ್ದನು. ಅವನೂ ಈಗ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲು-
ವಾಗಿ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ ಜಟಾಯುವು ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ರಾವಣನಿಂದ ಹತ-
ನಾದನು. ಈ ಪತಗೇಶ್ವರನು ಮಹಾನಿಶಾಲನಾದ ಪಿತೃ-ಪಿತಾಮಹ
ಸಂಬಂಧವಾದ ಗೃಧ್ರರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ
ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ ತೊರೆದನು.

ಸರ್ವತ್ರ ಖಲು ದೃಶ್ಯಂತೇ ಸಾಧವೋ ಧರ್ಮಚಾರಿಣಃ !

ಶೂರಾಃ ಶರಣಾಃ ಸೌಮಿತ್ರೇ ತೀರ್ಯಗ್ಯೋನಿಗತೇಷ್ಟಪಿ ||೨೪||

ಸಾಧುಗಳೂ, ಧರ್ಮಚಾರಿಗಳೂ, ಶೂರರೂ, ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕರೂ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿ-
ಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನಾದ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವ-
ರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಣತೊರೆದಿರುವ ಜಟಾಯುವಿನ ವಿನಾಶದಿಂದ
ಉಂಟಾಗಿರುವ ಈ ದುಃಖವು ಸೀತಾಪಹರಣದಿಂದ ಉಂಟಾದ ದುಃಖ
ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದುದು. ಸೀತಾಪಹರಣದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖ
ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಂತನಾದ, ಮಹಾಯಶೋವಂತನಾದ ದಶರಥರಾಜನು ನನಗೆ
ಪೂಜ್ಯನೂ ಮಾನ್ಯನೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ತಂದೆಯ ಪ್ರಿಯಸಖನಾಗಿದ್ದ ಈ
ಜಟಾಯುವೂ ಪೂಜ್ಯನೂ ಮಾನ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಇವನಿಗೂ
ದಹನಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ !
ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಒಣಗಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ.
ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡೆದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸಲು-
ವಾಗಿ ಪ್ರಾಣತೊರೆದಿರುವ ಈ ಜಟಾಯುವಿಗೆ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ದಹನ

ಕ್ರಮಃ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ವೃದ್ಧನಾಗಲೀ, ಬಾಲಕನಾಗಲೀ - ಶಸ್ತ್ರಾಘಾತದಿ-
ಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣತೊರೆಯುವ ಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಲೋಕಕ್ಕೆ ರಾಜನಾದ ಇವನನ್ನು ಚಿತೆಯ ಮೇಲಿಡುತ್ತೇನೆ. ಭಯಂಕರನಾದ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಹತನಾದ ಇವನ ಚಿತೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಒಣಗಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಚಿತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಟಾಯುವನ್ನು ಚಿತೆಯ ಮೇಲಿಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

ಯಾ ಗತಿಯೃಜ್ಞ ಶೀಲಾನಾಮಾಹಿತಾಗ್ನೇಶ್ಚ ಯಾ ಗತಿಃ |
ಅಪರಾವರ್ತಿನಾಂ ಯಾ ಚ ಯಾ ಚ ಭೂಮಿಪ್ರದಾಯಿನಾನ್ ||
ಮಯಾ ತ್ವಂ ಸಮನುಜ್ಞಾತೋ ಗಚ್ಛ ಲೋಕಾನಸುತ್ತಮಾನ್ |
ಗೃಧ್ರರಾಜ ಮಹಾಸತ್ತ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಚ ಮಯಾ ವ್ರಜ ||೩೦||

“ಗೃಧ್ರರಾಜನೇ! ಮಹಾಸತ್ತ್ವನೇ! ನನ್ನಿಂದ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ನೀನು ನನ್ನ ಅಭಿಮತದಂತೆ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗು. ಯಜ್ಞಶೀಲರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಪರಮಗತಿಯು ನಿನಗೂ ಲಭಿಸಲಿ. ಅಹಿತಾಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಪರಮಾಶ್ರಯವೂ ಲಭಿಸಲಿ. ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗದವರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಉತ್ತಮಗತಿಯು ನಿನಗೂ ಲಭಿಸಲಿ. ಭೂದಾನಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಉತ್ತಮಗತಿಯೂ ಲಭಿಸಲಿ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪಕ್ಷಿರಾಜನನ್ನು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಆಸ್ತಬಂಧುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ದಹನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಟಾಯುವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ತಂದನು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಹರಡಿ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ರೋಹಿಮೃಗಗಳಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ಪಿಂಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಹಸಿರಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ ದರ್ಭೆಯ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಪಿಂಡವನ್ನಿಟ್ಟು, ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಜಟಾಯುವಿಗೆ ಪಿಂಡಪ್ರದಾನಮಾಡಿದನು. ಸತ್ತನಂತರ

ಪ್ರೇತನಾಗುವ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯಾವ ಪಿತೃಮೇಧಮಹಾಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವರೋ-ಅದೇ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೇ ಶ್ರೀರಾಮನೂ ಜಟಾಯುವಿನ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಜಪಿಸಿದನು. ದಹನಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಪಿಂಡಪ್ರದಾನಗಳಾದನಂತರ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಗೋದಾವರೀನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗೃಧ್ರರಾಜನಿಗೆ ಜಲತರ್ಪಣವನ್ನಿತ್ತರು. ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಜಟಾಯುವಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಗೋದಾವರೀ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತರ್ಪಣವನ್ನಿತ್ತರು. ಗೃಧ್ರರಾಜನಾದ ಜಟಾಯುವು ಯಶಸ್ವರವಾದ, ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಾಹಸಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಂದ ಹತನಾದನು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಪಕ್ಷಿರಾಜನು ಮಹರ್ಷಿಸದೃಶನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತನಾಗಿ ಶುಭದಾಯಕನಾದ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಪಕ್ಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನಿಗೆ ಜಲತರ್ಪಣವನ್ನಿತ್ತು ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯರಾದ ಇಂದ್ರೋವೇಂದ್ರರಂತೆ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಒಲನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

ಒಲನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಯೋಮುಖಿಯನ್ನು ದಂಡಿಸಿದುದು :

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಬಂಧನ ಬಾಹುಪಾತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ದುಃಖಿಸಿದುದು

ಕೃತ್ಯೈವಮುದಕಂ ತಸ್ಯೈ ಪ್ರಸ್ಥಿತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |

ಅವೇಕ್ಷಂತೌ ವನೇ ಸೀತಾಂ ಜಗ್ಮತುಃ ಪಶ್ಚಿಮಾಂ ದಿಶಮ್ ||೧||

ಹೀಗೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಪಕ್ಷಿರಾಜನಿಗೆ ತರ್ಪಣವನ್ನಿತ್ತು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು.

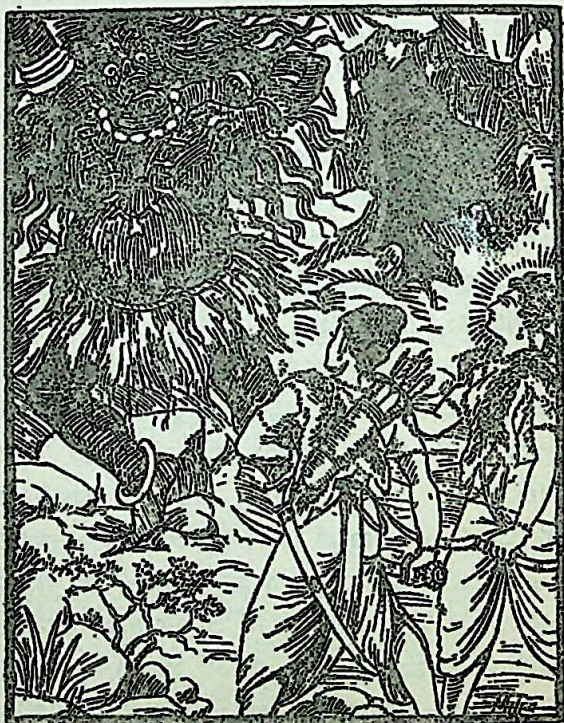

ಅನಂತರ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರೂ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಜನಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ ದುರ್ಗಮವಾದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರಣ್ಯವು ಹುಲ್ಲು, ಬಿದಿರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಪೊದೆಗಳುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲ, ಮರಗಳಿಂದಲೂ ನಿಬಿಡವಾಗಿದ್ದಿತು. ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಹಳ್ಳ-ತಿಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮಹಾಬಲರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಂತಹ ಮಹಾಭಯಂಕರವಾದ ದಂಡಕಾರಣ್ಯವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ದಾಟಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮೂರು ಹರಿದಾರಿಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಗಹನವಾಗಿದ್ದ ಕ್ರೌಂಚಾರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆ ಅರಣ್ಯವು ಮೇಘಗಳ ಸಮೂಹಗಳಂತೆ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಾನಾವರ್ಣಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮಾವೃತವಾಗಿದ್ದು ಕಿಲ-ಕಿಲನೆ ನಗುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ತವಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಆಕೆಗಾಗಿ ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡಿದರು. ಸೀತಾ ವಿರಹದುಃಖದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಳಿಕ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಮೂರು ಯೋಜನಗಳಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದು ಕ್ರೌಂಚಾರಣ್ಯವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮತಂಗರ ಅಶ್ರಮದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಮತಂಗಾಶ್ರಮವಿದ್ದ ಆ ಅರಣ್ಯವು ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಸಮಾಕುಲವಾಗಿದ್ದ ಆ ಅರಣ್ಯವು ನಿಬಿಡವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯೊಂದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅದು ಪಾತಾಳದಂತೆ ಗಹನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕಗ್ಗತ್ತಿಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದನಂತರ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಂಡರು.

ಅವಳ ಮುಖವು ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಶರೀರ
 ರಾ [103]-5

ವಿದ್ವಿತ್ತು. ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವಳಾಗಿದ್ದಳು. ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೊಟ್ಟೆಯು ಜೋತುಬಿದ್ದಿದ್ದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿದ್ದವು. ವಕ್ರರೂಪಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅತಿಬರಟಾದ ಚರ್ಮವಿದ್ದಿತು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಯಂಕರನಾದ ಅನೇ-ಹುಲಿ

ನೊಡಲಾದ ದುಷ್ಟಮೃಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಬ-ಗಬನೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿಕಾರರೂಪಳಾಗಿದ್ದು ತಲೆಯನ್ನು ಕೆದರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಂತಹ ಮಹಾಭಯಂಕರಳಾದ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ನೋಡಿದರು. ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅಣ್ಣನ ಮುಂಭಾಗ

ದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ' ಏಹಿ ರಂಸ್ಯಾವಹೇ ಬೇಗ ಬಾ! ಸಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿಹರಿಸೋಣ ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಬಾಚಿ ಶಬ್ದಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು : " ವೀರನೇ ! ನಾನು ಅಯೋಮುಖೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವಳು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ನಿನಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಲಾಭವೇ ಆಗಿದೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಅತಿಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವೆ. ವೀರನಾಥನೇ ! ಉಳಿದಿರುವ ಅಯುಷ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಪರ್ವತ-ದುರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನದಿಗಳ ಮಳಲು ದಿಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಲೇ ಕಳೆಯಬಹುದು."

ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಕುಪಿತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಖಡ್ಗವನ್ನೆತ್ತಿ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಕಿವಿ-ಮೂಗುಗಳನ್ನೂ ಸ್ತನಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಕಿವಿ-ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಯಂಕರರೂಪಳಾಗಿದ್ದ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅತ್ತಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಳೋ ಅತ್ತಕಡೆಗೇ ಓಡಿಹೋದಳು. ಹೀಗೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಓಡಿಹೋದನಂತರ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮುಂದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಗಹನವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಸತ್ತ್ವವಂತನಾದ, ಶೀಲವಂತನಾದ, ಶುಚಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

" ಅಣ್ಣ ! ನನ್ನ ಎಡತೋಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಅದುರುತ್ತಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅನಿಷ್ಟಸೂಚಕವಾದ ಶಕುನಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗು. ನನ್ನ ಹಿತವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು. ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ಶಕುನಗಳು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಭಯಂಕರವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಭಯಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ವಂಜುಲಕವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಹಾಭಯಂಕರವಾದ ಈ ಪಕ್ಷಿಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಿಜಯವಾಗುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಧೈನಿಮಾಡುತ್ತಿದೆ."

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶತ್ರುವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ತೇಜಸ್ಸಿನ ಬಲದಿಂದ ಅವರು ಭಯಂಕರವಾದ ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಾರಣ್ಯವನ್ನೇ ಭಗ್ನಗೊಳಿಸುವುದೋ-ಎಂಬಂತಹ ಭಯಂಕರವಾದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಬಂದಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವಂತೆ ಆ ಮಹಾಶಬ್ದವು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಘೋರ ಶಬ್ದವು ಸಮಗ್ರವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೇ ತುಂಬಿಬಿಡುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ತಮ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಆ ಶಬ್ದವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಪೊದರೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಎಡೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ದೊಡ್ಡದಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಲೀ ಕುತ್ತಿಗೆಯಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖವಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಭಯಂಕರನಾದ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಳಿಗೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರೂ ಹೋದರು. ಅವನ ಶರೀರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೂದಲುಗಳು ನಿಬಿಡವಾಗಿಯೂ ಚೂಪಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಮಹಾಪರ್ವತದಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಹಳ ಎತ್ತರನಾಗಿದ್ದನು. ಕಾರ್ಮುಗಿನಂತೆ ಅವನ ಮೈಬಣ್ಣವಿದ್ದು ಬಹಳ ಭಯಂಕರನಾಗಿದ್ದನು. ಮೇಘಗಳಂತೆಯೇ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಖದ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುಬ್ಬಿನಿಂದಲೂ ಪಿಂಗಲವರ್ಣದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದ, ವಿಶಾಲವಾಗಿಯೂ ನೀಳವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿದ್ದು ಅದು ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಮುಖವು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಸುಘೋರವಾದ ಆ ಕಣ್ಣು ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿದ್ದು ಕರಾಳವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾಕ್ಷಸನು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಕಟವಾಯಿಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದ ಆ ಮುಖದಿಂದಲೇ ಕಬಂಧನು ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದ ಕರಡಿ-ಹುಲಿ-ಸಿಂಹವೇ ವೊದಲಾದ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಯೋಜನದಷ್ಟು ಉದ್ದವಾದ ಮಹಾಘೋರವಾದ ತೋಳುಗಳಿದ್ದವು. ಅವನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ದೂರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ಮೃಗಗಳನ್ನೂ,

ಕರಡಿಗಳನ್ನೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ ತನಗೆ ಬೇಡವಾದ ಅನೇಕಮೃಗಗಳ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆಸೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿನಯಶೀಲರಾಗಿದ್ದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದನು. ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖರಾಗಿ ನಿಂತು ಕ್ರೋಧದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದ, ಮಹಾಕಾಯನಾಗಿದ್ದ, ಭಯಂಕರನಾಗಿದ್ದ, ದುರುಳನಾಗಿದ್ದ, ಖುದ್ಧವಾದ ಭುಜಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ದೇಹದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ದೇಹದಂತೆಯೇ ಇದ್ದು ಬಹಳ ಘೋರರೂಪನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಬಂಧರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾಬಾಹುವಾದ ಕಬಂಧನು ತನ್ನ ವಿಪುಲವಾಗಿದ್ದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ದೂರದವರೆಗೂ ಚಾಚಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಿಡಿಸುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದೆಳೆದುಕೊಂಡನು. ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಖಡ್ಗಪಾಣಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ದೃಢವಾದ ಧನುಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಮಹಾಭುಜರಾಗಿದ್ದರೂ, ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರೂ - ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಹುಪಾಶಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿ ಜೋದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೂರನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ವೃಥೆಪಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಾಲಬುದ್ಧಿಯನ್ನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದುದರಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ವೃಥೆಪಡುತ್ತಾ ಅತ್ಯಂತವಿಷಣ್ಣನಾಗಿ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಅಣ್ಣ ! ನಾನೀಗ ಅಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ರಾಕ್ಷಸನ ವಶನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಮಹಾಭೂತಾಕಾರನಾಗಿರುವ ಈ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ಇವನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪಲಾಯನಮಾಡು. ನೀನು ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗ ಪಡೆಯುವೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ತಾತ-ಮುತ್ತಾತರಿಂದ ಬಂದಿರುವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊ.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

“ ಶೂರನೇ ! ಭಯಪಡಬೇಡ. ನಿನ್ನಂತಹವರು ಹೀಗೆಂದಿಗೂ ಧೈರ್ಯಗಡಬಾರದು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ದಾನವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಕ್ರೂರನಾದ, ಮಹಾಬಾಹುವಾದ, ಮೇಘಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ ಕಬಂಧನು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಧನುಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿರುವ, ಗೂಳಿಗಳಂತೆ ಹೆಗುಲುಗಳುಳ್ಳ ನೀವು ಯಾರು ? ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ನೀವು ಭಯಂಕರವಾದ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವಿರಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವಿದೆ ? ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ-ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ನಾನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಚೂಪಾದ ಕೊಂಬುಗಳಿರುವ ಎತ್ತುಗಳಂತೆ ನೀವು ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನೇನೋ ಹಿಡಿದಿರುವಿರಿ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನನ್ನ ವಶರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜೀವಿತವೂ ದುರ್ಲಭವೇ ಸರಿ. ಜೀವಂತರಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ದುರಾತ್ಮನಾದ ಕಬಂಧನ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾಡಿದನು. ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಸತ್ಯವಿಕ್ರಮನೇ ! ನಮಗೆ ಸೀತೆಯಂತೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದಾರುಣವಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಕಷ್ಟಗಳು ಒಂದಾದಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದರಂತೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಒಂದು ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತೊಂದು ಕಷ್ಟವು ಹೆಚ್ಚು ದಾರುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒದಗಿಬಂದಿರುವ ಆಪತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ವ್ಯಸನವು ಈಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಪುರುಷನದೇ

ಪರಮಾಧಿಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವು ಅತುಲವಾದುದು. ಕಾಲ ಪುರುಷನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈಗ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ವಿಮೋಹಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾಣವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಗಳ ಮೇಲೂ ತನ್ನ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಶೂರಾಶ್ವ ಬಲವಂತಶ್ಚ ಕೃತಾಸ್ತ್ರಾಶ್ಚ ರಣಾಜಿರೇ |

ಕಾಲಾಭಿಷನ್ಯಾಃ ಸೀದಂತಿ ಯಥಾ ವಾಲುಕಸೇತವಃ ||೪೯||

ಶೂರರಾಗಲೀ, ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಲೀ, ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರೇ ಆಗಲೀ-ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲನ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆಂದರೆ-ಮಳಲಿನ ಸೇತುವೆಯಂತೆ ವಿನಾಶಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.”

ದೃಢವಿಕ್ರಮನಾದ, ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ, ಮಹಾಯಶೋವಂತನಾದ, ಪ್ರತಾಪವಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. (ಧೈರ್ಯಗಡಲಿಲ್ಲ.)

೬೯ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಆರಣ್ಯಕಾಂಡ

೭೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಬಂಧನ ಎರಡು ಭುಜಗಳನ್ನೂ

ಕತ್ತರಿಸಿದುದು : ಕಬಂಧನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು

ಸ್ವಾಗತಿಸಿದುದು

ತೌ ತು ತತ್ರ ಸ್ಥಿತೌ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭ್ರಾತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |

ಬಾಹುಪಾಶಪರಿಕ್ಷಿಸ್ತೌ ಕಬನ್ಧೋ ವಾಕ್ಯಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಬಾಹುಪಾಶಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತನ್ನ ವಶರಾಗಿದ್ದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಕಬಂಧನು ಹೇಳಿದನು :

“ಕ್ಷತ್ರಿಯಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ! ಹಸಿವಿನಿಂದ ಹೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನೀವೇಕೆ ಹೀಗೆ ನಿಂತಿರುವಿರಿ ? ಬುದ್ಧಿಗಿಟ್ಟಿರುವ ನೀವು ನನ್ನ ಆಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ದೈವದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಿರಿ.”

ಕಬಂಧನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದುಃಖಿತಸ್ತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದವನಾಗಿ ತತ್ಕಾಲಯೋಗ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಹಿತಕರವಾದ ಮಾತನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಅಣ್ಣ ! ಈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಮನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಹಳ ಬೇಗ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವೀಗಲೇ ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಈ ರಾಕ್ಷಸನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡೋಣ. ಮಹಾಕಾಯನಾದ ಇವನು ಬಹಳ ಭಯಂಕರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭುಜಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇವನ ಬಲ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಡಗಿವೆ. ಲೋಕವನ್ನೇ ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸಿ ಈಗ ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದಾನೆ.

ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಾಸಾಂ ಪಥೋ ರಾಜಸ್ಥಾಪ್ನಿತೋ ಜಗತಿಃಪತೇಃ |

ಕ್ರತುಮುಘ್ನೋಪೇನೀತಾನಾಂ ಪಶೂನಾಮಿವ ರಾಘವ

|| ೬ ||

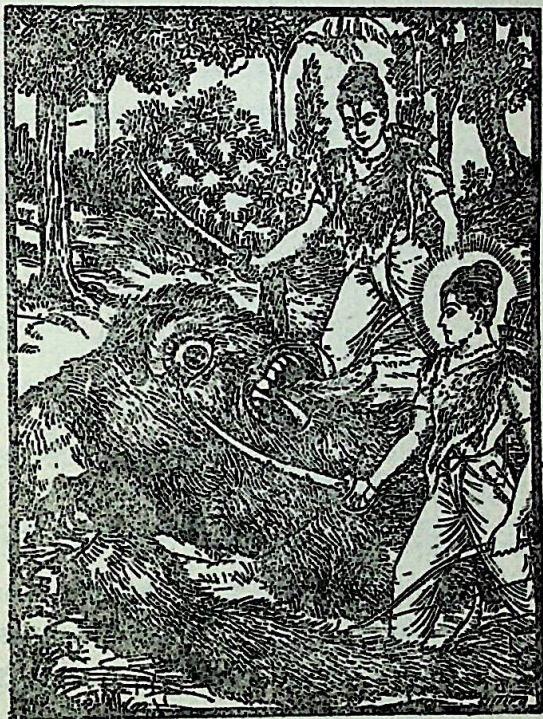
ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ತರಲ್ಪಡುವ ಪಶುಗಳನ್ನು ವಧಿಸುವಂತೆ-ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಜೇಷ್ಠ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡದಿರುವ (ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥವಾದ) ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ವಧಿಸುವುದು ರಾಜನಿಗೆ ನಿಂದ್ಯವಾದುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇವನ ಭುಜಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕೋಣ.”

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಕ್ಷಸನು ಪರಮಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಬಾಯನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು.

ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ರಾಘವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಬಂಧನ ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಹೆಗಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಕಡಿದುಹಾಕಿದರು. ಸಮರ್ಥನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲದೇ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಲತೋಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಎಡತೋಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಮಹಾಬಾಹುವಾದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೊಡನೆಯೇ ಮಹಾ

ಮೇಘವಂತೆ ಭೂವ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನೂ, ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಘೋರಗರ್ಜನೆಗಳಿಂದ
ತುಂಬುತ್ತಾ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು.

ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೋಯ್ದು ಜೋಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನು-ಎರಡು ಭುಜ
ಗಳೂ ತುಂಡಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅತ್ಯಂತದೀನನಾಗಿ ಆ ಇಬ್ಬರು
ವೀರರನ್ನೂ - 'ಕೌ ಯುವಾಂ - ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಯಾರು?' - ಎಂದು
ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಶುಭಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನನಾದ ಮಹಾಬಲನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಬಂಧನಿಗೆ
ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಕ್ಷಸನೇ ! ಇವನು ಇಕ್ವಾಕುವಂಶದವನು. ರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರು

ನಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವನು. ನಾನು ಇವನ ಅನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ. ಚಿಕ್ಕತಾಯಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇವನ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಅವಳು ಇವನನ್ನು ಕಾಡಿಗೂ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಳು. ನನ್ನೊಡನೆಯೂ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಸೀತೆಯೊಡನೆಯೂ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದ ಇವನು ಈ ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಇವನು ನಿರ್ಜನವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇವನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವಳನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಇದು ನಮ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಿಚಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀನಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು. ತಲೆಯೆಲ್ಲದ ಶರೀರದವನಂತೆ ನೀನೇಕೆ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವೆ ? ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೀಪ್ತವಾಗಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ಕೂಡಿ ತೋಡೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೇಕೆ ತೆವಳುತ್ತಿರುವೆ ? ”

ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಕಬಂಧನು ಇಂದ್ರನು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಅತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನು :

“ ನರಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ! ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾಗತವು. ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನೀವು ನನ್ನ ಈ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿರುವಿರಿ. ಹಿಂದೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅವಿನಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಸುಂದರರೂಪವು ಹೋಗಿ ನನಗೆ ಈ ವಿರೂಪವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ; ಕೇಳಿರಿ.”

೭೦ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡ

೭೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಕಬಂಧನ ಅತ್ಮಕಥೆ : ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಸುಟ್ಟಿನಂತರ
ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ ಕಬಂಧನು
ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತದ್ದು

ಪುರಾ ರಾಮ ಮಹಾಬಾಹೋ ಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮ |
ರೂಪಮಾಸೀನ್ಮಮಾಚಿನ್ಮಂ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ವಿಶ್ರುತಮ್ |
ಯಥಾ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಸೋಮಸ್ಯ ಶಕ್ರಸ್ಯ ಚ ಯಥಾ ವಪುಃ ||೧೧||

“ಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮನೇ ! ಮಹಾಬಾಹುನೇ ! ರಾಮಭದ್ರ !
ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಅಚಿಂತ್ಯವಾದ ರೂಪವೇ ಹಿಂದೆ
ನನಗಿದ್ದಿತು. ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರೇಂದ್ರರ ಶರೀರಗಳಂತೆಯೇ ತೇಜೋವಿಶಿಷ್ಟ
ವಾದ ಶರೀರವು ನನ್ನದಾಗಿದ್ದಿತು.

ನಾನು ಅಂತಹ ರೂಪವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಭಯಂಕರರೂಪವನ್ನು
ತಾಳಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ
ಋಷಿಗಳಿಗೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಥೂಲಶರಣೆಂಬ ಮುನಿಯು ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ಘೋರರೂಪದಿಂದಲೇ ನಾನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಅವನನ್ನು ಭಯಪಡಿಸಿದೆನು. ಅದರಿಂದ ಮಹರ್ಷಿಯು ಕುಪಿತನಾದನು.
ದಾರುಣವಾದ ಶಾಪಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ಮುನಿಯು ನನ್ನ
ಈ ಘೋರರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದನು :

ಏತದೇವ ನೃಶಂಸಂ ತೇ ರೂಪಮಸ್ತು ವಿಗರ್ಹಿತಮ್ ||೧೨||

“ಅತಿಂದ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಅತಿಕ್ರೂರವಾದ ಇದೇ ರೂಪವೇ ನಿನಗೇ
ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿ.”

ನನ್ನ ಅಪರಾಧದಿಂದಲೇ ಋಷಿಯ ಮಹಾಶಾಪಕ್ಕೊಳಗಾದ ನಾನು
ಶಾಪದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥೂಲಶರಣೆ

ಮುನಿಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ದೀನಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಮಹರ್ಷಿಯು ಹೇಳಿದನು :

ಯದಾ ಚೈತ್ಯಾ ಭುಜೌ ರಾಮಸ್ತಾಂ ದಹೇದ್ವಿಜನೇ ವನೇ |

ತದಾ ತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸೇ ರೂಪಂ ಸ್ವಮೇವ ವಿಪುಲಂ ಶುಭವಂ | ೬ ||

‘ ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನ್ನ ಎರಡು ಭುಜಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದು ನಿರ್ಜನವಾದ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಸುಡುವನೋ-ಅಂದು ನೀನು ವಿಪುಲವಾದ, ಶುಭಾವಹವಾದ ಮತ್ತು ಕಾಂತಿಯಿಂದ ರಾರಾಜಿಸುವ ನಿನ್ನ ಸಹಜವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ’ - ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ಥೂಲಶರಸನು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದನು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನನ್ನನ್ನು ದನುವಿನ ಪುತ್ರನೆಂದು ತಿಳಿ. ಈ ಕುತ್ತಿತವಾದ ರೂಪವು ನನಗೆ ಬರಲು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಕೋಪವೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಪಿತಾಮಹನನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದೆನು. ತುಷ್ಠನಾದ ಪಿತಾಮಹನು ನನಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆಯು ತಿರುಗಿತು.

ದೀರ್ಘಮಾಯುರ್ಮಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಕಿಂ ಮೇ ಶಕ್ರಃ ಕರಿಷ್ಯತಿ |

‘ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಇಂದ್ರನು ನನ್ನನ್ನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು ? ’ - ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರದ ಬುದ್ಧಿಯು ನನಗುಂಟಾಯಿತು. ಆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ನಾನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದೆನು. ಇಂದ್ರನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ವಜ್ರಾಯುಧದ ಪ್ರಹಾರದಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಶರಸ್ಸು ಮತ್ತು ತೊಡೆಗಳು ಶರೀರದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡುವು. ನಾನವನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಯಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸದೇ ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ‘ ಪಿತಾಮಹನು ನಿನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಲಿ’ - ಎಂದು ಇಂದ್ರನು ನನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದನು. ಬಳಿಕ ನಾನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡೆನು.

“ ದೇವೇಂದ್ರ ! ವಜ್ರಾಯುಧದ ಪ್ರಹಾರದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಶರಸ್ಸನ್ನೂ

ತೊಡೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಚರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಹಾರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಬದುಕಿರುವೆನು ? ”

ನಾನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಇಂದ್ರನು ನನಗೆ ಯೋಜನದಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದ ತೋಳುಗಳನ್ನೇ ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮುಖವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಇಂದ್ರನ ಆ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಈ ನನ್ನ ಉದ್ದವಾದ ಭುಜಗಳಿಂದಲೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಸಿಂಹ-ಗಜ-ಮೃಗ-ವ್ಯಾಘ್ರಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು ತಂದು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಕಾಲವನ್ನು ಇಂದ್ರನೂ ಸೂಚಿಸಿದ್ದನು. ‘ಯದಾ ರಾಮುಃ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ | ಭೇತ್ಸ್ಯತೇ ಸಮರೇ ಬಾಹೂ ತದಾ ಸ್ವರ್ಗಂ ಗಮಿಷ್ಯಸಿ ||೧೫|| ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತನಾಗಿ ರಾಮನು ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನೆರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವನೋ-ಆಗ ನಿನ್ನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿ ನೀನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತೆರಳುವೆ.’

ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವೆನೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವೆನು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ : ಮಹರ್ಷಿಯ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರನ ಮಾತಿನಂತೆ ‘ರಾಮನು ಬಂದೇ ಬರುವನು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವನನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹಿಡಿದೇ ಹಿಡಿಯುವೆನು’-ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು. ದೃಢವಾದ ಈ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನಾನು ವಿಕಾರವಾದ ಈ ದೇಹದ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಆ ರಾಮನೇ ಆಗಿರುವೆ. ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ. ನಾನು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ವಧಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ರಾಮನೇ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುವನೆಂಬ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನು ಮಹರ್ಷಿಯೇ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ನನಗೆ ದಹನಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಅನಂತರ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಹಾಗೂ ನಿಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿತ್ರನನ್ನೂ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡುವೆನು.”

ದನುವಿನ ಮಗನಾದ ಕಬಂಧನು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಕೇಳುವಂತೆಯೇ ಕಬಂಧನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಕಬಂಧ! ನಾನು ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಜನಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಶೋವತಿಯಾದ, ನನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ರಾವಣನು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡುಹೋದನು. ನಮಗೆ ಅವನ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಅವನ ರೂಪವಾಗಲೀ, ಅವನು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಲೀ, ಅವನ ಪ್ರಭಾವವಾಗಲೀ-ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಶೋಕಪೀಡಿತರಾಗಿರುವ, ಅನಾಥರಾಗಿರುವ, ದಿಕ್ಕುಗಾಣದೇ ಕಂಡ-ಕಂಡೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮುಚಿತವಾದ ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಿ ಉಪಕರಿಸು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಆನೆಗಳಿಂದ ಮುರಿದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಈಗ ಒಣಗಿಹೋಗಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಿಯೊಂದನ್ನು ತೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಗ್ನಿಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನೀನು ಸೀತೆಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳು. ನೀನು ಅವಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾದರೆ-ಯಾರಿಂದ ಅಪಹೃತಳಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಳೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ದಾನವನಿಗೆ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಕುಶಲನಾದ ಕಬಂಧನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ನಾಗ್ಮಿಯಾದ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ದಿವ್ಯಮಸ್ತಿ ನ ಮೇ ಜ್ಞಾನಂ ನಾಭಿಜಾನಾನಿ ಮೈಥಿಲೀಮ್ |
ಯಸ್ತಾಂ ಜ್ಞಾಸ್ಯತಿ ತಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ದಗ್ಧಃ ಸ್ವಂ ರೂಪಮಾಸ್ಥಿತಃ ||

“ರಾಮ! ನನಗೀಗ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೈಥಿಲಿಯ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಷಯವೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಿನ್ನಿಂದ ದಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನಂತರ ನನಗೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಿನಗೆ ಯಾರು ಅವಳ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲನೋ ಅಂತಹ ವರನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಪೂರ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸೀತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದಹನವಾಗದೇ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ಮಹಾವೀರನಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನನಗಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಶಾಪದ ದೋಷದಿಂದಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅತೀಂದ್ರಿಯಜ್ಞಾನವೇ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅಪರಾಧದಿಂದಲೇ ಲೋಕನಿಂದ್ಯವಾದ ಈ ಘೋರರೂಪವು ನನಗೆ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ. ರಾಮಭದ್ರ! ಬಳಲಿರುವ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ (ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ಆಸ್ತಾಚಲವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿರುವ) ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವುದರೊಳಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಆಳವಾದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ದಹಿಸಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸು. ದಹನಸಂಸ್ಕಾರವಾದನಂತರ ರಾಕ್ಷಸನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಾನುಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ನ್ಯಾಯತತ್ಪರನಾದ ಅವನೊಡನೆ ನೀನು ಸಖ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಸಖ್ಯದಿಂದ ಸುಪ್ರೀತನಾಗುವ ಅವನು ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಈ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಅವನು ಹಿಂದೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾಡಿರುವನು.”

೭೧ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

೭೨ನೆಯ ಸರ್ಗ

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಕಬಂಧನ ಬಹನ : ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ
ದನುಪುತ್ರನಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ
ರಾಮನಿಗೆ ಸಲಹೆ

ಏವಮುಕ್ತಾ ತು ತೌ ವೀರೌ ಕಬಂಧೇನ ನರೇಶ್ವರೌ |

ಗಿರಿಪ್ರದರಮಾಸಾದ್ಯೌ ಸಾವಕಂ ವಿಸಸರ್ಜತುಃ

||೧||

ನರೇಶ್ವರರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಕಬಂಧನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ವೀರ
ರಿಬ್ಬರೂ ಪರ್ವತದ ಕಂದರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಚಿತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಕಬಂಧನ
ಶರೀರವನ್ನು ಮೇಲಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು
ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೊಳ್ಳಗಳಿಂದ ಚಿತೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು
ಹೊತ್ತಿಸಿದನು. ಚಿತೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಂಕಿಯು ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಧಗ-ಧಗನೆ
ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಮೇದಸ್ಸಿನಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದ, ತುಪ್ಪದ ಉಂಡೆ
ಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದ ಕಬಂಧನ ಶರೀರವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯು ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ಸುಡು
ತ್ತಿದ್ದಿತು. ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ ಕಬಂಧನ ಶರೀರವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಸ್ಮ
ವಾದನಂತರ ಮಹಾಬಲನಾದ ಕಬಂಧನು ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಚಿತೆ
ಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಹೊಗೆಯಿಲ್ಲದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದನು.
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲವನು ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದ (ಶುಭ್ರವಾದ) ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ದಿವ್ಯವಾದ
ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಚಿತೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಹಾರಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲವನು ದಿವ್ಯವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದನು.
ಧೂಳಿಲ್ಲದ ಶುಭ್ರವಾಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಗುರ
ಗಳನ್ನೂ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನೂ, ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನೂ,
ವಕ್ಷಃಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಂಠೀಹಾರವನ್ನೂ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದನು.
ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಬಂಧನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಂಸ
ಗಳಿಂದ ನಿಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ
ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಮ! ಸೀತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯುವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯಥಾ

ವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ; ಕೇಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಸರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಆರು ಯುಕ್ತಿಗಳಿವೆ.* ಆ ಆರು ಯುಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ರಾಜರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ವಿಮರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ದುರ್ದಶೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವನು ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿರುವವನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರೇ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ.) ನೀನಿಂದು ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಪಹರಣದ ವ್ಯಸನವೂ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಸುಹೃದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನೇ ! ನೀನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ದುರ್ದಶೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಚಿಂತಿಸಿದರೂ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವನೊಡನೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಲು ಯೋಗ್ಯನಾದವನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ; ಕೇಳು. ಪಂಪಾ ಸರೋವರದ ಪರಿಸರದಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಋಷ್ಯಮೂಕನೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಪರ್ವತವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ವಾನರರೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ ವಾಲಿಯೇ ಅವನ ಅಣ್ಣ. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕ್ರುದ್ಧನಾದ ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನು. ಸುಗ್ರೀವನೂ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಅವನು ಮಹಾವೀರ್ಯನು. ಮಹಾ ತೇಜಸ್ವಿಯು. ಅಮಿತವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನು. ಸತ್ಯಸಂಧನು. ವಿನಯ ಶೀಲನು. ಧೈರ್ಯವಂತನು. ಬುದ್ಧಿವಂತನು. ಮಹಾತ್ಮನು. ಕಾರ್ಯದಕ್ಷನು. ವಾಗ್ಮಿಯು. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನು ಮತ್ತು ಅತಿಶಯವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವನು. ಅಣ್ಣನಾದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿಯು ಅಖಂಡವಾದ ರೆಸ್ಮಿಂಧಾ

* ಸಂಧಿ, ವಿಗ್ರಹ, ಯಾನ, ಆಸನ, ದ್ವೈಧೀಭಾವ, ಸಮಾಶ್ರಯ-ಇವು ಆರು ಯುಕ್ತಿಗಳು.

ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಆಳಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನು. ಅವನೂ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಮಿತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ನೀನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡಬೇಡ.

ಭವಿತವ್ಯಂ ಹಿ ಯಚ್ಛಾಪಿ ನ ತಚ್ಛೈಕೈಮಿಹಾನ್ಯಥಾ |

ಕರ್ತುಮಿಷ್ಟಾ ಕುಶಾದರ್ಥಲ ಕಾಲೋ ಹಿ ದುರತಿಕ್ರಮಃ ||೧೬||

ಇಷ್ಟಾಕುಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಆಗಬೇಕಾದುದು ಆಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ವೀರನೇ ! ರಾಘವ ! ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೋಗು. ಈಗಲೇ ನೀನು ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಪರಸ್ಪರದ್ರೋಹಚಿಂತನೆಯಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಪುವ ಅಗ್ನಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸುಗ್ರೀವನು ವಾನರನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೀನು ಅವಮಾನಿಸಬಾರದು. ಅವನು ಕೃತಜ್ಞನು. ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವನು. ಯಾವುದೇ ರೂಪವನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವವನು. ವೀರ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರಿ. ಅವನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದನಂತರ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಅಥವಾ ಪಡೆಯದೆಯೇ ಇರಲಿ-ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನಂತೂ ಅವನು ತಪ್ಪದೇ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಸುಗ್ರೀವನು ಋಕ್ಷರಜಸ ಎಂಬುವಳಲ್ಲಿ * ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ

*ಋಕ್ಷರಜಸನು ವಾನರಕುಲದ ಮೂಲಪುರುಷ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೇರುಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಋಕ್ಷರಜಸನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರೊಳಗೆ ತನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಕಂಡು ಅದರೊಡನೆ

ಪವನು. ವಾಲಿಯೊಡನೆ ವೈರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವನು ವಾಲಿಯು
 ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಪಂಪಾತೀರದಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಋಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತ
 ವನ್ನೇ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವನಚರನಾದ ಕಪೀಶ್ವರ
 ನನ್ನು ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಆಯುಧವ
 ನಿಟ್ಟು ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಿತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ. ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ
 ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವೈಪುಣ್ಯದಿಂದ ಮಾಂಸಾಶಿಗಳಾದ ಎಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರ
 ನೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವನು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸೂರ್ಯನ
 ಬೆಳಕು ಪ್ರಸರಿಸಿರುವುದೋ-ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವ
 ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವುದೇ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿ
 ಗಳಾದ ಕಪಿಗಳೊಡನೆ ನದಿಗಳ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ
 ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗಿರಿ-ದುರ್ಗ-ಕಂದರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿ
 ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ದುಃಖಪಡು
 ತಿರುವ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಹಾಕಾಯರಾದ
 ವಾನರರನ್ನು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಂದರಾಂಗಿಯಾದ
 ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ರಾವಣನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ
 ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಮೇರುಪರ್ವತಶಿಖರದ ತುತ್ತತುದಿ
 ಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಪಾತಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿ-ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠ
 ನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆತರುತ್ತಾನೆ.

ಹೋರಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದನು. ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದರೂ ಯಾರೂ
 ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸಾಗಿದ್ದನು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಮಿ
 ಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನೂ, ಬ್ರಹ್ಮಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದ್ರನೂ ಆ ನಾರಿ
 ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಗೊಂಡರು. ಇಂದ್ರನ ತೇಜಸ್ಸು ಬಾಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
 ವಾಲಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಸೂರ್ಯನ ತೇಜಸ್ಸು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸುಗ್ರೀವನು
 ಹುಟ್ಟಿದನು. ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದ ಋಷ್ವರಜಸನು ಪುನಃ ಗಂಡಸಾದನು.
 ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುವಂತೆ ಋಷ್ವರಜಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ್ಪಣೆ
 ಯಂತೆ ಋಷ್ವರಜಸನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದು ವಾಲಿಗೆ
 ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

1644

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ

ಆಕೆಯು ರಾಕ್ಷಸರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು
ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ.”

೭೨ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

೭೩ನೆಯ ಸರ್ಗ

ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕಬಂಧನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ
ಯುಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ
ಮತಂಗಮುನಿಯ ವಸವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಶ್ರಮವನ್ನೂ
ಪರಿಚಯಿಸಿ ತನ್ನ ಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದುದು

ನಿದರ್ಶಯಿತ್ವಾ ರಾಮಾಯ ಸೀತಾಯಾಃ ಪರಿಮಾರ್ಗಣೇ |

ವಾಕ್ಯಮನ್ವರ್ಥಮರ್ಥಜ್ಞಃ ಕಬಂಧಃ ಪುನರಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ನಿಷಯಜ್ಞನಾದ ಕಬಂಧನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ
ಉಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆಯೇ
ಇದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಮ! ಅದೋ ನೋಡು! ಅಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾದ ಹೂಗಳರಳಿ
ರುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ
ಯಲ್ಲವೇ ? ಆ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗಿರುವ ಹಾದಿಯೇ ನಿನಗೆ ಶುಭದಾಯ
ಕವು. ಆ ಮರಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ನೇರಳೆ-ಮಾವು-ಹಲಸು-ಆಲ-ಅರಳಿ-
ತಿಂದುಕ-ಅಶ್ವತ್ಥ-ಕಣಿಗಲೆ-ಮಾವು-ಧನ್ಯನ-ನಾಗಕೇಸರ-ತಿಲಕ-ನಕ್ಷ
ಮಾಲಿಕಾ-ನೀಲ-ಅಶೋಕ-ಕದಂಬ-ಕರವೀರ-ಗೆರು-ಅಶೋಕ-ರಕ್ತಚಂದನ-
ಮಂದಾರ-ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಫಲ-ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳಿವೆ.
ಆ ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಥವಾ ಬಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವುಗಳ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು
ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತಸದೃಶವಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ
ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿರಿ. ಆ ವನವನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಕುರುಗಳ ದೇಶದಂತೆಯೇ ಇರುವ, ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ
ಹೂಬಿಟ್ಟ ಮರಗಳಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ವನಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ಚೈತ್ರರಥವನದಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲ ಋತುಗಳ ಸಮಾಗಮವೂ ಇರುವಂತೆ-ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟವಾದ

ಎಲ್ಲ ಫಲಗಳನ್ನೂ ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಮಧುವನ್ನು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸುರಿಸುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಹಣ್ಣುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಬಗ್ಗಿರುವ, ಮೇಘ ಮತ್ತು ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ಸದೃಶವಾದ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ಆ ವನದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಆ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಯೋ ಅಥವಾ ನೆಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಗ್ಗಿಸಿಯೋ-ಹೇಗೆ ಅನುಕೂಲವೋ ಹಾಗೆ-ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಿನಗೆ ಕಿತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಪರ್ವತದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪರ್ವತಕ್ಕೂ-ಒಂದು ವನದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವನಕ್ಕೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಪಂಪಾ ಎಂಬ ಪುಷ್ಕರಿಣಿಯ ತೀರವನ್ನು ಸೇರುವಿರಿ. ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಗೆ ಘಾಸಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ನೊರಜುಗಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲ. ಅದರ ದಡವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಸಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಸೋಪಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಚಿಯಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳಲಿನ ದಿಣ್ಣೆಗಳಿವೆ. ಅದು ಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಕಲಹಂಸಗಳೂ, ನೀರುಕೋಳಿಗಳೂ, ಕುರರಗಳೂ ಸುಮಧುರವಾದ ಕಂಠದಿಂದ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಬೇಟೆಯಾಡುವರೆಂಬ ಸಂದೇಹವೇ ಎಂನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಣ್ಣೆಯ ಉಂಡೆಯಂತೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿರುವ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಹಾರವಾಗಿ ಸೇವಿಸಿರಿ. ಪಂಪಾಸರೋವರದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಂಪುಮೀನುಗಳನ್ನೂ, ವಕ್ರವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳ ಮೀನುಗಳನ್ನೂ, ನಡಗಳೆಂಬ ಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ತೊಗಟೆಯನ್ನೂ, ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ದಪ್ಪವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಮುಳ್ಳುಗಳಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಾಣದ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜುಜ್ಜಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ-ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು-ನಿನಗೆ ತಿನ್ನಲು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಪಂಪಾ ಸರೋವರದ ಶುಚಿ-ರುಚಿಯಾದ ಆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ತಿನ್ನುವ

ನಿನಗೆ-ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿರುವ ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ, ಶುಭಕರವಾದ, ಸುಖಕರವಾದ, ಶೀತಲವಾದ, ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕವಾದ, ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಮತ್ತು ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ, ಕಲ್ಮಶವಿಲ್ಲದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಕಮಲದೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಿನಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪರ್ವತದ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಗುವ, ಅರಣ್ಯಸಂಚಾರಿಗಳಾದ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಾಯಂಕಾಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನರೋತ್ತಮನೇ! ರಾಘವ! ನೀರುಕುಡಿಯದೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಸರೋವರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವ, ಗೂಳಿಗಳಂತೆಯೇ ಗರ್ಜಿಸುವ, ಸ್ಥೂಲವಾಗಿರುವ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೀನು ನೋಡುವೆ. ಸಾಯಂಕಾಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೂಗಳಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುವೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುವ ನಯನಮನೋಹರವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಸರೋವರದ ಶುಭಜಲವನ್ನೂ ನೋಡುವ ನಿಮ್ಮ ಸೀತಾವಿಯೋಗದಿಂದ ಆಗಿರುವ ದುಃಖವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮರೆಯುವ. ಸುಮನೋಹರವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತಿಲಕವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಹೊಂಗೇಮರಗಳನ್ನೂ, ಅರಳಿರುವ ನೀಲಕಮಲಗಳನ್ನೂ, ಶ್ವೇತಕಮಲಗಳನ್ನೂ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ನಿನಗೆ ಭಾರ್ಯಾವಿಯೋಗದ ದುಃಖವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪುಷ್ಪಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಾಡಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳ ದಳಗಳೂ ಉದುರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮ! ಆ ಪುಷ್ಪಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಐತಿಹ್ಯವೂ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳಿದ್ದರು. ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ಅನುದಿನವೂ ಹೊತ್ತುತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಆಯಾಸಗೊಂಡ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಋಷಿಗಳ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮುನಿಗಳಾದ ಮತಂಗಶಿಷ್ಯರ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಆ ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳೇ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳಾದುವು. ರಾಘವ! ಮತಂಗಶಿಷ್ಯರ ಬೆವರಿನ

ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಆ ಪುಷ್ಪಗಳು ಹಾಳಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದಿವ್ಯಲೋಕ
ಗಳನ್ನು ಸೇರಿರುವ ಮತಂಗರ ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಪರಿಚಾರಣೆಯು
ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಶಬರೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆ ಪರಿ
ಚಾರಣೆಯು ಒಬ್ಬ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯು. ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಶ್ರಮಣಧರ್ಮ
ದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತಳಾಗಿರುವ ಅವಳು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪೂಜಿತ
ನಾದ ದೇವಸದೃಶನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದನಂತರ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗು
ವಳು. ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ! ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಪಶ್ಚಿಮತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನೀನು
ಅಲ್ಲಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿರುವ, ಅನುಪಮವಾದ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಮತಂಗರ ಆಶ್ರಮ
ಮಂಡಲವನ್ನು ಕಾಣುವೆ.

ಆ ಆಶ್ರಮದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆನೆಗಳಿವೆ.
ಆದರೆ ಮತಂಗಮುನಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಆ ಆನೆಗಳು ಆ ಆಶ್ರಮ
ಕ್ಕಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಮವಿರುವ ವನಪ್ರದೇಶಕ್ಕಾಗಲೀ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ಆ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ
ಮತಂಗಾಶ್ರಮವೆಂದೇ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆಶ್ರಮವಿರುವ ಆ ವನವೂ 'ಮತಂಗ
ವನ' - ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ರಘುನಂದನ !
ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ದೇವತೆಗಳ ವನವಾದ
ನಂದನವನದಂತೆಯೇ ನಯನಮನೋಹರವಾಗಿರುವ ಆ ಮತಂಗವನದಲ್ಲಿ
ನೀನು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಸುಖದಿಂದ ವಿರಮಿಸುವೆ.

ಪಂಪಾಸರೋವರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿರುವ * ಮುಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹತ್ತುವುದು ಬಹಳ
ಕಷ್ಟ. ಮೇಲಾಗಿ ಆ ಪರ್ವತವು ಎಳೆನಾಗರುಗಳಿಂದ (ಮರಿಯಾನೆಗಳಿಂದ)
ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಆ ಪರ್ವತವು ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೇ
ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ.

* ಮುಷ್ಯಮೂಕಃ (ಮುಶ್ಯಮೂಕಃ) ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ನಾನಾರ್ಥ
ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಷೀಣಾಂ ತತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಾನಾಂ ಅಮೂಕಃ = ಮೂಕತಾ
ನಿವೃತ್ತಿಃ, ಅಜ್ಞಾನಧ್ವಂಸ ಇತಿ ಯಾವತ್ = ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನವು

ಶಯಾನಃ ಪುರುಷೋ ರಾಮ ತಸ್ಯ ಶೈಲಸ್ಯ ಮೂರ್ಧನಿ |

ಯತ್ಸ್ವಪ್ನೇ ಲಭತೇ ವಿತ್ತಂ ತತ್ರ ಬುದ್ಧೋಽಧಿಗಚ್ಛತಿ |

ನ ತ್ವೇನಂ ವಿಷಮಾಚಾರಃ ಪಾಪಕರ್ಮಾಧಿರೋಹತಿ | ೩೨ ||

ಆ ಋಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದವನು - ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೇ ನಾದರೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡುದಾದರೆ-ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಾಗ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಿಲ್ಲದವನೂ ಪಾಪಿಷ್ಠನೂ ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಲಾರನು.

ಯಾವನಾದರೂ ದುರಾಚಾರಿಯೋ ಪಾಪಕರ್ಮಿಯೋ ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೇ ಅದರೆ ಮಲಗಿರುವವನನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ರಾಕ್ಷಸರು ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಂಪಾತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮತಂಗಾಶ್ರಮವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಮರಿಯಾನೆಗಳು ಕ್ರೇಡಿಸುವಾಗ ಮಾಡುವ ಘೀಂಕಾರಗಳ ಶಬ್ದಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮೇಘಗಳಂತೆ ಕವ್ವಾಗಿರುವ ಮಹಾವೇಗವುಳ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮದ್ದಾನೆಗಳು ಹೆಣ್ಣಾನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಕಾದಾಡಿ ರಕ್ತಧಾರೆಗಳಿಂದ ನೆನೆದು, ಗುಂಪನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವುದನ್ನು ನೀನು ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಲುವ ಆ ಆನೆಗಳು ಶುದ್ಧವಾದ, ಸುಂದರವಾದ, ಶುಭದಾಯಕವಾದ, ಸರ್ವಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ, ಸುಖಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಹನವಾದ ಅರಣ್ಯದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕರಡಿಗಳನ್ನೂ, ಹುಲಿಗಳನ್ನೂ, ನೀಲವಾಗಿಯೂ ಕೋಮಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವ-ಓಟದಲ್ಲಿ ಅಪಜಯವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ ರುರು ಮೃಗಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಶೋಕವು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಘವೆ! ಆ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗುಹೆಯು ಬಹಳ ಶೋಭಾಯಮಾನ

ಹೋಗಿಬಿಡುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಎಂದು ಹೆಸರು. (2) ಋಶ್ಯಾಃ = ಮೃಗ ವಿಶೇಷಾಃ ಮೂಕಾಃ ಭವಂತಿ ಯಸ್ಮಿನ್ ಸಃ-ಋಶ್ಯ ಎಂಬ ಮೃಗಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡದೇ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅದು ಋಶ್ಯಮೂಕ. ಮೌನಿಗಳಾದ ಋಷಿಗಳ ಪರ್ವತ-ಎಂದೂ ಅರ್ಥ ಹೇಳಬಹುದು.

ವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ದ್ವಾರವು ಬಂಡೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದರೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಆ ಗುಹೆಯ ಪೂರ್ವದ ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ತೀತಲವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಒಂದು ಮಡುವಿದೆ. ಅದು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಮೃಗಗಳಿಂದಲೂ ಕಂದ-ಮೂಲ-ಫಲಗಳಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದು ಬಹಳ ರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಅನುಚರರಾದ ನಾಲ್ವರು ವಾನರರೊಡನೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವಾಗಲಾದರೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದೂ ಉಂಟು.”

ದಿವ್ಯವಾದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ, ಸೂರ್ಯಸಮಪ್ರಭನಾದ, ವೀರ್ಯವಂತನಾದ ಕಬಂಧನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜಾಜ್ಜಲ್ಮಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ, ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ಕಬಂಧನಿಗೆ ‘ನೀನಿನ್ನು ಹೋಗಿಬರಬಹುದು’-ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ‘ಗೆಮ್ಮತಾಂ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಕಾರ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿರಿ’-ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಬಂಧನೂ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಸುಪ್ರೀತರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಬಂಧನು ಸ್ವರ್ಗಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ದಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಬಂಧನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಸುಂದರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾದನು. ಅವನ ದೇಹವೆಲ್ಲವೂ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ರಾಮನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾ ‘ಸಖ್ಯಂ ಕುರುಷ್ವ’ ‘ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊ’-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

೭೩ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ

೭೪ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಮತಂಗನನದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಬರಿಯು ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ

ಪ್ರಯಾಣ : ಶಬರಿಯಿಂದ ಸತ್ಕಾರ : ಮತಂಗನನದರ್ಶನ :

ಶಬರಿಯು ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ

ದಿವ್ಯಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದುದು

ತೌ ಕಬನ್ಧೇನ ತಂ ಮಾರ್ಗಂ ಪಮ್ಪಾಯಾ ದರ್ಶಿತಂ ವನೇ |

ಪ್ರತಸ್ಥ ತುದರ್ಶಿತಂ ಗೃಹ್ಯ ಪ್ರತಿಚೀಂ ನೃವರಾತ್ಮಜೌ ||೧||

ರಾಜಕುಮಾರರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು, ಕಬಂಧನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಂತೆ
ಪಂಪಾಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಹೊರಟರು.

ಜೇನುಗೂಡುಗಳಿಂದಲೂ ಫಲ-ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದ
ಪರ್ವತಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು
ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿ
ನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪಂಪಾಪುಷ್ಕರಣಿಯ ಪಶ್ಚಿಮತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ ರಾಮ-
ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಶಬರಿಯ ಅಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ
ದರು. ಅನೇಕವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸುರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಆ
ಅಶ್ರಮದ ಸೊಬಗನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಸಹೋದರರು
ಶ್ರಮಣಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ತಪಸ್ಸಿನ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ
ಶಬರಿಯು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಕೈಮುಗಿದು ಮೇಲೆ
ದ್ದಳು. ಬಳಿಕ ಇಬ್ಬರ ಪಾದಾರವಿವಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು.
ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಆ ಸೋದರರಿಗೆ ಸುಖಾಸನಗಳನ್ನಿತ್ತು ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿ
ಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದಳು. ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ
ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ನಿರ್ಜಿತಾ ವಿಘ್ನಾಃ ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ವರ್ಧತೇ ತಪಃ |

ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ನಿಯತಃ ಕ್ರೋಧ ಆಹಾರಶ್ಚ ತಪೋಧನೇ

||೨||

“ತಪೋಧನಕೇ ! ತಪಸ್ಸಿಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಾಮ-
ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ನೀನು ಜಯಿಸಿರುವೆಯಾ ? ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸು ದಿನದಿಂದ
ದಿನಕ್ಕೆ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ? ಕೋಪವು ನಿನ್ನ ಹತೋಟಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರು-
ವುದೇ ? ಅಹಾರವೂ ನಿಯತವಾಗಿರುವುದೇ ?

ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ನಿಯಮಾಃ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ಮನಸಃ ಸುಖಮ್ |

ಕಚ್ಚಿತ್ತೇ ಗುರುಶುಶ್ರೂಷಾ ಸಫಲಾ ಚಾರುಭಾಷಿಣಿ ||೯||

ಚಾರುಭಾಷಿಣಿಯೇ ! ನೀನು ನಿಯತವಾದ ವ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು
ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಾ ? ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿಯೂ
ಮಗ್ನವಾಗದೇ ಸುಖವಾಗಿರುವುದೇ ? ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಗುರುಶುಶ್ರೂ-
ಷೆಯು ಸಾಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೇ ? ”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ,
ತಪಸ್ಸಿನ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ, ತಾಪಸಿಯಾದ, ವೃದ್ಧಿಯಾದ ಶಬರಿಯು
ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು :

ಅದ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ತಪಃಸಿದ್ಧಿಂತವ ಸಂದರ್ಶನಾನ್ಮಯಾ |

ಅದ್ಯ ಮೇ ಸಫಲಂ ತಪ್ತಂ ಗುರವಶ್ಚ ಸುಪೂಜಿತಾಃ ||೧೦||

ಅದ್ಯ ಮೇ ಸಫಲಂ ಜನ್ಮ ಸ್ವರ್ಗಶ್ಚೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ತ್ವಯಿ ದೇವವರೇ ರಾಮ ಪೂಜಿತೇ ಪುರುಷರ್ಷಭ ||೧೧||

“ರಾಮಭದ್ರ ! ನಿನ್ನ ಈ ದಿವ್ಯದರ್ಶನದಿಂದಾಗಿ ಇದೀಗಲೇ ನನ್ನ
ತಪಸ್ಸು ಸಿದ್ಧಿಸಿತು. ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಗುರುಗಳ
ಶುಶ್ರೂಷೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಜಿನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. (ಅದರ ಫಲವೇ
ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.) ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ತಪಸ್ಸು ಈಗ ಫಲಿತ
ವಾಗಿದೆ. ಪುರುಷರ್ಷಭನೇ ! ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದರೆ
ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಕ್ಷುಷಾ ತವ ಸೌಮ್ಯೇನ ಪೂತಾಸ್ಮಿ ರಘುನಂದನ |

ಗಮಿಷ್ಯಾಮೃತ್ಯುಲೋಕಾಂಸ್ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾದರಿಂದಮ ||೧೨||

ರಘುನಂದನನೇ ! ಸೌಮ್ಯವಾದ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಪಾತದಿಂದಲೇ ನಾನು

ಪವಿತ್ರಳಾದೆನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾನು ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯ
ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಗುರುಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡು-
ತ್ತಿದ್ದೆನೋ-ಆ ಗುರುಜನರೆಲ್ಲರೂ ನೀನು ಚಿತ್ರಕೂಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ
ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣಮಾಡಿದರು. ಆ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಧರ್ಮಜ್ಞರಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು
ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋದರು :

ಆಗಮಿಸ್ಯತಿ ತೇ ರಾಮಃ ಸುಪುಣ್ಯಮಿಮನಾಶ್ರಮವ್ ।

ಸ ತೇ ಪ್ರತಿಗ್ರಹೀತವ್ಯಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತೋಽತಿಥಿಃ |

ತಂ ಚ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವರಾಲ್ಲೋಕಾನಕ್ಷತ್ರಯಾಂಸ್ತ್ವಂ ಗಮಿಸ್ಯಸಿ ||೧೬||

“ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುಣ್ಯತಮವಾದ ಈ ನಿನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸುವನು. ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೀನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೀನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ನಂತರ ನಾಶರಹಿತವಾದ ಪುಣ್ಯಲೋಕಗಳಿಗೆ ನೀನು ಹೋಗುವೆ.”

ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣಮಾಡಿದರು. ಆಗಿನಿಂದ ನಾನು ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕಂದ-ಮೂಲ-ಫಲಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಶೇಖರಿಸಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಶಬರಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಆತ್ಮವಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನೆಯಾಗಿದ್ದ ಶಬರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಶ್ರಮಣಿ ! ದನುವಂತೀಯನಾದ ಕಬಂಧನಿಂದ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ನಿನ್ನ ಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿರುವೆನು. ಅವರ ಆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಕಾಣಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಯುಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸು.”

ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಖಾರವಿಂದದಿಂದ ಹೊರಟ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಬರಿಯು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆ ಮತಂಗವನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು :

“ಶ್ರೀರಾಮ ! ಇತ್ತ ನೋಡು. ದಟ್ಟವಾದ ಮೇಘಗಳಂತೆಯೇ ಇರುವ ಈ ಮಹಾವನವು ಮೃಗಗಳಿಂದಲೂ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳು ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರಾದ ಕಾರಣ ಇದು ಮತಂಗವನವೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತ ಕಡಿ ನೋಡಿರಿ. ಆತ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾದ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ದೇಹರೂಪವಾದ ಪಂಜರವನ್ನು ಮಂತ್ರೋ-

ಚ್ಚಾರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡಿಕೊಂಡರು. (ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದರು.)* ಇತ್ತ ನೋಡಿರಿ. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೇ-ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದೆ. (ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ತಗ್ಗಿನ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದೆ.) ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಸತ್ಯರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುರುಗಳು ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ನಡುಗುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ ಆರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಘವ ! ಗುರುಗಳ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈಗಲೂ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ವೇದಿಯು ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡು. ಸತತವಾದ ವ್ರತೋಪವಾಸಗಳಿಂದ ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ಪುಣ್ಯೋಪೇತವಾದ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಮಹಾಮಹಿಮರಾದ ಅವರು ಹಾಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಪ್ತಸಾಗರಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದುವು. ಇತ್ತ ಕಡೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೇ ಆ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವ ದಿವ್ಯತೀರ್ಥ.

* ಜುಹವಾಙ್ಗಾಕ್ರೀ ನೀಡಂ (ತೀರ್ಥಂ) ಮನ್ತ್ರವನ್ಮನ್ತ್ರಪೂಜಿತಮ್ | ಮೂವರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಈ ಉತ್ತರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ' ನೀಡಂ ' ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತೀರ್ಥಂ ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. (1) ಮನ್ತ್ರಪೂಜಿತಂ = ಮನ್ತ್ರಸ್ಯ ಗಾಯತ್ರಾ ಜಪೇನ ಪೂಜಿತಂ ಆತಿಶುದ್ಧಂ, ನೀಡಂ ದೇಹಪಙ್ಕ್ತು ರಂ = ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರಜಪದಿಂದ ಸಂಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹಪಂಚರವನ್ನು, ಮನ್ತ್ರವತ್ ಹೋಮಮನ್ತ್ರವತ್ = ಹೋಮಮಂತ್ರದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಜುಹವಾಂಚಕ್ರೀ ಹುತವನ್ತಃ-ಹೋಮಮಾಡಿದರು. (2) ಮನ್ತ್ರವತಾಂ ಮನ್ತ್ರೈಃ ಪೂಜಿತಂ ಮಂತ್ರವಿದರ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಂಪೂಜಿತವಾದ, ತೀರ್ಥಂ = ಗಜ್ಜಾದಿ ಪುಣ್ಯಸಲಿಲು ಗಂಗೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯೋದಕಗಳನ್ನು, ಇಹ ಪ್ರದೇಶೇ = ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಜುಹವಾಙ್ಗಾಕ್ರೀ = ಆಹೂತವನ್ತಃ ಅಹ್ವಾನಿಸಿದರು. 3) ಮನ್ತ್ರವಿದಾಂ ಮನ್ತ್ರೈಃ ಪೂಜಿತಂ ಅಹ್ವಾನಮನ್ತ್ರೈಃ ಅಭಿವನ್ರಿತಂ = ಮಂತ್ರವಿದರ ಅಹ್ವಾನಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿತವಾದ, ತೀರ್ಥಂ = ಅಧ್ವರಂ ಯಾಗವನ್ನು, ಜುಹವಾಙ್ಗಾಕ್ರೀ = ಕೃತವನ್ತಃ-ಮಾಡಿದರು.

ಆ ನನ್ನ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಗುರುಗಳು ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವ ನಾರುಮಡಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಒಣಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ನಾರುಮಡಿಗಳು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಒಣಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಅವರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ ಕನ್ನೈದಿಲೆಯೊಡನೆ ಇತರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹಾರಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದವರು ಹಾಕಿದ ಪುಷ್ಪ ಹಾರಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಬಾಡಿದೋಗಿಲ್ಲ. ನವನೂತನವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.

ರಾಮಭದ್ರ ! ನೀನು ತಮ್ಮನೊಡನೆ ದಿವ್ಯವಾದ ಈ ಮತಂಗವನವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿರುವೆ. ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿರುವೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ದೇಹವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಯಾರ ಅಶ್ರಮವಾಗಿರುವುದೋ ಮತ್ತು ನಾನು ಯಾರ ಪರಿಚಾರಿಣಿಯೇ-ಅಂತಹ ಅತ್ಮದರ್ಶಿಗಳಾದ ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

ಶಬರಿಯ ಧರ್ಮಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ‘ಇದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾದ ದೃಶ್ಯವೇ ಸರಿ’-ಎಂದೂ ಉದ್ಗರಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಠೋರವ್ರತನಿಷ್ಠಳಾದ ಶಬರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು:

ಅರ್ಚಿತೋಹಂ ತ್ವಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಗಚ್ಛೆ ಕಾಮಂ ಯಥಾಸುಖಮ್ ||

“ಭದ್ರೇ ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮನಸ್ತುಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಅಭೀಷ್ಟವಾದ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಹೋಗು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಜಟಾಧಾರಿಣಿಯಾಗಿದ್ದ, ನಾರುಮಡಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾಜಿನಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಶಬರಿಯು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಜೀರ್ಣವಾಗಿದ್ದ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಧಗ-ಧಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅಹುತಿಯನ್ನಾಗಿ

ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೂ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಂತೆಯೇ ಪ್ರಜ್ಞುಲಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಪಾರ್ಥಿವಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಶಬರಿಯು ದಿವ್ಯವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಿವ್ಯವಾದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ದಿವ್ಯಗಂಧವನ್ನು ಪುಸಿಕೊಂಡು ದಿವ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನೋಡಲು ರಮ್ಯಳಾಗಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಸರ್ವಸಮಲಂಕೃತಳಾಗಿದ್ದ ಶಬರಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ - ಮತಂಗವನದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣಮಾಡಿದಳು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಯಾವ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ-ಅಂತಹುದೇ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಶಬರಿಯು ಆತ್ಮಸಮಾಧಿಯೋಗದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡಳು.

೭೪ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಆರಣ್ಯಕಾಂಡ

೭೫ನೆಯ ಸರ್ಗ

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದುದು

ದಿವಂ ತು ತಸ್ಯಾಂ ಯಾತಾಯಾಂ ಶಬರ್ಯಾಂ ಸ್ವೇನ ತೇಜಸಾ |
ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಹ ಭ್ರಾತ್ರಾ ಚಿಂತಯಾಮಾಸ ರಾಘವಃ ||೧||

ಶಬರಿಯು ತನ್ನ ತೇಜೋಬಲದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳ ತಪಃಪ್ರಭಾವದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಮಹರ್ಷಿಗಳ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ವಿವೇಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಣ್ಣನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಈ ದಿವ್ಯಾಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿಯಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳೂ-ಜಿಂಕೆಗಳೂ ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲದೇ

ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ವನದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳು ನಿವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವ ಈ ದಿವ್ಯತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಗೆ ಶುಭಕರವಾದ ಭಾವನೆಗಳೇ ಮೂಡುತ್ತಿವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನಾವಿನ್ನು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿರುವ ಪಂಪಾತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಋಶ್ಯ ಮೂಕಪರ್ವತವೂ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸೂರ್ಯನ ಮಗನಾದ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಾಲಿಯಿಂದ ಭಯಗೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ನಾಲ್ವರು ಅನುಯಾಯಿಗಳೊಡನೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನು ಕಾತರನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯವು ಅವನನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳಿದನು :

“ಅಣ್ಣ ! ನಾವು ಬೇಗನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿದೆ.”

ರಾಜಕುಮಾರನಾದ, ಪ್ರಭುವಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮತಂಗಾಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಪಂಪಾ ಸರೋವರವಿದ್ದ ಆ ವನವು ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾಗಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಬಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ, ನವಿಲುಗಳಿಂದಲೂ, ಮರ ಕುಟಕಹಕ್ಕಿಗಳಿಂದಲೂ, ಗಿಳಿಗಳಿಂದಲೂ, ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ನಿನಾದಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ವನವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಪಂಪಾತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಸರೋವರಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕಾಮಾಭಿತಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಸರೋವರವು ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಶುಭಜಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಹಳ ದೂರ

ರಾ [105]-5

ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಪಂಪಾಸರೋವರವ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿದ್ದ
ಮತಂಗಸರಸ್ಸೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
ದನು. ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಶಾಂತರಾಗಿ ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದಿದ್ದರು. ಸೀತಾವಿರಹಶೋಕದಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು
ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿದ್ದ, ರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಪಂಪಾಸರೋವರ
ದಲ್ಲಿಳಿದನು. ಆ ಸರೋವರವು ತಿಲಕ, ಅಶೋಕ, ಪುನ್ನಾಗ, ವಕುಲ-ಇವೇ
ಮುಂತಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ರಮ್ಯವಾದ ಉಪವನ
ದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ತಾವರೇಹೂಗಳ ಪರಾಗಗಳಿಂದ ಮಿಶ್ರ
ವಾದ ಜಲವಿದ್ದಿತು. ನೀರು ಸ್ಪಟಿಕದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸರೋವರದ
ನಡುಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಳಲಿನ ಗುಡ್ಡಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮೀನು
ಗಳೂ ಆನೆಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದವು. ಸಖಿಯರಂತೆ ಲತೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು
ವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ತೀರವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸರೋವರವು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ
ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಸರೋವರವನ್ನು ಕಿನ್ನರ-ನಾಗ-ಗಂಧರ್ವ-ಯಕ್ಷ-
ರಾಕ್ಷಸರು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನಾವಿಧವಾದ ಲತೆ
ಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಸರೋವರವು ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪ
ಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಶೀತಲವಾದ ನೀರಿಗೆ ಶುಭದಾಯಕವಾದ ಆ ಸರೋವರವು ನಿಧಿ
ಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪದ್ಮಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಸೌಗಂಧಿಕಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ
ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಸರೋವರದ ನೀರು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿ
ದ್ದಿತು. ಕುಮುದಪುಷ್ಪಗಳ ಸಮೂಹವಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಿಳುಪಾಗಿ
ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನೀಲಕಮಲ ಸಮೂಹಗಳ ಸಂಪರ್ಕ
ದಿಂದ ನೀಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪಂಪಾಸರೋ
ವರದ ನೀರು ಹಲವಾರು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿ
ದ್ದಿತು. ಕಮಲ-ಕನ್ನೆದಿಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಪದ್ಮ-ಸೌಗಂಧಿಕಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ
ಆ ಸರೋವರವು ನಿಬಿಡವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪುಷ್ಪಿತವಾದ ಮಾವಿನ ಮರಗಳು
ಪಂಪಾಸರೋವರದ ವನದಲ್ಲಿದ್ದವು. ನವಿಲುಗಳ ಕೇಕೆಯ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಆ
ವನಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ನಿನಾದಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಪರಿಸರದಿಂದ
ಕೂಡಿದ್ದ ಬಹುಸುಂದರವಾದ ಸರೋವರವನ್ನು ಸೌಮಿತ್ರಸಹಿತನಾದ

ಶ್ರೀರಾಮನು ನೋಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ವಿಲಸಿಸಿದನು. ತಿಲಕವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಸೀಬೆಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ವಟವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಶೈತವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಪುಷ್ಪಿತವಾದ ಮತ್ತಿಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಸುರಗಿಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಮಾಲತೀ-ಕುಂದವೃಕ್ಷಗಳ ಪೊದೆಗಳಿಂದಲೂ, ನೀರುಹಲಸಿನ ಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಅಶೋಕವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಏಳೆಲೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ಚಿಲ್ಲದ ಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ತಾಳೇಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಾದ ವೃಕ್ಷವಿಶೇಷಗಳಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಭೂಷಿತೆಯಾದ ಪ್ರಮದೆಯಂತೆ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಪಾಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಬಹಳವಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಈ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದೆ ಕಬಂಧನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಗೃರಿಕಾದಿ ಧಾತುಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾದ, ಪುಷ್ಪಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವ, ಋಷ್ಯಮೂಕನೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಸರ್ವತವಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಋಷ್ವರಜಸನ ಮಗನಾದ ಮಹಾವೀರ್ಯನಾದ ಸುಗ್ರೀವನೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತನಾದ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ವಾನರೇಂದ್ರನಾದ ಆ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ತಮ್ಮ ! ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದೇ ನಾನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಜೀವಿಸಿಯೇನು ? ”

ಮನ್ಮಥನಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ಸೀತಾದೇವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಟ್ಟಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಶೋಕ-ವಿಷಾದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾ ವನದ ಸೊಬಗನ್ನು ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಸಮಾಕುಲವಾಗಿದ್ದ, ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಕಾನನಗಳಿಂದ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಸೇರಿದನು.

೭೫ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಸ್ವಸ್ತಿ ಪ್ರಜಾಭ್ಯಃ ಪರಿಪಾಲಯಂತಾಂ
 ನ್ಯಾಯೈನ ಮಾರ್ಗೇಣ ಮಹೀಂ ಮಹೀಶಾಃ |
 ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಭ್ಯಃ ಶುಭಮಸ್ತು ನಿತ್ಯಂ
 ಲೋಕಾಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು ||

ಕಾಲೇ ವರ್ಷತು ಪರ್ವಸ್ಯಃ ಪೃಥಿವೀ ಸಸ್ಯಶಾಲಿನೀ |
 ದೇಶೋಯಂ ಪೋಭರಹಿತೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಸಂತು ನಿರ್ಭಯಾಃ ||
 ಮಂಜುಲಂ ಕೋಸಲೇಂದ್ರಾಯ ಮಹನೀಯಗುಣಾತ್ಮನೇ |
 ಚಕ್ರವರ್ತಿತನೂಜಾಯ ಸಾರ್ವಭೌಮಾಯ ಮಂಜುಲಮ್ ||
 ಯನ್ಮಂಜುಲಂ ಸುಪರ್ಣಸ್ಯ ವಿನತಾಕಲ್ಪಯತ್ಪುರಾ |
 ಅನ್ಯತಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯಾನಸ್ಯ ತತ್ತೇ ಭವತು ಮಂಜುಲಮ್ ||
 ತ್ರೀನ್ವಿಕೃಮಾನ್ತೃಕ್ರಮತೋ ವಿಷ್ಣೋರಮಿತತೇಜಸಃ |
 ಯದಾಸೀನ್ಮಂಜುಲಂ ರಾಮ ತತ್ತೇ ಭವತು ಮಂಜುಲಮ್ ||
 ಋತವಃ ಸಾಗರಾ ದ್ವೀಪಾ ವೇದಾ ಲೋಕಾ ದಿಶಶ್ಚ ತೇ |
 ಮಂಜುಲಾನಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ದಿಶಂತು ತವ ಸರ್ವದಾ ||

ರಾಮಾಯ ರಾಮಸದಸೆಜ್ಜಜಪಟ್ಟಿದಾಯ
 ರಾಮಾನುಜಾಯ ಭರತಾಯ ಸಹಾನುಜಾಯ |
 ದೇವೈ ವಿರೇಹಕುಲಮಂಜುಲದೀಪಿಕಾಯೈ
 ವಾಲ್ಮೀಕಯೇ ಹನುಮತೇ ಚ ನಮೋ ವದಾಮಃ ||

ಕಾಯೇನ ವಾಚಾ ಮನಸೇನ್ದ್ರಿಯೈರ್ವಾ
 ಬುದ್ಧ್ಯಾತ್ಮನಾ ವಾ ಪ್ರಕೃತೇಃ ಸ್ವಭಾವಾತ್ |
 ಕರೋಮಿ ಯದ್ಯತ್ಸಕಲಂ ಪರಸ್ಯೈ
 ನಾರಾಯಣಾಯೇತಿ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ||

ಯದಕ್ಷರಪದಭ್ರಷ್ಟಂ ಮಾತ್ರಾಹೀನಂ ತು ಯದ್ಭವೇತ್ |
 ತತ್ಸರ್ವಂ ಕ್ಷಮ್ಯತಾಂ ದೇವ ಶ್ರೀರಾಘವ ನಮೋಽಸ್ತು ತೇ ||

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುಚರಣಾರವಿನ್ದಾರ್ಪಣಮಸ್ತು
 || ಓಂ ತತ್ಸತ್ ||

ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಯೇ ನಮಃ ಶ್ರೀಮಹಾಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರವೇ ನಮಃ

ತಪಃಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತಂ ತಪಸ್ವೀ ವಾಗ್ವಿದಾಂ ವರಮ್ |
ನಾರದಂ ಪರಿಪ್ರಚ್ಛ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಪುಂಜನಮ್ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ - ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಪಂಪಾಸರೋವರದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ವ್ಯಾಕುಲತೆ :
ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು :
ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಕಡೆಗೆ
ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವನೇ ನೊದಲಾದ ವಾನರರು
ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾದುದು

ಸ ತಾಂ ಪುಷ್ಕರಿಣೀಂ ಗತ್ವಾ ಪದ್ಮೋತ್ಪಲರಂಭಾಕುಲಾಮ್ |
ರಾಮಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತೋ ವಿಲಾಸಾಕುಲೇಂದ್ರಿಯಃ ||೧||

ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಮೇತನಾಗಿ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರ
ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ, ಕನ್ನೆದಿಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು
ಮೀನುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದ ಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖಮನಸ್ಸಿನಾಗಿ
ಗೋಳಾಡಿದನು. ಸರೋವರದ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ
ಶ್ರೀರಾಮನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹರ್ಷದಿಂದ ವಿಚಲಿತವಾದುವು. ಮನ್ಮಥನ
ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು : *

* ಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹರ್ಷವುಂಟಾದುದು ಹೇಗೆ ?
ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆಯ ನೆನಪು ಬಂದು ದುಃಖವಾದುದು ಹೇಗೆ ?-
ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ : ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮ,
ಕನ್ನೆದಿಲೆ ಮತ್ತು ಇತ್ತಲಿಂದತ್ತ-ಅತ್ತಲಿಂದಿತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ವೈಷ್ಣವಮಣಿಯಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುವ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಅರಳಿದ ಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ ಕನ್ನೆದಿಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಪಂಪಾಸರೋವರವು ಎಷ್ಟು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ! ಇದರ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡು ; ತಮ್ಮ ! ಇಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಶಿಖರಯುಕ್ತವಾದ ಪರ್ವತಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಭರತನ ವಿಯೋಗ, ವೈದೇಹಿಯ ಅಸಹರಣ-ಈ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಸಂತಪ್ತನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ವಸಂತನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವನು.*

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಶೋಕಪೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನನಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಪಂಪಾಸರೋವರವು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸರೋವರವು ಬಗೆ-ಬಗೆಯ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಶೀತೋದಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮಂಗಳಕರವಾಗಿದೆ. ಕಮಲ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಸರೋವರವು ಅತ್ಯಂತಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪಂಪಾರಣ್ಯವಾದರೋ ಸರ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ವಿಷಜಂತುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದು ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿವೆ. ನೀಲವಾಗಿಯೂ ಹಸಿರಾಗಿಯೂ ಕಾಣುವ ಈ ಅರಣ್ಯದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು, ರಂಗು-ರಂಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರತ್ನಗಂಬಳಿಗಳಿಂದ ಹಾಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ

ಹರ್ಷವುಂಟಾಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಅಂತೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೂ ಹರ್ಷವುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಕಮಲಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಕಮಲ ವದನೆಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಮುಖವು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಕನ್ನೆದಿಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವಳ ಕಪ್ಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂದುವು ಚಂಚಲವಾದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಚಂಚಲವಾದ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ನೋಟವು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಾಮುಪೀಡಿತನಾದನು.

* ಭರತನ ದುಃಖವನ್ನು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ : ಅಣ್ಣನನ್ನು ಆಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲಾಗದೇ ದುಃಖದಿಂದ ಅವನ ಪಾದುಕೆ

ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ವೃಕ್ಷಗಳ ತುದಿಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪುಷ್ಪಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಹೂತುಂಬಿದ ಕುಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಪುಷ್ಪಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಸುಖದಾಯಕವಾದ ಗಾಳಿಯೂ ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ವೃಕ್ಷಗಳು ಫಲ-ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿವೆ. ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಈ ವಸಂತಕಾಲವು ಮನ್ಮಥನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಮೇಘಗಳಂತೆ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಅರಣ್ಯಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಬಂಡೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದಿರುವ ನಾನಾವಿಧವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಗಾಳಿಯ ವೇಗದಿಂದ ಅಲುಗಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ, ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಕುಸುಮಗಳೊಡನೆ ವಾಯು ದೇವನು ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡು, ತಮ್ಮ ! ವಾಯುವು ವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವೇಗದಿಂದ ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹೂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಧುವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿರುವ ದುಂಬಿಗಳು ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಾ ಮೇಲೇಳುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದುಂಬಿಗಳೊಡನೆ ವಾಯುವೂ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರ್ವತದ ಗುಹೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಗಾಳಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗಾಯಕನಂತೆ ಸುಯ್ಯನೆ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಾ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೆದಿಸಿದ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಸುಮಧುರವಾದ ನಿನಾದಗಳೊಡನೆ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ವಾಯು ದೇವನು ನೃತ್ಯಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಗಾಳಿಯು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಭಸವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಾ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿ

ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದುದು ; ರಾಮನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗುವ ವರೆಗೂ ತಾನು ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ನಂದಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಠೋರವ್ರತನಿಷ್ಠನಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು-ಇದು ಭರತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದುಃಖಗಳೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವೃಕ್ಷಗಳ ರೆಂಬೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮರಗಳ ಮಾಲೆಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀಚಂದನದಂತೆ ಶೀತಲವಾಗಿರುವ, ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ, ಎಂತಹ ಆಯಾಸವನ್ನಾದರೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಆ ವಾಯುವೇ ಶುಭಸೂಚಕವಾದ ಗಂಧವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಮಧುರವಾದ ಮಕರಂದದ ಸುಗಂಧದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದುಂಬಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ತಾವೂ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪರ್ವತಗಳ ರಮ್ಯವಾದ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮನೋಹರವಾದ ಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳೊಡನೆ ಸರಸ್ವರವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಂತಿರುವ ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ.

ವೃಕ್ಷಗಳ ರೆಂಬೆಗಳ ಮುಂಭಾಗಗಳು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿವೆ. ಅವು ಗಾಳಿಯ ರಭಸದಿಂದ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆ ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛಗಳ ಮೇಲೆ ದುಂಬಿಗಳು ಕುಳಿತಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿದು ಕಪ್ಪಾದ ಕೂದಲುಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ನಾಟ್ಯಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸುವರ್ಣಾಭರಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಪೀತಾಂಬರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ, ಸುತ್ತಲೂ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಗಲೇ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನಿನಾದಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ವಸಂತಕಾಲವು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಶೋಕದಿಂದ ಸಮಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ಮಥನೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಾವಿನ ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹೃಷ್ಯವಾಗಿರುವ ಕೋಗಿಲೆಯು ಸುಮಧುರವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ರಮ್ಯವಾದ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ನೀರುಕೋಳಿಗಳು ಸುಮಧುರವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಮಾಭಿಭೂತನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ದುಃಖಿತ

ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದೆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸೀತೆಯು ಈ ನೀರು
 ಕೋಳಿಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಸಂತೋಷಭರಿತಳಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು
 ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಹೆಚ್ಚು ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುವ,
 ನಾನಾಬಗೆಯಾಗಿ ಕೂಗುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದು ವೃಕ್ಷ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಲತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.
 ಹೆಣ್ಣು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗಂಡುಪಕ್ಷಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಸಜಾತೀಯ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಅಭಿ
 ನಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ವುಗಗಳಾಗಿ ದುಂಬಿಗಳ ರ್ಪುಂಕಾರಧ್ವನಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾದ
 ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಮಧುರವಾಗಿ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟುತ್ತಿವೆ. ಈ ಪಂಪಾ
 ಸರೋವರದ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುಂಪು-ಗುಂಪಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು-ರಶ್ಮಿಕ್ರೇಡೆಗೆ
 ಪ್ರಜೋದಿಸುವ ನೀರುಕೋಳಿಗಳ ಕೂಗಿನಿಂದಲೂ, ಗಂಡುಕೋಗಿಲೆಗಳ ಸುಮ
 ಧುರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದಲೂ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿವೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಮವನ್ನು
 ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳೂ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಈ
 ವಸಂತಾಗ್ನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಿದೆ.
 ಅಶೋಕವೃಕ್ಷದ ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲುಗಳು ಕೆಂಡಗಳಂತಿವೆ. ದುಂಬಿಗಳ
 ರ್ಪುಂಕಾರಶಬ್ದವೇ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಾಗುವ ಫಟ-ಫಟಾ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ತಾಮ್ರ
 ವರ್ಣದ ಚಿಗುರುಗಳೇ ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಾಗಿದೆ. ವಸಂತವೆಂಬ ಇಂತಹ
 ಅಗ್ನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೆಪ್ಪೆಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಸುಂದರವಾದ ಕೇಶವಾತಿಯಿರುವ, ಮೃದುವಾಗಿ
 ಮಾತನಾಡುವ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವುದರಿಂದ
 ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಡಿನ ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ
 ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಗಳೂ, ಕಾಡಿನ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಈ ವಸಂತಕಾಲವೂ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯಾದ ಸೀತೆಗೂ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾ
 ಗಿದ್ದಿತು. ಮಂದಮಾರುತ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಧ್ವನಿ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಸಂತ
 ಕಾಲದ ಗುಣಗಳಿಂದ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುವ, ಮನ್ಮಥನ ಬಾಧೆಯಿಂದ
 ಹುಟ್ಟಿರುವ ಈ ಶೋಕಾಗ್ನಿಯು ಬಹುದೇಗನೆ ನನ್ನನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಿದೆ.
 ಪ್ರೇಯಸಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ವಸಂತಕಾಲದ ಚಿಗುರು
 ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ

ಕಾಮಜ್ವರವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿರುವ ನೈದೇಹಿಯು ನನ್ನ ಶೋಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಲವು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ, ಮಂದಮಾರುತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬೆವರನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ವಸಂತನೂ ನನ್ನ ಶೋಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.¹ ಮರಿಜಂಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿರುವ ಸೀತೆಯೂ, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಜೈತ್ರಮಾಸದ ಮಂದಾನಿಲನೂ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಶೋಕಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ನವಿಲುಗಳು ಸ್ಫಟಿಕಮಯವಾದ ಗವಾಕ್ಷಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುವ, ಗಾಳಿಯಿಂದ ಚದುರಿದಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಜಾಗರವಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಾಡುತ್ತಾ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.² ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ, ಮದದಿಂದ ಮೋಹಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಗಂಡುನವಿಲುಗಳು ಮೊದಲೇ ಮನ್ಮಥನಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಕಾಮವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದ ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು ನರ್ತನವಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಡುನವಿಲನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ತಾನೂ ನೃತ್ಯವಾಡುತ್ತಿದೆ. ನೃತ್ಯಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಗಂಡು ನವಿಲು ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಉಪಹಾಸ ಮಾಡಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ

¹ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಸ್ವೇದಸಂಸರ್ಗದೂಷಕಃ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಸ್ವೇದಃ - ಕಾಮವಿಕಾರಜಃ - ಕಾಮವಿಕಾರದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಬೆವರು; ತೇನ ದೂಷಯತಿ ಮಲಿನೀಕರೋತಿ - ಅದರಿಂದ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕವನು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

² ಗವಾಕ್ಷೈರಿವ = ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ನವಿಲುಗರಿಗಳ ನಾಳ. ಗಾಳಿಯ ಬಡಿತದಿಂದ ನವಿಲುಗಳು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಜಾಗರವಾಡುವಾಗ ನಾಳಗಳು ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಾಲರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನವಿಲುಗಳಿಂದಲೇ ತುಂಬಿರುವ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಒಯ್ದ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲನ್ನು ಅಪಹರಣಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜ. ರಾಕ್ಷಸನೇನಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಗಂಡುನವಿಲು ಇಷ್ಟು ಅನಂದದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಗಳೆರಡೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಕಾಲಕಳೆಯುವುದೇ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನುರಾಗದಿಂದಿರುತ್ತವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಈ ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು ಗಂಡುನವಿಲನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯಾದ ಸೀತೆಯೇನಾದರೂ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಅಸಹೃತಳಾಗದೇ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ-ಕಾಮಮೋಹಿತಳಾದ ಅವಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶಿಶಿರರ್ತುವು ಕಳೆದನಂತರ ಬಂದಿರುವ ಈ ವಸಂತರ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಭಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಕೋಮಲವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಭಾರ್ಯೆಯಿಂದ ವಿಹೀನನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೂಗಳು ಅತಿಯಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬಾರದೇ ದುಂಬಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳೊಡನೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಕೂಡಿ ಗುಂಪು-ಗುಂಪಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಪಕ್ಷಿಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಲ-ಕಲನಿನಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಸಿಯಿರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಸಂತರ್ತುವೇ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಅವಳು ಕೂಡ ನನ್ನಂತೆಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಸಂತನಿನ್ನೂ ಅವಿರ್ಭವಿಸಿರಲಾರನು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯ. ಕನ್ನೈದಿಲೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸೀತೆಯು ಈ ವಸಂತಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಳು? ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಸಿಯಿರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಸಂತನಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಕೂಡ ನನ್ನಂತೆ.

ವಿರಹವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ-ಇತರರು ಅವಳನ್ನು ಭಯ ಪಡಿಸುವಾಗ ಏಕಾಕಿನಿಯಾದ ಸುಂದರವಾದ ಕಟಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯು ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಿಯಾಳು? ವಿರಹದಿಂದ ರೋದನಮಾಡಲು ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರಬಹುದು. ತುಂಬು ಜನ್ಮನೆಯಾದ, ಕಮಲದೆಲೆಗಳಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ನನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯು ವಸಂತಕಾಲವು ಬಂದೊಡನೆಯೇ ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಪರಿತ್ಯಜಿಸುವಳು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯ. ನನ್ನಿಂದ ವಿಹೀನಳಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ಸೀತೆಯು ಜೀವಿಸಿರಲು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಥಳಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.* ವೈದೇಹಿಯ ಪ್ರೀತಿಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯೂ ವೈದೇಹಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ವಿರಹವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವಳು ಕೂಡ ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ವಿರಹವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹೂಗಳ ಸುಗಂಧವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹಿಮದ ಕಣಗಳನ್ನೂ ಹೊತ್ತುತರುವ ಶೀತಲನಾಗಿರುವ (ಶೈತ್ಯ-ಸೌರಭ್ಯ-ಮಾಂದ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ) ಈ ವಾಯುದೇವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಶಸುಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯನ್ನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಇವನು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದೆ ನಾನು ಸೀತೆಯೊಡನಿದ್ದಾಗ ಈ ಮಂದಮಾರುತನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಸುಖಕರನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವನೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿರಹಶೋಕವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಇದೇ ಕಾಗೆಯು ಹಿಂದೆ ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ

* ಮೊದಲು-ಮೊದಲು ಸೀತೆಯು ನನಗಾಗಿ ಜೀವಿಸಿರುವಳೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನನಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೃದಯವೇದನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಅವಳು ಜೀವಿಸಿರಲಾರಳೆಂದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಹೊಂದಿದೆ.

ನಾನು ಸೀತೆಯೊಡನಿದ್ದಾಗ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಕರ್ಣಕರ್ಣೋರವಾಗಿ ಅರಚಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವಳ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಿತು. ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಈ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕಾಗೆಯೇ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಹೃಷ್ಟವಾಗಿ
ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸೀತೆಯ ಸಮಾಗಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ
ಸೀತೆಯು ನನ್ನೊಡನಿದ್ದಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅರಚುತ್ತಾ ಸೀತೆಯ ಅಪಹಾರ
ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಅದೇ ಕಾಗೆಯೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾ
ನಾನು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯಾದ ಸೀತೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನೆಂಬುದನ್ನೂ
ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸುಪುಷ್ಪಿತವಾದ ಅಗ್ರಭಾಗಗಳುಳ್ಳ ವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಚಿಲಿ. ಪಿಲಿಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಈ ಸುಮಧುರವಾದ
ನಿನಾದವನ್ನು ಕೇಳು. ಮದದಿಂದ ತೂರಾಡುತ್ತಿರುವ, ಪ್ರೇಯಸಿಯಂತಿರುವ,
ಗಾಳಿಯಿಂದ ವಿಚಲಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ತಿಲಕಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛದ ಬಳಿಗೆ ದುಂಬಿಯು
ಬಹಳ ಬೇಗ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷವು ಕಾಮಿಗಳಿಗೆ ಶೋಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ
ಹೊರತು ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಶೋಕನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.
ಗಾಳಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಕಾಮದೇವನ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳಂತಿರುವ
ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಭಯಪಡಿಸಲು ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಕಾಣು
ತ್ತಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಹೂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಈ ಮಾವಿನ ಮರಗಳು-
ಶೃಂಗಾರಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಲಾಸಗಳಿಂದ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ,
ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಮನುಷ್ಯರೆಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.
ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು. ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ
ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾನನಗಳಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನರರು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರೋ
ವರವು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ, ಕನ್ನೈದಿಲೆ
ಗಳಿಂದಲೂ, ಸೌಗಂಧಿಕಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹಂಸ
ಗಳಿಂದಲೂ ಕಾರಂಡವೆಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಸೂರ್ಯ
ನಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಮಲಗಳಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ
ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಮಲಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೇಸರಗಳನ್ನು
ದುಂಬಿಗಳು ಹೀರುತ್ತಿವೆ. ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಈ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸ

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಸರೋವರವು ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಅರಣ್ಯದಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಬರುವ ಅನೆಗಳ ಮತ್ತು ಜಿಂಕೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಈ ಸರೋವರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಮೇಲೇಳುತ್ತಿವೆ. ಅಲೆಗಳ ಬಡಿತಗಳಿಂದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿರುವ ಕಮಲಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ-ಕೆಳಕ್ಕೆ ಓಲಾಡುತ್ತಾ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕಮಲಗಳ ದಳಗಳಂತೆ ವಿಶಾಲನೇತ್ರೆಯಾದ ಸದಾ ಕಮಲಗಳನ್ನೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಕಾಣದಿರುವ ನನಗೆ ನನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಜುಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಗಿದೆ.

ಅಹೋ ಕಾಮಸ್ಯ ವಾಮುತ್ಸ್ಯಂ ಯೋ ಗತಾಮುಪಿ ದುರ್ಲಭಾವಃ |

ಸ್ಮಾರಯಿಷ್ಯತಿ ಕಲ್ಯಾಣೇಂ ಕಲ್ಯಾಣತರವಾದಿನೀವಃ | ೬೮ ||

ಮನ್ಮಥನ ಕಾಟಲ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದು! ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೋಗಿರುವ ದುರ್ಲಭಳಾದ, ಕಲ್ಯಾಣಮಯಿಯಾದ, ಯಾವಾಗಲೂ ಶುಭಕರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಪುಷ್ಪಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿರುವ ವಸಂತನೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧೆಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಗಾದರೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ವಸಂತನೊಡನೆಯೇ ಮನ್ಮಥನೂ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಈ ಮದನಪೀಡೆಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸೀತೆಯೊಡನಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳು ನನಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದುವೋ- ಅವೇ ವಸ್ತುಗಳು ಈಗ ಅವಳಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಡವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಮಲಕೋಶದ ದಳಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಇವು ಸೀತೆಯ ನೇತ್ರಕೋಶಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿವೆಯೆಂದು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ.

ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳ ಕೇಸರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವ ಮಂದಮಾರುತವು ಸೀತಾದೇವಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸರೋವರದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವ

ಅರಳಿರುವ ಬೆಟ್ಟದಾವರೆಯ ಗುಚ್ಛಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ರಿಂಜಿಗಳನ್ನು ನೋಡು ; ತಮ್ಮ ! ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರ್ವತವು ಗೃಹಿಣಿ ಕಾದಿ ಧಾತುಗಳಿಂದ ವಿಭೂಷಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿರುಸಾದ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿಕವಾದ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಮ್ಯವಾದ ಕೆಂಪುಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಎಲೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತುಗದ ಮರಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಗಳೇ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಪುಷ್ಪರಸವಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸುಗಂಧದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಇವೆ. ಜಾಜಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿ, ಕೆಂಪುಕಡಗಲೆ, ಕೇದಿಗೆ (ತಾಳೆ), ಸಿಂಧುವಾರ (ಲಕ್ಕಿಗಿಡ), ಕಾಡಿರುವಂತಿಗೆ, ಇರುವಂತಿಗೆ, ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಕೋಲುಮಲ್ಲಿಗೆ ಗಿಡಗಳ ಪೊದೆ, ಕರಂಜ, ಹಿಪ್ಪೆ, ಅಶೋಕ, ಹವಳ, ಸಂಪಿಗೆ, ತಿಲಕ, ನಾಗ ಕೇಸರ, ಈಚಲು, ನಸಲೆ, ಖರ್ಜೂರ, ಪದ್ಮಕ, ನೀಲಾಶೋಕ, ಲೋಧ, ಸಿಂಹದ ಕೂದಲಿನ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅಂಕೋಲೆಗಿಡ, ಹಳದಿಹೂವಿನ ಗೋರಂಟೆಗಿಡ, ಚೂರ್ಣಕ, ಪಾರಿಜಾತ, ಮಾವು, ಹಸಿರುಪಾದರಿ, ತೆಂಗಾಂಚಳ, ಮುಚುಲಿಂದ (ನಾರಂಗ), ಅರ್ಜುನ (ಕೆಂಪುಮುತ್ತಿ), ಕೇದಗೆ, ಚಳ್ಳೆಗಿಡ, ಚಾಗೇಮರ, ಅಸುಗೆಮರ, ಧನ, ಕೆಂಪುಬೂರುಗ, ಮುತ್ತುಗ, ಕೆಂಪುಹೂವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಳ್ಳುಗೋರಂಟೆಗಿಡ, ನೆಮ್ಮಿಗಿಡ, ಹೊಂಗೆಮರ, ಗಂಧದ ಮರ, ಸ್ಯಂದನವೃಕ್ಷ, ಕಿರುತಾಳೆ, ತಿಲಕ, ನಾಗವೃಕ್ಷ-ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಪಂಪಾವನದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲವೃಕ್ಷಗಳೂ ಪುಷ್ಪ ಭರಿತವಾಗಿದ್ದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಗಳರಳಿರುವ ಲತೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡು ; ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! *

* ಈ ಗಿಡ-ಮರಗಳ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಮರಕೋಶದ ವರ್ಣನೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಂನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚೂರ್ಣಕಾ ಎಂದು ಒಂದು ವೃಕ್ಷದ ಹೆಸರಿದೆ. ಪೂರ್ಣಕಾ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಪಾಠಾಂತರವೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ವೃಕ್ಷಗಳೂ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಪೂರ್ಣಕಾ ಎಂಬ

ಮದಿಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುರುಷನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಮಧುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪುಷ್ಪಲತೆಗಳು ಗಾಳಿಯ ರಭಸದಿಂದ ಹೊಯ್ದಾಡುವ ರೆಂಬೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿವೆ. ವೃಕ್ಷದಿಂದ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೂ ಪರ್ವತದಿಂದ ಪರ್ವತಕ್ಕೂ, ವನದಿಂದ ವನಕ್ಕೂ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಾರುತನು ಬಗೆ-ಬಗೆಯ ರಸಾಸ್ವಾದನಗಳಿಂದ ಅನಂದತುಂದಿಲನಾಗಿರುವಂತೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವು ವೃಕ್ಷಗಳು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಮಕರಂದದ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಕೆಲವು ವೃಕ್ಷಗಳು ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅನುರಾಗದಿಂದ ಅನುರಕ್ತವಾದ ದುಂಬಿಯು “ಇದು ಮೃದುವಾಗಿದೆ ; ಇದು ರುಚಿಯಾಗಿದೆ ; ಇದು ರಸವತ್ತಾಗಿದೆ ; ಈ ಪುಷ್ಪವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿದೆ.”-ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸಿ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರದ ಮರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವ ದುಂಬಿಗಳು ಮಧುವಿನ ಆಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಷ್ಪದ ಕಡೆಗೆ ಹಾರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳ ರಾಶಿಗಳಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯು ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಮಲಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿರುವ ಸುಸ್ಪತ್ತಿಗೆ ಗಳಂತೆ ಸುಖದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ಹಾಸಿಗೆಗಳು ಹಾಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಂಸಿಗೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಹೊಂಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ

ಪಾತವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಾಲ್ಮಲೀಭೇದಾಃ ವೃಕ್ಷವಿಶೇಷಾಃ - ಬೂರುಗದ. ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಉದಾಹರಣೆ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಚುಕುನ್ನಾಃ ಎಂಬ ಪಾತವೂ, ಮುಚುಲಿಂದಾಃ ಎಂಬ ಪಾತವೂ ಇದೆ. ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳೂ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮುಚುಲಿಂದಾಃ ಎಂಬ ಪಾತದಂತೆ ನಾರಣ್ಣವೃಕ್ಷಾಃ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧವಾಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪತಿಶಾಖಿನರಾ ಧವಾಃ ಎಂಬ ನಾನಾರ್ಥಕೋಶದಂತೆ ‘ವೃಕ್ಷಗಳು’ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಧವಾಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಧುರಾಖ್ಯಾಃ ವೃಕ್ಷವಿಶೇಷಾಃ-ಮಧುರವೆಂಬ ವೃಕ್ಷವಿಶೇಷಗಳು-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಹಾಸಿಗೆಗಳಿವೆ. ಕರ್ಣಕಾರನೇ ನೊದಲಾದ ಕೆಂಪು ಹೂವುಗಳಿರುವ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಹಾಸಿಗೆಗಳಿವೆ. ಹೇಮಂತ-ಶಿಶಿರರ್ತುಗಳ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜೈತ್ರಮಾಸದಲ್ಲಿ (ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ) ವೃಕ್ಷಗಳು ಪುಷ್ಪ ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಪುಷ್ಪಗಳ ಗುಚ್ಛವನ್ನೇ ಶಿರೋಭೂಷಣವನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸಿರುವ ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳು ದುಂಬಿಗಳ ರೋಂಕಾರಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಒಂದು ವೃಕ್ಷವು ಮತ್ತೊಂದು ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯ ಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಕಾರಂಡವಸಕ್ಷಿಯು ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನನ್ನ ಮನಸಿನಲ್ಲಡಗಿರುವ ಕಾಮವನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸಲೋ ಎಂಬಂತೆ ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯೊಡನೆ ರತ್ನೀಕೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮಂದಾಕಿನೀ ನದಿಗೆ ಯಾವ ಮನೋಹರವಾದ ಗುಣ-ರೂಪಗಳಿವೆಯೋ ಆ ಗುಣ-ರೂಪಗಳೇ ಈ ಪಂಪಾಸರೋವರಕ್ಕೂ ಇವೆ. ಮಂದಾಕಿನೀನದಿಯ ಗುಣಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನಿಡ್ಛವಾಗಿವೆ. ಮಂದಾಕಿನೀನದಿಯ ಮನೋರಮ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುವ ಪಂಪಾಸರೋವರಕ್ಕೆ ಲಭಿಸಿರುವ ಖ್ಯಾತಿಯು ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ಸೀತೆಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುವ ಅವಕಾಶವೇನಾದರೂ ಲಭಿಸಿದರೆ-ನಾನು ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಪುನಃ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗಲೂ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರಮಣೀಯವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನಯ ಹುಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುವ ನನಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಚಿಂತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೇರೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಸೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೋಹರವಾದ ಹೆಚ್ಚಹಸಿರಾದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳು ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉನ್ನಾದಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ಚಕ್ರವಾಕ, ನೀರುಕಾಗಿ, ರಾ [106]-5

ನೀರುಕೋಳಿ, ಕ್ರಾಂಚ-ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮಹಾಮೃಗ
ಗಳಿಂದಲೂ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ, ಶೀತಲವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ
ದಿವ್ಯಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡು, ತಮ್ಮ! ನಾನಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕಲರವ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಈ ಸರೋವರವು ಬಹಳ ಶೋಭಾಯ
ಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕವಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ನಾನಾ
ಜಾತಿಯ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹಾವ-ಭಾವಗಳಿಂದಿದ್ದು
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಮವನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನನಗೆ
ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಈ ಪರ್ವತದ ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತಪ್ಪಲು
ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಂಪ್ರಮುಖಿಯಾದ, ಯುವತಿಯಾದ, ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯಾದ
ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತರುತ್ತಾ ಆ ಗಂಡುಜಿಂಕೆಗಳು ಹೆಣ್ಣು
ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಮರಿಜಿಂಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಚಂಚಲ
ವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವೈದೇಹಿಯಿಂದ ರಹಿತವಾಗಿರುವ ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ವೃಥೆಗೊಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಜಿಂಕೆಗಳ ಆ
ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಜೋಡಿಗಳು ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ
ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮದಿಸಿದ ಆನೆಗಳ ಗುಂಪುಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ
ಪರ್ವತದ ಈ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾದ ಆ ನನ್ನ ಸೀತೆಯನ್ನು
ಕಂಡೆನಾದರೆ ನನಗೆ ಶುಭೋದಯವಾದೀತು. ಪಂಪಾಸರೋವರದ ಮೂಲಕ
ವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ ಈ ವಾಯುವನ್ನು ಸುಂದರ
ವಾದ ನಡುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವೈದೇಹಿಯೊಡನೆ ಸೇವಿಸುವಂತಾದರೆ
ಮಾತ್ರವೇ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವೆನು. ಪದ್ಮ-ಸೌಗಂಧಿಕಪುಷ್ಪಗಳ ವಾಸನೆ
ಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುವ ಶೋಕವಿನಾಶಕವಾದ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಪಂಪಾ
ರಣ್ಯದ ವಾಯುವನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರೇ ಧನ್ಯರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಯುವತಿ
ಯಾದ, ಪದ್ಮದಳನೇತ್ರಿಯಾದ, ಜನಕನ ಮಗಳಾದ, ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾದ,
ಈಗ ಪರಾಳಿನಳಾಗಿರುವ ಸೀತೆಯು ನನ್ನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಹೇಗೆ
ತಾನೇ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಳು? ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನಾದ,
ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ ಜನಕನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುಶಲವನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಾ-‘ಸೀತೆಯಲ್ಲಿ?’ - ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಏನು

ಹೇಳಲಿ? ಅವಳು ಪತಿವ್ರತಾಧರ್ಮವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ, ತಂದೆಯಿಂದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ದೂಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾದ ನನ್ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯು ಈಗ ಎಲ್ಲಿರಬಹುದು? ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾದ, ಹೃದಯ ಶೂನ್ಯನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವಳು ಕಾಡಿಗೂ ಅನುಸರಿಸಬಂದಳೋ-ಅಂತಹ ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ಸೀತೆಯಿಂದ ವಿಹೀನನಾಗಿರುವ ಅತಿದೀನನಾಗಿರುವ ನಾನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿ? ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪದ್ಮದಳಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಸುಗಂಧ ಯುಕ್ತವಾದ, ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕಲೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಸೀತೆಯ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡದಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾಸಗಳ ನಡುವೆ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದ, ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ, ಸುಮಧುರವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹಿತಕರವಾಗಿದ್ದ ನೈದೇಹಿಯ ಅನುಸಮವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಪುನಃ ಯಾವಾಗ ಕೇಳುವೆನು? ಯುವತಿಯಾದ, ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ಸೀತೆಯು ನನ್ನೊಡನೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ-ಮನ್ಮಥನಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕವಾದ ಯಾತನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ-ಕಷ್ಟವೇ ಇಲ್ಲದವಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷಗೊಂಡವಳಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಯು-‘ಆ ನನ್ನ ಸೊಸೆಯಲ್ಲಿ? ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನೆಗಲಿ ಹೇಗೆ ಹೋದಳು?’-ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ನಾನವಳಿಗೆ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಲಿ? ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಭ್ರಾತೃವತ್ಸಲನಾದ ಭರತನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಬಿಡು. ಜನಕನ ಮಗಳಾದ ಸೀತೆಯಿಲ್ಲದೇ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಜೀವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಹೀಗೆ ಅನಾಥನಂತೆ ವಿಲಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತತ್ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು:

“ರಾಮ ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ. ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ ! ಶೋಕಿಸಿ
ಬೇಡ. ಉಂಟಾಗಿರುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದುಕೊ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಬಗೆಯ ಕಳಂಕವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ನಿನ್ನಂತಹವರ ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವುದೇ
ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಕಾಲುಷ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬಾರದು.

ಸ್ವೃತ್ವಾ ವಿಯೋಗಜಂ ದುಃಖಂ ತ್ಯಜ ಸ್ನೇಹಂ ಪ್ರಿಯೇ ಜನೇ |
ಅತಿಸ್ನೇಹಪರಿಷ್ಕಜ್ಞಾ ದ್ವರ್ತಿರಾದ್ರಾಪಿ ದಹ್ಯತೇ ||೧೧೬||

‘ಇಷ್ಟರಾದವರ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ವಿಯೋಗದುಃಖವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ
ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.’ ಅದನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಿಯಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಮತೆಯನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಅತಿಯಾದ ಸ್ನೇಹದ (ಎಣ್ಣೆಯ)
ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಬತ್ತಿಯು ಒದ್ದೆ ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ.
(ನೆನದಿದ್ದರೂ ಬತ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಎಣ್ಣೆಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ಉರಿದು
ಹೋಗುವಂತೆ-ಅದ್ವೈತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮನಸ್ಸು ಬಂಧುಜನರಲ್ಲಿ ಅತಿ
ಸ್ನೇಹದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ವಿಯೋಗವುಂಟಾದಾಗ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗು
ತ್ತದೆ.) ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ತೊಡಗೋಣ.
ರಾವಣನು ಪಾತಾಳವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರೂ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಗಹನವಾದ
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಅವನು ಉಳಿಯಲಾರನು. ಮೊದಲು ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ
ಆ ರಾವಣರಾಕ್ಷಸನು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ.
ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮ
ವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಅವನು ಸೀತೆಯನ್ನಾದರೂ ನಮಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸು
ತ್ತಾನೆ; ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಹತನಾದರೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು
ವೇಳೆ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯೊಡನೆ ದಿತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ
ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿಯಾದರೂ ನಾನು
ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆರ್ಯ ! ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊ. ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬುದ್ಧಿ
ಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸು.

ಅರ್ಥೋ ಹಿ ನಷ್ಟಕಾರ್ಯಾರ್ಥೈರ್ನಾ ಯತ್ನೇನಾಧಿಗಮ್ಯತೇ ||

ನಸ್ತು ವು ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಪುನಃ ಅವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಿಮುಖರಾಗಬಾರದು. ಕಳೆದುಹೋದ ನಸ್ತು ವು ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಉತ್ಸಾಹೋ ಬಲವಾನಾರ್ಯ ನಾಸ್ತು ತ್ಸಾಹಾತ್ಪರಂ ಬಲಮ್ |
ಸೋತ್ಸಾಹಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಲೋಕೇಸ್ಥಿನ್ ಕಿಂಚಿದಪಿ ದುರ್ಲಭಮ್ ||

ಆರ್ಯನೇ ! ಉತ್ಸಾಹವೆಂಬುದು ಬಲವತ್ತರವಾದುದು. ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಲವು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಉತ್ಸಾಹವಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದುರ್ಲಭವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉತ್ಸಾಹವನ್ತಃ ಪುರುಷಾ ನಾವಸೀದನ್ತಿ ಕರ್ಮಸು |
ಉತ್ಸಾಹಮಾತ್ರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಲಪ್ಸ್ಯಾಮಿ ಜಾನಕೀಮ್ ||೧೨೨||

ಉತ್ಸಾಹವಂತರಾದ ಮನುಷ್ಯರು ದುಷ್ಕರವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೂ ವಿನಾಶಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಹುಡುಕೋಣ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನಾವು ಸೀತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ನಿಶ್ಚಯ.

ತ್ಯಜ್ಯತಾಂ ಕಾಮವೃತ್ತತ್ವಂ ಶೋಕಂ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಪೃಷ್ಠತಃ |
ಮಹಾತ್ಮಾನಂ ಕೃತಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮಾನಂ ನಾವಬುಧ್ಯಸೇ ||೧೨೩||

ಸೀತಾವಿಯೋಗದಿಂದಂಟಾಗಿರುವ ಶೋಕವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಅವಳ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ನಿನಗುಂಟಾಗಿರುವ ಕಾಮುಕತೆಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸು. ನೀನು ಮಹಾತ್ಮನೆಂಬುದನ್ನೂ ಕೃತಾತ್ಮನೆಂಬುದನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರುವೆ.” *

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ದುಃಖದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶೋಕ-ಮೋಹಗಳನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಧೈರ್ಯತಾಳಿದನು. ಶಾಂತಸ್ವರೂಪ

*ಮಹಾತ್ಮಾ ಮತ್ತು ಕೃತಾತ್ಮಾ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಪರಿ-ಪರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ = ಘನವಂತ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಯಾರ ಶರೀರವು ಇತರರಿಗೆ ಮಹತ್ತ್ವದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಅವರು ಮಹಾತ್ಮರು. ಕೃತಾತ್ಮಾ-ಶುದ್ಧವಾದ ಆತ್ಮವುಳ್ಳವನು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವನು. ಕೃತಿ = ಶುದ್ಧ. CC-0. Bhagavad Ramanuja National Research Institute, Melukote Collection.

ನಾದ, ಅಚಿಂತ್ಯಪರಾಕ್ರಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸುಮಧುರವಾಗಿದ್ದ ಪಂಪಾಸರೋವರವನ್ನು ದಾಟಿದನು. ಸೀತೆಯ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಲೇ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸಮಾಧಾನಹೊಂದಿದನು. ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಕಂದರಗಳನ್ನೂ, ಝರಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಮುನ್ನಡೆದನು. ಅಂತಹ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು-ಮದಿಸಿದ ಅನೆಯಂತೆ ಒಯ್ಯಾರಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅಣ್ಣನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಏಕಾಗ್ರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು-‘ರರಕ್ಷ ಧರ್ಮೇಣ ಬಲೇನ ಚೈವ’-ಧರ್ಮದಿಂದಲೂ ಬಲದಿಂದಲೂ ದುಃಖವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.¹

ಯುಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾನರರ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ವೇಗವಂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅದ್ಭುತದರ್ಶನರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವರು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ವಾಲಿಯ ಕಡೆಯ ವರರಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಆ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಅವನ

ಸಂಸ್ಕೃತ: ಅತ್ಯಾ ಹೃದಯಂ ಯಸ್ಯ ಸಃ ಕೃತಾತ್ಮಾ-ಸಂಸ್ಕೃತವಾದ ಅತ್ಮವುಳ್ಳವನು. ಇವು ಎರಡು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅರ್ಥಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ೧) ಮಹಾತ್ಮಾ = ರಜಸ್ತಮೋ ಮಲಾಸ್ಪೃಷ್ಟಚಿತ್ತಃ-ರಜಸ್ತಮಗಳೆಂಬ ಮಲವ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು. ಅರ್ಥಾತ್ ಸತ್ತ್ವಸ್ವರೂಪನು. ನಿರತಿಶಯಶೌರ್ಯಧೈರ್ಯಾದಿಸ್ವಭಾವಚಿತ್ತಃ - ನಿರತಿಶಯವಾದ ಶೌರ್ಯವೀರ್ಯಾದಿಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಿರುವವನು. ಕೃತಾತ್ಮಾ = ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತ್ಯಾದಿಷು ಗುರುಭಿಃ ಶಿಕ್ಷಿತಸ್ವರೂಪಃ = ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಿಂದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತನಾದ ೨) ಮಹಾತ್ಮಾನಂ-ಮಹಾನಾಂ = ಸರ್ವಪೂಜ್ಯಬ್ರಹ್ಮಾದಿಪ್ರಯಾಣಾಂ ಅತ್ಮಾನಂ ಸರ್ವಪೂಜ್ಯರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಮಹೇಶರಿಗೆ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದ, ನಿಯಂ

1 ಧರ್ಮೇಣ ಬಲೇನ ಚೈವ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ: ಧರ್ಮೇಣ: ಸಂಸ್ತಮ್ವೇತ್ಯಾದಿ ರಾಜನೀತಿಕಥನೇನ-೧೧೫ನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ರಾಜಧರ್ಮವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ ಬಲೇನ: ತಪ್ರಾಪ್ಯೇನಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ ೧೧೬ನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ದಿತಿಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ.

ಚಲನೆ-ವಲನಗಳೇ ನಿಂತುಹೋದುವು. ಆನೆಯಂತೆ ಮಂದಗಮನವುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಋಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ನೋಡಿ ವಾಲಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸಿದನು. ಚಿಂತಾಮಗ್ನನಾಗಿ ಭಯದ ಭಾರದಿಂದ ಕುಸಿದೇಹೋದನು. ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಋಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮವು ಪರಮಪವಿತ್ರವಾಗಿಯೂ ಸುಖದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಶಾಪದಿಂದಾಗಿ ವಾಲಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಆಶ್ರಮವು ವಾಲಿಯ ಶತ್ರುಗಳಾದ ಸುಗ್ರೀವನೇ ಮೊದಲಾದ ವಾನರರಿಗೆ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಂದು ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಭಯಗೊಂಡ ವಾನರರು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದರು.

೧ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ನ್ತಾರಂ = ನಿಯಂತ್ರವಾದ ಆತ ಏನು ಅದುವರಿಂದಲೇ ಕೃತಾತ್ಮಾನಂ = ಕೃತಃ ಆತ್ಮಾನುನಃ ಯಸ್ತಿಸ್ತಂ = ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶರಿಂದಲೇ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು. ಅವರಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡುವವನು ೨) ಮಹಾತ್ಮಾ = ಮಹಾಧೈರ್ಯಃ ಮಹಾಧೈರ್ಯವಂತ. ಕೃತಾತ್ಮಾ = ಶಿಕ್ಷಿತಮನಸ್ವಿಃ-ಸುಶಿಕ್ಷಿತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು.

ರಾವಣನು ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಸಂಪರಿಸುತ್ತೇನೆ-ಎಂಬ ಬಲಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ರರಕ್ಷ = ನಿರ್ದುಃಖಮಕರೋತಾ = ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ದುಃಖರಹಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. (೨) ಧರ್ಮೇಣ = ರಾಮಸೇವಕತ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವೇನ-ರಾಮನ ಸೇವಕರೂಪವಾದ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ.

ಕೃಷ್ಣಾಂಧಾಕಾಂಡ

ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ ಸಂದೇಹ : ಹನುಮಂತನಿಂದ ಅದರ ನಿವಾರಣೆ :
ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಹನುಮಂತನ ಆಗಮನ

ತೌ ತು ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಹಾತ್ಮಾನ್ ಭ್ರಾತೌ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣೌ |
ವರಾಯುಧಧರೌ ನೀರೌ ಸುಗ್ರೀವಃ ಶಙ್ಕಿತೋಽಭವತ್ ||೧||

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ, ಮಹಾತ್ಮರಾದ, ವೀರರಾದ
ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ
ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಯಿತು.

ಕಳವಳಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಆ ವಾನರಪುಂಗವನು ಭ್ರಾಂತ
ನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ನೋಡತೊಡಗಿದನು. ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ
ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟವನಂತೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ಥಿರವಾಗು
ತ್ತಿದ್ದಿತು. ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ
ಭೀತನಾಗಿದ್ದ ಕಪೀಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ರಾಜಧರ್ಮ
ವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸಚಿವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನೂ-
ಶತ್ರುವಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದನು. ವಾಲಿಯೊಡನೆ
ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾದನು. ತಮ್ಮ
ನಾಯಕನಂತೆಯೇ ಇತರ ವಾನರರೂ ಉದ್ವಿಗ್ನರಾದರು. ಬಳಿಕ ಪ್ಲವಗೇ
ಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಚಿವರಿಗೆ
ಹೇಳಿದನು : “ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ದುರ್ಗಮವಾದ ಈ ಅರಣ್ಯ
ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ವಾಲಿಯೇ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದು
ನಿಶ್ಚಯ. ಇವರು ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾರುಮಡಿ
ಗಳನ್ನು ಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.”

ಸುಗ್ರೀವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ,
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧನುಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿ,

ತಾವು ತಂಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪರ್ವತದ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದೇ ವಾನರರ ಗುಂಪುಗಳ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಬೇರೊಂದು ಪರ್ವತಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಒಂದೇ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ವಾನರೇಶ್ವರರು ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪರ್ವತಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ವೇಗದಿಂದ ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳನ್ನೇ ಅಲುಗಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾಗಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಿದರು. ಪರ್ವತದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಹಾರಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ಕಪೀಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನೂ, ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ, ಶಾರ್ದೂಲಗಳನ್ನೂ ಭಯಪಡಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿಗೆ ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು. ವಾಲಿಯು ಮಾಡಿರುವ ಮೋಸಕೃತ್ಯವಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾದ ಹನುಮಂತನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠ ರೇ ! ವಾಲಿಯು ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮಗುಂಟಾಗಿರುವ ಭಯವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ : ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಲಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ.* ಇಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಸಂಬಂಧವಾದ ಭಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಹರಿಪುಂಗವನೇ ! ಸುಗ್ರೀವ ! ಯಾರ ದೆಸೆಯಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಉದ್ವಿಗ್ನಚಿತ್ತನಾಗಿ ಓಡೋಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯೋ ಕ್ರೂರನಾದ ಮತ್ತು ಭಯಂಕರದರ್ಶನನಾದ ಆ ವಾಲಿಯನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾಪಕರ್ಮನಾದ ಅಗ್ರಜನಾದ ಯಾವ ವಾಲಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಭಯವಿರುವುದೋ ದುಷ್ಟಾತ್ಮನಾದ ಆ ವಾಲಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಾರನು. ಆದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭಯವನ್ನೂ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

* ಪುಷ್ಪಮೂಕಪರ್ವತದ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಪರ್ವತ.

ಅಹೋ ಶಾಖಾಮೃಗತ್ವಂ ತೇ ವೃಕ್ಷಮೇವ ಪ್ಲನಂಗಮ |
ಲಘುಚಿತ್ತತಯಾತ್ಮಾನಂ ನ ಸ್ಥಾಪಯಸಿ ಯೋ ಮತಃ ||೧೭||

ನೀನು ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ ರೆಂಬೆಗಳಿಗೆ ಚಂಚಲಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹಾರಾಡುವ
ಶಾಖಾಮೃಗ-ಎಂಬುದು ಈ ನಿನ್ನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ವೃಕ್ಷವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ
ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ
ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಇತರರ
ಹಾವ-ಭಾವಗಳಿಂದ ಅವರ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ
ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡು.

ನ ಹ್ಯಬುದ್ಧಿಂ ಗತೋ ರಾಜಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಶಾಸ್ತಿ ಹಿ ||೧೮||

ಬುದ್ಧಿ ಬಲದ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ ರಾಜನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ಆಳ
ಲಾರನು."

ಸುಗ್ರೀವನು ಹನುಮಂತನ ಶುಭಕರವಾದ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ
ಶುಭಕರವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಹೇಳಿದನು :

"ನೋಡು, ಹನುಮಂತ ! ಅವರು ದೀರ್ಘಬಾಹುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನ-
ರಿಗೆ ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿವೆ. ಬಿಲ್ಲು-ಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿ-
ದ್ದಾರೆ. ದೇವಕುಮಾರರಂತೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಭಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ? ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಇವರನ್ನು
ವಾಲಿಯೇ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಶಂಕಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜಾನೋ ಬಹುಮಿತ್ರಾಶ್ಚ ವಿಶ್ವಾಸೋ ನಾತ್ರ ಹಿ ಕ್ಷಮಃ ||೧೯||

ರಾಜರಿಗೆ ಬಹುಮಂದಿ ಮಿತ್ರರಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರಯಶ್ಚ ಮನುಷ್ಯೇಣ ವಿಜ್ಞೇಯಾಶ್ಚ ದ್ವಜಾರಿಣಃ |

ವಿಶ್ವಸ್ತಾನಾಮನಿಶ್ವಸ್ತಾಶ್ಚಿದ್ರೇಷು ಪ್ರಹರಂತಿ ಹಿ ||೨೦||

ವೇಷವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುವ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತ

ನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ : ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬದೇ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವ ಶತ್ರುಗಳು-ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿರುವವರನ್ನು ಸಮಯವರಿತು ಭಿದ್ರಾನ್ನೇಷಣಮಾಡಿ ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜನೀತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು. ಮಹಾಬುದ್ಧಿ ವಂತನು. ರಾಜರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೂರಾಲೋಚನೆಯುಳ್ಳವರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಶತ್ರುವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಉಪಾಯದಿಂದ ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿ ವಂತರಾದ ಮನುಷ್ಯರೇ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯನಂತೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ರೂಪ, ಚಲನ-ವಲನಗಳು, ಅವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳು-ಇವುಗಳಿಂದ ಅವರಾ ರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಬರಬೇಕು. ಅವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸು. ಅವರೇನಾದರೂ ಶುದ್ಧವಾಸ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ-ಹೊಗಳಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಜೇಷ್ಠಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡು. ಅನಂತರ ನೀನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನಿಂತು ಧನುರ್ಧಾರಿಗಳಾದ ಅವರನ್ನು ಈ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸು. ಅವರೇನಾದರೂ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊ. ಅವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ, ಅವರ ಮುಖಭಾವದಿಂದಲೂ ಅವರಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಭಾವವು ಇರುವುದೇ, ಇಲ್ಲವೇ - ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಹೀಗೆ ಕಪಿರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾರ್ಗತಿಯು. ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಮಹಾನುಭಾವನಾದ, ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಹನುಮಂತನು ವಸ್ತುತಃ ದುರಾಸದನಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಕೃತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಭಯಗೊಂಡಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಹೇಳಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನಿದ್ದ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ತೆರಳಿದನು.

೨ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಸೌಖ್ಯಾಂಧಾಕಾಂಡ

೩ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಹನುಮಂತನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು
ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು :
ತನ್ನ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ ಪರಿಚೆಯಿಸಿಕೊಂಡುದು :
ಶ್ರೀರಾಮನು ಹನುಮಂತನ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹನುಮಂತನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೇಳಿದುದು :
ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು
ಹನುಮಂತನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದು

ವಚೋ ವಿಜ್ಞಾಯ ಹನುಮಾನುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಪರ್ವತಾದೃಶ್ಯಮೂಕಾತ್ತು ಪುಪ್ಲವೇ ಯತ್ರ ರಾಘವೌ ||೧||
ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಹನುಮಂತನು
ಮುಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದಿಂದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಹಾರಿದನು.

ಆ ವಾಯುವುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನು, ಬುದ್ಧಿಯ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ
ಕಪಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗ
ಲಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಕಪಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಭಿಕ್ಷುರೂಪವನ್ನು
ತಾಳಿದನು. ಅನಂತರ ಹನುಮಂತನು ವಿನೀತನಂತೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಮನೋಜ್ಞನಾದ ಮತ್ತು
ಸುಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನು. ವೀರರಿಬ್ಬರ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೂ
ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.* ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಹನುಮಂತನು
ಸುಗ್ರೀವನ ಅಭಿಮತದಂತೆ ವೀರರಾದ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮರಾದ ರಾಮ-
ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಸಂಪೂಜಿಸಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತ
ನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.¹

* ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

1 ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುರೂಪ ತತೋ ಭೇಜೇ ಶತಬುದ್ಧಿತಯಾ ಕಪಿಃ || ಎಂದು
ಉತ್ತರಾರ್ಥವಿದೆ. ಶತ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಧೂರ್ತ, ಮಂಚಕ, ಮೋಸಗಾರ ಮುಂತಾದ
ಅರ್ಥಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಧೂರ್ತಬುದ್ಧಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಹನುಮಂತನು

“ ಆರ್ಯರೇ ! ರಾಜರ್ಷಿಗಳಂತಿರುವ, ದೇವಸದೃಶರಾಗಿರುವ, ತಪಸ್ವಿಗಳ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಕಠೋರವಾದ ವ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ, ಸುಂದರವಾದ ಶರೀರಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ನೀವು ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ ? ತಾಪಸವೇಷಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ನೀವು ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮೃಗಗಳ ಸಮೂಹಗಳನ್ನೂ-ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಪಂಪಾತೀರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವಿರಿ. ವೇಗನಂತರಾದ ನೀವು ಶುಭಜಲಳಾದ ಈ ಪಂಪಾಸರೋವರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ಶೋಭೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಮಹಾಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಾರುಮಡಿಗಳನ್ನು ಟ್ಟಿರುವಿರಿ. ನೀವು ಯಾರು ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ? ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ ? ಯಾವುದೋ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಂತೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಸುಂದರವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಿರಿ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪಿಡಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಸಿಂಹದಂತೆ ನೋಟವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಿರಿ. ಮಹಾಬಲರೂ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೂ ಆಗಿರುವಿರಿ. ಶತ್ರುನಾಶಕರಾದ ನೀವು ಇಂದ್ರನ ಧನುಸ್ಸಿನಂತೆಯೇ ಇರುವ ಧನುಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವಿರಿ. ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವಿರಿ. ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಗಳಾಗಿರುವಿರಿ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗೂಳಿಯಂತೆ ನಡೆಗೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಿರಿ. ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಉದ್ದವಾದ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಿರಿ. ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳಾಗಿರುವಿರಿ. ಶ್ರೇಷ್ಠಪರ್ವತಗಳ

ಭಿಕ್ಷುರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು-ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹನುಮಂತನಿಗೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಧೂರ್ತತೆಯಿಲ್ಲ. ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾನರರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ನಂದಿಕೆಯಾಗಲಾರದೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಅರಣ್ಯಬುದ್ಧಿ ತಯಾ ಎಂದು ಪದವಿಭಾಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಶತಬುದ್ಧಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಕಪಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಹೋದರೆ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಶತಬುದ್ಧಿಯಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾತನಾಡದೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅಶತಬುದ್ಧಿ ತಯಾ = ವಾನರತ್ವಸೂಚಿತಶತಬುದ್ಧಿತ್ವಾಭಾವೇ

ಲೊಂದಾದ ಈ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತವು ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯಪ್ರಭೆಯಿಂದ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ. ದೇವಸದೃಶರಾಗಿರುವ ನೀವು ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವಿರಿ. ಇಂತಹ ಅತುಲವಿಕ್ರಮರಾದ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ? ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ? ಕಮಲದ ದಳಗಳಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಿರಿ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅನುರೂಪರಾಗಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಲೋಕದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುವಿರೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರೇನಾದರೂ ನೆಲಕ್ಕಳಿದು ಬಂದಿರುವರೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ದೇವರೂಪಿಗಳಾದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುವಿರಿ. ಸಿಂಹದ ಹೆಗಲಿನಂತಹ ಹೆಗಲುಗಳು ನಿಮಗಿವೆ. ನೀವು ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಾಗಿರುವಿರಿ. ಮದಿಸಿದ ಹೋರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಹೀಗಿರುವ ನೀವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ತೋಳುಗಳು ನೀಳವಾಗಿಯೂ ದುಂಡಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಪರಿಘಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅದರೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಾಗರಾರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವಿಂಧ್ಯ-ಮೇರುಗಳಿಂದ ಸುಭೂಷಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಗ್ರಭೂಮಂಡಲವನ್ನೂ ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವಿರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಧನುಸ್ಸುಗಳು ಚಿತ್ರಗಂಧದಿಂದ ಲೇಪಿತವಾಗಿವೆ. ಇವು ಸುನರ್ಣಭೂಷಿತವಾದ ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧದಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ನೀವು ಧರಿಸಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ

ನೋಪಲಕ್ಷಿತೋ ಮಾರುತಾತ್ಮಜೋ ಹನುಮಾನ್ ಕಪಿರೂಪಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಭಿಕ್ಷುರೂಪಂ ಭೇಜೇ-ಹನುಮಂತನು ವಾನರಸೂಚಕವಾದ ಶತಭಾವವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದನು. ಅದರೆ ಶತಪದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಚತುರ, ಬುದ್ಧಿವಂತ, ನಿಶ್ಠ-ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳೂ ಇವೆ. ಶತೋ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಪುರುಷೇ ಧೂರ್ತಧುಸ್ತಾರಯೋರಪಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯವನಾದುದರಿಂದ ಚತುರಬುದ್ಧಿಯವನಾದುದರಿಂದ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮಾಡುವ, ಸರ್ವಗಳೇಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಅತಿಘೋರವಾಗಿರುವ, ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ನಿಶಿತವಾದ ಬಾಣಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ನೀವು ಒರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕತ್ತಿಗಳು ಪೊರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹಾವುಗಳಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದ ಹಿಡಿಗಳಿಂದ ಸುಭೂಷಿತವಾಗಿ ನೀಳವಾಗಿಯೂ ಅಗಲವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠರೇ! ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೀವು ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ?

ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಒಬ್ಬ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನು ತನ್ನಣ್ಣನಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿ ಅತಿದುಃಖದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಾನರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಹನುಮಂತನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ವಾನರನು. ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದಾನೆ. ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಅವನ ಅಮಾತ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ಇಚ್ಛೆಬಂದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಲ್ಲ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲ ನಾನು ಭಿಕ್ಷುವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮುಷ್ಯಮೂಕಸರ್ವತದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು.”

ಯಾರೊಡನೆ ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ, ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕುಶಲನಾಗಿದ್ದ ಹನುಮಂತನು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಮೌನವಾದನು.

ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹನುಮಂತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಗುಮೊಗದಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಇವನು ಕಪಿರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಚಿವನು. ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕಾಣುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆವು. ಅವನ ಸಚಿವನೇ ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ವಾಕ್ಯಜ್ಞನಾದ, ಸುಗ್ರೀವನ ಸಚಿವನಾದ, ಶತ್ರುಹಂತಕ

ನಾದ, ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದಿರುವ ಈ ವಾಸತನನ್ನು ಮಧುರವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸು.*

ನಾನ್ಯಗ್ವೇದವಿನೀತಸ್ಯ ನಾಯಜುವೇದಧಾರಿಣಃ |
ನಾಸಾಮವೇದವಿದುಷಃ ಶಕ್ಯಮೇವಂ ಪ್ರಭಾಷಿತುಮ್ || ೨೭ ||

ಸೌಮತ್ರೇ ! ಮುಗ್ಧೇದ. ಯಜುವೇದ ಮತ್ತು ಸಾಮವೇದ-ಈ ಮೂರು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆಯುವವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.¹ ಇವನು ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ : ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಪಶಬ್ದವೂ ಇವನ ಬಾಯಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇವನ ಮುಖದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ, ಹಣೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಹುಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ, ಮತ್ತಾವುದೇ

* ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ರಾಜನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಈ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ರಾಜರೂ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳೇ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದೇಶಗಳ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವವರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ರೂಢಿಯು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೂಢಿಯು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವುದೆಂದು ಈ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ರಾಜ. ಹನುಮಂತನು ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಸಚಿವ. ಸಚಿವನೊಡನೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಚಿವನೇ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹನುಮಂತನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರೂ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನ್ರಿಣಾ ಸ್ವಾಮಿನೋ ವಚನಂ ನ ನೀತಿತಿ ಸೌಮಿತ್ರಂ ನಿಯೋಜಯತಿ-ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ರಾಜನಾದವನು ಮಾತನಾಡುವುದು ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಹನುಮಂತನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತಾನೆ.

1 ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿನೀತ, ಧಾರೀ ಮತ್ತು ವಿತ್-ಎಂಬ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮೂರು ವೇದಗಳಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿನೀತಸ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ-ಶಿಕ್ಷಿತಸ್ಯ-ಶಿಕ್ಷಿತನಾದವನ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿನೀತ, ಧಾರೀ ಮತ್ತು ವಿತ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿದವನು

ಅವಯವಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ-ಯಾವ ನಿಧವಾದ ದೋಷವೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ.* ಇವನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರಮಾಡಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳಿರುವೆನು. ಸಂಶಯಕ್ಕೆಡೆಕೊಡುವ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಾತನ್ನು ವಿಳಂಬವಾಗಿಯೇ ಆಗಲೀ-ಅವಸರವಾಗಿಯೇ ಆಗಲೀ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ಹೃದಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಇವನ ಮಾತು ಮಧ್ಯಸ್ಥರಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ವ್ಯಾಕರಣದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತವಾದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೂ - ಯಥಾನುಕ್ರಮವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡಿದ್ದಾನೆ. ಕೇಳುವವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಶುಭಕರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡಿದ್ದಾನೆ.

ಅನಯಾ ಚಿತ್ರಯಾ ವಾಜಾ ತ್ರಿಸ್ಥಾನವೃಷ್ಟಾ ನೃಪಯಾ |

ಕಸ್ಯ ಸಾರಾಧ್ಯತೇ ಚಿತ್ತಮುದ್ಯತಾಸೇರರೇರಪಿ

||೩೨||

ಹೃದಯ, ಕಂಠ ಮತ್ತು ಶಿರಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಯಾವನ ಮನಸ್ಸು

ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಲ್ಕನೆಯ ವೇದವಾದ ಅಥರ್ವಣವೇದದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನಿಯಮಾದಿಗಳಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನಿಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮೂರು ವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. " ಪುಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಗವೂ ಸ್ವರ ಭೂಯಿಷ್ಯವೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವೇದವನ್ನು ಮನೋನಿಯಮದಿಂದಲೂ ಸಾವಧಾನದಿಂದಲೂ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಪುಗ್ವೇದದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿನೀತಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನುವಾಕವನ್ನೂ ಇತರ ಅನುವಾಕಗಳಿಗೆ ಸಾಂಕರ್ಯವುಂಟಾಗದಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಧಾರಣಪಟುತ್ವವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದುದರಿಂದ ಯಜುರ್ವೇದದ ವಿಷಯ

* ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕೆಲವರು ಕೃತಕವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹುಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೈಗಳನ್ನು ಆಘಾತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಿನಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ರಾ [107]-5

ತಾನೇ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ? ಕೊಲ್ಲಲು ಕತ್ತಿಯನ್ನೇ ಮೇಲೆತ್ತಿರುವ ಶತ್ರುವೂ ಇಂತಹ ಸೋಗಸಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಬಿಡುವನು.*

ಇಂತಹ ದೂತನು ಯಾವ ರಾಜನಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ - ಅಂತಹವನ ಕಾರ್ಯಗಳಾದರೂ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು ? ಇಂತಹ ಮಹಾಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕರಾದ ದೂತರು ಯಾವ ರಾಜನಿಗೆ ಇರುವರೋ - ಅಂತಹ ರಾಜನ ಮನೋರಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ದೂತನಾಡುವ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತವೆ."

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ವಾಕ್ಯಜ್ಞನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ವಾಕ್ಯ ಕೋವಿದನಾದ, ಸುಗ್ರೀವನ ಸಚಿವನಾದ, ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

"ವಿದ್ವಾಂಸನೇ ! ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಗುಣಗಳು ನಮಗೆ

ದಲ್ಲಿ ಧಾರಣಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ 'ಊಹ' - 'ರಹಸ್ಯ' ಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಾನರೂಪವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ - ಆಶ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದುದರಿಂದಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕವಾದ ವಿದ-ಧಾತುವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರಳವಾಗಿ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಧವಾದ ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಅರು ಮಂದಿಗಳೂ ಪಾಠಕಾಧಮರೆಂದು ಪಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತೆ ಶೀಘ್ರ ಶಿರೀಕಮ್ಮಿ ತಥಾ ಲಿಖಿತಪಾಠಕಃ | ಅನರ್ಥಜ್ಞೋಽಲ್ಪಕಣಶ್ಚ ಪಡೇತೇ ಪಾಠಕಾಧಮಾಃ || ರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳುವವನು ; ಅವಸರದಿಂದ ಹೇಳುವವನು ; ತಲೆದೂಗುತ್ತಾ ಹೇಳುವವನು ;

* ತ್ರಿಸ್ಥಾನವ್ಯುತ್ಪಾದನಸ್ಯಾಯಾ = ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ; ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳು ಯಾವುವೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ೩೦ನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಚಿತಸ್ಥಂ ಕಣ್ಯಗಂ ವಾಕ್ಯಂ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಹೃದಯ-ಕಂಠಗಳು ವಾಕ್ಯದ ಸ್ಥಾನಗಳೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಶಿರಸ್ಸೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಾರಭೂತವಾಗಿ ಇವರು ಉದಾತ್ತ-ಅನುದಾತ್ತ, ಸ್ವಂತ-ಈ

ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿವೆ. ಪ್ಲವಗಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಅವನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು
ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಧುಶಿರೋಮಣಿಯೇ ! ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನ ಆಜ್ಞಾನು
ಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪರಸ್ಪರಮೈತ್ರಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತ
ನ್ನಾಡಿದೆಯೋ-ಅ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಹೇಳಿ
ದಂತೆಯೇ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಅಂಗೀಕಾರಸೂಚಕವಾದ ನೈಪುಣ್ಯದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ
ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಜಯದ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರ ನಡುವೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು
ಬೆಳೆಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದನು.

೩ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಬರೆದುದನ್ನು ಓದುವವನು ; ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಹೇಳುವವನು ; ಕಿರುದನಿಯಿಲ್ಲ
ವನು-ಈ ಆರು ಮಂದಿಗಳೂ ಪಾಠಕಾಢ್ಯಮರೆಂದು ಪರಿಗಣಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೆ ಶಿರಃ
ಕಮ್ಪಯೇದ್ಗಾತ್ರಂ ಭುವೌ ಚಾಪ್ಯಕ್ಷೀಣೇ ತಥಾ | ತೈಲಪೂರ್ಣಮಿವಾತ್ಮಾನಂ
ತತ್ರದ್ವರ್ಜೇ ಪ್ರಯೋಜಯೇತ್ || ತಲೆಯನ್ನೂ, ಶರೀರವನ್ನೂ, ಹುಬ್ಬುಗಳನ್ನೂ,
ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಅಳಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತೈಲಪೂರ್ಣವಾದ ಗಡಿಗೆಯಿದೆ
ಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಯಾ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಯೋಜಿಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ
ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.

ಮೂರರ ಸ್ಥಾನಗಳೇ ತ್ರಿಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನುದಾತ್ತೋ ಹೃದಿ ಜ್ಞೇಯೋ
ಮೂಢ್ಘ್ನಿ ದಾತ್ತ ಉದಾಹೃತಃ | ಸ್ವರಿತಃ ಕಣ್ಣುಮೂಲೀಯಃ ಪಾರ್ಶ್ವಾನ್ಯೇ ಪ್ರಚ
ಯಸ್ಯ ತು || ಅನುದಾತ್ತವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಉದಾಹೃತವು ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು
ಸ್ವರಿತವು ಕಂಠದ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಉದಾತ್ತಾನುದಾತ್ತಸ್ವರಿತಸ್ವರಗಳ ಪ್ರಕರಣವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೃದಯ-ಕಂಠ-
ಮುಖಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾದ ವಾಣಿ-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೂ ಸಮಂಜಸ
ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೪ನೆಯ ಸರ್ಗ

ತಾವು ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದುದರ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಸೀತೆಯು ಅಪಹೃತಳಾದುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹನುಮಂತನಿಗೆ
 ಹೇಳಿದುದು : ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸುಗ್ರೀವನ ಸಹಕಾರ
 ವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದುದು : ಹನುಮಂತನು ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯ
 ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತು ಅವರನ್ನು
 ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುದು

ತತಃ ಸ್ತೃಹ್ಯಷ್ಟೋ ಹನುಮಾನ್ಯತ್ಯವಾನಿತಿ ತದ್ವಚಃ |

ಶ್ರುತ್ವಾ ಮಧುರಸಂಭಾಷಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಮನಸಾ ಗತಃ ||೦||

‘ತಮೇವ ಜಾವಾಂ ಮಾರ್ಗಾಃ = ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೇ ನಾವೂ
 ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ’-ಎಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಗ್ರೀವನ
 ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿದ ಮಧುರಭಾವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ರಾಮನಿಗೂ
 ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಆಗಲೇಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು
 ಪ್ರಹೃಷ್ಟನಾದ ಹನುಮಂತನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ
 ಸ್ಮರಿಸಿದನು.

“ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯು
 ಆಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಇವರು ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನ-
 ವನ್ನಾಶಿಸಿ ಬಂದಿರುವರೋ-ಆ ಕಾರ್ಯವು ಸುಗ್ರೀವನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ
 ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.”-ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಪರಮಹೃಷ್ಟನಾದ ಪ್ಲವಗಶ್ರೇಷ್ಠ
 ನಾದ ಹನುಮಂತನು ವಾಕ್ಯವಿಶಾರದನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು : *

“ಮಹಾನುಭಾವನೇ ! ಪಂಪಾತೀರದ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತ

* ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ಪ್ಲವಗೋತ್ತಮಃ’ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿರುವ ‘ಗ’ ಕಾರವು
 ಗಾಯತ್ರೀಮಹಾಮಂತ್ರದ ಹತ್ತನೆಯ ಅಕ್ಷರವೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ
 ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮುಗಿದುವೆಂದೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ
 ಗಾಯತ್ರೀರಾಮಾಯಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡದ ೭೨ನೇ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ‘ಗಚ್ಛ
 ಶೀಘ್ರಮಿತೋ ರಾಮ’ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಶ್ಲೋಕಗಳು
 ಮುಗಿದಿವೆ.

ವಾಗಿರುವ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ವಿಷಜಂತುಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮೃಗಗಳಿಂದಲೂ
ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ, ದುರ್ಗಮವಾದ ಮತ್ತು ಘೋರವಾದ ಈ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ
ತಮ್ಮ ನೊಡನೆ ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣವೇನು ? ”

ಹನುಮಂತನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನಿಂದ
ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು :

“ ಕಪಿವೀರನೇ ! ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯೂ, ಧರ್ಮವತ್ಸಲನೂ ಆಗಿದ್ದ
ದಶರಥನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಕ್ಷತ್ರಿಯಧರ್ಮದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು
ವರ್ಣಗಳವರನ್ನೂ ಧರ್ಮದಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ
ದಶರಥನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಕೂಡ
ಯಾರನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪಿತಾಮಹನಂತೆಯೇ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಯಥೇಚ್ಛವಾದ ದಕ್ಷಿಣೆ
ಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಅಗ್ನಿಷ್ವೋಮವೇ ಮುಂತಾದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ್ದನು.

ಜನರಲ್ಲಿ ರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವ ಇವನು ಮಹಾತ್ಮ
ನಾದ ದಶರಥನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು. ಇವನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯ
ಭೂತನಾಗಿರುವನು. ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞಾ ಪರಿಪಾಲಕನು. ಮಹಾವೀರನು.
ದಶರಥನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೇ ಇವನು ಅತ್ಯಂತಗುಣಶಾಲಿಯು. ರಾಜಲಕ್ಷಣ
ಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿರುವ ಇವನು ಯಾವರಾಜ್ಯಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾ
ಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಜ್ಯ
ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ನನ್ನೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು.
ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾದೇವಿಯು ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ
ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುವಂತೆ-ಇವನನ್ನನುಸರಿಸಿ ಇವನ ಭಾರ್ಯೆ
ಯಾದ ಸೀತೆಯೂ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.

ನಾನು ಇವನ ತಮ್ಮ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂದು ನನ್ನ ಹೆಸರು. ಇವನಲ್ಲಿರುವ
ಅನಂತವಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ನಾನು ಇವನಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇವನು
ಅಪಾರಗುಣಸಂಪನ್ನನು. ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ

ಸ್ತುರಿಸುವವನು. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವನು. ಸುಖಾರ್ಹನು. ಮಹೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾಗಲು ಯೋಗ್ಯನಾದವನು. ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿತವನ್ನೇ ಬಯಸತಕ್ಕವನು. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಐಶ್ವರ್ಯಹೀನನಾಗಿ ಅರಣ್ಯದ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಸಕಲಗುಣಸಂಪನ್ನನಾದ ಈ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ನಾನು ದಾಸನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನಿಬ್ಬರೂ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಕಾಮರೂಪಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಇವನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನಾರೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ದಿತಿಯ ಮಗನಾದ ದನುವೆಂಬವನು ಶಾಪದಿಂದ ಘೋರರೂಪಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿದ್ದನು. ಶಾಪದ ವಿಮೋಚನೆಯಾದನಂತರ ಆ ಕಬಂಧ ರಾಕ್ಷಸನೇ ನಮಗೆ ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. "ಸಮರ್ಥನಾದ ವಾನರರ ಅಧಿಸತಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವವನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ"-ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಹನುಮಂತ ! ನೀನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುವೆನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನಿಬ್ಬರೂ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನು ಹಿಂದೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಾನಮಾಡಿ ಅನುಪಮವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಲೋಕನಾಥನೇ ಆಗಿದ್ದನು. ಅಂತಹವನಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ನಾಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಹಿತಾ ಯಸ್ಯ ಪುರಾ ಹ್ಯಾಸೀಚ್ಛರಣ್ಯೋ ಧರ್ಮವತ್ಸಲಃ |

ತಸ್ಯ ಪುತ್ರಃ ಶರಣ್ಯಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಂ ಶರಣಂ ಗತಃ

||೧೯||

ದಶರಥಮಹಾರಾಜನು ಸಕಲಲೋಕಶರಣ್ಯನೂ ಧರ್ಮವತ್ಸಲನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ಲೋಕಶರಣ್ಯನಾದ ದಶರಥನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ

ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಶರಣ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಲು ಬಯಸಿ ಬಂದಿರುವನು.

ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶರಣ್ಯಃ ಶರಣಂ ಪುರಾ |
ಗುರುರ್ಮೋ ರಾಘವಃ ಸೋಽಯಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಶರಣಂ ಗತಃ || ೨೦ ||

ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಯಾವ ಶ್ರೀರಾಮನು ಈ ಹಿಂದೆ ಸಕಲಲೋಕಶರಣ್ಯನಾಗಿದ್ದನೋ-ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ರಯಭೂತನಾಗಿದ್ದನೋ-ನನ್ನ ಗುರುವಾದ ಈ ರಾಘವನೇ ಇಂದು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಬಂದಿರುವನು.

ಯಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದೇ ಸತತಂ ಪ್ರಸೀದೇಯುರಿಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ |
ಸ ರಾಮೋ ವಾನರೇಂದ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದಮಭಿಕಾಂಕ್ಷತೇ || ೨೧ ||

ಯಾವನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸರ್ವದಾ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ-ಅಂತಹ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಾನರೇಂದ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.

ದಶರಥರಾಜನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನರಾದ ಎಲ್ಲ ರಾಜರನ್ನೂ ಸತತವಾಗಿ ಸಮ್ಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ಉದಾರಿಯಾದ ದಶರಥನ ಹಿರಿಯನುಗನೇ ಈ ಶ್ರೀರಾಮನು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವ, ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಈತನಿಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಗಳೊಡನೆ ಇವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು."

ದೀನನಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚತುರನಾದ ಹನುಮಂತನು ಹೇಳಿದನು :

ಈದೃಶಾ ಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನಾ ಜಿತಕ್ರೋಧಾ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಾಃ |
ದ್ರಷ್ಟೃವ್ಯಾ ವಾನರೇಂದ್ರೇಣ ದಿಷ್ಟ್ವಾ ದರ್ಶನಮಾಗತಾಃ || ೨೨ ||

"ಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನರಾದ, ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಜಯಿಸಿರುವ ಇಂತಹ ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನು ವಾನರೇಂದ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲೇಬೇಕು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಂತಹವರೇ ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರುವುದು ಸೌಭಾಗ್ಯವೇ ಸರಿ.

ಸುಗ್ರೀವನೂ ಈಗ ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ವೈರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಅಣ್ಣನಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿರುವ ಅವನೂ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಣ್ಣನೇ ಸುಗ್ರೀವನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡು ಈಗವನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸೂರ್ಯನ ಮಗನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿ ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ.”

ಹನುಮಂತನು ಮಧುರವಾದ ವಾಣಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ‘ಸಾಧು ಗಚ್ಛಾಮಃ ಸುಗ್ರೀವಂ—ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವಿನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ’—ಎಂದು ರಾಮನಿಗೆ ವಿನೀತನಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಸಮ್ಮಾನಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ಕಪಿಃ ಕಥಯತೇ ಹೃಷ್ಯೋ ಯಥಾಯಂ ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ |
ಕೃತ್ಯವಾನ್ಯೋಽಪಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಃ ಕೃತಕೃತ್ಯೋಽಪಿ ರಾಘವಃ ||೩೧||

“ರಾಘವ! ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಗಮದಿಂದ ಪರಮಹೃಷ್ಟನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವವನೇ ಈಗ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನೂ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆ. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಭಾವಿಸು.

ಪವನತನಯನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಗಮದಿಂದ ಪರಮಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹನುಮಂತನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿದೆ.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಒಡನೆಯೇ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನಾದ ವಾಯುಪುತ್ರನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ವಾನರರೂಪವನ್ನೇ ಧರಿಸಿ ವೀರರಾದ ಆ

ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರನ್ನೂ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಪಿರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅಪಾರವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದ, ಅಮಿತವಿಕ್ರಮನಾದ, ಶುಭಮತಿಯಾದ ಹನುಮಂತನು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನಂತೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಹೃಷ್ಟನಾಗಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಶುಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

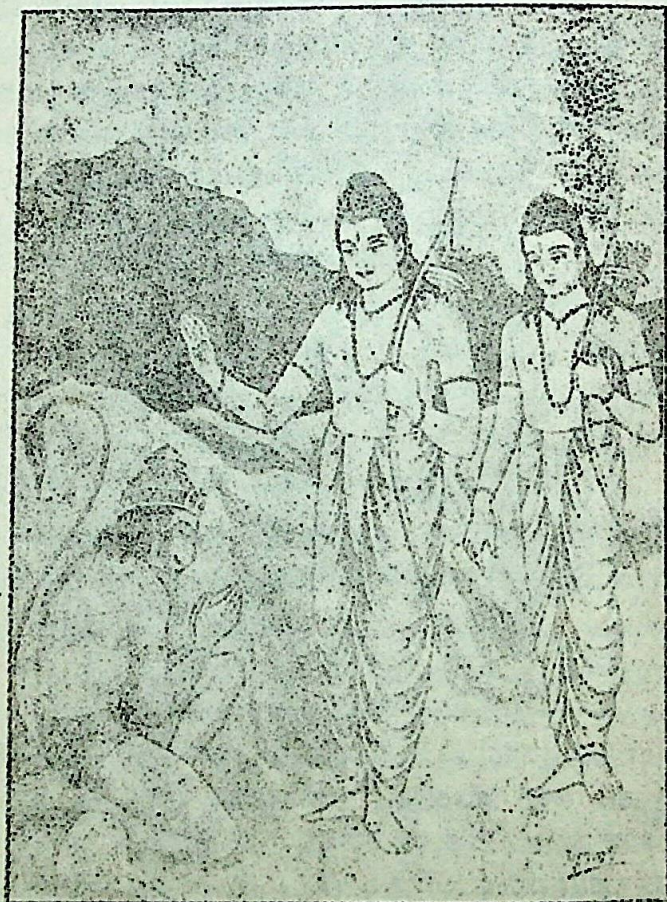
೪ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಾಂಧಾಕಾಂಡ

೨ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರ ಮೈತ್ರಿ : ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಾಗಿ.
ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಯತ್ಕಮೂಕಾತ್ಪ್ರ ಹಸುಮಾನ್ ತ್ವಾ ತಂ ಮಲಯಂ ಗಿರಿಮ್ |

ಅಚಚಕ್ಷೇ ಶದಾ ವೀರೌ ಕಪಿರಾಜಾಯ ರಾಘವೌ

||೧||

ಹನುಮಂತನು ಋಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಪರ್ವತದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮಲಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರರು ಆಗಮಿಸಿರುವ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದನು :

“ ಮಹಾರಾಜ ! ನಾವು ಹಿಂದೆ ಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದ, ಸತ್ಯವಿಕ್ರಮನಾದ, ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನಾದ, ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಇವನು ದಶರಥನ ಮಗನು. ಸ್ವಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನು. ತಂದೆಯ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ನಡೆಯತಕ್ಕವನು. ದಶರಥನಾದರೋ ರಾಜಸೂಯಾಶ್ವಮೇಧಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿರತಕ್ಕವನು. ಆ ಮಹಾಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕವನು. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ* ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲೂ ದಶರಥನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ತ್ರೀನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅವನ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನಾದ ರಾಮನಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಯತವಾದ ವ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಇವನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬಯಸಿರುವ ಇವನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಸೋದರರಾದ ಆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಆಶಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೂಜನೀಯತಮರಾಗಿರುವ ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೀನು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸು.”

ಹನುಮಂತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾನರರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗನಾಗಿ ರಾಮನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಘೋರವಾದ ಭಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದನು. ಬಳಿಕ ಸುಗ್ರೀವನು

* ತಪಃಸಾ = ತಪಸ್ಸೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ದಶರಥನು ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನಾರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅತಿಸುಂದರನಾದ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಮಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಘವ ! ನೀನು ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತವಿನೀತನಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕವನೆಂದೂ, ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದೂ, ಎಲ್ಲರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳುಳ್ಳವನೆಂದೂ ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳಿರುವನು. ಪ್ರಭುವೇ ! ವಾನರನಾದ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನು ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಮ್ಮಾನಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಲಾಭಕರವೂ ಆಗಿದೆ.

ರೋಚಿತೇ ಯದಿ ನಾ ಸಖ್ಯಂ ಬಾಹುರೇಷ ಪ್ರಸಾರಿತಃ |
ಗೃಹ್ಯತಾಂ ಪಾಣಿನಾ ಪಾಣಿರ್ಮರ್ಯಾದಾ ಬಧ್ಯತಾಂ ಧ್ರುವಾ ||

ರಾಘವ ! ಇದೋ ನನ್ನ ತೋಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೊಡನೆ ಗೆಳೆತನಬೆಳೆಸುವುದು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಈ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹಬಂಧನವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿ.”

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೇಳಿದ ಸೂಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಭರಿತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ವಾಲಿಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಶತ್ರುಹಂತಕನಾದ ಹನುಮಂತನು ಎರಡು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಡೆದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತನಾದ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನನ್ನು ರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಿದನು. ರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು. ಸುಪ್ರೀತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ

ಕೂಡಿದ್ದ ರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದರೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಗ್ರೀವನು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ತ್ವಂ ನಯಸ್ಯೋಽಸಿ ಮೇ ಹೃದ್ಯೋ ಹ್ಯೇಕಂ ದುಃಖಂ ಸುಖಂ

ಚ ನೌ ||೧೮||

“ರಾಘವ ! ನೀನು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯನಾದ ಗೆಳೆಯನಾಗಿರುವೆ. ಇಬ್ಬರ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳೂ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ನಿನ್ನ ದುಃಖವೇ ನನ್ನ ದುಃಖ; ನನ್ನ ದುಃಖವೇ ನಿನ್ನ ದುಃಖ; ನನ್ನ ಸುಖವೇ ನಿನ್ನ ಸುಖ; ನಿನ್ನ ಸುಖವೇ ನನ್ನ ಸುಖ-ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.”

ಬಳಿಕ ಸುಗ್ರೀವನು ದಟ್ಟವಾದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಹೊಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ರೆಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು ಅದರ ಎಲೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಗಳನ್ನೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನೊಡನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಭರಿತನಾದ ಹನುಮಂತನು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಗಂಧದ ಮರದ ರೆಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ಹರ್ಷದಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಖ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಹೃಷ್ಟನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಮಧುರವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಘವ ! ನಾನು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯಿಂದ ಓಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಭಯಪೀಡಿತನಾಗಿ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಉದ್ವಿಗ್ನ ಚಿತ್ತನಾಗಿರುವ ನಾನು ಈ ದುರ್ಗವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಣ್ಣನಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ವೈರವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭಯಪೀಡಿತನಾಗಿ ಈ ದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

* ಹರ್ಷವ್ಯಾಕುಲಲೋಚನಃ = ಹರ್ಷ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕುಲಶಬ್ದಗಳು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳು. ಹರ್ಷದಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನೆಂದು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ವಿಶೇಷಣವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹರ್ಷದಿಂದ ಹೊರಟ ಬಾಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿ ಕ್ಲೇಶಗೊಂಡುವು. ಇದು ಸಂತೋಷಕರವಾದ ಕ್ಲೇಶ.

ವಾಲಿಯ ಭಯದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಅಭಯದಾನಮಾಡು. ನನ್ನ ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿದೆ.”

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ, ಧರ್ಮವತ್ಸಲನಾದ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನು ನಗುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಮಹಾಕಪಿಯೇ ! ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವೇ ಫಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ನಿನಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ವಾಲಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸುಗ್ರೀವ ! ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಸದೃಶವಾಗಿರುವ ಈ ನನ್ನ ನಿಶಿತವಾದ ಬಾಣಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ವೃಥಾವಾಗತಕ್ಕುವುಗಳಲ್ಲ. ರಣಹದ್ದಿನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ನಿಬದ್ಧವಾದ, ವಜ್ರಾಯುಧಸದೃಶವಾದ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಅಗ್ರಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ನೇರವಾದ ಗಿಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ನನ್ನ ಬಾಣಗಳು ಕೋಪಗೊಂಡ ಸರ್ಪಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ದುರಾಚಾರಿಯಾದ ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಪ್ರಹೃತವಾದ ಪರ್ವತವು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ-ವಿಷಸರ್ಪಸದೃಶವಾದ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನನ್ನ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಹತನಾಗುವ ವಾಲಿಯು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನೀನೀಗಲೇ ಕಾಣಲಿರುವೆ”

ತನಗೆ ಪರಮಹಿತಕರವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಪರಮಪ್ರೀತನಾಗಿ ಮಹತ್ಪ್ರಪೂರ್ಣವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಪುನಃ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಮೈರಿಯಾದ ಆ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನು ಪುನಃ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸೆಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ನೀನು ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

ಸೀತಾಕಪೀನ್ದ್ರಕ್ಷಣದಾಚರಾಣಾಂ

ರಾಜೀವಹೇಮಂಜ್ವಲನೋಪಮಾನಿ |

ಸುಗ್ರೀವರಾಮಸ್ತುಣಯಸ್ತು ಸಜ್ಜೀ

ವಾನಾನಿ ನೇತ್ರಾಣಿ ಸಮಂ ಸ್ಫುರಂತಿ

|| ೩೨ ||

ರಾಮನಿಗೂ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ನಡೆದ ಗೆಳೆತನದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ ಕಮಲದಳಸದೃಶವಾದ ಎಡಗಣ್ಣು, ವಾಲಿಯ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಎಡಗಣ್ಣು ಮತ್ತು ರಾವಣನ ಅಗ್ನಿ ಸದೃಶವಾದ ಎಡಗಣ್ಣು-ಈ ಮೂರೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಿಡಿದುವು.*

ಋನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೩ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಅಭರಣಗಳನ್ನು

ತೋರಿಸಿದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನ ಶೋಕ

ಪುನರೇವಾಬ್ರವೀತ್ಪ್ರೀತೋ ರಾಘವಂ ರಘುನಂದನಮ್ |

ಅಯಮಾಖ್ಯಾತಿ ತೇ ರಾಮ ಸಚಿವೋ ಮನ್ತ್ರಿ ಸತ್ತಮಃ |

ಹನೂಮಾಸ್ಯನ್ನಿಮಿತ್ತಂ ತ್ವಂ ನಿರ್ಜನಂ ವನಮಾಗತಃ || ೧ ||

ಸುಪ್ರೀತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಪುನಃ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಘವ ! ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಜನಶೂನ್ಯವಾದ ಈ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆಯೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಮಾತ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಹನು ಮಂತನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವನು.

‘ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆಯೂ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯೊಡನೆಯೂ ನೀನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸಮಯ

* ರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರ ಸಖ್ಯಪ್ರಸಂಗವು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಶುಭದಾಯಕವೂ, ವಾಲಿ ಮತ್ತು ರಾವಣರಿಗೆ ಅಶುಭದಾಯಕವೂ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಎಡಗಣ್ಣು ಅದುರಿದರೆ ಶುಭವೆಂದೂ-ಗಂಡಸಿಗೆ ಎಡಗಣ್ಣು ಅದುರಿದರೆ ಅಶುಭವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಖ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆ, ವಾಲಿ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಡಗಣ್ಣುಗಳು ಅದುರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಕಾಲವು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಶುಭಸೂಚಕವೂ, ವಾಲಿ-ರಾವಣರಿಗೆ ಅಶುಭಸೂಚಕವೂ ಆಗಿದ್ದಿತು.

ವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನು ರೋದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬಂದ ಜಟಾಯುವನ್ನು ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ನಿನಗೆ ಭಾರ್ಯಾವಿಯೋಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಹನು ಮಂತನು ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಭಾರ್ಯಾವಿಯೋಗದುಃಖದಿಂದ ನೀನು ಬಹಳ ಬೇಗ ಪಾರಾಗುವೆ. 'ಅಹಂ ತಾಮಾನಯಿಷ್ಯಾಮಿ ನಷ್ಟಾಂ ವೇದಶ್ರುತೀಮಿವ।' ಅಪಹೃತವಾಗಿಹೋಗಿದ್ದ ವೇದರೂಪವಾದ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಹೊರತಂದಂತೆ-ಅಪಹೃತಳಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನು ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ." *

ಅರಿಂದಮನೇ! ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ರಸಾತಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ; ಅಂತರಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ-ನಾನವಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಿಜವಾದ ಮಾತೆಂದು ಭಾವಿಸು. ಇಂದ್ರಸಹಿತರಾದ ದೇವದಾನವರಿಂದಲೂ ಅವಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತವ ಭಾರ್ಯಾ ಮಹಾಬಾಹೋ ಭಕ್ಷ್ಯಂ ವಿಷಕೃತಂ ಯಥಾ |

ತೃಜ ಶೋಕಂ ಮಹಾವೀರ ತಾಂ ಕಾಂತಾಮಾನಯಾಮಿ ತೇ ||೮||

“ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯು ವಿಷಬೆರೆಸಿದ ಭಕ್ಷ್ಯದಂತೆ. ವಿಷಬೆರೆತ ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತಿಂದವನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ-ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಜೀವಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನಿನ್ನು ಶೋಕವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸು. ಆ ನಿನ್ನ ಕಾಂತೆಯನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ನಷ್ಟಾಂ ದೇವಶ್ರುತೀಮಿವ-ನಷ್ಟಾಂ ವೇದಶ್ರುತೀಮಿವ ಎಂದು ಎರಡು ಪಾಠಗಳಿವೆ. ದೇವಶ್ರುತೀಮಿವ ಎಂಬ ಪಾಠಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ನ ಚಿರಾನ್ಮಷ್ಟಾಂ ಮಧುಕೈಟಭಾಪಹೃತಾಂ ದೇವಸ್ಯ ದರ್ಮಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಶ್ಚ ಜ್ಞಾನಸಾಧನಭೂತಾ ಶ್ರುತಿಶ್ಚಯೇ ತಾಮಿವ ಮಧುಕೈಟಭರಿಂದ ಅಪಹೃತಳಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಮಾತ್ರವೇ ನಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಜ್ಞಾನಸಾಧನಭೂತವಾದ ಮೂರು ವೇದಗಳಂತೆ (೨) ವೇದಶ್ರುತೀಮಿವ ಮೂರುತೇ ಇತಿ ಶ್ರುತಿಃ ಶಬ್ದ, ವೇದರೂಪಶ್ರುತೀಮಿವ ವೇದಾಕ್ಷರದಂತೆ.

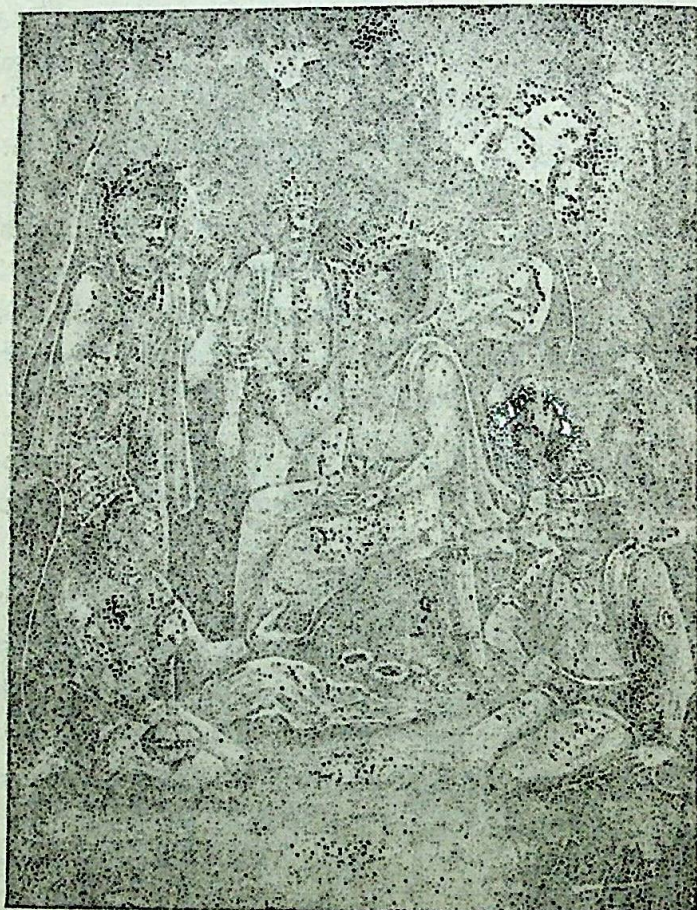
ಸ್ವಲ್ಪದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಯಂಕರನಾದ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆನು. ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವಳೇ ಮೈಥಿಲಿಯರಬಹುದೆಂದು ಈಗ ನಾನು ಊಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವಳೇ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಹಾವಿನಂತೆ ರಾವಣನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾ 'ಹಾ ರಾಮ! ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ!' ಎಂದು ವಿಕಾರಸ್ಪರದಿಂದ ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ರೋದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೀತೆಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. ನಾನೂ ಸೇರಿ ಐವರು ವಾನರರು ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತೆಯು ಉತ್ತರೀಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಕೆಲವು ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿದಳು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನೀಗಲೇ ತರುತ್ತೇನೆ. ಅವು ಸೀತೆಯವೇ-ಅಲ್ಲವೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನೇ ಗುರುತಿಸುವೆಯಂತೆ."

ಇಂತಹ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳಿದನು: "ಸುಗ್ರೀವ! ಸಾವಕಾಶವೇಕೆ? ಬೇಗನೇ ಆ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ."

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಅವಸರಪಡಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅತ್ಯಂತಗಹನವಾಗಿದ್ದ ಗುಹೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಉತ್ತರೀಯವನ್ನೂ ಶುಭಾವಹವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದು - 'ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡು' ಎಂದು - ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಹಳವಾಗಿ ರೋದಿಸಿದನು. ಮಂಜುಮುಸುಕಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದಲೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೋಯ್ದುಹೋದನು. ಸೀತೆಯ ಮೇಲಿನ ಅತುಲವಾದ ಅನುರಾಗದಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಕಣ್ಣೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸತೊಡಗಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಮುಖ

ಮತ್ತು ವಕ್ಷಸ್ಥಳಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆನೆದುಹೋದುವು. 'ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ !
ಹಾ ಸೀತೇ ! ಹಾ ಜನಕನಂದಿನಿ ! ಈಗ ನೀನೆಲ್ಲಿರುವೆ ?'-ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗಟ್ಟಿ

ಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಭೈರ್ಯ-ಸಾಹಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಉಡುಗಿಯೇ
ಹೋಗಿದ್ದುವು. ಕಂಗೆಟ್ಟ ರಾಮನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಮರು

ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಲೆದ್ದು ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಉತ್ತರೀಯವನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಎದೆಗವಿಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ರೋಷಪರೀತನಾಗಿ ಬಿಲದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಸರ್ಪದಂತೆ-ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ರೋಷವೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪುನಃ ದುಃಖವೇ ಆವರಿಸಿತು. ಸತತವಾಗಿ ಮತ್ತು ನೇಗವಾಗಿ ಕಂಬನಿಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ದೈನ್ಯಭಾವದಿಂದ ವಿಲಸಿತನಾದಾಗಿದನು :

“ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸೀತೆಯು ಕಳಚಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರುವ ಈ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಉತ್ತರೀಯವನ್ನೂ ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಿನೆಯ ಹುಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಕಿರುವಳು. ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೂ ಈ ಆಭರಣಗಳು ಭಗ್ನವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣವೂ ಮಸುಕಾಗಿಲ್ಲ.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ತನ್ನ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :
ನಾಭಿಜಾನಾನಾಮಿ ಕೇರಿಯೂರೇ ನ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಕುಣ್ಡಲೇ |
ನೂಪುರೇ ತ್ವಭಿಜಾನಾಮಿ ನಿತ್ಯಂ ಪಾದಾಭಿವಂದನಾತ್ || ೨೨ ||

“ಅಣ್ಣ ! ಅತ್ತಿಗೆಯ ಕಡಗಗಳು ಹೇಗಿದ್ದು ವೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವಳ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡವನೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿತ್ಯವೂ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳ ಕಾಲಂದುಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲೆನು.”

*ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ವಿಶೇಷಗುಣವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತನ್ನೂಲಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರಭಾರತಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೂ ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿದೆ. ರಾಮನೊಡನೆ ಕಾದಿಗೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತೆಯ ಮುಖವನ್ನಾಗಲೀ ಇತರ ಅವಯವಗಳನ್ನಾಗಲೀ-ದೃಷ್ಟಿ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನೋಡಿದ್ದಾನೆ. ಅನುದಿನವೂ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಪಾದಾರ-

ಬಳಿಕ ರಾಮನು ದೀನನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ ! ಭಯಂಕರರೂಪನಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯಳಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೀನವಳನ್ನು ಕಂಡೆ ? ಕ್ರೂರಿಯಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಅವಳನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು ? ನನಗೆ ಮಹಾವ್ಯಸನವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿರುವ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಈಗಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾನೆ ? ನನಗೆ ಅಪರಾಧವನ್ನೆಸಗಿರುವ ಆ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನಾನು ರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲವನ್ನೇ ಧ್ವಂಸಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಅತ್ಯಂತಕುಪಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನು ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ವಯಸ್ಸು ! ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಬಲಾತ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅನಾರು ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತ್ತರಾದವನು ಹೇಳು. ಅವನನ್ನು ಸಾನೀಗಲೇ ಯಮನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಓನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ವಿಂದಗಳ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಅನುಗಗಳ ಪರಿಚಯವು ಮಾತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ. ಎಂಕಡ ಪರನೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ! ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಅತ್ತಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ತಾಯಿಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಇದ್ದಿತು. ನನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ ‘ಮೂ ವಿದ್ಧಿ ಜನಕಾತ್ಮಜಾಮ್’ ಎಂದು ಸುಮಿತ್ರೆಯು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ್ದಳು. ತಾಯಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಬಾರದೇ ?-ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ತಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇರಬೇಕಾದ್ದೇ. ಜೊತೆಗೆ ಅವಳು ಪರಸ್ತ್ರೀಯೂ ಹೌದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತಾದೇವಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಇದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಶಿಷ್ಯಾಂಧಾಕಾಂಡ

೭ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು :
 ಸುಗ್ರೀವನ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನು
 ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತದ್ದು

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವೋ ರಾಮೇಷಾರ್ತೇನ ವಾನರಃ |

ಅಬ್ರವೀತ್ಪ್ರಾಶ್ವಲಿವಾರ್ಕಂ ಸಬಾಷ್ಪಂ ಬಾಷ್ಪಗದ್ಗದಃ ||೧||

ಶೋಕಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು
 ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರ್ಗರೆಯುತ್ತಾ ಗದ್ದದಧ್ವನಿಯಿಂದ ರಾಮನಿಗೆ
 ಹೇಳಿದನು :

ಸ ಜಾನೇ ನಿಲಯಂ ತಸ್ಯ ಸರ್ವಥಾ ಪಾಪರಕ್ಷಸಃ |

ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ವಿಕ್ರಮಂ ವಾಪಿ ದೌಷ್ಟ್ಯಲೇಯಸ್ಯ ವಾ ಕುಲಮ್ ||

“ರಾಘವ! ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ಯಾವು
 ಬೆಂಬುದು ನನಗೂ ಸ್ಪಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಯದು. ದುಷ್ಕುಲಪ್ರಸೂತನಾದ ಅವನ
 ಕುಲವನ್ನಾಗಲೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.*

ಅಂದಮನೇ ! ನಿನ್ನ ಶೋಕವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸು. ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು
 ಪುನಃ ನೀನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.
 ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು

* ಇಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳುಹೇಳಿರುವನೆಂದು
 ಕೆಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ : ಮುಂದೆ ಸುಗ್ರೀವನು
 ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ವಾನರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಾಗ ದ್ವೀಪಸ್ತಸ್ತಾಪರೇ ಶತ
 ಯೋಜನಮಾಯಕಃ | ಅಗಮ್ಯೋ ಮಾನುಷೈರ್ದೇವೈಸ್ತಂ ಮಾರ್ಗಧ್ವಂ ಸಮನ್ತತಃ |
 ಸ ಹಿ ದೇಶಸ್ತು ವಧ್ಯಸ್ಯ ರಾವಣಸ್ಯ ದುರಾತ್ಮನಃ | ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತೇರ್ವಾಸಃ ಸದಸ್ರಾಕ್ಷ
 ಸಮದ್ಯುತೇಃ (ಸರ್ಗ ೪೧ ಶ್ಲೋ ೨೪-೨೫)-ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ
 ರಾವಣನ ಪಟ್ಟಣವು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸುಳ್ಳುಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ : ಮೊದಲೇ ರಾಣ
 ಣನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ರಾವಣನ ವಧೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿವಹಿಸುವನೇ
 ಹೊರತು ವಾಲಿಯ ವಧೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ಎಂಬ ಸಂಶಯ.
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ವಿವರಣೆಯು ಹೀಗಿದೆ : ಯದಿ ರಾವಣವೃತ್ತಾಂತೋ ಮಯಾ

ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ಸುಪ್ರೀತನಾಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಪೌರುಷವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಪರಿವಾರಮೇತನಾಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನಿನ್ನು ವ್ಯಾಕುಲಪಡಬೇಡ. ನೀನೆಂತಹ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು. ಇಂತಹ ದುರ್ಬಲವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ನಿನ್ನಂತಹ ಧೀರರಿಗೆ ಯುಕ್ತವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರ್ಯೆಯ ಅಪಹರಣದಿಂದಾಗಿ ನನಗೂ ಮಹಾದುಃಖವೇ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನಂತೆ ವಿಲಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯನಾದ ವಾನರನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಾನೇ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಹಾತ್ಮನಾದ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತನಾದ, ಧೃತಿಮಂತನಾದ ನೀನು ದುಃಖಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನಿದೆ? ವಿರಹದುಃಖದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸುಯುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದು ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಪ್ರಶಾಲಿಗಳ ಮರ್ಯಾದಾರೂಪವಾದ ಧೃತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಸನೇ ವಾರ್ಥಕೈಚ್ಛ್ರೇ ವಾ ಭಯೇ ವಾ ಜೀವಿತಾಸ್ತ ಕೇ |

ವಿವೃತಸ್ಥೈ ಸ್ವಯಾ ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಧೃತಿಮಾನ್ನಾವಸೀದತಿ ||೯||

ಜ್ಞಾತ ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಸ್ಯಾತ್ ಅತಿವ್ಯಸನೇ ರಾಮೋಽಯಂ ಸೀತಾಸ್ತೇಷಣೇ ಪ್ರಥಮಂ ಮಾ ಪ್ರವರ್ತಯೇತ್ | ತಚ್ಛಾ ಯುಕ್ತಂ ವಾನರಾಣಾಂ ವಾಲಿವಶಂವದತ್ವೇನ ಅಸ್ಮದಧೀನತ್ವಾಭಾವಾತ್ | ಕಥಂಚಿತ್ ಕೇಷಾಂಚಿದ್ವಶೀಕರಣೇಽಪಿ ರಾವಣೇನ ಕೃತಪಜ್ಞೀ ವಾಲೀ ಚ ಅಸ್ಮತ್ಸನ್ಮೋರಫಾನುರೂಪಾಂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಕಥಂ ಸದೇತ | ತಥಾ ಚ ಉಭಯ ಕಾರ್ಯಭಂಗಃ ಇತಿ ಅಜ್ಞಾನಮುಂಞಿಸೀತವಾನ್ ಸುಮತಿಃ ಸುಗ್ರೀವಃ | ನಾನೇನಾದರೂ ರಾವಣನ ವೃತ್ತಾಂತವು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟರೆ-ಅತಿವ್ಯಸನಿಯಾಗಿರುವ ರಾಮನು ಮೊದಲು ಸೀತಾಸ್ತೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ಅದು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ: ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ವಾಲಿಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವರೇ ಹೊರತು ನನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಕೆಲವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ರಾವಣನ ಸ್ನೇಹ ತನೇ ಅದ ವಾಲಿಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಡೆತು ಸಹಿಸುವನು? ಹೀಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಕೈಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮತಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ರಾಮನ ನಿವಾಸವು ತಿಳಿಯದೆಂದು ನಟಿಸಿದನು-ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಿಯರ ವಿರೋಗದಿಂದಂಟಾಗುವ ವೈಸನದಲ್ಲಿಯೂ, ಐಶ್ವರ್ಯವು
ನಷ್ಟವಾದಾಗಲೂ, ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ-ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ
ಯಾದವನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ದುಃಖದ ನಿವಾರಣೋಪಾಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದರೆ ವಿನಾಶಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಾಲಿಶಸ್ತು ನರೋ ನಿತ್ಯಂ ವೈಕ್ಲವ್ಯಂ ಯೋಃ ಸುವರ್ತತೇ |
ಸ ಮಜ್ಜತ್ಯವಶಃ ಶೋಕೇ ಭಾರಾಕ್ರಾಂತೇವ ನೌರ್ಜಲೇ ||೧೦||

ಬಾಲಬುದ್ಧಿಯವನಾದ (ಮೂರ್ಖನಾದ), ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹತೋಟಿ
ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದ, ಅನುದಿನವೂ ವ್ಯಾಕುಲಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿ
ರುವ ಮನುಷ್ಯನು-ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಹಡಗು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿಹೋಗುವಂತೆ-ವಿನಾಶಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ರಾಘವ! ಇದೋ ಈ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪೌರುಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸು. ದುಃಖಕ್ಕೆ
ಎಡೆಗೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

ಯೇ ಶೋಕಮನುವರ್ತಂತೇ ನ ತೇಷಾಂ ವಿದ್ಯತೇ ಸುಖಮ್ |
ತೇಜಶ್ಚ ಕ್ಷೀಯತೇ ತೇಷಾಂ ನ ತ್ವಂ ಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ ||೧೨||

ಯಾರು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖಪಡುತ್ತಲೇ ಇರುವರೋ-ಅಂಹದವರಿಗೆ
ಸುಖವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರು ತೇಜಸ್ಸಿ
ನಿಂದಲೂ ವಿಹೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುವುದು
ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು: ನಿಲಯಂ = ಗುಪ್ತವಾಸಸ್ಥಾನಂ - ಗುಪ್ತವಾಸಸ್ಥಾನ
ವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದವನಾಗಿಲ್ಲ. (ವಾಸಸ್ಥಾನವೇನೋ ಲಂಕೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ.
ಆದರೆ ಗುಪ್ತಸ್ಥಾನವು ತಿಳಿಯದು.) ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ
ಇದಕ್ಕೂ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು: ಸರ್ವಥಾ ನ
ಜಾನೇ = ಸರ್ವಪ್ರಕಾರೇಣ ನ ಜಾನೇ-ಅವನ ವಿಷಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಸಾಮಾನ್ಯತೋ ಜಾನೇ = ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ-ಎಂದು ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತನ್ನು
ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶೋಕೇನಾಭಿಪ್ರಪನ್ನಸ್ಯ ಜೀವಿತೇ ಚಾಪಿ ಸಂಶಯಃ |

ಸ ಶೋಕಂ ತ್ಯಜ ರಾಜೇನ್ದ್ರ ಧೈರ್ಯಮಾಶ್ರಯ ಕೇವಲಮ್ ||

ಶೋಕಾಭಿಭೂತನಾದವನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಜೀವಿತವೇ ವೃಥಾವೆಂಬ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ರಾಜೇಂದ್ರ ! ಶೋಕವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸು. ಅತಿಶಯವಾದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸು.

ನಾನು ನಿನಗೆ ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ಹಿತಕರವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನೇ ಹೊರತು ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಾದರೂ ನೀನು ದುಃಖವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ."

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಸುಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಿದನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೋಯ್ದುಹೋಗಿದ್ದ ಮುಖವನ್ನು ವಸ್ತ್ರದ ಅಂಚಿನಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಂಡನು. ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತಿನಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತನಾದ ಪ್ರಭುವು ಆತನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು :

"ಸುಗ್ರೀವ ! ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಹಿತ್ಯೈಷಿಯೂ ಆಗಿರುವ ನಯಸ್ಯನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗಾಗಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವನೋ-ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ನೀನು ಮಾಡಿರುವೆ. ಪ್ರಿಯಸಖನೇ ! ನಿನ್ನಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾನು ಈಗ ನನ್ನ ಸಹಜಗುಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನಂತಹ ಬಂಧುವು ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭವೇ ಸರಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಅತಿವಿರಳ.

ಭಯಂಕರನಾದ ಮತ್ತು ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾವಣನು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೂ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಹುಡುಕುವುದೂ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವ ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು

ಹೇಳು. ವರ್ಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತು ಹಸನುಮಾಡಿದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜಗಳು ಫಲನೀಡುವಂತೆ-ನೀನು ಹೇಳುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಕೈಗೊಡುತ್ತವೆ. 'ವಾಲಿನಂ ತಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ-ವಾಲಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ'-ಎಂದು ಅಭಿಮಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತನ್ನಾಡಿದನೋ-ಅದನ್ನು ನೀನು ಸತ್ಯವೆಂದೇ ಭಾವಿಸು. ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದವನಲ್ಲ. ಮುಂದೆಯೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ."

ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತನ್ನು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಪುನಃ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅಮಾತ್ಯರಿಂದಲೂ ವಾನರರಿಂದಲೂ ಪರಿವೃತನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಪರಮಹೃಷ್ಯನಾದನು. ಹೀಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಆ ಇಬ್ಬರು ನರ-ವಾನರರು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿಕೊಂಡರು.

ರಾಜೇಂದ್ರನಾದ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಧ್ವಾಂಸನಾದ, ಕಪಿವೀರಮುಖ್ಯನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ತಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡನು.

೭ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಿಂಧಾಕಾಂಡ

೮ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದು :
ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತು
ಅಣ್ಣನೊಡನೆ ವೈರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು

ಪರಿತುಷ್ಟಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವಸ್ತೇನ ವಾಕ್ಯೇನ ವಾನರಃ |

ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯಾಗ್ರಜಂ ಶೂರಮಿದಂ ವಚನಮಬ್ರವೀತ್

||೧||

ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಶೂರನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

"ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ! ದೇವತೆಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಕೃಪೆ

ದೋರಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತಹ ಸಕಲಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಮಹಾಪುರುಷನು ನನಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವನಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನನ್ನು ಸಹಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ? ರಘುವಂಶಸಂಭೂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಿತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನಾನಿಂದು ಬಂಧುಗಳ ಮತ್ತು ಸುಹೃದರ ಅಪಾರವಾದ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ವಯಸ್ಕನೇ ಆಗಿರುವೆನು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮನಗಾಣಲಿರುವೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ; ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವೂ ಅಲ್ಲ.

ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾವ, ನಿನ್ನಂತಹವರಿಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೆ-ಧೈರ್ಯವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೂ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಲೀ, ವಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಲೀ, ಶುಭಕರವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನಾಗಲೀ - ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದುವೆಂದೂ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯದಲ್ಲವೆಂದೂ ಸುಹೃದರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ಭೇದವನ್ನೆಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರೂ ಸಹಭಾಗಿಗಳೆಂದು ಸತ್ಪುರುಷರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಥೋ ವಾಸಿ ದರಿದ್ರೋ ವಾ ದುಃಖಿತಃ ಸುಖಿತೋಽಪಿ ವಾ |
ನಿರ್ದೋಷೋ ವಾ ಸದೋಷೋ ವಾ ವಯಸ್ಕಃ ಪರಮಾ ಗತಿಃ ||

ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ದರಿದ್ರನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಸುಖಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ದುಃಖಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ನಿರ್ದೋಷಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ದೋಷಿಯುಕ್ತನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ-ವಯಸ್ಕನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಶ್ರಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಸ್ನೇಹವು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನಂತರ

ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಲುವಾಗಿ ಧನತ್ಯಾಗ, ಸುಖತ್ಯಾಗ, ದೇಶತ್ಯಾಗಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.” *

ಇಂದ್ರನ ಕಾಂತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ, ಧೀಮಂತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರಾಮನು ‘ತತ್ತ್ವಘಾತಾದು ಹಾಗೆಯೇ’-ಎಂದನು. ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರೂ ನಿಂತೇ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಸುಗ್ರೀವನು ಚಂಚಲವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಯಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೊಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ, ಚಿಗುರಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ದುಂಬಿಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಲವೃಕ್ಷವೊಂದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡಿತು. ಅನುರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ರೆಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಮುರಿದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅಡೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತಾನೂ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಶ್ರೀರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕಂಡು ಹನುಮಂತನು ಎಲೆಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ಮತ್ತೊಂದು ರೆಂಬೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕೂರಿಸಿದನು.¹ ಶ್ರೀರಾಮನು ಫಲ-ಪುಷ್ಪ

* ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆಪ್ತನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನು ಧನವನ್ನೂ ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ದೇಶವನ್ನಾದರೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ದೇಶತ್ಯಾಗಗೊಳಿಸಿ ವಾ ಪುನಃ ಎಂಬ ಪಾಠಾಂತರದ ಪ್ರಕಾರ ದೇಶತ್ಯಾಗವನ್ನೇ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಷ್ಠಾವಂತನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

1೫ನೆಯ ಸರ್ಗದ ೧೯ ಮತ್ತು ೨೦ನೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷಯವೇ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ತತಃ ಸುಪರ್ಣಬಹುಲಾಂ ಭಿಕ್ಷಾಂ ಶಾಖಾಂ ಸುಪುಷ್ಪಿತಾಮ್ | ಸಾಲವೃಕ್ಷಸ್ಯ ಸುಗ್ರೀವೋ ನಿಷಸಾದ ಸರಾಘವಃ (೧೯) ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಯಾಥ ಸಂಪುಷ್ಪೀಹನೂಮಾನ್ಮಾರುತಾತ್ಮಜಃ | ಶಾಖಾಂ ಚಂದ್ರನವೃಕ್ಷಸ್ಯ ದದೌ ಪರಮಪುಷ್ಪಿತಾಮ್ (೨೦) ಸುಗ್ರೀವನು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತರಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾ ಪ್ರಿಯೇತಿ ರುದನ್ದೈರ್ಯಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ನೃಪತತ್ತ್ವತಾ || ಸರ್ಗ ೬-ಶ್ಲೋ

ಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿಡ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆ ಚುಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಮುಖಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು ಗಮನಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಹೃಷ್ಟನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಶುಭಾನಂದವಾದ ಮತ್ತು ಮೃದುಪೂರ್ವವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ರಾಮನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಸಂತೋಷಾಧಿಕ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹರ್ಷದಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲಿತವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದಲೇ ಕೂಡಿದ್ದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು :

“ರಾಘವ ! ನಾನು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯಿಂದ ವಂಚಿತನಾದೆನು. ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತದುಃಖದಿಂದ ಈ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ ಭಯದಿಂದಲೂ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ವಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಭಯದಾಯಕನೇ ! ವಾಲಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡಿರುವ ಅನಾಥನಾದ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಮೋರು.”

೧೭. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರಿಬ್ಬರೂ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಂತೆಯೇ ಹನುಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರೂ ನಿಂತಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಆ ರೆಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ತತೋ ರಾಮಂ ಸ್ಥಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಚ ಮಹಾಬಲಮ್ - ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರೂ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ಮತ್ತೊಂದು ರೆಂಬೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹನುಮಂತನೂ ಸುಗ್ರೀವನಂತೆಯೇ ಬೇರೊಂದು ಶಾಖೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ನಯನಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರೂ ಇದನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿ : ಸಮೀಚೀನಶಾಖಾಲಾಭಾರ್ಥಂ - ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ರೆಂಬೆಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು : ಪೂರ್ವದತ್ತ ಶಾಖಾಸನಯೋಃ ಅತಿಶುಖಪ್ರದತ್ತಂ ನ ಇತಿ ದ್ವಿನಿಶಮ್ - ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ರೆಂಬೆಯು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಸುಖದಾಯಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಮತ್ತೊಂದು ರೆಂಬೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಟ್ಟನು - ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ-ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಸಕಲಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದ, ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಗುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ! ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಯೋಜನ. ಅಪಕಾರಮಾಡುವುದು ಶತ್ರುವಿನ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಲೋಕ ನ್ಯಾಯ. ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ಆ ವಾಲಿಯನ್ನು ನಾನು ಈಗಲೇ ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸುತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಶರವಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಕಾಂಡಗಳಿರುವ, ಸುವರ್ಣಭೂಷಿತವಾಗಿರುವ, ರಣಹದ್ದಿನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ, ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ, ಸುಂದರವಾದ ಗಿಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಅಗ್ರಭಾಗಗಳಿರುವ, ಮಹಾವೇಗಶಾಲಿಗಳಾದ, ಕೋಪಗೊಂಡ ಸರ್ಪಗಳಂತೆಯೇ ಇರುವ ಇವೇ ನನ್ನ ಬಾಣಗಳು. ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವನ್ನೆಸಗಿರುವ ಅಣ್ಣನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವು ವಜ್ರಾಘಾತದಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಪರ್ವತದಂತೆ-ಈ ಬಾಣಗಳಿಂದಲೇ ಹತನಾಗಿ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನೀನು ನೋಡಲಿರುವೆ.”

ರಾಘವನ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾನರವಾಹಿನೀಪತಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅಮಿತವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ‘ ಸಾಧು! ರಾಘವ! ಸಾಧು!’-ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿದನು.

ರಾಮ ಶೋಕಾಭಿಭೂತೋಽಹಂ ಶೋಕಾರ್ಥಾನಾಂ ಭವಾನ್ಗತಿಃ |
ನಯಸ್ಯ ಇತಿ ಕೃತ್ವಾ ಹಿ ತ್ವಯ್ಯಹಂ ಪರಿದೇವಯೇ || ೨೬ ||

“ ರಾಘವ! ನಾನು ಶೋಕಾಭಿಭೂತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀನಾದರೇ ಶೋಕದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದವರಿಗೆ ಶರಣ್ಯನಾಗಿರುವೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನಿತ್ತು ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವೆ. ಇದರಿಂದ ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕನಾಗಿರುವೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಿನ್ನನ್ನು ಮಿತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ದುಃಖವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸುಗ್ರೀವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರುತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಬಿಕ್ಕಿ-ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಉಕ್ಕಿಯುಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಧೈರ್ಯವನ್ನನುಲಂಬಿಸಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ತಡೆದು, ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಘವ! ಹಿಂದೆ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ನಿಷ್ಠುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ ನನ್ನನ್ನು ರಾಜ್ಯದಿಂದಲೂ ಓಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯಳಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನೂ ಅಸಹರಿಸಿದನು. ನನ್ನ ಸುಹೃದರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿದನು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಆ ದುಷ್ಟಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿಯು ನನ್ನನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸಲು ಈಗಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವನು. ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಾಲಿಯು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕವಾನರರನ್ನು ನಾನು ಸಂಹರಿಸಿರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ವಾಲಿಯೇ ಮತ್ತಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೂ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲಿಲ್ಲ. ಭುವೀ ಸರ್ವೇ ಹಿ ಬಿಭೃತಿ | ಭಯದ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಭಯಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಹನುಮಂತನೇ ಮೊದಲಾದ ಈ ಪ್ರಮುಖ ವಾನರರು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅತ್ಯಂತಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಇವರ ಸಹಾಯದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಸ್ನೇಹಪರರಾದ ಈ ಕಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಇವರು ನನ್ನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ಇವರೂ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಘವ! ಇದು ನನ್ನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ

ವಾದ ಚರಿತ್ರೆ. ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ವಿಖ್ಯಾತವಿಕ್ರಮನಾದ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯೇ ನನಗೆ ಪರಮಶತ್ರು ವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ವಿನಾಶವಾದನಂತರವೇ ನನ್ನ ದುಃಖವೂ ಕೊನೆ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸುಖ ಮತ್ತು ಜೀವಿತಗಳು ಅವನ ವಿನಾಶವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಶೋಕಪೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನಾನು ನನ್ನ ದುಃಖವು ಕೊನೆ ಗೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ದುಃಖಿತಃ ಸುಖಿತೋ ವಾಪಿ ಸಖ್ಯುರ್ನಿತ್ಯಂ ಸಖಾ ಗತಿಃ ||೪೦||

“ ಸುಖಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ ; ದುಃಖಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ-ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಮಿತ್ರನೇ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ರಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.”

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ! ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹಗೆತನವು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಯಿತು ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿರು ವೆನು. ನಿನಗೂ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ಉಂಟಾಗಿರುವ ವೈರದ ಕಾರಣ ವನ್ನು ತಿಳಿದನಂತರ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ತೂಗಿ ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಉಪಾಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಪಹಾರದಿಂದಲೂ, ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರದಿಂದಲೂ ಅವಮಾನಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಕೋಪವು-ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುವ ಮಹಾಪೂರದಂತೆ-ಹೃದಯವನ್ನು ಕಂಪನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಸುಗ್ರೀವ! ಹೃಷ್ಣನಾಗು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು ವೈರದ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸು. ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಣವನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಡು. ಬಾಣ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೊಡನೆಯೇ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವು ಕೆಳಗುರುಳುತ್ತಾನೆ.”

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಅಮಾತ್ಯರೊಡನೆ ಅಮಿತವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಪ್ರಹೃಷ್ಯವಾದ ಮುಖಧಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನ

ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತನಗೂ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ಉಂಟಾದ ವೈರದ ಕಾರಣವನ್ನು
ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು.

ಆನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಿಂಧಾಕಾಂಡ

ಆನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ದ್ವೇಷದ
ಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದುದು

ವಾಲೀ ನಾನು ಮನು ಭ್ರಾತಾ ಜ್ಯೇಷ್ಠಃ ಶತ್ರುನಿಷೂದನಃ !

ಪಿತುರ್ಬಹುಮತೋ ನಿತ್ಯಂ ಮನು ಜಾಪಿ ತಥಾ ಪುರಾ ||೧||

“ರಾಘವ ! ಶತ್ರುಗಳ ವಿಧ್ವಂಸಕನಾದ, ವಾಲೀ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ
ನನ್ನ ಅಣ್ಣನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಋಕ್ಷರಜಸನಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯನಾ
ಗಿದ್ದನು. ಹಗೆತನವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನನಗೂ ಅವನು ಆದರಣೀ
ಯನೇ ಆಗಿದ್ದನು. ತಂದೆಯು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ
ಸರ್ವಸಮ್ಮತನೂ ಮತ್ತು ಜ್ಯೇಷ್ಠನೂ ಆಗಿರುವ ವಾಲಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿ
ಗಳು ಕಪಿರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಪಿತೃ-ಪಿತಾಮಹರ
ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವ ಮಹಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಾಲಿಯು ಆಳುತ್ತಿ
ದ್ದಾಗ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭೃತ್ಯನಂತೆ ವಿನೀತನಾಗಿಯೇ
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ದುಂದುಭಿರಾಕ್ಷಸನ ಅಣ್ಣನಾದ
ಮಯಾಸುರನ ಮಗ ಮಾಯಾವೀ ಎಂಬುವವನು ಅತ್ಯಂತಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿ
ದ್ದನು. ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾಯಾವಿಗೂ-ವಾಲಿಗೂ ಮಹಾ
ವೈರವುಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಕುದ್ಧನಾದ ಮಾಯಾವಿಯು ಕೃಷ್ಣಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಾ ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು.
ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಅವನ ಭಯಂಕರವಾದ ಗರ್ಜನೆಯ
ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ
ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಡನೆಯೇ ಅವನು ಮಾಯಾವಿಯ ಮೇಲೆ
ಬೀಳಲು ರಭಸದಿಂದ ಧಾವಿಸಿದನು. ಅಸುರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮಾಯಾವಿಯನ್ನು

ಸಂಹರಿಸಲೆಂದೇ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅವನನ್ನು ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆದರು. ನಾನು ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತವಿನೀತನಾಗಿ - ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು-ಹೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ರಭಸದಿಂದ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟನು. ಸೌಹಾರ್ದದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನೂ ನಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆನು. ಮಾಯಾವಿಯು ನಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನೂ ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿ ಭಯಗೊಂಡು ಪಲಾಯನಮಾಡಿದನು. ನಾವೂ ಕೂಡ ವೇಗವಾಗಿ ಅವನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಹೋದೆವು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಚಂದ್ರನು ಉದಯಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಾದ್ದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗವು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮಾಯಾವಿಯು ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿರುವ, ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದ, ದೊಡ್ಡದಾದ ಬಿಲವೊಂದನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ನಾವೂ ವೇಗವಾಗಿಯೇ ಆ ಮಹಾಬಿಲದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತೆವು. ಶತ್ರುವು ದೊಡ್ಡದಾದ ಬಿಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಕ್ರುದ್ಧನಾದ ವಾಲಿಯು ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನನ್ನೊಡನೆ-
“ ಸುಗ್ರೀವ! ನಾನು ಈ ಬಿಲವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಮಾಯಾವಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಹೊರಬರುವವರೆಗೂ ನೀನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಈ ಬಿಲದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರು ” - ಎಂದು ಹೇಳಲು, ನಾನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬರುವೆನೆಂದು ನಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ನನ್ನಿಂದ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಡಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ವಾಲಿಯು ಬಿಲದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಪೂರ್ಣವರ್ಷವೇ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಬಿಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ನಾನು ಆ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದೆನು. ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಬಿಲದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ನಾಶಹೊಂದಿರಬಹುದೆಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆನು. ನನಗೆ ಅಣ್ಣನ ಮೇಲಿದ್ದ ಅತಿಯಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲವುಂಟಾಯಿತು.

ರಾ [109]-5

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಲೂಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹವುಂಟಾ
ಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ನೋರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಕ್ತವು ಆ ಬಿಲದಿಂದ
ಹರಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಅತಿದುಃಖಿತನಾ
ದೆನು. ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನ ಭಯಂಕರವಾದ ಧ್ವನಿಯೂ ನನ್ನ
ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಅಣ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂಗಿ
ಕೊಂಡರೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಿಂದ ಯಾವ ಉತ್ತರವೂ
ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಧ್ವನಿಯು ಕೂಡ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೋರೆಗೂಡಿದ ರಕ್ತವು
ಗುಹೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹರಿದುಬಂದುವರಿಂದಲೂ, ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರ
ಶಬ್ದವು ಮಾತ್ರವೇ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿಕೊಂಡರೂ
ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನು ಉತ್ತರಿಸದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೂ - ಅವನು ಹತನಾದನೆಂದೇ
ಭಾವಿಸಿದೆನು. ಬಿಲದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಯಾವಿಯು ಪುನಃ
ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರಕೂಡದೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ಪರ್ವತೋಪಮವಾದ ಬಂಡೆ
ಯಿಂದ ಬಿಲದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಅಣ್ಣನ ಮರಣದಿಂದ
ಶೋಕಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಜಲತರ್ಪಣವನ್ನಿತ್ತು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ
ಹಿಂದಿರುಗಿದೆನು. ವಾಲಿಯ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರ
ದೆಂದು ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು
ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.
ಬಳಿಕ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ
ನನ್ನನ್ನು ರಾಜನಾಗಲೊಪ್ಪಿಸಿ ನನಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರು. ನಾನು
ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವಾಗ
ವಾಲಿಯು ಶತ್ರುವಾದ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಆಗಮಿ
ಸಿದನು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನಾನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡ ವಾಲಿಯು
ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಾಗಿ ನನ್ನ ಕಡೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಡನೆಯೇ
ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಕರ್ಣಕರ್ಪೂರವಾದಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ
ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿ
ಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಅಣ್ಣನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಮ್ತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುವನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ, ಮಹಾತ್ಮನಾದ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ಯಥೋಚಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಿ ಅಭಿವಾದನಮಾಡಿದೆನು. ಆದರೆ ವಾಲಿಯು ನನ್ನ ಅಭಿವಾದನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಹೃಷ್ಟವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಅವ ನೆರಡು ಪಾದಗಳಿಗೂ ತಾಕಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆನು. ಆದರೂ ವಾಲಿಯು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

೯ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ವಾಲಿಯೊಡನೆ ವೈರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು
ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದುದು

ತತಃ ಕ್ರೋಧಸಮಾವಿಷ್ಟಂ ಸಂರಬ್ಧಂ ತಮುಷಾಗತಮ್ |

ಅಹಂ ಪ್ರಸಾದಯಾಂಚೇಕ್ರೇ ಭ್ರಾತರಂ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ ||೧||

ರಾಘವ! ನಗರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಪುನಃ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆನು.

“ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅದೃಷ್ಟದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನೀನು ಶತ್ರುವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವೆ. ಅನಾಥನಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಪುನಃ ಸಾಧನು ಲಭಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ನೀನೊಬ್ಬನೇ ನನ್ನಂತಹ ಅನಾಥನಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕವನಾಗಿರುವೆ. ಉದಿಸಿದ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಹಲವಾರು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಈ ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರವನ್ನು ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಚಾಮರಗಳಿಂದ ಬೀಸುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನ ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಗ್ರಹಿಸು.

ನೀನು ಬಿಲದೊಳಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋದಬಳಿಕ ದುಃಖ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಬಿಲದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ

ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತೇ ಇದ್ದೆನು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೋರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ರಕ್ತವು ಬಿಲದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹರಿದುಬಂದಿತು. ಬಿಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತವನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾನು ನೀನೇ ಮರಣಹೊಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ದುಃಖದಿಂದ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾದೆನು. ನನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಹಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡುವು. ರಾಕ್ಷಸನು ಹೊರಬಂದಾನೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಪರ್ವತದ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಿಲದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆನು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನೀನು ಬಾರದೇ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಟ್ಟಣಗರೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಬಹಳ ವಿಷಾದಗೊಂಡವರಾಗಿ ನನಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟು ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾರಣ ನಾನು ರಾಜನಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ನೀನೇ ರಾಜನು. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ದಾಸನಾಗಿಯೇ ಇರುವೆನು. ನಿನ್ನ ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಿರ್ಗಮನದಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನೇ ಇಲ್ಲದಿರಲು ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅಮಾತ್ಯರಿಂದಲೂ, ಪಟ್ಟಣಗರಿಂದಲೂ, ನಗರಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ - ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಈತಿಬಾಧೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ - ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜೀವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸೌಮ್ಯನೇ! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜನಿಲ್ಲದೇ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವ ದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರುರಾಜರು ಜಯಿಸಲು ಬಂದಾರೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗರು ನನ್ನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜ್ಯದಾಸೆಯಿಂದ ನಾನು ರಾಜನಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಿಸು.”

ರಾಘವ! ಹೀಗೆ ನಾನು ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಾಲಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಗದರಿಸುತ್ತಾ--‘ಧಿಕ್ಕಾತ್ತಂ ನಿನಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ’- ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು.

ಪಟ್ಟಣಗರನ್ನೂ ಸರ್ವಸಮ್ಮತರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಆ ಸತ್ಪುರುಷರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಅತಿನಿಂದ್ರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ! ಅನಾತ್ಯರೇ ! ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದ ಮಹಾಸುರನಾದ ಮಾಯಾವಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ವಿಷಯವು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಮಹಾಸುರನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆನು. ಮಹಾಕ್ರೂರಿಯಾದ ಈ ನನ್ನ ತಮ್ಮನೂ ಅತಿಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲನಾದ ಆ ಮಾಯಾವಿಯು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ-ಅತ್ಯಲ್ಪಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ಪಲಾಯನಮಾಡಿದನು. ಆಗಲೂ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆವು. ಮಾಯಾವಿಯು ಓಡುತ್ತೋಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಮಾಯಾವಿಯು ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದ ಸುರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಕ್ರೂರಿಯಾದ ಇವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ ! ಈ ಮಾಯಾವಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸದೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಹೊರಬರುವವರೆಗೂ ನೀನಿಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದು ನನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನು ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರು.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ನಾನು ದುರಾಸದವಾದ ಆ ಸುರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಹೊರಬರುವವರೆಗೂ ನನ್ನ ತಮ್ಮನು ಬಿಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನು. ಆ ಮಹಾಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವರ್ಷವು ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಅನಂತರ ಭಯಂಕರನಾಗಿದ್ದ ಆ ನನ್ನ ಶತ್ರುವು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು. ಒಡನೆಯೇ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಬಂಧುಗಳ ಸಹಿತ ಸಂಹರಿಸಿದೆನು. ಘೋರವಾಗಿ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ನೆಲದ ಮೇಲುರುಳಿದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಮುಖದಿಂದ ರಕ್ತದ ಕೋಡಿಯೇ ಹರಿದು ಆ ಮಹಾಬಿಲವೂ ರಕ್ತದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ದಾಟಿಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾ

ಪರಾಕ್ರಮಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಸಂಹರಿಸಿದ ನಾನು ಬಿಲದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಹಾದಿಯನ್ನೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸುರಂಗದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು- 'ಸುಗ್ರೀವ! ಸುಗ್ರೀವ!' - ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡರೂ ಉತ್ತರವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾದೆನು. ಅನಂತರ ನಾನು ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೇ ಬಿಲಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಪರ್ವತ ಶಿಖರವನ್ನು ಒದೆದು ಚೂರು-ಚೂರುಮಾಡಿ ಹೊರಬರಲು ಹಾದಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದೆನು. ಈ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಸೆಯಿಂದಲೇ ಭ್ರಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನೂ ಮರೆತ ಕ್ರೂರಿಯಾದ ಈ ಸುಗ್ರೀವನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದನು."

ರಾಘವ! ಭಯರಹಿತನಾದ ವಾಲಿಯು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಟ್ಟಿದನು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರಹರಿಸಿದನು. ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿದನು. ಅವನ ಭಯದಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾಗಿರುವ ಭೂಮಂಡಲದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾದ ನಾನು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ವಾಲಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆನು. ರಾಮಭದ್ರ! ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವೈರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ನನಗೆ ಎಂತಹ ಮಹಾವ್ಯಸನವು ಬಂದಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀನೇ ಗಮನಿಸು. ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಭಯವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸತಕ್ಕವನೇ! ನೀರನೇ! ರಾಮಚಂದ್ರ! ವಾಲಿಯು ಭಯದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಲು ನೀನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವೆ."

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ

ಶ್ರೀರಾಮನು ನಗುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ! ಯಾವಾಗಲೂ ವೃಥಾವಾಗದಿರುವ, ಸೂರ್ಯಸದೃಶವಾದ, ನಿಶಿತವಾದ ಈ ನನ್ನ ಬಾಣಗಳು ದುರಾಚಾರಿಯಾದ ಆ ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಳಲಿವೆ. ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ, ದುಶ್ಚರಿತನಾದ, ಮಹಾಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ಅವನನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿನವರೆಗೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೋ-ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವನು ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ನೀನೂ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ದುಃಖಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವೆನು. ಅನಂತರ ನೀನು ಪುಷ್ಯಲವಾದ ಸಕಲಕಾಮನೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ.”

ತನಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಪರಮಪ್ರೀತನಾಗಿ ಮಹಾರ್ಥಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು.

೧೦ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧೧ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ವಾಲಿಗೆ ಒದಗಿದ ಮತಂಗರ ಶಾಪವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನು ಮುಂದುವರಿದು ಅಸ್ಥಿ ಸಮೂಹವನ್ನು

ಕಾಲಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದುದು : ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನಿಗೆ

ಸಾಲವೃಕ್ಷವನ್ನು ಭೇದಿಸಲು ಹೇಳಿದುದು

ರಾಮಸ್ಯ ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಹರ್ಷಸಾರುಷವರ್ಧನಮ್ |

ಸುಗ್ರೀವಃ ಪೂಜಯಾಂಚಕ್ರೇ ಲಾಘವಂ ಪ್ರಶಶಂಸ ಚ ||೧||

ಹರ್ಷ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರವಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಅವನನ್ನು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿದನು :

“ ರಾಘವ ! ನೀನೇನಾದರೂ ಕೋಪಗೊಂಡೆಯಾದರೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಮತ್ತು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವೆ. ಆದರೆ ವಾಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪೌರುಷ, ವೀರ್ಯ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯಗಳನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕೇಳು. ಅನಂತರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡು. ವಾಲಿಯು ಪ್ರತಿದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಎದ್ದು ಸಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ, ದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರದಿಂದ ಉತ್ತರಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಹಾರುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾವೀರ್ಯನಾದ ವಾಲಿಯು ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಆ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಸೆದು ಪುನಃ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬಲವೆಷ್ಟಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಮತ್ತು ಸಾರವತ್ತಾದ ಅನೇಕ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದೆ ಕೋಣನ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಕೈಲಾಸಶಿಖರದ ಪ್ರಭೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ, ಮಹಾವೀರ್ಯವಂತನಾದ ದುಂದುಭಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಸಾವಿರ ಅನೆಗಳ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ದುಷ್ಟಾತ್ಮನಾದ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಕಾಯನಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ತಾನೇ ಮಹಾಸರಾಕ್ರಮಿಯೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ವರದಿಂದಲೂ ವಿಮೋಹಿತನಾಗಿ ನದಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಸಮುದ್ರರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ರತ್ನಾಕರನಾದ, ತೆರೆಗಳಿಂದ ಸುಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದ್ರರಾಜನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಗುಡುಗಿದನು.

“ ಮಹ್ಯಂ ಯುದ್ಧಂ ಪ್ರಯಚ್ಛ ! ನನಗೆ ಯುದ್ಧದ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡು.”

ಕಾಲಚೋದಿತನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ದುಂದುಭಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಮಹಾಬಲನಾದ ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಮೇಲೆದ್ದು ಮಹಾಸುರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಯುದ್ಧವಿಶಾರದನೇ ! ಮಹಾಸುರನೇ ! ಸಮರ್ಥೋ ನಾಸ್ಮಿ ತೇ ದಾತುಂ ಯುದ್ಧಂ - ನಾನು ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧದ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲು

ಸಮರ್ಥನಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ; ಕೇಳು. ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯನಾದ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾವನಾದ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಪರ್ವತರಾಜನಾದ ಹಿಮವಂತನು ಮಹಾರಾಜ್ಯದ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಚಲುಮೆಗಳೂ ಕಂದರ-ನಿರ್ಭರಗಳೂ ಇವೆ. ಅವನು ಯುದ್ಧದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದುಂದುಭಿಯು - ಸಮುದ್ರನು ತನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಭಯಪಟ್ಟಿರುವನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ - ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಬಾಣದಂತೆ-ಮಹಾವೇಗವಾಗಿ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಮವಂತನ ಬಳಿಗೆ ಭಾವಿಸಿದನು. ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಜರಾಜನ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು (ಹಿಮಗೆಡ್ಡೆಗಳನ್ನು) ಕಿತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಿಸುಡುತ್ತಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಗರ್ಜನೆಮಾಡಿದನು. ಬಿಳಿಯ ಮೇಘದಂತೆ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದ, ಸೌಮ್ಯನಾಗಿದ್ದ, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಹಿಮವಂತನು ತನ್ನ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ದುಂದುಭಿಯೇ ! ಧರ್ಮವತ್ಸಲನೇ ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಶಗೊಳಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನಲ್ಲ. ಸತ್ತ್ವಗುಣಪ್ರಧಾನರಾದ ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಧೀಮಂತನಾದ ಹಿಮವಂತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ದುಂದುಭಿಗೆ ಕೋಪವು ಉಕ್ಕಿಬಂದಿತು. ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಾಗಿ ಹಿಮವಂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಹಿಮವಂತ ! ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ-ನನ್ನ ಭಯದಿಂದ ನೀನು ಯುದ್ಧೋದ್ಯಮವೇ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಾದರೆ-ಸಮಾನಬಲರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹೊರಟಿರುವ ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾದವನೊ ಯಾವನಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳು.”

ದುಂದುಭಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿಮವಂತನು ಕುಸಿತ

ನಾವನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಇಂತಹ ಮಾತನ್ನಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾಕ್ಯ ವಿಶಾರದನಾದ ಹಿಮವಂತನು ಅಸುರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದುಂದುಭಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನೇ ! ಇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ವಾಲೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವಾನರನಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಅವನು ಮಹಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿಯೂ, ಯುದ್ಧ ವಿಶಾರದನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವಾಲಿಯು-ಇಂದ್ರನು ನಮುಚಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಂತೆ-ನಿನಗೂ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲನು. ನೀನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಡನೆಯಾದರೂ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ - ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ಅಜೇಯನಾದ ವಾಲಿಯು ಸಮರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನೆಂದೂ ಮಹಾಶೂರನೆಂದೂ ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

ರಾಘವ ! ಹಿಮವಂತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ದುಂದುಭಿಯು ವಾಲಿಯ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋದನು. ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಲಸಮೃದ್ಧವಾದ ಕಾಮುಗಿಲಿನಂತೆ-ದುಂದುಭಿಯು-ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಕೋಣದ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಬಳಿಕ ಅವನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನಡುಗಿಸುತ್ತಾ-ಬಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಗಾರಿಯಂತೆ-ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಣನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ದುಂದುಭಿಯು ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಅನೇಕ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದನು. ಗೊರಸುಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಸೀಳಿದನು. ಅನೆಯಂತೆ ಕೋರೆದಾಡೆಗಳಿಂದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ತಿವಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ದುಂದುಭಿಯು ಘೋರಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಹಿಸಲಾರದೇ - ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಅಂತಃಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಎಲ್ಲ ವನಚಾರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಮಿತವೂ, ಹಿತವೂ, ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಆಗಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ದುಂದುಭಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಕ್ಷಸನೇ ! ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನ ಪಟ್ಟಣದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವೆ ? ಮಹಾಬಲನೇ ! ನೀನು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊ. ವೃಥಾ ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬರಬೇಡ.”

ಧೀಮಂತನಾದ ವಾನರೇಂದ್ರನಾದ ವಾಲಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಾಗಿದ್ದ ದುಂದುಭಿಯು ವಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ವೀರನೇ ! ಹೆಂಗಸರ ಮುಂದೆ-‘ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊ’-ಎಂಬ ಪರಾಕ್ರಮದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ನಿನ್ನಂತಹ ವೀರನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಯುದ್ಧದ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡು. ಅನಂತರವೇ ನನಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಲವೆಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದರ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ನೀನು ಹೀಗೂ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಉಕ್ಕು ಬಂದಿರುವ ಕೋಪವನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ತಡೆಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಬೆಳಗಾಗುವ ವರೆಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕಾಮೋಪಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರು. ನೀನು ಎಲ್ಲ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವೆ. ನಿನಗೆ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯರಾಗಿರುವ ವಾನರರನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪಾರಿತೋಷಿಕಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಸುಹೃದ್ವನರನ್ನೂ ಸಮ್ಮಾನಿಸು. ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಬಿಡು. ನಿನಗೆ ಸಮಾನನಾದವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸು. ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ವಿಹರಿಸು. ಅನಂತರ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದರ್ಪವನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಯೋ ಹಿ ಮುತ್ತಂ ಪ್ರಮುತ್ತಂ ವಾ ಸುಪ್ತಂ ವಾ ರಹಿತಂ ಭೃತಮ್ |
ಹನ್ಯಾತ್ಸ ಭ್ರೂಣಹಾ ಲೋಕೇ ಪ್ವದ್ವಿಧಂ ಮದನೋಹಿತಮ್ ||

ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ಮತ್ತನಾಗಿರುವವನನ್ನೂ, ಎಚ್ಚರದಿರುವವನನ್ನೂ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯದವನನ್ನೂ, ಮಲಗಿರುವವನನ್ನೂ, ಕೃಶನಾಗಿರುವವನನ್ನೂ, ನಿನ್ನಂತೆ ಮದನಪೀಡಿತನಾಗಿರುವವನನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸುವವನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಸಮಾನನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.”

ರಾಕ್ಷಸನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ವಾಲಿಯು ತಾರೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕಟ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಮೂಢನಾದ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ರಾಕ್ಷಸ ! ನೀನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೆದರದೇ ಇರುವವನಾಗಿದ್ದರೆ - ‘ ಇವನು ಮತ್ತನು ; ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ’ - ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಸುರಾಪಾನವನ್ನು ಯುದ್ಧದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಯೋಧರು ಕುಡಿಯುವ ವಿರಪಾನವೆಂದು ತಿಳಿ.”

ರಾಘವ ! ಹೀಗೆ ನನ್ನಣ್ಣನು ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ತಂದೆಯಾದ ಮಹೇಂದ್ರನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸುವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತನು.

ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ಪರ್ವತೋಪಮವಾಗಿದ್ದ ಕೋಣನ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ದುಂದುಭಿರಾಕ್ಷಸನ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಗರಗರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ರಾಕ್ಷಸನ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ರಕ್ತದ ಕೋಡಿಯೇ ಹರಿಯ ತೊಡಗಿತು. ದುಂದುಭಿಯು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾ ಕ್ರೋಧಾನೇಶದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ವಾಲಿಯನ್ನು ತಿವಿಯಲು ಹೋದನು. ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ವಿಜಯಗಳಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾಲಿ-ದುಂದುಭಿಗಳ ನಡುವೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ತಂದೆಯಾದ ಇಂದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಠಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮಂಡಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ, ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳಿಂದಲೂ, ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ದುಂದುಭಿಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿದನು. ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಲವು ಕ್ರಮೇಣ ಕುಗ್ಗತೊಡಗಿತು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಬಲವು ವರ್ಧಿಸತೊಡಗಿತು. ಯುದ್ಧೋದ್ಯಮ-ವೀರ್ಯ-ಧೈರ್ಯ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ವಾಲಿಯು ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದುಂದುಭಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿ ರಭಸದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದನು. ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಕವಾದ ಆ ಘೋರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ದುಂದುಭಿಯನ್ನು ಮಾಂಸದ

ಮುದ್ದೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ರಾಕ್ಷಸನ ಕಿವಿ-ಮೂಗು-ಬಾಯಿ-
ಗಳಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ರಕ್ತವು ಹರಿಯತೊಡಗಿತು. ಮಹಾಕಾಯನಾದ-
ದುಂದುಭಿಯು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೊರೆದನು. ಮಹಾ-
ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ
ದುಂದುಭಿಯನ್ನು ಎರಡು ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೂ-
ಮುಂದಕ್ಕೂ ಜಗ್ಗಿ ಸುತ್ತಾ ಒಂದೇಬಾರಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನದಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಸೆ-
ದನು. ವೇಗದಿಂದ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ದುಂದುಭಿಯ ಮುಖದ ಗಾಯಗಳಿಂದ
ಚಿಮ್ಮಿದ ರಕ್ತದ ತೊಟ್ಟುಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮತಂಗ-
ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವು. ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ
ಆಶ್ರಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ತೊಟ್ಟುಗಳು ಬಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾ-
ಭಾಗರಾದ ಮತಂಗರು ಕ್ರೂರರಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾರೆಂಬುದನ್ನು
ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು.

“ಯಾವ ದುರಾತ್ಮನು ನನ್ನನ್ನು ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ
ವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿದನು? ಮೂಢನಾದ, ದುರಾತ್ಮನಾದ, ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಾದ,
ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಲ್ಲದ ಆ ಮೂರ್ಖನು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು?”

ಮತಂಗರು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಬಂದರು.
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣತೊರೆದು ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಹಿಷರೂಪಿ-
ನಾಗಿದ್ದ ದುಂದುಭಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ತಮ್ಮ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದ
ಇದು ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ಮಾಡಿರುವ ಕೃತ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡರು. ಮಹಾಮಹಿಷನನ್ನು ಕೊಂದು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಆಶ್ರಮ-
ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿನಂತೆ ವಾಲಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಹಾಶಾಪವನ್ನು
ಉಸುರಿದರು :

ಇಹ ತೇನಾಪ್ರವೇಷ್ಯನ್ಯಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಸ್ಯ ವಥೋ ಭವೇತ್ |

ವನಂ ಮತ್ಸಂತ್ರಯಂ ಯೇನ ದೂಷಿತಂ ರುಧಿರಸ್ರವೈಃ ||೩೩||

“ಯಾವನು-ನನ್ನ ಆಶ್ರಮಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ತಪೋ-
ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ತದ ಬಿಂದುಗಳಿಂದ ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿರುವನೋ-ಅವನು.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಆಶ್ರಮಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ದುಷ್ಕನಾದ ಆ ವಾಲಿಯು ನನ್ನ ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ಆಶ್ರಮಭೂಮಿಗೆ ಪರ್ವತೋಪಮವಾದ ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಸುಟು ಇಲ್ಲಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿರುವನು. ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಾದ ಅವನೇನಾದರೂ ಈ ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಒಂದು ಯೋಜನದ ಸುತ್ತಳತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಳಿಯಲಾರನು. ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಈ ಆಶ್ರಮಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರೂ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬಾರದು. ಈ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಈ ಆಶ್ರಮಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ. ಪುತ್ರನಂತೆಯೇ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿರುವ ಈ ನನ್ನ ವನದಲ್ಲಿ ಎಲೆಗಳ, ಚಿಗುರುಗಳ, ಫಲಗಳ ಮತ್ತು ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳ ವಿನಾಶಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವರೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡುದೇ ಆದರೆ-ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆಶ್ರಮಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಆ ವಾನರರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನಸದ ಅವಕಾಶವು ಮಾತ್ರವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ತೀರಿದನಂತರ ನಾನೇನಾದರೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ನನ್ನ ಈ ಆಶ್ರಮಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ (ವಾಲಿಯ ಅನುಚರನಾದ) ಯಾವ ವಾನರನನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ-ಅವನು ಹಲವಾರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಲ್ಲಿನ ರೂಪವಾಗಿ ಬಿಡುವನು.”

ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಆಶ್ರಮಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ಒಡನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ವಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ವಾನರರನ್ನು ವಾಲಿಯು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು :

“ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ! ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಆಶ್ರಮಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತೊರೆದು ನನ್ನ ಬಳಿಗೇಕೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ ? ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕುಶಲಿಗಳಾಗಿರುವ ರಲ್ಲವೇ ? ”

ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಸುವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ವಾಲಿಗೆ ತಾವು

ಮತಂಗರ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಶಾಪವಿತ್ತದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ವಾನರರು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾಲಿಯು ಒಡನೆಯೇ ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈಡೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅದರ ಕುಸಿತರಾಗಿದ್ದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಆಶ್ರಮದೊಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆ ಶಾಪದ ಕಾರಣ ದಿಂದ ವಾಲಿಯು ಭೀತನೂ ದುಃಖಿತನೂ ಆದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಶಾಪದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೆನೆದು ಬಹಳವಾಗಿ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಋಶ್ಯಮೂಕಮಹಾಪರ್ವತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಥವಾ ಅದರ ಕಡೆ ನೋಡಲೂ ಕೂಡ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮತಂಗಮಹರ್ಷಿಗಳ ಶಾಪದಿಂದಾಗಿ ಈ ಆಶ್ರಮದ್ರದೇಶವು ವಾಲಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಚರರಿಗೂ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವನಿಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದೇ ನಾನು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಾಲಿಯ ವೀರ್ಯಾತಿಶಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪರ್ವತಶಿಖರೋಪಮವಾದ ದುಂದುಭಿಯ ಮೂಳೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ರಾಶಿಯು ಇದೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನೇ ಚ ವಿಪುಲಾಃ ಸಾಲಾಃ ಸಪ್ತ ಶಾಖಾವಲಂಘಿನಃ |

ಯತ್ತ್ವೈಕಂ ಘಟಿತೇ ವಾಲೀ ನಿಷ್ಪಕ್ರಯಿತುಮೋಜಸಾ | ೬೬ ||

ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುವೇ ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳು. ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳು ಹಲವಾರು ಕೊಂದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ವಿಶಾಲವಾಗಿವೆ. ಈ ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವೃಕ್ಷವನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಎಲೆಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲು ವಾಲಿಯು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. *

* ವಾಲಿಯು ಭುಜಬಲವೆತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಮನಗಾಣಿಸುವ ಶ್ಲೋಕವಿದಾಗಿದೆ. ಚಂದಮಾರುತವು ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿ ಮರಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಮರದಲ್ಲಿರುವ ಹಸಿರೆಲೆಗಳನ್ನು ಉಮರಿಸಲು ಚಂದಮಾರುತನಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತರಗೆಲೆಗಳು ಅಥವಾ ಹಣ್ಣೆಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಮರಬಹುದು. ಆದರೆ ವಾಲಿಯು ಸಾಲ

ರಾಘವ! ಇದು ನಮ್ಮ ಣ್ಣ ನಾದ ವಾಲಿಯ ಅತುಲನಾದ ಪರಾಕ್ರಮ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಅತುಲಪರಾಕ್ರಮ ಯಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಸುಗ್ರೀವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ! ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ವಾಲಿಯ ವಧೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು ? ಹೇಳು.”

ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಹೇಳಿದನು.

“ ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಈ ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ರಾಮನೇನಾದರೂ ಈ ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಲವೃಕ್ಷವನ್ನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಸೀಳಿದನಾದರೆ ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ವಾಲಿಯು ಹತನಾದನೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪರ್ವತೋಪಮವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮಹಿಷರಾಕ್ಷಸನ ಮೂಳೆಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಕಾಲಿನಿಂದ ಚೆಮ್ಮಿ ಎರಡು ನೂರು ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಬೇಕು. ಈ ಎರಡು ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಮನು

ವೃಕ್ಷದ ಬುಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಘ್ರಾಸುತ್ತಲೇ ಅದರ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು - ಎಂದರೆ ಅವನು ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ಅಘ್ರಾಸುತ್ತಿದ್ದನು - ಎಂಬುದರ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಬಡಿತಕ್ಕೂ ಉದುರಿಹೋಗದ ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ಹಸಿರೆಲೆಗಳು ವಾಲಿಯ ಭುಜಬಲದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉದುರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮರಗಳ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಅದೇ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಹಸಿರೆಲೆಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸುವುದು ಅಂತಹ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯನಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ವೃಕ್ಷದ ಬುಡವನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಅಘ್ರಾಸುತ್ತಲೇ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉದುರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಾಹಸದ ಕಾರ್ಯವೇ ಸರಿ. ಅದುಬರಿದಲೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ವಾಯೋರಪ್ಯಧಿಕಂ ಬಲಂ ಸೂಚಿತಂ = ವಾಯುವಿಗಿಂತಲೂ ವಾಲಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಬಲಿಷ್ಠನೆಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ - ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅರ್ಥವು ಸರಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಧನುಸ್ಸಿನ ಸಹಾಯವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಬಾಹುಬಲದಿಂದಲೇ ಬಾಣವನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಸಮೇತವಾಗಿ ವೃಕ್ಷದೊಳಗೆ ನುಸುಳಿಸಬಲ್ಲನು - ಎಂದು ಒಬ್ಬ

ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ರಾಮನು ಸಮರ್ಥನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಕೆಂಪಾದ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಮುಹೂರ್ತಕಾಲ - ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನೇ? - ಎಂಬುದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಪುನಃ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ರಾಮ ! ವಾಲಿಯು ಮಹಾಶೂರನು. ತನ್ನಂತೆಯೇ ಶೂರರಾದವರನ್ನು ಗೌರವಿಸತಕ್ಕವನು. ಶೂರರಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವನು. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನು. ಬಲ-ಪೌರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನನೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಪರಾಜಿತನಾದವನೇ ಆಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಾಲಿಯು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಪರಮಾಧ್ಭುತವಾದ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಒಹಳ ಭೀತನಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಈ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಿಂದ ಎದುರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜಯಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದ, ಮಹಾಕೋಪಿಷ್ಠನಾದ,

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಯತ್ರ ಸಾಲೇಷು ಏಕಂ ಸಾಲಂ ಓಜಸಾ ನ ತು ಧನುಷಾ ನಿಷ್ಪ್ರಯಿತಂ ನಿರ್ಗತಶರಪತ್ರಂ ಕರ್ತುಂ ಘಟಿತೇ ಶಕ್ನೋತಿ. ಏಕಂ ಸಾಲಂ ಭಿತ್ತಾ ಶರೋ ನಿಷ್ಪ್ರಯಿತಂ ಯಥಾ ತಥಾ ವೃಕ್ಷಾನ್ತರಾಕ್ಷಮೂಲಂ ಗಚ್ಛತಿ ತಥಾ ನೇದ್ಧುಂ ಸಮರ್ಥಃ = ವಾಲಿಯು ಬಾಣದಿಂದ ಒಂದು ಸಾಲವನ್ನು ಭೇದಿಸಿದರೆ ಆ ಬಾಣವು ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು ಉಳಿದ ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಭೇದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ವಾಲಿಗೆತ್ತು - ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಏಕಂ ತರುಂ ನಿಷ್ಪ್ರಯಿತಂ ಪತ್ರವಿಹೀನಂ ಕರ್ತುಂ = ಒಂದು ಸಾಲವೃಕ್ಷವನ್ನು ಎಲೆಗಳಿಂದ ರಹಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು, ಓಜಸಾ = ಓಜೋ ಹೇತುಕಮೂಲಗ್ರಾಣಿಪೂರ್ವಕಕಮ್ಪನೇನ = ಬುಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಭುಜ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ವಾಲೀ ಘಟಿತೇ = ವಾಲಿಯು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ - ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೆಯ ಈ ಅರ್ಥವೇ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ರಾ [110]-5

ವಾನರೇಂದ್ರನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಈ ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ವಾಲಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಯಗೊಂಡಿರುವ ನಾನು ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಯಾರನ್ನೇ ಕಂಡರೂ ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುರಕ್ತರಾಗಿರುವ ಹನುಮಂತನೇ ಮೊದಲಾದ ಅಮಾತ್ಯಪ್ರಮುಖರೊಡನೆ ಈ ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಿತ್ರವತ್ಸಲನೇ! ಪುರುಷಸಿಂಹನೇ! ನಾನು ಇಂತಹ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪರಮಶ್ಲಾಘ್ಯನಾದ ಸನ್ನಿತ್ರನು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಪರ್ವತಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಹಿಮವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ-ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ದುಷ್ಟನಾದ ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಬಲವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಬಲವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಲು ನಾನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ವಾಲಿಯು ಅತುಲಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಭಯಗೊಳಿಸುವ ಅಶಯವೂ ನನ್ನದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಮಾಡಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ನೋಡಿರುವೆನಾದಕಾರಣ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧವಾದ ಕಾತರವುಂಟಾಗಿದೆ. ವಾಲಿಯ ವಧೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ನಿನ್ನ ಅಭಯವ ವಚನವೇ ನನಗೆ ಸಾಕು. ಅದೇ ನನಗೆ ನೀನು ವಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ. ನಿನ್ನ ಮಾತು, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪಗಳು ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತಿರುವ ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುತ್ತವೆ.”

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

“ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಈಗ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ನನಗೂ ವಾಲಿಗೂ ನಡೆಯಲಿರುವ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿ ನಿನಗೆ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನಾದ ಮಹಾಬಾಹುವಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸಂತಯಿಸಿ ಶುಷ್ಕವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ, ಪರ್ವತೋಪಮವಾಗಿದ್ದ ದುಂದುಭಿಯ ಮೂಕೆಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಬಲಗಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ತೂಗಾಡಿಸುತ್ತಾ ಹತ್ತು ಯೋಜನಗಳಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟನು. ಹಾಗೆ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಎಸೆದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮತ್ತು ವಾನರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೇ ಮಹಾತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ವೀರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

ಆದ್ರ್ಯಃ ಸಮಾಂಸಃ ಪ್ರತ್ಯಗ್ರಃ ಕ್ಷಿಪ್ತಃ ಕಾಯಃ ಪುರಾ ಸಖೇ |
ಪರಿಶ್ರಾಂತೇನ ಮತ್ತೇನ ಭ್ರಾತೃ ಮೇ ವಾಲಿನಾ ತದಾ ||೪೬||
ಲಘುಃ ಸಂಪ್ರತಿ ನಿರ್ಮಾಸಪುಣಭೂತಶ್ಚ ರಾಘವ |
ಕ್ಷಿಪ್ತಮೇವಂ ಪ್ರಹರ್ಷೇಣ ಭವತಾ ರಘುನಂದನ ||೪೭||
ಸಾತ್ರ ಶಕ್ಯಂ ಬಲಂ ಜ್ಞಾತುಂ ತವ ನಾ ತಸ್ಯ ವಾಧಿಕಮ್ |
ಆದ್ರ್ಯಂ ಶುಷ್ಕಮಿತಿ ಹ್ಯೇತತ್ಸಮಹದ್ರಾಘವಾನ್ತರಮ್ * ||೪೮||

“ರಾಘವ! ನಮ್ಮಣ್ಣನು ದುಂದುಭಿಯ ಈ ಪರ್ವತೋಪಮವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಎಸೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಸಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ರಕ್ತದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಮಾಂಸಭರಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಹೊಸದಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೇಲಾಗಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದನು. ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ನಾಗಿದ್ದನು. ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಲಿಯು ಪುಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನ ಶರೀರವನ್ನು ಅಷ್ಟು ದೂರದವರೆಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾಂಸದಿಂದ ವಿಹೀನವಾಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನ ಶರೀರವು ಒಣಗಿ ಹುಲ್ಲಿನಂತೆಯೇ ಬಹಳ ಹಗುರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀನು ರಾಕ್ಷಸನ ಅಸ್ಥಿ ಪರ್ವತವನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಬಹಳ ದೂರದವರೆಗೂ

*ಸಂಶಯವೆಂಬ ಭೂತವು ಅಂಟಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಆದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಲವನ್ನು ವಾಲಿಯ ಬಲಮೊಡನೆ ಆಳೆಯಲು ಈ ಮೊದಲು ಸುಗ್ರೀವನೇ ದುಂದುಭಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಎರಡು ನೂರು ಭನುಸ್ಸು

ಎಸೆದಿರುವೆ. ಹಸಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಭಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಬಲದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ವಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕನೋ ಅಥವಾ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಬಲದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯೇ ಅಧಿಕನೋ-ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬಲದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸಂಶಯವೇ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಾಲವೃಕ್ಷವೊಂದನ್ನು ಭೇದಿಸಿದೆಯಾದರೆ - ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬಲದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ರಾಘವ! ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಧನುಸ್ಸು ಅನೇಯ ಸೊಂಡಿಲಿನಂತೆಯೇ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ಕಿವಿಯವರೆಗೂ ಸೆಳೆದು ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸು. ನೀನು ಬಿಡುವ ಆ ಬಾಣವು ಸಾಲವೃಕ್ಷವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಆದುದರಿಂದ ಪುನಃ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ?' - ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕೆ. ನಾನು ಶಪಥಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

ಯಥಾ ಹಿ ತೇಜಃಸು ವರಃ ಸದಾ ರವಿ.

ಯಥಾ ಹಿ ಶೈಲೋ ಹಿಮವಾನ್ಮಹಾದ್ರಿಷು |

ಯಥಾ ಚತುಷ್ಟಾತ್ಸು ಚ ಕೇಸರೀ ವರಃ.

ಸ್ತಥಾ ನರಾಣಾಮಸಿ ನಿಕ್ರಮೇ ವರಃ

||೯೨||

ತೇಜಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ, ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಮವಂತನು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವು

ಗಳ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಕಾಲಿನಿಂದ ಎಸೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಹತ್ತು ಯೋಜನ ದೂರದವರೆಗೆ ಎಸೆದರೂ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಂಶಯವು ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಂಶಯವು ನೀಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಕೃಷ್ಣಾಂಧಾಕಾಂಡ ಸರ್ಗ-೧೨

1741

ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಣಿಯೋ-ಹಾಗೆಯೇ ನೀನು ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ
ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವೆ."

೧೧ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಾಂಧಾಕಾಂಡ

೧೨ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮನು ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಭೇದಿಸಿದುದು :
ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯನ್ನು
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದುದು : ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ
ಪರಾಜಯ : ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಶ್ವಾಸನೆ : ಗುರುತಿಗಾಗಿ
ಸುಗ್ರೀವನು ನಾಗಪುಷ್ಪಿಲಶೆಯನ್ನು ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಪುನಃ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದುದು

ಏತಚ್ಚೈವ ಚೇನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಸುಭಾಷಿತಮ್ |

ಪ್ರತ್ಯಯಾರ್ಥಂ ಮಹಾತೇಜಾ ರಾಮೋ ಜಗ್ರಾಹ ಕಾಮುಕಮ್ ||

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೇಳಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿ
ಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಧನುಸ್ಸನ್ನೇತ್ತಿ
ಕೊಂಡನು. ಮಾನದನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಘೋರವಾಗಿದ್ದ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ
ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಣಿನ ಟಂಕಾರಶಬ್ದದಿಂದ ಎಲ್ಲ
ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ ಸಾಲವೃಕ್ಷವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಆ ಮಹಾಶರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು.

ಸ ವಿಸೃಷ್ಟೋ ಬಲವತಾ ಬಾಣಃ ಸ್ವರ್ಣಪರಿಷ್ಕತಃ |

ಭಿತ್ತ್ವಾ ಸಾಲಾನ್ಗಿರಿಪ್ರಸ್ಥೇ ಸಪ್ತ ಭೂಮಿಂ ವಿನೇಶ ಹ || ೩ ||

ಪ್ರವಿಷ್ಟಶ್ಚ ಮುಹೂರ್ತೇನ ಧರಾಂ ಭಿತ್ತ್ವಾ ಮಹಾಜನಃ |

ನಿಷ್ಪತ್ಯ ಚ ಪುನಸ್ತೂರ್ಣಂ ಸ್ವತೂಣೇಂ ಪುನರಾವಿಶತ್ || ೪ ||

ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಿಟ್ಟ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ರೆಕ್ಕೆ
ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆ ಬಾಣವು ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಏಳು
CC-0. Bhagavad Ramanuja National Research Institute, Melukote Collection.

ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೇದಿಸಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಿಕೊಂಡಿತು. ಮಹಾವೇಗಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಬಾಣವು ಹಾಗೆ ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು ಪುನಃ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬತ್ತಳಿಕೆ ಯನ್ನೇ ಸೇರಿತು.

ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣವೇಗದಿಂದ ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದನ್ನು ಕಂಡು ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ಅದರಿಂದ ಸುಪ್ರೀತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಕೈಮುಗಿದು ಕೊಂಡು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ರತ್ನಹಾರಗಳು ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ತೋರಿದ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಪರಮಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ, ಅಸ್ತವಿದ ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಮಹಾಶೂರನಾದ, ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಪ್ರಭುವೇ ! ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಸಹಿತರಾದ ಸಕಲದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಸಂಹಾರಮಾಡಲು ನೀನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರುವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ವಾಲಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ ? ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಾಣದಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೇದಿಸಿರುವ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಯುದ್ಧಮಾಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ? ಮಹೇಂದ್ರ-ವರಾಣಸಿ ಸಮಾನನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಗೆಲಿಯನ್ನಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನ ದುಃಖವು ಈಗ ದೂರವಾಯಿತು. ಈಗ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಇದೋ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನೀನು-ಪರಮಶಕ್ತನಾಗಿ ಅಣ್ಣನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ವಾಲಿಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಸಂಹರಿಸು.”

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರಿಯದರ್ಶನನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಸಮ್ಮತವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಸುಗ್ರೀವ ! ಇಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ನೀನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗು. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಣ್ಣನಾಗಿರುವ ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಸುಗ್ರೀವನೂ, ಅವನ ಎಲ್ಲ ಸಚಿವರೂ ವಾಲಿಯ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಗಹನವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು. ಬಲದ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಡುಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಆಶಯದಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಭೇದಿಸಿಬಿಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ತಮ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಘೋರವಾದ ರಣಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ಅತ್ಯಂತಕ್ರೂರನಾಗಿ - ಅಸ್ತಾಚಲದಿಂದ ಸೂರ್ಯನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನೆಗೆದುಬಂದನು.* ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬುಧ-ಅಂಗಾರಕರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯುವಂತೆ ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರ ನಡುವೆ ಅತ್ಯಂತಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಕ್ರೋಧಾಭಿಭೂತರಾಗಿದ್ದ ಆ ವಾನರಸಹೋದರರು ಸಿಡಿಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಗೈಗಳ ಪ್ರಹಾರಗಳಿಂದಲೂ, ವಜ್ರಾಯುಧದ ಪ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಮುಷ್ಟಿಗಳ ಪ್ರಹಾರಗಳಿಂದಲೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಬಡಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಯಾರು ? ಸುಗ್ರೀವನು ಯಾರು ?-ಎಂಬುದೇ ರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಂತೆಯೇ ಕಡುಜಲಿವರಾಗಿ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ

* ಭಾಷ್ಯಕಃ ಅಸ್ತತಟಾದಿವ = ಅಸ್ತಾಚಲದ ಅಂಚಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ-ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ವಾಲಿಯು ಸ್ವವಿನಾಶಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದನೆಂದು ಒಬ್ಬರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಥಾ ಸೂರ್ಯಃ ಅಸ್ತತಟಾದಿವತರನ್ನದೃಷ್ಟರಶ್ಮಿರ್ಭವತಿ ತಥೇವಾಸಿಂ ಕಿಷ್ಕಿನ್ದಾನಿರ್ಗಮನಂ ವಾಲಿನೋಽಲ್ಪಕಾಲೇನ ನಾಶಹೇತುರಿತಿದ್ಯೋತನಾರ್ಥಂ

ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಆಗ ಪ್ರಾಣಾಂತಕರವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಬಂದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕಾಣದೇ ಶರೀರಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ರಕ್ತದಿಂದ ತೋಯ್ದವನಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಲಿದವನಾಗಿ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದನು. ವಾಲಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋದನು. ಆದರೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಮತಂಗವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದರಿಂದ ವಾಲಿಯು ಶಾಪದ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಬೇಕಾಯಿತು. 'ಮುಕ್ಕೋ ಹೈಸಿ ತ್ವಂ ನೀನಿಂದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ; ಇರಲಿ' - ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ವಾಲಿಯು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹನುಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವನಿದ್ದ ವನಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಬಂದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು ನೋಡಿ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ದೀನಭಾವದಿಂದ ಹೇಳಿದನು :

ಅಹ್ವಯಸ್ವೇತಿ ಮಾಮುಕ್ತ್ವಾ ದರ್ಶಯಿತ್ವಾ ಚ ನಿಕ್ರಮಮ್ !
ವೈರಿಣಾ ಘಾತಯಿತ್ವಾ ಚ ಕಿಮಿದಾನೀಂ ತ್ವಯಾ ಕೃತಮ್ || ೨೬ ||

“ರಾಘವ ! ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ

ಅಸ್ತತಟಾತ್ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು : ಅಸ್ತಮಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಸೂರ್ಯನು ಎಷ್ಟೇ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಉದಯಾಚಲಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುವಂತೆ ಅದೃಶ್ಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಗುಹೆಯಿಂದ ವಾಲಿಯು ಹೊರಬಂದನು-ಭಾಸ್ಕರಃ ಅಸ್ತತಟಾತ್ ಅತಿದೂರ ಮಸಿ ಉದಯಪರ್ವತಮುಕ್ಯಲ್ಪೇನ ಕಾಲೇನ ಯಾತಿ, ಏವಂ ಅದೃಶ್ಯಸ್ಥಾನತಯಾ ತತ್ತ್ವಲ್ಯಗುಹಾತಃ ಕ್ಷಣೇನ ಬಹಿರಾಗತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ = ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಾಚಲದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ-ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಗಣ್ಣನೂ ಕೆಂಪು ಮುಖದವನೂ ಆಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ತಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಭಂಗನೆ ಹಾರಿ ಸುಗ್ರೀವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದನು - ಹೀಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದೆ. ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿದೆ. ಆ ವೈರಿಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಗಾಯಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ನೀನು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದೆ ?

ತಾನೇನ ವೇಲಾಂ ವಕ್ತವ್ಯಂ ತ್ವಯಾ ರಾಘವ ತತ್ತ್ವತಃ |
ವಾಲಿನಂ ನ ನಿಹನ್ಮೀತಿ ತತೋ ನಾಹಮಿತೋ ವ್ರಜೇ ||೨೭||

ಆಗಲೇ ನೀನು - 'ವಾಲಿಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ' - ಎಂದು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಗ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಕರುಣಾಜನಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದನು :

“ತಾತ! ಸುಗ್ರೀವ! ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ಕೋಪವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡು. ಆಗ ನಾನು ಏಕೆ ಬಾಣಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲಂಕಾರೇಣ ವೇಷೇಣ ಪ್ರಮಾಣೇನ ಗತೇನ ಚ |
ತ್ವಂ ಚ ಸುಗ್ರೀವ ವಾಲೀ ಚ ಸದೃಶೌ ಸ್ಥಃ ಪರಸ್ಪರಮ್ ||೨೮||

ಶರೀರಾಲಂಕಾರದಿಂದಲೂ, ವೇಷದಿಂದಲೂ, ಎತ್ತರದಿಂದಲೂ, ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೂ-ನೀನೂ ಮತ್ತು ವಾಲಿಯೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಅನುರೂಪರಾಗಿಯೇ ಇರುವಿರಿ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವೈತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವರೇಣ ವರ್ಚಸಾ ಚೈವ ಪ್ರೇಕ್ಷಿತೇನ ಚ ಪಾನರ |
ವಿಕ್ರಮೇಣ ಚ ವಾಕ್ಯೈಶ್ಚ ನೃಕ್ತಂ ವಾಂ ನೋಪಲಕ್ಷಯೇ ||೨೯||

ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಧ್ವನಿ, ತೇಜಸ್ಸು, ಪರಸ್ಪರವೀಕ್ಷಣೆ, ಪರಾಕ್ರಮ, ಮಾತುಕತೆ-ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವೈತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ವಾನರೋತ್ತಮನೇ ! ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ರೂಪಸಾದೃಶ್ಯದಿಂದ ಭ್ರಾಂತ

ನಾದ ನಾನು ಮಹಾವೇಗಯುಕ್ತವಾದ ಶತ್ರುವಿನಾಶಕವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಜೀವಿತಾಂತ ಕರಂ ಘೋರಂ ಸಾದೃಶ್ಯಾತ್ತು ವಿಶಜ್ಞಿತಃ |

ಮೂಲಘಾತೋ ನ ನೌ ಸ್ಯಾದ್ಧಿ ದ್ವಯೋರಪಿ ಕೃತೋ ಮಯಾ ||

ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾದೃಶ್ಯವಿದ್ದುದರಿಂದ-ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಕಾಣದಿದ್ದುದರಿಂದ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದ ಘೋರವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡಲು ಸಂದೇಹಿಸಿದೆನು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ನಾನು ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ-ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪವಾದ ಮೂಲೋದ್ದೇಶಗಳಿಗೇ ಭಂಗವಾಗಿಬಿಡಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆನು.*

ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಯಾರು? ಎಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಜಪಲತೆಯಿಂದಲೂ ನೀನೇನಾದರೂ ನಾಶಹೊಂದಿದ್ದರೆ-ಆಗ ನನ್ನ ಮೂರ್ಖತೆಯೂ ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯಬುದ್ಧಿಯೂ ಸರ್ವತ್ರ ಖ್ಯಾತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ದತ್ತಾಭಯವಘೋ ನಾಮ ಪಾತಕಂ ಮಹದುಚ್ಯತೇ || ೩೫ ||

ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅಭಯದಾಸಮಾಡಿ ಅವನನ್ನೇ ಸಂಹರಿಸುವುದು ಮಹಾಪಾತಕವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ವರವರ್ಣನಿಯಾದ ಸೀತೆ-ಈ ಮೂವರೂ ಈಗ ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರುವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಪುನಃ ವಾಲಿಯೊಡನೆಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಹೋಗು. ನಾನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂದೇಹಪಡಬೇಡ. ಇದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿನಗೂ ಮತ್ತು ವಾಲಿಗೂ ಯುದ್ಧ

*ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅದು ನಿನಗೇ ಬಿದ್ದು ನೀನೇ ಅಸುನೀಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಭಾರ್ಯೆಯೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೀತಾನ್ನೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಯೇ ಉಂಟಾಗಿ ನಾನು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಈ

ನಡೆಯುವಾಗ ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಅವನು ಹತನಾಗುವುದನ್ನೂ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನರಳುತ್ತಾ ಹೊರಳಾಡುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಲಿರುವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನೊಡನೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಗುರುತಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.”

ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಶುಭಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವಾದ, ಅರಳಿದ ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ನಾಗಪುಷ್ಪೀ ಎಂಬ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು, ಒಡನೆಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪರ್ವತದ ಅಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾಗಿದ್ದ ನಾಗಪುಷ್ಪೀಲತೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದು ಸುಗ್ರೀವನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಉತ್ಪಾತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಸೂರ್ಯನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆಯೂ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಬೆರೆತ ಮೇಘವು ಬೆಳ್ಳಕಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆಯೂ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಜಪುಷ್ಪೀ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತನ್ನು

ಆಘಾತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಾನಾಗ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮಾಡಲಿಲ್ಲ-ಎಂಬುದು ಶ್ರೀರಾಮನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೂ ಭ್ರಾಂತಿಯೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ‘ಭಗವಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ವಾಲಿಯಾರು? ಸುಗ್ರೀವನಾರು? ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ವಾಲಿಯ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಅರಿತೇ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.’ ಹಾಗಾದರೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಸುಳ್ಳುಬೇಲೆ ದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದರೆ: ಸುಹೃದನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿಕೊಡದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಸುಳ್ಳಿಗೆ ದೋಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಏವಂವಿಧಾನ್ಯತವಚನಂ ನ ದೋಷಾಯ | ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳಿವು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಬೋದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದೋಷಗಳೇ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ. ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧ

ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತ
ನಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ
ವಾಲಿಸಾಲಿತವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಹೊರಟನು.

೧೨ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧೨ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಸುಂದರದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಪ್ತಜನಾಶ್ರಮವನ್ನೂ
ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ತೆರಳಿದುದು

ಋಶ್ಯಮೂಕಾತ್ಮ ಭರ್ಮಾತ್ಮಾ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಃ |
ಜಗಾಮ ಸಹ ಸುಗ್ರೀವೋ ವಾಲಿವಿಕ್ರಮಪಾಲಿತಾನುಃ ||೧||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನಾದ ಭರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವ
ನೊಡನೆ ಋಶ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದಿಂದ-ವಾಲಿಯ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುವರ್ಣಭೂಷಿತವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ
ಸಾಧಕಗಳಾದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಸದೃಶವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಅವನ ಮುಂದುಗಡೆ ಸುಸಂಘಟಿತ
ವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆಯುಳ್ಳ ಸುಗ್ರೀವನೂ, ಮಹಾಬಲನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ,
ಅವನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿರ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನೂ, ನಲನೂ, ವಿರ್ರನಾದ
ನೀಲನೂ, ವಾನರಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ
ತಾರನೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೊದಲು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದುದು, ವಾಲಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಂಶಕವಾದ
ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನೇ ಇದ್ದುದು, ಕಡೆಯದಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವ
ನೊಡನೆ ಸುಳ್ಳುಹೇಳಿದುದು-ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮಹಾದೋಷಗಳೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು
ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ಸುಳ್ಳುಹೇಳತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅವನೇ ಹಲವುಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.
ಅದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಥಾರ್ಥ
ವಾಗಿಯೇ ಭಾವಿಸುವುದು ಸಮುಚಿತ.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಾನಿ-
ಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆಬಾಗಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಸ್ವಚ್ಛ-
ವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಸಮುದ್ರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹರಿದುಹೋಗು-
ತ್ತಿದ್ದ ನದಿಗಳನ್ನೂ ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ, ಮನೆಗಳಂತೆಯೇ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಂದರಗಳನ್ನೂ, ಬಂಡೆಗಳ ಪದರಗಳನ್ನೂ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ
ವಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಗುಹೆಗಳನ್ನೂ, ಮುಖ್ಯ-ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರ್ವತ-
ಶಿಖರಗಳನ್ನೂ, ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶಿಷ್ಟರೀತಿಯ ಗುಹೆ-
ಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರು. ವೈಡೂರ್ಯಮಣಿಯಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರಿನಿಂದ
ತುಂಬಿದ್ದ ಸರೋವರಗಳನ್ನೂ ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಬಹಳ
ವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಲಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸರೋವರಗಳನ್ನೂ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯ-
ದಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಕಾರಂಡ, ಸಾರಸ, ಹಂಸ, ವಂಜುಳ, ನೀರುಕೋಳಿ,
ಚಕ್ರವಾಕ-ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಜಲಚರಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದ
ತಟಾಕಗಳನ್ನೂ, ವನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಮೃದುವಾದ
ಗರಿಕೆಯ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೇಯುತ್ತಾ ಅರಣ್ಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಜಂಕೆಗಳನ್ನೂ ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಬಿಳಿಯ ದಂತಗಳಿಂದ ವಿಭೂಷಿತವಾಗಿದ್ದ,
ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದ, ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ನೀರನ್ನು ಕಲುಷ-
ಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ನದಿಯ ತೀರಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನೆಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ-
ದರು. ಪರ್ವತದ ಬುಡಗಳನ್ನೇ ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ನಡೆದಾಡುವ ಪರ್ವತ-
ಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ, ಭೂಮಿಯ ಧೂಳಿನಿಂದ ಅಭಿಷಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದ,
ಮೇಘಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಅನೆಗಳನ್ನೂ, ಇತರ
ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ
ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಸುಗ್ರೀವನ
ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಘುಕುಲ-
ತಿಲಕನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಲತಾಗುಲ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ನಿಬಿಡ
ವಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು:

“ ಸುಗ್ರೀವ ! ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಮೇಘಗಳ ಸಮೂಹದಂತೆ ಪರ್ವತ-
ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ, ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಾಳೆಯ ಕಂದುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು-

ವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಮೂಹವು ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನನಗೆ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಈ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.”

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ರಾಘವನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆ ಮಹಾರಾಜನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು:

“ರಾಘವ! ಇದೊಂದು ನಿಶಾಲವಾದ, ಶ್ರಮಸರಿಹಾರಕವಾದ, ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಂದಲೂ - ರುಚಿಕರವಾದ ಕಂದ-ಮೂಲ-ಫಲಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ ಆಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕರೋರವ್ರತನಿಷ್ಠರಾದ ಸತ್ತ ಜನರೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಏಳು ಮಂದಿ ಮುನಿಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನಿಂತು ನಿಯತರಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಳು ದಿನಗಳಿಗೊಂದು ಸಲ ವಾಯು ವನ್ನೇ ಆಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ಏಳುನೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಸಶರೀರರಾಗಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಈ ಆಶ್ರಮವು ವೃಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಅಸುರರಿಂದಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಇದು ದುಸ್ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಈ ಆಶ್ರಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ವನಚಾರಿಗಳಾದ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಮೋಹವಶರಾಗಿ ಈ ಆಶ್ರಮ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ-ಅಂತಹವರು ಪುನಃ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮಧುರಾಕ್ಷರಸಹಿತವಾದ ಆಭರಣಗಳ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ. ವಾದ್ಯ-ಗೀತೆಗಳ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾದ ನಿನಾದಗಳೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ. ದಿವ್ಯವಾದ ಗಂಧವು ಈ ಆಶ್ರಮದ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಸರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಾದಿ ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳೂ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜಾಜ್ಜಲ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕಪೋತಶರೀರದಂತೆ ಎಣೆಗೊಪ್ಪಾದ ಮತ್ತು ದಟ್ಟವಾದ ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳ ಹೋಮಧೂಮವು ವೃಕ್ಷಗಳ ಅಗ್ರಭಾಗಗಳನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮೇಘಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾದ ಧೂಮಾವೃತವಾದ ಅಗ್ರಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ವೈಡೂರ್ಯಪರ್ವತ

ಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ. ಧರ್ಮಾತ್ಮನೇ! ಅನುಜನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ವಿನಯಭಾವದಿಂದ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡು. ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಈ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಯಾರು ವಿನೀತರಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವರೋ-ಅಂತಹವರ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಅಶುಭಸೂಚಕವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳೊಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರೋಗ-ರುಜಿನಾದಿಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶುಭಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನರಾಗುವರು.”

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಕೈ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಆ ಸಪ್ತಜನಋಷಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಸುಗ್ರೀವನೂ, ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ವಾನರರೂ ಪ್ರಹೃಷ್ಟರಾಗಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಸಪ್ತಜನಾಶ್ರಮದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನಂತರ ರಾಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ದುಸ್ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿ ಪಾಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯು ಗೋಚರಿಸಿತು.

ಹೀಗೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರೂ ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಮುಖರಾದ ವಾನರರೂ ಉಗ್ರವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ, ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇಂದ್ರಪುತ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಶತ್ರುವಿನ ವಧಾರ್ಥವಾಗಿ ಪುನಃ ಆಗಮಿಸಿದರು.

೧೩ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧೪ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮನ ಅಶ್ವಾಸನೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾ ಗರ್ಜಿಸಿದುದು

ಸರ್ವೇ ತೇ ತ್ವರಿತಂ ಗತ್ವಾ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ವಾಲಿಪಾಲಿತಾನ್ |

ವೃಕ್ಷೈರಾತ್ಮಾನಮಾವೃತ್ಯ ವೃತ್ತಿಷ್ಠನ್ ದನೇ ವನೇ

||೧||

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರೂ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಮುಖರಾದ ವಾನರರೂ

ತ್ವರೆಯಿಂದ ವಾಲಿಯ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಹನವಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಅರಣ್ಯಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ, ಸುಪುಷ್ಪವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸುತ್ತಲೂ ಒಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಯಿಸಿ ಹಿಂದಿನದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ನೆನೆದು ಅಶ್ಕಂಠಕುಪಿತನಾದನು. ವಾನರಪರಿವಾರದಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಭೇದಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಘೋರವಾದ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಆಗ ತಾನೇ ಉದಯಿಸಿದ ಎಣೆಗೊಪಿನ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿದ್ದ, ಮದಿಸಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು-ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಮೇಘದಂತೆ-ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು:

ಹರಿವಾಗುರಯಾ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂ ತಪ್ತಕಾಂಕ್ಷಾ ನತೋರಣಾಮ್ |
ಸ್ರಾಪ್ತಾಃ ಸ್ತಭ್ವಜಯನ್ತ್ರಾಢ್ಯಾಂ ಕಿಷ್ಕಿನ್ದಾಂ ವಾಲಿನಃ ಪುರೀಮ್ ||

“ರಾಘವ! ನಾವೀಗ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣವು ವಾನರರೂಪವಾದ ಬಲೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಈ ಮಹಾದ್ವಾರವು ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಧ್ವಜಗಳಿಂದಲೂ ಶತಖಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದೆ.*

ವೀರನೇ! ವಸಂತಕಾಲವು ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಲತೆಯು ಪುಷ್ಪಭರಿತ

* ಹರಿವಾಗುರಯಾ = ವಾನರರೂಪವಾದ ಬಲೆ. ವಾನರರೂಪಮೃಗಬಂಧಕಪಾಶೀನ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂ :- ವಾನರರೂಪವಾದ ಮೃಗಬಂಧಪಾಶದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ. ಹರಯ ಏವ ವಾಗುರಾ ಮೃಗಗ್ರಹಣಪಾಶ ತಯಾ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂ :- ವಾನರರೇ ವಾಗುರುಗಳು ಅಥವಾ ಮೃಗಗ್ರಹಣಬಲೆಗಳು. ಅದರಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆ. ಎಂದರೆ ವಾನರರು ಬಲೆಯು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾನರರು ಬಲೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿವೆಂದು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಬಲೆಯು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಪಟ್ಟಣಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪದಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ-ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ವಾಗುವಂತೆ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂಬ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಚನವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.”

ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶತ್ರುಹಂತಕನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಿಸಿದನು :

“ವೀರನೇ ! ಈ ಗಜಪುಸ್ಪೀಲತೆಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಈ ಲತೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದು ನಿನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಉತ್ಪಾತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ-ವಾಲಿಗೆ ವಿಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಜಪುಸ್ಪೀಲತೆಯು ಮಾಲೆಯಿಂದ ನೀನು ಬಹಳವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವೆ.* ಈಗ ನಾನು ವಾಲಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಭಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಾಲಿಸಂಬಂಧವಾದ ವೈರವನ್ನೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನಿರಸನೆಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಣ್ಣನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನ ವೈರಿಯಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಲಿಯು ಹತನಾಗಿ ಅರಣ್ಯದ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ನಂತರವೂ ಅವನು

* ವಿಪರೀತ ಇವಾಕಾಶೇ ಸೂರ್ಯೋ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಯಾ-ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಥ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ವಿಪರೀತವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯನಿರುವಾಗ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ-ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಿಪರೀತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನೆಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಿತಂ ತು ದಿನಾ ಸ್ತೋತ್ರಂ ವಿಪರೀತಂ ತು ಶರ್ವರೀ | ರಾಮಾನ್ಯಗತಶ್ಚನ್ಮುಃ ಸೂರ್ಯ ಇತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ || ಪರಿತಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದಿನಸ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ, ವಿಪರೀತಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹುಣ್ಣಿನೆಯ ದಿನಸದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಸೂರ್ಯನೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನೇ ಆಧಾರವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಪರೀತ ಪದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ-ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಚಂದ್ರಪದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ವಿರೋಧವೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಶರ್ವರೀ-ಚಂದ್ರ ಈ ಪದಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಶ್ಲೋಕಪೂರ್ಣಮಾಡಲು ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ?

ಜೀವಸಹಿತನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆ ಆಗ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ದೋಷಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನಿ ಸಲೂಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೆ ದುರಿ ನಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಏಳು ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಸೀಳಿಹಾಕಿ ದೆನು. ಅದರಿಂದಲೇ ನೀನು, ನನ್ನ ಬಲ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ವಾಲಿಯೀಗಲೇ ಹತನಾಗುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿ. ಧರ್ಮಹಾನಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದಿರುವ (ಧರ್ಮದ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ನಿಷ್ಠೆಯಿರದಿರುವ) ನಾನು ಹಿಂದೆ ಎಂತಹುದೇ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳ್ಳನ್ನಾಡಿದವನಲ್ಲ. ಮುಂದೆಯೂ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರನು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನೋಳಕೆ ಯೊಡೆದ ಭತ್ತದ ಪೈರನ್ನು ಮಳೆಯಿಂದ ಫಲಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ- ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗಿರುವ ಭಯವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸು. ಹೇಮಮಾಲಿಯಾದ ವಾಲಿಯು ಅಹ್ಮಾನದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನೀನೀಗ ಮಾಡಿದ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನೇ ಪುನಃ ಮಾಡು. ಆ ನಿನ್ನ ಘೋರಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ವಾಲಿಯು ಹಾರಿಬರುವಂತಾಗಬೇಕು. ವಿಜಯದಿಂದ ದೀಪ್ಯಮಾನನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ಲಾಘಿಸುವ, ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನಿಂದ ಪರಾಜಿತ ನಾಗದ, ಯುದ್ಧಪ್ರಿಯನಾದ ವಾಲಿಯು ಪುನಃ ನಿನ್ನ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊಡನೆಯೇ ಯಾರ ಸಂಗವೂ ಇಲ್ಲದೆ (ಯಾರನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ) ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಅಥವಾ ಇದೇನು ಕೂಟಶ್ಲೋಕವೇ? ಅದುದರಿಂದ ವಿಪರೀತೇ = ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಪಾತ ಕಾಲೇ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ವಾಲಿಗದು ಉತ್ಪಾತಕಾಲವೂ ಆಗಿದೆ. ಉತ್ಪಾತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣು ತ್ತವೆಂಬುದು ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕರ ಅವಶಾನಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಅಶುಭಸೂಚಕವಾಗಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಷಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಮಾಣವಾಕ್ಯವಿದೆ. ರಾತ್ರಾವಿನ್ದ್ರಧನುರ್ದರ್ಶೇ ದಿವಾ ನಕ್ಷತ್ರ ದರ್ಶನೇ | ತದ್ರಾಷ್ಟ್ರನಾಥನಾಃ ಸ್ಯಾದಿತಿ ಗರ್ಗಸ್ಯ ಭಾಷಿತಮ್ || ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜನ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ಗರ್ಗರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ವಿಪರೀತೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಪಾತಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ.

ಲಿಪೂಣಾಂ ಧರ್ಷಣಂ ಶೂರಾ ಮರ್ಷಯಂತಿ ನ ಸಂಯುಗೇ |

ಜಾನಂತ ಸ್ತು ಸ್ವಕಂ ವೀರ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಸಮಕ್ಷಂ ವಿಶೇಷತಃ ||೧೮||

ತಮ್ಮ ಶೌರ್ಯ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಶೂರರು-
ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ - ಶತ್ರುಗಳು
ಮಾಡುವ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ." *

ಶ್ರೀರಾಮನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೇಮಸಿಂಗಳವರ್ಣದ ಸುಗ್ರೀವನು
ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಭೇದಿಸಿಬಿಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕರ್ಕಶಧ್ವನಿಯಿಂದ ಗರ್ಜನೆ
ಮಾಡಿದನು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಪರಪುರುಷರಿಂದ ಬಲಾತ್ಕಾರ
ವಾಗಿ ಸೆಳೆದೇಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ಲೇಶಪಡುವ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ-ಸುಗ್ರೀವನು
ಮಾಡಿದ ಆ ಕ್ರೂರಗರ್ಜನೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡ ಹಸುಗಳು ಕಾಂತಿಹೀನ
ವಾಗಿ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದುವು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಂಕೆಗಳು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಶಕಾವಟೆಯ ಏಟನ್ನು ತಿಂದ ಕುದುರೆಗಳಂತೆ-ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಓಡಿ
ಹೋದುವು. ಪುಣ್ಯವು ಮುಗಿದುಹೋದನಂತರ ಗ್ರಹಗಳು ಆಕಾಶದಿಂದ
ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಘೋರಗರ್ಜನೆ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತೊಪ-ತೊಪನೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುವು.

ಸೂರ್ಯನ ಮಗನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಮೇಘವೇ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ
ಎಂಬಂತೆ ಘೋರವಾಗಿ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ
ದಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಶೌರ್ಯ-ತೇಜಸ್ಸುಗಳು ವೃದ್ಧಿಸಿದ್ದುವು. ಗರ್ಜನೆ

* ನಾಲಿಯು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಇರುವನೆಂದು ರಾಮನು ಈ ಶ್ಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಾಯಂಕಾಲದ ನೇಳೆಯೆಂದು
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಪ್ರಾಣಸಂಬಂಧ
ವಾದ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾತರ್ಮೂತ್ರಪುರೀಷಾಭ್ಯಾಂ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಯಾ | ಸಾಯಂ ಕಾಮೇನ ಪೀಡ್ಯಂತೇ ಜನ್ತವೋ ನಿಶಿ
ನಿದ್ರಯಾ || ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರ-ಪುರೀಷೋತ್ಸರ್ಜನೆಗಳಿಂದ
ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಹಸಿವು-ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.
ಸಾಯಂಕಾಲದ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮದಿಂದ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ
ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಗಾಳಿಯ ರಭಸದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ತೆರೆಗಳುಳ್ಳ ನದಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಸಮುದ್ರನಂತೆ-ಸುಗ್ರೀವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಸರದಿಂದ ಗರ್ಜನೆಮಾಡಿದನು.

೧೪ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧೫ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾಲಿಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆಂದು : ತಾರೆಯು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಸುಗ್ರೀವನ-
ರಾಮರೊಡನೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಲಹೆಮಾಡಿದುದು

ಅಥ ತಸ್ಯ ನಿನಾದಂ ತು ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ !

ಶುಶ್ರ್ವಾನಾಂತಃಪುರಗತೋ ವಾಲೀ ಭ್ರಾತುರಮರ್ಷಣಃ

||೧||

ಅನಂತರ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸಹನಶೀಲನಾದ ವಾಲಿಯು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಘೋರಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ನಡುಗಿಸುವಂತಹ ಸುಗ್ರೀವನ ಆ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ತನಗೆ ಸಮಾನರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ವಾಲಿಯ ಮದವು ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು. ಹಾಗೂ ಅವನಿಗೆ ಮಹಾಕ್ರೋಧವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಬಿಸಿಲಿನಂತೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಕ್ರೋಧಾಭಿಭೂತನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನ ಮೇಘಸದೃಶವಾದ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ-ರಾಜುಗ್ರಸ್ತನಾದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಾಂತಿಹೀನನಾದನು. ಭಯಂಕರವಾದ ಕೋರಿಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ವಾಲಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಧಗ-ಧಗಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ದಂಟಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದು ನಿಂತಿರುವ ಅರಳಿದ ಕಮಲದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರೋವರದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.* ದುಃಸಹವಾದ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ

* ಭಾತೃತ್ವತಪದ್ವಾಭಃ ಸಮೃಣಾಲ ಇವ ಹೃದಃ-ಇದು ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಉತ್ಪತ್ತಿಪದ್ವಾಭಃ-ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಪರಸ್ಪರವಿರೋಧವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. (೧) ಉತ್ಪತ್ತಿಪದ್ವಾಭಃ-ವಿಕಸಿತರಕ್ತೋತ್ಪಲಃ-ಅರಳಿದ ಕೆಂಪು

ವಾಲಿಯು, ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸಂಘಟ್ಟನೆಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಭೇದಿಸಿಬಿಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ವೇಗದಿಂದ ಹೊರಟನು.

ಭ್ರಾಂತಳೂ ಭಯಗ್ರಸ್ತಳೂ ಆಗಿದ್ದ ತಾರೆಯು ಸ್ನೇಹದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾ, ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟ ವಾಲಿಯನ್ನು ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಹಿತಕರವಾಗುವ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಳು :

“ ನೀರನೇ ! ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದವನು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಉಪಭೋಗಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಹಾರವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುವಂತೆ-ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವಿಭವಿಸಿರುವ ನಿನ್ನ ಈ ಕೋಪವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸು. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ನೀನು ಸತ್ತ್ವಹೀನನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು ಈಗಲೇ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ತಡೆಯುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ; ಕೇಳು. ಈ ಹಿಂದೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಕ್ರೋಧಾಭಿಭೂತನಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆ. ನಾನೇನೂ ಆಗ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯ

ಕಮಲ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪದ್ಮಾಭಃ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ತೋಮ ಪ್ರಸೃತಾ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಉದ್ಭವದ ಪದ್ಮಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಯಾವುದರಲ್ಲಿವೆಯೋ ಅದು = ಸರೋವರ. (೧) ಉತ್ಪತ್ತಿಃ ಉದ್ಭವಃ ಪದ್ಮಃ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಷ್ಟಾ ಪದ್ಮಕೃತಶೋಭಾ :- ಕಮಲದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಶೋಭೆಯಿಂದ ನಷ್ಟವಾದ ಸರೋವರ. (೨) ಉತ್ಪತ್ತಿ ವಿನಷ್ಟಾ ಪದ್ಮಾಭಾ ಪದ್ಮ ವಿನಾಶೇನ ಪದ್ಮಹೇತುಕಾ ದೀಪ್ತಿಃ ಯಸ್ಯ ಸಃ = ಕಮಲದ ವಿನಾಶದಿಂದ ಕಮಲದ ಇರುವಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಕಾಶವು ಯಾವುದೋ ಅದು ಸರೋವರ. ಸಮೃದ್ಧಾಃ ಪದ್ಮನಾಲಮಾತ್ರವಿಶಿಷ್ಟಪ್ರದಳವ. ಕೇವಲ ಕಮಲದ ಕಾಂಡದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರೋವರದಂತೆ-ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ ; ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ-ಎಂಬುದು ನಿಘಂಟುಕಾರರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅರ್ಥ. ನಷ್ಟವಾದ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಸಮೃದ್ಧಾಃ ಕಾಂಡಸಹಿತವಾದ. ಉತ್ಪತ್ತಿಃ = ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪದ್ಮದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸರೋವರದಂತೆ ವಾಲಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ಸರಸವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು

ಲಿಲ್ಲ. ನೀನವನನ್ನು ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ ಅವನು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿಹೋದನು. ನಿನ್ನಿಂದ ಪರಾಜಿತನಾಗಿ ಪೆಟ್ಟನ್ನೂ ತಿಂದಿದ್ದ ಅದೇ ಸುಗ್ರೀವನೀಗ ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಇದು ನನಗೆ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವನ ದರ್ಪ, ನಿನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ, ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಈ ಗರ್ಜನೆಯು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು-ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅವನ ಈ ಅಪಹವಾದ ಚರ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣವು ಅಲ್ಪವಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಪರಾಜಿತನಾದರೂ ಪುನಃ ಆಗಮಿಸಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುವನೆಂದು ನಾನೆಂದೂ ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲವನು ಬಲಿಷ್ಠನಾದವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಿರಲೇಬೇಕು. ಅಂತಹವನ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದಲೇ ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಮಹಾನಿಪುಣನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಆಗಿರುವನು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸದೇ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಸಖ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಸುಗ್ರೀವನ ಸ್ನೇಹಿತರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಗದನ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈಗ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನು.

ಕುಮಾರನಾದ ಅಂಗದನೊಮ್ಮೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗೂಢಚಾರರು ಅವನಿಗೊಂದು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನಗೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನೇ ಈಗ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ; ಕೇಳು.

ನಿಷ್ಪ್ರಭನಾದನೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಮಲದ ರಾಶಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸರೋವರದಂತೆ ಕಾಂತಿಮಂತನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ವಿರೋಧವಾಗುವುದು-ಎಂದು ಬಗೆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾದ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ದೀಪ್ತಾಗ್ನಿ ಸನ್ನಿಭಃ ಅಥವಾ ದೀಪ್ತಾಗ್ನಿರೋಚನಃ ಎಂದು ವಾಲಿಗೆ ನಿಶೇಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಏಕನಿವೇಶನವಾದ ಕಮಲದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರೋವರವೆಂತಿದ್ದನು-ಎಂಬ ಉಪಮೆಯೇ ಸಾಧುವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಗಳ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ, ಮಹಾಶೂರರಾದ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಜಿತರಾದ, ಅಯೋಧ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ದಶರಥನ ಮಕ್ಕಳಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂಬವರು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು. ಎದುರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯರಾದ ಆ ರಾಜಕುಮಾರರು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅತಿಕುಶಲನೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಕನು. ರಾಮನು ಎಂತಹವನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು; ಕೇಳು.

ರಾಮಃ ಪರಬಲಾನುದೀ ಯುಗಾಂತಾಗ್ನಿರಿವೋತ್ತಿತಃ |

ನಿವಾಸವೃಕ್ಷಃ ಸಾಧೂನಾಮಾಪನ್ನಾನಾಂ ಪರಾಗತಿಃ ||೧೯||

ಆರ್ತಾನಾಂ ಸಂಶ್ರಯಶ್ಚೈವ ಯಶಸಶ್ಚೈಕಭಾಜನಮ್ |

ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನೋ ನಿರ್ದೇಶೇ ನಿರತಃ ಪಿತುಃ ||೨೦||

ರಾಮನು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಮರ್ದನಮಾಡತಕ್ಕವನು. ಶತ್ರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತನಾಗುವ ಅಗ್ನಿಯಂತೆಯೇ ಇರತಕ್ಕವನು. ಸಾಧುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಂಪಾದ ನೆರಳಿನಿಂದಲೂ ಫಲಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ವೃಕ್ಷದಂತಿರತಕ್ಕವನು. ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಪರಮಗತಿಯು. ಆರ್ತರಾದವರ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ನೀಡತಕ್ಕವನು. ಅಪಾರವಾದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿರತಕ್ಕ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ-ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪನ್ನನಾದವನು. ಇಂತಹ ಸಕಲಗುಣಸಂಪನ್ನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು.

ಹಿಮಂತನು ಸಕಲಧಾತುಗಳಿಗೂ (ಲೋಹಗಳಿಗೂ) ಖನಿಯಾಗಿರುವಂತೆ - ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಕಲಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೂ ಖನಿಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ, ಜಯಿಸಲು ಅಶಕ್ಯನಾದ, ಅಪ್ರಮೇಯನಾದ, ಯುದ್ಧಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಕುಶಲನಾದ ಅಂತಹವನೊಡನೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯು ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಹಿತಕರವಾಗುವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳು. ನಾನು ಹೇಳದಂತೆ ಮಾಡು.

ಪ್ರಭುವೇ ! ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೇ ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸು. ಅವನಿಗೆ ಯುವರಾಜಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಡು. ತಮ್ಮನೊಡನೆ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ರಾಮನೊಡನೆಯೂ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸುಗ್ರೀವನ ಮೇಲಿನ ವೈರವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಾಲನೆ-ಪಾಲನೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ; ಋಷ್ಯಮೂಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ - ಸರ್ವಥಾ ನಿನ್ನ ಬಂಧುವೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಹೋದರನಿಂತಲೂ ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧುವನ್ನು ನಾನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯುವರಾಜಪದವಿಯ ಪ್ರದಾನದಿಂದಲೂ, ಗೌರವಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸತ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಎರಡನೆಯವನನ್ನಾಗಿ (ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ) ಮಾಡಿಕೊ. ಅವನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ವೈರವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿ. ವಿಪುಲಗ್ರೀವನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂಧುವೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಜೀವಂತನಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಬೇರೆಯು ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವುದನ್ನು ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ-ನಾನು ನಿನಗೆ ಹಿತಕರಳೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ-ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾಚಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡು. ಪಥ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಹಿತಕರವಾದ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ನಾನು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಇಂದ್ರನ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ದಶರಥನ ಮಗನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನೊಡನೆ ಕಲಹಮಾಡುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ.”

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾರೆಯು ವಾಲಿಗೆ ಹಿತಕರವೂ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಶುಭ
ಕರವೂ ಆದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿದಳು. ಆವರೆ ವಿನಾಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯು
ಮುಖದಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳುವ ಪಥ್ಯವು ರುಚಿಸಲಾರದಂತೆ-
ತಾರೆಯ ಹಿತಕರವಾದ ಮಾತುಗಳು ವಾಲಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ.

೧೫ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಾಂಧಾಕಾಂಡ

೧೬ನೆಯ ಸರ್ಗ

ವಾಲಿಯು ತಾರೆ ಸು ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣಾಘಾತದಿಂದ
ಗಾಯಗೊಂಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುದು

ತಾನೇನಂ ಬ್ರುವತೀಂ ಪಾರಾಂ ತಾರಾಧಿಸೆನಿಭಾನನಾಮ್ |
ವಾಲೀ ನಿರ್ಭತಸ್ಸಯಾಮಾಸ ನಚೇನಂ ಚೇದಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಸಖ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ
ಚಂದ್ರವದನೆಯಾದ ತಾರೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ವಾಲಿಯು ಹೇಳಿದನು :

“ ಚಾರುಮುಖಿಯೇ ! ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ತಮ್ಮನ-ಅದರಲ್ಲಿಯೂ
ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ-ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುವಂತಹ ರಣಕದಳಿಯನ್ನು
ನಾನೇಕೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರಲಿ ?

ಆಧರ್ಷಿತಾನಾಂ ಶೂರಾಣಾಂ ಸಮರೇಷ್ಟನಿವರ್ತಿನಾಮ್ |
ಧರ್ಷಣಾಮರ್ಷಣಂ ಭೀರು ಮರಣಾದತಿರಿಚ್ಛತೇ ||೨||

ಭಯಶೀಲಳೇ ! ಯಾರಿಂದಲೂ ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು
ಯುದ್ಧದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯಗಳಿಸದೇ ಹಿಂದಿರುಗಿರುವ ಶೂರರಿಗೆ
ಶತ್ರುಗಳು ಮಾಡುವ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಅದು
ಮರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೆನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿ
ಸಾಡಲು ಬಂದಿರುವ ಹೀನವಾದ ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನ
ಗರ್ವಯುಕ್ತವಾದ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಖಂಡಿತ
ವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ.*

* ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಚ ಸಂರಮ್ಭಂ ಹೀನಗ್ರೀವಸ್ಯ ಗರ್ಜಿತಮ್ ||

ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಘವನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಿಡುವನೆಂದು ನೀನು ವಿಷಾದಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಜ್ಞನೂ ಕೃತಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪಾಪಕಾರ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುವನು ? ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನೇಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು ? ಆದುದರಿಂದ ನೀನಿನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗು. ನಾನಂತೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆ” - ಎನ್ನುತ್ತಾ ವಾಲಿಯು ಮುನ್ನಡೆದನು. ಆದರೂ ತಾರೆಯು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ವಾಲಿಯು ಪುನಃ ತಾರೆಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಪ್ರಿಯೇ ! ಪುನಃ ಪುನಃ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವೆ ? ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ನೀನೀಗಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗು. ನೀನು ನನಗೆ ಸುಹೃದಳಂತೆ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ. ಭಕ್ತಳಾಗಿ ಅಪಾರವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಂಟಾಗಿರುವ ಭಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸು. ನಾನೀಗಲೇ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನ ದರ್ಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಪರಮಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹೋದರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಯಾವ ಯುದ್ಧವು

ಎಂಬುದಾಗಿ ಉತ್ತರಾರ್ಥವಿದೆ. ಸುಗ್ರೀವನೆಂದು ಹೆಸರಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೀನಗ್ರೀವನಾಗಕೂಡದೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಂದರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಳು ಕಡು ಚೆಲುವೆಂಬುದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವಾಗ ಹೀನಗ್ರೀವನೆಂದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ವಿರೋಧಾರ್ಥಪದಪ್ರಯೋಗ ಎಂದು ವಾಲಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶೂರ್ಪಣಖೆಯು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರಾಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಲಿಲ್ಲನೆ ? ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಿಂದೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ವಿರೋಧಾರ್ಥ ಬರುವುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಾರ್ಥ ಕಲ್ಪನೆಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೀನಗ್ರೀವ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀನಗ್ರೀವಸ್ಯ ಎಂಬ ಹಿ-ಇನಗ್ರೀವಸ್ಯ ಎಂದು ಪದವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಇನಗ್ರೀವಸ್ಯ-ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇನಾ-ಶ್ರೇಷ್ಠ-ವಿಪುಲೇತ್ಯರ್ಥಃ ಗ್ರೀವಾ ಯಸ್ಯ ಸಃ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ (ವಿಶಾಲವಾದ)

ಇಷ್ಟವೋ ಆ ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮುಷ್ಠಿಗಳಿಂದಲೂ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುವ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಾಹಸಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ದುರಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಪ್ರಿಯಳೇ ! ನೀನು ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ. (ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ.) ಅಪಾರವಾದ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನೂ ತೋರಿರುವೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳ ಮೇಲೆ ಅಣೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗೆಳತಿಯರೊಡನೆ ಬೇಗ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗು. ನಾನು ಆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇನೆ.”

ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ಮತ್ತು ಅತಿಕುಶಲೆಯಾದ ತಾರೆಯು-ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿಯೂ. ಕೇಳಿಸದಂತೆ ರೋದನಮಾಡುತ್ತಾ ಪತಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಮಂತ್ರವಿದಳಾದ ತಾರೆಯು ಪತಿಗೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಆಶಿಸಿ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಶೋಕದಿಂದ ಭ್ರಾಂತಕಾಗಿ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಅನಂತರ ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಮಹಾಸರ್ಪವು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಂತೆ-ನಿಟ್ಟು ಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಶತ್ರುವನ್ನು ನೋಡುವ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ, ಅಗ್ನಿಯಂತೆಯೇ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಕಂದುಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡನು. ಪರಮಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ,

ಕುತ್ಸಿಗೆಯು ಯಾವನಿಗಿರುವುದೋ ಅವನು ಇನಗ್ರೀವ-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸುಗ್ರೀವಸ್ಯ ಸಂರಂಭಂ = ಸುಗ್ರೀವನ ಗರ್ವವನ್ನೂ, ಹೀನಗ್ರೀವಸ್ಯ ಗರ್ಜಿತಂ ಕುತ್ಸಿತವಾದ ಕುತ್ಸಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀನಗ್ರೀವಸ್ಯೇತಿ ಪರುಷೋಕ್ತಿಃ-ಹೀನಗ್ರೀವಸ್ಯ-ಎಂಬುದು ಪರುಷವಚನ ಅಥವಾ ಕಠಿನವಚನ (ಬೈಗುಳದ ಮಾತು)-ಎಂದು ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ದೇಶಿದ್ದಾರೆ. ಹೀನಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪವಾದ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಸುಗ್ರೀವನ-ಕುತ್ಸಿಗೆಯು ಅಲ್ಪವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದರೆ ವಿರೋಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಹಾವೀರನಾದ, ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಆ ಹ್ವಾ ನಿ ತ ನಾ ದ ವಾಲಿಯು
ಒಡನೆಯೇ ವೀರಗಚ್ಚಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿದು ರಭಸದಿಂದ
ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಹೋದನು.

ಅತ್ಯಂತಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ವಾಲಿ
ಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಕೂಡ ದೃಢವಾಗಿ ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು
ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ವಾಲಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಧಾವಿಸಿದನು. ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಗಣ್ಣು
ನಾಗಿದ್ದ, ಮಹಾವೇಗಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ, ರಭಸದಿಂದ ಮೇಲೆರಗಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ
ರಣಸಂಚಿತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ವಾಲಿಯು ಹೇಳಿದನು :

“ಸುಗ್ರೀವ ! ಬೆರಳುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಗಿಯಾಗಿ
ಹಿಡಿದಿರುವ ಈ ನನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡು. ವೇಗವಾಗಿ ಪ್ರಹರಿಸ
ಲ್ಪಡುವ ಈ ನನ್ನ ಬಿಗಿಮುಷ್ಟಿಯು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು
ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತದೆ.”

ವಾಲಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಹೇಳಿದನು :

ತನ್ಮೈ ವ ಚಾಹರನ್ಮಾಣಾನ್ಮುಷ್ಟಿಃ ಪತತು ಮೂರ್ಧನಿ || ೨೦ ||

“ನನ್ನ ಈ ಮುಷ್ಟಿಯೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ನಿನ್ನ
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿದೆ.”

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಲಿಯು ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು
ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಹರಿಸಿದನು. ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಗಾಯಗೊಂಡ
ಸುಗ್ರೀವನು - ಚಿಲುಮೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪರ್ವತದಂತೆ - ರಕ್ತದಿಂದ
ತೋಯ್ದು ಹೋದನು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಧೃತಿಗೆಡಲಿಲ್ಲ.
ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಆ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನು ಸಾಲವೃಕ್ಷವೊಂದನ್ನು ಕಿತ್ತು -
ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಮಹಾಗಿರಿಯನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸಿದಂತೆ - ವಾಲಿ
ಯನ್ನು ಸದೆಬಡಿದನು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ನಾವೆಯು ಹೆಚ್ಚಾದ
ಭಾರದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿಹೋಗುವಂತೆ - ಆ ಸಾಲವೃಕ್ಷಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದ
ವಾಲಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ತತ್ತರಿಸಿದನು. ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾ

ಬಲಶಾಲಿಗಳು. ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು. ಗರುಡನ ವೇಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವೇಗವುಳ್ಳವರು. ಯುದ್ಧೋನ್ನತರಾಗಿ ಉದ್ರಿಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಶತ್ರುಸಂಹಾರಕರಾದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಭಿದ್ರಾನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿಯ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯ ಸುಳಿವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಮುಷ್ಟಿಯುಧವು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಲ-ವೀರ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯ ಕೈನೇಲಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯಪುತ್ರನಾದ ಮಹಾವೀರ್ಯನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಬಲಗುಂದಿದನು.

ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನ ದರ್ಪವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದನು. ಹಾಗೂ ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವೂ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಅದರಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅತ್ಯಂತಕುಸಿತನಾಗಿ ಪುನಃ ತನ್ನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.*

ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳಿಂದಲೂ, ವಜ್ರಾಯುಧದ ಅಗ್ರಭಾಗಗಳಂತಿವೆ ಉಗುರುಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮೋಣಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ, ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದಲೂ, ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರು ಪುನಃ ಪುನಃ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಘೋರವಾದ ಧ್ವಂಧ್ಯಯುದ್ಧವು ವೃತ್ರ-ವಾಸವರ ಮಹಾಸಮರದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಕ್ತದಿಂದ ತೋಯ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ ನನಚಾರಿಗಳಾದ ಆ ಇಬ್ಬರು ವಾನರರೂ ಮಹಾಮೇಘಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಾ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾನರೇಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು

*ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಲಾಘವಂ || ಲಾಘವಂ-ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾಘವಂ ಎಂಬ ಪಾಠವೂ ಇದೆ. ಈ ಪಾಠದಂತೆ ರಾಘವನಿಗೆ ತನಗುಂಟಾದ ಹಾನಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವನು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಪರಸ್ಪರಯುದ್ಧಪ್ರಕರಣವೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಲಾಘವಂ ಎಂಬ ಪಾಠವೇ ಸಮೀಚೀನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಬಲಗುಂದುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ-ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಪದೇ-ಪದೇ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡು
ತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ಗಮನಿಸಿದನು. ಕಪೀಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು
ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ವಾಲಿಯಿಂದ ಸೀಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ
ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬಾಣದ ಕಡೆಗೆ

ನೋಡಿದನು. ಅಂತಕನು ಕಾಲಚಕ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಧ್ವನಿಮಾಡು
ವಂತೆ-ಸರ್ಪದಂತಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡಿ ಕಿವಿಯವರೆಗೂ
ಸೆಳೆದು ಟೇಂಕರಿಸಿದನು. ಧನುಸ್ಸಿನ ಆ ಟೇಂಕಾರಶಬ್ದದಿಂದ ಗರುಡನೇ
ವೊದಲಾದ ರಾಜಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಭಯಗೊಂಡುವು. ಪ್ರಳಯಕಾಲವೇ ಸನ್ನಿಹಿತ
ವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಮೃಗಗಳೂ ಓಡಿಹೋದುವು. ಬಳಿಕ ಸಿಡಿಲಿ

ನಂತೆಯೇ ಘೋರಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಪ್ರದೀಪ್ತವಾದ ವಜ್ರಾ
ಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಆ
ಬಾಣವು ವಾಲಿಯ ವಕ್ಷಃಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾಟಿತು. ಮಹಾಕೇಜಸ್ವಿಯಾದ,
ವೀರ್ಯದಿಂದ ದರ್ಪಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದ, ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ಮಹಾವೇಗ
ಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಆ ಬಾಣದಿಂದ ಪ್ರಹೃತನಾಗಿ ಭೂಮಿಯ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಆಶ್ಚರ್ಯಜನಕವಾದ ಹುಣ್ಣಿ ಮೆಯೆಂದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ
ಇಂದ್ರಧ್ವಜದಂತೆ-ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದಲೂ, ಗದ್ಗದವಾದ ಕಂಠದಿಂದಲೂ, ಆರ್ತ
ವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಕಾಂತಿಹೀನನಾಗಿ ಸಂಜ್ಞೆ
ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. * ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಿಟ್ಟ
ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಾಣವು-ಯುಗದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ
ಪುರುಷನಂತೆ - ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಚಿನ್ನದಿಂದಲೂ ಬೆಳ್ಳಿ
ಯಿಂದಲೂ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನು
ತನ್ನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಶತ್ರುವಾದ ಕಾಮನನ್ನು ದಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಧೂಮ
ಯುಕ್ತವಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಿದಂತೆ - ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ
ಶ್ರೀರಾಮನು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಶತ್ರುಧ್ವಂಸಕವಾದ ಆ ಬಾಣವನ್ನು
ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ರಕ್ತದ ಧಾರೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು
ಬೆನರಿನಿಂದಲೂ ತೋಯ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ ಇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ ವಾಲಿಯು,
ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಸಹಿತವಾದ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ
ದಂತೆಯೂ - ಉತ್ಪನ್ನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ ಇಂದ್ರಧ್ವಜ
ದಂತೆಯೂ-ಚೇತನಾಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. *

೧೬ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

*ಗಾಡದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಜನಕವಾದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನವೆಂದು ಇಂದ್ರನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ
ಇಂದ್ರಧ್ವಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುವ
ರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧೭ ನೆಯ ಸರ್ಗ

ವಾಲಿಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ನಿಂದನೆ

ತತಃ ಶರೀಣಾಭಿತೋರಾಮೇಣ ರಣಕರ್ಕಶಃ |

ಪಸಾತ ಸಹಸಾ ವಾಲೀ ನಿಕ್ಶತ್ತ್ವ ಇವ ಪಾದಪಃ

||೧||

ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಪ್ರಹೃತನಾದ ರಣಭೀಷಣನಾದ ವಾಲಿಯು ಬುಡಕಡಿದ ಮರದಂತೆ-ಒಡನೆಯೇ ಕೆಳಗುರುಳಿದನು.

ಅವನ ಸಂಪೂರ್ಣಶರೀರವೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು. ಅವನು ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದನಂತರ ಇಂದ್ರನ ಧ್ವಜವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ-ವಾಲಿಯು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಕಪಿ-ಭಲ್ಲೂಕಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲಾಗಿ ಜಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶವು ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಭೂಮಂಡಲವು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿಯು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಕಾಂತಿಯಾಗಲೀ, ಪ್ರಾಣಗಳಾಗಲೀ, ತೇಜಸ್ಸಾಗಲೀ, ಪರಾಕ್ರಮವಾಗಲೀ ತೊರೆದು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರನು ಮಗನ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ರತ್ನ ಭೂಷಿತವಾದ ಸುವರ್ಣಮಾಲೆಯು ಕಪಿಮುಖ್ಯನಾದ ವಾಲಿಯ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ, ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ, ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಕಪಿಗಳ ಮುಖಂಡನಾದ ವೀರನಾದ ವಾಲಿಯು ಆ ಸುವರ್ಣಮಾಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗದಿಂದ ರಂಜಿತವಾದ ಮೇಘದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ವಾಲಿಯು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಮಾಲೆ, ಅವನ

*ಈ ಸರ್ಗದ ಪಠದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಫಲವನ್ನು ಸ್ಕಾಂದಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಗಿರೀಣಾಂ ಭೇದನಂ ಜೈವ ಕಿಷ್ಕಿನ್ದಾಗಮನಂ ತಥಾ | ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವಯೋರ್ಯುದ್ಧಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಿಜಯಪೂರ್ವಕಮ್ | ಯುದ್ಧೇ ವಿಜಯಮಾಪ್ನೋತಿ ವಾಲಿನೋ ವಿಜಯಂ ಯಥಾ || ಸಪ್ತಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳ ಭೇದನವನ್ನೂ, ರಾಮನ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಗಮನವನ್ನೂ, ವಿಜಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಾಲಿ-ಸುಗ್ರೀವರ ಯುದ್ಧಪ್ರಕರಣವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು-ರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಿದಂತೆ - ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವನು.

ದೇಹ ಮತ್ತು ಮರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ ರಾಮನ ಬಾಣ-ಇವು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶರೀರದ ಶೋಭೆಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಸ್ವರ್ಗಮಾರ್ಗಕ್ಕೊಯ್ಯುವ ಆ ಬಾಣವು ವಾಲಿಗೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಗತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಇಂದ್ರನ ಮಗನು ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆಯೂ, ಪುಣ್ಯವು ಕ್ಷಯಿಸಿದ ನಂತರ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಯಯಾತಿಯಂತೆಯೂ, ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೂ, ದುರ್ಧರ್ಷನಾದ ಮಹೇಂದ್ರವಂತೆಯೂ, ದುಃಸಹನಾದ ಉಪೇಂದ್ರನಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ಹೇಮ ಮಾಲಿಯಾದ, ಮಹೇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ, ವಿಶಾಲವಕ್ಷನಾದ, ಮಹಾಬಾಹು ವಾದ, ಪ್ರದೀಪ್ತವಾದ ಮುಖದಿಂದಲೂ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನೋಡಿದನು. ಹಾಗೂ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಜ್ವಾಲೆಯಡಗದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವೀರನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾ ಮಹಾವೀರ್ಯರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ವಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಾಘವಂ ವಾಲೀಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಚ ಮಹಾಬಲಮ್ |
ಅಬ್ರವೀತ್ಪರುಷಂ ನಾಕೃಂ ಪ್ರಶ್ರಿತಂ ಧರ್ಮಸಂಹಿತಮ್ ||೧೪||
ಸ ಭೂಮಾನಲ್ಪತೇಜೋಽಸುನಿಹತೋ ನಷ್ಟಚೇತನಃ |
ಆರ್ಥಸಂಹಿತಯಾ ವಾಚಾ ಗರ್ವಿತಂ ರಣಗರ್ವಿತಮ್ ||೧೫||

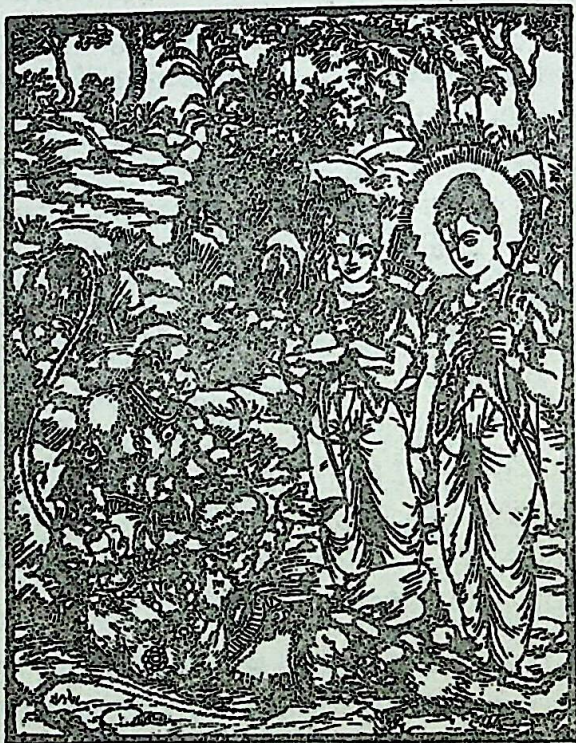
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಅಲ್ಪವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದನು. ಅಲ್ಪಪ್ರಾಣನಾಗಿದ್ದನು. ರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಹತಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದನು. ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನೂ ಮಹಾಬಲನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಕಠೋರವಾಗಿದ್ದ ರೂ ವಿನಯಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ

1770

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ

ಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ - ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿಯೂ ಗರ್ವಯುಕ್ತವೂ ಮತ್ತು ರಣಗರ್ವಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು. *

“ರಾಮ! ನೀನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಗನು. ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದವನು. ನೋಡಲು ಮುದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುವವನು. ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತನು. ಸತ್ತ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನನು. ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯು. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ವ್ರತಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕವನು. ¹

* ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಗರ್ವಿತಂ-ರಣಗರ್ವಿತಂ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣಗಳೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಗರ್ವಿತಂ ರಣಗರ್ವಿತಂ ರಾಮಂ-ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನಾಗಿ

¹ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆರಾಜ್ಞುಬವಧಂ ಕೃತ್ವಾ ಕೋ ನು ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ತ್ವಯಾ ಗುಣಃ |

ಯದಹಂ ಯುದ್ಧ ಸಂರಬ್ಧಃ ಶರೇಣೋರಸಿ ತಾಡಿತಃ ||೧೭||

ನಿನ್ನ ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ವಧಿಸಿ ನೀನು ಯಾವ ಗೌರವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ? ನಾನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಬಾಣ ದಿಂದ ನನ್ನ ವಕ್ಷಃಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹರಿಸಿದೆ.

‘ಶ್ರೀರಾಮನು ಕುಲೀನನು; ಸತ್ತ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನನು; ತೇಜಸ್ವಿಯು; ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿರುವವನು; ಕರುಣಾಮಯನು; ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರತನಾಗಿರತಕ್ಕವನು; ದಯಾಮಂತನು; ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹೋತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವನು; ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವನು; ದೃಢವಾದ ವ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಗಳುಳ್ಳವನು-ಇವೇ ಮುಂತಾಗಿ ನಿನ್ನ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತವೆ.

ದಮಃ ಶಮಃ ಕ್ಷಮಾ ಧರ್ಮೋ ಧೃತಿಃ ಸತ್ಯಂ ಪರಾಕ್ರಮಃ |

ಪಾರ್ಥಿವಾನಾಂ ಗುಣಾ ರಾಜನ್ದಣ್ಣ ಶ್ಚಾಪ್ಯಪರಾಧಿಷು ||೨೦||

ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಗರ್ವಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ರಣದರ್ಶನದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ವಾಚಾಗರ್ವಿತಂ ಎಂದು ಸಮಸ್ತಪದ ಮಾಡಿ ವಾಚಾ ಅಗರ್ವಿತಂ ಎಂದು ಪದವಿಭಾಗಮಾಡಿ ರಾಮನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಗರ್ವಿತಮಿತಿ ಛೇದಃ ತದ್ರಾಮವಿಶೇಷಣಂ. ರಣಗರ್ವಿತಮಿತಿ ವಾಕ್ಯವಿಶೇಷಣಂ-ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಾಕ್ಯಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ರಣಗರ್ವಿತಂ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷಣವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ರಣಗರ್ವಿತಂ ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗರ್ವಿತಂ ಗರ್ವೋಪೇತಂ ಯಥಾ ಭವತಿ ತಥಾ | ರಣಗರ್ವಿತಂ ರಾಮಂ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಶ್ರುತ್ವೇತ್.

ಬೇರೆಯವರು ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಿಯನು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಿಯಂ ದರ್ಶನಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಯಸ್ಯ ಸಃ [ದರ್ಶನಂ ದಿಶಿ ಶಾಸ್ತ್ರೇ ಸ್ಯಾತ್-ದರ್ಶನಃ]-ಎಂದು ಕೋಶವನ್ನು ದರಿಸಿ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂತರಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ; ಬಹಿರಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ; ಧರ್ಮಾಚರಣೆ ; ಧೈರ್ಯ ; ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ ; ಪರಾಕ್ರಮ ; ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು-ಇವು ರಾಜರ ಗುಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಅಂತಹ ರಾಜಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕುಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ - ತಾರೆಯಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ರೂ-ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಬಂದೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದಿದ್ದ ರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಮತ್ತನಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ - ನೀನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ನನಗೆ ದೃಢವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡನಂತರ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೃದಯಶೂನ್ಯನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಕೇವಲ ಧರ್ಮದ ಸೋಗನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವವನು. ವಸ್ತುತಃ ಧಾರ್ಮಿಕನಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಚಾರ-ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಪಾಪಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಹುಲ್ಲು-ಸೆತ್ತೆ-ಸೆದೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕೂಪದಂತೆ ನೀನು ವಂಚಕನಾಗಿರುವೆ. ಬ್ಲೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಸತ್ಪುರುಷರ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಪಾಪಿಯು ನೀನು. ಲೋಕವನ್ನು ವಂಚಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನೀನು ಹೀಗೆ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವೆ ಯೆಂಬುದು ಈ ಮೊದಲು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಾಗಲೀ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಾಗಲೀ ನಾನು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉಪದ್ರವವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅವಮಾನಿಸಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿಷ್ಕಳಂಕನಾದ ನಿಷ್ಪಾಪನಾದ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕೊಂದೆ ? ನಾನು ನಿತ್ಯವೂ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂದ-ಮೂಲ-ಫಲಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವನು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವ ಕಪಿ. ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಬಂದವನೂ ಅಲ್ಲ ; ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ

ಅವರು ಈ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಲ್ಲ. ಗರ್ವಿತಂ ರಣಗರ್ವಿತಂ ಪ್ರಶ್ರಿತಂ ಧರ್ಮಸಂಹಿತಂ ಪರೂಷಂ-ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳನ್ನೂ ವಾಕ್ಯಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೇ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನಾ ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ : ಅವನು ಹೇಳುವ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಯವರೊಡನೆ ನಾನು ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೊಂದುದೇಕೆ? ನೀನು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ದಶರಥ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಗ. ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವವನೆಂದು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಧರ್ಮದೊಡನೆಯೇ ಕೂಡಿ ಇರುವವನೆಂಬ (ಧರ್ಮಾತ್ಮನೆಂಬ) ಅಂಕಿತವೂ ನಿನಗಿದೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ವೇದ-ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಾಕರ್ತವ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲದ ಧರ್ಮಸೂಚಕವಾದ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಯಾವನು ತಾನೇ ಇಂತಹ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವನು? ರಾಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಧಾರ್ಮಿಕನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದರೂ ನೀನು ಅಸಾಧುವು. ಆದರೂ ಸತ್ಪುರುಷರ ನೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನೀನೇಕೆ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವೆ? ಸಾಮ, ದಾನ, ಕ್ಷಮೆ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಧೈರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮ, ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದು-ಇವು ರಾಜರ ಗುಣಗಳಾಗಿವೆ. ನಾವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮೃಗಗಳು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಕಂದ-ಮೂಲಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವವರು. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನಾದರೂ ಮಹಾ ಪುರುಷನು. ನರಶ್ರೇಷ್ಠನು. ನಿನ್ನಂತಹವನು ನನಚಾರಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದೇ?

ಭೂಮಿರ್ಹಿರಣ್ಯಂ ರೂಪ್ಯಂ ಚ ವಿಗ್ರಹೇ ಕಾರಣಾನಿ ಚ |

ತತ್ರ ಕಸ್ತೇ ವನೇ ಲೋಭೋ ಮದೀಯೇಷು ಫಲೇಷು ವಾ || ೩೨ ||

ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣು-ಈ ಮೂರೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದೆ? ಈ ವನದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೇನಾದರೂ ಅಸೆಯುಂಟಾಯಿತೇ? ಹೆಣ್ಣು-ಹೊನ್ನು-ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಮೇಲಿನ ಲೋಭದಿಂದಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಸಂಹರಿಸಿದೆ? *

ನಯಶ್ಚ ವಿನಯಶ್ಚೋಭೌ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಾವಪಿ |

ರಾಜವೃತ್ತಿರಸಂಕೀರ್ಣಾ ನ ನೃಪಾಃ ಕಾಮವೃತ್ತಯಃ || ೩೩ ||

*ರೂಪಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರೂಪಂ ಎಂದು ಲಾಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಅರ್ಥ

ದಂಡನೀತಿ ಮತ್ತು ವಿನಯ, ನಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹ-ಇವು ರಾಜನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯಗುಣಗಳು. ರಾಜನ ನಡವಳಿಕೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ವೈಶ್ಯಸವಾಗದಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗಬಾರದು.

ನೀನಾದರೋ ಕಾಮವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವವನು. ಕೋಪಿಸ್ಥನು. ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ರಾಜವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಿಲ್ಲದವನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ನಿನಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಯಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಅಪರಾಧವನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಕೊಂದಿರುವೆ. ಇಂತಹ ಅತ್ಯಂತಜುಗುಪ್ಸಿತವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ನೀನು ಸತ್ಪುರುಷರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ- 'ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ದೇಕೆ?'-ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸುವೆ?

ರಾಜಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಹಾ ಗೋಘ್ನ ಶೋರಃ ಪ್ರಾಣವಧೇ ರತಃ |
ನಾಸ್ತಿಕಃ ಪರಿವೇತ್ತಾ ಚ ಸರ್ವೇ ನಿರಯಗಾಮಿನಃ ||೩೭||

ರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಗೋವನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಧೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರತಕ್ಕವನು, ಅಣ್ಣನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಮದುವೆಯಾದ ತಮ್ಮನು - ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಸೂಚಕಶ್ಚ ಕರಯತ್ಪ್ರ ಮಿತ್ರಘ್ನೋ ಗುರುಪತ್ನಿಗಃ |
ಲೋಕಂ ಸಾಪಾತ್ಮನಾಮೇತೇ ಗಚ್ಛಂತ್ಯತ್ರ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೮||

ಚಾಡಿ ಹೇಳುವವನು, ನೀಚನು, ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಯು, ಗುರುಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಸಮಾಗಮಮಾಡುವವನು-ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಪಿಷ್ಠರಾದವರು ಹೋಗುವ ನರಕಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು-ಹೊನ್ನು-ಮಣ್ಣು - ಇವು ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೆಂಬುದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ರೂಪಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೌಂದರ್ಯ (ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು) ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಲೀ, ಅಹಾರಕ್ಕಾಗಲೀ-ರಾಜರು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು ರಾಜಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಸಂಹರಿಸಿದನೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೂ ಯುಕ್ತವಲ್ಲ.

ಅಥಾಯಾಂ ಚರ್ಮಮೇ ಸದ್ವೀರೋಮಾಣ್ಯಸ್ಯ ಚ ವರ್ಜಿತಮ್ |
ಅಭಕ್ತ್ಯಾಣಿ ಚ ಮೌಂಸಾನಿ ತ್ವದ್ವಿಧೈರ್ಭರ್ಮಚಾರಿಭಿಃ ||೩೯||

ಸತ್ಪುರುಷರು ನನ್ನ (ಕಪಿಯ) ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊದೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೈಗೂದಲಾಗಲೀ, ಮೂಳೆಯಾಗಲೀ ನಿರ್ವೇದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸವೂ ನಿನ್ನಂತಹ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಅಹಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚು ನಖಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷತ್ರೇಣ ರಾಘವ |

ಶಲ್ಯಕಃ ಶ್ವಾವಿಧೋ ಗೋಧಾ ಶಶಃ ಕೂರ್ಮಶ್ಚ ಪಚ್ಚಾಮಃ ||೪೦||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಐದು ಉಗುರುಗಳಿರುವ ಖಡ್ಗ ಮೃಗ, ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ, ಉಡ, ಮೊಲ ಮತ್ತು ಆನೆ-ಈ ಐದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಾಂಸವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಭಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ನಾನೂ ಪಂಚನಖನೇ ಆದರೂ ನನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನಾಗಲೀ ಎಲುಬನ್ನಾಗಲೀ ಧರ್ಮಜ್ಞರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮುಟ್ಟುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾಂಸವೂ ಭಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿರುವೆ.

ಸರ್ವಜ್ಞಳಾದ ತಾರೆಯು ಸತ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಹಿತಕರವೂ ಆದ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡಿದಳು. ಮೋಹದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ ಬಂದು ಕಾಲವಶನಾದೆನು. ಸ್ತ್ರೀಯು ಶೀಲಸಂಪನ್ನಳಾಗಿದ್ದರೂ ಧರ್ಮ ಬಾಹಿರನಾದವನನ್ನು ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ವರಿಸಿ ಅನಾಥಿಯಾಗುವಂತೆ-ಇಂದು ಧರ್ಮಬಾಹಿರನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸಿರುವ ವಸುಂಧರೆಯೂ ಅನಾಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಉದ್ಭವನಾದ, ಮೋಸಗಾರನಾದ, ಕ್ಷುದ್ರನಾದ, ವಿನಯಸಂಪನ್ನನೆಂದು ಸುಳ್ಳಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ನೀನು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ದಶರಥನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ?

ಚಾರಿತ್ರ್ಯಭ್ರಂಶವನ್ನೇ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ, ಸತ್ಪುರುಷರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿರುವ ಅಧರ್ಮವೇ ಅಂಕುಶವಾಗಿರುವ, ರಾಮರೂಪವಾದ ಆನೆಯಿಂದ ನಾನಿಂದು ಹತನಾದೆನು. ಸತ್ಪುರುಷರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಶುಭಕರವಾದ, ಅಯುಕ್ತವಾದ, ಅತಿನಿದ್ಯವಾದ ಇಂತಹ ದುಷ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ನೀನು ಮುಂದೆ ಸತ್ಪುರುಷರೊಡನೆ ಕಲೆತಾಗ ಏನೆಂದು ಹೇಳುವೆ? ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲೇನೋ ನೀನು ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿದೆ. ಆದರೆ ಅಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಕುಮಾರ ! ನೀನೇನಾದರೂ ನನ್ನೆದುರಾಗಿಯೇ ನಿಂತು ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ್ದರೆ- ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ನನ್ನಿಂದ ಹತನಾಗಿ ಯಮದೇವನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮದ್ಯಪಾನಮಾಡಿ ಮತ್ತನಾಗಿ ಮಲಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಿಷಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸುವಂತೆ-ಯಾರಿಂದಲೂ ಎದುರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಂಹರಿಸಿದೆ. ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸೀತಾ ನೈಷಜೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ? ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದರೆ-ಒಂದೇ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವ ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾವಣನನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ ವಶಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ರಾವಣನು ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿರಲಿ ; ಪಾತಾಳವಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿರಲಿ-ಮಥು-ಕೈಟಭರು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಹೇಸರಗತ್ತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ವೇದಗಳನ್ನು ಹಯಗ್ರೀವನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದಂತೆ-ನಿನ್ನ ಆದೇಶಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ನಾನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದನಂತರ ಸುಗ್ರೀವನು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಅಧರ್ಮದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಕಾಲಪುರುಷನೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಈ ವಿಧವಾದ ಮರಣಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮರಣವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾದುದು. ವಿಧಿನಿಯಮದಂತೆ ನಾನೂ ಮರಣಹೊಂದಿದೆನು-ಎಂದೇ ಭಾವಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುದು ಸರಿ-ಎಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವೆಯಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾಗುವಂತಹ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸು."

ಬಾಣದ ಆಘಾತದಿಂದ ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದ, ಬಾಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ-ಸೂರ್ಯನ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಸುಮ್ಮನಾದನು.

೧೭ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಾಂಧಾಕಾಂಡ

೧೮ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದುದು : ವಾಲಿಯು ನಿರುತ್ತರನಾಗಿ ತನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಪ್ಲವೇ ಬೇಡಿದುದು : ಅಂಗದನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದುದು : ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತುದು

ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಶ್ನಿತಂ ವಾಕ್ಯಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಹಿತಂ ಹಿತಮ್ |
ಪರುಷಂ ವಾಲಿನಾ ರಾಮೋ ನಿಹತೇನ ವಿಚೇತಸಾ ||೧||

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಹತಪ್ರಾಯನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಾಲಿಯು-ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಹಿತವಾದ, ಹಿತಕರವಾದ ವಿನಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕಠೋರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ಪ್ರಭೆಯಿಲ್ಲದ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೂ, ನೀರಿಲ್ಲದ ಬಿಳಿಯ ಮೋಡದಂತೆಯೂ, ಆರಿಹೋದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ವಾಲಿಯಿಂದ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀರಾಮನು

ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ - ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪನ್ನವಾಗಿದ್ದ, ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾಗಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ವಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಲೌಕಿಕವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿರುವ ನೀನು ಕೇವಲ ಪೂರ್ವತನದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ನಂದಿಸುತ್ತಿರುವೆ ?

ಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನರನ್ನೂ, ವೃದ್ಧರನ್ನೂ, ಆಚಾರ್ಯರನ್ನೂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮದ ರಹಸ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೇ ವಾನರಸಹಜವಾದ ಚಪಲತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂದನೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ನೀನು ಬಯಸಿರುವೆ.

ಧರ್ಮದ ರಹಸ್ಯವು ಹೇಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ; ಕೇಳು. ಪರ್ವತ-ವನಾರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಭೂಮಂಡಲವು ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದವರಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಮೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶೀಯರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೀಗ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ, ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ, ಸರಳಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭರತನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಧರ್ಮ-ಕಾಮಾರ್ಥಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಭರತನು ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಣ-ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ನಯ-ವಿನಯಗಳಿವೆ. ಸತ್ಯವೂ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮವೂ ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಭರತನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ - ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವನು. ನಾವೂ ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಜರೂ ಭರತನಿಂದ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಶಯದಿಂದ ಅಖಂಡಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಧರ್ಮವತ್ಸಲನಾದ, ನೈಪಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಭರತನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ ? ಭರತನಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿತರಾಗಿರುವ ನಾವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾ ಭರತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರಾದ ಪ್ರಜೆ

ಗಳನ್ನು ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀನಾದರೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ
ಲೋಪಮಾಡಿರುವವನು ; ಅತಿನಿಂದ್ಯವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ. ಕಾಮ.
ರೂಪವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುವೆ.
ರಾಜರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಜ್ಞೇಷ್ಠೋ ಭ್ರಾತಾ ಪಿತಾ ಚೈವ ಯಶ್ಚ ವಿದ್ಯಾಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ |
ತ್ರಯಸ್ತೇ ಪಿತರೋ ಜ್ಞೇಯಾ ಧರ್ಮೇ ಪಥಿ ಹಿ ವರ್ತನಃ ||೧೩||

ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ - ಹಿರಿಯಣ್ಣ, ತಂದೆ
ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾದಾನಮಾಡಿದ ಗುರು - ಈ ಮೂವರೂ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನ
ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಯವೀಯಾನಾತ್ಮನಃ ಪುತ್ರಃ ಶಿಷ್ಯಶ್ಚಾಪಿ ಗುಣೋದಿತಃ |
ಪುತ್ರವತ್ತೇ ತ್ರಯಶ್ಚಿನ್ಮಾ ಧರ್ಮಶ್ಚೇದತ್ರ ಕಾರಣಮ್ ||೧೪||

ತಮ್ಮ, ಔರಸಪುತ್ರ, ಗುಣದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಶಿಷ್ಯ-
ಈ ಮೂವರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂಬ
ದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮವೇ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕವಾದ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮಃ ಪರಮದುರ್ಜ್ಞೇಯಃ ಸತಾಂ ಧರ್ಮಃ ಸ್ಲನಂಗಮ |
ಹೃದಿಸ್ಥಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಮಾತ್ಮಾವೇದ ಶುಭಾಶುಭಮ್ ||೧೫||

ಸ್ಲನಂಗಮನೇ ! ಧರ್ಮವು ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ
ವಾದುದು. ಅತೀಂದ್ರಿಯವಾದುದು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಇರುವ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೊಬ್ಬನೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶುಭಾಶುಭಗಳನ್ನೂ
(ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ) ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ.

ನೀನು ಮೊದಲೇ ಚಂಚಲಸ್ವಭಾವದವನು. ಹುಟ್ಟುಕುರುಡರು.
ಹುಟ್ಟುಕುರುಡರೊಡನೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ
ಸಮಾಲೋಚಿಸುವಂತೆ - ನೀನು ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಚಂಚಲಸ್ವಭಾವದವರೂ
ಜತೇಂದ್ರಿಯರಲ್ಲದವರೂ ಆಗಿರುವ ವಾನರರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವೆ.
ಇದರಿಂದ ನೀನು ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವೆ ?

ನಾನಾದರೋ ಈ ಮಾತಿನ ಸ್ಪಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
ಆದರೆ ನೀನು ಕೇವಲ ಕ್ರೋಧವಶವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯ
ವಲ್ಲ.

ನೀನು ಸನಾತನಧರ್ಮವನ್ನೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ
ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರುವೆ. ನಾನೇಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವಧಿಸಿದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ
ಇರುವ ಈ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವನ್ನು ನೀನೇ ಗಮನಿಸು. ಪಾಪಕರ್ಮನಾದ
ನೀನು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತನಾಗಿರುವ, ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ, ಸುಗ್ರೀವನ ಪತ್ನಿ
ಯಾದ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ರುಮೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಂಧ
ನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವೆ.*

ತದ್ವ್ಯತಿರೇತಸ್ಯ ತೇ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾನುವೃತ್ತಸ್ಯ ವಾನರ |
ಭ್ರಾತೃಭಾರ್ಯಾಭಿಮುರ್ಛಿಸ್ತದ್ವಿಷ್ಣೋಽಯಂ ಪ್ರತಿಸಾದಿತಃ ||

ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನಾದ, ಕಾಮವೃತ್ತನಾದ ನೀನು ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ
ಯೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ಈ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು
ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನ ಹಿ ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧಸ್ಯ ಲೋಕವೃತ್ತಾದಪೇಯುಷಃ |
ದಕ್ಷಾದಸ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ್ಯಾಮಿ ನಿಗ್ರಹಂ ಹರಿಯೂಥಪಃ || ೨೧ ||

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿರುವ, ಲೋಕಾಚಾರದಿಂದಲೂ ಹೀನ
ನಾಗಿರುವ ನಿನಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಾನು
ಕಾಣೆನು. ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತನಾದ, ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ನನಗೆ
ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಘೋರಪಾತಕವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಔರಸೀಂ ಭಗಿನೀಂ ವಾಸಿ ಭಾರ್ಯಾಂ ವಾಪ್ಯನುಜಸ್ಯ ಯಃ |
ಪ್ರಚರೇತ ನರಃ ಕಾಮಾತ್ಮಸ್ಯ ದಕ್ಷೋ ವಧಃ ಸ್ವೃತಃ || ೨೨ ||

*ರುಮೆಯು ತಾರ ಎಂಬ ವಾನರನ ಮಗಳು. ಸುಗ್ರೀವನ ಹೆಂಡತಿ. ತಾರೆಯು
ಸುಷೇಣನೆಂಬ ವಾನರನ ಮಗಳು. ವಾಲಿಯ ಹೆಂಡತಿ. ವಾಲಿಯು ಮಾಯಾವಿಯೊಡನೆ
ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಲದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಸುಗ್ರೀವನು ಬಿಲದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು
ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕಾದುನಿಂತಿದ್ದನು. ರಕ್ತದ ಕೋಡಿಯೇ ಬಿಲದಿಂದ ಹೊರಬರಲು

ಯಾವನು ತನ್ನ ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ತಂಗಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೀ - ಕಾಮುಕನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವನೋ - ಅಂತಹವನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ ಯುಕ್ತವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಭರತನಿಗೆ ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಅವನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿರುವೆ. ನಿನ್ನಂತಹ ಅಧರ್ಮಿಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಲು ಹೇಗೆತಾನೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಅಧರ್ಮಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಭರತನು ಕಾಮುಕನಾಗಿರುವವರ ನಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವಾದರೋ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಭರತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ಶಾಸನವನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟು ವರ್ತಿಸುವ ರಾಜರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲೆಂದೇ ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವನ ಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು; ಕೇಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಸಖ್ಯವಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆಯೂ ಸಖ್ಯವಿದೆ. ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಈ ಸಖ್ಯವುಂಟಾಗಿದೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸಖ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲ ವಾನರರ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಅಣ್ಣನು ಮೃತನಾಗಿರುವನೆಂದೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ರಾಕ್ಷಸನು ಬಿಲದಿಂದ ಹೊರಬರದಿರಲೆಂದು, ಬಿಲವನ್ನು ಪರ್ವತದ ಬಂಡೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ತಿಳಿದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದರು. ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಣ್ಣನು ಮೃತನಾದಲ್ಲಿ ದೇವರನು (ಮೈದುನನು) ಅಣ್ಣನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವ ವಾಡಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಇದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ತಾರೆಯು ಸುಗ್ರೀವನ ಪತ್ನಿಯೂ ಆದಳು. ಸುಗ್ರೀವನು ತಾರೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದುದು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ

ಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಲು ನನ್ನಂತಹವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ವಾದ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ನಿನಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಈ ಮರಣದಂಡನೆಯು ಯುಕ್ತವೇ ಆಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೀನೂ ಸಮ್ಮತಿಸು. ನಿನ್ನ ನಿಗ್ರಹವು ಸರ್ವಥಾ ಧರ್ಮವೇ ಆಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೀನೂ ಗಮನಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವವನು ಸ್ನೇಹಿತನಾದವನಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಧರ್ಮೈಕವೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ನೀನಾದರೂ ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಮನುವು ಹೇಳಿರುವ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಚಾರಿತ್ರೈಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಆ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಧರ್ಮಕುಶಲರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನಾನೂ ನಡೆದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜಭಿರ್ಭೃತದಣ್ಣಾಸ್ತು ಕೃತ್ವಾ ಪಾಪಾನಿ ಮಾನವಾಃ |
ನಿರ್ಮಲಾಃ ಸ್ವರ್ಗಮಾಯಾನ್ತಿ ಸಂತಃ ಸುಕೃತಿನೋ ಯಥಾ || ೩೧ ||

ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾಜನಿಂದ ಯಥೋಚಿತವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅನುಭವಿಸಿ ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ (ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ) ಸುಕೃತಿಗಳಾದ ಸಾಧುಪುರುಷರಂತೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಖಲಿದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ವಾಲಿಯು ತಮ್ಮನನ್ನು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೇ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪ್ರತೀಕಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಶತತ್ಪದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ರುಮೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ತಮ್ಮನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪ ಭೋಗಿಸುವುದು ಮಹಾಪಾಪಕರ. ಸೊಸೆಯನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧರ್ಮವಾಗಲೀ ಪಾಪವಾಗಲೀ ಮತ್ತಾ ವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹವಾದುದು. ಮೇಲಾಗಿ ಒಂದು ದೇಶದ ರಾಜನೇ ಈ ಅಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ತೊದಗಿದರೆ-ಧರ್ಮವೆಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ? ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಃ-ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಧರ್ಮಗಳೇ ಆಗುವರು. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜನೇ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಮಹಾಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ ಸರಿ. ಮರಣದಂಡನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವೇ ಹೊರತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಶಾಸನಾದ್ವಾ ವಿಮೋಕ್ಷಾದ್ವಾ ಸ್ತೇನಃ ಸ್ತೇಯಾತ್ಮಮುಚ್ಯತೇ |

ರಾಜಾ ತ್ವಶಾಸನ್ನಾಪಸ್ಯ ತದವಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಮ್ ||೩೨||

ಕಲ್ಪತನವನ್ನು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಪಾಪಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ರಾಜನು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಲೀ, ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದಾಗಲೀ ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ರಾಜನು ಪಾಪಿಷ್ಠನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಠನ ಪಾಪವನ್ನು ರಾಜನೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. *

ಹಿಂದೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬನು ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಇದೇ ವಿಧವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ, ನನ್ನ ವೃದ್ಧ ಪಿತಾಮಹನೂ-ಸರಮಪೂಜ್ಯನೂ ಆದ ಮೂಂಧಾತನು ಮನುವಿನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳ ನಿರ್ದೇಶಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ಘೋರವಾದ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದನು. ರಾಜರು ಪ್ರಮತ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಪಾಪಮಾಡು

ಮರಣದಂಡನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ರಾಮನು ಸರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತು ದಂಡನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು; ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು. ಸೊಸೆಯನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮರಣದಂಡನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಿಷಯವೇ ಹೊರತು ಮರಣದಂಡನೆಯು ಹೇಗಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಿಷಯವಲ್ಲ. ಕಲ್ಲುಗಾಣಕ್ಕಾದರೂ ಹಾಕಬಹುದು; ವಿಷಪ್ರಣೆಸಬಹುದು; ನೇಣುಹಾಕಬಹುದು; ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಿಂದ ತಳ್ಳಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ವಾಲಿಯನ್ನು ವಧಿಸಿದುದೂ ವಿಹಿತವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

* ವಿಮೋಕ್ಷಾದ್ವಾ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದೀನಾಂ ಪಾಪಿತ್ವೇ ವಿಮೋಕ್ಷಣಾತ್ ಗ್ರಾಮಾದಿಭ್ಯೋ ನಿಃಸಾರಣಾದಿತ್ಯರ್ಥಃ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಪಾಪಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಗಡೀಪಾರುಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು-ಎಂದೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ವಿಮೋಕ್ಷಾದ್ವಾ - ವಿಸರ್ಜನಾದ್ವಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ-ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪಮಾಡಿದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನ ಪಾಪಸರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ವಿಮೋಕ್ಷಣಪದಕ್ಕೆ ಸರಿತ್ಯಜಿಸುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆ ಸಂದರಿಂದ ಗಡೀಪಾರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಜಾಗರೂಕರಾದ ರಾಜರು ಅಸರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ರೂಪವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರ ಪಾಪಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ.¹

ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ನಿನ್ನ ಪರಿತಾಪವನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ವಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಆಗಲೀ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಮಾಡದಿರಲು ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿರ್ದೇಶದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಇದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನೂ ಕೇಳು. ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲಾದರೂ ನೀನು ಕೋಪವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಿತಾಪವಾಗಲೀ ಖೇದವಾಗಲೀ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ.

ನಾಗುರಾಭಿಶ್ಚ ಪಾಶೈಶ್ಚ ಕೂಟೈಶ್ಚ ವಿವಿಧೈರ್ನರಾಃ |

ಪ್ರತಿಚ್ಛನ್ನಾಶ್ಚ ದೃಶ್ಯಾಶ್ಚ ಗೃಹ್ಣಂತಿ ಸುಬಹುಷ್ಣುಗಾನ್ ||೩೩||

ಪ್ರಥಾವಿತಾನ್ವಾ ವಿತ್ರಸ್ತಾನ್ವಿಸ್ರಭಾಂಶ್ಚಾಪಿ ನಿಷ್ಕಿಶಾನ್ ||೩೪||

ಪ್ರಮುತ್ತಾನಪ್ರಮುತ್ತಾನ್ವಾ ನರಾ ಮಾಂಸಾರ್ಥಿನೋ ಭೃತಮ್ |

ವಿದ್ಯಂತಿ ವಿಮುಖಾಂಶ್ಚಾಪಿ ನ ಚ ದೋಷೋಽಪ್ರವಿದ್ಯತೇ ||೩೫||

ಮನುಷ್ಯರು ಬಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಕಟಕವಿಧಾನಗಳಿಂದಲೂ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಮೃಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮೃಗಗಳು ಓಡುತ್ತಿರಲಿ; ಹೆದರಿಕೊಂಡಿರಲಿ; ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಇರಲಿ; ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿರಲಿ; ಪ್ರಮತ್ತವಾಗಿರಲಿ; ಅಪ್ರಮತ್ತವಾಗಿರಲಿ-ಮಾಂಸಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಮಾನವರು ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ.

೧ ಪ್ರಮತ್ತರಾದ ಇತರ ರಾಜರೂ ನಿನ್ನಂತೆ ಪಾಪಮಾಡಿರುವುದುಂಟು. ಅವರು ತಾವೇ ಪಾಪದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಯಂಕೃತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ-ಹೀಗೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮಕೋವಿದರಾದ ರಾಜರ್ಷಿಗಳೂ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನೀನಾದರೋ ಶಾಖಾಮೃಗವಾಗಿರುವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ನೇರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡದಿದ್ದರೂ, ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿದೆನು.

ದುರ್ಲಭಸ್ಯ ಚ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಜೀವಿತಸ್ಯ ಶುಭಸ್ಯ ಚ |

ರಾಜಾನೋ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಬಾತಾರೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೪೦||

ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ದುರ್ಲಭವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಮಂಗಳಕರವಾದ ಜೀವನವನ್ನೂ, ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುವವರು ರಾಜರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ತಾನ್ನ ಹಿಂಸ್ರಾನ್ನ ಚಾಕ್ರೋಶೇನ್ನಾಪ್ತಪೇನ್ನಾಪ್ರಿಯಂ ವದೇತ್ |
ದೇವಾ ಮನುಷ್ಯರೂಪೇಣ ಚರಂತೀತೇ ಮಹೀತಲೇ ||೪೧||

ಅಂತಹ 'ರಾಜರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಹಿಂಸಿಸಬಾರದು. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲೂ ಬಾರದು. ದೇವತೆಗಳೇ (ಲೋಕಪಾಲರೇ) ಮನುಷ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ರಾಜರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.*

ನೀನಾದರೋ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಕೇವಲ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಿ ತಾತ.ಮುತ್ತಾತಂದಿರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸುಸ್ಥಿರ ನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುವೆ."

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ರಾಮನು ತನ್ನನ್ನು ವಧಿಸಿರುವನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಋದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಾಲಿಯು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟನು.

* ದೇವಾ-ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾ ಲೋಕಪಾಲಾಃ-ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟಾಭಿಃ ಲೋಕಪಾಲಾನಾಂ ಮಾತ್ರಾಭಿಃ ಕಲ್ಪಿತೋ ನೃಪಃ || ಎಂಬ ಸ್ತೂತಿ ಲೇಖನವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಂದೆ ಅವನು ರಾಘವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದೋಷವನ್ನೂ ಎಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು :

“ ನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ನೀನು ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿ. ಆದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂತಹ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನಿಗೆ ನನ್ನಂತಹ ನಿಹೀನನು ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಪ್ರಮಾದವಶದಿಂದ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ದುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನೆಣಿಸಬೇಡ. ನೀನು ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಾನುಭವದಿಂದ ಧರ್ಮಾರ್ಥ-ಕಾಮಗಳ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವೆ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರತನಾಗಿರುವೆ. ಕಾರ್ಯ-ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ (ದಂಡನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಅಪರಾಧ-ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ) ನಿನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಸ್ಥಿರವೂ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಲವೂ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಧರ್ಮದಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ನನ್ನನ್ನು ಧರ್ಮಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸು.”

ವಾಲಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಂಠವು ಗದ್ಗದವಾಗಿದ್ದಿತು. ದೀನಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ರಾಮನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡುತ್ತಾ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಆನೆಯಂತೆ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ರಾಘವ ! ನಾನು ಅವಸಾನಹೊಂದಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾರೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾಂಧವರಿಗಾಗಿಯೂ ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನನಾದ, ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ತೋಳುಬಂದಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಮಗ ಅಂಗದನಿಗಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಂತಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ-ಪೋಷಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನಗಲಿದ ಅವನು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಿಂದ ಬತ್ತಿಹೋಗುವ ಸರೋವರದಂತೆ-ಬಾಡಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ತಾರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕನು. ಪರಿಸತ್ಯವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವನು.

ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನು. ಮಹಾಬಲನಾದ ಅವನನ್ನು ನೀನೇ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಂಗದನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ಅನುಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗು. ಈಗ ರಕ್ಷಕನೂ, ಶಾಸಕನೂ, ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳತಕ್ಕವನೂ ನೀನೇ ಆಗಿರುವೆ. ನೀನು ಭರತ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವನ್ನೆಸಗಿರುವುದರಿಂದ ದಯನೀಯಳಾದ ತಾರೆಯೂ ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವನ್ನೆಸಗಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಮುನಿದು ತಾರೆಯನ್ನು ಅವಮಾನಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ನಿನಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಸುಗ್ರೀವನು ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಬಲ್ಲನು. ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಮನೋಗತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕಾರ್ಯಮಾಡುವವನು ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೂ ಅಳಬಲ್ಲನು. ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾದರೂ ಜಯಿಸಬಲ್ಲನು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ತಾರೆಯು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದರೂ-ನಿನ್ನಿಂದ ಮರಣಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ-ತಮ್ಮನೊಡನೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬಂದೆನು.” ವಾಲಿಯು ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮೌನಿಯಾದನು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಾಧುಸಮ್ಮತವಾದ, ಧರ್ಮತತ್ತ್ವಾರ್ಥಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

“ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರನೇ ! ನೀನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ (ಅಂಗದನ ವಿಷಯವಾಗಿ) ಪರಿತಾಪಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. (ರಾಮನು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದನು-ಎಂಬ) ನಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ಆಗಲೀ (ಸುಗ್ರೀವನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಮಹಾಪಾಪಮಾಡಿದನು-ಎಂಬ) ನಿನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ಆಗಲೀ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ವಿಶೇಷಕಾರ್ಯವನ್ನು (ಮಹಾಪಾಪಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು) ಗಮನ

ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ಧರ್ಮತಃ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದೆವು.

ದಕ್ಷೋ ಯಃ ಪಾತಯೇದ್ವಣ್ಣಂ ದಕ್ಷೋ ಯಶ್ಚಾಪಿ ದಣ್ಣಿ ತೇ |
ಕಾರ್ಯಕಾರಣಸಿದ್ಧಾರ್ಥಾವುಭೌ ತೌ ನಾವಸೀದತಃ | ೭೦ ||

ಯಾನ ರಾಜನು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹನಾದವನಿಗೆ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವನೋ, ಯಾವನು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನೋ-ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ವಿನಾಶಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.*

ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಪಾಪರಹಿತನಾಗಿರುವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟವಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಧರ್ಮಪ್ರಧಾನವಾದ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆ. ತಪ್ಪಿಗೆ ತಕ್ಕದಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವ ನೀನು ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣನಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ಲೋಕ-ಮೋಹ-ಭಯಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಜಿಸು. ವಿಧಿಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿನ್ನಿಂದ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅಂಗದನು ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ - ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಿನಗೆ ಅಂಗದನ ಮೇಲಿರುವ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೇ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ಮತ್ತು ನನಗೂ ಅವನ ಮೇಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಅಂಗದನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

ವಾಲಿಯು-ಮಹಾತ್ಮನಾದ, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಾನುವರ್ತಿಯಾದ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಮರ್ಧನಮಾಡುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ,

*ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹನಾದವನನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದು ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಶಿಕ್ಷೆಯು ಮರಣದಂಥ ನೆಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮರಣದಂಥನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದಿದ್ದರೆ ರಾಜನು ಪಾಪಭೂಯಿಷ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು

ಸುಮಧುರವಾದ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪುನಃ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ನುಹೇಂದ್ರಸದೃಶನೇ ! ಭಯಂಕರವಿಕ್ರಮನೇ ! ಪ್ರಭುವೇ ! ಬಾಣದ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಪರಿತಪ್ತನಾದ ನಾನು ವಿನೇಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ನಿನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸಿದೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ನನ್ನ ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮನ್ನಿಸು.” *

೧೮ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೆಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೧೯ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಪತಿಯು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಪಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದ ತಾರೆಯು ವಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಲಪಿಸಿದುದು

ಸ ವಾನರಮಹಾರಾಜಃ ಶಯಾನಃ ಶರವಿಕ್ಷತಃ |

ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತೋ ಹೇತುಮದ್ವಾಕ್ಯೈರ್ನೋತ್ತರಂ ಪ್ರತ್ಯಪದ್ಯತ ||೧||

ಶ್ರೀರಾಮನ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶರ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದ ವಾನರರಾಜನಾದ ವಾಲಿಯು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲಿಲ್ಲ.

ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳಿಂದಲೂ, ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಛಿನ್ನ-ಛಿನ್ನವಾದ ಶರೀರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದಲೂ ಪ್ರಹತನಾಗಿ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾದನು.

ವಾಲಿಯ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ತಾರಾದೇವಿಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಪಿ ಶಾರ್ದೂಲನಾದ ವಾಲಿಯು ರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಸೀಡಿತನಾಗಿ ಸತ್ತು

ಅನುಭವಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಅಪರಾಧಿಯು ಪೂತಾತ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೇ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ರಾಜನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ರಾಜನೂ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ.

* ವಿಶೇಷ ವಿನರಣೆಯನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸುದಾರುಣವಾದ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಿಯವಾದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಉದ್ವಿಗ್ನಳಾಗಿ ಅಂಗದನೊಡನೆ ಗಿರಿಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು.

ಅಂಗದನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಭೀಮಬಲರಾದ ವಾನರರು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ ಪಲಾಯನಮಾಡಿದರು. ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕಜಂಕೆಯು ಬೇಟೆಗಾರನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತುಹೋದನಂತರ ಹಿಂಬಾಲಕ ಜಂಕೆಗಳು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ-ಭಯದಿಂದ ನೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿಮುಖ್ಯರನ್ನು ತಾರೆಯು ನೋಡಿದಳು. ರಾಮಬಾಣವು ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಪಲಾಯನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ರಾಮನ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಭಯಗೊಂಡಿದ್ದ, ನಾಯಕನ ವಧೆಯಿಂದ ಅತಿದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದ ಆ ವಾನರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶೋಕತಪ್ತಳಾಗಿದ್ದ ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ತಾರೆಯು ಕೇಳಿದಳು :

“ವಾನರಪ್ರಮುಖರೇ ! ರಾಜಸಿಂಹನಾದ ವಾಲಿಯು ಹೊರಬಂದನೆಂದರೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈಗೇಕೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಾಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟವರಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡು ಪಲಾಯನಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ ? ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕ್ರೂರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ರಾಮನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಹಳ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬಾಣಗಳಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ನೀವೇಕೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ ?”

ಆಕೆಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಕಪಿಮುಖ್ಯರು ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು :

“ಜೀವತ್ಪುತ್ರಳೇ ! ನೀನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗು. ಮಗನಾದ ಅಂಗದನನ್ನಾದರೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರು. ಯಮಧರ್ಮನೇ ರಾಮನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ವಾಲಿಯನ್ನು ಯಮಪುರಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು-

ಸುಗ್ರೀವನ ಮೇಲೆ ವಾಲಿಯು ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೂ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ವಾಲಿಯನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಇಂದ್ರನ ಪ್ರಭೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನು ಹತನಾಗಲು ಪರಾಭವಹೊಂದಿದ ಎಲ್ಲ ವಾನರಸೈನ್ಯವೂ ಪಲಾಯನಮಾಡಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೂರರಾದ ಕಪಿಮುಖ್ಯರು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಿ. ವಾಲಿಯ ಮಗನಾದ ಅಂಗದನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಲಿ. ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದನಂತರ ಅವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಇದೂ ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ: ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗ ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯರಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿಯರಿಂದ ಅಗಲಿರುವ ವಾನರರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಲುಬ್ಧರಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವ ವಾನರರಿಂದ ನಮಗೆ ಭಯವಿದೆ.” *

ವಾಲಿಯು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಮಾತ್ರವೇ ಬಂದಿದ್ದ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾರುಹಾಸಿನಿಯಾದ ವರಾಂಗನೆಯಾದ ತಾರೆಯು ತನಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳಿದಳು:

ಪುತ್ರೇಣ ಮಮ, ಕಿಂ ಕಾರ್ಯಂ ಕಿಂ ರಾಜ್ಯೇನ ಕಿಮಾತ್ಮನಾ |

ಕಪಿಸಿಂಹೇ ಮಹಾಭಾಗೇ ತಸ್ಮಿನ್ನರ್ತರಿ ನಶ್ಯತಿ ||೧೮||

ಪಾದಮೂಲಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ತಸ್ಯೈವಾಹಂ ಮಹಾತ್ಮನಃ |

ಯೋಃಸೌ ರಾಮಪ್ರಯುಕ್ತೇನ ಶರೇಣ ವಿನಿಪಾತಿತಃ ||೧೯||

* ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಎಷ್ಟೋ ವಾನರರನ್ನೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಭಾರ್ಯಾಸಮೇತರಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈಗ ಸುಗ್ರೀವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾರೆಯು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ವಾಲಿಯ ವಧೆಯಾದನಂತರ ಆ ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ಸುಗ್ರೀವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ವಾಲಿಯ ಪಕ್ಷದ ವಾನರರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಲಾರರು. ಅದುದರಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ ವಾನರರಿಂದ ತಮಗೆ ಭಯವಿರುವುದೆಂದು ಅಂಗದಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ವಾನರರು ತಾರೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ನಾನರರೇ ! ಅಂತಹ ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನನ್ನ ಪತಿಯೇ ವಿನಾಶಹೊಂದುತ್ತಿರುವಾಗ-ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಗನಿಂದೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ? ರಾಜ್ಯದಿಂದೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ? ನಾನಾದರೂ ಏಕೆ ಜೀವಿಸಿರಬೇಕು ? ರಾಮಬಾಣದಿಂದ ಹತನಾದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

ಶೋಕಮೂರ್ಛಿತಳಾದ ತಾರೆಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಎದೆಯನ್ನೂ ತಲೆಯನ್ನೂ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವಾಲಿಯು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಡೆಗೇ ಓಡಿಹೋದಳು. ಹಾಗೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಪತಿಯು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಪಲಾಯನಮಾಡದ, ದಾನವೇಂದ್ರರ ಸಂಹಾರಕನಾದ, ವೀರನಾದ ಪತಿಯನ್ನು ತಾರೆಯು ನೋಡಿದಳು. ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೇ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ, ಬಿರುಗಾಳಿಯ ರಭಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವೇಗವುಳ್ಳ, ಮಹಾಮೇಘಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದದಂತೆ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಇಂದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸದೃಶವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಮಳೆಗರೆದು ಶಾಂತವಾದ ಮೋಘದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ, ಗರ್ಜನೆಗೆ ಪ್ರತಿಗರ್ಜಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿದ್ದ, ಮಹಾಶೂರನಾದ, ಮಾಂಸದ ಆಸೆಗಾಗಿ ಹುಲಿಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿಂಹದಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಲಿಯನ್ನು ತಾರೆಯು ನೋಡಿದಳು. ಸರ್ವಲೋಕಪೂಜ್ಯನಾದ, ಪತಾಕೆಯಿಂದಲೂ-ಬಲಿಪ್ರದಾನದ ವೇದಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ, ನಾಗಸರ್ಪದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಗರುಡನಿಂದ ಧ್ವಂಸಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜೈತ್ರವೃಕ್ಷದಂತಿದ್ದ (ದೇವಾಲಯದಂತಿದ್ದ) ಪತಿಯನ್ನು ತಾರೆಯು ನೋಡಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನೂ, ಅವನ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೂ, ಪತಿಯ ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ ನೋಡಿದಳು.*

* ಶಾರ್ದೂಲೇನ ಅಮಿಷಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಮೃಗರಾಜಮಿವಾಹತಮ್ | ಮೃಗರಾಜ-
ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೃಗರಾಜ

ತಾರೆಯು ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣ-ಸುಗ್ರೀವರನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ವಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ಪತಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಥಿತಳಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆಹೊಂದಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದನಂತರ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತವಳಂತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ! ಆರ್ಯಪುತ್ರ! ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೃತ್ಯುವಾಶದಿಂದ ಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅತ್ತಳು. ಹೆಣ್ಣು ಕುರರೀಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕಿರುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ತಾರೆಯನ್ನೂ ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದಿದ್ದ ಅಂಗದನನ್ನೂ ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂಕಟ ಪಟ್ಟನು.

೧೯ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ತಾರೆಯ ವಿಲಾಪ

ರಾಮಚಾಪವಿಸ್ತೃಷ್ಟೇನ ಶರೀಣಾಂತಕರೇಣ ತಮಃ |

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿನಿಹತಂ ಭೂಮೌ ಶಾರಾ ತಾರಾಧಿಸಾನನಾ |

ಸಾ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಭರ್ತಾರಂ ಪರ್ಯಷ್ಟಜತ ಭಾಮಿನೀ ||೧||

ಚಂದ್ರಮುಖಿಯಾದ ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ತಾರೆಯು ಶ್ರೀರಾಮನ ಧನುಸ್ಸು

ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರೂಢವಾದ ಅರ್ಥ ಸಿಂಹನೆಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಿಂಹೋ ಮೃಗೇಂದ್ರ- ಎಂದು ಕೋಶನೇ ಇದೆ. ಶಾರ್ದೂಲಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೂಢವಾದ ಅರ್ಥ ಹುಲಿ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಲಿಯು ಮಾಂಸದ ಸಲುವಾಗಿ ಸಿಂಹವನ್ನೇ ಸಂಹರಿಸುವಂತೆ-ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಂಹವನ್ನು ಹುಲಿಯು ತಿನ್ನುವುದು ಕೇಳಿಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಇದನ್ನು 'ಅಭೂತೋಪಮಾ' ಎಂದು ಕರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಸಿಂಹನೆಂಬ ರಾಮನು ಹುಲಿಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿರಬಹುದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮೃಗರಾಜ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗಜರಾಜ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ವಿಪುಲಮಾಂಸವತ್ತಯಾ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಮಾಂಸವಿರುವುದರಿಂದ ಸಿಂಹದಿಂದ ಹತನಾದ ಅನೆಯಂತೆ-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೆಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಸಿಂಹವು ಅದನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದೇನೋ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮೃಗರಾಜಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗಜರಾಜ ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲ.

ನಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕವಾದ ಬಾಣದಿಂದ ಹತನಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅತಿಯಾದ ದುಃಖದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆನೆಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ, ಮಹೇಂದ್ರನಂತೆಯೇ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಬುಡಮೇಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ವೃಕ್ಷದಂತೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಪ್ರಹೃತನಾಗಿದ್ದ, ವಾನರೇಂದ್ರನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶೋಕದಿಂದ ಸಂತಪ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ದೀನಳಾಗಿ ಗೋಳಾಡಿದಳು.

“ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದವನೇ ! ಮಹಾವೀರನೇ ! ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ನಿರಪರಾಧಿನಿಯಾದ ದೀನಳಾದ ನನ್ನೊಡನೆ ಈಗೇಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ? ಹರಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಮೇಲೇಳು. ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗು. ನಿನ್ನಂತಹ ನೃಪತಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಇಂತಹ ಕಠಿಣವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಲಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಸುಧಾಧಿಪನೇ ! ನಿನಗೆ ಈ ಭೂದೇವಿಯೇ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯಳಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ : ನೀನು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೊರೆದಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನೇ ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ.”

ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನೀನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದಂತೆಯೇ ರಮ್ಯವಾದ ಪಟ್ಟಣವೊಂದನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆಯೆಂಬುದು ಇದೀಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಾನೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಧುಸುಗಂಧದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂದು ನೀನು ಆ ನಮ್ಮ ವನವಿಹಾರಗಳಿಗೆ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಇನ್ನು ನಾವು ನಿನ್ನೊಡನೆ ವನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾನಾಯಕರಿಗೂ ನಾಯಕಮಣಿಯಾಗಿದ್ದ ನೀನು ಅಸುರ್ನೀಗಲಾಗಿ ನನ್ನ ಅನಂದವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಶೋಕಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಕಠಿಣವೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ : ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದನಂತರವೂ ಶೋಕದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಸಾವಿರಾರು ಜೊರುಗಳಾಗಿ ಒಡೆದು

ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರನೇ ! ಸುಗ್ರೀವನ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ನೀನು ಅಪಹರಿಸಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಿಂದಲೂ ಹೊರಗಟ್ಟಿದೆ. ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೇ ನೀನಿಗ ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ನಿನ್ನ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಿದ್ದ ನಾನು-ನೀನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಹಿತಕರವಾದ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೋಹವಶ ನಾಗಿದ್ದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಅಗಲುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವೆನೇ ಹೊರತು ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿರುವ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ರೂಪ-ಯೌವನಗಳಿಂದ ಗರ್ವಿತೆಯರಾದ ಜತುರೆಯರಾದ ಅಪ್ಸರೆಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕಲಕಿಬಿಡುವೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿರುವವನು ಕಾಲನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರಿಗೂ ಅಧೀನನಾಗದಿದ್ದ ನೀನು ಕಾಲನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ವಶನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ಬೇರೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ವಧೆಮಾಡಿ ಅತಿನಿಂದ್ಯ ವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ರಾಮನು ತಾನುಮಾಡಿದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತಾಪವನ್ನೂ ಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ದೈನ್ಯವೆಂಬುದನ್ನೇ ಕಾಣದಿದ್ದ, ದುಃಖವೆಂಬುದನ್ನೇ ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ನಾನಿಗ ಅತಿದೀನಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶೋಕ ದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವೈಧವ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅನಾಥೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ ! ಸುಕುಮಾರನಾದ, ಸುಖೋಚಿತನಾದ, ವೀರನಾದ ಅಂಗದನನ್ನು ನೀನು ಲಾಲಿಸಿ-ಪೋಷಿಸಿದೆ. ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೇನಾದರೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಂತಹ ದುರವಸ್ಥೆ ಗೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ ? ”

ಅಂಗದನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

“ ಮಗು ! ಅಂಗದ ! ಧರ್ಮವತ್ಸಲನಾದ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ

“ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಬಿಡು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇವನ ದರ್ಶನವು ಅತ್ಯಂತ ಮೂರ್ಖಭವೇ ಆಗುತ್ತದೆ.”

ಪುನಃ ವಾಲಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

“ಅಯ್ಯೋ ! ಇದೋ ಈ ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ನೀನೀಗ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟಿರುವೆ ; ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಸಂತೈಸು. ನೆತ್ತಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಘ್ರಾಣಿಸು. ಇವನಿ ಗೇನಾದರೂ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡು. ರಾಮನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಮಿತ್ರಮಾಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

“ಸುಗ್ರೀವ ! ಶತ್ರುವಾದ ನಿನ್ನಣ್ಣನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊ. ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ರುಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅತೃಪ್ತವೂ ಇಲ್ಲದೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸು.”

ವಾಲಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

“ವಾನರೇಶ್ವರನೇ ! ಪ್ರಭುವೇ ! ನಿನಗಾಗಿ ನಾನು ಗೋಳಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಿಯಭಾರ್ಯೆಯಾದ ನನ್ನೊಡನೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ? ನಿನ್ನ ಬಹುಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರೂ ನನ್ನಂತೆಯೇ ವಿಲಸಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನಾದರೂ ನೋಡು ಪ್ರಾಣೇಶ ! ”

ತಾರೆಯು ಹೀಗೆ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದೀನೆಯರಾಗಿದ್ದ ದುಃಖಿತೆಯರಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯ ಇತರ ಭಾರ್ಯೆಯರು ಅಂಗದನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳತೊಡಗಿದರು.

“ತೋಳುಬಂದಿಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾದ ಮತ್ತು ವೀರ್ಯವತ್ತಾದ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಪರಿತೋಭಿಸುತ್ತಿರುವವನೇ ! ಪ್ರಭುವೇ ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಿರಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿರುವೆಯಾ ?

ಗುಣಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ ಅನುರೂಪನಾಗಿರುವ, ಪರಮಪ್ರಿಯನಾದ, ಸುಂದರವಾದ :
ವೇಷ-ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಅಂಗದನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗುವುದು ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಚಿತವಲ್ಲ.”

ತಾರೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

“ ಸುಂದರವಾದ ವೇಷ-ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೇ ! ನಾನಾ-
ಗಲೀ ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಲೀ ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಮಾಡಿರುವೆವು ? ಅಂಗದನೊಡನಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ನೀನು
ದೀರ್ಘಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡುದರ ಕಾರಣವೇನು ? ದೀರ್ಘಬಾಹುವೇ !
ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪರಾಧವನ್ನು
ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಕಪಿವಂಶನಾಥನೇ ! ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಪಾದ-
ಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ
ಬಿಡು.”

ಪತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾನರಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಉತ್ತಮವಾದ
ಶರೀರಶೋಭೆಯುಳ್ಳ ತಾರೆಯು ಹೀಗೆ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ವಿಲಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು
ವಾಲಿಯು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಮಾಡುವುದಾಗಿ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು.

೨೦ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಹನುಮಂತನಿಂದ ತಾರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನವಚನ :

ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ತಾರೆಯ ನಿರ್ಧಾರ

ತತೋ ನಿಪತಿತಾಂ ತಾರಾಂ ಚ್ಯುತಾಂ ತಾರಾಮಿವಾನ್ವರಾತ್ |

ಶನ್ಯೆ ರಾಶ್ವಾಸಯಾಮಾಸ ಹನೂಮಾಸ್ಥ ರಿಯೂಥಸಃ ||೧||

ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರದ ತಾರೆಯಂತೆ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಳಾಗಿ ನೆಲದ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತಾರೆಯನ್ನು ಕಪಿನಾಯಕನಾದ ಹನುಮಂತನು ಮೆಲ್ಲ-
ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂತೈಸತೊಡಗಿದನು.

ಗುಣದೋಷಕೃತಂ ಜನ್ತುಃ ಸ್ವಕರ್ಮಫಲಹೇತುಕಮ್ |

ಅನ್ಯಗ್ರಸ್ತದವಾಪ್ನೋತಿ ಸರ್ವಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ಶುಭಾಶುಭಮ್ || ೨ ||

“ ಮಹಾರಾಣಿ ! ಪ್ರಾಣಿಯು ಗುಣಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೋಷಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದೋ- ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಸುಖ-ದುಃಖರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವವೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಶುಭಾಶುಭ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಶೋಚ್ಯಾ ಶೋಚಸಿ ಕಂ ಶೋಚ್ಯಂ ದೀಪಂ ದೀಪಾನುಕವ್ಪಸೇ |

ಕಸ್ಯ ಕೋ ವಾ ನು ಶೋಚ್ಯೋಽಸ್ತಿ ದೇಹೇಽಸ್ತಿ ನೃದ್ವ -

ದೋಪಮೇ || ೩ ||

ಅಮ್ಮ ! ನೀನೇ ಶೋಚನೀಯಳಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವೆ ? ನೀನೇ ಅತ್ಯಂತದೀನಳಾಗಿರುವೆ. ಬೇರಾವ ದೀನರಿಗಾಗಿ ನೀನು ಅನುಕಂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವೆ ? ಈ ದೇಹವೇ ನೀರಮೇಲಿನ ಗುಳ್ಳೆಯಂತಿರುವಾಗ ಯಾರು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಶೋಕಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ?

ಈಗಿನ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಸತ್ತವರಿಗಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕೂಡುವುದಲ್ಲ. ನೀನು ಜೀವತ್ಪುತ್ರಳಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನನ್ನು ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭವಿಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವನ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಯಾವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾರ್ಯವಿರುವುದೋ-ಅದರ ಬಗೆಗೆ ನೀನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಜಾನಾಸ್ಯನಿಯತಾಮೇವಂ ಭೂತಾನಾಮಾಗತಿಂ ಗತಿಮ್ |

ತಸ್ಮಾಚ್ಛಂಭಂಹಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಪಣ್ಣಿ ತೇನೈಹಲಾಕಿಕಮ್ | ೪ ||

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತವೆ ; ಸಾಯುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ - ಯಾವುದೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ - ನೀನು ತಿಳಿದವಳಾಗಿರುವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಂಡಿತನಾದವನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಶುಭಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

“ವಾಲಿಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸಾವಿರಾರು, ಲಕ್ಷ-ಲಕ್ಷ ವಾನರರು ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಜೀವನನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಸರ್ವಾಶ್ರಯನಾದ ವಾಲಿಯೇ ಇಂದು ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅರ್ಥಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಜನರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ದಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕ್ಷಮಾಗುಣಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ಅಂತಹವನಿಂದು ಧರ್ಮಾತ್ಮರಿಂದ ಜಯಿಸಲ್ಪಡುವ ಪುಣ್ಯಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನಿನ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಅನಿದಿತಳೇ! ಈ ಎಲ್ಲ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರೂ, ನಿನ್ನ ಮಗನಾದ ಅಂಗದನೂ, ಕಪಿ ಮತ್ತು ಕರಡಿಗಳ ಈ ರಾಜ್ಯವೂ ನಿನ್ನಿಂದ ಸನ್ನಾಥವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನೀನೇ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿನಿಯಾಗಿರುವೆ. ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದರಿಬ್ಬರೂ ದುಃಖದಿಂದ ಬೆಂದುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ನೀನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂಡು ಅಂಗದನೇ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲಿ. ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಜನರು ಸಂತಾನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರೋ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೋ - ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗ ಅಂಗದನು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಿ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ನಿಶ್ಚಯವು ಇದೇ ಆಗಿರುವುದು.* ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯು ವಿಧ್ಯುಕ್ತನಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವಿಧ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ದಹನಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ನಡೆದನಂತರ ಅಂಗದನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಲಿ. ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.*

ಪತಿಯ ವಿಯೋಗವೃತ್ತದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದ ತಾರೆಯು ಹನುಮಂತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು :

* ಅವಸಾನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡೋದಕಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸದ್ಗತಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವನೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದಲೇ ಜನರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನು ರಾಜನಿಗೆ ವಾಲಿಯ ಅಪರಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾಲವಿಗ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಹನುಮಂತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅಜ್ಞದಪ್ರತಿರೂಪಾಣಾಂ ಪುತ್ರಾಣಾಮೇಕತಃ ಶತಮ್ |

ಹತಸ್ಯಾಪ್ಯಸ್ಯ ವೀರಸ್ಯ ಗಾತ್ರಸಂಶ್ಲೇಷಣಂ ವರಮ್ ||೧೩||

“ಹನುಮಂತ ! ಅಂಗದನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಸಿಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೇ ? ನೂರು ಮಂದಿ ಅಂಗದರು ಒಂದು ಕಡೆ. ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವ ಪತಿಯ ಅಲಿಂಗನವೆಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ನೂರು ಮಂದಿ ಅಂಗದರಿಗಿಂತಲೂ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿರುವ ಪತಿಯ ಅಲಿಂಗನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿದಾಯಕವೆಂದೂ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಕಪಿರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ನಾಥನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಗದನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ನನಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಗದನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಾದ ಸುಗ್ರೀವನೇ ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಗದನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಚರಿಸಬಾರದು.

ಸಿತಾ ಹಿ ಬನ್ತುಃ ಪುತ್ರಸ್ಯ ನ ಮಾತಾ ಹರಿಸತ್ತಮು ||೧೪||

ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಮಗನಿಗೆ ತಂದೆಯೇ ಬಂಧುವು. ತಾಯಿಯೆಂದಿಗೂ ಬಂಧುವಾಗಲಾರಳು. ಅದುದರಿಂದ ಅಂಗದನಿಗೆ ಅವನ ಚಿಕ್ಕತಂದೆಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನೇ ನಿಜವಾದ ಬಂಧುವು. ಅವನೇ ಅಂಗದನ ಯೋಗ-ಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲೀ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲೀ-ಕಪಿರಾಜನಾದ ವಾಲಿಯ ಆಶ್ರಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಶ್ರಯವು ನನಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹತನಾದ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಮಲಗಿರುವ ಈ ಶಯನವೇ (ಭೂಮಿಯೇ) ನನಗೂ ಮಲಗಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. (ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.)”

ಅನೇಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೨ನೆಯ ಸರ್ಗ

ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಂಗದನಿಗೂ ತನ್ನ
ಅಶಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರಾಣತೊರೆದುದು

ವೀಕ್ಷಮಾಣಸ್ತು ಮನ್ದಾಸುಃ ಸರ್ವತೋ ಮನ್ದಮುಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಂ |
ಅದಾವೇವ ತು ಸುಗ್ರೀವಂ ದದರ್ಶ ತ್ವಾತ್ಮಜಂ ತತಃ ||೧||

ಅಲ್ಪಪ್ರಾಣನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲ
ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊರಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ - ತನ್ನ ಮುಂಭಾಗ
ದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ನೋಡಲು ನೋಡಿ ಬಳಕ
ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಕಪೀಶ್ವರನಾದ ವಾಲಿಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವ
ನನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಸ್ನೇಹಯುಕ್ತವಾದ
ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ ! ನಾನು ನಿನಗೆ ಹಿಂದೆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ
ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ
ಇಂತಹ ದುರ್ದೈವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿನಿಯಮವಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ
ವಿಧಿಯೇ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿಮೋಹಗೊಳಿಸಿ ಬಲಾತ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ನನ್ನಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಖವುಂಟಾ
ಗುವುದು ವಿಧಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ
ಭ್ರಾತೃಸಂಬಂಧವಾದ ಸೌಹಾರ್ದವು ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.”

* ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಭ್ರಾತೃಸೌಹಾರ್ದದಿಂದಿರುತ್ತಾ ರಾಜ-ಯುವರಾಜ
ರಾಗಿವೆಂದು ಕೊಂಡು ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಸುಖೋಪಭೋಗಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನು
ಭವಿಸಲು ವಿಧಿಯು ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು
ಸುಖಪಡಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ ವಿಧಿಯನಿಯಮದಂತೆ ಆದು ಬೇರೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿ
ಸಿತು. ನಾನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಷ್ಟು ದಿವಸಗಳು ನೀನು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ನೀನು
ಸುಖವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಧಿಯೇ ಹೀಗೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದೆ.

ರಾ [114]-5

ವನಚಾರಿಗಳಾದ ಕಪಿ-ಕರಡಿಗಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಈಗಲೇ ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸು. ನಾನೀಗಲೇ ಯಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ, ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ, ಅಪಾರವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಳಂಕರಹಿತವಾದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ನಾನೀಗ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಇಂತಹ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವೇ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನೀನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲೇಬೇಕು.

ಸುಖಾರ್ಜುನಾದ, ಸುಖದಿಂದಲೇ ಬೆಳೆದಿರುವ, ಬಾಲಕನಾದರೂ ಮೂರ್ಖನಲ್ಲದ, ಕಂಬನಿಹಿಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಈ ಅಂಗದನನ್ನು ನೋಡು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯ ಕರನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ನ್ನುಗಲುವ ಈ ನನ್ನ ಔರಸಪುತ್ರನನ್ನು ನಿನ್ನ ಔರಸ ಪುತ್ರನಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಲಿಸು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನೇ ಇವನ ತಂದೆಯೂ, ಇವನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವವನೂ, ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವೆ. ಭಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಭಯವನ್ನೂ ನೀವೇ ನೀಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ನಾನಿದ್ದಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಇವನ ಸಕಲಸರ್ವಸ್ವವೂ ಆಗಿರುವೆ. ತಾರೆಯ ಮಗನಾದ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಈ ಅಂಗದನು ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವನೇ ನಿನಗೆ ಮುಂದಾಳಾಗಿರುವನು. ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ತರುಣನಾದ, ತಾರೆಯ ಮಗನಾದ ಈ ಅಂಗದನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕಾದಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸುಷೇಣನ ಮಗಳಾದ ಈ ಚಾರೆಯು-ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ಉತ್ಪಾತಗಳ ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ - 'ಸಾಧುಂ ಕ್ರಿಯತಾಂ ಒಳ್ಳೆಯದು ; ಮಾಡಬಹುದು' - ಎನ್ನುವಳೋ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹಿಂದು-ಮುಂದು

ನೋಡದೇ ಮಾಡಬಹುದು. ತಾರೆಯು ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಶಂಕೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀನು ಅವನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅಧರ್ಮವಾಗುವುದು. ಅವಮಾನಿತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲೂಬಹುದು. ಇದೋ ನೋಡು ; ಈ ಸುವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿ. ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸು. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಕಾಂತಿಯಿದೆ. ಇದರೊಡನೆಯೇ ನಾನು ಅಸುನೀಗಿದರೆ ಇದು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.”

ಸೋದರಪ್ರೇಮದಿಂದ ವಾಲಿಯು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು ಶತ್ರುವಧೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಹರ್ಷವನ್ನು ತೊರೆದು ರಾಹುಗ್ರಸ್ತನಾದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಅತ್ಯಂತದೀನನಾದನು. ವಾಲಿಯು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವೈರಭಾವವು ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತತ್ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಾಲಿಯು ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸುವರ್ಣಮಯವಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಣ್ಣನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ದಿವ್ಯವಾದ ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಮರಣೋನ್ಮುಖನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ಕುಮಾರ ! ನೀನು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ-ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತು ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿ, ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿ-ಅದನ್ನು ನೀನು ಸ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿ ಬರುವ ಸುಖವನ್ನಾಗಲೀ-ಕಷ್ಟವನ್ನಾಗಲೀ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಸುಗ್ರೀವನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಲಾಲನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನೀನು ನನಗಾಗಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನಿಷ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಬಹಳ ಮುದ್ದಾಗಿ ಸಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೆ

ಈ ವಿಧವಾದ ಲಾಲನೆ-ಪೋಷಣೆಗಳನ್ನು ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನಿಂದಲೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ನನ್ನೊಡನೆ ಸರಸವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಸರಸವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನು ಮಾನ್ಯಮಾಡಲಾರನು. ಸುಗ್ರೀವನ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲದವರೊಡನೆ ಮತ್ತು ಸುಗ್ರೀವನ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ನೀನು ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಾ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕನಾಗಿರು. ನೀನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಅತಿಯಾದ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಡ. ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲದವನಂತೆಯೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಅತಿಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹವನ್ನೇ ಮಾಡದಿರುವುದು ಈ ಎರಡೂ ದೋಷಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸು.” ಶ್ರೀರಾಮನ ಶರಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಅತ್ಯಂತಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯು ಮಗನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಹೊರಳಿಸುತ್ತಾ ಭಯಂಕರವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಾಣುವಂತೆ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಅಸುನೀಗಿದನು. ನಾಯಕನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ವಿಲಪಿಸುತ್ತಾ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡರು.

ವಾನರೇಶ್ವರನಾದ ವಾಲಿಯು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟೊಡನೆಯೇ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯು ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಉದ್ಯಾನವನಗಳೂ, ವರ್ಷಗಳೂ ಮತ್ತು ಕಾನನಗಳೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂತಿಹೀನರಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು: “ಕಾನನಗಳೂ ಮತ್ತು ವನಗಳೂ ಮಹಾವೇಗಯುಕ್ತನಾದ ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಹಾರಿಬಂದ ಹೂಗಳೊಡನೆ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಅಂತಹ ಮಹಾದ್ಭುತವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಮಹಾಬಾಹುವಾದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಗೋಲಭನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನೊಡನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜನು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಹಗಲಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಅವರ ಯುದ್ಧವು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹದಿನಾರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯು ಗೋಲಭನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಭಯಂಕರನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ರಾಜನು ಧೂರ್ತನಾಗಿದ್ದ ಆ ಗಂಧರ್ವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತನು.

ಅಂತಹವನಿಂದು ಹತನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ ?” ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಿಂಹದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಮಹಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೋಪತಿಯಾದ ಗೂಳಿಯನ್ನು ಸಿಂಹವು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಹಸುಗಳು ಭ್ರಾಂತವಾಗುವಂತೆ-ವೀರನಾದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ರಾಮನು ಸಂಹರಿಸಲು ವನಜಾರಿಗಳಾದ ವಾನರರು ಭ್ರಾಂತರಾದರು. ಸುಖಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ವೃಷನವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದ, ಗಂಡನ ಮುಖದ ಮೇಲೆಯೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಾರೆಯು-ಬುಡವನ್ನು ಕಡಿದ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ-ವಾಲಿಯನ್ನು ಅಸ್ಪಿ ಕೊಂಡೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು.

೨೨ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಾಂಧಾಕಾಂಡ

೨೩ನೆಯ ಸರ್ಗ

ತಾರೆಯ ವಿಲಾಸ

ತತಃ ಸಮುಪಜಿಘ್ರಂತೀ ಕಪಿರಾಜಸ್ಯ ತನ್ಮುಖಮ್ |

ಪತಿಂ ಲೋಕಾಚ್ಛುತಂ ತಾರಾ ಮೃತಂ ವಚಿನಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಬಳಿಕ ತಾರೆಯು ಕಪಿರಾಜನಾದ ವಾಲಿಯ ಮುಖವನ್ನೇ ಆಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಾ ಮೃತನಾಗಿದ್ದ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು :

“ವೀರನೇ ! ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡದೇ ಕಲ್ಲುಗಳು ತುಂಬಿರುವ, ಹಳ್ಳ-ತಿಟ್ಟುಗಳಿರುವ ಅತ್ಯಂತದುಃಖಕರವಾದ ಕಠಿಣವಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿರುವೆ.

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಈ ಭೂದೇವಿಯೇ ನಿನಗೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯತರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಏಕೆಂದರೆ : ನೀನು ಭೂದೇವಿಯನ್ನೇ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುವೆ. ನನ್ನೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಹಸಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೀತಿಯಿರತಕ್ಕವನೇ ! ವಿಧಾತನು ಈಗ ಸುಗ್ರೀವನ ವಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಇದು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವೇ ಸರಿ.

ಈಗ ಸುಗ್ರೀವನೇ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಋಷಿ-ವಾನರಮುಖ್ಯರು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದುಃಖಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಲಾಪವನ್ನೂ, ಅಂಗದನ ದುಃಖವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಈ ದೈನ್ಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿಯೂ ನೀನೇಕೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ? ನೀನೀಗ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹತನಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವೆಯೋ-ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಹತರಾದ ಅನೇಕಶತ್ರುಗಳು ಮಲಗಿದ್ದರು. ನೀನೀಗ ಮಲಗಿರುವುದು ಅಂತಹ ವೀರಶಯನವೇ ಆಗಿದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೌಟಿಲ್ಯವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸದೇ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವನೇ! ಸದ್ವಂಶ ಸಂಭೂತನೇ! ಯುದ್ಧ ಪ್ರಿಯನೇ! ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯನಾದವನೇ! ಮಾನದನೇ! ಅನಾಥಕಾದ ನನ್ನನ್ನು ಏಕಾಕಿನಿಯನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವೆ.

ಶೂರಾಯು ನ ಪ್ರದಾತವ್ಯಾ ಕನ್ಯಾ ಬಲು ವಿಸಶ್ಚಿತಾ |

ಶೂರಭಾರ್ಯಾಂ ಹತಾಂ ಪಶ್ಯ ಸದ್ಯೋ ಮಾಂ ವಿಧವಾಂ

ಕೃತಾವ್ನಾ || ೮ ||

ವಿದ್ಯಾಂಸನಾದವನು - ಶೂರನಾದವನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಶೂರನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ನಾನು ವಿಧವೆಯಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೀನೇ ಗಮನಿಸು. ನನ್ನ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾದುವು. ಪತಿಶೂನ್ಯವೆಯಿಂದಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪುಣ್ಯಲೋಕವೂ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ನಾನೀಗ ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ಅಳವಾದ ಶೋಕಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಈ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಉಕ್ಕಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ: ಪ್ರಿಯಪತಿಯು ಹತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನನ್ನ ಈ ಹೃದಯವು ನೋಗಾರು ಜೊರುಗಳಾಗಿ ಸೀಳಿಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಹೃದನೂ ಮತ್ತು ಪತಿಯೂ ಆಗಿರುವ ನೀನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯನೂ ಆಗಿರುವೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇಂದು ನೀನು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿರುವೆ.

ಪತಿಹೀನಾ ತು ಯಾ ನಾರೀ ಕಾಮಂ ಭವತು ಪುತ್ರಿಣೇ |

ಧನಧಾನ್ಯೈಃ ಸುಪೂರ್ಣಾಪಿ ವಿಧವೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಜನೈಃ

|| ೧೨ ||

ಹೆಂಗಸು ಪುತ್ರವತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಧನ-ಧಾನ್ಯಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ-ಪತಿಯಿಂದ ವಿಹೀನಳಾದರೆ ಅಂತಹವಳನ್ನು 'ವಿಧವೆ'-ಎಂದು ಜನರು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಹರಿದು ಕಳಗೆ ಜಿಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ತದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ನೀನು ಇಂದ್ರಗೋಪಮಣಿಯಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಧೂಳಿ ನಿಂದಲೂ ರಕ್ತದಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ನನ್ನೆರಡು ತೋಳುಗಳಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಲೂ ನಾನು ಅಸಮರ್ಥಳಾಗಿರುವೆನು. ಸಹೋದರ ರಿಬ್ಬರ ಅತ್ಯಂತಭಯಂಕರವಾದ ವೈರದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನೇ ಲಾಭಪಡೆದು ಕೊಂಡನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೇ ಬಾಣವು ಸುಗ್ರೀವನ ಭಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನಿನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಬಾಣವು ನಾಟಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀನು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ."

ತಾರೆಯು ಹೀಗೆ ಪ್ರಲಪಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಸರ್ಪವನ್ನು ಹೊರತರುವಂತೆ-ನೀಲನೆಂಬ ಕಪಿಮುಖ್ಯನು ವಾಲಿಯ ಹೃದಯಗಹ್ವರದಲ್ಲಿ ನಾಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದನು. ವಾಲಿಯ ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಆ ಬಾಣವು ಅಸ್ತಾಚಲಶಿಖರದಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸೂರ್ಯನ ಮೂಲಕ ಹೊರಸೂಸುವ ಕಿರಣಗಳಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಗೈರಿಕಾದಿ ಧಾತುಗಳಿಂದ ಸಮ್ಪ್ರಶ್ರವಾದ ಕೆಂಪಾದ ಜಲಧಾರೆಯು ಪರ್ವತದಿಂದ ಹರಿಯುವಂತೆ - ಬಾಣವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಡನೆಯೇ ವಾಲಿಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ರಕ್ತದ ಧಾರೆಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಹರಿಯು ತೊಡಗಿದುವು. ಯುದ್ಧಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಧೂಳಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿದ್ದ, ರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಪ್ರಹೃತನಾಗಿದ್ದ, ಶೂರನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ತಾರೆಯು ತನ್ನ ಕಂಬನಿಯಿಂದಲೇ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ವಾಲಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ಹತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಅವನ ಅಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಕ್ತದಿಂದ ತೋಯ್ದು ಹೋಗಿದ್ದುವು. ವರಾಂಗನೆಯಾದ

ತಾರೆಯು ಅಂತಹ ವಾಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿಂಗಾಕ್ಷನಾದ ತನ್ನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು :

“ ಮಗು ! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸುದಾರುಣವಾದ ಈ ಕೊನೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ನೋಡು ! ಪಾಪರೂಪವಾದ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದ ಮೈರದಿಂದಾಗಿ ಈ ವಿಧವಾದ ದುರವಸ್ಥೆಯು ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಉಜ್ಜಲವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಯಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ, ಮಾನದನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ಅಭಿವಾದನಮಾಡು.”

ತಾರೆಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಅಂಗದನು ಮೇಲೆದ್ದು ‘ ಅಜ್ಞ ದೋಹಂ ಅಭಿವಾದಯೇ ಅಂಗದನಾದ ನಾನು ಅಭಿವಾದನಮಾಡುತ್ತೇನೆ ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಾಂಸಲವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ದುಂಡಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಎರಡು ಭುಜಗಳಿಂದಲೂ ವಾಲಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಅಂಗದನು ಅಭಿವಾದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಾರೆಯು ಪುನಃ ವಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು : “ ಪ್ರಾಣನಾಥ ! ಹಿಂದೆ ಅಂಗದನು ಹೀಗೆಯೇ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ- ‘ ದೀರ್ಘಾಯುರ್ಭವ ಪುತ್ರ ಮಗನೇ ! ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯಂತನಾಗು ’-ಎಂದು ನೀನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗೇಕೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ? ಅಭಿವಾದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ ? ಸಿಂಹದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಹೋರಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕರುವಿ ನೊಡನೆ ಹಸುವೂ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪುತ್ರಸಹಿತಳಾದ ನಾನು ಅಸುನೀಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವೆನು. ಸಂಗ್ರಾಮವೆಂಬ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾಮಬಾಣಪ್ರಹಾರವೆಂಬ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಅವಭೃಥಸ್ನಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದೆ ?* ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀತನಾದ ದೇವರಾಜನು ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಮಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಾನೀಗ ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ? ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅತನ ದಿವ್ಯಪ್ರಭೆಯು ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು

* ಯಜ್ಞ ವನ್ನಾಗಲೀ, ಯಜ್ಞಾಂಗವಾದ ಅವಭೃಥಸ್ನಾನವನ್ನಾಗಲೀ ಸಪತ್ನೀಕನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ - ನೀನು ಪ್ರಾಣಗಳಿಂದ ವಿಹೀನನಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಜ
ತೇಜಸ್ಸು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ
ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಡವೆಂಬ ನನ್ನ ಹಿತಕರವಾದ ಮಾತಿನಂತೆ ನೀನು
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ
ಮುಂದೆ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ನಾನು ಅಸಮರ್ಥಳಾಗಿದ್ದೆನು.
ನೀನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹತನಾದುದರಿಂದ ಸಪುತ್ರಳಾದ ನಾನೂ ಮೃತ
ಪ್ರಾಯಳೇ ಆದೆನು. ನಿನ್ನೊಡನೆಯೇ ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವೂ ಹೊರಟು
ಹೋಯಿತು.”

೨೩ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೪ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶೋಕಮಗ್ನನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗದ ನಿರ್ಧಾರ :
ತನ್ನನ್ನೂ ವಧಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ತಾರಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ :
ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮಾಧಾನ ವಚನ

ತಾಂ ತ್ವತ್ಪ್ರವೇಗೇನ ದುರಾಸದೇನ

ತ್ವಭಿಪ್ಲುತಾಂ ಶೋಕಮಹಾರ್ಣವೇನ |

ಪಶ್ಯಂಸ್ತದಾ ವಾಲ್ಮನುಜಸ್ತರಸ್ವೀ

ಭ್ರಾತುರ್ವಧೇನಾಪ್ರತಿವೇನ ಶೇಷೇ

||೧||

ವೇಗವಂತನಾದ ವಾಲಿಯ ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು - ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು
ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಣ್ಣೀರಿನ ವೇಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶೋಕವೆಂಬ ಮಹಾಸಾಗರ
ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ತಾರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ
ಅಪ್ರತಿಮನಾದ ಅಣ್ಣನ ವಧೆಯಿಂದ ತಾನೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸಿದನು.
ಕಂಬನಿದುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು
ತಾರೆಯು ಮ್ಲಾನಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಷಾದಚಿತ್ತನಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ
ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ, ಸೇವಕರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ಶ್ರೀರಾಮನ
ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಸರ್ಪಸದೃಶವಾದ
ಬಾಣವನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದ, ಯಶೋವಂತನಾದ, ಸಾಮುದ್ರಿಕಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ

ಹೇಳಿರುವಂತೆ ರಾಜಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದನು :

“ ನರೇಂದ್ರ ಪುತ್ರನೇ ! ನೀನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ವಾಲಿಯ ವಧೆಯನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ರಾಜ್ಯಲಾಭರೂಪವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಫಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ಮಹಾಶೂರನಾದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ನನಗಿಗ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಕ್ತಿಯು ಹೊರಟುಹೋಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಭೋಗಾದಿಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ವಾಲಿಯು ಹತನಾಗಲು ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ತಾರೆಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣವೇ ದುಃಖದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಣ್ಣನ ಮಗನಾದ ಅಂಗದನೂ ತಂದೆಯ ಮರಣದ ದುಃಖದಿಂದ ಬದುಕುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯಭೋಗಾದಿಗಳಾವುವೂ ರುಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಂಥೆಯಿಂದ ಹೊರದೂಡಿದನೆಂಬ ಕೋಪದಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನೆಂಬ ಅಸಹನೆಯಿಂದಲೂ, ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ವಾಲಿಯ ವಧೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ಅವನು ಹತನಾದನಂತರ ನಾನು ಗಾಢವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಾನರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಗೋ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಪರ್ವತೋತ್ತಮವಾದ ಈ ಋಷ್ಯಮೂಕದಲ್ಲಿಯೇ ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೂ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದೂ ನನಗೆ ಈಗ ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿಯು - ‘ ನ ತ್ವಾಂ ಚಿಘ್ನಾಂಸಾಮಿ ಚಿರ - ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಟುಹೋಗು ’-ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಆ ಮಾತು ಧೀರೋದಾತ್ತನಾದ ಅವನಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳು ನನ್ನ ಅಲ್ಪತನಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿವೆ.*

* ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದುದು ಮತ್ತು ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ

ರಾಜ್ಯಲಾಭದಿಂದಾಗುವ ಸುಖ, ಅಣ್ಣನ ವಧೆಯಿಂದಾಗುವ ದುಃಖ-
ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರಬಲವೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನಂತರಃ
ಸ್ವಾರ್ಥಿಯೇ ಆದರೂ ಯಾವನು ತಾನೇ ನನ್ನಂತೆ ಕಾಮೈಕಪ್ರಧಾನನಾಗಿ
ರಾಜ್ಯಲಾಭವನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಹಾಗುಣಶಾಲಿಯಾದ
ಅಣ್ಣನ ವಧೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸುವನು? ತನ್ನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ
ನಡೆಯಬಾರದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಾಗಿ ವಾಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ವಧಿಸುವ
ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಣ್ಣನ ಪ್ರಾಣ
ಗಳನ್ನೇ ಅಪಹರಿಸುವ ಮರ್ಯಾದಾತೀತವಾದ ಮನಸ್ಸು ನನಗುಂಟಾಯಿತು.
ವಾಲಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮರದ ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ನಾನು ಭಗ್ನನಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಮುಹೂರ್ತಕಾಲದವರೆಗೆ ದೈನ್ಯದಿಂದ
ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಣ್ಣನೇ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ನನ್ನನ್ನು ಪರಿ-ಪರಿಯಾಗಿ ಸಂತೈಸುತ್ತಾ - 'ಪುನಃ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಬೇಡ'-ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೋದನು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ
ವಾಲಿಯು ಭ್ರಾತೃತ್ವವನ್ನೂ, ಆರ್ಯರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ
ವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಕೋಪವನ್ನೂ, ಕಾಮ
ವನ್ನೂ, ಕಪಿತ್ವವನ್ನೂ (ಬುದ್ಧಿಯ ಅಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನೂ) ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದೆನು.
ಇಂದ್ರನು ತೃಪ್ತವಿನ್ ಮಗನಾದ ವಿಶ್ವರೂಪನನ್ನು (ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು)
ವಧಿಸಿ ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ಗಳಿಸಿದಂತೆ - ನಾನು ನಮ್ಮಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯ
ವಧೆಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಲು ಸಹ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ, ಪರಿತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ
ವಾದ, ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲು ಅನರ್ಹವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಜುಗುಪ್ಸಿತವಾದ ಈ ಮಹಾ
ಪಾಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆನು. ಇಂದ್ರನು ಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾಪ
ವನ್ನು ಭೂಮಿಯೂ, ನೀರೂ, ವೃಕ್ಷಗಳೂ, ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ
ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ
ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕಪಿಯೊಂದು ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ

ಕರೆದು ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾ ನಿನ್ನಿಂದ ಅವನ ವಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದುದು-
ಈ ವಾಕ್ಯರ್ಮಗಳು ಕೃತಘ್ನನಾದ ನನಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿಯೇ ಇವೆ.

ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬರುವರು? * ಅಧರ್ಮಯುಕ್ತವಾದ, ಕುಲದ ನಿರ್ನಾಶಕ್ಕೇ ಕಾರಣವಾದ, ಅಣ್ಣನ ವಧೆಯ ರೂಪವಾದ ದುಷ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ನಾನು - ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಾಡುವ ಸಮ್ಮಾನಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಯುವರಾಜನಾಗುವುದಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಅರ್ಹತೆಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಜನಾಗಲು ಹೇಗೆತಾನೇ ಯೋಗ್ಯನಾಗುವೆನು? ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರಕಾರಿಯಾದ, ಅತ್ಯಂತನಿದ್ಯವೂ, ಅತ್ಯಂತಕ್ಷುದ್ರವೂ ಆಗಿರುವ ಪಾಪಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿರುವೆನು. ಮಳೆಯ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವು ತಗ್ಗಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ - ಮಹಾಶೋಕಪ್ರವಾಹವು ಅತ್ಯಂತವೇಗವಾಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಸಹೋದರನ ವಧೆಯೆಂಬುದೇ ಬೆನ್ನು ಮತ್ತು ಬಾಲವಾಗಿರುವ, ಸಂತಾಪವೇ ಕೈ-ಕಣ್ಣು-ತಲೆ-ಕೊಂಬುಗಳಾಗಿರುವ ಪಾಪರೂಪದ ಕೊಬ್ಬಿದ ಆನೆಯು, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವಾಹವು ನದಿಯ ತೀರವನ್ನು ಕೊರೆಯುವಂತೆ - ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂಕಟಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮೂಸಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನವು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಗಷ್ಟನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬರುವಂತೆ - ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧುಸ್ವಭಾವವು ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ. ¹ ನನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅಂಗದನ ಶೋಕ-ತಾಪಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿರುವ ಕಪಿ ಮುಖ್ಯರಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಕುಲವೀಗ ಅರ್ಧಪ್ರಾಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯವನಾದ, ವಿಧೇಯನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಅಂಗದನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಪುತ್ರನು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವನು? ವಾಲಿಯಂತಹ ಸೋದರನ

* ಇಂದ್ರನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾಪವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚೌಳುಮುಣ್ಣಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೊರೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಟಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ರಜೋರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

¹ ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಈ ಮಹಾಪಾಪದಿಂದ ನನ್ನ ಸಜ್ಜಾರಿತ್ರ ಗೆಲ್ಲುವೂ ನಾಶವಾಗಿ ನಾನೀಗ ಮಹಾಪಾಪಿಷ್ಠನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವ ದೇಶವು ತಾನೇ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ? ಅಂಗದನೇನಾದರೂ ಬದುಕಿದ್ದುದೇ ಅದರ ತಾಯಿಯಾದ ತಾರೆಯೂ ಮಗನ ಸಂಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಳು. ಪತಿವಿಯೋಗಸಂಕಟದಿಂದ ಅತಿದೀನಳಾಗಿರುವ ತಾರೆಯು ಮಗ ನಿಲ್ಲದೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬದುಕಿರಲಾರಳೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಅಣ್ಣನೊಡನೆಯೂ ಮತ್ತು ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನೊಡನೆಯೂ ಸಖ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾ ನಾನು ಪ್ರದೀಪ್ತವಾಗಿರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಘವ! ಈ ಕಪಿಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾಪರಿಪಾಲಕರಾಗಿದ್ದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. * ನಾನು ಮೃತನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಲಘ್ನಂಸಕನಾದ, ಮಹಾಪಾಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಮತ್ತು ಬದುಕಿರಲೂ ಅನರ್ಹನಾದ ನನಗೆ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು.”

ಸುಗ್ರೀವನ ದೈನ್ಯದ ಮತ್ತು ದುಃಖದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಘು, ಕುಲಶಿಲಕನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಕದಡಿಹೋಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಕ್ಷಮೆಯಲ್ಲಿ ಭೂದೇವಿಗೆ ಸದೃಶನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ತಾರೆಯು ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ವ್ಯಸನ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ತಾರೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ನಾಥನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನೇ ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಲಸಿಸುತ್ತಾ, ಮಲಗಿದ್ದ, ಸುಂದರಕಣ್ಣುಗಳ, ಮಹಾಸತ್ತ್ವಶಾಲಿನಿಯಾದ ತಾರೆಯನ್ನು ಕಪಿಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರು ತಾರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿ ಕರೆತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.

* ವಾಲಿಯ ಮಗನಾದ ಅಂಗದನನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನೆಂಬುದಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದನು?—ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮನುಷ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಭ್ರಾತೃಜ್ಞಾನೇಕಜಾತಾನಾಂ ಯದ್ಯೇಕಃ ಪುತ್ರವಾನ್ವನೇತ್ | ತೇನ ಪುತ್ರೀಣ ತೇ ಸರ್ವೇ ಪುತ್ರೀಣಾ ಮನುರಬ್ರವೀತ್ || ಒಬ್ಬನೇ ತಂದೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿರುವ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಪುತ್ರವಂತನಾದರೂ ಉಳಿದ ಸಹೋದರರೂ ಪುತ್ರವಂತರನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸಹೋದರರಿಗೂ ಅವನೇ ಪುತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಪತಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ತವರೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇತರ ವಾನರಸ್ತ್ರೀಯರೂ ತಾರೆಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಕರೆತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೇ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ತಾರೆಯು ನೋಡಿದಳು. ಸಮಸ್ತ ರಾಜಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಸನ್ನನಾಗಿದ್ದ, ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು ಮರಿಜಿಂಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಜಂಜಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ತಾರಾದೇವಿಯು ನೋಡಿದಳು. ಈ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ ಆ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನು—ಎಂದವಳು ತಿಳಿದಳು. ಪತಿವಿಯೋಗದ ಸಂಕಟದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಪೂಜ್ಯಕಾದ ತಾರೆಯು ತತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಇಂದ್ರಸದೃಶನಾದ, ದುರಾಸದನಾದ, ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ಹೋದಳು. ಶೋಕದಿಂದ ಭ್ರಾಂತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದ, ಮನಸ್ಸಿನಿಯಾದ ತಾರಾದೇವಿಯು ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಭೇದನಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು :

“ರಾಘವ ! ನೀನು ಅಪ್ರಮೇಯನು. ನಿನ್ನ ವೀರ್ಯ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಎದುರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದವನು. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನು. ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕನು. ಯಾವಾಗಲೂ ನಶಿಸದಿರುವ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ವ್ಯವಹಾರಕುಶಲನು. ಭೂದೇವಿಯಂತೆ ಕ್ಷಮಾಗುಣವುಳ್ಳವನು. ರಕ್ತದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು. ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ-ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲೇ ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕವನು. ಶರೀರದಾರ್ಢ್ಯವುಳ್ಳವನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ವಾಲಿಯು ಮನುಷ್ಯದೇಹದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ಸುಖಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ದಿವ್ಯದೇಹದ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ನೀನು ಸಂಹರಿಸಿದೆಯೋ—ಅದೇ ಬಾಣದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸು. ನಾನು ಹತಕಾದೊಡನೆಯೇ ದಿವ್ಯದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದು ಇವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ :

ನಾನಿಲ್ಲದೇ ವಾಲಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಸುಖವಾಗಿರತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ತಾವರೆಯ
ದಳಗಳಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಸರೆಯ
ರೊಡನೆ ಕಲಿತಾಗ-ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಾನಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡು-ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕೆಂಪು ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿದಿರುವ

ವಿಚಿತ್ರತರವಾದ ವೇಷ-ಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾದ ಅವರಾರನ್ನೂ
ಕಾಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತರಮ್ಯವಾದ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತದ ವಿಶಾಲ
ವಾದ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದೇಹಕನ್ಯೆಯಾದ ಸೀತೆಯಿಂದ ವಿರಹಿತನಾದ
ನೀನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರೆಯೋ-ಯಾವಾ
ಗಲೂ ಕುಂದಿದ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವೆಯೋ-ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಿಲ್ಲದ

ಕಾರಣ ವಾಲಿಯು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ದುಃಖಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮುಖವೂ ಕೂಡ ಬಾಡಿದೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವನನ್ನಾದ ಪುರುಷನು ಸ್ತ್ರೀವಿಯೋಗದಿಂದಾಗಿ ಎಂತಹ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನೆಂಬ ವಿಷಯವು ನಿನಗೆ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗತನಾಗಿರುವ ವಾಲಿಯು ನನ್ನ ವಿಯೋಗದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದಂತೆ ನನ್ನನ್ನೀಗಲೇ ಸಂಹರಿಸು. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ನೀನು 'ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ವಧಿಸಿದ ದೋಷವು ನನಗುಂಟಾಗಬಾರದು'—ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ವಧಿಸಲು ಸಂದೇಹಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ನೀನು ಭಾವಿಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂದು—ಭಾವಿಸಬೇಡ. ವಾಲಿಯ ಆತ್ಮವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಸಂಹರಿಸು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯೆಯ ದೋಷವು ನಿನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಾದ್ವಿವಿಧಾಚ್ಛೇವೇದಾ—

ದಾತ್ಮಾ ಹ್ಯನನ್ಯಃ ಪುರುಷಸ್ಯ ದಾರಾಃ |

ದಾರಪ್ರದಾನಾನ್ ಹಿ ದಾನಮನ್ಯ—

ತ್ವದ್ಯತ್ಯತೇ ಜ್ಞಾನವತಾಂ ಹಿ ಲೋಕೇ

||೩೮||

ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ಯಜ್ಞವೇ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯ ರಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿಯೇ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಪತ್ನಿಯು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪತಿಯು ಯಜ್ಞಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲಾರನು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೇ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ ವೈದಿಕಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಯ ಅರ್ಧಶರೀರವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಭಿನ್ನಳು. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸ್ತ್ರೀವಧೆಮಾಡಿದ ದೋಷವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ದಾನಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಂದು ನನ್ನ ಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ದಾರಪ್ರದಾನಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶೇಷವಾದ ದಾನವು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನೀನು ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು

ಸಂಹರಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿದೆಯಾದರೆ-ಈ ದಾನದಿಂದ ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಧರ್ಮದ ಸಂಸರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಘವ! ನಾನು ದುಃಖಪೀಡಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅನಾಥೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪತಿಯಿಂದ ದೂರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸದೇ ಇರುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಮದಿಸಿದ ಅನೆಯಂತೆ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದ, ಧೀಮಂತನಾದ, ಕಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ, ಸುವರ್ಣಮಾಲೆಯಿಂದ ವಿಭೂಷಿತನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬದುಕಿರಲಾರೆ.”

ತಾರೆಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ವಿಭುವಾದ, ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಾರೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಹಿತಕರವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು:

“ವೀರಪತ್ನಿಯೇ! ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ವಿಹಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಕಲವಿಧವಾದ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಯೋಗವೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೇ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ಲೋಕವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸಕಲವಿಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳಿಗೂ ವಿಧಿಯೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ನಿಯಮವನ್ನು ಮೀರಿ ಯಾರೂ ನಡೆಯಲಾರರು. ನಿನ್ನ ಮಗನೇ ಮುಂದೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯುವರಾಜನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಪರಮಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿರುವೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ವಿಧಿಸಿರುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ಶೂರನಾದವನ ಪತ್ನಿಯರು ಎಂದೂ ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ.”

ಶತ್ರುತಾಪನನಾದ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು, ರೋದನ ರಾ [115]-5

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೀರಪತ್ತಿಯಾದ ತಾರೆಯು ಸಮಾಧಾನಹೊಂದಿದ ಮುಖ
ಭಾವವನ್ನು ತಾಳಿ ಅಳುವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು.

೨೫ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೫ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ, ತಾರೆಯನ್ನೂ, ಅಂಗದನನ್ನೂ
ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ವಾಲಿಗೆ ದಹನಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಲು
ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದುದು : ಅಂಗದನಿಂದ ವಾಲಿಯ ದೇಹಸಂಸ್ಕಾರ

ಸುಗ್ರೀವಂ ಚೈವ ತಾರಾಂ ಚ ಸಾಂಜ್ಞದಾಂ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣಃ |
ಸಮಾನಶೋಕಃ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಸಾಂತ್ವಯನ್ನಿದಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||

ಸುಗ್ರೀವ, ಅಂಗದ, ತಾರೆಯರಂತೆಯೇ ಶೋಕಾವಿಷ್ಣುನಾಗಿದ್ದ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು, ಅಂಗದನೊಡನಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ
ತಾರೆಯನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

ನ ಶೋಕಸರಿತಾಪೇನ ಶ್ರೇಯಸಾ ಯುಜ್ಯತೇ ಮೃತಃ |
ಯದತ್ರಾನಂತರಂ ಕಾರ್ಯಂ ತತ್ಸಮಾಧಾತುಮರ್ಹಥ ||೨||

“ ಇತರರು ತನಗಾಗಿ ಶೋಕಪಡುವುದರಿಂದಾಗಲೀ ಸರಿತಾಪಪಡುವುದರಿಂದಾಗಲೀ ಸತ್ತವರು ಉತ್ತಮಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ-ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮೃತನಿಗೆ ಉತ್ತಮಗತಿಯು ಲಭಿಸುವುದೋ - ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಬೇಕು.

ಲೋಕವೃತ್ತಮನುಷ್ಠೇಯಂ ಕೃತಂ ವೋ ಬಾಷ್ಪಮೋಕ್ಷಣಮ್ |
ನ ಕಾಲಾದುತ್ತರಂ ಕಿಂಚಿತ್ಕರ್ಮ ಶಕ್ಯಮುಪಾಸಿತುಮ್ ||೩||

ಸತ್ತವರಿಗೆ ಅಳಬೇಕೆಂಬ ಲೋಕಾಚಾರವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಾಲಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿರುವಿರಿ. ಕಾಲವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಅಲ್ಪವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಯತಿಃ ಕಾರಣಂ ಲೋಕೇ ನಿಯತಿಃ ಕರ್ಮಸಾಧನಮ್ |

ನಿಯತಿಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ನಿಯೋಗೇಷ್ಟಿದ ಕಾರಣಮ್ ||೪||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಧಿ ಎಂಬುದೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಧಿಯೇ ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ಸಾಧನಭೂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಧಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.*

ನ ಕರ್ತಾ ಕಸ್ಯ ಚಿತ್ತ್ವಶ್ಚಿನ್ನಿಯೋಗೇ ಜಾಪಿ ನೇತ್ಸರಃ |

ಸ್ವಭಾವೇ ವರ್ತತೇ ಲೋಕಸ್ತಸ್ಯ ಕಾಲಃ ಪರಾಯಣಮ್ |೫||

ಯಾವನೇ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರನು. ಬೇರೆಯವನನ್ನಾದರೂ ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ತೊಡಗಿಸಲಾರನು. ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಅಧೀನವಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಕಾಲವೇ ಪರಮಾಶ್ರಯವು.¹

ನ ಕಾಲಃ ಕಾಲಮುತ್ಯೇತಿ ನ ಕಾಲಃ ಪರಿಹೀಯತೇ |

ಸ್ವಭಾವಂ ಚ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ನ ಕಶ್ಚಿದತಿವರ್ತತೇ ||೬||

ಕಾಲಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನು ಮಾಡಿರುವ ಜನನ-ಮರಣರೂಪವಾದ ಕಾಲದ ವೈವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲವು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದನಂತರ (ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದನಂತರ) ಕಾಲವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆಯಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

* ನಿಯತಿಃ ಕೇನ ಲಕ್ಷ್ಯತ ನಿಜಜ್ಞಾನಾನುಸಾರಿಣೇ = ತನ್ನ ನೆಲೆನಿಂತೆಯೇ ಎಡೆಬಿಡದೇ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? 1) ನಿಯಮ್ಯತೇ ಅನೇನ ಇತಿ ನಿಯತಿಃ 2) ನಿಯಮ್ಯತೇ ತತ್ತ್ವರ್ಮಣಿ ಪ್ರವರ್ತತೇ ಇತಿ ನಿಯತಿಃ-ಇವನಿಂದ ನಿಯಮನಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇವನಿಂದ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಯತಿ-ಇದು ಕಾಲವೂ ಆಗಬಹುದು; ವಿಧಿಯೂ (ಕರ್ಮವೂ) ಆಗಬಹುದು; ಈಶ್ವರನೂ ಆಗಬಹುದು.

ಒಬ್ಬನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ದರಿದ್ರನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಕಾರಣನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಸಮರ್ಥನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾಲಪರತಂತ್ರನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಭಾವವಾದ ಎಂಬುದೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದೆ.

ನ ಕಾಲಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಬನ್ಧುತ್ವಂ ನ ಹೇತುರ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಃ |

ನ ಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಸಂಬಂಧಃ ಕಾರಣಂ ನಾತ್ಮನೋ ವಶಃ || ೭ ||

ಕಾಲನಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಬಂಧುತ್ವವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾರನ್ನೂ ಪಕ್ಷ ಪಾತದಿಂದ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡ ತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಕಾಲನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದ ಕ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾಲನಿಗೆ ಪರಾಕ್ರಮ ವೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆಯು ತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲನಿಗೆ ಮಿತ್ರ-ಜ್ಞಾತಿ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ವಿಧಿಬೋಧಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಕಾಲನು ಯಾವೊಬ್ಬನ ವಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಕಿಂ ತು ಕಾಲಪರೀಕ್ಷಾಣೋ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ ಸಾಧು ಪಶ್ಯತಾ |

ಧರ್ಮಶ್ಚಾರ್ಥಶ್ಚ ಕಾಮಶ್ಚ ಕಾಲಕ್ರಮಸಮಾಹಿತಾಃ || ೮ ||

ಅದರೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪರೀಲನೆಮಾಡುವವನಿಗೆ ಕಾಲದ ಪರಿಣಾಮವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಾರ್ಥ-ಕಾಮಗಳು ಕಾಲಾನುಗುಣ ವಾಗಿ ಕಾಲನ ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರನಾದ ವಾಲಿಯು ಸಾಮ-ದಾನ-ಭೇದ-ದಂಡೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರ್ಮಫಲ ವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು

ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದುವುಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಕಾರಣರಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಉದಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳಗು ತ್ತಾನೆ. ಬೆಂಕಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕುವು ಗಳೇ ಹೊರತು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಅಥವಾ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧಾಂತ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸೂತಸಂಹಿತೆ ಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶಿವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ : ಸ್ವಭಾವಾದೇವ ಸಂಭೂತಂ ಸಮಸ್ತಮಿತಿ ಕೇಚನ | ತನ್ನ ಸಿದ್ಧತಿ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಾ ದೇಶ ಕಾಲಾದ್ಯಪೇಕ್ಷಣಾತ್ || ಮತ್ತಃ ಕರ್ಮಾನುರೂಪೇಣ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ ಜಾಯತೇ | ಏಷ ಸ್ವಭಾವೋ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಾ ಇತಿ ವೇದಾರ್ಥನಿರ್ಣಯಃ || ನ ಮಯಾ ಕೇವಲೇನಾಪಿ ನ ಚ

ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ವಾಲಿಯು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಾಲಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ದುಃಖಸಡಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವಾಲಿಯು ತನಗೆ ವಿಹಿತವಾದ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೂ ಜಯಿಸಿದ್ದನು. ಯುದ್ಧಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೇ ಆಯುಧಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ವಾಲಿಯು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಪಿಮುಖ್ಯನಾದ ವಾಲಿಯು ಹೋಗಿರುವ ಮಾರ್ಗವು ಸರಮುಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪರಿತಾಪವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ. ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.”

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳಲು ಶತ್ರುವಿರಹಂತಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನ ಮರಣದಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನಯ-ವಿನಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಸುಗ್ರೀವ ! ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವಾಲಿಯ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ತಾರೆಯೊಡನೆಯೂ ಅಂಗವನೊಡನೆಯೂ ಸಮಾಲೋಚಿಸು. ವಾಲಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಣಗಿರುವ ದಿವ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಗಂಧದ ಮರದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತರುವಂತೆ ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸು. ದೀನನಾಗಿರುವ, ತಂದೆಯ ಮರಣದಿಂದ ಭಯ

ಕೇವಲಕರ್ಮಣಾ | ಪ್ರಾಣಿನಂ ಕರ್ಮಪಾಕೇನ ಮಯಾ ಚ ಮುನಿಸತ್ತಮಾಃ | ಜಗತಃ ಸೌಭವೋ ನಾಶಃ ಸ್ಥಿತಿಶ್ಚ ಭವತಿ ದ್ವಿಜಾಃ || ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ! ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಮತವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಭಾವಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವ-ಕಾಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜಗತ್ತು, ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದುವು ನನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಕರ್ಮಾನುರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೇ ‘ಸ್ವಭಾವ’ ಎಂದು ಹೆಸರು. ವೇದಾರ್ಥಗಳೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿವೆ. ಕೇವಲ ನನ್ನೊಬ್ಬನಿಂದಲೂ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕರ್ಮದಿಂದಲೂ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರ್ಮವಿಪಾಕದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ನಾಶ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ”

ಗೊಂಡಿರುವ ಅಂಗದನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು. ಈಗ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಪಟ್ಟಣವು ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದೆ. ಅದುವರಿಂದ ಬಾಲಿಶಬುದ್ಧಿಯವನಾಗಬೇಡ. ವಾಲಿಯ ದಹನಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳು, ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳು, ತುಪ್ಪ, ಎಣ್ಣೆ, ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳು-ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಂಗದನು ಬೇಗನೆ ತರಲಿ.”

ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಾರನೆಂಬ ಕಪಿಮುಖ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ :

“ತಾರ ! ನೀನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ತ್ವರಾ ಗುಣವತೀ ಯುಕ್ತಾ ಹ್ಯಸ್ಮಿನ್ಮಾಲೇ ವಿಶೇಷತಃ || ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮುಗಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ತ್ವರೆಯಿಂದಲೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊರಲು ಯೋಗ್ಯರಾದ ವಾನರರು ಸಿದ್ಧರಾಗಲಿ. ಸಮರ್ಥರೂ ಬಲಶಾಲಿಗಳೂ ಆದ ಅವರು ವಾಲಿಯನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸುವರು.”

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಆನಂದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಶತ್ರುವಿರಹಂತಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅಣ್ಣನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಡಗರದಿಂದ ತಾರನು ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾದ . ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಸಮರ್ಥರಾದ ಶೂರರಾದ ವಾನರರೊಡನೆ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ದಿವ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಆ ಶಿಬಿಕೆಯು ಭದ್ರಾಸನದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ದಿವ್ಯವಾದ ರಥದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕೃತಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಶಿಬಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದರು. ಸುತ್ತಲೂ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪದಾತಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಶಿಬಿಕೆಗೆ ಶೋಭಾಯಾಮಾನವಾದ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರವಿದ್ದಿತು ಬಲೆಯಂತಹ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಸಿದ್ಧರ ವಿನೂನದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ವಿಶಾಲವಾಗಿಯೂ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ

ಶಿಲ್ಪಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದ ಕ್ರೀಡಾ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತು. ಕುತಲಕರ್ಮಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸುಂದರ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಗುಹೆಗಳಿಂದಲೂ ಕಾನನಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ರಕ್ತಜಂದನದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಜೂಗಳ ಗೊಂಚಲುಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಿಂಗರಿಸಿದ್ದರು. ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ವರ್ಣದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಲಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅದು ಸಮಾವೃತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಅನುಪಮವಾದ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ತಾರನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಿಂದ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದನು.

ದಿವ್ಯವಾದ ಆ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ತಮ್ಮ ! ಇನ್ನು ತಡಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಈ ಶಿಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಒಡನೆಯೇ ವಾಲಿಯನ್ನು ಚಿತೆಯ ಬಳಿಗೆ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಿ. ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಗಳು ಈಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿ.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು ಅಂಗದನೊಡನೆ ವಾಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ರೋದನಮಾಡುತ್ತಾ ಶಿಬಿಕೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದನು. ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ, ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ವಿಭೂಷಿತನಾಗಿದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು-“ಆರ್ಯನಾದ ವಾಲಿಗೆ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಔರ್ಧ್ವದೈಹಿಕಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಿ”-ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. “ಕಪಿಮುಖ್ಯರು ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಎರಚಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿ. ಅನಂತರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯು ಹೋಗಲಿ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ರಾಜರ ವಿಶ್ವರ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರು ಮಹೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನಾದ ವಾಲಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿ”-ಎಂದು ಸುಗ್ರೀವನು ಕಪಿಮುಖ್ಯರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ತಾರನೇ ಮುಂತಾದ ಕಪಿ

ಮುಖ್ಯರು ಅಂಗದನೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯ ಅಪರಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ವಾಲಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತಾರೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ವಾನರ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಮತ್ತು ಬಂಧುಗಳೂ-‘ವೀರನೇ! ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಹೋದೆಯಾ! ಆಯ್ಯೋ! ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು?’-ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರುಣಾಜನಕವಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ರೋದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಾನರಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ವಾಲಿಯ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಹೋದರು. ಅವರ ಆ ರೋದನಶಬ್ದದಿಂದ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವನಗಳೂ ಪರ್ವತಗಳೂ ರೋದನಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಶೋಕಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದ ವಾನರಪ್ರಮುಖರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದ, ನೀರಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ಗಿರಿನದಿಯ ಮಳಲಿನ ದಿಬ್ಬದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿತೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿದರು. ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ವಾನರಪ್ರಮುಖರು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಗಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಶೋಕಪೀಡಿತರಾಗಿ ಏಕಾಂತವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಬಳಿಕ ತಾರೆಯು ಶಿಬಿಕೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವನಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತದುಃಖಿತೆಯಾಗಿ ಗಳ-ಗಳನೆ ಅಳತೊಡಗಿದಳು :

“ಹಾ ವಾನರೇಶ್ವರ! ಹಾ ಮಹಾರಾಜ! ಹಾ ನಾಥ! ಮಮವತ್ಸಲ! ಹಾ ಮಹಾರ್ಹ! ಮಹಾಬಾಹೋ! ಹಾ ಪ್ರಿಯ! ನನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನೋಡು, ಮಾನದನೇ! ನಿನ್ನ ವಿರಹಶೋಕದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿರುವ ಈ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ನೀನೇಕೆ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ನೀನೀಗ ಪ್ರಾಣರಹಿತನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಮುಖವು ನಗುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಬದುಕಿದ್ದಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಅಸ್ತಮನಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈಗಲೂ ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾಲನು (ಯಮನು) ನಿನ್ನನ್ನು ರಾಮನ ರೂಪದಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ರಾಮನ ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ನಿನ್ನ

ಪತ್ತಿಯರಾದ ನಾನೆಲ್ಲರೂ ವಿಧವೆಯರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವು. ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ! ಈ ವಾನರಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ನಡೆದುಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ಬಂದಿರುವರೆಂಬುದೂ ನೀಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ? ಚಂದ್ರವದನೆಯರಾದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದ ಭಾರ್ಯೆಯರೇ ಅಲ್ಲವೇ ? ಇವರನ್ನೂ ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ ಈಗೇಕೆ ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ ? ತಾರನೇ ಮೊದಲಾದ ನಿನ್ನ ಸಚಿವರೂ ಪುರವಾಸಿಗಳಾದ ಈ ಜನರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದು ನಿಂತು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ನೀನು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಗಲೂ ಇವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು. ಬಳಿಕ ಉತ್ಪಟವಾದ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಾನೆಲ್ಲರೂ ಈ ವನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವಿಹರಿಸೋಣ.”

ಪತಿಯ ಶೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ರೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾರೆಯನ್ನು ಶೋಕಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದ ವಾನರಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಮಾಧಾನಹೇಳುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಳಿಕ ಶೋಕಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ಅಂಗದನು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ರೋದನಮಾಡುತ್ತಾ ತಂದೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ಚಿತೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟನು. ವಾಲಿಯಿದ್ದ ಚಿತೆಗೆ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಬಹುದೂರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಿದ್ದ ತಂದೆಗೆ ಅಸಪಸ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಸುತ್ತುಹಾಕಿದನು. ಹೀಗೆ ವಾಲಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾಗಿ ಅಗ್ನಿಸಂಸ್ಕಾರವಾದನಂತರ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ವಾಲಿಗೆ ಜಲ ತರ್ಪಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಮಂಗಳದಾಯಕವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಶುಭಜಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ವಾನರಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸುಗ್ರೀವ-ತಾರೆಯರಿದ್ದೊಡಗೂಡಿ ಅಂಗದನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಾಲಿಗೆ ಜಲಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ದೀನನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ದುಃಖವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಬಲನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಮೂಲಕ ವಾಲಿಯ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು - ರಾಮನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಾಕ್ರಮ
ನಾದ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ, ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ
ಹತನಾದ, ಪ್ರದೀಪ್ತನಾದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ
ವಾಲಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಚತೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಅಗ್ನಿಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು
ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

೨೫ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೬ನೆಯ ಸರ್ಗ

ನಗರಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ನಿರಾಕರಣೆ : ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದರ
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ

ತತಃ ಶೋಕಾಭಿಸಂತಪ್ತಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ಕ್ಲಿನ್ನವಾಸಸಮ್ |

ಶಾಖಾಮೃಗಮಹಾಮಾತ್ರಾಃ ಪರಿವಾಯೋಪೇತಸ್ಥಿರೇ ||೧||

ವಾನರಾಧಿಪತಿಯ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು-ಶೋಕಾಭಿಭೂತನಾಗಿದ್ದ, ಸರ್ಜೇಲ
ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಒದ್ದೆಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದು
ನಿಂತರು. ಒಡನೆಯೇ ಸುಗ್ರೀವನೂ ಮೇಲೆದ್ದು ಹೊರಟನು. ಅವನನ್ನು
ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾನರಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ದರೂ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ
ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು-ಪಿತಾಮಹನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮಹರ್ಷಿಗಳು
ಸುತ್ತವರಿದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ-ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನ ಸುತ್ತಲೂ
ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಸುಮೇರುಪರ್ವತದ ಮತ್ತು ಬಾಲಸೂರ್ಯನ
ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಅತ್ಯುಜ್ವಲವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ, ವಾಯುವುತ್ರ
ನಾದ ಹನುಮಂತನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಪ್ರಭುವೇ ! ಸುಂದರವಾದ ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತರಾಗಿದ್ದ,
ವೀರ್ಯ-ಬಲಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ವಾನರರ ಈ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಸುಗ್ರೀವನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.
ಇದು ಅವನಿಗೆ ತಾತ.ಮುತ್ತಾತಂದಿರ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ರಾಜ್ಯ. ಸಂಪಾ
ದಿಸಲು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಈ ರಾಜ್ಯವು ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ

ಅವನಿಗೆ ಇಂದು ಲಭಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಶುಭೋದಯವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸುಹೃದರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಮಾಡಲಿರುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅವನು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಗಂಧೋದಕಗಳಿಂದಲೂ ಓಷಧಿಲತೆಗಳಿಂದ ಸಮಿಶ್ರವಾದ ಪವಿತ್ರೋದಕಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ನಂತರ ನಿನ್ನನ್ನು ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ರತ್ನಹಾರಗಳಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಗೌರವಿಸುವನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನಿಗಿಂತಲೇ ಸುರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಗಿರಿಗುಹೆಗೆ (ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ) ಆಗಮಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಸುಗ್ರೀವನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ವಾನರೇಶ್ವರರೊಡನೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ವಾನರರಾದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸು.”

ಹನುಮಂತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಶತ್ರುವಿರಹಂತಕನಾದ, ವಾಕ್ಯಕೋವಿದನಾದ, ರಘುವಂಶಪ್ರದೀಪಕನಾದ, ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳಿದನು :

“ಸೌಮ್ಯನೇ ! ಹನುಮಂತ ! ತಂದೆಯ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿರುವ ನಾನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಗ್ರಾಮವನ್ನಾಗಲೀ ಪಟ್ಟಣವನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವೀರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸಕಲವಿಧವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ, ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಲಿ.”

ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಬಳಿಕ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ-ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನನಾದೆ, ಬಲ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದ, ವೀರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೂ ಹೇಳಿದನು :

“ಸುಗ್ರೀವ ! ನೀನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದನಂತರ ಈ ಅಂಗದವನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಯುವರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ. ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನಾಗಿರುವ, ತಂದೆಯ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು

ಹೊಂದಿರುವ, ಧೀರ-ವೀರನಾದ ಈ ಅಂಗದನು ಯುವರಾಜಪದವಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಮಾಸಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಾಲ್ಕು ವಾರ್ಷಿಕಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶ್ರಾವಣಮಾಸವೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ನಾಲ್ಕು ಮಾಸಗಳು ಮಳೆಗಾಲವಾದುದರಿಂದ ಈ ಕಾಲವು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾಲವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನೀನೀಗಲೇ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ನಾನು ಈ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೇ ಮಳೆಗಾಲವು ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತೇನೆ.* ಇಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗಿರಿಗುಹೆಯೂ ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ ಕನ್ನಿಡಿಲಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ ಜಲಪೂರ್ಣವಾದ ಸರೋವರವೂ ಇದೆ. ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಲೇ ನೀನು ರಾವಣನ ವಧೆಗೆ (ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು) ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂಕೇತವಾಗಿ

*ಪೂರ್ವೋಕ್ತಿಯಂ ವಾರ್ಷಿಕೋ ಮಾಸಃ ಶ್ರಾವಣಃ-ಇದು ಶ್ಲೋಕದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ. ಶ್ರಾವಣಮಾಸವು ವರ್ಷಾರ್ತವಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಮಾಸ ಎಂಬುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಶ್ರಾವಣ-ಭಾದ್ರಪದಗಳು ವರ್ಷಾರ್ತವಿನ ಎರಡು ಮಾಸಗಳು. ಮುಂದೆ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಚತ್ವಾರೋ ಮಾಸಾಃ ವಾರ್ಷಿಕಸಂಜ್ಞಾ ಕಾಃ ನಾಲ್ಕು ಮಾಸಗಳು ವಾರ್ಷಿಕಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವವುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರಾವಣಮಾಸವು ವಾರ್ಷಿಕಮಾಸವಾದರೆ ಮುಂದಿನ ಭಾದ್ರಪದ-ಆಶ್ವಯುಜ ಮತ್ತು ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸಗಳು ವಾರ್ಷಿಕಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕವುಗಳು-ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು 'ಕಾರ್ತಿಕೇ ಸಮನು ಪ್ರಾಪ್ತೇ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸವು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೇ ರಾವಣನ ವಧೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು-ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಲೇ ಶರದೈತುವಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಚತ್ವಾರೋ ಮಾಸಾಃ ವಾರ್ಷಿಕಸಂಜ್ಞಾ ಕಾಃ ಎಂಬುದು ಹೇಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗುತ್ತದೆ? ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಬಗೆ-ಬಗೆಯಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಪಕ್ಷಾ ವೈ ಮಾಸಾಃ' ಎಂದು ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರಾವಣ ಮೊದಲೊಂದು ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ಪಕ್ಷಗಳೇ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಾರ್ತವಿನ ಮಾಸಗಳು-ಎಂದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ

ಬೀಜಗಳನ್ನೂ, ಓಷಧಿರಸಗಳನ್ನೂ, ಅಗ ತಾನೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ
ಹಾಲಿನಿಂದಲೂ ಚಿಗುರಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದ ಮರದ ಎಳೆಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೂ,
ಕುಸುಮಗಳನ್ನೂ, ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಕರ್ಪೂರಾದಿ ಬಿಳಿಯ ಅನು
ಲೇಪನಗಳನ್ನೂ, ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ನೆಲದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ದಿವ್ಯಜಿಂದನಗಳನ್ನೂ,
ಅಗರುನೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ಮತ್ತು ಅನೇಕಪ್ರಕಾರವಾದ ಗಂಧ
ಗಳನ್ನೂ, ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ, ಹಿಪ್ಪಲಿಯನ್ನೂ, ನವಣೆ
ಮುಂತಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ಮೊಸ
ರನ್ನೂ, ಹುಲಿಯಚರ್ಮವನ್ನೂ, ಹಂದಿಯ ಚರ್ಮದ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ,
ಅನುಲೇಪನದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಗೋರೋಚನವನ್ನೂ, ಮಣಿಶಿಲೆಯನ್ನೂ
ತಂದರು. ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳೊಡನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ರಾದ ಹದಿನಾರು ಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ
ಅಗಮಿಸಿದರು. ಸುಗ್ರೀವನ ಸುಹೃದರು ರತ್ನ-ವಸ್ತ್ರಪ್ರದಾನಗಳಿಂದಲೂ,
ಭಕ್ಷ್ಯ-ಭೋಜ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ, ವಾನರ
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ
ಿಸಿದರು. ಮಂತ್ರಜ್ಞರು ದರ್ಭೆಯ ಪರಿಸ್ತರಣದಿಂದ ಸುಶೋಭಿತವಾಗಿ
ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹುತಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಪೂತವಾದ ಹವಿಸ್ಸು
ಗಳನ್ನು ಹೋಮಮಾಡಿದರು.

ಅನಂತರ ರಮ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಸಾದದ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ, ಸುವರ್ಣಮಯ
ವಾದ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೇಲುಹೊದ್ದಿಕೆ
ಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿ

ಚೈತ್ರಮಾಸದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಂದ ಸೀತಾಪಹರಣ. ಆದೇ ವರ್ಷ ಅಷಾಢದಲ್ಲಿ
ವಾಲಿಯ ವಧೆ ; ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ. ಶ್ರಾವಣಮಾಸದಿಂದ
ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದವರೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ವಾನರರ
ಪ್ರಸ್ಥಾನ. ಅನಂತರ ಬಹುಕಾಲ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾಜಿಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಯಾಪನೆ. ಫಾಲ್ಗುಣ
ಶುದ್ಧತ್ರಯೋದಶಿಯಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನಿಂದ ಸಮುದ್ರೋಲ್ಲಂಘನ. ಚತುರ್ದಶಿಯ
ದಿನವೆ ಪುನರಾಗಮನ. ಪೌರ್ಣಮಾಸ್ಯೆಯಂದು ಶ್ರೀರಾಮನ ದಂಡಯಾತ್ರೆ.

ಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಪೀಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು.

ಭೂಮಂಡಲದ ಎಲ್ಲ ನದೀ-ನದ-ಸಮುದ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಕುಂಭಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದ ಶುಭೋದಕಗಳನ್ನು ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಗಜ, ಗವಾಕ್ಷ, ಗವಯ, ಶರಭ, ಗಂಧಮಾದನ, ಮೈಂದ, ದ್ವಿವಿದ, ಹನುಮಂತ, ಜಾಂಬವಂತ, ನಲ-ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಎತ್ತಿನ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದಲೂ, ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಕಲಶಗಳಿಂದಲೂ ಮಹರ್ಷಿವಿಹಿತವಾದ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟವಾದ ವಿಧಿಯಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಸುಹೃದರು ತಿಳಿಯಾದ ಮತ್ತು ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಶುಭಜಲದಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದಂತೆ - ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರು. ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾದೊಡನೆಯೇ ಲಕ್ಷ-ಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಎಲ್ಲ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಒಕ್ಕೊರಳಿನಿಂದ 'ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ!' - ಎಂದು ಉಚ್ಚಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಜಯಘೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮನ ಆದೇಶದಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಅಂಗದನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಅಲಿಂಗನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭದ್ರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿದನು. ಅಂಗದನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವಾದ ಬಳಿಕ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಕಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಸುಗ್ರೀವನ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಾ- 'ಸಾಧು; ಸಾಧು ನೀನು ಮಾಡಿರುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ' - ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಹೋತ್ಸವವು ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಪ್ರೀತರಾಗಿ ಆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬಾರಿ-ಬಾರಿಗೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು.

ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೃಷ್ಯರಾದ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪರಾಸ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದಲೂ, ಪತಾಕಾ-ಧ್ವಜಗಳಿಂದಲೂ,

ತಳಿರುತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತಸುಂದರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅನಂತರ ವಾನರಸೇನಾಧೀಶನಾದ ವೀರ್ಯವಂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಂಗದನಿಗೆ ಯೌವರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದುದನ್ನೂ ನಿವೇದಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ರುಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು-ಇಂಥವನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಂತೆ-ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.

೨೬ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೭ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಪ್ರಸ್ರವಣಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ
ಸಂಭಾಷಣೆ

ಅಭಿಷಿಕ್ತೇ ತು ಸುಗ್ರೀವೇ ಪ್ರವಿಷ್ಟೇ ವಾನರೇ ಗುಹಾಮ್ |

ಅಜಗಾಮ ಸಹ ಭ್ರಾತೃ ರಾಮಃ ಪ್ರಸ್ರವಣಂ ಗಿರಿಮ್ ||೧||

ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ರವಣಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಪರ್ವತವು ಹುಲಿಗಳಿಂದಲೂ ಇತರ ಮೃಗಗಳಿಂದಲೂ ನಿನಾದಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಭಯಂಕರವಾದ ಸಿಂಹಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಪೊದರುಗಳಿಂದಲೂ ಲತೆಗಳಿಂದಲೂ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅನೇಕವಿಧವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸಮಾಕುಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕರಡಿ, ಕಪಿ, ಗೋಪುಚ್ಛ-ಬೆಕ್ಕು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೇಘಗಳ ರಾಶಿಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಜಲಾಶಯಗಳಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಗಮಿಸಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದಾಗಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಗುಹೆಯೊಂದನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಸಮಯದ ಗಡುವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನಂತರ ಪುಣ್ಯ ಶಾಲಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿನಯಶೀಲನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ತತ್ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈ ಗಿರಿಗುಹೆಯು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ವಾತಾವರಣವಿದೆ. ನಾವು ಮಳೆಗಾಲವು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋಣ. ಈ ಪ್ರಸ್ತವಣ ಪರ್ವತವಂತೂ ನೋಡಲು ಬಹಳ ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಶಿಖರವು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದು ಬಿಳಿ-ಕಪ್ಪು-ಕೆಂಪುಬಣ್ಣಗಳ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯು ಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪರ್ವತವು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಗೈರಿಕಾದಿ ಧಾತುಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಪೊಟರೆಗಳಿಂದಲೂ, ರುರಿಗಳಿಂದಲೂ ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಲತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ. ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನಿನಾದಿತವಾಗಿಯೂ, ಮದಿಸಿದ ನವಿಲುಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಿತವಾಗಿಯೂ, ಮಾಲತೀ ಮತ್ತು ಕುಂದಗಳ ಪೊದರುಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಸುವುಷ್ಟಿತವಾದ ಸಿಂಧುವಾರ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಬಾಗೇಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಕದಂಬವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಸರ್ಜವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ್ದು ಈ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರವು ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯುಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ವಿಕಸಿತವಾದ ಕಮಲಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿರುವ ಸರೋವರವೂ ನಮ್ಮ ಗುಹೆಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಶಿಖರದ ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಗುಹೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ನಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗುಹೆಯ ನೈಋತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ದಿಬ್ಬವಿರುವುದರಿಂದ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮನಾದ ವಾತಾವರಣವಿರುತ್ತದೆ. ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಡಿಗೆಯ ರಾಶಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ, ವಿಶಾಲವಾಗಿಯೂ, ಸಮತಟ್ಟಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಹಾಸುಬಂಡೆಯಿದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನೀನು ಈ ಶಿಖರವನ್ನು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನೋಡು. ರಾ [116]-5

ತುಂಡು. ತುಂಡಾದ ಕಾಡಿಗೆಗಳ ರಾಶಿಯಂತೆಯೂ-ಅಗ ತಾನೇ ಮೇಲೆದ್ದ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಗೈರಿಕಾದಿ ಧಾತುಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠಪರ್ವತದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಹೆಯ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವ ಸ್ವಲ್ಪ, ವಾದರೂ ಕೆಸರಿಲ್ಲದಿರುವ, ತ್ರಿಕೂಟಪರ್ವತದಲ್ಲಿನ ಗಂಗಾನದಿಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ನದಿಯು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ನದಿಯ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳು ಚಂದನ - ತಿಲಕವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ತಾಳೇಮರ - ಹೊಂಗೇಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಪುಂಡ್ರಕೇಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ಪದ್ಮಕ-ಸರಲವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಅಶೋಕವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಿತವಾಗಿದ್ದು ಈ ನದಿಯು ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡು ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ನಿರುಂಜಿಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ಚಳ್ಳೇಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ಕೇದಗೆಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಕಗ್ಗಲೇಮರಗಳಿಂದಲೂ, ನಿಮ್ಮಿಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ, ಹಿಂತಾಳವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಕದಂಬವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಬೆತ್ತದ ಗಿಡಗಳಿಂದಲೂ ಈ ನದಿಯು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತಳಾದ ಪ್ರಮದೆಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಈ ನದಿಯು ಸಮಾವೃತವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಕಲಕಲಧ್ವನಿಯಿಂದ ನಿನಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಅನುರಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾದ ಮರಳುದಿಣ್ಣೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ, ಹಂಸ-ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಈ ನದಿಯು-ರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತಳಾಗಿ ನಸುನಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ನದಿಯ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಾದ ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳೂ, ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾದ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳೂ ಇದ್ದು ಅತ್ಯಂತಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನದಿಯು ಬೆಳ್ಳಾವರೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನೂರಾರು ಜಲಚರವ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ

ವಾಗಿರುವ ಈ ನದಿಯು ನವಿಲುಗಳಿಂದಲೂ ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ನಿನಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಮುನಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸೌಮ್ಯವಾದ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ನದಿಯು ಅತ್ಯಂತರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ನದಿಯ ಎರಡು ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತಿವೆಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಚಂದನವೃಕ್ಷಗಳ ಮತ್ತು ಕಕುಭವೃಕ್ಷಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡು, ತಮ್ಮ ! ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಅತ್ಯಂತಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋಣ. ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ವಿಹರಿಸೋಣ. ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಸಮಾವೃತವಾಗಿರುವ ಬಹುರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನ ಕೆಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಕೆಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಗಾಯನ ಮತ್ತು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷಗಳ ಧ್ವನಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮೃದಂಗಾದಿಗಳ ಆಡಂಬರಗಳೊಡನೆ ಕೋಲಾಹಲ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಾನರರ ಗರ್ಜನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಮಹೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಸುಹೃದರೊಡನೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಾನೆ."

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರಸ್ರವಣಗಿರಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯವಾದ ಅನೇಕ ಧರಗಳಿಂದಲೂ ಲತೆಗಳ ಪೊದರುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದ ಆ ಗಿರಿಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ವಾಸಮಾಡತೊಡಗಿದನು.

ಸೀತೆಯು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯಳಾದವಳು. ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಅಪಹೃತಳಾಗಿದ್ದ ಆ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಅಡಿಗಡೆಗೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಪುಷ್ಪ-ಫಲಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತಸುಖಾ-ವಹವಾಗಿದ್ದ ಗಿರಿಗುಹೆಯ ವಾಸವೂ ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉದಯಾಚಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೊಡನೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಃಖ

ವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾರ್ಯಾವಿರಹಶೋಕದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ನಿತ್ಯವೂ ಶೋಕಪರಾಯಣನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ್ದವನು ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆ ಸೊಬಗಿನ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೂ ಅದೇ ಪರಿಯಾದ ದುಃಖವಿದ್ದಿತು. ಅದರೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು:

ಅಲಂ ವೀರ ವೃಥಾಂ ಗತ್ವಾ ನ ತ್ವಂ ಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ |

ಶೋಚಿತೋ ಹ್ಯವಸೀದಂತಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಾ ವಿದಿತಂ ಹಿ ತೇ ||೩೨||

“ವೀರನೇ! ಶೋಕವನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡು. ಶೋಕಪಡುವುದು ನಿನ್ನಂತಹವನಿಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಶೋಕಪಡುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಜನರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆಯೆಂಬ ವಿಷಯವು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇಲ್ಲ.

ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರನಾಗಿರತಕ್ಕವನು. ದೈವವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರತಕ್ಕವನು. ಆಸ್ತಿಕನು. ಧರ್ಮಶೀಲನು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಶೀಲನು. ನೀನೇನಾದರೂ ಶೋಕದಿಂದ ಉದ್ಯೋಗಶೀಲನಾಗದಿದ್ದರೆ ವಂಚಕನಾದ ಶತ್ರುವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗುಂಟಾಗಿರುವ ಶೋಕವನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತವಾಗಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕು, ಉದ್ಯೋಗಶೀಲನಾಗು. ನೀನು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗಲೇ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಸಂಹರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುವೆ. ನೀನು ಸಾಗರ-ವನ-ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರುವಾಗ ರಾವಣನೊಬ್ಬನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ? ಅಣ್ಣ! ಈಗ ತಾನೇ ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಶರತ್ಕಾಲವು ಬರುವವರೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರು. ಅನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರಪರಿವಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವೆಯಂತೆ. ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡವನ್ನು ಬೇಕಾದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಗಳಿಂದ ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ, ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ

ಪ್ರಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಯಥಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪನ
ಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಹಿತಕರವೂ ಶುಭಕರವೂ ಆದ ಆ ಮಾತು
ಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾ ಸೌಹಾರ್ದಪೂರ್ವಕವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ
ವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಅನುರಕ್ತನಾದವನು, ಸ್ನೇಹಪರನಾದವನು, ಹಿತಚಿಂತ
ಕನು, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನು ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳ
ಬೇಕೋ ಅದೇ ಮಾತನ್ನೇ ನೀನೂ ಹೇಳಿರುವೆ. ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ
ವಿಘಾತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೇ ವಿಸ್ಮರಣೆಗೊಳಿಸು

ತ್ತಿರುವ ಈ ಶೋಕವನ್ನು ತೋರಿಯುತ್ತೇನೆ. ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಉದ್ವಿಪನೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿರುವ ನಾನು ಸುಗ್ರೀವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನೂ, ಈಗ ತುಂಬಿಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನದಿಗಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶರತ್ಕಾಲದ ವರೆಗೂ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಕಾರೇಣ ವೀರಸ್ತು ಪ್ರತಿಕಾರೇಣ ಯುಜ್ಯತೇ |
ಅಕೃತಜ್ಞೋಽಪ್ರತಿಕೃತೋ ಹಸ್ತಿ ಸತ್ತ್ವವತಾಂ ಮನಃ | ೪೩ ||

ಉಪಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ ವೀರನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಪಡೆದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆತು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಾಡದವನು ಧೀರರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದನು. ಶುಭಪ್ರದವಾದ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದದರ್ಶನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದನು :

“ನರೇಂದ್ರನೇ ! ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ನಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಶತ್ರು ನಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪನಾಗಿರುವ ನೀನು ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಸಹನೆಯಿಂದಿರು. ಶರತ್ಕಾಲವನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರು. ಶತ್ರು ವಧೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿರುವ ನೀನು ಭಾರ್ಯಾಪಹರಣದಿಂದಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸನ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಕೋಪವನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸು. ಶರತ್ಕಾಲವನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರು. ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಸಿಂಹಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನೊಡನೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರು.”

೨೭ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೆ.ವಿ.ವಿ.ಧಾಕಾಂಡ

೨೮ನೆಯ ಸರ್ಗ

ವರ್ಷತುರ್ವಿನ ವರ್ಣನೆ

ಸ ತಥಾ ವಾಲಿನಂ ಹತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಮಭಿಷಿಚ್ಯ ಚ |

ವಸನ್ಮಾಲ್ಯವತಃ ಸ್ಯತ್ಸೋ ರಾಮೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಬ್ರವೀತ್ |೧||

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಮಾಲ್ಯವತ್ಪರ್ವತದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಹಲವಾರು ದಿವಸಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಷಕಾಲವು ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಪರ್ವತಾಕಾರದ ಮೇಘಗಳಿಂದ ಆಕಾಶವು ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡು. ಆಕಾಶವು ಹಿಂದೆ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಮುದ್ರಗಳ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಒಂಬತ್ತು ಮಾಸಗಳವರೆಗೂ ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈಗ ಪದ್ರಸಗಳಿಗೂ ಕಾರಣ ಭೂತವಾದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೇಘರೂಪವಾದ ಸೋಪಾನದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಬೆಟ್ಟದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಗಳ ಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಕ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಧ್ಯಾರಾಗದಿಂದ ನೆನೆಸಿ ಕೆಂಪಾಗಿರುವ, ಅಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ, ನೀರಿನಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವ, ಬಿಳಿಮೋಡಗಳ ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಆಕಾಶವು-ಅಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಮತ್ತು ತೋಯ್ದು ಹೋಗಿರುವ ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆಯ ಚೂರುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಗಾಯಗಳುಳ್ಳವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.* ಮಂವಮಾರುತವೆಂಬ ನಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವೆಂಬ ಕೆಂಪುಚಂದನದಿಂದ ಶೋಭಿತವಾಗಿರುವ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆ

* ಸಂಧ್ಯಾರಾಗದಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿಯೂ, ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗೂ, ಬಹುಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮೇಘಗಳೆಂಬ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಚೂರುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಗಾಯಗಳುಳ್ಳವನಂತೆ ಅಂಬರತಲವು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗಿರುವ, ಮೋಡಗಳಿಂದ ಸಮಾವೃತವಾಗಿರುವ ಆಕಾಶವು ಕಾಮಾತುರವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.*

ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಭೂಮಿಯು ನೂತನವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ತೋಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹಬೆಯನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಾ ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದ ಶೋಕಪ್ತಳಾದ ಸೀತೆಯಂತೆ ಕಂಬನಿಗರೆಯುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.¹ ಮೇಘದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿರುವ, ಕಲ್ಪಾರವುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸುಖಕರವೂ ಶೀತಲವೂ ಆಗಿರುವ, ಕೇತಕೀಪುಷ್ಪಗಳ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ತಂಗಾಳಿಯನ್ನು ಬೊಗಸೆಯಿಂದ ಕುಡಿಯಬಹುದೇನೋ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪುಷ್ಪಿತವಾದ ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕೇದಗೇ ಹೂಗಳ ವಾಸನೆಯಿಂದ ವಾಸಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಪರ್ವತವು-ಪ್ರಶಾಂತಶತ್ರುವಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದಂತೆ-ವರ್ಷಧಾರೆಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಮೇಘರೂಪವಾದ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನವನ್ನೂ ವರ್ಷಧಾರಾರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುವ, ಗಾಳಿಯಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗುಹೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಪರ್ವತಗಳು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಆಕಾಶವು ಮಿಂಚುಗಳೆಂಬ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಜಾವಟಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು

* ಕಾಮಾತುರನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದಮಾರುತವೇ ಆಕಾಶದ ನಿಶ್ಚಾಸರೂಪವಾಗಿದೆ. ಕಾಮಿಯು ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಚಂದನಚರ್ಚಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಕಾಶವು ಸಂಜೆಯ ಎಣೆಗೆಂಪಿನಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಕಾಣದ ಕಾಮಿಯು ಮುಖವು ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತೇಜೋಹೀನನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶವು ಬಿಳಿಯ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಕಾಶವು ಕಾಮಾತುರನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಮೀಸ್ವತಾಂ ಪಶ್ಯತಿ-ಎಂಬಂತೆ ಕಾಮಿಯು ತನ್ನ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೇ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

¹ ಭೂದೇವಿಯು ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ತಪ್ಪಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸೀತಾದೇವಿಯು ಶೋಕದಿಂದ ತಪ್ಪಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸೀತೆಯು 'ಕಂಬನಿಗರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ನವೋದಕವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆ ನವೋದಕದಿಂದ ಆವಿಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭೂದೇವಿಯು ಪರಿತಾಪದಿಂದ ಕಂಬನಿಗರೆಯುತ್ತಿರುವಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಮೇಘಧ್ವನಿರೂಪದಲ್ಲಿ ರೋದಿಸುತ್ತಾ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೇದನೆಯಿಂದ
 ಕೂಡಿರುವಂತಿದೆ. ಕಾರ್ಮುಗಿಲನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಿಂಚು-
 ರಾವಣನಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆತನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ
 ತಪಸ್ವಿನಿಯಾದ ವೈದೇಹಿಯಂತೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೇಘಗಳಿಂದ
 ಅನುಲೇಪನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಂತಿರುವ, ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಗ್ರಹ-ನಕ್ಷತ್ರ-ಚಂದ್ರ
 ರುಳ್ಳ, ಅದರಿಂದಲೇ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿರುವ ಈ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಕಾಮಾಸಕ್ತ
 ರಾದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿವೆ. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಗಳಲ್ಲಿ
 ವರ್ಷರ್ತುವಿನ ಆಗಮನದಿಂದ ಉತ್ಸುಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ,
 ನವಜಲಬಿಂದುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ,
 ಶೋಕಾಭಿಭೂತನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಕಾಮವನ್ನು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಸುಪುಷ್ಪಿತವಾದ ಬೆಟ್ಟದಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಿಗಿಡಗಳನ್ನು ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ವರ್ಷ-
 ಕಾಲವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಲೇ ಭೂಮಿಯ ಧೂಳಿಯು ಉಡುಗಿಹೋಗಿದೆ.
 ವಾಯುವು ಶೀತಲವಾಗಿದೆ. ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯು ಶಾಂತವಾಗಿದೆ.
 ಭೂಮಂಡಲದ ರಾಜರ ಯುದ್ಧಯಾತ್ರೆಯು ನಿಂತಿದೆ. ಪ್ರವಾಸಿಗಳು
 ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನಸಸರೋವರದಲ್ಲಿ ವಾಸ
 ಮಾಡಲು ಅತಿಶಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳು
 ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊರಟುಹೋದುವು. ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಈಗ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಯಸಿ
 ಯರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಮಳೆ
 ಯಿಂದ ಹಾಳಾಗಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ರಥವೇ ಮೊದಲಾದ ವಾಹನಗಳು
 ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚದುರಿರುವಂತೆ ಹರಡಿರುವ ಮೇಘಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿರುವ ಆಕಾಶವು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು
 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಬ್ಬಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ವತ
 ದಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲೆಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಸಮುದ್ರದಂತೆಯೇ
 ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬಿಳಿಮತ್ತೀಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಕದಂಬಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ
 ಸಮೃದ್ಧವಾದ ನೀರನ್ನೂ, ಪರ್ವತದಲ್ಲಿರುವ ಗೈರಿಕಾದಿ ಧಾತುಗಳ ಮೇಲೆ
 ಹರಿದು ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ನೀರನ್ನೂ, ನವಿಲುಗಳ ಕೇಕಾನಿನಾದಗಳಿಂದ ಅನು-
 ಸೃತವಾದ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದಾದ ಜಲವನ್ನೂ ಗಿರಿನದಿಗಳು ಬಹಳ ಬೇಗ

ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿವೆ. ರಸದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ, ದುಂಬಿಗಳಂತೆಯೇ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣುವ ನೇರಳೇಹಣ್ಣನ್ನು ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಕ್ವವಾಗಿರುವ ಮಾವಿನಹಣ್ಣುಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಕ್ಕಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತೊಪ-ತೊಪನೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿವೆ. ಮಿಂಚುಗಳೇ ಪತಾಕೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲುಗಳೆಂಬ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ಮೇಘಗಳು-ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಘೀಳಿಡುವ ಮದಿಸಿದ ಅನೆಗಳಂತೆಯೇ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ವರ್ಷಾಕಾಲದ ಮಳೆಯಿಂದ ಚಿಗುರಿದ ಗರಿಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ನೃತ್ಯೋದ್ಯುಕ್ತವಾದ ನವಿಲುಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ, ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಮೇಘಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಅರಣ್ಯಗಳು ಸಾಯಂಕಾಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ನೀರಿನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಮೇಘಗಳು ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪರ್ವತಗಳ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಂದೆ-ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮೇಘಗಳ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾ, ಮೇಘವು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೇ ಅನಂದವಶವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲು-ಗಾಳಿಯಿಂದ ಹಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು-ಉದ್ದವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆಕಾಶದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಾಕಿರುವ ಬೀಳಕಮಲಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಮಾಲೆಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಮಿಣುಕುಹುಳುಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹಚ್ಚಹಸಿರಾದ ಗರಿಕೆಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭೂಮಿಯು-ಗಿಳಿಯಂತೆ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಾಕ್ಷಾರಸದ ಬಣ್ಣದಿಂದ (ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದಿಂದ) ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಕಂಬಳರೂಪದ ಶರೀರಾವರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ನಾರಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಈಗ ನಿದ್ರಾದೇವಿಯು ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.* ನದಿಯು ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ

*ಭಗವಂತನಿಗೆ ಆಷಾಢೇ ಸ್ವಾಭಾರಮ್ಬಃ ಶ್ರಾವಣೇ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತಿಃ-ಎಂಬಂತೆ ಆಷಾಢ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಾವಣಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ.

ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೋಡವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳು ಮೋಡದ ಕಡೆಗೆ ಅನಂದದಿಂದ ಧಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರೇಯಸಿಯು ಕಾಮಾಸಕ್ತಳಾಗಿ ಪ್ರಿಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನವಿಲುಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಕದಂಬವೃಕ್ಷಗಳು ಕುಸುಮಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹೋರಿಗಳು ಹಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಭೂಮಿಯು ಸಸ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ವನಶ್ರೀಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದು ಸುಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನದಿಗಳು ತುಂಬಿಹರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಮೇಘಗಳು ಮಳೆಗರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮದಿಸಿದ ಅನೆಗಳು ಫೀಂಕರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಗಳು ಅತ್ಯಂತಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರೇಯಸಿಯ ರಿಂದ ವಿಹೀನವಾದ ಪುರುಷರು ಚಿಂತಾಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನವಿಲುಗಳು ಅನಂದದಿಂದ ಜಾಗರವಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕಪಿಗಳು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಫಲಗಳು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಕೇದಗೇ ಹೂಗಳ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ ಪ್ರಹರ್ಷಿತವಾದ ಮದಗಜಗಳು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ನದಿಗಳ ಜಲಪಾತಶಬ್ದದಿಂದ ಒಡನೆಯೇ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡು ಮದದಿಂದ ನೃತ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನವಿಲುಗಳೊಡನೆ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕದಂಬವೃಕ್ಷಗಳ ರೆಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೋತುಬಿದ್ದಿರುವ ದುಂಬಿಗಳು ಧಾರಾಕಾರವಾದ ಮಳೆಯಿಂದ ಪ್ರಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆಗತಾನೇ ಕುಡಿದ ಪುಷ್ಪರಸದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಮದವನ್ನು ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ತ್ಯಜಿಸುತ್ತವೆ. ಇದ್ದಿಲುಪುಡಿಯ ರಾಶಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ, ರಸದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ನೇರಳೆಹಣ್ಣುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಬಗ್ಗಿರುವ ರೆಂಬೆಗಳು ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಸಮಾವೃತವಾಗಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮಿಂಚಿಂಟ ಪತಾಕೆಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿರುವ, ಗರ್ವಯುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರವಾದ ಮಹಾಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಮಹಾಮೇಘಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವ ಮದಿಸಿದ ಅನೆಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.

ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ವನಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮದಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಸಲಗವು ತನ್ನ

ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಾದ ಮೇಘದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಯಾದ
 ಅನೆಯೇ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂದು ಶಂಕಿಸುತ್ತಾ ಯುದ್ಧಾಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿ
 ಹಿಂವಿರುಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನಿತ್ತಿರುವ
 ಅರಣ್ಯದ ಪರಿಸರಪ್ರದೇಶಗಳು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ
 ಗಾಯನಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ, ನವಿಲುಗಳಿಂದ ನೃತ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರು
 ವಂತೆಯೂ, ಮದಿಸಿದ ಅನೆಗಳಿಂದ ಫೀಂಕರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ಕಾಣು
 ತ್ತವೆ. ಈಚಲು, ಹೊನ್ನೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ
 ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ, ಮಧುವಿನಂತೆ ಮಧುರವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾ
 ಗಿರುವ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶಗಳು ನವಿಲುಗಳ ಮದಯುಕ್ತವಾದ ಕೇಕಾರವ
 ದಿಂದಲೂ ನೃತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಪಾನಭೂಮಿಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.
 ನಾನಾವಿಧವಾದ ಬಣ್ಣಗಳುಳ್ಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬಾಯಾರಿದ ಪಕ್ಷಿ
 ಗಳು ಇಂದ್ರದತ್ತವಾದ, ಸುನಿರ್ಮಲವಾದ, ದೊನ್ನೆಯ ರೂಪದ ಹಸಿರೆಲೆಗಳ
 ಮೇಲಿರುವ ಮುತ್ತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವೆಡೆ
 ಗಳಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳು ವೀಣೆಗಳಂತೆ ಮಧುರನಿಷಾದ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕಪ್ಪೆಗಳು
 ತಾಳಗಳಂತೆಯೇ ವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿವೆ. ಮೇಘಗಳು ಮೃದಂಗದಂತೆ ಶಬ್ದ
 ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತೋತ್ಸವವೇನಾ
 ದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗಲವಾಗಿ
 ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಗರಿಗಳನ್ನೇ ಆಭರಣಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ನವಿಲು
 ಗಳು ಅರಣ್ಯದ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಕೆ
 ಹಾಕುತ್ತಿವೆ. ವೃಕ್ಷಗಳ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ಪಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತವೆ.
 ಹೀಗೆ ನವಿಲುಗಳು ಸಂಗೀತೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ
 ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನಾವಿಧವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನೂ, ಆಕೃತಿಗಳನ್ನೂ, ಬಣ್ಣ
 ಗಳನ್ನೂ, ಧ್ವನಿಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಮೇಘಗಳ ಶಬ್ದದಿಂದ
 ಬಹಿರ್ವ್ಯಾಪಾರನಿರೋಧಕವಾಗಿದ್ದ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ನವನೂತನ
 ವಾದ ನೀರಿನ ಧಾರೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ವಟ-ವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿವೆ.
 ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ, ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ ರೂಪವಾದ
 ಸ್ತನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕೊಬ್ಬಿದ ನದಿಗಳು, ನೂತನವಾಗಿ ಬಂದ

ನೀರಿನ ಪೂರ್ಣಪ್ರವಾಹವೆಂಬ ಕುಪ್ಪಸಗಳಿಂದ ಅವೃತವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವು
 ಗಳಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವ ತೀರಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪತಿ-
 ಯಾದ ಸಮುದ್ರರಾಜನ ಕಡೆಗೆ ಬಹಳ ರಭಸದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ನೂತನ-
 ವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ನೀಲಮೇಘಗಳು ನೀಲವಾಗಿರುವ ಇತರ-
 ಮೇಘಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಪರ್ವತ-
 ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಿನಿಂದಲೇ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಇತರ ಪರ್ವತಗಳು ದೃಢ-
 ವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹರ್ಷಾತಿರೇಕದಿಂದ ಧ್ವನಿ-
 ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನವಿಲುಗಳಿಂದಲೂ, ವಜ್ರಕೀಟಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಗರಿಕೇ-
 ಹುಲ್ಲುಗಳ ಪ್ರದೇಶದಿಂದಲೂ, ಕದಂಬ ಮತ್ತು ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳ ಸುವಾಸನೆ-
 ಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಸುರಮ್ಯವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೆಗಳು-
 ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ದುಂಬಿಗಳು ನೂತನವಾದ ಜಲಧಾರೆಯಿಂದ
 ವಿನಾಶಹೊಂದಿದ ಕುಸುರುಗಳುಳ್ಳ ಕಮಲಗಳನ್ನು ಶೇಘ್ರವಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ
 ಕುಸುರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈಚಲಹೂಗಳ ರಸವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತ್ತಿವೆ.
 ಈಗ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮದಿಸಿದ ಅನೆಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿ-
 ರುವ ಗೂಳಿಗಳಿವೆ. ವಿಶ್ರಾಂತಿಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹಗಳಿವೆ.
 ಸುರಮ್ಯವಾದ ಪರ್ವತಗಳಿವೆ. ರಾಜರು ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿರಮಿಸಿ-
 ದ್ದಾರೆ. ದೇವೇಂದ್ರನು ಮೋಡಗಕೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೇಘ-
 ಗಳು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಾ ಜಲರಾಶಿಯನ್ನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡು
 ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದು ನದೀ-ನದ-ತಟಾಕ-ಸರಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ,
 ವಾಪೀ-ಕೂಪಗಳನ್ನೂ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೇ
 ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಮಳೆಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ.
 ವೇಗಯುಕ್ತವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಕೊಚ್ಚಿಹೋಗಿರುವ ತೀರ-
 ಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ ನದಿಗಳು ನೀರಿನ ವೇಗದಿಂದ ಅವಕಾಶವು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ
 ನುಗ್ಗುತ್ತಾ ರಭಸದಿಂದ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ರಾಜರು ಅಭಿಷೇ-
 ಕಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ಪರ್ವತಗಳು-ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ, ವಾಯುವಿ-
 ನಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಘರೂಪವಾದ ಕುಂಭಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟುವು
 ಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸುಂದರರೂಪವನ್ನೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಡಗಿರುವ ಖನಿಜರೂಪದ

ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಂತ
 ಏಕವು ಮೋಡಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಾಗಲೀ ಸೂರ್ಯ
 ನಾಗಲೀ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೂತನವಾದ ಜಲಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಭೂಮಿಯು
 ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ. ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿ
 ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ-
 ದೊಡ್ಡ ಶಿಖರಗಳು ಜಲಧಾರೆಗಳಿಂದ ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಿಸು
 ತ್ತಿನೆ. ಪರ್ವತಗಳು ಉದ್ದವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ
 ಪ್ರಪಾತಗಳಿಂದ ಜೋಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತ
 ವಾಗಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿನೆ. ಅತಿಯಾದ ವೇಗವುಳ್ಳ, ವಿಸ್ತಾರ
 ವಾದ ಗಿರಿನದಿಗಳು ಶಿಖರಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪಲುಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ ತೊಳೆಯುತ್ತಾ
 ಮುಕ್ತಾಹಾರಗಳಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಗುಪ್ತೆಗಳೆಂಬ
 ಕಟಿಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಸುರತಕ್ರೀಡೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರ
 ಸ್ಪರಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ಕಿತ್ತುಹೋದ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳ
 ಮುಕ್ತಾಮಣಿಗಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ
 ಜಲಧಾರೆಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಬೀಳುತ್ತಿವೆ. ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ
 ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ, ಅರಳುತ್ತಿರುವ
 ಮಾಲತೀಕುಸುಮಗಳಿಂದಲೂ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತನಾಗುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿದು
 ಬರುತ್ತಿದೆ. ರಾಜರ ಯುದ್ಧಯಾತ್ರೆಯು ನಿಂತಿದೆ. ಸೈನ್ಯವೂ ಹಿಂದಿರುಗು-
 ತ್ತಿದೆ. ನೀರಿನಿಂದಾಗಿ ದ್ವೇಷಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿವೆ. ಮಾರ್ಗಗಳೂ ನೀರಿ-
 ನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿ ಹಳ್ಳ-ತಿಟ್ಟುಗಳು ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿವೆ. ಭಾದ್ರಪದ
 ಮಾಸದಲ್ಲಿ ವೇದವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಸಾಮಕರ್ಯಾಹ್ಮಣ
 ರಿಗೆ ಇದು ವೇದಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ತವಾದ ಗೃಹೋಪಕರಣಗಳ
 ಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದವರಾಗಿ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಧನಭೂತವಾದ
 ಧನ-ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ, ಕೋಸಲಾಧಿಪತಿಯಾದ ಭರತನು
 ಆಷಾಢಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ವಿಶೇಷವಾದ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರು
 ವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸರಯೂನದಿಯ ವೇಗವು-
 ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಆಗಮಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ

ಅಯೋಧ್ಯಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಾಗುವ ಪೌರರ 'ಜಯ ಜಯ' ಶಬ್ದಗಳಂತೆ-
ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಈ ವರ್ಷಾಕಾಲವು
ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಶತ್ರುವನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಭಾರ್ಯಾ
ಸಮೇತನಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನು
ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನಾದರೋ ಹೆಂಡತಿ
ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾರಾಜ್ಯದಿಂದಲೂ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿದ್ದೇನೆ.
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆನೆದುಹೋಗಿರುವ ನದಿಯ ದಡವು ಕುಸಿಯುವಂತೆ-
ಕುಸಿದುಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಶೋಕವು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿದೆ. ಈ
ವರ್ಷಾಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ರಾನಣನು
ಮದಾಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮೂರೂ ನನಗೆ ದುಸ್ತರವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗು
ತ್ತಿದೆ. ರಾಜರ ದಂಡಯಾತ್ರೆಗೆ ಇದು ಅಕಾಲವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಮಾರ್ಗ
ಗಳು ಅತಿದುರ್ಗಮವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ, ವಿನಯಭಾವದಿಂದ ಸೀತಾ
ಸ್ವೇಷಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ
ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಂಕಟವನ್ನೇ ಅನು
ಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಬಹಳ ಕಾಲಾನಂತರ ಭಾರ್ಯೆಯೊಡನೆ ಸಮಾಗಮವನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಅತಿದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ
ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ
ನಾನು ಅವನೊಡನೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ.

ಸುಗ್ರೀವನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದವರೆಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಸೀತಾಸ್ವೇಷಣೆಗೆ
ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶರತ್ಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೊಡನೆಯೇ ತಾನಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಯ
ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿ
ಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ
ನಾನು ಸುಗ್ರೀವನ ಮತ್ತು ನದಿಗಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷೆ
ಸುತ್ತಾ ಉಚಿತಕಾಲದ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ
ವೀರನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಪಡೆದ ಉಪಕಾರವನ್ನು
ಸ್ಮರಿಸದೇ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವವನು ಸತ್ಪುರುಷರ ಮನ
ಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುತ್ತಾನೆ."

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು
ಅಣ್ಣನ ಮಾತನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅಭಿಮತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ
ಮನೋಹರದರ್ಶನನಾವ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ನರೇಂದ್ರನೇ ! ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ಸುಗ್ರೀವನು ಬಹಳ ಬೇಗ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಶತ್ರುವಿನ ನಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ
ದೃಢವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವ ನೀನು ಶರತ್ಕಾಲವನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರು. ಈ
ಮಳೆಗಾಲವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊ.”

೨೮ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೯ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಹನುಮಂತನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಸುಗ್ರೀವನು
ನಾನರಸೈ ನೈವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ
ನೀಲನಿಗೆ ಆದೇಶವನ್ನಿತ್ತದ್ದು

ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ವಿಮಲಂ ವೈರಮು ಗತಪಿದ್ಭುಜ್ಜ ಲಾಹಕಮ್ |
ಸಾರಸಾರವಸಂಘುಷ್ಪಂ ರಮ್ಯಜ್ಯೋತಸ್ನಾನುಲೇಪನಮ್ ||೧||

ಆಕಾಶವು ನಿರ್ಮಲವಾಯಿತು. ಗುಡುಗು-ಮಿಂಚುಗಳಾಗಲೀ,
ಮೋಡಗಳಾಗಲೀ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಾ-
ಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಧ್ವನಿಯೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಚಂದ್ರೋದಯವಾದ
ನಂತರ ಆಕಾಶವು-ಶ್ವೇತಚಂದನದಿಂದ ಲೇಪಿತವಾದಂತೆ-ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಿಂದ
ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಶರತ್ಕಾಲವು ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇವೆಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ಹನುಮಂತನು ಗಮನಿಸಿದನು.

ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನಿಶ್ಚಿತಸಿದ್ಧಾಂತ
ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದನು. ಯಾವುದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಬೇಕು ?
ಯಾವುದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಬಾರದು ?-ಎಂಬುದರ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವೂ
ಅವನಿದ್ದಿತು. ಕೆಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪರಿ-
ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುವುದೆಂಬ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದನು.

ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನು. ಸಾಮ-ದಾನ-ಅರ್ಥ-ನೀತಿ-ಇವೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದನು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಾಲದ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ ಸೀತಾನ್ನೇಷಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನಾದ ಕಾರಣ ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಸತ್ಪುರುಷರ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದನು. ಕಾಮಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ವಾಲಿಯ ಸಂಹಾರಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿದಿದ್ದುದರಿಂದ ನಿರ್ಭೀತನಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಪ್ರಮದೆಯರಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟವಾದ ಕಾಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ರುಮೆಯನ್ನೂ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಆಶಿಸಿದ್ದ ತಾರೆಯನ್ನೂ ಅವನು ದೀರ್ಘಕಾಲಾನಂತರ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿಗಳೆಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಸರ್ವದಾ ಪತ್ನಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕೃತಾರ್ಥನೂ ನಿರಾತಂಕನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರೆಯರೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುವ ಇಂದ್ರನಂತೆಯೇ ಇದ್ದನು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಗಮನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಾಮಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನು.

ಇಂತಹ ವಾನರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದನು. ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಮನೋಹರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಿ ಹಿತವೂ, ನಿಶ್ಚಿತವೂ, ಪಥ್ಯವೂ, ಸಾಮ-ಧರ್ಮಾರ್ಥನೀತಿಯುಕ್ತವೂ, ಪ್ರಣಯದಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದು ಆಪ್ತವಾಕ್ಯವೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು:

ರಾ [117]-5

“ವಾನರೇಶ್ವರನೇ ! ನೀನು ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಕೊಂಡೆ. ನಿನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಮಿತ್ರಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯವು (ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯವು) ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಯೋ ಹಿ ಮಿತ್ರೇಷು ಕಾಲಜ್ಞಃ ಸತತಂ ಸಾಧು ವರ್ತತೇ |

ತಸ್ಯ ರಾಜ್ಯಂ ಚ ಕೀರ್ತಿಶ್ಚ ಪ್ರತಾಪಶ್ಚಾಭಿವರ್ಧತೇ ||೧೦||

ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಉಚಿತವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಿತ್ರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವನೋ-ಅಂತಹವನ ರಾಜ್ಯವೂ, ಕೀರ್ತಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಾಪವೂ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಯಸ್ಯ ಕೋಶಶ್ಚ ದಂಜುಶ್ಚ ಮಿತ್ರಾಣ್ಯಾತ್ಮಾ ಚ ಭೂಮಿಪಃ |

ಸಮವೇತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸ ರಾಜ್ಯಂ ಮಹದಶ್ನುತೇ ||೧೧||

ಮಹಾರಾಜ ! ಯಾವ ರಾಜನಿಗೆ ಕೋಶ, ದಂಡ, ಮಿತ್ರರು, ತಾನು-ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಸ್ವದೇಹದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಯಾವನು ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವನೋ ಅಂತಹ ರಾಜನು ಮಹಾರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿರುವ ನೀನು ಮಿತ್ರನ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪೂರಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಯಾವನು ಮಿತ್ರನ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವಭೋಗಸಾಧಕಗಳಾದ ಸಕಲಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವನೋ-ಅಂತಹವನು ಅನರ್ಥಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವನು ಕಾಲವು ಮೀರಿ ಹೋದನಂತರ ಮಿತ್ರರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವನೋ-ಅವನು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೂ-ಆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಿತ್ರನ ಅರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧಕಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿತ್ರನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ

ಕಾರ್ಯವು ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಲಾತೀತವಾಗಿಹೋಗಿದೆ. ಮಿತ್ರನಾದ ರಾಘವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅತಿಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡು. ಸಮಯಜ್ಞನಾದ, ನಿನ್ನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ, ಪ್ರಾಜ್ಞನಾದ ರಾಘವನು ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾತುರವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೂ ಕಾಲಾತೀತವಾಯಿತೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಜನ್ಮಪಡೆದ ವಂಶದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣನಾದ, ದೀರ್ಘಬಂಧುವಾಗಿರುವ ರಾಘವನು ಅಪ್ರಮೇಯವಾದ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳವನು. ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಅವನು ಅಪ್ರತಿಮನು. ಹಿಂದೆ ಅವನು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನೀನು ಅವನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಗೆ ವಾನರ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರೇರಣೆಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ನಾವು ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡೆವಾದರೆ ಅದು ಕಾಲಾತೀತವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನು ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಮಾಡಿದನಂತರ ನಾವು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆವಾದರೆ-ಅದು ಕಾಲಾತೀತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ನಾವು ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಹರಿಗಣೇಶ್ವರನೇ ! ಯಾವುದೇ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವವನಿಗೂ ಉಪಕಾರಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವವು ನಿನ್ನದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರಾಜ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಾಲಿಯ ವಧೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನಗೆ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನೇ ಎಸಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ ? ನೀನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವೆ ಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಅತಿಸಮರ್ಥನು. ಷುಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯು. ಆದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ನೀನೇಕೆನ್ನೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಲ್ಲ ? ದಶರಥವುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಾಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಸುರಾಸುರ-ಮಹೋರಗರನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನು. ಆದರೆ ನೀನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸು

ತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತನಗೆ ಯಾವ ಅಪಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡದಿದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಗೋಷ್ಠರ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಸಂಹರಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನಗೆ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ರೂಪವಾಗಿ ನಾವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಾಗಲೀ ಅವನ ಪ್ರಿಯಭಾರ್ಯೆಯಾದ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಡೆಂದು ದೇವ-ದಾನವ-ಗಂಧರ್ವರಾಗಲೀ, ಮರುದ್ಗಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅಸುರರಾಗಲೀ, ಯಕ್ಷರಾಗಲೀ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾರರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರಾಕ್ಷಸರು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ರಾಮನಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಪಿಂಗೇಶನೇ! ಹೀಗೆ ಮಹಾಶಕ್ತಿವಂತನಾದ, ಹಿಂದೆ ನಿನಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ನೀರಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಾಗಲೀ-ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಾರರು. ಎದುರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯರಾದ ಕೋಟಿಪಂಖೈಯನ್ನೂ ಮೀರಿರುವ ಕರ್ಪಿಶ್ವರರು ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಯಾರು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏನುಮಾಡಬೇಕು?—ಎಂಬುದನ್ನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸು.”

ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮೀಚಿನವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಹನುಮಂತನ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸತ್ತ್ವಸಂಪನ್ನನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತಸೈನಿಕರನ್ನೂ ಕರೆತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲನಾದ ನೀಲನನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿ ಹೇಳಿದನು :

“ ನೀಲ ! ಸಮಗ್ರ ಕಪಿಸೈನ್ಯವೂ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಯೂಥಪತಿಗಳೂ ಸೇನಾನಾಯಕರೊಡನೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸು. ಅತಿದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸೇನಾಧೀಶರೂ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವವರೂ, ಉದ್ಯೋಗಶೀಲರೂ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಳಂಬವಾಗದಂತೆ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಲಿ. ಸೈನ್ಯಸಂಗ್ರಹವಾದನಂತರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನೇ ಸ್ವತಃ

ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂದಿಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಸಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಬೇಕು. ಈ ಅವಧಿಯು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಯಾವ ವಾನರನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುವ ಈ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸಿ ಅಂಗದನೊಡನೆ ನೀನೇ ವೃದ್ಧ ವಾನರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕು.”

ಹರಿಪುಂಗವರಿಗೆ ಈಶ್ವರನಾದ, ವೀರ್ಯವಂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಹೀಗೆ ವೈವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

೨೯ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೩೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶರದೃಶುವಿನ ವರ್ಣನೆ : ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ
ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದುದು

ಗುಹಾಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟೇ ಸುಗ್ರೀವೇ ವಿಮುಕ್ತೇ ಗಗನೇ ಘನೈಃ |

ವರ್ಷರಾತ್ರೋಷಿತೋ ರಾಮಃ ಕಾಮಶೋಕಾಭಿಪೀಡಿತಃ ||೧||

ಸುಗ್ರೀವನು ಕಪಿಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ನೀಲನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಗ ಆಕಾಶವು ಮೋಡಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ವರ್ಷಾಕಾಲದ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದು ವಿರಹ ವೇದನೆಯ ತೋಕದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದ, ಅತಿಯಾದ ಮನೋವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶವನ್ನೂ, ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನ್ನೂ, ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಿಂದ ಅನುಲೇಪಿತವಾಗಿದ್ದ ಶರತ್ಕಾಲದ ರಾತ್ರಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಕಾಮವೃತ್ತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೂ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಸೀತೆಯನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಲವು ಮೀರಿಹೋಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮೋಹವಶನಾದನು. ಮೇಧಾವಿಯಾದ ರಾಘವನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕಳೆದನಂತರ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಮಿಂಚುಗಳಿಂದಲೂ ಮೋಡಗಳಿಂದಲೂ ವಿಹೀನವಾಗಿದ್ದ, ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನಿನಾದಿತವಾಗಿದ್ದ, ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ವಿಲಸಿಸತೊಡಗಿದನು. ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಧಾತುಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದ ಪರ್ವತದ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶರತ್ಕಾಲದ ನಿರ್ಮಲಾಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಿಯೆಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಸ್ಮರಿಸಿದನು.

“ ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಧುರಧ್ವನಿಯಂತೆ ಸುಮಧುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲೆಯಾದ ಸೀತೆಯು ಹಿಂದೆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈಗ ಅವಳು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಕ್ರೀಡಿಸಿಯಾಳು? ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸುವರ್ಣದ ವೃಕ್ಷಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಹೊನ್ನೇಮರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣದೇ ಆ ಬಾಲೆಯು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಕ್ರೀಡಿಸಬಲ್ಲಳು? ಸುಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ, ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರಳಾದ ಯಾವ ಸೀತೆಯು ಹಿಂದೆ ರಾಜಹಂಸಗಳ ಕಲ-ಕಲನಿನಾದಗಳಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳೋ-ಅವಳು ಈಗ ಹೇಗೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವಳು? ಸಹಚಾರಿಗಳಾದ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಆ ನನ್ನ ಸೀತೆಯು ಈಗ ಆ ಕಲ-ಕಲನಿನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೇಗಿರುವಳೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಚಿಗರೇಮರಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸೀತಾದೇವಿಯಿಲ್ಲದೇ ಸರೋವರಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನದಿಗಳ ದಂಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಹೊಂಡಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ, ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಣ್ಣ ವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಮಾನಸಿಕಸುಖವನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶರತ್ಕಾಲದ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕವಾದ ಗುಣಸಾಧನಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಕಾಮದೇವನು ನನ್ನ ಭಾಮಿನಿಯನ್ನು ಸೌಕುಮಾರ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಅಗಲಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಮರಣಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಸೀಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ”

ಚಾತಕಪಕ್ಷಿಯು ಇಂದ್ರನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸಿ (ಮಳೆಯ ನೀರಿಗಾಗಿ)

ವಿಲಪಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ-ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಇವೇ ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ವಿಲಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಂದ-ಮೂಲ-ಫಲಗಳನ್ನು ತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಆಶ್ರಮದ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು-ಖಿನ್ನವಾದ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಚಿತ್ತೇಂದ್ರಿಯನಾದ ಅಣ್ಣನು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತ್ಮಂತದೀನನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಹಿಸಲು ಆಸಾಧ್ಯವಾದ ಸೀತಾವಿರಹದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟವನಂತಿದ್ದ, ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಜನರಹಿತವಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಅವಸರದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ಕಿಮಾರ್ಯ ಕಾಮಸ್ಯ ವಶಂಗತೇನ

ಕಿಮಾತ್ಮಪೌರುಷ್ಯಪರಾಭವೇನ |

ಜಯಂ ಸದಾ ಸಂಹ್ರಿಯತೇ ಸಮಾಧಿಃ

ಕಿಮತ್ರ ಯೋಗೇನ ನಿವರ್ತಿತೇನ

||೧೭||

“ ಆರ್ಯನೇ ! ಕಾಮಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಿದೆ ? ಕಾಮವಶನಾಗಿ ಆತ್ಮಪೌರುಷವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಿದೆ ? ಶೋಕದಿಂದ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ?

ಕ್ರಿಯಾಭಿಯೋಗಂ ಮನಸಃ ಪ್ರಸಾದಂ

ಸಮಾಧಿಯೋಗಾನುಗತಂ ಚ ಕಾಲಮ್ |

ಸಹಾಯಸಾಮರ್ಥ್ಯಮದೀನಸತ್ತ್ವ

ಸ್ವಕರ್ಮಹೇತುಂ ಚ ಕುರುಷ್ವ ಹೇತುಮ್ |

||೧೮||

ಧೀರನೇ ! ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸು. ಎಲ್ಲ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸು. ಸಹಾಯಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊ. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡು.

ನ ಜಾನಕೀ ಮಾನವಂಶನಾಥ

ತ್ವಯಾ ಸನಾಥಾ ಸುಲಭಾ ಪರೇಣ ।

ನ ಜಾಗ್ನಿ ಚೂಡಾಂ ಜ್ವಲಿತಾಮುಪೇತ್ಯ

ನ ದಹ್ಯತೇ ನೀರವರಾರ್ಹ ಕಶ್ಚಿತ್

||೧೭||

ಮಾನವಂಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವವನೇ ! ನೀರಶ್ರೇಷ್ಠ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವವನೇ ! ನಿನ್ನಿಂದ ಸನಾಥೆಯಾಗಿರುವ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಇತರರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯಲಾರರು. ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದವನು ದಹಿಸಲ್ಪಡದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ !”*

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು-ರಾಜ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಎದುರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹಿತಕರವೂ, ಪಥ್ಯವೂ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವೂ, ಸಾಂತ್ವನಸಹಿತವೂ, ಧರ್ಮಾರ್ಥಯುಕ್ತವೂ, ಸ್ವಭಾವಸಹಿತವೂ ಆಗಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ಕುಮಾರ ! ಸೀತಾನ್ನೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹವಿ ನಿಶೇಷವಾದ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತದುರಾಸದವಾದ ಸೀತಾನ್ನೇಷಣೆಯೆಂಬ ಕಾರ್ಯದ ಫಲವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡವೇ ?”

ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪದ್ಮಪತ್ರದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದ ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಬಾಡಿಹೋದ ಮುಖದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಪುನಃ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಇಂದ್ರನು ನೀರಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಪಕ್ವಗೊಳಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ನಿಗ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರವಾದ ಗರ್ಜನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಪರ್ವತದಲ್ಲಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳ

* ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೋದವನು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ-ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹೋದವನು ವಿನಾಶಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮೇಘಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಆಯಾಸದಿಂದ ಬಳಲಿವೆ. ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ದಳಗಳಂತೆ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮೇಘಗಳು ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕವ್ವಾಗಿಮಾಡಿ ಈಗ ಮದರಹಿತವಾಗಿರುವ ಅನೆಗಳಂತೆ ಶಾಂತವಾದ ವೇಗವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ. ನೀರನ್ನೇ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ (ನೀರಿನ ತುಂತುರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ), ಗೋರಂಟೀ ಮತ್ತು ಬಿಳೀಮತ್ತೀಹೂಗಳ ವಾಸನೆಯಿಂದ ವಾಸಿತವಾಗಿರುವ, ಮಹಾವೇಗಯುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಮಳೆಗರೆಯುವ ಮಾರುತಗಳು ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸಿ ಈಗ ಶಾಂತವಾಗಿವೆ. ಮೇಘಗಳ ಅರ್ಭಟವೂ, ಅನೆಗಳ ಫೀಕಾರಗಳೂ, ನವಿಲುಗಳ ಕೇಕಾರವಗಳೂ, ಗಿರಿನದಿಗಳ ಜುಳು-ಜುಳುಶಬ್ದಗಳೂ ಬಹಳ ಬೇಗ ಶಾಂತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಮಹಾಮೇಘಗಳ ಮಳೆಗರೆಯುವಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಲವಾದ, ಚಿತ್ರಿತವಾದ ತಪ್ಪಲುಗಳಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪರ್ವತಗಳು—ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಹಲವಾರು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಅನುಲೇಪಿತವಾಗಿರುವುವೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಶರದೃತುವು ಏಳೆಲೇಬಾಳೇಗಿಡಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಕ್ಷತ್ರ-ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರ ಕಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅನೆಗಳ ಕ್ರೀಡಾವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಅವಿರ್ಭವಿಸಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶರತ್ಕಾಲದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ನವಾದ ಕಾಂತಿಯು ಅನೇಕವಸ್ತುಗಳ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶೋಭೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ವಿಳಸಿತವಾದ ಕಮಲಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಯುವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುವ ಶರತ್ಕಾಲವು ಏಳೆಲೇಬಾಳೆಗಳ ಹೂಗಳ ಗಂಧವನ್ನು ಧರಿಸಿದೆ. ಆ ವಾಯುವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ದುಂಬಿಗಳು ಗಾಯನಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅನೆಗಳ ದರ್ಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಈ ಶರದೃತುವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಮಾನಸಸರೋವರದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ, ಮನೋಮೋಹಕವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಸರೋವರದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿತಿ ಯುಳ್ಳ, ಕಮಲದ ಧೂಳಿಯಿಂದ ಧೂಸರಿತವಾಗಿರುವ, ಮಹಾನದಿಗಳ ಮರಳಿನ ಮೇಲಿರುವವರು ಚಕ್ರವಾಕಗಳೊಡನೆ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳು ವಿಹರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಮದದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕೊಬ್ಬಿದ ಹಸುಗಳ ಸಮೂಹ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ನದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶರದೃತುವಿನ
ಕಾಂತಿಯು ಅನೇಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ನವಿಲು
ಗಳು ಮೇಘಗಳಿಲ್ಲದ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಭರಣರೂಪವಾದ ರೆಕ್ಕೆ
ಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇ
ಶೋಭೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆನಂದವೂ ಇಲ್ಲದೇ
ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತವೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಹ್ಲಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ,
ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪಭಾರದಿಂದ ಬಗ್ಗಿದ ಅಗ್ರಭಾಗದ ರೆಂಬೆಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿರುವ, ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಹೊಂಬಣ್ಣದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ, ಬಹು
ಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಪ್ರೇಂಖಣವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಗಳು
ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರೇಯಸಿಯರೊಡನೆ
ಕೂಡಿರುವ, ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಅರಣ್ಯ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತವಾದ, ಏಳೆಲೇಬಾಳೆಗಳ ಕುಸುಮದ ಆಫ್ರಾಣದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿ
ರುವ, ಮದದಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗಿರುವ, ಮದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಮೋಪಭೋಗ
ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅನೆಗಳ ಸಂಚಾರವು
ಈಗ ಮಂದವಾಗಿದೆ. ಮೇಘವಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶವು ಸಾಣೆಹಿಡಿದ ಕತ್ತಿಯ
ಬಣ್ಣದಂತಿದೆ. ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋಗಿದೆ. ಕಲ್ಹಾರಪುಷ್ಪಗಳ ವಾಸನೆಯನ್ನು
ಹೊತ್ತಿರುವ ವಾಯುವು ಶೀತಲವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ದಿಕ್ಕುಗಳು
ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಕವಿದಿರದೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿ
ಲಿನ ವ್ಯಾಸನೆಯಿಂದ ಈಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಸರಲ್ಲ. ಅದು ದಟ್ಟವಾದ ಧೂಳಿ
ನಿಂದ ಸಮಾವೃತವಾಗಿದೆ. ಪರಸ್ಪರ ವೈರಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ರಾಜರಿಗೆ
ಇದು ಯುದ್ಧೋದ್ಯೋಗದ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಶರತ್ಕಾಲದ ವಾತಾವರಣದಿಂದ
ಅತಿಶಯವಾದ ರೂಪದಿಂದಲೂ ಕಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ, ಬಹಳವಾಗಿ
ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿರುವ, ಧೂಳಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋದ ಶರೀರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ,
ಮದದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿರುವ, ಕಾಳಗದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತವಾಗಿರುವ ಗೂಳಿಗಳು ಈಗ
ಹಸುಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗುಟುರುಹಾಕುತ್ತಿವೆ. ಕಾಮೋದ್ರಿಕ್ತವಾಗಿ
ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ತೀವ್ರವಾದ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಮಂದಗಮನ

ವುಳ್ಳ, ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ನೆಗಳು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗು-
ತ್ತಿರುವ, ಮದದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿರುವ ಗಂಡಾನೆಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ
ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ನದಿಗಳ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನವಿಲುಗಳು ಶರೀರಕ್ಕೆ
ಭೂಷಣಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಹಾಕಿ, ಸಾರಸ
ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಭಯಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ದೀನ-
ವಾದ ಮತ್ತು ಕುಂದಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗು-
ತ್ತಿವೆ. ಗಂಡಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮದೋದಕವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ-
ದೊಡ್ಡ ಆನೆಗಳು ವಿಕಸಿತವಾದ ಕಮಲಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ
ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿರುವ ನೀರುಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿ-
ಗಳನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಫೀಂಕಾರಗಳಿಂದ ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಾ ಸರೋವರದ
ನೀರನ್ನು ಅಲ್ಲೋಲ-ಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿವೆ.
ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಸರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಹವು ಬತ್ತಿಹೋಗಿರುವುದ
ರಿಂದ ಮರಳುವಿಬ್ಬಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಪ್ರವಾಹವು ಶಾಂತವಾಗಿರು-
ತ್ತದೆ. ಗೋವುಗಳು ಹಿಂಡು-ಹಿಂಡಾಗಿ ನೀರುಕುಡಿಯಲು ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ
ಬರುತ್ತಿವೆ. ನದಿಗಳು ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಾಯಮಾನ
ವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳು ಅತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂದ
ಧುಮುಕುತ್ತಿವೆ. ನದಿಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರವಾಹಶಬ್ದಗಳೂ, ಗಿರಿನದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹ
ಶಬ್ದಗಳೂ, ನವಿಲುಗಳ ಕೇಕಾರವಗಳೂ, ಕಪ್ಪೆಗಳ ವಟವಟ ಶಬ್ದಗಳೂ ಈಗ
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ. ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮೂಡಿ-
ಬಂದ ಮೇಘಗಳು ಮಳೆಗರೆಯುವಾಗ ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ
ಸರ್ಪಗಳು ಬಿಲಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಡುಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟು ದಿವಸಗಳು
ಅವಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅತ್ಯಂತಕೃಶವಾಗಿ ಅವು ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.
ಶರತ್ಕಾಲವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಘೋರವಾದ ವಿಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ-
ರುವ ಅನೇಕವರ್ಣಗಳ ಸರ್ಪಗಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿ ಬಿಲದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತಿವೆ. ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಹರ್ಷ-
ಗೊಂಡು ವಿಕಸಿತವಾದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗೆ-ಎಷ್ಟು

ಅನುರಾಗ (ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ) ! ತಾನಾಗಿಯೇ ಅಂಬರ (ವಸ್ತ್ರ, ಆಕಾಶ) ವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ.*

ಶರತ್ಕಾಲದ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಆಗತಾನೇ ಉದಯಿಸಿದ ಸೌಮ್ಯ ನಾದ ಚಂದ್ರನೇ ಮುಖರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹಗಳೇ ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಂತಿವೆ. ಬೆಳದಿಂಗಳ ಅವರಣವೇ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಅಂಗ ನೆಯು ಉಟ್ಟಿರುವ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ. ಜೆನ್ನಾಗಿ ಪಕ್ಕವಾಗಿರುವ ಒತ್ತದ ತೆನೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಪರಮಹೃಷ್ಟವಾದ ಸಾರಸಪಕ್ಷಿಗಳ ಸುಮನೋ ಹರವಾದ ಸಾಲುಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಹಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಹೂಮಾಲೆಯಂತೆ ಶೀಘ್ರವಾದ ವೇಗದಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮಲಗಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಂಸದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತ ವಾಗಿರುವ, ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿರುವ ನೀರು-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವಂಥಯಲ್ಲುಟ್ಟು ಚಂದ್ರನಿರುವ, ನೋಡಗಳಿಲ್ಲದ ಅಂತರಿಕ್ಷ ದಂತೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ.¹ ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಂಸಗಳನ್ನೇ ನಡುಪಟ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಕಮಲಗಳನ್ನೂ ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಲೆ ಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಹೊಂದಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಲ್ಲುಕುಂಟೆಗಳ ಶೋಭೆಯು ಈಗ ಒಡ್ಡಾಣ ಮತ್ತು ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಅತ್ಯಂತರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ.²

ವೇಣುಸ್ವನವೃಷ್ಟಿ ತತೂರ್ಯಮಿತ್ರಃ

ಪ್ರತ್ಯೂಷಕಾಲಾನಿಲಸಂಪ್ರವೃದ್ಧಃ |

ಸಂಮೂರ್ಛಿತೋ ಗದ್ಗರಗೋವೃಷಾಣಾ-

ಮನೋನ್ಯಮಾಪೂರಯತೀವ ಶಬ್ದಃ

||೫೦||

* ರಾಗ = ಅನುರಾಗ; ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ಅಂಬರ = ವಸ್ತ್ರ; ಆಕಾಶ

¹ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯು ಚಂದ್ರನಂತಿದೆ. ಬಿಳಿನೈದಿಲೆಗಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತಿವೆ. ನಿರ್ಮಲಜಲವು ನೋಡಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಆಕಾಶದಂತಿದೆ.

² ಕುಂಟೆಗಳ ನಡುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಂಸಗಳ ಸಾಲಿದೆ. ಅದು ವರಾಂಗನೆಯರ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಡುಪಟ್ಟಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕುಂಟೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಅರಳಿರುವ ಕಮಲ ಮತ್ತು ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹವಿದೆ. ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸಿರುವ ಹಾರಗಳಂತೆ

ಕೊಳಲಿನ ಸ್ವರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರುವ, ವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂದ ಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ವಾಯುವಿನಿಂದ ವೃದ್ಧಿಗೊಂಡ ಶಬ್ದವೂ, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗೊಳಿಗಳ ಶಬ್ದವೂ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ತುಂಬಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ.*

ನದಿಗಳ ದಡಗಳು-ಮಂದಮಾರುತದಿಂದ ಆಳ್ವಾಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಅವರಿಂದಲೇ ನಗುವಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕುಸುಮಗಳುಳ್ಳ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಜಿನ್ನಾಗಿ ಒಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ರೇಷ್ಮೆಯ ವಸ್ತ್ರದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ನೂತನವಾದ ಜಂಬುಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ.¹ ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದಚಾರಿಗಳಾದ, ಕುಸುಮಗಳ ಮಧುವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತಾಸಕ್ತವಾಗಿರುವ, ಕಮಲಗಳ ಮತ್ತು ಹೊನ್ನೇಮರಗಳ ಧೂಳಿಯಿಂದ ಬಿಳುಪಾಗಿರುವ, ಮದಿಸಿರುವ ಗಂಡುದುಂಬಿಗಳು ಹೆಣ್ಣುದುಂಬಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಂತ

ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರಾಂಗನೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಂಸಗಳಿಂದಲೂ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಕಂಟಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

* ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಾಠಭೇದಗಳಿವೆ. ವೇಣುಸ್ವರಃ-ವೇಣುಸ್ವನಃ, ಪ್ರತ್ಯೂಷಕಾಲೇ-ಪ್ರತ್ಯೂಷಕಾಲಾನಿಲಃ. ಗಹ್ವರಗೋವ್ಯಷಾಣಾಂ ಗರ್ಗರಗೋವ್ಯಷಾಣಾಂ. ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಪಾಠಭೇದಗಳು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವದಿದ್ದರೂ, ಮೂರನೆಯ ಪಾಠಭೇದವು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಗುಹೆಗಳು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮೊಸರು ಕಡೆಯುವ ಗರ-ಗರ ಶಬ್ದವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವೇಣುಸ್ವರದಿಂದ ವ್ಯಂಜಿತವಾದ ತೂರ್ಯಮಿಶ್ರಃ-ಎಂದರೆ ಕೊಳಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಮಿಶ್ರವಾದ-ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಿದಿರುಮೆಳೆಗಳ ಶಬ್ದವೇ ಮಂಗಳವಾದ್ಯದಂತೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಮಿಶ್ರವಾದುದು-ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಶಬ್ದವು ಮಂಗಳವಾದ್ಯದಿಂದ ಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಗುಹೆಗಳ ಮತ್ತು ಗೊಳಿಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನು

¹ ಕುಸುಮರೂಪವಾದ ನಗುವಿನಿಂದಲೂ ಜಂಬುಹುಲ್ಲಿನ ರೂಪವಾದ ವಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ನದಿಯ ದಡಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುವ ನೀರು, ವಿಕಸಿತವಾಗಿರುವ ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೇಹೂಗಳು, ಕ್ರಾಂಚಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿ, ಪಕ್ಷವಾದ ತೆನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ, ಮಂದಮಾರುತ, ವಿಮಲನಾದ ಚಂದ್ರ-ಇವು ಶರತ್ಕಾಲವು ಬಂದಿರುವುದನ್ನೂ ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವುದನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಿಯತಮನಿಂದ ಉಪಭೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬಳಲಿ-ಬೆಂಡಾಗಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂದವಾದ ನಡಿಗೆಯುಳ್ಳ ಕಾಮಿನಿಯರಂತೆ-ಮೀನುಗಳನ್ನೇ ನಡುಪಟ್ಟಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ, ನದಿಗಳೆಂಬ ವಧುಗಳ ಗಮನವು ಮಂದವಾಗಿದೆ.* ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪಾಚಿಗಳಿಂದಲೂ, ರೇಷ್ಮೆಯ ವಸ್ತ್ರದಂತಿರುವ ಜೊಂಡುಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ನದೀಮುಖಗಳು - ಪತ್ರಲೇಖಗಳಿಂದಲೂ, ಗೋರೋಚನದಿಂದಲೂ, ಅವಕುಂತನದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖಗಳಂತೆ-ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ವಿಕಸಿತವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ ಬಾಣವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಜವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ, ಪ್ರಹೃಷ್ಟವಾದ ದುಂಬಿಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಾಯಮಾನವಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮುದೇವನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಕವನ್ನು (ಜನರನ್ನು) ಸುವೃಷ್ಟಿ

ತುಂಬುತ್ತಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಗೂಳಿಯ ಗುಟುರನ್ನೂ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಡುವ ಗಾಳಿಯ ಸೊಯ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ಭೂತವಾದ ಬಿದಿರು ಮೆಳೆಯ ಶಬ್ದದಿಂದ ವೃಕ್ಷವಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಶಬ್ದವು ಗರ್ಜರಗೋವೃಷಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ-ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಿದಿರುಗಳ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಶಬ್ದವೂ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುವ ಶಬ್ದವೂ, ಗುಹೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯೂ, ಗುಹೆಗಳ ಗರ್ಜನೆಯ ಶಬ್ದವೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.

* ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಕಳೆದಿರುವುದರಿಂದ ನದಿಗಳು ಮಂದವಾದ ಪ್ರವಾಹವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಯಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ, ನದಿಗಳನ್ನೂ ಕೆರೆ-ಕುಂಟೆಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೋಡಗಳು ಆಕಾಶವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಸಿ ಹೋಗಿವೆ. ಪ್ರಥಮಸಮಾಗಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು ಪ್ರಿಯತಮನಿಗೆ ಜಘನಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ತೋರಿಸುವಂತೆ-ಶರತ್ಕಾಲದ ನದಿಗಳು ನೀರನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಮರಳದಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲ-ಮೆಲ್ಲನೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಜಲಾಶಯಗಳು ಹೆಣ್ಣು ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನಿನದಿತವಾಗಿಯೂ, ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಬದ್ಧವೈರಿಗಳಾದ, ವಿಜಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾದ ರಾಜರ ಯುದ್ಧೋದ್ಯೋಗಸಮಯವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ವರ್ಷಾಕಾಲದ ನಂತರ ರಾಜರಿಗೆ ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಯುದ್ಧ ಯಾತ್ರೆಯ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನಾಗಲೀ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನಾಗಲೀ ನಾನು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪು ಮತ್ತಿ(ಮರಗಳೂ, ಏಳೆಲೆಯ ಬಾಳೆಗಿಡಗಳೂ, ಕಂಚವಾಳದ ಗಿಡಗಳೂ, ದಾಸವಾಳದ ಗಿಡಗಳೂ, ಹೊಂಗೇಮರಗಳೂ ಹೂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ನದಿಯ ಮರಳದಿಬ್ಬಗಳು ಹಂಸ-ಸಾರಸ-ಚಕ್ರವಾಕ-ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದನ್ನು ನೋಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ !

ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೇ ಶೋಕಾಭಿಭೂತನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ವರ್ಷಾರ್ತು ವಿನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾಸಗಳು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಂತೆ ಕಳೆದುವು. ವರಾಂಗನೆಯಾದ ಸೀತೆಯು-ಹೆಣ್ಣು ಚಕ್ರವಾಕವು ಪತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗುವಂತೆ-ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದಳು. ಘೋರವಾದ ದಂಡಕಾರಣ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಯಾನವನವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದಳು. ಪ್ರಿಯೆಯಿಂದ ವಿಹೀನನಾಗಿರುವ, ದುಃಖದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ, ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ದಯೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. 'ಈ ರಾಮನು ಅನಾಥನು. ಇವನಿಗೆ ಹೇಳುವವರು ಕೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರಾವಣನಿಂದಲೂ ಅವಮಾನಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೀನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಮಿಯಾಗಿ

ದ್ದಾನೆ. ನನ್ನನ್ನೇ ಶರಣುಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ.'-ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ವಾನರರಾಜನಾದ, ದುರಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ನನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದುರ್ಮತಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾಲವನ್ನು ಎಣಿಸಿ ವರ್ಷಕಾಲವು ಮುಗಿಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನೀನೀಗಲೇ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಗ್ರಾಮ್ಯಸುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಕ್ತನಾಗಿರುವ, ಮೂರ್ಖನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕಂಡು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳು :

ಅರ್ಥಿನಾಮುಪಪನ್ನಾನಾಂ ಪೂರ್ವಂ ಜಾಪ್ಯುಪಕಾರಿಣಾಮ್ |

ಆಶಾಂ ಸಂಶ್ರುತ್ಯ ಯೋ ಹಸ್ತಿ ಸ ಲೋಕೇ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಃ || ೨೦ ||

ಬಲ-ವೀರ್ಯಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಆಶೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅನಂತರ ಆ ಆಶೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಭಂಗಗೊಳಿಸುವನೋ-ಅವನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಮನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಶುಭಂ ವಾ ಯದಿ ವಾ ಪಾಪಂ ಯೋ ಹಿ ವಾಕ್ಯಮುದೀರಿತಮ್ |
ಸತ್ಕೇನ ಪರಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ಸ ನೀರಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ || ೨೧ ||

ತಾನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸವು ಶುಭವಾಗಲೀ ಅಶುಭವಾಗಲೀ-ಯಾವನು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವನೋ-ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನೋ-ಅಂತಹ ವೀರನು ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನು.

ಕೃತಾರ್ಥಾ ಹ್ಯಕೃತಾರ್ಥಾನಾಂ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ನ ಭವಂತಿ ಯೇ |

ತಾನ್ಮೃತಾನಪಿ ಕ್ರವ್ಯಾದಾಃ ಕೃತಘ್ನಾನೋಪಭುಂಕ್ಷಾತೇ || ೨೨ ||

ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಾವು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ-

ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಮಿತ್ರರ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು ಆಗದೇ ಇರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡದವರು ಕೃತಘ್ನರು. ಆ ಪಾಪಿಗಳು ಸತ್ತಾಗ ಅವರನ್ನು ಮಾಂಸಭಕ್ಷಿಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು - ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡುವ, ಮಿಂಚುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ನನ್ನ ಧನುಸ್ಸಿನ ರೂಪವನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಬಯಸಿರುವೆ. ಸಿಡಿಲಿನ ಗರ್ಜನೆಯಂತೆ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುವ, ಕ್ರುದ್ಧನಾದ ನನ್ನ ಘೋರವಾದ ಮೌರ್ವಿಯ ಟಂಕಾರಶಬ್ದವನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕೇಳಲು ಬಯಸಿರುವೆ"-ಎಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನಿನ್ನ ಸಹಕಾರವಿರುವ ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದಾದರೂ ಸೀತಾನ್ವೇಷಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಾತೀತವಾಗಿರುವುದೆಂಬ ಚಿಂತೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿರುವ ಕಪೀಶ್ವರನು-ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ನೇಹವು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು ? - ಎಂಬುದನ್ನೂ ವಿವೇಚಿಸದೇ ನಿಗದಿತವಾದ ಸಮಯವನ್ನೇ ತಿಳಿಯದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಕಳೆದನಂತರ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸರಿಯಾದ ಕಾಲವೆಂದೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಡುವುದಾಗಿಯೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಪೀಶ್ವರನು ಪತ್ತಿಯ ರೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ ವರ್ಷಾರ್ತವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾಸಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದವನಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮಾತ್ಯರ ಮತ್ತು ಪರಿಸದ್ವರ್ಗದವರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತ್ರೀಲೋಲನಾಗಿ ಮದ್ಯಪಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದುಃಖತಪ್ತರೂ ದೀನರೂ ಆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುಕಂಪವನ್ನೇ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಈಗಲೇ ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ನನ್ನ

ರೋಷವು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳು.
ನನ್ನ ಈ ಮಾತನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸು :

ನ ಚ ಸಂಕುಚಿತಃ ಪನ್ಥಾ ಯೇನ ವಾಲೀ ಹತೋ ಗತಃ |
ಸಮಯೇ ತಿಷ್ಠ ಸುಗ್ರೀವ ಮಾ ವಾಲಿಪಥಮಸ್ವಗಾಃ ||೪೦||

‘ಸುಗ್ರೀವ! ವಾಲಿಯು ಯಾವ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೋಗಿರು
ವನೋ ಆ ದಾರಿಯೇನೂ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೂಡ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಆ
ಮಾರ್ಗವು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ
ವಾಗಿರು. ವಾಲಿಯು ಹೋದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗಲು
ಯತ್ನಿಸಬೇಡ.

ಏಕ ಏವ ರಣೇ ವಾಲೀ ಶರೇಣ ನಿಹತೋ ಮಯಾ |
ತ್ವಾಂ ತು ಸತ್ಯಾದತಿಕ್ರಾಂತಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ ಸಬಾನ್ಧವಮ್ ||೪೧||

ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯೊಬ್ಬನೇ ನನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಹತ
ನಾದನು. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಚನವನ್ನು ಮೀರಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧುಗಳ ಸಹಿತ
ವಾಗಿ ವಿನಾಶಮಾಡುತ್ತೇನೆ.’

ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಕಾರ್ಯಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಷಯವು
ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದು ಹಿತಕರವಾಗಿರುವುದೋ-ಯಾವ ಮಾತು ಹೇಳಲು
ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೋ-ಆ ಮಾತನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳು. ಸೀತೆ
ಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಕಾಲವು ಮೀರದಿರಲಿ. ತ್ವರಿಸಬೇಡು.”

ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಪುನಃ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ :

ಕುರುಷ್ಟ ಸತ್ಯಂ ಮಯಿ ಪಾನರೇಶ್ವರ

ಪ್ರತಿತ್ರತಂ ಧರ್ಮಮನೇಕ್ಷ್ಯ ಶಾಶ್ವತಮ್ |

ಮಾ ವಾಲಿನಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ಗತೋ ಯಮುಕ್ಷಯಂ

ತ್ವಮದ್ಯ ಸಶ್ವೇರ್ಮಮ ಚೋದಿತಃ ಶರೈಃ ||೪೨||

‘ವಾನರೇಶ್ವರನೇ! ಸನಾತನವಾದ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
ಹರಿಸಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುದನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ನನ್ನ ಬಾಣ

ಗಳಿಂದ ಜೋದಿತನಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಯಮನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡ' - ಹೀಗೂ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳು."

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಉಗ್ರತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಮಾನವವಂಶ ವರ್ಧಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು-ತೀವ್ರತರವಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಲಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತರವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

೩೦ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೩೦ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ತೀವ್ರವಾದ
ಕೋಪ: ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಸಮಾಧಾನ: ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ
ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತನ್ನ ಅಗಮನವನ್ನು
ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಅಂಗದನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆಂದು :
ವಾನರರ ಭಯ: ಪ್ಲಕ್ಷ ಮತ್ತೂ ಪ್ರಭಾವ-ಎಂಬ ವಾನರರಿಂದ
ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪದೇಶ

ಸ ಕಾಮಿನಂ ದೀನಮದೀನಸತ್ತ್ವಂ

ಶೋಕಾಭಿಶನ್ದಂ ಸಮುದೀರ್ಣಕೋಪವತ್ |

ನರೇನ್ದ್ರಸೂನುರ್ನರದೇವಪುತ್ರಂ

ರಾಮಾನುಜಃ ಪೂರ್ವಜಮಿತ್ಯುವಾಚಿ

||೧||

ಮಾನವೇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ, ಶ್ರೀರಾಮನ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು
ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದ, ಅದರಿಂದಲೇ ದೀನನೂ,
ಶೋಕಾಭಿಭೂತನೂ, ತೀವ್ರಕೋಪಿಷ್ಠನೂ ಆಗಿದ್ದ, ಮಹಾಪ್ರಾಕ್ರಮಿಯಾದ,
ದಶರಥನ ಮಗನಾದ, ಅಗ್ರಜನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು: *

* ದೀನಂ ಅದೀನಸತ್ತ್ವಂ - ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೀತೆಯ ವಿರಹದಿಂದಾಗಿ ಶೋಕಾಭಿಭೂತನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನು ದೀನ
ನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವೆಂದಿಗೂ ದೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರ

“ಅಣ್ಣ ! ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಗ್ರೀವನು ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರನಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಖ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ವಾಲಿನಿರಸನ-ಭಾರ್ಯಾಲಾಭ-ರಾಜ್ಯಲಾಭಗಳಾದುವೆಂಬುದನ್ನು ಆ ವಾನರನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ವಾನರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಉಪಭೋಗಿಸಲಾರನು.

ಸುಗ್ರೀವನು ಮತಿಗೆಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವನು ಸದಾ ಗ್ರಾಮ್ಯಸುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಮಾಡಿರುವ ರಾಜ್ಯಪ್ರದಾನರೂಪವಾದ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನೀಗಲೇ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಅಗ್ರಜನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಅವನು ಕಾಣಲಿ. ಹೀಗೆ ಗುಣಹೀನನಾದವನಿಗೆ ನಾವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದಾಗಿದ್ದಿತು. ನೇಗವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿರುವ ಕೋಪವನ್ನು ನಾನು ಧರಿಸಲಾರೆನು. ಅನ್ಯತಭಾಷಿಯಾದ ಅವನನ್ನು ನಾನೀಗಲೇ ಸಂಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ವಾಲಿಯ ಮಗನಾದ ಅಂಗದನಿಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ಅಂಗದನೇ ವಾನರಮುಖ್ಯರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಜನಕನ ಮಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಿ.”

ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿದ,

ಲಿಲ್ಲ. ಶೋಕದಿಂದಾಗಲೀ-ಕಾಮದಿಂದಾಗಲೀ ಅವನು ನಿರ್ಬಲನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ-ಎಂಬುದು ಈ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರೊಬ್ಬರು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ನರದೇವಪುತ್ರಂ - ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿನ ‘ದೇ’ ಅಕ್ಷರವು ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಕ್ಷರವಾದ ದೇ ವರ್ಣವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮುಗಿದು ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಾವಿರ ಶ್ಲೋಕವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜಲಿತವಾಗಿರುವ ಗಾಯತ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರಕಾರ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡದ ೨೨ನೆಯ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ದೇಶಕಾಲಾ ಭಜಸ್ಯಾದ್ಯ (೨೦) ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಕ್ಷರವಾದ ‘ದೇ’ ಎಂಬುದು ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಕ್ಷರವಾಗಿದೆ. ಆ ಶ್ಲೋಕವೇ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಾವಿರದ ಮೊದಲನೆಯ ಶ್ಲೋಕ.

ಯುದ್ಧ ಸಮಯದ ಪ್ರಚಂಡಕೋಪದಿಂದ ಅವಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ, ಧನುರ್ಬಾಣ
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಟ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಶತ್ರುವೀರ
ಹಂತಕನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ
ಮತ್ತು ಸಾಂತ್ವನಪೂರ್ವವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

ನ ಹಿ ವೈ ತ್ವದ್ವಿಧೋ ಲೋಕೇ ಪಾಪಮೇವಂ ಸಮಾಚರೇತ್ |
ಪಾಪಮಾರ್ಯೇಣ ಯೋ ಹನ್ತಿ ಸ ವೀರಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ||೬||

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ನಿನ್ನಂತಹ ವಿವೇಕಿಯಾದವನು ಹೀಗೆ ಪಾಪಕಾರ್ಯ
ವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಬಾರದು. ಉದ್ದೇಗಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂದ ಕೋಪ
ವನ್ನು ಯಾವನು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿವೇಕದಿಂದ ಧ್ವಂಸಮಾಡುವನೋ - ಅವನೇ
ವೀರನು; ಅವನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು.”

ನೇದಮದ್ಯ ತ್ವಯಾ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಸಾಧುವೃತ್ತೇನ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ತಾಂ ಪ್ರೀತಿಮನುವರ್ತಸ್ವ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಂ ಚ ಸಂಗತಮ್ ||೭||

ಸಚ್ಚರಿತ್ರನಾದ ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನ ಸಂಹಾರವೆಂಬ ಮಿತ್ರವಧರೂಪ
ವಾದ ಪಾಪಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧವಾದ ಆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಸಾಮೋಪೇತಯಾ ವಾಚಾ ರೂಕ್ಷಾಣಿ ಪರಿವರ್ಜಯನ್ |
ವಕ್ತುಮರ್ಹಸಿ ಸುಗ್ರೀವಂ ವೃತ್ತೀತಂ ಕಾಲಪರ್ಯಯೇ ||೮||

ಕಠಿನವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳದೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪೂರ್ವವಾದ ಮಾತು
ಗಳಿಂದಲೇ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು ಉಚಿತ.”

ಹೀಗೆ ಅಣ್ಣನು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು
ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ವೀರನಾದ, ಶತ್ರುವೀರ
ಹಂತಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅಣ್ಣನಿಗೆ

* ಅರ್ಯಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಭ್ಯ, ಸಜ್ಜನ, ಸಾಧು-ಮುಂತಾದ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ
ಆರ್ಯೇಣ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ, ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ‘ಸಮಗ್ರವೇಕೇನ’ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿವೇಕ
CC-0. Bhagavad Ramanuja National Research Institute, Melukote Collection.

1870

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ

ಪ್ರಿಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತನಾದ, ಶುಭಮತಿಯಾದ, ಪ್ರಾಜ್ಞನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತಾನ್ನೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಾತೀತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಯಮನಿಗೆ ಸದೃಶನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಬಿಲ್ಲಿನಂತಿದ್ದ, ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದ ಕಾಂತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು-ಶಿಖರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮಂದರ ಪರ್ವತದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಪೀಶ್ವರನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಅನುಜನಾದ, ಅಣ್ಣನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು-ತಾನು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು; ಅದಕ್ಕೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಉತ್ತರ; ಅವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ ನಂತರ ಪುನಃ ತಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮಾತು-ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವೇಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಣ್ಣನ ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆವೃತನಾಗಿದ್ದನು. ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಿರುಗಾಳಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾವೇಗದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದನು. ಸಾಲ-ತಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಬಿಳಿಮತ್ತೀಮರಗಳನ್ನೂ ಬಲಾತಿಶಯದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತಾ, ಅತ್ಯಂತರಭಸದಿಂದ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಶಿಖರಗಳನ್ನೂ ಇತರ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನಮಾಡುತ್ತಾ, ಬಿರುಸಿನಿಂದ ಹೋಗುವ ಆನೆಯಂತೆ-ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುತ್ತಾ, ದೂರ-ದೂರಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಶಯದಿಂದ ಬಹಳ ಬೇಗ ಸುಗ್ರೀವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲಸಿಂಹನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು - ಪರ್ವತದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಸಿಸೈನಿಕರಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ, ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದ, ಕಪಿರಾಜನಾದ

ದಿಂದ - ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರೂ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಯೇಣ-ಆರ್ಯಧರ್ಮಾನುಸಾರೇಣ = ಹಿರಿಯರು ಅನುಸರಿಸುವ ಧರ್ಮದಂತೆ-ಎಂದೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.
 and Ramanuja National Research Institute, Melukote Collection.

ಸುಗ್ರೀವನ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೆಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪದಿಂದಾಗಿ ಅವನ ತುಟಿಗಳು ತರ-ತರನೆ ಆದುದು ತಿಳಿದು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕೆಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಭಯಂಕರರಾದ ವಾನರರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆನೆಗಳಂತೆಯೇ ಇದ್ದ ಆ ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ಪರ್ವತದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನೂರಾರು ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರಗಳನ್ನು (ಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೂ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ) ಕಿತ್ತು ಕೈಗಳಲ್ಲಿತ್ತಿಕೊಂಡರು. ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ವೃಕ್ಷಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತ ಆ ವಾನರ ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು-ಅಪಾರವಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ- ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡನು. ಯುಗಾಂತಕಾಲದ ಮೃತ್ಯುಸದೃಶನಾಗಿದ್ದ, ಅತ್ಯಂತಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಗೊಂಡ ವಾನರರೆಲ್ಲರೂ ಗುಂಪು-ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ದಿಕ್ಕು-ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದರು. ಬಳಿಕ ಆ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರು ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆಗಮನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಕೋಪಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನೂ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದರು. ಅತ್ಯಂತಕಾಮುಕನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾರೆಯೊಡನಿದ್ದು ಅವಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೇ ಕೊಡದೇ ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ರೋಮಾಂಚಿತರಾಗಿದ್ದ, ಪರ್ವತ-ಗಜ-ಮೇಘಗಳಂತೆಯೇ ಇದ್ದ ವಾನರರು ಹನುಮಂತನೇ ಮೊದಲಾದ ಸಚಿವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟರು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಗುರು ಮತ್ತು ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳೇ ಆಯುಧಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಹುಲಿಗಳಂತೆ ದರ್ಪಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು. ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಕಾರವಾದ ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹತ್ತು ಆನೆಗಳ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದ, ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ವಾನರರಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ, ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ

ವಾಗಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕುದ್ಧನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಮಹಾಸತ್ತ್ವರಾದ ಆ ವಾನರರಲ್ಲರೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಪಟ್ಟಣದ ಕೋಟೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಂದರವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಹೊರಬಂದು ತಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡರು.

ನೀರನಾದ, ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನ ಪ್ರಮತ್ತತೆಯನ್ನೂ ಅಣ್ಣನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗದಿರುವುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ಮತ್ತೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಬಿಸಿಯಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ರಕ್ತದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದುವು. ಧೂಮದಿಂದ ಆವೃತನಾದ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಂತೆಯೂ, ಐದು ಹೆಡೆಗಳ ಸರ್ಪದಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಬಾಣಗಳ ಅಗ್ರಭಾಗವೇ ಸರ್ಪದ ಥಳಥಳಿಸುವ ನಾಲಿಗೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಧನುಸ್ಸೇ ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ತೇಜಸ್ಸೇ ಸರ್ಪದ ಮುಖವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಕೋಪಗೊಂಡಿರುವ ಅದಿಶೇಷನಂತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆ ಅಂಗದನು ಹೋದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅತ್ಯಂತಕುಪಿತನಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಯಿತು. ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಗಣ್ಣುನಾಗಿದ್ದ ಮಹಾಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಈ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅಂಗದನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಸುಗ್ರೀವಃ ಕಥ್ಯತಾಂ ವತ್ಸ ಮಮಾಗಮನಮಿತ್ಯುತ |
 ಏಷ ರಾಮಾನುಜಃ ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ತತ್ಸಕಾಶನುರಿಂದಮಃ |
 ಭ್ರಾತುರ್ವ್ಯಸನಸಂತಪ್ತೋ ದ್ವಾರಿ ತಿಷ್ಠತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ || ೩೩ ||
 ತಸ್ಯ ವಾಕ್ಯೇ ಯದಿ ರುಚಿಃ ಕ್ರಿಯತಾಂ ಸಾಧು ವಾನರ |
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಶೀಘ್ರಮಾಗಚ್ಛ ವತ್ಸ ವಾಕ್ಯಮಿದಂ ಮಮ || ೩೪ ||

“ವತ್ಸ ! ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಈ ನನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನೂ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳು. ‘ವಾನರನೇ ! ಅರಿಮರ್ಧನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಅನುಜನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅಣ್ಣನ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಸಂತಪ್ತನಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೊಡನೆ ಮಾತ

ಸಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯಿದ್ದರೆ-ಯೋಗ್ಯವಾದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡು' - ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ನೀನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು."

ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾನರರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪತ್ಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಂಗದನು ಶೋಕಾವಿಷ್ಟನಾದನು. ಅಂಗದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆದೇಶದಂತೆ ಅವನ ಆಗಮನವನ್ನು ಅರುಹಲು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಸುತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮಾತಿನಿಂದ ಭ್ರಾಂತನಾದ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತದೀನವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ವೇಗವಂತನಾದ ಅಂಗದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಮೀಪದಿಂದ ಹೊರಟು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮೊದಲು ತಂದೆಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಪಾದಗಳಿಗೂ ಅನಂತರ ಚಿಕ್ಕತಾಯಿಯಾದ ರುಮೆಯ ಪಾದಗಳಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಅಂಗದನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಪಾದಗಳಿಗೂ, ತಾಯಿಯಾದ ತಾರೆಯ ಪಾದಗಳಿಗೂ, ಚಿಕ್ಕತಾಯಿಯಾದ ರುಮೆಯ ಪಾದಗಳಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಂದಿರುವ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದನು.

ನಿದ್ರೆಯ ಮಂಪರಿನಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದ, ಮದ್ಯಪಾನದ ಮದದಿಂದ ಮತ್ತನೂ - ಕಾಮಮೋಹಿತನೂ ಆಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಆಗಲೂ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಬಹಳ ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಭಯದಿಂದ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದ ವಾನರರು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲ-ಕೆಲನೆ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾ ಪ್ರವಾಹದಂತೆಯೇ ಅತ್ಯಂತವೇಗದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯವಿಹ್ವಲರಾದ ವಾನರರು ಅವನ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಿಡಿಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸಿಂಹನಾದಗಳನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಮದ್ಯದ ಅಮಲಿನಿಂದಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಚಂಚಲವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಕೆಂಪಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಅವನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾರಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದವು.

ವಾನರರು ಮಾಡಿದ ಆ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಗಳಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡನು. ಅಂಗದನೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ, ಅರ್ಧ-ಧರ್ಮಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಪ್ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವ ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಂದಿರುವನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮರುತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಉಪಾಸಿಸುವಂತೆ-ಪ್ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವರು ತಮ್ಮ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥಯುಕ್ತನಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು :

“ವಾನರೇಶ್ವರನೇ! ಸಹೋದರರಾದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಸತ್ಯ ಸಂಧರು; ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು. ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರತಕ್ಕವರು. ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರತಕ್ಕವರು. ಆ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಭಯಗೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ವಾನರರು ಗಡ-ಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ರಾಘವಾನುಜನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮಾತನ್ನೇ ಸಾರಥಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ರಥವನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು. ತಾರಾವೇದಿಯ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವಸರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವೀರ್ಯವಂತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ವಾನರರನ್ನು ದಹಿಸಿ ಬಿಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ರೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದನನಾಗಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಪುತ್ರ-ಮಿತ್ರ-ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಈಗಲೇ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ಅವನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನ ಕೋಪವನ್ನು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸು. ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತನ್ನು ಏಕಾಗ್ರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡು. ನೀನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊ. ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞನಾಗು.”

ಒಗನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೨೨ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಚಿಂತಾಮುಗ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಹನುಮಂತನು
ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು

ಅಜ್ಞದಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸುಗ್ರೀವಃ ಸಚಿವೈಃ ಸಹ |

ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕುಪಿತಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮುಮೋಚಾಸನಮಾತ್ಮನಾನ್ ||೧||

ಧೈರ್ಯವಂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅಸೂತ್ಯರೊಡನೆ ಅಂಗದನು ಹೇಳಿದ:
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕುಪಿತನಾಗಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು.
ಆಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆದ್ದನು.

ಮಂತ್ರಾರೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು .ಕಾರ್ಯದ.
ಗುರು-ಲಾಘವಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮಂತ್ರಾರೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದ.
ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ನ ಮೋ ದುರ್ವಾಹ್ಯಹೃತಂ ಕಿಂಚಿನ್ನಾಪಿ ನೋ ದುರನುಷ್ಠಿತಮ್ |

ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ರಾಘವಭ್ರಾತಾ ಕ್ರುದ್ಧಃ ಕಿಮಿತಿ ಚಿಂತಯೇ ||೨||

“ ಮಂತ್ರಿ ಸತ್ತಮರೇ ! ಸುಹೃದರೇ ! ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ
ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಿದವನಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ.
ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀರಾಮನ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಏಕೆ ಕುಪಿತನಾಗಿರುವ
ನೆಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಸುಹೃದ್ವಿರ್ಮಮಾಮಿತ್ರೈರ್ನಿತ್ಯಮುನ್ಮರದರ್ಶಿಭಿಃ |

ಮಮ ದೋಷಾನಸಂಭೂತಾನ್ ಶ್ವಾತಿತೋ ರಾಘವಾನುಜಃ ||೩||

ನಿತ್ಯವೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನೇ ಎಡೆಸುವ, ಸುಹೃದ್ಗರಲ್ಲದ, ಯಾವಾ
ಗಲೂ ರಂಧ್ರಾನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು.
ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿರ-
ಬಹುದು.

ಅತ್ರ ತಾವದ್ಯಥಾಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವೈರೇವ ಯಥಾವಿಧಿ |

ಭಾವಸ್ಯ ನಿಶ್ಚಯಸ್ತಾವದ್ವಿಜ್ಞೇಯೋ ನಿಪುಣಂ ಶನೈಃ ||೪||

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಿಶ್ಚಿತಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಾವಧಾನವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನ ಖಲ್ವಸ್ತಿ ನುನು ತ್ರಾಸೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ನಾಪಿ ರಾಘವಾತ್ |

ಮಿತ್ರಂ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕುಪಿತಂ ಜನಯತ್ಯೇವ ಸಂಭ್ರಮಮ್ || ೬ ||

ನನಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದಾಗಲೀ ರಾಮನಿಂದಾಗಲೀ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಮಿತ್ರನು ಕೋಪಗೊಂಡಿರುವುದು ನನಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ.

ಸರ್ವಥಾ ಸುಕರಂ ಮಿತ್ರಂ ದುಷ್ಕರಂ ಪ್ರತಿಪಾಲನಮ್ |

ಅನಿತ್ಯಕ್ವಾಚ್ಛೇ ಚಿತ್ತಾನಾಂ ಪ್ರೀತಿರಲ್ಪೇಽಪಿ ಭಿದ್ಯತೇ || ೭ ||

ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತದುಷ್ಕರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಚಂಚಲವಾದುದರಿಂದ ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಯು ಒಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನನಗೆ ಯಾವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನೋ-ಆ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಇದುವರೆಗೂ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನಾನು ಭಯಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.”

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಹನುಮಂತನು ತನ್ನದೇ ಆದ ತರ್ಕದಿಂದ ನಾನರಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಹರಿಗಣೇಶ್ವರನೇ ! ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನ್ನ ಶುಭೋದಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೀನು ಮರೆತಿಲ್ಲನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ವೀರನಾದ ರಾಘವನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಲೋಕಾಪವಾದದ ಭಯವನ್ನೂ ದೂರೀಕರಿಸಿ ಇಂದ್ರಸದೃಶಪರಾಕ್ರಮನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು.

ರಾಘವನು ಸರ್ವಥಾ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ಕುಸಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಮೀವರ್ಧನನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಲಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನೇ ! ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ಪ್ರಮತ್ತನಾಗಿರುವ ನೀನು ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾಲವು ಮೀರಿಕೋಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅರಳಿದ ಎಳೆಲೆಯ ಬಾಳೆಹೂಗಳಂತೆ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಶುಭಾವಹವಾದ ಶರದೃತುವು ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆಕಾಶವು ಮೇಘಗಳಲ್ಲದೇ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಗ್ರಹ-ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿವೆ. ನದಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಸರೋವರಗಳೂ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿವೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ನೀನು ತಿಳಿದವನಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮೈಮರೆತಿರುವೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬೇರೊಬ್ಬನ (ಲಕ್ಷ್ಮಣನ) ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ, ಅರ್ತನಾದ, ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ, ಮಹಾತ್ಮನಾದ ರಾಘವನ ಕಠಿಣವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ರಾಘವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಮಾಡಿರುವ ನಿನಗೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ನಾನು ಕಾಣೆನು.

ನಿಯುಕ್ತೈರ್ಮುನ್ರಿ ಭಿರ್ವಾಚ್ಯೋ ಹ್ಯವತ್ಯಂ ಸಾರ್ಥಿವೋ ಹಿತಮ್ |
ಅತ ಏನ ಭಯಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಬ್ರವೀಮ್ಯವಧೃತಂ ವಚಃ ||೧೮||

ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಯುಕ್ತರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಭಯವನ್ನು ತೊರೆದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಭಿಕ್ರುದ್ಧಃ ಸಮುರ್ಥೋ ಹಿ ಚಾಪಮುದ್ಯಮ್ಯ ರಾಘವಃ |
ಸದೇವಾಸುರಗನ್ಧರ್ವಂ ವಶೇ ಸ್ಥಾಪಯಿತುಂ ಜಗತ್ ||೧೯||

ಸೇ ಸ ಕ್ಷಮಃ ಕೋಪಯಿತುಂ ಯಃ ಪ್ರಸಾದ್ಯಃ ಪುನರ್ಭವೇತ್ |

ಪೂರ್ವೋಪಕಾರಂ ಸ್ಮರತಾ ಕೃತಜ್ಞೇನ ವಿಶೇಷತಃ ||೨೦||

ರಾಘವನು ಕೃದ್ಧನಾಗಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನೆಂದರೆ ದೇವಾಸುರ-ಗಂಧರ್ವರಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಈ ಸಕಲಜಗತ್ತನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವನನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೋ-ಅಂತಹವನನ್ನು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣವುಳ್ಳ ನೀನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕೋಪವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ತಸ್ಯ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ಪ್ರಣಮ್ಯ ತ್ವಂ ಸಪುತ್ರಃ ಸಸುಹೃಜ್ಜನಃ |

ರಾಜಂಸ್ತಿಸ್ವ ಸ್ವಸಮಯೇ ಭರ್ತುರ್ಭಾರ್ಯೋನ ತದ್ವಶೇ ||೨೧||

ಪುತ್ರರಿಂದಲೂ ಸುಹೃದರಿಂದಲೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಯ ವಶಳಾಗಿರುವಂತೆ-ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಣತಿಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊ.

ನ ರಾಮರಾಮಾನುಜಶಾಸನಂ ತ್ವಯಾ

ಕಪೀನ್ದ್ರ ಯುಕ್ತಂ ಮನಸಾಪ್ಯಪೋಹಿತುಮ್ |

ಮನೋ ಹಿ ತೇ ಜ್ಞಾಸ್ಯತಿ ಮಾನುಷಂ ಬಲಂ

ಸರಾಘವಸ್ಯಾಸ್ಯ ಸುರೇನ್ದ್ರವರ್ಚಸಃ ||೨೨||

ಕಪೀನ್ದ್ರನೇ ! ಶ್ರೀರಾಮನ ಮತ್ತು ರಾಮಾನುಜನ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ದೇವೇನ್ದ್ರನಂತೆ ವರ್ಚಸ್ವಿಯಾಗಿರುವ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡಗೂಡಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾನುಷವಾದ ಬಲವೆಷ್ಟೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ."

೨೨ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೩೩ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
 ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ರೋಧಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಟೀಂಕರಿಸಿದುದು : ಭಯಗೊಂಡ ಸುಗ್ರೀವನು
 ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲು ತಾರೆಯನ್ನು
 ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟುದು : ತಾರೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ
 ಹೇಳುತ್ತಾ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದುದು

ಅಥ ಪ್ರತಿಸಮಾದಿಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪರಿವೀರಹಾ |

ಪ್ರವೀಣೇಶ ಗುಹಾಂ ರಮ್ಯಾಂ ಕಿಷ್ಕಿನ್ಧಾಂ ರಾಮಶಾಸನಾತ್ ||೧||

ಶತ್ರುನೀರಹಂತಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಂಗದಾದಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ
 ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿತನಾಗಿ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ
 ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಮಹಾಕಾಯರಾದ ಮತ್ತು ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದ ಕಪಿನಾಯಕರು
 ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು
 ನಿಂತರು. ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ, ಕುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ, ದಶರಥನ ಮಗನಾದ
 ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಪಿಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡರು.
 ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ
 ನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರತ್ನಮಯವಾಗಿದ್ದ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ರತ್ನಗಳಿಂದ
 ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದ, ದಿವ್ಯವಾಗಿಯೂ-ರಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ, ಸುಪುಷ್ಪಿತ
 ವಾದ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಸಮಾವೃತವಾಗಿದ್ದ, ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಗುಹೆ
 ಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಮಹಾಸೌಧಗಳಿಂದಲೂ ಉಪ್ಪರಿಗೇ ಮನೆ
 ಗಳಿಂದಲೂ ನಿಬಿಡವಾಗಿದ್ದ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ಮಾರಕಕಟ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ
 ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದ, ಸಕಲವಿಧವಾದ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವ
 ಫಲ-ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ
 ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಗುಹೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೋಡಿದನು. ದೇವ-ಗಂಧರ್ವರ
 ಮಕ್ಕಳಾದ, ಮನಬಂದಂತೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ, ದಿವ್ಯ

ವಾದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದವಾಗುವಂತಹ ದರ್ಶನವುಳ್ಳ ವಾನರರಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಗುಹೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೋಡಿದನು. ಚಂದನ, ಅಗುರು ಮತ್ತು ಕಮಲಗಳ ಗಂಧಗಳಿಂದಲೂ, ಮೈರೇಯ ಮತ್ತು ಜೇನು ತುಪ್ಪಗಳ ವಾಸನೆಯಿಂದಲೂ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ವಿಂಧ್ಯ ಮತ್ತು ಮೇರುಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದ, ಸಮತಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವನ್ನೂ - ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದ ಗಿರಿನದಿಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೋಡಿದನು. ರಮ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಅಂಗದನ ಅರಮನೆಯನ್ನೂ, ಮೈಂದದ್ವಿವಿಧರ ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ಗವಯ-ಗವಾಕ್ಷ-ಗಜ-ಶರಭರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೀ-ಸಂಪಾತಿ-ಸೂರ್ಯಾಕ್ಷ-ಹನುಮಂತರ ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ವೀರಬಾಹು-ಸುಬಾಹುಗಳ ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ನಲನ ಅರಮನೆಗಳನ್ನೂ, ಕುಮುದ-ಸುಷೇಣ-ತಾರ-ಜಾಂಬವಂತ-ದಧಿವಕ್ತ್ರ-ನೀಲ-ಸುಪಾಟಲ-ಸುನೇತ್ರರ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆ ರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದನು. ಆ ಕಪಿ ಮುಖ್ಯರ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಬಿಳಿಯ ಮೋಡಗಳಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದವು. ದಿವ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದವು. ವಿಪುಲವಾದ ಧನ-ಧಾನ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದಲೂ ಸಂಪನ್ನವಾಗಿದ್ದ ಆ ಸೌಧಗಳು ಅತ್ಯಂತಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಿಳಿಯಬಣ್ಣದ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ದುಃಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ, ಇಂದ್ರನ ಅರಮನೆಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಹುರಮ್ಯವಾದ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಕೈಲಾಸಶಿಖರದಂತೆ ಬಿಳಿಯಬಣ್ಣದ ಉಪ್ಪರಿಗೇಮನೆಗಳ ಶಿಖರಗಳಿಂದಲೂ, ಸಕಲಕಾಮನೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವ ಫಲ-ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೋಡಿದನು. ಮಹೇಂದ್ರನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ, ನೀಲಮೇಘಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದ, ತೀತಳವಾದ ನೆಳಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ.

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿದ್ದ, ದಿವ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪ-ಫಲಗಳುಳ್ಳ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಪರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನೋಡಿದನು. ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಗಳಾದ ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ವಾನರರಿಂದ ಅರಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ದಿವ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದ, ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ ಚಿನ್ನದ ತೋರಣಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಶುಭ್ರವಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮಹಾಬಲನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು-ಸೂರ್ಯನು ಮಹಾಮೇಘಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನುಗ್ಗುವಂತೆ-ಯಾವ ಅಡೆ-ತಡೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅನೇಕವಾನರರಿಂದ ಸಮಾಕುಲವಾಗಿದ್ದ ಏಳು ದ್ವಾರಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ವಾನರರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಮತ್ತು ರೇಷತಮಯವಾದ ಮಂಚಗಳಿಂದಲೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಸನಗಳಿಂದಲೂ, ಬಹುಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಂಭಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ವಿಣಾನಿನಾದದಿಂದಲೂ ಗಾಯನದಿಂದಲೂ ಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾಗಿದ್ದ, ತಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪದಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ, ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗೀತದ ಸುಮಧುರವಾದ ನಿನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನ ಆ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ರೂಪ-ಯೌವನಗಳಿಂದ ಗರ್ವಿತರಾಗಿದ್ದ, ವಿಧ-ವಿಧವಾದ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೋಷಿಸಿದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಾರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅವಸರಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತರಾಗಿದ್ದ, ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತೆಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ತರಾದವರಾಗಲೀ, ಏಕಾಗ್ರವಾದ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೇ ಇರುವವರಾಗಲೀ, ಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವವರಾಗಲೀ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಂದಿಗೆಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನೂ, ಒಡ್ಡಾಣವೇ ಮೊದಲಾದ ರಾ [119]-5

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಭರಣಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಬಹಳವಾಗಿ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡನು. ಆಭರಣಗಳ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕೇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರೋಷಾವೇಷದಿಂದ ಅತ್ಯಂತಕ್ರೂರನಾಗಿ ಧನುಷ್ವಂಕಾರಶಬ್ದದಿಂದ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಶೋಕದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ- ಸದ್ವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದುದರಿಂದ ಹಿಂಸಕ್ಕೆ ಸೇರದು ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದೇ ಏಕಾಂತವಾದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಧನುಷ್ವಂಕಾರದ ಮಹಾಶಬ್ದದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಂದಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಹಳ ಭಯಗೊಂಡವನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಮುಗ್ಗಿರಿಸಿದನು. "ಹಿಂದೆ ಅಂಗದನು ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ ಸೋದರಪ್ರೇಮಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನೆಂಬುದು ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು"-ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದನು. ವಾನರೇಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಂಗದನೂ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಧನುಷ್ವಂಕಾರದ ಶಬ್ದದಿಂದಲೂ ಅಂತಃಪುರದ ಬಳಿಗೇ ಬಂದಿರುವನೆಂಬ ವಿಷಯವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಒಡನೆಯೇ ಅವನ ಮುಖವು ಬಾಡಿ ಹೋಯಿತು. ಭಯದಿಂದ ಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತನಾದ ಆತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಳಾದ ತಾರೆಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

"ಸುಂದರವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳುಳ್ಳವಳೇ ! ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮೃದುವಾದ ಮನಸ್ಸಿನವನು. ಆದರೆ ಈಗ ಇವನು ಕ್ರುರನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇವನ ಈ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು ? ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ ? ನರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಇವನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳತಕ್ಕವನೂ ಅಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಸರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆವೇ ? ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಅಸರಾಧವಾದರೂ ಏನು ? ಇವನೇಕೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನಿಗಲ್ಲೇ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಹೇಳು. ಅಥವಾ ನೀನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೂ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ನೀನೇ ಹೋಗಿ

ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಲೂ ಸಮರ್ಥಳು. ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕೋಪವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡುವನು.

ನ ಹಿ ಸ್ತ್ರೀಷು ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಕ್ವಚಿತ್ಕುರ್ವನ್ತಿ ದಾರುಣಮ್ ||೩೫||

ಮಹಾತ್ಮರಾದವರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರೌರ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಂದಿಗೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀನು ಅವನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದನಂತರ ನಿನ್ನ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಮಾತುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಹೊಂದುವ, ಶತ್ರುಹಂತಕನಾದ, ಕಮಲಪತ್ರಾಕ್ಷನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಸುಗ್ರೀವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು, ಮಧುಸಾನದಿಂದ ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಜೋಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಡ್ಡಾಣವನ್ನೂ, ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಕಟಿಸೂತ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದ, ಶುಭಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಳಾಗಿದ್ದ ತಾರಾದೇವಿಯು ತೊಡರಿದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ವಿನಯಭಾವದಿಂದ ಬಗ್ಗಿದ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತನು. ಹೆಂಗಸಿನ ಮುಂದೆ ಅವನ ಕೋಪವೆಲ್ಲವೂ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು. ಮಧುಸಾನದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಗನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿತಳಾದ ತಾರೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ತೊರೆದು-ಮಹಾಪ್ರಯೋಜನಸಾಧಕವಾದ, ಅನುನಯರೂಪವಾದ, ಮೈತ್ರ್ವಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದ, ಗಂಭೀರಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು :

ಕಿಂ ಕೋಪಮೂಲಂ ಮನುಜೇನ್ದ್ರಪುತ್ರ

ಕಸ್ತೇ ನ ಸಂತಿಷ್ಠತಿ ವಾಙ್ಮಿ ದೇಶೇ |

ಈ ಶುಷ್ಕವೃಕ್ಷಂ ವನಮಾಸತಂತಂ

ದವಾಗ್ನಿ ಮಾಸೀದತಿ ನಿರ್ವಿಶಜ್ಞಃ

||೪೦||

“ರಾಜಪುತ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣವೇನು? ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಚನದಂತೆ ಯಾರೋಗ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ? ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಭಯರಹಿತನಾಗಿ ಯಾವನು ತಾನೇ ಹೋಗಬಲ್ಲನು?”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಾರೆಯ ಸಾಂತ್ವನಪೂರ್ವವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವಾದ ಭಾವನನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವಳ ಮಾತಿ ನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಾರೆಗೆ ಹೀಗೆಂದನು:

“ಪತಿಯ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಳಾಗಿರುವವಳೇ! ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ಕಾಮಾಭಿಭೂತನಾಗಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿರುವನೆಂಬ ವಿಷಯವು ನಿನಗಿನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ?”

ಅಮಾತ್ಯರಿಂದಲೂ ಪರಿಜನರಿಂದಲೂ ಪರಿವೃತನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ರಾಜ್ಯದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗೆಗೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶೋಕಪರಾಯಣರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಾಮೋಪಭೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯು ಕಳೆದುಹೋದರೂ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸತತವಾದ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾಲ್ಕು ಮಾಸಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿವೆಯೆಂಬ ಅರಿವೇ ಅವನಿಗಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ನ ಹಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಪಾನಮೋವಂ ಪ್ರೇತಸ್ಯತೇ |

ಪಾನಾದರ್ಥಶ್ಚ ಕಾಮಶ್ಚ ಧರ್ಮಶ್ಚ ಪರಿಹೀಯತೇ ||೪೫||

ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಯತ್ನಿಸುವವರು ಹೀಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸುರಾಪಾನದಿಂದ ಅರ್ಥ-ಧರ್ಮ-ಕಾಮಗಳೂ ವಿನಾಶಹೊಂದುತ್ತವೆ,

ಧರ್ಮಲೋಪೋ ಮಹಾಂಸ್ತಾನಶ್ಚತೇ ಹ್ಯಪ್ರೇತಿಕುರ್ವತಃ |

ಅರ್ಥಲೋಪಶ್ಚ ಮಿತ್ರಸ್ಯ ನಾಲೇ ಗುಣವಶೋ ಮಹಾನ್ ||೪೬||

ಉಪಕಾರಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು

ರಿಂದ ಮಹತ್ತಾದ ಧರ್ಮಲೋಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಣವಂತನಾದ ಮಿತ್ರನ
ವಿನಾಶದಿಂದಾಗಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಅರ್ಥನಾಶವೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಿತ್ರಂ ಹ್ಯರ್ಥಗುಣಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಸತ್ಯಧರ್ಮಪರಾಯಣಮ್ |
ತದ್ವೈಯಂ ತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತಂ ನ ತು ಧರ್ಮೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಮ್ ||೪೭||

ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಾಧನಭೂತನಾಗಿ, ದಕ್ಷತೆಯೇ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣ
ಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಭೂತನಾದ, ಸತ್ಯಧರ್ಮಪರಾಯಣನಾದ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಪರಿ
ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿಕ್ಕದೇ ಅರ್ಥ-ಕಾಮಗಳೆರಡ
ರಿಂದಲೂ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕಾರ್ಯದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅರಿತಿರುವವಳೇ ! ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ
ಲೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಾವು
ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ನೀನೇ
ಸಮರ್ಥಳಾಗಿರುವೆ.”

ತಾರೆಯು ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಮಧುರ
ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮನುಷ್ಯೇಂದ್ರನಾದ
ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ಸೀತಾಸ್ತ್ರೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ
ಸುಗ್ರೀವನು ತೊಡಗಿರುವನೆಂಬ ಬಗೆಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು :

ನ ಕೋಪಕಾಲಃ ಕ್ಷತಿಸಾಲಪುತ್ರ

ನ ಚಾತಿಕೋಪಃ ಸ್ವಜನೇ ವಿಧೇಯಃ |

ತ್ವದರ್ಥಕಾಮಸ್ಯ ಜನಸ್ಯ ತಸ್ಯ

ಪ್ರಮಾದಮಪ್ಯರ್ಹಸಿ ವೀರ ಸೋಢುಮ್ ||೫೦||

“ ರಾಜಪುತ್ರನೇ ! ಇದು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ
ವಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಸ್ವಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಚಿತವಲ್ಲ.
ನಿಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದನ್ನೇ ಸರ್ವದಾ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ನಿನ್ನ
ಸ್ವಜನರಿಂದ ಪ್ರಮಾದವೇ ನಡೆದಿದ್ದರೂ-ಅದನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ
ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಕೋಪಂ ಕಥಂ ನಾನು ಗುಣಪ್ರಕೃಷ್ಣಃ

ಕುಮಾರ ಕುರ್ಯಾದಪಕೃಷ್ಣಸತ್ವೇ |

ಕಸ್ತ್ವದ್ವಿಧಃ ಕೋಪವಶಂ ಹಿ ಗಚ್ಛೇ-

ತ್ಸತ್ತ್ವವರುದ್ಧಸ್ತಪಸಃ ಪ್ರಸೂತಿಃ

||೫೦||

ಕುಮಾರ ! ಗುಣಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವ ನೀನು ಹೀನಸತ್ವನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ ? ಶುದ್ಧಸತ್ವನಾದ, ಶಾಂತರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಉಗಮಸ್ಥಾನನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನಂತಹ ಯಾವನು ತಾನೇ ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಶನಾಗುತ್ತಾನೆ ?

ಜಾನಾಮಿ ರೋಷಂ ಹರಿವೀರಬನ್ದೋ-

ರ್ಜಾನಾಮಿ ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಚ ಕಾಲಸಜ್ಜಮ್ |

ಜಾನಾಮಿ ಕಾರ್ಯಂ ತ್ವಯಿ ಯತ್ಕೃತಂ ನ-

ಸ್ತಚ್ಛಾಪಿ ಜಾನಾಮಿ ಯದತ್ರ ಕಾರ್ಯಮ್

||೫೧||

ಕಪೀಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ರೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಸೀತಾ ಸ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ವಿಳಂಬವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ವಾಲಿವಧರೂಪವಾದ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.

ತಚ್ಛಾಪಿ ಜಾನಾಮಿ ತಥಾವಿಷದ್ಯಂ

ಬಲಂ ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ಶರೀರಜಸ್ಯ |

ಜಾನಾಮಿ ಯಸ್ಮಿಂಶ್ಚ ಜನೇನವಬದ್ಧಂ

ಕಾಮೇನ ಸುಗ್ರೀವಮಸಕ್ತಮದ್ಯ

||೫೨||

ನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಮನ್ಮಥನ ಬಲವು ಸಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಜನರಲ್ಲಿ ಅವನು ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವನೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿರುವನೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ನ ಕಾಮತನ್ತ್ರೇ ತವ ಬುದ್ಧಿ ರಸ್ತಿ

ತಂ ವೈ ಯಥಾ ಮನ್ಯುವಶಂ ಪ್ರಪನ್ನಃ |

ನ ದೇಶಕಾಲೌ ಹಿ ನಚಾರ್ಥಧರ್ಮಾಃ-

ವಸೇಕ್ಷತೇ ಕಾಮರತಿರ್ಮನುಷ್ಯಃ

||೫೪||

ಕಾಮತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಾಮಾಭಿಭೂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪ ಗೊಂಡಿರುವುದೇ ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಲ-ದೇಶಗಳನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ತ್ವ ಕಾಮವೃತ್ತಂ ಮನು ಸಂನಿಕ್ಯಷ್ಟಂ

ಕಾಮಾಭಿಯೋಗಾಚ್ಛ ವಿಮುಕ್ತಲಜ್ಜಮ್ |

ಕ್ಷಮಸ್ವ ತಾವತ್ಪರವೀರಹಂತ-

ಸ್ತದ್ಭ್ರಾತರಂ ವಾನರವಂಶನಾಥಮ್

||೫೫||

ಶತ್ರುವೀರಹಂತಕನೇ ! ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಅತ್ಯಂತಕಾಮಾಸಕ್ತನಾಗಿ ನನ್ನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ, ಕಾಮಾತುರನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿರ್ಲಜ್ಜನೂ ಆಗಿರುವ, ವಾನರವಂಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ ಸುಗ್ರೀವ ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು.

ಮಹರ್ಷಯೋ ಧರ್ಮತಪೋಭಿಕಾಮಾಃ

ಕಾಮಾನುಕಾಮಾಃ ಪ್ರತಿಬದ್ಧನೋಹಾಃ |

ಅಯಂ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಚೇನಲಃ ಕಪಿಸ್ತು

ಕಥಂ ನ ಸಜ್ಜೀತ ಸುಖೇಷು ರಾಜಾ

||೫೬||

ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಾದ, ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷಿಗಳಾಗಿ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈತನು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಚಪಲಚಿತ್ತನಾದ ಕಪಿಯು. ಇಂತಹವನು ಕಾಮೋಪಭೋಗಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಆಸಕ್ತನಾಗದೇ ಇದ್ದಾನು ? "

ಸುರಾಪಾನದಿಂದ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ವಾನರಿಯು ಅಪ್ರಮೇಯನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಮಹಾರ್ಥಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಪುನಃ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದಳು :

“ನರಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ಸುಗ್ರೀವನು ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಿತ್ತಿರುವನು. ಅವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾಮ ರೂಪಿಗಳಾದ, ಮಹಾವೀರ್ಯರಾದ, ನಾನಾಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಾನರರು ಲಕ್ಷ-ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರುವ ನೀನು ಸದಾಚಾರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರುವೆ. ಈಗ ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಳಗೆ ಬಾ.

ಅಚ್ಚಲಂ ಮಿತ್ರಭಾವೇನ ಸತಾಂ ದಾರಾವಲೋಕನಮ್ ||೬೦||

ಇತರರ ಭಾರ್ಯೆಯರನ್ನು ಮಿತ್ರಭಾವದಿಂದ (ತಾಯಿ-ತಂಗಿಯ ರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ) ಕಾಣುವುದು ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ದೋಷವಹವಲ್ಲ.”

ಮಹಾಬಾಹುವಾದ, ಶತ್ರುದರ್ಪವಿನಾಶಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ತಾರೆಯಿಂದಲೂ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಾರ್ಯದ ತ್ವರೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಚೋದಿತನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಬಹುಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ್ದ, ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಸೂರ್ಯಸದೃಶನಾಗಿದ್ದನು. ಶರೀರವನ್ನು ದಿವ್ಯವಾದ ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದಿವ್ಯರೂಪನಾಗಿದ್ದನು. ದಿವ್ಯವಾದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಮಹೇಂದ್ರನಂತೆ ದುರ್ಜಯನಾಗಿದ್ದ ಯಶೋವಂತನಾದ ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ದಿವ್ಯವಾದ ಹಾರಗಳಿಂದಲೂ ಅಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಸಮಲಂಕೃತರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಮದೆಯರು ನಿಂತು ಅವನನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಸುಖಲೋಲುಪನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ನೋಡಿ

ದೊಡನೆಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೋಪವು ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡ
ದಂತಾದುವು. ಅವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಯಮರಾಜನಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

ರುಮೆಯನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಿಂಗನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ, ಶುದ್ಧವಾದ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸು
ತ್ತಿದ್ದ, ವೀರನಾದ, ವಿಶಾಲನೇತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಮಹಾವೀರ್ಯನಾದ
ಸುವಿಶಾಲನೇತ್ರನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

೩೩ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೩೪ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ನಿಂದನೆ

ತನುಪ್ರತಿಹತಂ ಕ್ರುದ್ಧಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ಪುರುಷರ್ಷಭಮ್ |

ಸುಗ್ರೀವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಭೂವ ವೃಥಿತೇಂದ್ರಿಯಃ ||೧||

ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾಗಿದ್ದ, ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಕ್ರುದ್ಧ
ನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಸುಗ್ರೀವನು ವೃಥೆಗೊಂಡನು.

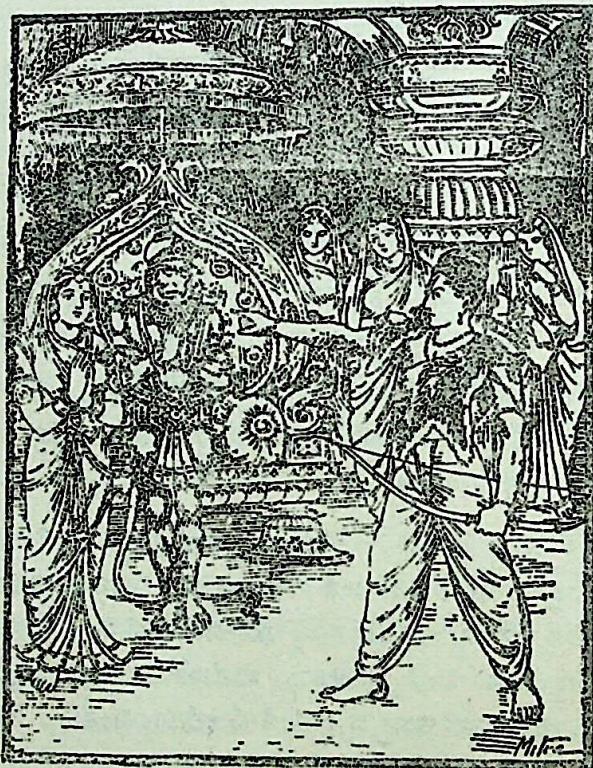
ಪರಮಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದ, ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ, ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ
ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ, ಅಣ್ಣನ ವಿರಹವ್ಯಸನ
ದಿಂದ ಸಂತಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ತಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಆಸನವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಅಲಂಕೃತವಾದ ಇಂದ್ರಧ್ವಜದಂತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತನು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ
ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಉದಯಿಸುವಂತೆ-ರುಮೆಯೇ
ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತ
ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತರು. ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ಮತ್ತೆ
ನಾಗಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ತಡವರಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದಾದೊಂದು ಕಲ್ಲು
ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮುಂದೆ ನಿಂತನು. ಕ್ರುದ್ಧನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಕ್ಷತ್ರ

ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಚಂದ್ರನಂತೆಯೇ ಜೇಲುವೆಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರುಮೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

ಸತ್ಪ್ರಾಭಿವಸಸಂಪನ್ನಃ ಸಾನುಕ್ರೋಶೋ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಃ |

ಕೃತಜ್ಞಃ ಸತ್ಯವಾದೀ ಚ ರಾಜಾ ಲೋಕೇ ಮಹೀಯತೇ || ೭ ||

“ ಕಸಿರಾಜನೇ ! ಬಲಿಷ್ಠನೂ, ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತನೂ, ದಯಾಪರನೂ,
ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನೂ, ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವನೂ, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನೂ
ಆಗಿರುವ ರಾಜನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಯಸ್ತು ರಾಜಾ ಸ್ಥಿತೋಽಧರ್ಮೋ ಮಿತ್ರಾಣಾಮುಪಕಾರಿಣಾಮ್ |
ಮಿಥ್ಯಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ ಕುರುತೇ ಕೋ ನೃಶಂಸತರಸ್ತತಃ || ೮ ||

ಯಾವ ರಾಜನು ಅಧರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿರುವನೋ, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಮಿತ್ರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹುಸಿಯಾದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನೋ (ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡುವನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ) ಅಂತಹ ರಾಜನಿಗಿಂತಲೂ ಕ್ರೂರಿಯಾದವನು ಬೇರೆ ಯಾವನಿದ್ದಾನೆ ?

ಶತಮಂಶ್ವಾನೃತೇ ಹನ್ತಿ ಸಹಸ್ರಂ ತು ಗವಾನ್ಯತೇ |

ಆತ್ಮಾನಂ ಸ್ವಜನಂ ಹನ್ತಿ ಪುರುಷಃ ಪುರುಷಾನ್ಯತೇ

||೯||

ಕುದುರೆಯನ್ನು ದಾನಮಾಡುವನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸದಿದ್ದರೆ - ಅಶ್ವಾನ್ಯತ (ಕುದುರೆಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸುಳ್ಳು) ಎಂಬ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ನೂರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪವು ಅವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸುವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದವನು (ಗೋದಾನ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಗೋದಾನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ) ಸಾವಿರ ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪುರುಷನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ - ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಸ್ವಜನರನ್ನು ಕೊಂದ ಮಹಾಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಪೂರ್ವಂ ಕೃತಾರ್ಥೋ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ನ ತತ್ಪ್ರತಿಕರೋತಿ ಯಃ |

ಕೃತಘ್ನಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಸ ವಧ್ಯಃ ಸ್ಲವಗೇಶ್ವರ

||೧೦||

ಕಪೀಶ್ವರನೇ ! ಹಿಂದೆ ಮಿತ್ರರಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿ ತಾನು ಪಡೆದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವ ಕೃತಘ್ನನು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ವಧಿಸಲ್ಪಡಲು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ವಧಾರ್ಹನೇ ಸರಿ.

ಕೃತಘ್ನನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರುದ್ಧನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಹಾಡಿರುವ ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಎಲ್ಲ ಜನರಿಂದಲೂ ಶ್ಲಾಘಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ನಿನಗೂ ಹೇಳುವೆನು, ಕೇಳು.

ಗೋಘ್ನೇ ಜೈವ ಸುರಾಪೇ ಚ ಜೋರೇ ಭಗ್ನವ್ರತೇ ತಥಾ |
 ನಿಷ್ಕೃತಿರ್ವಿಹಿತಾ ಸದ್ವಿಃ ಕೃತಘ್ನೇ ನಾಸ್ತಿ ನಿಷ್ಕೃತಿಃ ||೧೨||

ಗೋಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ, ಮದ್ಯಪಾನಮಾಡಿದವನಿಗೆ, ಕಳ್ಳನಿಗೆ, ವ್ರತದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾದವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಕೃತಘ್ನನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೂ ಇಲ್ಲ. (ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಕೃತಘ್ನನ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.)

ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿ ಈಗ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ನೀನು ಅನಾರ್ಯನೂ, ಕೃತಘ್ನನೂ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯಾ ನಾದಿಯೂ ಆಗಿರುವೆ. ರಾಮನಿಂದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿರುವ ನೀನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ-ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ನೇಳೆಗೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರತಿಜ್ಞ ನಾದ ನೀನು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಾಮ್ಯವಾದ ಸುಖೋಪಭೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವೆ. ಕಪ್ಪೆಯಂತೆ ವಟಗುಟ್ಟುವ ಹಾವಿನಂತೆ - ನೀನು ವಂಚಕಸ್ವಭಾವದವನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.* ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದ, ಮಹಾತ್ಮನಾದ, ದಯಾಶೀಲನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಪಿಗಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ನಿನಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ದುರಾತ್ಮನೂ ಪಾಪಿಷ್ಠನೂ ಆಗಿರುವೆ. ಸುಗ್ರೀವ! ಈಗಲಾದರೂ ನೀನು - ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ - ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹತನಾಗಿ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವೆ.

ನ ಚ ಸಂಕುಚಿತಃ ಪೆನ್ನಾ ಯೇನ ವಾಲೀ ಹತೋ ಗತಃ |

ಸಮಯೇ ತಿಷ್ಠ ಸುಗ್ರೀವ ಮಾ ವಾಲಿಪಥಮನ್ವಗಾಃ ||೧೩||

* ಸರ್ವವು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಕಪ್ಪೆಯಂತೆಯೇ ವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದ್ವನಿಗೆ ಅರ್ಕಷಿತವಾದ ಕಪ್ಪೆಯು ಕಪ್ಪೆಗಳೇ ಕೂಗುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಹಾವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಡನೆಯೇ ಹಾವು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ನುಂಗಿಹಿಡುತ್ತದೆ. ವಂಚನೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಾಲಿಯು ಹತನಾಗಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನೋ-ಆ ಮಾರ್ಗವು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊ. ವಾಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಡ.

ಇಷ್ಟು ಕುವಂಶಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವ, ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಾಣಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೀನಿನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನೀನು ಗ್ರಾಮ್ಯಸುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವೆ. ಅದನ್ನೇ ಪರಮಸುಖವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.”

೩೪ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೩೫ನೆಯ ಸರ್ಗ

ತಾರೆಯು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು

ತಥಾ ಬ್ರುವಾಣಂ ಸೌಮಿತ್ರಂ ಪ್ರದೀಪ್ತವಿವ ತೇಜಸಾ |

ಅಬ್ರವೀಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ತಾರಾ ತಾರಾಧಿಪನಿಭಾನನಾ

||೧||

ತಾರಾಧಿಪನಾದ ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮುಖಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ತಾರೆಯು-ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಪದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಮಿತ್ರಗೆ ಹೇಳಿದಳು :

“ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನೀನು ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅಡಬಾರದು. ಕಪೀಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಇಂತಹ ಕಠಿಣವಾದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಅವನು ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ನೀನು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಕಪೀಶ್ವರನು ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆಯತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಧೂರ್ತನಲ್ಲ. ಕ್ರೂರಿಯಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳಾದವನಲ್ಲ. ವಕ್ರಬುದ್ಧಿಯವನೂ ಅಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಂದ ಮಾಡಲು ಅತಿ

ದುಷ್ಟರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಹೊಂದಿರುವ ಉಪ
 ಕಾರವನ್ನು ಕಪೀಶ್ವರನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಅನು
 ಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಇವನು ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಪಿರಾಜ್ಯವನ್ನೂ,
 ನನ್ನನ್ನೂ ಮತ್ತು ರುಮೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವನು. ಹಿಂದೆ ದುಃಖಿತ
 ನಾಗಿ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಪರ್ವತದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು
 ಶ್ರೀರಾಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಸುಖೋಪಭೋಗ
 ಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲವು
 ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದೆಂಬ ಅರಿವು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಂತೆ ಇವನಿಗೂ ಉಂಟಾಗ
 ಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಮಹಾಮುನಿಯಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಕಾಲದ
 ಪರವೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಘೃತಾಚಿಯೊಡನೆ (ಮೇನಕೆಯೊಡನೆ) ಹತ್ತು ವರ್ಷ
 ಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹಗಲಿನಂತೆಯೇ ಕಳೆದನು. ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಠ
 ನಾದ, ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ ಸ್ತ್ರೀಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು
 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದುದನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ - ನಮ್ಮಂತಹ
 ಸಾಧಾರಣಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ? ಕುಮಾರ! ಮನು
 ಷ್ಯರಿಗೂ ಪಶುಗಳಿಗೂ ಸಮಾನಧರ್ಮವಾಗಿರುವ ಆಹಾರ-ನಿದ್ರಾ-ಮೈಥುನ
 ಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ದೇಹಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನು ಈ ಹಿಂದೆ
 ಬಹಳ ಕಾಲವರೆಗೆ ಅನೇಕವಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಬಹಳವಾಗಿ
 ಬಳಲಿದ್ದನು. ಈಗ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ಸುಖೋಪಭೋಗ
 ಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇವನಿಗಿನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಿಲ್ಲ. ಈ
 ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಮುಖನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ
 ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ದಯಾಳುವಾದ ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.
 ಯಥಾರ್ಥವಾದ, ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಪಾಮರಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಒಡ
 ನೆಯೇ ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಶನಾಗುವುದು ನಿನ್ನಂತಹವನಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣು
 ವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ತೈಗುಣಯುಕ್ತರಾದ ನಿನ್ನಂತಹ ಮಹಾಪುರುಷರು ಯಾವು
 ದನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸದೇ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಶರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
 ಧರ್ಮಜ್ಞ ನೇ! ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಏಕಾಗ್ರ
 ಚಿತ್ತಳಾಗಿರುವ ನಾನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು

ತ್ತೇನೆ. ಮಹಾರೋಷದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಪರಿತ್ಯಜಿಸು. ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ರುಮೆಯನ್ನೂ, ನನ್ನನ್ನೂ, ಅಂಗದನನ್ನೂ, ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ, ಧನ-ಧಾನ್ಯಾದಿ ವಿಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಮತವಾಗಿದೆ. ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಕ್ಷಸಾಧಮನಾದ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ - ರೋಹಿಣಿಯು ಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಸೇರುವಂತೆ - ಸೀತೆಯು ರಾಮನೊಡನೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಕೋಟಿ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಸಾವಿರದ ಮೂವತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯಾತರಾದ (ಅಪಾರಸಂಖ್ಯೆಯ) ರಾಕ್ಷಸರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಎಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸದೇ ನೈದೇಹಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಯಾವ ವೀರನಿಗೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರೂರಕರ್ಮನಾದ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾವಣನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರಸಂಖ್ಯೆಯ ಸೈನಿಕರಿರುವರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವಾಲಿಯೇ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅವನು ರಾವಣನ ಬಲ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ರಾವಣನು ಆ ಅಪಾರಸಂಖ್ಯೆಯ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನೆಂಬ ವಿಷಯವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ವಾಲಿಯಿಂದ ನಾನು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿರುವೆನೋ - ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅಪಾರಸಂಖ್ಯೆಯ ವಾನರಸೈನಿಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಪಿನಾಯಕರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ರಾಘವನ ಅರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಿಕ್ರಾಂತಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಕಪಿಮುಖ್ಯರನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ.

ಸುಗ್ರೀವನು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತೀಘ್ರವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಅವಧಿ

ಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಅವಧಿಯಂತೆ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ಈ ದಿನವೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕರಡಿಗಳೂ, ನೂರು ಕೋಟಿ ಗೋಲಾಂಗೂಲಗಳೂ,* ಪ್ರದೀಪ್ತವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅನೇಕಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳೂ ಈ ದಿನವೇ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದಮೇಲಾದರೂ ನೀನು ಕೋಪವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನೂ, ಕೋಪದಿಂದ ರಕ್ತದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹರಿಶ್ಚಂಕನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯರು ಮನಃಶಾಂತಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾದ ವಾಲಿಯ ವಧೆಯಿಂದಂಟಾದ ಭಯಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಭಯವು ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.”

ಒಳನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

ಒಳನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಅಲ್ಪತನವನ್ನೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಪ್ಲವೇ ಬೇಡಿದುದು :
ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದುದು

ಇತ್ಯುಕ್ತಸ್ತಾರಯಾ ನಾಕೃಂ ಪ್ರಕ್ರಿತಂ ಧರ್ಮಸಂಹಿತಮ್ |

ಮೃದುಸ್ವಭಾವಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಃ ಪ್ರತಿಜಗ್ರಾಹ ತದ್ವಚಃ

||೧||

ತಾರೆಯಾಡಿದ ವಿನಯಯುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದವನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಕೋಪವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದನು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಾರೆಯ ಮಾತನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಶಾಂತಭಾವವನ್ನು ತಳೆದಂತರ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೋಪದಿಂದಂಟಾಗಿದ್ದ ಮಹಾಭಯವನ್ನು—

* ಹಸುವಿನ ಬಾಲಚಂತೆ ಬಾಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಪ್ಪುಮುಖದ ಕೋತಿಗಳು.

ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿಯುವಂತೆ-ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದನು. ಅಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಹುಗುಣಯುಕ್ತವಾದ (ಕಾಮ-ಮದ-ಮೋಹಾದಿಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಗುಣಗಳಿರುವ) ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಹಾರಿದನು. ಅದರಿಂದವನು ಮದರಹಿತನೂ ಆದನು. ಸರ್ವವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಭಯಂಕರ ಪರಾಕ್ರಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ನಯ-ವಿನಯಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ಸುಮಿತ್ರಾನಂದವರ್ಧನನೇ ! ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು, ಕೀರ್ತಿ, ರಾಜ್ಯ-ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಪುನಃ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂಬ ಆಶೆಯೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಪುನಃ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿದುವು. ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಸುವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾಡಿರುವ ಅಂತಹ ಮಹೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಯಾವನಿಗಿದೆ ? ಶ್ರೀರಾಮನು ನನ್ನನ್ನು ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕನನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದಲೇ ಸಪ್ತಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಸೀಳಿದನೋ-ಅಂತಹ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯಕನು ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲನು ? ಯಾವನ ಧನುಸ್ಸಿನ ಟೀಂಕಾರವು ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನಡುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತೋ - ಅಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ? ನಾನಾದರೋ ವೈರಿಯಾದ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಹೋಗುವ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯವು ನನ್ನಿಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾರನೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೋ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲೋ ಯಾವುದಾದರೂ ಅತಿಕ್ರಮವು ನನ್ನಿಂದ ನಡೆದಿದ್ದರೆ-ದಾಸ

ನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ನ ಕಷ್ಟಿನ್ನಾ ಪರಾಧ್ಯತಿ-
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು
ಸರಮಪ್ರೀತನಾಗಿ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

“ ವಾನರೇಶ್ವರನೇ ! ನಿನ್ನಂತಹ ನಾಥನು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ-ಅದ
ರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿನೀತನಾದ ನಾಥನು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ-ನಮ್ಮಣ್ಣನು
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸನಾಥನೇ ಸರಿ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವ, ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ
ಮತ್ತು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಋಜುತ್ವ-ಇವುಗಳಿಂದ ನೀನು ವಾನರರಾಜ್ಯದ ಉತ್ತ
ಮೋತ್ತಮವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಲು ಅರ್ಹನಾಗಿರುವೆ.

ಪ್ರತಾಪವಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಿನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು
ಬಹಳ ಬೇಗ ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಧರ್ಮಜ್ಞ
ನಾದ, ಕೃತಜ್ಞನಾದ, ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಹಿಂದಿರುಗದ ನಿನ್ನಂತಹವನಿಗೆ
ನೀನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು ಅನುರೂಪವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ನಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನೂ
ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟರೆ - ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು
ತಿಳಿದು ಇಷ್ಟು ವಿನಯಭಾವದಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸ
ನಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ನೀನು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು
ಬಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮಣ್ಣನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿರುವೆ. ಬಹಳ
ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಂವಲೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ
ಸಹಾಯಕನು ನೀನು. ಸುಗ್ರೀವ ! ನೀನೀಗಲೇ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ
ಹೊರಟು ಬಾ. ಭಾರ್ಯಾಪಹಾರದಿಂದ ಅತ್ಯಂತದುಃಖಿತನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ
ಮಿತ್ರನನ್ನು ಸಂತೈಸು. ಶೋಕತಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿ, ನಾನು ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ
ಅಡೆವೆನು. ಪ್ರಿಯಸಖನೇ ! ಅದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡು.”

೩೬ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಶಿಷ್ಯಂಧಾಕಾಂಡ

೩೭ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಸುಗ್ರೀವನು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ವಾನರಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ
ಬಿಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದುದು : ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು
ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಎಲ್ಲ ವಾನರನಾಯಕರೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ
ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟುದು : ವಾನರದೂತರು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ
ಬಂದು ವಾನರಸೈನ್ಯವು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು
ತಿಳಿಸಿದುದು

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
ಹನುಮಂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ಪಾರ್ಶ್ವೇ ವಚನಂ ಚೇದಮಬ್ರವೀತ್ ||೧||
ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕ
ದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ ಹನುಮಂತ ! ಮಹೇಂದ್ರಪರ್ವತ, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ, ನಿಂಧ್ಯ
ಪರ್ವತ, ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ, ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಶಿಖರವಿರುವ ಮಂದರಪರ್ವತ-ಈ
ಐದೂ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಾನರರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವರೋ-ಪಶ್ಚಿಮ
ದಿಕ್ಕಿನ ಸಮುದ್ರದ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು
ತ್ತಿರುವ, ಬಾಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಎಣ್ಣೆಗೆಂಪಾಗಿರುವ, ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ
ಅತ್ಯಂತಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಯಾವ ವಾನರರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರು
ವರೋ-ಆ ಎಲ್ಲ ವಾನರರನ್ನೂ ಸಾಮ-ದಾನಾದ್ಯುಪಾಯಗಳಿಂದ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರಲು ಸಮರ್ಥರಾದ ಕಪಿಮುಖ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಈಗಲೇ ಅವರೆಲ್ಲ
ರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡು. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ಮೇಘದಂತೆಯೇ ಕಾಣುವ
ಉದಯಾಚಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಪದ್ಮಾತಾಲವನದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಭಯಂಕರ
ವಾದ ಅನೇಕ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಜನಪರ್ವತ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಕಪ್ಪಾದ ಮೇಘಗಳಂತಿರುವ ಮತ್ತು ಮದಿಸಿದ್ದ ಅನೆಗಳಂತೆ
ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲ
ರನ್ನೂ ಬರಮಾಡು. ಮಹಾಶೈಲದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ
ಕೂಡಿರುವ ವಾನರರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬರಮಾಡು.
ಅಂತೆಯೇ ಮೇರುಪರ್ವತದ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ವಾನರರನ್ನೂ ಧೂಮ್ರಪರ್ವತ
ದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಾನರರನ್ನೂ ಕರೆತರಿಸು. ಮಹಾರುಣವೆಂಬ

ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಬಾಲಸೂರ್ಯನ ವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮಧು-ಮೈರೇಯಗಳನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಭಯಂಕರವೇಗ ಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಮ-ದಾನಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕರೆ ತರಲು ಸಮರ್ಥರಾದ ಕಪಿನಾಯಕರನ್ನು ಈಗಲೇ ಕಳುಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ ಮಾಡು. ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ರಮ್ಯವಾದ ತಪಸ್ವಿಗಳ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ವಾನರರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಸಾಮ-ದಾನಾದಿ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ವೇಗವಂತರಾದ ಕಪಿಮುಖ್ಯರನ್ನು ಈಗಲೇ ಕಳುಹಿಸು. ಮಹಾವೇಗವಂತರಾದ ದೂತರನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವರನ್ನು ಅವಸರಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪುನಃ ಬೇರೆ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಕಳುಹಿಸು. ಯಾರು ಕಾಮಾಸಕ್ತರಾಗಿರುವರೋ, ಯಾರು ವಿಳಂಬಿಸಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವರೋ-ಅಂತಹವರನ್ನೂ ನೀನು ನನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳ ಅನಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದುರಾತ್ಮರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ-ಅಂತಹವರೆಲ್ಲರೂ ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕರಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷ-ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಾನರರು ಈಗಲೇ ಹೊರಡಲಿ. ಮೇರು-ಮಂದರಸದೃಶರಾದ ಘೋರರೂಪಿಗಳಾದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಪು-ಗುಂಪಾಗಿ ಹಾರಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಲಿ. ಕಪಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ವಾನರರಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಾನರರನ್ನೂ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರಲಿ.”

ಹನುಮಂತನು ವಾನರರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ವಾನರರನ್ನು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರೂಪಿಯಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಸಮಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಾರ್ಗವಾದ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಾ ಸಮುದ್ರದ ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ,

ಸರ್ವೋವರಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಾನರರನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಿನಂತೆಯೂ ಮಹಾಕಾಲನಂತೆಯೂ ಇದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯದಿಂದ ಶಂಕಿತರಾದ ವಾನರರು ದೂತರ ನಿರ್ದೇಶದಂತೆ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಕಾಡಿಗೆ ಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳ, ಮಹಾವೇಗಶಾಲಿಗಳಾದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ವಾನರರು ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಂಜನಪರ್ವತದಿಂದ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗುವ ಅಸ್ತಾಚಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾಗಿದ್ದ, ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ವಾನರರು ಅಸ್ತಾಚಲದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಸಿಂಹದ ಕೊರಳಿನ ಕೇಸರಗಳ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಾನರರು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಶಿಖರದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಫಲಮೂಲಾದಿಗಳಿಂದಲೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದ ಸಾವಿರ-ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಾನರರು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅಂಗಾರಕನಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದ, ಭಯಂಕರರಾದ, ಭಯಂಕರಕರ್ಮರಾದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಾನರರು ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಕ್ಷೀರಸಾಗರದ ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾನರರೂ, ಹೊಂಗೇತೋಪುತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಾನರರೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಅಗಣಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದ ವಾನರಸೇನೆಯು ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಗುಹೆಗಳಿಂದಲೂ, ವೃದೋ ನದಿಯ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಸೂರ್ಯನನ್ನೇ ನುಂಗಲು ಹೊರಟಿರು ಎಂಬಂತೆ ರಭಸದಿಂದ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕವಾಣಿ ಆಗಮಿಸಿತು.

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಾನರರನ್ನೂ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಕರೆತರುವಂತೆ ಹನುಮಂತನಿಂದ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ವಾನರರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಯಜ್ಞಕಾಲದ ಒಂದು ಮಹಾವೃಕ್ಷವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಪುಣ್ಯತಮವಾದ ಆ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸರ್ವದೇವತೆಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ, ಸುಮನೋಹರವಾದ,

ಮಹೇಶ್ವರದೇವತಾಕವಾದ ಮಹಾಯಜ್ಞವೊಂದು ನಡೆಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಯುತ್ತಿದ್ದ ಆಜ್ಞ-ಚರು-ಪಾಯಸಗಳಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಅಮೃತರಸದಂತೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿದ್ದ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನೂ ವಾನರರು ನೋಡಿದರು. ಹೋಮದ್ರವ್ಯಗಳ ಆಶ್ರಯದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ದಿವ್ಯವಾದ ಆ ಫಲ-ಮೂಲಗಳನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಭಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅವನು ಒಂದು ಮಾಸದವರೆಗೆ ತೃಪ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. (ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಆಹಾರವೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.) ಕಂದ-ಮೂಲ-ಫಲಗಳನ್ನೇ ತಿಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿನಾಯಕರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನೂ, ಫಲಗಳನ್ನೂ, ಸಂಜೀವಿನಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯೌಷಧಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹನುಮಂತನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಾನರರನ್ನೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟ ವಾನರರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಹೊರಟರು. ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಆ ಎಲ್ಲ ಯೂಧಪತಿಗಳೂ ಮುಹೂರ್ತ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಹನುಮಂತನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಫಲ-ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ಓಷಧಿಲತೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವಿನೀತರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು :

“ಮಹಾರಾಜ ! ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ನಾವು ಎಲ್ಲ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನದಿಗಳ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಾನರರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆವು. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.”

ಪ್ಲವಗೇಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತನ್ನು

ಕೇಳಿ ಪರಮಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಅವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ ಫಲ. ಮೂಲಗಳೇ
ಮೊದಲಾದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು.

೩೭ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

೩೮ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಬಂದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು
ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು : ಸೈನ್ಯಸಂಗ್ರಹಣೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ
ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದು

ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಯ ಚ ತತ್ಸರ್ವಮುಪಾಯನಮುಪಾಹೃತಮ್ |
ವಾನರಾಸ್ಸಾಸ್ತ್ರಯಿತ್ವಾ ಚ ಸರ್ವಾನೇನ ವ್ಯಸರ್ಜಯತ್ ||೧||
ಸುಗ್ರೀವನು ಕಪಿನಾಯಕರು ತಂದಿದ್ದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸವಿಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು.

ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿ ಬಂದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನಂತರ
ಸುಗ್ರೀವನು, ತಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನೆಂದೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾರ್ಯವೂ
ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಎಲ್ಲ ವಾನರರಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾದ ಭೀಮಬಲನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಅನಂದಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು :

“ಸೌಮ್ಯನೇ ! ನಿನಗೆ ಉಚಿತವೆನಿಸಿದರೆ ನೀನೀಗಲೇ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಿಂದ
ಹೊರಡು.”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಮಪ್ರೀತನಾದ
ಸುಗ್ರೀವನು “ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ; ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಡೋಣ.
ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವುದು”-
ಎಂದನು.

ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ತಾರೆಯನ್ನೂ ಉಳಿದ
ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ಅರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಬಳಿಕ ಸುಗ್ರೀವನು ಎಲ್ಲ ವಾನರರನ್ನೂ-“ಇತ್ತ ಬನ್ನಿರಿ.”-ಎಂದೆ
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದನು. ಅವನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ

ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಅಂತಃಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡಲು ಕೂಡ
ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ವಾನರರು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ
ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಭೆ
ಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಹೇಳಿದನು :

“ವಾನರಪ್ರಮುಖರೇ ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಈಗಲೇ ನನ್ನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು
ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರಿ.”

ಸುಗ್ರೀವನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಶೀಘ್ರವಾದ ನಡಿಗೆ
ಯುಳ್ಳ ವಾನರರು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು
ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಸೂರ್ಯಸದೃಶವಾಗಿದ್ದ, ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾದ
ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸುಗ್ರೀವ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಹತ್ತಿದರು. ಅನೇಕವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರು

ಆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಗ್ರೀವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇತಚ್ಚತ್ರವಿದ್ದಿತು. ವಾನರಸೇವಕರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತು ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಂದಿ-ಮಾಗಧರು ವಾನರರಾಜನನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಂಖ-ಭೇರಿಗಳ ನಿನಾದವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟರು. ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ತೀಕ್ಷ್ಣರಾದ ನೂರಾರು ಕಪಿವೀರರಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಶ್ರೀರಾಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಸೇವಿತವಾಗಿದ್ದ ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದನು. ರಾಮನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದ ಸುಗ್ರೀವನು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು, ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ತಮ್ಮ ರಾಜನಂತೆಯೇ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ವಿನೀತವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತರು. ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸರೋವರದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಜಲಿಪುಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಆ ವಾನರಮಹಾಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಪ್ರೀತನಾದನು.

ಶ್ರೀರಾಮನು-ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೂ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಬಳಿಕ ರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೇಳಿದನು:

ಧರ್ಮಮರ್ಥಂ ಚ ಕಾಮಂ ಚ ಕಾಲೇ ಯಸ್ತು ನಿಷೇವತೇ |

ವಿಭಜ್ಯ ಸತತಂ ವೀರ ಸ ರಾಜಾ ಹರಿಸತ್ತಮಂ . ||೨೦||

“ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ವೀರನೇ! ಯಾವನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ, ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದ, ಕಾಮವನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಧರ್ಮ-ಅರ್ಥ-ಕಾಮಗಳನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವನೋ-ಅವನೇ ರಾಜನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ಹಿತ್ವಾ ಧರ್ಮಂ ತಥಾರ್ಥಂ ಚ ಕಾಮಂ ಯಸ್ತು ನಿಷೇವತೇ |
 ಸ ವೃಕ್ಷಾಗ್ರೇ ಯುಧಾ ಸುಪ್ತಃ ಪತಿತಃ ಪ್ರತಿಬುಧ್ಯತೇ || ೨೦ ||
 ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವವನು-ಮರದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವವನು ಎಚ್ಚರದಿಲ್ಲದೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ-ಪತಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.*

ಅಮಿತ್ರಾಣಾಂ ವಧೇ ಯುಕ್ತೋ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ಸಂಗ್ರಹೇ ರತಃ |
 ತ್ರಿವರ್ಗಫಲಭೋಕ್ತಾ ತು ರಾಜಾ ಧರ್ಮೋಣ ಯುಜ್ಯತೇ || ೨೧ ||
 ಶತ್ರುಗಳ ವಧೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ, ಮಿತ್ರನನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವ, ಧರ್ಮಾರ್ಥ-ಕಾಮಗಳನ್ನು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಭೋಗಿಸುವ ರಾಜನು ರಾಜಧರ್ಮದಿಂದ ಸಂಪನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಸುಗ್ರೀವ! ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲವಿಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಕಪಿಮುಖ್ಯರೊಡನೆಯೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಸೇರಿ ಕಾರ್ಯದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸಮಾಲೋಚಿಸು.”

ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು:

“ಮಹಾಬಾಹುವೇ! ರಾಘವ! ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು-ಕೀರ್ತಿಗಳು ಹಾಳಾಗಿದ್ದುವು. ಶಾಶ್ವತವಾದ ರಾಜ್ಯವೂ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಿತು. ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಪುನಃ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿವೆ. ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪುನಃ ನಾನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆನು. ಕೃತಂ ನ ಪ್ರತಿಕುರ್ಯಾದ್ಯಃ ಪುರುಷಾಣಾಂ ಸ ದೂಷಃ || ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವವನು. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಧಮನೇ ಸು. ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ನೂರಾರು ವಾನರಮುಖ್ಯರು ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಾನರರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಂತಾರವನ-ದುರ್ಗಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ, ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಋಕ್ಷರೂ (ಕರಡಿಗಳೂ), ವಾನರರೂ ಹಳುವಿನ ಬಾಲದಂತೆ ಬಾಲಗಳನ್ನು

*ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾಮವು ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮರದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವವನು ಅವಲಂಬನೆಯಿಲ್ಲದೇ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ-ಕಾಮಾಸಕ್ತನು. ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ಅವಲಂಬನೆಯಿಲ್ಲದೇ ಪತಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಧರಿಸಿರುವ ವಾನರರೂ ಅಪರಿಮಿತಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವ-
ಗಂಧರ್ವರ ಮಕ್ಕಳಾದ, ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ವಾನರರು ತಮ್ಮ-
ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳೊಡನೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಪಿ
ಮುಖ್ಯರು ನೂರು ವಾನರರಿಂದ ಸಮಾವೃತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು
ಸಾವಿರ ಕಪಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕೆಲವರು ಲಕ್ಷಕಪಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕೆಲವರು ಕೋಟಿ
ಕಪಿವೀರರಿಂದಲೂ, ಕೆಲವರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಕಪಿವೀರರಿಂದಲೂ, ಕೆಲವರು
ಲಕ್ಷಕೋಟಿ (ಶಂಕು) ಕಪಿವೀರರಿಂದಲೂ ಸಮಾವೃತರಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ.
ಕೆಲವು ಕಪಿವೀರರ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಬುದ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿವೀರರಿದ್ದಾರೆ.
ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಅರ್ಬುದಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿವೀರ
ರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮಧ್ಯಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿವೀರರಿಂದಲೂ, ಕೆಲವರು ಅಂತ್ಯ
ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿವೀರರಿಂದ ಸಮಾವೃತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹರಿ-
ಪ್ರಮುಖರು ಸಮುದ್ರ-ಪರಾರ್ಥಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.* ಮೇರು-ವಿಂಧ್ಯ
ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಮೇರು-ಮಂದರಪದ್ಮಶರಾದ,
ಮಹೇಂದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ
ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ
ಸಬಾಂಧವನಾದ ರಾವಣನೊಡನೆ ಯುಧ್ಧಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯುಧ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮೈಥಿಲಿಯನ್ನು
ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ.”

ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು
ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುನರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು
ನೋಡಿ ಹರ್ಷಗೊಂಡನು. ವಿಕಸಿತವಾದ ನೀಲಕಮಲವು
ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ-ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಹಳ ಸುಂದರ
ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನ ಮುಖಕಮಲವು ಅರಳಿತು.

ಒಲನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

*ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಸಂಖ್ಯಾಗಣನೆಯು ಹೀಗಿದೆ: ಏಕ = ಒಂದು, ಹತ್ತು = ಒಂದುಗುಂಪು =
ಒಂದು ದಶ, ಹತ್ತು ದಶಗಳು = ಒಂದು ಶತ, ಹತ್ತು ಶತಗಳು = ಒಂದು ಸಹಸ್ರ,
ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರಗಳು = ಒಂದು ಅಯುತ, ಹತ್ತು ಅಯುತಗಳು = ಒಂದು ಲಕ್ಷ, ಹತ್ತು

ಸಿಷ್ಯಾಂಧಾಕಾಂಡ

೩೯ನೆಯ ಸರ್ಗ

ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದುದು :
ನಾನಾಕಡೆಗಳಿಂದ ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾದ ಸೇನಾನಾಯಕರ ಅಗಮನ

ಇತಿ ಬ್ರುವಾಣಂ ಸುಗ್ರೀವಂ ರಾಮೋ ಧರ್ಮಭೃತಾಂ ವರಃ |
ಪಾಹುಭ್ಯಾಂ ಸಂಪರಿಷ್ವಜ್ಯ ಪ್ರತ್ಯುವಾಚ ಕೃತಾಂಜ್ವಲಿಮ್ ||೧||

ಧರ್ಮಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು
ನಿಂತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ತನ್ನೆರಡು ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ ಗಾಢವಾಗಿ ಅಲಿಂಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು :

ಯದಿನ್ದೋ ವರ್ಷತೇ ವರ್ಷಂ ನ ತಚ್ಚಿತ್ರಂ ಭವೇತ್ತ್ವಚಿತ್ |
ಅದಿತ್ಯೋ ವಾ ಸಹಸ್ರಾಂಶುಃ ಕುರ್ಯಾದ್ವಿತಿಮಿರಂ ಸಭಃ | ೨ ||
ಚೆನ್ನಮಾ ರಜನೀಂ ಕುರ್ಯಾತ್ಪ್ರಭಯಾ ಸೌಮ್ಯ ನಿರ್ಮಲಾಮ್ |
ತ್ವದ್ವಿಧೋ ವಾಪಿ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ಪ್ರೀತಿಂ ಕುರ್ಯಾತ್ಪರಂತಪ || ೩ ||

“ ಸುಗ್ರೀವ ! ಇಂದ್ರನು ಮಳೆಗರೆಯುವನೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಿತ್ರದ
ಸಂಗತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಹಸ್ರಕಿರಣನಾದ ಸೂರ್ಯನೂ ಅಂತ
ರಿಕ್ಷನನ್ನು ಅಂಧಕಾರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಅಚ್ಚರಿಯೂ
ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಲ
ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವನೆಂಬುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಶಯವೇನಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಂದ್ರ-
ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರ ಸ್ವಭಾವಗುಣಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ
ವರು ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಭಾ-
ವಿಕವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಸಲು-
ವಾಗಿ ಅಪಾರಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಚ್ಚರಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷಗಳು = ಒಂದು ಪ್ರಯುತ, ಹತ್ತು ಪ್ರಯುತಗಳು = ಒಂದು ಕೋಟಿ, ಹತ್ತು ಕೋಟಿ
ಗಳು = ಒಂದು ಅರ್ಬುಹ, ಹತ್ತು ಅರ್ಬುಹಗಳು = ಒಂದು ಅಬ್ಜ, ಹತ್ತು ಅಬ್ಜ
ಗಳು = ಒಂದು ಖರ್ವ, ಹತ್ತು ಖರ್ವಗಳು = ಒಂದು ನಿಖರ್ವ, ಹತ್ತು ನಿಖರ್ವಗಳು =
ಒಂದು ಮಹಾಪದ್ಮ, ಹತ್ತು ಮಹಾಪದ್ಮಗಳು = ಒಂದು ಶಂಕು, ಹತ್ತು ಶಂಕುಗಳು =
ಒಂದು ಜಲಧಿ, ಹತ್ತು ಜಲಧಿಗಳು = ಒಂದು ಅಂತ್ಯ, ಹತ್ತು ಅಂತ್ಯಗಳು = ಒಂದು
ಮಧ್ಯ, ಹತ್ತು ಮಧ್ಯಗಳು = ಒಂದು ಪರಾರ್ಧ (ನಾರದ ಪುರಾಣ)

ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಗುಣದಿಂದಲೇ ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವೆ. ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಿತ್ರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಅಡುವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಸನಾಥನಾಗಿರುವೆನು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾಥನನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ನಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನೇ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನೇ ಸಗಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವೆ. ಅನುಹ್ಲಾದನು ಹೇಗೆ ಶಚಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಆತ್ಮವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದನೋ - ಒಾಗೆಯೇ ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಕದ್ದೊಯ್ದು ತನ್ನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ.* ಶಚೀದೇವಿಯ ತಂದೆಯಾದ, ಮದದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿದ್ದ ಪುಲೋಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತಕ್ರತುವಾದ ಇಂದ್ರನು ಸಂಹರಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ರಾವಣನನ್ನೂ ನಿಶಿತವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”

ಶ್ರೀರಾಮ-ಸುಗ್ರೀವರು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಹಸ್ರಾಂಶುವಾದ ಸೂರ್ಯನ ಉಷ್ಣವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಖರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಪ್ರಭೆಯನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುವಂತಹ ಧೂಳು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಧೂಳಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೈಲ-ವನ-ಕಾನನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭೂಮಿಯೂ ನಡುಗಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪರ್ವತೋಪಮರಾದ, ಹರಿತವಾದ ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಮಹಾಬಲರಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಅಖಂಡ ಭೂಮಂಡಲವೂ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನದೀತೀರಗಳಲ್ಲಿ, ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮುದ್ರದ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಬಲರಾದ ಮೇಘದಂತೆಯೇ ಗರ್ಜನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿಶ್ವರರಿಂದಲೂ,

*ಅನುಹ್ಲಾದನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಪುಲೋಮನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನ ಮಗಳಾದ ಶಚಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಇಂದ್ರನು ಅಪಹರಣಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಿದ ಪುಲೋಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅನುಹ್ಲಾದನನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿ ಶಚೀದೇವಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನೆಂದೂ ಪುರಾಣಕಥೆಯಿದೆ.

ವನವಾಸಿಗಳಾದ ಬಾಲಸೂರ್ಯನ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಕಪಿಮುಖ್ಯ
 ರಿಂದಲೂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಕಪಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪದ್ಮದ ಕುಸುರಿನ
 ಬಣ್ಣವಿದ್ದ ಕಪಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮೇರುಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೇತಕಪಿ
 ಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಭೂಭಾಗವೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಇಂತಹ ಹತ್ತು
 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಯನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿದ್ದ
 ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಶತಬಲಿ-ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವಾನರನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.
 ಮೇರುಪರ್ವತದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ವೀರ್ಯವಂತನಾದ, ತಾರೆಯ
 ತಂದೆಯಾದ ಸುಷೇಣನು ಅನೇಕಸಹಸ್ರಕೋಟಿ ವಾನರರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ
 ಬಂದನು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರುಮೆಯ ತಂದೆಯಾದ, ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾನ
 ನಾದ ವಿಭುವಾದ ತಾರನು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಾನರರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿ
 ಸಿದನು. ತಾವರೆಯ ಕುಸುರಿನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಬಾಲಸೂರ್ಯನಿಗೆ
 ಸದೃಶವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ, ಎಲ್ಲ ವಾನರ
 ರಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಹನುಮಂತನ ತಂದೆಯಾದ, ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಕೇಸರಿಯು
 ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವಾನರರಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದನು. ಗೋಲಾಂಗೂಲ
 ಗಳೆಂಬ ವಾನರಜಾತಿಗೆ ರಾಜನಾದ ಭಯಂಕರಪರಾಕ್ರಮನಾದ ಗವಾಕ್ಷನು
 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ವಾನರರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ
 ಕೊಂಡನು. ಭಯಂಕರವೇಗಶಾಲಿಗಳಾದ, ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಕರಡಿ
 ಗಳ ನಾಯಕನಾದ ಶತ್ರುನಾಶಕನಾದ ಧೂಮ್ರನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ
 ಕರಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದನು. ಮಹಾವೀರ್ಯನಾದ
 ಪನಸನೆಂಬ ದಂಡನಾಯಕನು ಮಹಾಪರ್ವತೋಪಮರಾದ, ಸುಘೋರರಾದ
 ಮೂರುಕೋಟಿ ವಾನರರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದನು. ಕಾಡಿಗೆಯ ರಾಶಿ
 ಯಂತೆ ಅಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದ, ಮಹಾಕಾಯನಾಗಿದ್ದ ನೀಲನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ
 ದಂಡನಾಯಕನು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ವಾನರಸೈನಿಕರಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿ
 ಬಂದನು. ಮೇರುಪರ್ವತಸದೃಶನಾಗಿದ್ದ ಮಹಾವೀರ್ಯನಾದ ಗಯನೆಂಬ
 ದಂಡನಾಯಕನು ಐದು ಕೋಟಿ ವಾನರರೊಡನೆ ಆಗಮಿಸಿದನು. ಬಲಿಷ್ಠ
 ನಾದ ದರೀಮುಖನೆಂಬ ದಂಡನಾಯಕನು ಒಂದುಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಾನರ
 ರೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಮಹಾಬಲರಾದ ಅಶ್ವಿನೀ
 ಪುತ್ರರಾದ ಮೈಂದ-ದ್ವಿವಿದರು ಕೋಟಿ-ಕೋಟಿ ಸಹಸ್ರವಾನರರಿಂದ ಸಮಾ

ವೃತ್ತರಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ, ವೀರನಾದ, ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಗಜನೆಂಬ ದಂಡನಾಯಕನು ನೂರುಕೋಟಿ ವಾನರರಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಜಾಂಬವಂತನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕರಡಿಗಳ ರಾಜನು ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಸೈನಿಕರೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ರುಮಣ್ಣಂತನು ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ನೂರುಕೋಟಿ ವಾನರರಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಗಂಧಮಾದನನೆಂಬ ಕಪಿನಾಯಕನು ಕೋಟಿ-ಕೋಟಿಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಕಪಿಗಳೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದನು. ತಂದೆಗೆ ಸದೃಶವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅಂಗದನು ಸಹಸ್ರಪದ್ಮಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಮತ್ತು ಶತಶಂಕುಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ವಾನರರಿದ್ದೊಡಗೂಡಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದ ತಾರನು ಭಯಂಕರಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಐದುಕೋಟಿ ಕಪಿವೀರರಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ವೀರನಾದ, ಕಪಿನಾಯಕನಾದ, ಹನ್ನೊಂದುಕೋಟಿ ಕಪಿವೀರರಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಇಂದ್ರಜಾನುವು ತನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಬಾಲಸೂರ್ಯಸದೃಶನಾಗಿದ್ದ ರಂಭನೆಂಬ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನು ನೂರುಕೋಟಿ ವಾನರರಿಂದ ಸಮಾವೃತನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಯೂಥಪತಿಯಾದ, ಬಲಿಷ್ಠನಾದ, ಮಹಾವೀರನಾದ ದುರ್ಮುಖನೆಂಬ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎರಡುಕೋಟಿ ವಾನರರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಹನುಮಂತನು - ಕೈಲಾಸಶಿಖರದಂತೆ ಬೃಹತ್ತಾದ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಭಯಂಕರಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಒಂದುಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಾನರರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಮಹಾವೀರ್ಯನಾದ ನಲನು ವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿರದ ನೂರುಕೋಟಿ ವಾನರಸೈನಿಕರೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪರಮಪ್ರಿಯನಾದ, ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ದಧಿಮುಖನೆಂಬ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನು ಹತ್ತುಕೋಟಿ ವಾನರರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದನು. ಶರಭ-

ಕುಮುದ-ವಹ್ನಿ-ರಂಹ ಇವರೇ ಅಲ್ಲದೇ ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಾನರಪ್ರಮುಖರು ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪರ್ವತ-ವನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೇ ಆವರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂತಹವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಪಾರಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಕ್ಷಣಕಾಲ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡ ಆ ಕಪಿಸೈನಿಕರು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ನೆಗೆದಾಡುತ್ತಾ ಮೇಘಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆವರಿಸುವಂತೆ-ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದರು. ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಪರಮಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದ ವಾನರರು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಲಾಹಲಮಾಡುತ್ತಾ ವಾನರೇಂದ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಆಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ವಾನರ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಆಗಮಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕಪಿಮುಖ್ಯರನ್ನೂ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಯೂಥಸತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :

“ವಾನರೇಂದ್ರರೇ ! ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಲುಮೆಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಸುಖವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿರಿ”-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೈನಿಕರ ಬಲವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಲು ಸಮರ್ಥನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಸೈನ್ಯದ ಬಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದನು.

೩೯ನೆಯ ಸರ್ಗವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಐದನೆಯ ಸಂಪುಟವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಚರಣಾರವಿನ್ನಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಹಿಂ ತತ್ಪತ್

ಸಂಕೀರ್ಣ

ಭಿಕ್ಷುರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಹನುಮಂತನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಔಚಿತ್ಯ

ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಇಲ್ಲೊಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ಭಿಕ್ಷುರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಹನುಮಂತನು ರಾಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯೇ? ಇದನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಿಕ್ಷುರೂಪಂ-ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಪ್ರಾಕೃತತಾಪಸರೂಪಂ-ಸಾಮಾನ್ಯ ತಪಸ್ವಿಯ ರೂಪವೆಂದೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ರೂಪವೆಂದೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನೈಷ್ಠಿಕಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ರೂಪವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ - 'ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಭಿಕ್ಷುರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಹನುಮಂತನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು' -ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಹನುಮಂತನು ರಾಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದುದು ಸರಿಯೇ? ತಿಳಿದು ಮಾಡಿದನೇ? ತಿಳಿಯದೇ ಮಾಡಿದನೇ?

ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ದುರಾಚಾರಿಯಾದ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬಾರದೇ ಹೊರತು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಬಹುದು-ಭಿಕ್ಷುರೂಪಸ್ಯ ಹನುಮಂತಃ ಪ್ರಣಾಮಾತ್ ಅನ್ಯತ್ರಾಪಿ ಭಿಕ್ಷೋರ್ಗೃಹಸ್ಥಾದಿ ವಿಷಯೇ ಪ್ರಣಾಮಃ ಕರ್ತವ್ಯ ಏವೇತಿ ವಿಜ್ಞಾಯತೇ | ಭಿಕ್ಷುರೂಪನಾದ ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಹನುಮಂತನು ಗೃಹಸ್ಥನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ - ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದರೂ ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿರಿದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಾರದು. ಮಗನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾದರೆ ತಂದೆಯಾದವನು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ

ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯಿರುವಾಗ ಗೃಹಸ್ಥನಾದವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ? ಆದುದರಿಂದ ಭಿಕ್ಷುರೂಪವಾದ ಹನುಮಂತನು ಗೃಹಸ್ಥನಾದ ರಾಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬರು : ಭಿಕ್ಷುಪದಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣತಪಸ್ವೀ-ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಷಾಯ-ದಂಡಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿರದೇ ಸಾಧುವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ-ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಅರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು : ಹನುಮಂತನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ರೂಪದಿಂದ ರಾಮನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಅತ್ಯುಚಿತರೂಪದರ್ಶನದಿಂದ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ತಾನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವೆನೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು-ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯೆಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾಮೇಧಾವಿಯಾದ ಹನುಮಂತನು ಮೈಮರೆಯುತ್ತಾನೆಯೇ? - ಎಂಬ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು : ಭಿಕ್ಷುಪದಕ್ಕೆ- 'ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ' -ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹನುಮಂತನು ಆಜನ್ಮಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೇ ಆಗಿದ್ದನು. ರಾಮನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವಾಗ ಮಾನವನಟುವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಹೀಗಿದೆ :

ಭಿಕ್ಷುಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವನು, ಯಾಚಕ ಎಂದರ್ಥ. ಪಾರಿಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ. (ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುವ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷುಸೂತ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ.) ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ಅನ್ನಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನೂ ಭಿಕ್ಷು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಹನುಮಂತನು ಗೃಹಸ್ಥನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧ.

ಹಾಗಾದರೆ ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಪೂಜಿಸಬಹುದೇ? ಎಂದರೆ : ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರಿಗೂ ವೇದಾಂತಿಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ವ್ಯಾಸರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಂಜನೇಯನಿಗೆ ಗುರುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿನೇಷದ ಹನುಮಂತನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹನುಮಂತನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ-ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನು. ಆದುದರಿಂದ ಹನುಮಂತನು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಅಥವಾ ವೈಶ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಳಿದ-ಎಂದು ವಿನರಣೆ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣಭಿಕ್ಷುಕ (ಯಾಚಕ) ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ-ಎಂದು ನೇರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ವಿರೋಧವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಿಕ್ಷುಕಸಾಧುವು ಕ್ಷತ್ರಿಯಶ್ರೇಷ್ಠನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮಂಜಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹನುಮಂತನು ಭಿಕ್ಷು (ಸಂನ್ಯಾಸಿ) ವೇಷವನ್ನು ತಾಳಿಬಂದರೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ದಿವ್ಯಾಧ್ವಪರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ವರ್ಣ-ಆಶ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಸಹಜವೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ : ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಹಿಮವಂತನು ಅಳಿಯನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಸಮಯ. 'ಈತನು ನನ್ನ ಅಳಿಯನಾದರೂ ಲೋಕೇ ತ್ವರನು. ಈತನ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ?' - ಎಂದು ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಶಿವನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಮರೆತು ಆತನ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟ-ಎಂದು ಕಾಳಿದಾಸಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ತನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಏಕೆ ನಿಷೇಧಿಸಲಿಲ್ಲ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಜನೇಯನೆಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನೂ ಮೈಮರೆತು ಆತನ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಎಂದು ವಿನರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮನು ದೇವರು. ಅಂಜನೇಯನು ಆತನ ಭಕ್ತ-ಎಂಬ ಅಭಿ

ಪ್ರಾಯವು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಭಿಕ್ಷುಶಬ್ದಕ್ಕೆ
ಯಾಚಕ, ಸಾಧು-ಎಂದು ಅರ್ಥ ಹೇಳುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

—

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರಿಯೈ ನಮಃ

ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಲಾಸ

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಸೀತಾಪಹರಣವಾದನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಆಕೆ
ಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇನೋ
ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿಲಸಿಸುವುದು ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಅದು
ಅತಿಯಾಯಿತು ಎನಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೇ ? ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಭಾರ್ಯಾರಹಿತನಾ
ಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೆದುರಿನಲ್ಲೇ ಗೋಳಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಸರಿ ? ಶ್ರೀರಾಮನ
ಧೀರೋದಾತ್ತಗುಣಕ್ಕೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ?

ಉತ್ತರ :- ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿ
ಗಣಿಸುವುದು ಶ್ರೀರಾಮನ ಗುಣ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೀತಾ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ
ಯೋಗ-ಕ್ಷೇಮಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣಹೊಣೆ ಅವನದೇ. ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯೇ-“ ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೀನಿರುವಾಗ ನನಗೇತರ
ಭಯ ? ”-ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಅವನಿ
ಗೊಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ನಿರ್ಭರಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಯುತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು
ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸಹಿಸುವವನಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸೀತೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು
ಬಂದಾಗ ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯ
ಳಾದ ಪತ್ನಿಯ ಅಪಹರಣ, ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯುತಿ
ಯುಂಟಾಯಿತೆಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ-ಅವನ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮೇಲಿನ
ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಇನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಭಾರ್ಯ
ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಕೆಡುಕೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಅರಣ್ಯ
ವಾಸದ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷ. ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳೊಡನೆ ಮಿಲನ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಿಷ್ಟು ಐಹಿಕಸರವಾದ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ :

ಕೈ ತವರಹಿತಂ ಪ್ರೇಮಂ ನ ಹಿ ಭವತಿ ಮಾನುಷೇ ಲೋಕೇ |
ಯದಿ ಭವತಿ ಕಸ್ಯ ವಿರಹೋ ವಿರಹೇ ಸತ್ಯಪಿ ಕೋ ಜೀವತಿ ||

ಮನುಷ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಪಟಪ್ರೇಮವುಂಟಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಉಂಟಾದರೂ ಪ್ರೇಮದ ಸಾರವಾದ ವಿರಹವೇದನೆಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ವಿರಹವೇದನೆಯುಂಟಾದರೆ ಜೀವಿಸಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರೇಮೈವ ಗೋಪರಾಮಾಣಾಂ ಕಾಮು ಇತ್ಯಗಮತ್ಪುರಾ |

ವ್ರಜಗೋಪಿಯರ ವಿಶುದ್ಧಪ್ರೇಮವೇ 'ಕಾಮ' ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಚಲಿತವಾಯಿತು. ಗೋಪಿಯರ 'ಕಾಮ'ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುಖದ ಸಾಧನೆ ಲೇಶವಾದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ, ಅವನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗಾಗಿ ಇದ್ದುವು. ಈ ಪ್ರೇಮ ಅಥವಾ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭೇದಗಳಿವೆ.

ಪೂರ್ವರಾಗ, ಮಿಲನ ಮತ್ತು ವಿರಹ.

ವೈಷ್ಣವಶಾಸ್ತ್ರೀಯಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ-ಅದ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ರಾಗ ಅಥವಾ ಪ್ರೇಮ ಮಾರ್ಗೀಯ ವೈಷ್ಣವಸಂಧದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೇಮದ ಎಲ್ಲ ದಶೆಗಳೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಷ್ಟಸಾತ್ತ್ವಿಕವಿಕಾರಗಳ ವರ್ಣನೆಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಎಂಟು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಿಕಾರಗಳು ಇಂತಿವೆ- ಸ್ತಂಭ, ಕಂಪ, ಸ್ವೇದ, ವೈವರ್ಣ್ಯ, ಅಶ್ರು, ಸ್ವರಭಂಗ, ಪುಲಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಲಯ. ಇವುಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೆ ಪ್ರೇಮದ ಮುಖ್ಯದಶೆಗಳಾದ ಪೂರ್ವರಾಗ, ಮಿಲನ, ವಿರಹಗಳ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವರಾಗವೆಂದರೆ ಪರಾಭಕ್ತಿ. ಪ್ರೇಮಿಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗಾಗಿ ಚಿತ್ತವು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಗಲೂ-ರಾತ್ರಿ ಅವನದೇ ಧ್ಯಾನ, ಚಿಂತೆ; ಅವನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಜ್ಞಾನವೇ. ಅವನ ದರ್ಶನದ ಇಚ್ಛೆಯು ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲೆಂಬ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ-ಇದೇ

ಪೂರ್ವರಾಗ್ಯ. ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆ-ಮಠ, ಶರೀರ, ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ಕಟವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಿಲನವೆಂದರೆ ಪರಜ್ಞಾನ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ವರ್ಣನಾರ್ಹತೆ. ಕೇವಲ ಅನುಭವಗಮ್ಯ. ಪ್ರೇಮಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನಾದವ-ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ತಾನೇ ವರ್ಣಿಸಲು ಹೊರಟರೆ ಶಬ್ದಗಳೇ ಸಾಲದೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ವಿರಹ ಅಥವಾ ಪರಮಭಕ್ತಿ-ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಪೂರ್ವರಾಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಲನ, ಮಿಲನಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿರಹ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮವೆಂಬ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾರರೂಪವಾದ ಕೆನೆಯೇ ವಿರಹ. ವಿರಹದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಭೇದಗಳಿವೆ. ಭವಿಷ್ಯವಿರಹ, ವರ್ತಮಾನವಿರಹ ಮತ್ತು ಭೂತವಿರಹ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರೇಮಿಯು ನಾಳೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಒಂದು ಅಸೀಮ ಅನರ್ಥನೀಯ ವೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಭಾವೀವಿರಹವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬೃಂದಾವನದಿಂದ ಮಥುರೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಗೋಪಿಯರಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಸ್ಥಿತಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರಾಧೆಗೆ ಉಂಟಾದ ವಿರಹದುಃಖವು ಭಾವೀವಿರಹಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಉದಾಹರಣೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮಥುರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದಾದರೆ-ಅವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಹೊರಟುನಿಂತಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ವರ್ತಮಾನವಿರಹ. ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶುಕರು ಪರೀಕ್ಷಿತನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ಏವಂ ಬ್ರುವಾಣಾ ವಿರಹಾತುರಾ ಭೃಶಂ

ವ್ರಜಸ್ತ್ರಿಯಃ ಕೃಷ್ಣವಿಷಕ್ತಮಾನಸಾಃ |

ವಿಸೃಜ್ಯ ಲಜ್ಜಾಂ ರುರುದುಃ ಸ್ಮ ಸುಸ್ವರಂ

ಗೋವಿಂದ ದಾಮೋದರ ಮಾಧವೇತಿ ||

“ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾದ ಗೋಪಿಕೆಯರು, ಅವನ ವಿರಹವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೇ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ತೊರೆದು-ಹಾ ಗೋವಿಂದ ! ಹಾ ದಾಮೋದರ ! ಹಾ ಮಾಧವ ! - ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸುಸ್ವರದಿಂದ ಅಳಲು ತೊಡಗಿದರು.”

ಪ್ರೇಮಿಯು ಹೊರಟುಹೋದನಂತರ ಉಂಟಾಗುವ ವಿರಹವು ಭೂತ ವಿರಹ. ಪುನಃ ಅವನೊಡನೆ ಮಿಲನವುಂಟಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ದ್ವೈಧೀಭಾವ. ಆಸೆ-ನಿರಾಸೆಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣ ಈ ವಿರಹದಲ್ಲಿದೆ. ಪುನ ಮಿಲನದ ಆಸೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬದುಕಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು ? ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಶರೀರವು ಭಸ್ಮವಾಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಪುನಮಿಲನದ ಆಸೆಯಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರೇಮಿಯ ದರ್ಶನವಾದರೆ ಸಾಕು-ಎಂಬ ಒಂದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಯೋಗಿನಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ವಿರಹದಲ್ಲಿಯೂ ಹತ್ತು ದಶಕಳಿವೆ. ಉಜ್ಜ್ವಲನೀಲಮಣಿ ಎಂಬ ವೈಷ್ಣವ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ :

ಚಿಂತಾತ್ರ ಜಾಗರೋದ್ವೇಗೌ ತಾನವಂ ಮಲಿನಾಂಜ ತಾ |

ಪ್ರಲಾಪೋ ವ್ಯಾಧಿರುನ್ಮಾದೋ ಮೋಹೋ ಮೃತ್ಯುರ್ದಶಾ ದಶ ||

ಚಿಂತೆ, ಜಾಗರಣೆ, ಉದ್ವೇಗ, ಕೃಶತೆ, ಮಲಿನತೆ, ಪ್ರಲಾಪ, ವ್ಯಾಧಿ, ಉನ್ಮಾದ, ಮೋಹ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು-ಇವು ವಿರಹದ ಹತ್ತು ದಶಕಳು.

ಚಿಂತೆ :- ಕುಳಿತಾಗ-ನಿಂತಾಗ, ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ-ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಚಿಂತೆ - ಪ್ರೇಮಿಯ ಚಿಂತೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಆಲೋಚನೆಗೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಜಾಗರಣೆ :- ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಜಾಗರಣೆ. ವಿರಹಿಣಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿದ್ರೆ ಬಂದರೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಿಯತಮನ ದರ್ಶನವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿರಹಿಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ? ರಾಧೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ :

ಯಾಃ ಪಶ್ಯಂತಿ ಪ್ರಿಯಂ ಸ್ವಪ್ನೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತಾಃ ಸಖಿ ಯೋಷಿತಃ |

ಅಸ್ಮಾಕಂ ತು ಗತೇ ಕೃಷ್ಣೇ ಗತಾ ನಿद्रಾಪಿ ನೈರಿಣೀ ||

“ ಸಖ! ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಿಯತಮನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಧನ್ಯರು. ವೈರಣಿಯಾದ ನನ್ನ ನಿದ್ರೆಯಾದರೋ ಕೃಷ್ಣ ನೊಂದಿಗೇ ಮಧುರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೂ ಸುಳಿಯ ಲೊಲ್ಲಳು.”

ಉದ್ವೇಗ:- ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವಿವರಿಸಲಾಗದ ತಳ ಮಳವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸಂಕಟವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಗಾಯಗೊಂಡವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು ಗಾಯಗೊಂಡವರ ಸ್ಥಿತಿ’-ಎಂಬಂತೆ ಇದು.

ಕೃಶತೆ:- ಪ್ರಿಯತಮನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಊಟ-ಉಪಚಾರ ಗಳೂ ಬೇಡವಾಗಿ ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿಗಳು ಕಳೆಯುವುದೂ ತಿಳಿಯದೇ ಶರೀರವು ಕೃಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ‘ತಾನವ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಲಿನಾಜ್ಞತಾ:- ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಸ್ನಾನ-ಪಾನಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಶರೀರವು ಕೊಳೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಲಾಪ:- ವಿರಹಶೋಕದ ಆವೇಗದಲ್ಲಿ ತಾನು-ಪರರೆಂಬ ಭಾವವೇ ಉಪ್ಪವಾಗಿ ಉನ್ನತನಂತೆ ಹಿಂದು. ಮುಂದಿಲ್ಲದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದೇ ಪ್ರಲಾಪ.

ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅತ್ಯಂತಶೋಕದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು-ಪರರು, ಜಡ-ಜೀತನಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಉಪ್ಪವಾದಂತಿದೆ. ದೇಹದ ಭಾವವೂ ಇಲ್ಲ. ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವನು ಥಟ್ಟನೆ ನಿಂತು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕೋಟಹಂ ಬ್ರೂಹಿ ಸಖೇ ಸ್ವಯಂ ಸ ಭಗವಾನಾಯಾಃ

ಸ ಕೋ ರಾಘವಃ

ಕೇ ಯೂಯಂ ಬತ ನಾಥ ಕಿಮಿದಂ ದಾಸೋಽಸ್ಮಿ ತೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ||

ಕಾಂತಾರೇ ಕಿಮಿಹಾಸ್ಮಹೇ ಬತ ಸಖೇ ದೇವ್ಯಾ ಗತಿಮ್ಯಗೃತೇ

ಕಾ ದೇವೀ ಜನಕಾಧಿರಾಜತನಯಾ ಹಾ ಜಾನಕಿ ಕ್ವಾಸಿ ಹಾ ||

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಶ್ರೀರಾಮನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ-“ ಮಿತ್ರ ! ನಾನಾರೆಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳುವೆಯಾ ?”

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - "ಆರ್ಯ! ನೀನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭಗವಂತನು."

ಶ್ರೀರಾಮನು ಪುನಃ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ - "ಭಗವಂತನೇ? ಅವನು ಯಾರು?"

ಲಕ್ಷ್ಮಣ- "ರಘುವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮ."

ಶ್ರೀರಾಮನು 'ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ' ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ:

"ಅದು ಸರಿಯೇ; ನೀನಾರು ಮಿತ್ರ?"

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಧೀರನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

"ಸ್ವಾಮಿನ್! ದಯಾನಿಧೇ! ಎಂತಹ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ನಾನು ನಿನ್ನ ದಾಸನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಲ್ಲವೇ?"

ಶ್ರೀರಾಮ- "ಹಾಗಾದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಆಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?"

ಲಕ್ಷ್ಮಣ:- "ಅಣ್ಣ! ನಾವು ದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ."

ಶ್ರೀರಾಮನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ- "ಯಾವ ದೇವಿ?"

ಲಕ್ಷ್ಮಣ:- "ಜಗದ್ವಂದ್ಯಳಾದ ಋನಕನಂದಿನಿಯಾದ ಜಾನಕಿದೇವಿ."

ಸೀತೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ- "ಹಾ ಸೀತೇ! ಹಾ ಜಾನಕಿ! ಎಲ್ಲಿರುವೆ?" - ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ವಿರಹಾತಿಶಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ತಲೆ-ಬುಡವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಪ್ರಲಾಪವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿರಹಾಲಾಪವು ಪ್ರೇಮಯೋಗದ ಅತ್ಯುನ್ನತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದುದು. ಅತ್ಯಂತಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೇಮವಿರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ.

ವ್ಯಾಧಿ:- ಶರೀರದ ವೇದನೆಗೆ ವ್ಯಾಧಿ, ಮನಸ್ಸಿನ ವೇದನೆಗೆ ಅಧಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿರಹದಲ್ಲಿ ಇವು ಸಹಜವೇ.

ಉನ್ಮಾದ:- ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಹಜ ಜೀವ್ಯಗಳು ವಿರಹದ ಆವೇಗದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ತಿರುಗು-ಮುರುಗಾಗುತ್ತವೆ.

ಮೋಹ :- ವಿರಹದ ಅತ್ಯುತ್ಕಟದಶೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಮೂರ್ಛೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೃತ್ಯು :- ಮೃತ್ಯುಸಮಾನವಾದ ದಶೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳು :- ಭಾವ, ಮಹಾಭಾವ (ರೂಢಮಹಾಭಾವ, ಅಧಿರೂಢಮಹಾಭಾವ), ಮಾದನ-ಮೋಹನ ಅನಂತರ ದಿವ್ಯೋನ್ಮಾದ-ಎಂದು ವೈಷ್ಣವಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರೇಯಸಿಯಾದ ಸೀತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಶ್ರೀರಾಮವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ
ಅತಿಶಯವೇನೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

(ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುದತ್ತಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯವರ ಲೇಖನದ ಆಧಾರ)

—ಶ್ರೀಹರಿ.

ಶಬರಿ

ಶಬರಜಾತಿಯವಳಾದ ಶಬರಿಯು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಮಭಕ್ತಳು. ಅವಳು ಪಂಪಾತೀರದಲ್ಲಿ ಮತಂಗವನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ. ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಶಬರಿಯು ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಕಬಂಧನಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಶಬರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಳು ಕಾಲುಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೂ ಶಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಮಾತುಕತೆಗಳಾದನಂತರ ಅವಳು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಮಯಾ ತು ಸಂಚೇತಂ ವನ್ಯಂ ವಿವಿಧಂ ಪುರುಷರ್ಷಭ |

ತವಾರ್ಥೇ ಪುರುಷವ್ಯಾಘ್ರ ಪಮ್ಪಾಯಾಸ್ತೀರಸಂಭವಮ್ | ೧೭ ||

‘ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಪಂಪಾಸರೋವರದ

ತೀರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹಣ್ಣು-ಹಂಪಲುಗಳನ್ನೂ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.’

ಹೀಗೆಯೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಮಾಯಣ-ತುಲಸೀರಾಮಾಯಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಬರಿಯು ಹಣ್ಣಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರುಚಿಯಾಗಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ರಾಮನಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂಬ ಕಥೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಥೆಯು ತತ್ತ್ವಸಂಗ್ರಹರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಫಲಾನಿ ಚ ಸುಸಕ್ವಾನಿ ಮೂಲಾನಿ ಮಧುರಾಣಿ ಚ |
ಸ್ವಯಮಾಸ್ವಾದ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಪರಭಕ್ತಿತಃ ||೩೯||
ಪಶ್ಚಾನ್ನಿವೇದಯಾಮಾಸ ರಾಘವಾಭ್ಯಾಂ ದೃಢವೃತಾ ||೪೦||

ದೃಢವೃತಕಾದ ಆ ಶಬರಿಯು ಪಕ್ಷವಾದ ಫಲಗಳನ್ನೂ, ಮಧುರವಾದ ಕಂದ-ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ಮೊದಲು ತಾನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ರುಚಿನೋಡಿ ಬಳಿಕ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ಕಥೆಯೂ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದು. ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಹೊರತಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಮಾಯಣ, ತುಲಸೀರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಸಂಗ್ರಹರಾಮಾಯಣಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಒಂಬತ್ತು ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಶಬರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಾಲಿಯ ವಧೆ ಸರಿಯೆ !

ಈ ಬಗೆಗೆ ವಿದ್ವಾನ್ ವರದದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರ ವಿದ್ವತ್ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಲೇಖನವನ್ನು ಇದೇ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇತರ ರಾಮಾಯಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗುವುದು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ತುಲಸೀರಾಮಾಯಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಂತೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಾನು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವಾಲಿಯು ತಾನು ಮಾಡಿದುದು ಅಪರಾಧವೆಂದು

ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತತ್ತ್ವಸಂಗ್ರಹರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಬೇರೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬಂದಿದೆ.

ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಶ್ರೀರಾಮನು ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಮಹಾನೇಗಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಐಂದ್ರಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಬಾಣವು ವಾಲಿಯ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಭೇದಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಲಿಯು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮರಣಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಿವನಿಂದ ಕೇಳಿದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಪತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ:

ರಾಮೇಣ ವಿಹತೋ ವಾಲೀ ಕಥಮನ್ಯೇನ ಸಂಗತಃ |
 ಅಯುಕ್ತಂ ಛದ್ಮನಾ ಯುದ್ಧಂ ರಾಮಸ್ಯ ವಿಧಿತಾತ್ಮನಃ ||೧೧||
 ಭೂಭಾರಹರಣಾರ್ಥಾಯ ದೇವಕಾರ್ಯಚಿರೇಷ್ಯಯಾ |
 ಅವತೀರ್ಣೋ ಹರಿರಿತಿ ಶ್ರುಯತೇ ಲೋಕವೇದಯೋಃ |
 ನ ತಸ್ಯ ಮಿತ್ರಂ ನ ದ್ವೇಷ್ಯೋ ಲಾಭಾಲಾಭೌ ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೇ ||
 ಇನ್ದ್ರಾತ್ಮಜೇ ಹರೀನ್ದ್ರೇ ತು ನಿಧನಂ ಲೋಕಗರ್ಹಿತಮ್ |
 ಕಿಮರ್ಥಮಕರೋದ್ರಾಮೋ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವಸಮ್ಮತಃ ||೧೨||
 ಏವಂ ಮೇ ಸಂಶಯೋ ಶನ್ಯೋ ನುದ ಭಾನುರ್ಯಥಾ ತಮಃ ||

“ಪ್ರಭುವೇ ! ವಾಲಿಯು ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ತನ್ನೆದುರಿಗೆ ಬರದೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಂದನು ? ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹೀಗೆ ಕಪಟದಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಭೂಭಾರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದೇವತೆಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಹರಿಯು ರಾಮನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಇದೇ ಅರ್ಥವು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಶ್ರೀಹರಿಗಾದರೋ ಮಿತ್ರರೂ ಇಲ್ಲ ; ಶತ್ರುಗಳೂ ಇಲ್ಲ ; ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ ; ನಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ ; ಪ್ರಿಯವೂ ಇಲ್ಲ ; ಅಪ್ರಿಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ 'ಅನತರಸಿ ಧರ್ಮಜ್ಞನೆಂದು ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಸಮ್ಮತನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಸಕಲದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಹೇಂದ್ರನ ಪುತ್ರನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ನಿಂದಿಸುವಂತೆ ಕಪಟದಿಂದ ಹೀಗೆಗೆ ಕೊಂದನು ? ಸೂರ್ಯನು ತಮಸ್ಸನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ-ನೀನು ಈ ನನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು."

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ :

"ಪಾರ್ವತಿ ! ಶ್ರೀರಾಮನು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುವನು ; ಕೇಳು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟುವುದು.

ಹಿಂದೆ ಸುರಾಸುರರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯದಿರಲು, ರೋಗಿಗಳಾಗದಿರಲು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಅದರ ಸಾಧನೋಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು :

"ದೇವಾಸುರರೇ ! ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನು ಕಡೆಗೋಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ವಾಸುಕಿಯನ್ನು ಹಗ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅಮೃತವು ಸಿಕ್ಕುವವರೆಗೂ ಪ್ಲೇರಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಿ. ಅಮೃತವು ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಕೈಗೊಡುವುದು."

ಬ್ರಹ್ಮನ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವಾಸುರರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ದೇವತೆಗಳು ವಾಸುಕಿಯ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ಲೇಶವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯೂ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಡೆಯುವರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಅವನೂ ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ದೇವತೆಗಳ ಆಯಾಸವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ವಾಲಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು-

‘ಯಾರು ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಯುದ್ಧಮಾಡುವರೋ ಅವರ ಬಲಿ

ದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವು ನಿನಗೆ ಲಭಿಸಲಿ' - ಎಂಬ ವರವನ್ನೂ ದಿವ್ಯವಾದ ಸುವರ್ಣಕಮಲಹಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ತಂದೆಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಬಳಿಕ ವಾಲಿಯು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆಯಲು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ದೇವತೆಗಳೂ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದರು. ಸುವರ್ಣಮಯ ಮಾಲಿಕೆಯ ಧಾರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ವಾಲಿಯ ಜ್ಞಾನ-ವೀರ್ಯಗಳು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದುವು.

ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಾಗಿದ್ದಾಗ ತಾನೇ ವಾಲಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬಾರದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಗೆ ಛದ್ವರಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಇದೊಂದು ಕಾರಣ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವು ಹೀಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಭಂಗಬರುವಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

‘ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ಚ ನ್ನಾದಪೇಯಾದ್ವಾ ಹಿಮವಾನ್ವಾ ಹಿಮಂ ತ್ಯಜೇತ್ |
ಅಹಂ ತ್ಯಜೇ ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ ಸಮುದ್ರೋಪ್ಯಜಲೋ ಯದಿ || ೨೫ ||

‘ಜಂದ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳದಿಂಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಬಹುದು. ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತವು ಹಿಮವನ್ನಾದರೂ ಬಿಡಬಹುದು. ಸಮುದ್ರವು ನೀರಿಲ್ಲದೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆನು.’

ಇದು ರಾಮನ ಮಾತು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ರಾಮನು ವಾಲಿಯ ಎಸುರಾಗಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಂತುದಾದರೆ ವಾಲಿಯು ರಾಮನಿಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸಕೃದೇವ ಪ್ರಪನ್ನಾಯ ತನಾಸ್ತೀತಿ ಚ ಯಾಚತೇ |

ಅಭಯಂ ಸರ್ವಭೂತೇಭ್ಯೋ ದದಾಮ್ಯೇತದ್ವೃತಂ ಮಮ || ೨೬ ||

“ಯಾವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನವನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಬೇಡುವನೋ-ಅಂತಹವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಭಯವಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಇದೇ ನನ್ನ ವ್ರತವು-ಎಂದು ಅವನೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.”

ಹೀಗಿರುವ ಕಾರಣ ಶರಣಾಗತನಾಗುವ ವಾಲಿಗೆ ಅಭಯಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಭಂಗವಾಗುವುದು. ಇದಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಅನರ್ಥಕ್ಕೂ ಇದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಲಿಯು ರಾವಣನಿಗೆ ಪರಮಮಿತ್ರನು. ವಾಲಿಯು ಶರಣಾಗತನಾದರೆ ವಾಲಿಯ ಮಿತ್ರನಾದ ರಾವಣನೂ ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಣಾಧರ್ಮದಂತೆ ರಾವಣನನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನು ರಾವಣನನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಈ ಅವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಫಲವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾವಣಸ್ಯ ವಧಾಭಾವಾತ್ ಅವತಾರಫಲಂ ನ ಹಿ ||೨೮||

ಇತ್ಥ ಮಾಲೋಚ್ಯ ರಾಮೇಣ ಹೃದ್ಯಶೈನ ಹತಃ ಕಪಿಃ ||೨೯||

ಇಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಗೋಚರನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು.

ದುಂದುಭಿ-ಮಾಯಾವಿಗಳ ಸಂಬಂಧ

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡದ ೯ನೆಯ ಸರ್ಗದ ೪ನೆಯ ಶ್ಲೋಕವು ಹೀಗಿದೆ :

ಮಾಯಾವೀ ನಾಮ ತೇಜಸ್ವೀ ಪೂರ್ವಜೋ ದುನ್ಮಥೇಃ ಸುತಃ |

ತೇನ ತಸ್ಯ ಮಹದ್ವೈರಂ ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ ವಿಶ್ರುತಂ ಪುಶಾ ||೪||

ಇಲ್ಲಿರುವ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ದುಂದುಭಿಯು

ಮಗನೂ-ಅಣ್ಣನೂ ಆದ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಮಾಯಾವೀ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದನು-ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗನೂ ಅಣ್ಣನೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುವರಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಯಸ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಾ

ಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಯನ ಮಗನೂ, ದುಂದುಭಿಯ ಅಣ್ಣನೂ ಆದ ಮಾಯಾವೀ-ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಮಂಜಸವೂ ಆಗಿದೆ. ವಾಯುಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಯನಿಗೆ ರಂಭಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಯಾವೀ ಮತ್ತು ದುಂದುಭಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ, ಮಂಡೋದರೀ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ಇದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಪಾಠದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸಮನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾಯಾವೀ ಮತ್ತು ದುಂದುಭಿಗಳು ಮಯನ ಮಕ್ಕಳು. ಮಾಯಾವಿಯು ಜ್ಯೇಷ್ಠನು. ದುಂದುಭಿಯು ಕನಿಷ್ಠನು. ದುಂದುಭಿಯು ಯುದ್ಧಮದದಿಂದ ಎಮ್ಮೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ವಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣತೊರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಕುಪಿತನಾದ ದುಂದುಭಿಯು ಅಣ್ಣ ಮೇಯುವಿಯು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಾಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಗೊಂಡು ಬಿಲದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಾಲಿಯು ಬಿಲದೊಳಕ್ಕೂ ನುಗ್ಗಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ: ತೇನ ತಸ್ಯ ಮಹದ್ವೈರಂ ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ- ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಠವಿದೆ. ತಮ್ಮನ ಸಲುವಾಗಿ ವೈರವುಂಟಾಯಿತು- ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ದ್ವೇಷವುಂಟಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆಧಾರವು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಅಯಮಿತಿಹಾಸಃ ಕ್ವಚಿತ್ಪುರಾಣೇ ಶೋಧನೀಯೋ ಬಹು-ದರ್ಶಭಿಃ - ಈ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದವರು ಹುಡುಕಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ'-ಎಂದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥಾತಿತ್ಯವಿರಬಹುದೆಂದೂ ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ ಎಂಬುದು 'ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ' ಆಗಿ ಬಹುದು. 'ಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ' ಎಂಬುದು ಪೂರ್ವಾಪರ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

Licence No. WPP-13 Licenced to Post without pre-payment of postage

posted at Narasimharaja Colony Post Office
Funding: Jai Vaishya Heritage Foundation, Kolkata. Digitization: eGangotri.

Reg. No. K. J. U. 86 BHARATYA DARSHANA R. N. 13245/57

ಕೂಜಿತ್ತಂ ರಾಮ ರಾಮೇತಿ ಪಾಧಾಕಂ ಪಾಧಾಕಾರವ್ವಾ |

ಶ್ರೀಮತ್ಯ ಕವಿತಾಪಾಪಾಂ ಪನ್ನೇ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕೈರಿಲವಾ |

